

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

~~~~~  
PART I. CATECHISM.  
~~~~~

இ ல க் க ண நூ ல்

முதலாம் பங்கு.

இ ல க் க ண வி னு வி டை .

~~~~~

இஃத

த ஞ் சை யிலு ள் ள

ஜீ. யூ. போ ப் பை ய ரா ல்

செய்யப்பட்டது.

~~~~~
MADRAS:
PRINTED AND PUBLISHED BY P. R. HUNT,
AT THE AMERICAN MISSION PRESS, 167, POHAMI'S BROADWAY.
1857.

ERRATA.

பிழை திருத்தல்.

[Errors should be corrected before the book is put into the hands of the student. It will be observed that in many cases transmutations required by rule have not been attended to.]

வினா.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
6	13	நின்கூறலர்	நின்றவர்
6	15	தம்முடையார்	தம்முடையான்
33	15	நயப்பாரு,	நயப்பாரு'
34	18	கட்ட	கட்
37	18	109	omit.
40	15	ஐயத்தைநீங்	ஐயத்தி நீங்
40	"	தெளி	தெளி
63	29	சரன்	சரன்
64	8	303, 304	303-314
70	அப்.		
	11	உண்டமே	உண்டாமே
74	29	நிலையினு.'	நிலையினு'
74	32	கொண்டார்	கொண்டாற்
77	1	146	140
78	6	382	423. 133
82	அப்.		
	16	பா வீ	நா வி
86	அப்.		
	(ந)	கருணை	கருணை
89	5	354	395
93	31	353	394
96	45	புணை	புணை
96	(o)8	அவா	அவா
98	5	321	320.
107	TIT.	II. (IV)...420-441.	II. (III) ... 352-373
107	8	420	352
110	7	421	353
112	4	423	355
112	25	பினுஞ்	பினுஞ்
113	4	425. 428	357-361
114	4	424. 429. 430	356. 360. 361
115	5	436	368
117	9	438	372
118	TIT.	442. 460	374-392
118	4	442	374

நன்னூல்.	சூத்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
	79	4	414	455
	84	5	414	455
	196	2	பஃதரதி	பஃதாதி
	244	2	அற்றி,ற்	அற்றிற்
	276	13	ஆகும்.	ஆகும்
	280	18	பொருள்	பொருள
	391	29	ஆர்த்த	ஆர்த்த
	393	5	சொல்லும்.	சொல்லும்;
	455	(உ-ம்.)	Insert:	

“கொடி, குவளை, கொட்டை; துகப்பூண் கண், மேனி;
மதிபவளம், முத்தம்; முகம், வாய், முறுவல்;
பிடி, பிணை, மஞ்சை; நடை, நோக்குச், சாயல்;
வடிவினளே வஞ்சி மகள்.”

யாப்பருங். 38 Consonants Consonance.

இலக்கண வினா விடை. (A)

I. ORTHOGRAPHY.

முதலாவது: எழுத்ததிகாரம். (B)

பு.—அதிக முக்கியமாகியாத சில குறிப்புகளை அடியில் சிறு எழுத்தர்த் காட்டி இருக்கும் என்றிக]

(I.) LETTERS.

(I.) எழுத்தியல்.

CLASSES OF LETTERS.

-தமிழ்ப் பாஷையின் எழுத்துக்கள் எத்தனைவகைப்படும்?

பீர் எழுத்து, மெய் எழுத்து, ஆய்த எழுத்து, உயிர்மெய்
து என நான்குவகைப்படும்.

[நன்னூல் 59. 63. 90.]

GRAMMAR IN GENERAL.

இலக்கணம் ஆவதென்ன?

இலக்கியத்தின் அமைதி ஆம்.

“இலக்கியம் இன்றி இலக்கணம் இன்றே
எள்ளினறையில் எண்ணெயும் இவ்வே;
எள்ளினர் நென்றெய்ய எடுப்பதுபோல
இலக்கியத்தினின்றெடுபடும் இலக்கணம்.” [பேர் அசத்]

இலக்கண ஆல் எனபதென்ன?

இலக்கணத்தின்படி பிழை இன்றிப் பாஷையின் கடையை விளக்குவதாம்.

இலக்கணம் எனபது எத்தனை பவருளத?

எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், யாப்பதிகாரம், பொருளதிகாரம், அணி அதிகாரம் என ஐந்து
பவருள்ளதெனது கூறுவர்கள்; இவற்றெடு சென்றெடுட அதிகாரம் எனபதைக் கூட்டினால்
ஆறுபக்காரும்.

ORTHOGRAPHY.

எழுத்ததிகாரம் எத்தனை இயலால் அறியப்படும்?

எழுத்தியல், எழுத்தபடிணரியல் என இரண்டியலால் அறியப்படும்.

DEF. OF LETTER.

எழுத்தாவதென்ன?

மொழிக்கு முதற்காரணம் ஆகிய ஓசை எழுத்தாம். அது ஒலிவடிவும் வரிவடிவும் ஆகிய இரு
வகை ஆம். உச்சரிக்கப்படுவது ஒலிவடிவு. எழுத்தப்படுவது வரிவடிவு.

[செவீப்புவலால் உணரப்படுவது ஒலிவடிவு. எட்டிவலால் உணரப்படுவது வரிவடிவு.]

[சன்னூல் 58.]

இலக்கண வினா விடை.

2. VOWELS.

உ.—உயிர் எழுத்தெவை?

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ, ஓள இப்பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்தாம்.

[ஆவீ எனவும் அகசு எனவும்படும்.]

3. SHORT VOWELS.

ஈ.—இவற்றுள், குற்றெழுத்தெவை?

அ, இ, உ, எ, ஒ, குற்றெழுத் தைந்தே.

[குறீய் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 64.]

4. LONG LETTERS.

சு.—நெட்டெழுத்தெவை?

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ, ஓள நெட்டெழுத்தேழே.^(ச)

[நெடிஹநெடிமையுக் தீர்க்கமு நெடிந்பெயர். (பேர் அகத்தியம்.)]

[நன்னூல் 65.]

5. DEMONSTRATIVE LETTERS.

நு.—சுட்டெழுத்தெவை?

சொல்லுக்கு முதலில், பொருள்களைக்குறித்துக் காட்டும் அர் த்தத்திலே, தனித்து நிற்கும் அ, இ, உ சுட்டெழுத்தென்றும் பெயர் பெறும்.

அகரந் தூரத்தில் இருக்கிற பொருளையும், இகரஞ் சமீபத்தில் இருக்கிற பொருளையும், செய்யுளிலேமாத்திரம் வழங்கிய உகரம் எதிர்முகம் இன்றி பின்நிற்கும் பொருளையுங்காட்டும்.^(ந)

[நன்னூல் 66.]

(உதாரணம்.) அஹ, இத, உஹ, மொழிக்கு உறப்பாய ஊதன: அகச்சுட்டு.

அம்மனிதன், இவ்வீடு, உய்வீடம்; மொழியைச் சாராத வந்தன: புறச்சுட்டு

ஊ^(ச) அம்மனிதன், இம்மனிதன என்பவை அந்த மனிதன, இந்த மனிதன என விரீயும்.

(உ.) இன்னான், இன்னார், இன்னது, இன்ன,

அன்னான், அன்னார், அன்னது, அன்ன, முதலியவைகள் இச்சுட்டினால் உண்டாய மொழிகள் உண்டு.

(உ-ம்.) “மனந்தானு மந்தர்க்குணர்ச்சி

இனந்தானும் இன்னான் எனப்படுஞ் சொல்.”

DIPHTHONGS.

(ச) இஹ்ரன, ஐ, ஔ இரண்டும் இணைஉயிர்கள் எனவும்படும். எப்படிஎனில், அகரமும் இகரமும் சேர்த்த ஐகாரம் ஆம். அகரமும் உகரமும் சேர்த்த ஔகாரம் ஆம்.

(ந) அஹையே, அஹம் புறம் அண்மை செய்யமை ஓபாதுமைக்கணும். [பேர் அகத்தியம்]

I. எழுத்தகரம். (1.) எழுத்தியல்.

6. INTERROGATIVE LETTERS

கூ.—வினா எழுத்தெவை?

ஆ, எ, ஏ, ஓ எனவும், யா என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தும், வினா எழுத்தென்றும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுள் எ, யா மொழிமுதலிலும்; ஆ, ஓ மொழி இறுதியிலும்; ஏ இரண்டிடத்திலும் வரும்.

[நன்னூல் 67.]

(உ-ம்) ஆவன, எவன, ஏது, இவனே, மரமோ, யாவை (உ.)

(க) எமனினன எ-து எந்தமனினன என விரியும்

(உ) [யா என வினாவாகுதல்பு முற்ற; அது ஐயமால் முடிந்ததற்கும பொருளாம் (சுரு. 349) என எ-றம் ஆவே (சுரு. 350)]

அப்பியாசம். (6.)

'என' 'யா' யிந்தன ஆதிநித்தரம் சீவநவம்
அவர்களைக் கூறி, யா மொழி
உபபலாய நிய மொழிமுதலாம், தமமுதலாம்
பெயர்த் திப பெயர்.

7. CONSONANTS.

எ.—மெய்யெழுத்தெவை?

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ன்
இப்பதினெட்டும் மெய்யெழுத்தாம்.

[ஆற, உடல, உடமபு, அல எனவும் படுக.]

[நன்னூல் 63.]

8. HARD LETTERS.

அ.—இவற்றுள், வல்லெழுத்தெத்தனை?

க, ச, ட, த, ப, ற என வல்லெழுத்தாரும்.

[வக்கணம் எனவும், வகணம் எனவும், வல்லினம் எனவுதலும்]

[நன்னூல் 68]

(ஈ) யாவென வினவே அம்நினைப பக்மை;
வினதிபெறும்கால ஐயமாலிணம் வினவகம் [போ.அ.த்தியம்]

(உ-ம்) யாகுறிய யாவன யாவன யாவ யாத யாவ.

"யாவலா ஆயினும் காவகம்"

9. SOFT LETTERS.

கூ.—மெல்லெழுத்தெத்தனை? .

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என மெல்லெழுத்தாரும்.

[மென்கணம் எனவும் மூன்மை எனவும், மெல்லினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 69.]

10. MEDIAL LETTERS.

கூ.—இடை எழுத்தெத்தனை?

ய, ர, ல, வ, ழ, ள என இடையெழுத்தாரும்.

[இடைக்கணம் எனவும், இடைமை எனவும், இடையினம் எனவும்படும்.]

[நன்னூல் 70.]

11. PRIMARY AND SECONDARY LETTERS.

கக.—இவற்றிற்கு வேறே பெயரும் உண்டா?

தலையான எழுத்தாகும் உயிர் பன்னிரண்டும், மெய் பத்
னெட்டுமொகிய முப்பதும் முதல் எழுத்தென்றும் பெயர் டெ
றும். .மற்றைய எல்லா எழுத்துகளும் சார்பு எழுத்தென்னட்
படும். (ஈ)

[நன்னூல் 58, 59, 60, 63.]

¶ PAIRS OF LETTERS.

(ஈ.) மேற்சொல்லிய எழுத்தகளுள் இன எழுத்தகள் எவை?
ஒன்றக்கொன்ற இனமாய் இருகநிற எழுத்தகள் இனவெழுத்தகள் எனப்படும்.
[நன்னூல் 71, 72.]

(க.) உயிர் எழுத்தகளில் செட்டெழுத்தக்கு அதனதன் குற்றெழுத்தே இனமாம்.

(உ-ம்.) அகாத்திற்கு ஆ
இ' ஈ, ஐ
உ ஁, ஓ
எ ஏ
ஒ ஓ

(உ.) வல்லின எழுத்தக்கு அதற்கு அடுத்த மெல்லின எழுத்து இனமாம்.

(உ-ம்.) க கா
ச சா
ட டா
த தா
ப பா
ற றா

(உ.) இடையின எழுத்தக்கு இனம் இல்லை.

I. எழுத்ததிக்காரம். (I.) எழுத்தியல்.

12. THE GUTTURAL.

கஉ.—ஆய்தம் ஆவது என்ன?

சில விடத்தில் உயிர்போலவும், சில விடத்தில் மெய்போலம் ஒலித்து, உயிரும் ஆகாமல் மெய்யும் ஆகாமல், தனி நிலைய வராகிற ஓர் எழுத்தாம்.

இது குற்றெழுத்துக்கும் வல்லெழுத்துக்கும் நடுவே வரும். (G.)
அதற்கு வடிவு ஓ அல்லது கூ.

[நன்னூல் 90.]

(உ-ம்) இசீத, அகீழீண.

[உயிரோடும் மெய்யோடும் கூடியும் கூடாதும் தனி நிறலால் ஸ்ரீநிலை எனவும்படும.]

13. VOWEL CONSONANTS

கஈ.—உயிர்மெய்யெழுத்தெவை?

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிருந் தனித்தனி யி வருதலால் தோன்றிய இருதூற்றுப்பதினும் உயிர்மெய் முத்தாம். (H.)

[நன்னூல் 89.]

(உ-ம்) க கா மெய்யாகிய க எனபநனமேல்
அகரம் ஏற க எனவும்,
ஆகாரம் ஏற கா எனவும்,
இகரம் ஏற கி எனவும் வரும்
மறையவும திவ்வாரே.

(G.) ஆய்தம் குறில்வலிக் கரகு' நடுவே;
அகீழீந் துலளத் திரித்தழி அகிலும். [நொன்னூல்.]

(H) உயிரே மெய்யணைத் தயிர்மெய் ஆகும்;
அவைஇரு தூறெரு பததா நெனப. [நொன்னூல்]

இலக்கண வினா விடை

இவ்வயிர்மெய்யமுத்துகளின் அட்டவகை ஆகுது:

அ	இ	உ	எ	ஓ	ஆ	ஈ	ஊ	ஏ	ஐ	ஔ	ஔ
பகலி கருவகுத.	மெல் விலகுத.	கிழவிலம் கு,இறகு கிறாமடகு கேழ்கிறகு	முனகோடு முனகோடு	முனகோடு பினகால	பினகால், கிழவிலம் கிழவிலம் கிழவிலம் கிழவிலம்	சுழிமெல் விலக்கு	முனகோடு முனகோடு முனகோடு	முனகோடு முனகோடு முனகோடு	முனகோடு, முனகோடு, முனகோடு முனகோடு	முனகோடு முனகோடு முனகோடு முனகோடு	முனகோடு முனகோடு முனகோடு முனகோடு
க	கி	கு	கெ	கொ	கா	கீ	கூ	கே	கை	கோ	கொ
ச	சி	சு	செ	சொ	சா	சீ	சூ	சே	சை	சோ	சொ
ட	டி	டு	டெ	டொ	டா	டீ	டூ	டே	டை	டோ	டொ
த	தி	து	தெ	தொ	தா	தீ	தூ	தே	தை	தோ	தொ
ப	பி	பு	பெ	பொ	பா	பீ	பூ	பே	பை	போ	பொ
ற	றி	று	றெ	றொ	றா	றீ	றூ	றே	றை	றோ	றொ
ங்	ஙி	ஙு	ஙெ	ஙொ	ஙா	ஙீ	ஙூ	ஙே	ஙை	ஙோ	ஙொ
ந்	நி	நு	நெ	நொ	நா	நீ	நூ	நே	நை	நோ	நொ
ம்	மி	மு	மெ	மொ	மா	மீ	மூ	மே	மை	மோ	மொ
ன்	னி	னு	னெ	னொ	னா	னீ	னூ	னே	னை	னோ	னொ
ய்	யி	யு	யெ	யொ	யா	யீ	யூ	யே	யை	யோ	யொ
ர்	ரி	ரு	ரெ	ரொ	ரா	ரீ	ரூ	ரே	ரை	ரோ	ரொ
ல்	லி	லு	லெ	லொ	லா	லீ	லூ	லே	லை	லோ	லொ
வ்	வி	வு	வெ	வொ	வா	வீ	வூ	வே	வை	வோ	வொ
ழ்	ழி	மு	முெ	முொ	முா	முீ	முூ	முே	முை	முோ	முொ
ள்	ளி	று	ளுெ	ளுொ	ளுா	ளுீ	ளுூ	ளுே	ளுை	ளுோ	ளுொ

ஆக: அட்டவகை எ X ஆ = 36.

ஆக: அட்டவகை, 6 X ஆ = 60.

I. எழுத்த்திகாரம். (1.) எழுத்தியல்.

14. PROLONGATION OF SOUND.

கசு.—அளபெடை என்பதியாது?

செய்யுளில் ஓசை குறைந்தவிடத்து எழுத்தை நீட்டிச் சொல்வதே அளபெடை என்றும்.

இது உயிரளபெடை என்றும், ஒற்றளபெடை என்றும், இருவகை ஆம். [நன்னூல் 91, 92.]

(உ-ம) ஒதல் எ-தற்கு ஒதல என செட்டெட்டுதலே ஆற்றினானை ஓற்றெழுதல் வந்ததும்; எடுப்பதம் எ-தற்கு எடுப்பதம் என ஓர்வே செட்டெட்டுதல் அளபெடுத்ததும்; சமகு எ-தற்கு சமகு என ஓற்றெழுதல் அளபெடுத்ததவகைகள்

“இலா அட வியைத தா”

ஓர் [பு.தம் எனவும் படும]

15. ABBREVIATED உ.

கடு.—குற்றியல் உகரம் என்பதியாது?

தனிக்குறிலொழிய மற்றைய எழுத்தின் கடைசியில் கு, சு, மி, து, பு, து வரில் அவ்வல்லெழுத்தின்மேல் இருக்கும் உ குற்றியல் உகரம் எனப்படும்.

[நன்னூல் 94.]

(உ-ம)	காசு,	காசு, காசி,	எ-ன	கொழிந்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	எரிசு,	கச்சு,	எ-ன	ஆயுத்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	வாசு,	பலாசு,	எ-ன	உயித்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	எழ்து,	கீழ்து,	எ-ன	வனத்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	குயசு,	பயசு,	எ-ன	மொத்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம்,
	சாஸ்பு,	பெய்பு,	எ-ன	இடைத்தொடா	மொழிக்குறியல்	உகரம் (1.)

ஓர் [குற்றியல் உகரம் ஓற்றெழுதல் எனப்படும]

16. QUANTITY.

கசு.—மாத்திரை ஆவதென்ன?

கண்ணிமைப் பொழுதும், கைந்நொடிப் பொழுதும் மாத்திரை என்னப்படும்.

[நன்னூல் 99, 100.]

ஓர் [ஒற்றக்கும், குற்றியலகரத்திற்கும், குற்றியலகரத்திற்கும், ஆயத்திற்கும் அளமாதிரியையும், குறிவாக்கு ஒரு மாதிரியையும், செடிவாக்கு இரு மாதிரியையும் உயர் அளபெடைக்கு மூன்று மாதிரியும் அளவாம்.]

¶ SHORTENED ஐ.

- (1) ஐகரக் குறக்கம் ஆவது என்ன?
மொழிக்கு முதவிலும், இடையிலும், கடைவிலும் குறைவதாயிடு
ஐகரம் ஐகரக் குறக்கம் எனப்படும [நன்னூல் 95.]
- (உ-ம) ஐயன, இடையன, பீன.

¶ SHORTENED ஓன, ம, கி

ஓகரக் குறக்கமாவது என்ன?
மொழி முதவிலே ஓன குறக்கும். [நன்னூல் 95.]

- (உ-ம) மெளவல்.

[மகரக் குறக்கத்தையும் ஆயக்கக் குறக்கத்தையும் குறித்த, நன்னூல் 96, 97. காண்க.]

17. INTERCHANGE

க௭.—போவி என்பதென்ன?

“ஒளகாரத்திற்கு அவ் என்றும்,
 ஐகாரத்திற்கு அய் என்றும்,
 நகரத்திற்கு ஞ் என்றும்,
 லகரத்திற்கு ற் என்றும்,
 மொழியீற்றுமகாரத்திற்கு ன் என்றும்,
 குற்றியலகரத்திற்கு அர் என்றும்,
 அகரத்திற்கு ஐ் என்றும் வந்து ஒத்து நடப்பது போவி என்றும்.

[நன்னூல் 122-125.]

(உ-ம்.) ஓசவீயம்—அவ்வீயம்; வையம்—வய்யம்; நண்டு—நூண்டு; கலம்—கலன; மயல்—மையல்; குடல்—குடர்; அரும்பு—அரும்பர்; இனபம்—இன்பு.

அப்பியாசம்.

“சேர்க்கை மன ஓழியச சேணிற்கு புட்போல.”

[மன = மரம்.]

“தள்ளும் பரந தாநயி ஒட்டகம்.” [பரம்]

“நனிக் கொம்பர் ஏற்று அகிதிறஞ்சுகொ உயர்கிறதி ஆகி விடும்.”

[கொம்பர் = கொம்பு]

மேறகாட்டிய உதாரணங்களில் பதவகளைப் பகுக்க.

இதில் குற்றியலகரம் உண்டோ?

முறாகரம் உண்டோ? ஏது? என?

“வெங்கனவால் அண்ட கூடமுஞ் சாம்பராய் ஒழியும்.”

[சாமர் = சாம்பல்.]

18. SANSKRIT LETTERS.

க௭.—தமிழிலே வழங்கிவரும் வட எழுத்துகள் எவை?
 கூ, ட, ள, ஐ, ஹ முதலியவுஞ் சிலவிடத்து வரும்.

[நன்னூல் 146, 147.]

(உ-ம்.) பகூதம்—இது தமிழிலே பட்சம் எனவும் பகம எனவும் வழங்கும்.

பாலை	...	பாடை.
புலதகம்	...	புத்தகம்.
கஜம்	...	கசம், கயம்
மோதலம்	...	மோகம்
ஹாஸி	...	ஆனி. (ஈ.)

¶ PRODUCTION OF LETTER SOUNDS.

(ஈ) எழுத்தின பிறப்பிடங்கள் எவை?

கழுத்து, தலை, மூக்கு, மாப்பு என நான்காம்

[நன்னூல் 4.]

I. எழுத்ததிக்காரம். (1.) எழுத்தியல்.

இவற்றுள் எந்த எந்த எழுத்துகள் எந்த எந்த இடத்திற் பிறக்கும்? [கன்னடம் 75.]
 உயிரும் இடையும் கழுத்திற் பிறக்கும்.
 வல்வெழுத்துகள் மாப்பில் பிறக்கும்.
 மெல்வெழுத்துகள் மூக்கிற் பிறக்கும்.
 ஆய்தம் தலைபிற பிறக்கும்.

[கன்னடம் 87.]

ORGANS OF SPEECH.

எழுத்துகள் எவற்றின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்?
 உதடு, நாக்கு, பல், அண்ணம் ஆகிய கானகின் தொழிலால் உச்சரிக்கப்படும்.
 [கன்னடம் 74.]

☞ [இன்னம் எழுத்தின் பிறப்பைக்குறித்த நன்னூலில் 74-88. காண்க.]

PECULIARITIES OF PRONUNCIATION.

இவ்வெழுத்துகளில் சில இயற்றமிழிலும் உச்சரிப்பிலே வேறுபடுமா?
 சில வேறுபடும்.

- (க.) அ இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 அரஹு எ-ல் இயல்பான ஓசையைப்பெறும்.
 அவன எனப்பதின ஈறணையிற் குறும்.
- (ங.) சில உயிர்கள் ட, ண, ம, ந மூன்றுமையிலான ஓசையில் வேறுபடும்.
 (உ-ம்.) இடம், வீடு, வேலை, கீழ், பிறன், பேர.
- (ஈ.) க, த, ப என்பவை இருவகையாய் உச்சரிக்கப்படும்.
 மொழிமுதலிலும், உயிரற்றவிடத்தும், இரட்டிக்கிறபொழுதும் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) கண், புகழில்.
 தோன்றல், அடித்தான
 பாண, அப்பம்.
 மற்ற இடங்களில் மகத ஓசையைப் பெறும்.
 (உ-ம்.) மகன். அது. அன்பு.
- (ஊ.) ச இரட்டிக்கிற பொழுதும், ட, ந என்னும் ஒற்றகரின் பின்னால் கடுத்த ஓசையைப்பெறும்.
 (உ-ம்.) அச்சம். ஆட்சி. முயற்சி.

INITIAL LETTERS.

சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 பன்னிரண்டு உயிரும் க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ர, ளு எனவும் உயர்மெய்களுள்
 சொற்களுக்கு முதலில் நிற்கும்.
 [கன்னடம் 102.]

FINAL LETTERS.

சொற்களுக்கு இறுதியில் நிற்கும் எழுத்துகள் எவை?
 உயர்களும, ளு, ண, ந, ம, ண, ய, ர, ல, வ, ளு எனவும் மெய்களுள், குற்றிய
 லுகாமுள் சொற்களுக்கு இறுதியில் வரும்.
 [கன்னடம் 107. 109.]

LETTERS WHICH COMBINE IN WORDS.

சொற்களுக்கு இடையிலே சிலநூறு மயங்கிவரும் எழுத்துகள் எவை?
 இடையிலே க, ச, த, ப தம்முடனே தாம் சேர்ந்து மயங்கிவரும்.
 ர, ம, பிற மெய்களோடு சேர்ந்து மயங்கிவரும்
 மற்ற மெய்கள் தம்முடனும் பிறவுடனும் மயங்கி வரும்.
 [கன்னடம் 110]

☞ [எழுத்தின் முதலில், கடைசியில், இடையிலே ஆகிய மூவகை நிலையைக்
 குறித்த கன்னடம் 102-121. காண்க.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

(II.) COMBINATIONS OF LETTERS.

(II.) எழுத்துப்புணரியல். [நன்னூல் 151.]

19. CHANGE OF LETTERS.

கக.—விகாரம் என்பதென்ன?

மொழியோடு மொழி, வேற்றுமை வழியிலாவது, அல்வழி யிலாவது, பொருந்தும்பொழுது நிலை மொழியின் ஈற்றெழுத்தாகிலும், வருமொழியின் முதலெழுத்தாகிலும் அவ்விரண்டெழுத்துகளுமாகிலும், திரிவதும் கெடுவதும் வேறே எழுத்துந் தோன்றுவதுமே விகாரம் என்னப்படும்.

விகாரம் ஒன்றும் பலவும் வரப்புகுண்டுவது விகாரப் புணர்ச்சி ஆம். விகாரம் இன்றிப்புணர்வது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.

[நன்னூல் 153-157.]

“இலக்கண வினா விடை” என்ற பெயரில்

“மலர்களின் தொகுப்பு” என விகாரம் உண்டானவழியில், மலராகிய கன்னகைத் தொகுப்பின் என்ற பொருள் கொள்ளும்; [வினா 30]
“மலர்களின் தொகுப்பு” என இயல்பாக வந்த வழியில் மலராகிய கன்னகைத் தொகுப்பின் என்ற பொருள் கொள்ளும் இவ்வாறு வினாவிடைகள் பொருள் வேறுபடுதல்கள் காண்க

20. CHANGES.

உ.—அவ்விகாரம் எத்தனை வகை ஆம்?

தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகை ஆம்.

[நன்னூல் 154.]

- (க.) இல்லாத விடத்து எழுத்து உண்டாகுவது தோன்றல்:
(உ-ம்) என் இடத்தில் = என்னிடத்தில், என்பதில்—என தோன்றியது தோன்றல் விகாரம்.
- (உ.) ஒரெழுத்து மற்றொரெழுத்தாக மாறுவது திரிதல்:
(உ-ம்) பால் + குடம் = பறகுடம், என்பதில் வசம் நகரமாக மாறியது திரிதல் விகாரம்.
- (ஈ.) இருக்கிற விடத்து ஒரெழுத்து மறைவது கெடுதல்:
(உ-ம்) மரம் + வீடு = மரவீடு, என்பதில் மரம் மறைந்தது கெடுதல் விகாரம்.

21. INFLECTED COMBINATION.

உக. வேற்றுமைச்சந்தி ஆவதென்ன?

நிலை மொழியின் இறுதியிலே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்

I. எழுத்ததிசாரத்தில் : (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

என்னும் உருபுகள் தொக்கும் விரிந்தும் வரப் புணர்வது வேற்றுமைச்சந்தி ஆம். (K.)

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான், மரம் வெட்டினான் என்பதில் ஐ எனவும் வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டும், வெளிப்படாமல் மறைதமம் வரப் பொருந்தியது.
கல்வெறிநதான், கல்லாவெறிநதான், (முன்றும்). கொற்றன் மகன், (காணகம்) மலைவீழ் அருவி, (ஐந்தாம்). சாத்தன கை, (ஆறாம்). மலை செல், (எழாம்).

22. UNINFLECTED COMBINATION.

22.—அல்வழிச்சந்தி ஆவதென்ன?

வேற்றுமையல்லாத வழியில் நிலைமொழியும் வருமொழியும் புணர்வது அல்வழிச்சந்தி ஆம்.

[நன்னூல் 152.]

(உ-ம்) வந்த மனிதன்.

§ க. உயிரீற்றுப் புணரியல்.

23. VOWEL BEFORE VOWEL.

23.—உயிருக்குப் பின் உயிர் வந்தால் எவ்வாறும்?

(க.) இ, ஈ, ஐ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் இடையிலே யகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

[நன்னூல் 162.]

(உ-ம்.) மணி + அழகு = மணியழகு.
தீ + எரியும் = தீயெரியும்.
மலை + அருவி = மலையருவி.

(உ.) ஏ என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் யகர ஒற்றும், வகர ஒற்றுந் தோன்றும்.

(உ-ம்) காணே + அரணை = காணேயாரணை.
சே + ஏறி = சேவேறி.

(ஈ.) மற்ற உயிராகிய அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஓ, ஔ, ஓள என்னும் எழுத்துகளுக்குப்பின் உயிர்வந்தால் வகர ஒற்றுத் தோன்றும்.

(உ-ம்) மக + அரித = மகவரித.
பலா + அருமை = பலாவருமை.
திரு + உணம் = திருவுணம்.
பூ + அண்ண = பூவண்ணம்.
எ + அண = எவண.
கொ + அதிகம = கொவதிகம.
கோ + அழகு = கோவழகு.
கென + அழகு = கெனவழகு.

(K) ஐம்முதல ஆறா தழுவ தொடச் வேற்றுமை செவ்விலினியையும்; எழுவாய், விளி, முற்றிடை, உரி, எச்சம், அகிலகு வமை, உமமைத் தழுவ தொட ஆல் வழிச்சந்தி உட்பு — [இலக் வி]

இலக்கண வினா விடை.

- ௧௯ (உ) இடையிலே வரும் யகாரும் வகாரும் உடம்படுமெய்கள் என்னப்படும், மற்றைய பாஷைகளிலே இவ்விரண்டு உயிர்களுக்கு இனமான அகா உயிர்கள் என்னவும் படும்.
(உ) உலகவழக்கில உடம்படுமெய் இன்றியும் வழங்கும்

அப்பியாசம். (24.)

“வினவலியுக் தனவலியு மாறானவலியு
நுணவலியும் துக்கிச்செயல்”

மிகுதியான மிக்கவை செய்தகாததாதத
தகுதியான வென்றவீடல்.

[இவாற் ற இடுக்கிற சாதிசா எனவ?]

பினவரும் வசனவசிய உடம்படுமெய்களோடு எழுத
“பசசோலக்கு இல்லை ஓலி.” “வாநி: ஓலை கலகலகும்.” “கீரில குமிழி இனமை.”

பினவரும் பாட்டில உடம்படுமெய்கள் சீகரிப பதவசைப் பிரீத நிறதீதங்களோடு எழுத

“கீரிடை யுறங்கு சவகரிமலிடை யுறங்குமேதி
தாரிடை யுறங்கும் வண்டு தாமசா யுறங்குத் செய்யா
கீரிடை யுறங்குமாம தாரியிடை யுறங்குமியி
பேரிடை யுறங்குமனம பொழிலிடை யுறங்குதேகை —”

[வினா 165.]

24. உ BEFORE A VOWEL, OR ய.

உச.—தனிக்குறில் அணையாத உகாத்துக்குப் பின் உயிர் ஆவது, யகாரம் ஆவது வரில் எவ்வாறும்?

உயிர்வந்தால் உகாங்கெடும். யகாரம்வந்தால் உகாங்கெட இகரந் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றிய இகரங் குற்றியலிகரம் என்னப்படும்.

[நன்னூல் 93. 164.]

(உ-ம) ஆரி + அரித = ஆடரித.
அகித + இவல் = அகிலவல்.
வாரு + அரித = வாகரித
கொக்கு + ஓடித = கொக்கோடித.
குளக்கு + அரித = குளக்கோரித
என்பத + மாற = எப்பதியாற.

௧௯ செய்வது அரித என விகாரியனி எழுதவதம் உண்டு.

25. ANY LETTER AFTER A DEMONSTRATIVE OR INTERROGATIVE LETTER.

உரு.—சுட்டெழுத்துக்குப் பின்னும், எகர வினாவெழுத்துக்குப் பின்னும் மெய்யெழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்? உயிர் எழுத்து வந்தால் எவ்வாறும்?

மெய் எழுத்து இரட்டிக்கும்; யகாரம்வரில் வகாரந் தோன்றும்; உயிர் வந்தால் வகாரந் தோன்றும்.

[நன்னூல் 163.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

- (உ-ம்.) அ + மனிதன் = அமனிதன்
 இ + பொழுது = இப்பொழுது.
 எ + வகை = எவ்வகை.
 அ + யானை = அவ்வானை
 அ + உயிர் = அவ்வயிர்

அப்பியாசம். (25.)

“எவ்வதறையதலகம் உலகத்தே
 உவ்வதறைய தநீவு”

[எ + அத = எவ்வத. அ + அத = அவ்வத]

“காதலென்ற வறு கடலுளமுதமுதவ”
 [பதம் பிரிக்க]

“வனிக மாக்கை பொத்ததவ்வாரியே,”

“கொளுவனகொளுவனினிழை பென்னும்
 பெருமைபுடைதறிவ்வலகு”

[பதம் பிரித்த, இனறியமையாத விகாரம் இது எனப்பார்த்து, மற்றதை சீக்கி கிறதற்காகவேடுகொடு]

“எப்பொருள் எதனணைத்தாயினும் அப்பொருள்
 மெய்ப்பொருள் காண்பதநீவு”

26. WORD IN ஓ AND று MAKE ட்ஓ AND ற்று.

உகா.—தனிக்குறிலணையாத ஓ, று, று, து, பு நிலை மொழியினீற்றில் வரும் பொழுது எவ்வாறும்?

(க.) வேற்றுமை வழியில் பெரும்பாலும் ட், ற், இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

- (உ-ம்.) ஆடு + கால் = ஆட்கொலை. [வேற்றுமை]
 ஆறு + மீன் = ஆற்றமீன்

(உ.) அவ்வழியில் சிலவிடத்த இரட்டிக்கும்.

- குருடு + கண் = குருடிகொண் [அவ்வழி]
 மலடு + பசு = மலட்டுப்பசு
 வயிறு + வலி = வயிறுவலி

(க.) அன்றியும், எருது + தோல் = எருத்தததோலு
 வெருகு + கண் = வெருகுகுக்கண்
 என சிலவிடத்த, க், இரட்டித்த வரும்.

(ச.) அன்றியும், மருத்த + பை = மருத்துப்பை,
 கருமபு + வில் = கருமபு வில்.
 கன்று + ஆ = கன்று.

என சிலவிடத்த வேற்றுமை வழியில் மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 [நன்னூல் 184.]

(ஓ.) அன்றியும், அளபு + தன் = அற்புத்தன்.
 குரகரு + மனம் = குரக்கு மனம்
 என சிலவிடத்த, அவ்வழியும், மெல்லினம் வல்லினம் ஆகும்.
 அன்றியும், பண்டு + சார் = பண்டைசார்,
 இறை + சார் = இறைசார்,
 என சிலவிடத்த ஐக்காட்சாரியை பெற்றவரும். [நன்னூல் 185.]

இலக்கண வினா விடை.

அப்பியாசம். (26.)

“வேதவை இருநத ரீ” [வேத + அவை.]

“பளிக்கு மெனிலம்” [பளிக்கு]

“கைவனா மருத்தவா அன்றிக் காபநத கோய
மெய்வனா பீனியுள் அநில வேண்டிலா.”

“விருப்பினா இல்லதத வேறிருகதணணம்
வெருக்குக கண வெகளுனை வேம்பம்”

“வேப்பவகாய” [வேப்பு + அம் + காய. 161 காண்க]

“கனனலின கருப்புசிலை.”

“கடபு நா அறான, கல்லாரும் அகிலினா,
அற்புதநீயும் அவிநாதா”

27. க, ச, த, ப, DOUBLED.

2௭.—உயிருக்குப்பின் க, ச, த, ப வரில் எவ்வாறும்?

உயிருக்குப்பின்வரும் க, ச, த, ப பெரும்பாலும் இரட்டிக்கும்.
[நன்னூல் 165.]

(உ-ம) மற, காரியம் மறக்காரியம்.
இரு, சந்தம் இருதச்சந்தம்.
வாடகி, தருவேன் வாடகித்தருவேன்.
சாண, பாம்பு சாணப்பாம்பு.

ஆகிலும், வினாப்பெயருக்கும், விளிப்பெயருக்கும், அஃறிணைப் பெயருக்கும், வினை முற்றுக்கும், பெயர் எச்சத்துக்கும், வினைத் தொகைக்கும், அது, இது, இவை, அவை, பல, சில, நீ, ஒரு, சிறு, அறு, எழு என் பவைகளுக்கும், மூன்றாம் ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுக்கும், உயிரீற்று உயர்திணைப் பெயருக்கும், பொதுப்பெயருக்கும், முன்வரும் க, ச, த, ப இயல்பாம்.

[நன்னூல் 160, 161. 159. 167. 203.] (1.)

(உ-ம்.) அவன கொடுநதன, அன்ற கொடு, செய்தை தம்பி, ஓடின குதிரை, குளிர் கறறு, அது பெரிது, சந்தனோடு கொண்டான, எனது தலை, தம்பி கை, நம்பி தகநான.

ஈடு பெரும்பாலும் வடமொழிகள் தொடர்தவருவதில் மேற்சொல்லிய எழுத்துகள் மிக.

(உ-ம) ஆதி + பகவன் = ஆதிபகவன் சபா + சனம் = சபாசனம்.

(1.) “எழுவாய்ச் சந்தியின இசைவலி இயல்பே” [அகத்]

“வியங்கோள் விகுதிமுன வலி இயல்பாகும்.” [அகத்.]

(உ-ம.) “சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லுக சொல்லிற் பயனிலாதசொல்.—”

“இரண்டன விபுத்தி எகுசில் வலி இயல்பாம்.” [அகத்.]

(உ-ம) “குளரிய சிரியர் ஆயினும் சீர்பெறவர் குறையனார் கேண்மை கொலின”

“மூன்றன உருபினும் ஆறன்உருபினும்
வல்லெழுத்து மிகுதலு இழுவெனமொழி. [இலக். வி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (27.)

“கங்கைதீம புனனாடன”

“உடனபிறாதே கொல்லாய வியாதி”
[எனக் இரட்டிக்கவில்லை]

“வில்லாது செல்வம்.”

“அரசவை புண்ட.”

“சோமயூ திரியேல்.”

“அலகடல்” “விரிந்திர்த திவகன ஒததாள்.”

“பண்ணாக்க கவியனை பன மாக்களே
டணிவருத தென வீரத்திரை தாததவின
மணிபுடைக் கொடி தோன்ற வந்துறலாற
புணரிமேற பொரப் போவது போபாறதே”

“.....அணியாளே
கண்ணவர தகக கலா”

“.....றையகோ!
எயநிய கொலவதாராலின திறகோச
செயதொழிலாற காணப்படும.”

“நீயவைநிய பியததலாற நீயவை
நீயினும அஞ்சப்படும—”

“சடச்சடரும் பொனபோல் ஓரிவிரெதன்பகு
சடச்சட நேறநிறபவர்க்கு”

28. NEUTER PLURALS IN அ TAKE THE INCREMENT அற்று OR அத்து.(M.)
உறு.—அகரவீற்று அஃறிணைப் பன்மைப்பெயர்முன், வேற்றுமை வழியில், மெய்வரில் எவ்வாறும்?

இடையில் அற்றுச் சாரியைதோன்றும்.

(உ-ம்) பல, ஐ பலவறறை.
சில, கு சிலவறறக்கு.

§ உ. மெய்யீற்றுப் புணரியல்.

29. THE FINAL CONSONANT IN A SHORT SYLLABLE DOUBLED BEFORE A VOWEL.

உகூ.—தனிக்குறிலணந்த ஒற்றின்பின் உயிர்வந்தால் எவ்வாறும்?
அவ்வொற்றெழுத்து இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல். 205.]

(உ-ம்.) மன் + அற்கு = மன்ஊற்கு.

(M.) பல்லவை ததவிய அகரவிற்பெயர்
அற்றெடு சிவணல் எக்சம் இன்றே. [இலக்கண வினக்கம்.]

அப்பியாசம். (29.)

“பொன்னணிபும வேந்தர்”

“சன்னுடையர் எனபவா சுற்றேர்; முகத்திரண்டு
புன்னுடையா கலலாதவா.”

[தன் + உடையவர். புன் + உடையவர்]

30. LETTERS DOUBLED AFTER ய், ர், ழ்.

நூ.—ய், ர், ழ் என்னும் எழுத்தின் பின் எவ்வெழுத்துக்கள் மிகும்?
(க.) அடை மொழிகளினின்றிலிருக்கும் ய், ர், ழ் என்னும்
ஒற்றின்பின் வல்லினம் மிகும்.

[நன்னூல் 224.]

(உ-ம) பொய + செலவா = பொய்செல்வா
பாழ + சொல்லை = பாழ்சொல்லை.
காச் + பருவம் = காச்ச்பருவம்

(உ.) வேற்றுமை வழியில் அவற்றின்பின், வல்லினம் பெ
ரும்பாலும் மிகும்.

(உ-ம) காச் + கால் = காக்கால்.
பூழ + கால் = பூழ்க்கால்.
கீர + குமிழி = கீர்க்குமிழி

(நூ.) போய், ஆய் என்னும் எச்சங்களுக்கும்பின் வல்லி
னம் மிகும்.

(உ-ம.) போய, சொன்ன போய்சொன்ன.
ஆய, போய்ற ஆயபோய்ற

அப்பியாசம். (30.)

“தலிக்கை.”

“செவி சைப்பச்சொற பொருக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகை கிறத தவரும் உலகு”

“.....ஆளுவ
தஞ்சல் அந்நகர தொழில்”

“இன்னுமிதனை இவள”

[வேற்றுமைத் தொகைத்தொடரில் காத்தறிவின தகரம் இரட்டித்தது]

“ஆனபடு செய் பெய கலனூ”

“தகதைதாய்ப்பேன்.”

“உருளையம் ஓவாத கூற்ற பொருளையம்
கோ ஓயப் புறமே படும”

31. ரூ, ம, ந, DOUBLED.

நூ.—ரூ, ம, ந எப்பொழுது இரட்டிக்கும்?

குற்றெழுத்தைச் சார்ந்த யகரத்தின் முன்னும், தனி ஐகாரத்
தின் முன்னும் ரூ, ம, ந இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 158.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

(உ-ம்) மெய் + ஞாமை = மெய்ஞ்ஞாமை.
கை + மாற்ற = கைமாற்ற
செய் + களி = செய்களி.

அப்பியாசம். (31.)

“பொருள் கெடுத்துப்பொயம் மேற்கொள்ளி
அருள் கெடுத்தல்லல் உறப்புகுந் குத.”

“கைமாறு மினக்காற்றல் அரிது”

“மைகலிளற லுண்கண்”

“மெய்ஞ்ஞாமை ஆமி மீளினற மெய்ச்சுடரே.”

32. CHANGES OF FINAL ம் INTO ங், ஞ், AND ன். (N.)

௩௨.—மொழியீற்று மகரம் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று மகரமானது ககர, சகரங்கள் வரில் முறையே
ஙகரமாகவும், ஞகரமாகவும்; தகர நகரங்கள் வரில் நகரமாக
வுந் திரியும்.

*[நன்னூல் 219.]

(உ-ம்) மனம் + களித்தறு = மனககளித்தறு.
மரம் + சாயாறு = மரஞ்சாயாறு
பாவம் + தியறு = பாவஞ்தியறு
செம் + செல் = செஞ்செல்.

அப்பியாசம். (32.)

“கஞ்சடைமை தான அரிது நாகநாதறையும்.”

“நுண்ணுணர்வினமை வறுமை, அலிதடைமை
பண்ணப்பினதற பெருகு செய்வம்”

“இனநிதெவினும் இயல்புடையா சேணமை
மனநிதரம் பக்கம் அரிது.”

“சகநை மெனகுறி தான நேய்த கலத்தும்
காதல ஞறையாதநலற நாதக
தனகு சிறியர் ஆயினை தா வேகதா கேட்டான
மனகு சிறியர் ஆவசே, மற்று?”

“செஞ்செல்லல் ஆய சொழுமின.”

“எக்கெறி யானும் இறைவனான மக்களைச்
செஞ்செறிமேளிற் பச் செயல்வேண்டி.”

(N.) வலிவரின மலிகான வருக்கம் ஆகும்;
கல்வரின தலிகுறின மல்வு கல்வரம்;
வல்வறி இனறி மகர கெடு [தொன்னூல்.]

33. FINAL ம்.

நாந.—மொழியீற்று மகரங் கெடுவதும் உண்டோ?

மகரத்தின் முன்னும், நகரத்தின் முன்னும், தொடர் மொழியின் முதலுறுப்பாக வருகிற பொழுதும், சூறில்ணையாத மொழியீற்று மகரங் கெடும்.

[நன்னூல் 219.]

(உ-ம) காலம் + கெடித = காலகெடித.
மரம் + மெலவியத = மரமெல்வியத.

அப்பியாசம். (33.)

“ஆலங்குறையுறு சாலவு’ நனறு.”

“ஆறவாழி அநதணா.”

“கோட்டுப்பூப்போல மலாநது பிற கூம்பாறு
வேட்டதே வேட்டநா’ கட்டாட்டு நோட்ட
கயப்பூப்போல முன மலாநது பிறகம்பு வானா
கயப்பாடு, கட்டபாடு இல்”

[கயம் + பூ = கயப்பூ.]

34. CHANGES OF FINAL ண் AND ள் INTO ட்.

நாச.—மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று ணகரமும், ளகரமும், வேற்றுமை வழியில், ககர சகர பகரங்கள் வரில் டகரமாம்.

[நன்னூல் 209. 227.]

(உ-ம) மண் + குடம் = மட்குடம்
மண + சாடி = மட்சாடி
மண + பாளை = மட்பாளை.
முள் + கூமை = முட்கூமை.
கன + சொசீந்தான = கட் சொசீந்தான
முள் + புறம் = முட்புறம்.

அப்பியாசம். (34.)

“குட் சிலம்பி அலாநதன றுண்டுடுவல்.”

“இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீறும் அடுததுள்ளு
கல்லாள் இல்லாத குடி.”

“பேதைமைபுள எல்லாம் பேதைமை காதனமை
கையல்ல தன கட் செயல்.”

“கட்ட புலம்.”

“ஒவ்வதறிவ தறிநதநன் கட்டம்டுக
செல்வார்க்குச் செல்லாதில”

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

“செவ்வதது செல்வகு செவீச்செவ்வம்”

“.....சீப்போ
கணகுத்திறெழுது தகவை”

“என் பொருளவாகச் செவ்வொலித தான பிற்வாய்
துன்பொருள காண்பதறிவு.”

“கவலாகட் பட்ட வறமையின் இளனாதே
கவலர் கடபட்ட திரு”
[கவலாகண, கவலாகண]

“..... வாத நகாக
செவறன செய்வதனை”
[இயலபாதற்குக் காரணம்?]

35. CHANGES OF FINAL ன் AND ல் INTO த்.

௩௫.—மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் எவ்வாறு திரியும்?

மொழியீற்று னகரமும், லகரமும் பெரும்பான்மையாய்
வேற்றுமை வழியிலும் சிறுபான்மையாய் அல்வழியிலும், ககர
சகர பகரங்கள் வரில் தகரமாம்.

• [நன்னூல் 227.]

(உ-ம) பொன் + குடம் = பொற்குடம்
பொன் + சாடி = பொற்சாடி.
பொன் + பரன் = பொற்பரன்.
கவ + குடம் = கற்குடம்.
வீரல + திந்து = வீரத்திந்து.
வீரல + புறம் = வீரப்புறம்

அப்பியாசம். (35.)

“கைத்தடையான காறகீழ் ஒதுங்குகுக் கடன ஞாவம்”

“கவலாதவன்” கவி கவலா கறரா முற
செவலலாதிருக்கப்பெறின்.”

“.....கெடுகாமா
முற்பயக்குஞ் சினனீர் இனபத்தின, முறநிறய,
பிற்பயசஞ் பிறை பெரித”

“செயற்பால செயா திவறியாள் செவ்வா
உயர் பால துளங்கி கெடும”

“குளற பேதே குணத்தோ”

“செவ்வா தான கககிற சினககாக்க.”

“நிறகரிய தொளறிலலை.”

“அறிவினா ஆகுவதண்டே. பிறிதகோய்
சககோய் பேற போருக கடை”

36. CHANGES OF FINAL ல் AND ள் INTO ன் AND ண்.

௩௬.—மொழியீற்று லகரமும், ளீகரமும் மகரம் வரில் எவ்வாரும்?

மொழியீற்று லகரமும், ளகரமும் மகரம் வரில் முறையே னகரமும், ணகரமுமாம். ‘

[நன்னூல் 227.]

(உ-ம்) கல + மலை == கன்மலை.
முள் + முடி == முண்முடி.
கரள + மலர் == கரணமலர்.

இஃது ளகரத்தக்கு முன்னும் லகர ளகரங்களுறையே னகர ணகரங்களாம்

(உ-ம்.) “சைத்தடையான கரமீழ ஒதங்கும்கடன ளரலம்.”

அப்பியாசம். (36.)

“கல்லா ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்
கன்மேல எழுதப்படுற காணும்.”

[கல + மேல்]

[இதில் உ.என விகாரங்கள் எழை?]

“ கெட்டாறம்
மேளமக்கள மேளமக்களே ”

[இதை விரிததக்காட்ட]

37. CHANGES OF FINAL ன் AND ள் INTO ட்.

௩௭.—ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் எவ்வாரும்?

(க.) ணகரத்திற்கும், ளகரத்திற்கும் முன் தகரம்வரில் வேற்று மைவழியில் பெரும்பாலும் இரண்டும் டகரமாகும்.

[நன்னூல் 209. 227. 229. 237.]

(உ-ம்) மண் + தீமை == மட்டமை.
முள் + தீது == முட்டது

(உ.) சிலவிடத்து இருவழியில் தகரம் டகரமாம்.

(உ-ம்) கண் + நிறநாண == கண்டநாண.
மண்டோய தயர் நீத தனிதோய நீ!

(௩.) ஒரு டகரங், டெடுதலும் உண்டு.

(உ-ம்) கரண + தோறம் == கரடோறம்.
தககா + தலைமை == தக்கடலைமை.

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

அப்பியாசம். (37.)

“தகைப் பெருகு செலவம்... ..”

[தகை, தீர்]

“தெண்டிளாப்பரவை”

“தண்டிளாப்புரை கோக்கியகோக்கு.” [109]

“விண்டலா கலாநிலங்கு திகை”

[விண + தலம்]

38. CHANGES OF FINAL ல் AND ன் INTO ற்.

நாடி.—னகரத்திற்குமுன்னும், லகரத்திற்குமுன்னும், தகரம்வரில் எவ்வாறும்?

(க.) னகரத்தின்முன்னும் லகரத்தின்முன்னும் தகரம்வரில் வேற்றுமைவழியில் இரண்டும் நகரமுமாகும்.

[நன்னூல் 209. 229.]

(உ-ம.) பொன + தீமை == பொறீமை
கடல + திணை == கடறீணை

ஊ எ-தில் அல்வழியிலும் இரண்டு நகரம் ஆவின்.
கல + தாமரை == கறாமரை

(உ.) அல்வழியில் சிலவிடத்து தகரம் நகரமாம்.

(உ-ம.) பொன + தீத == பொளறீத

ஊ தனக்குவமை இல்லாதான றல் சேர்ந்தான
எ-தில் வேறமை வழியிலும் தகரம் நகரம் ஆயிற்ற.

(நா.) ஓர் நகரங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-ம.) பால + தீத == பாரீத

அப்பியாசம். (38.)

“... . கதறான்
பிளாதிவதலலாற பெருமபாற தாமகிற்
நளாகத விளையோ தளன்?”

“பிறக்கினாளு முற்பகற செயிற் நமகினாளு
பிற்பகறகுமே வரும்”

“கோழிநீக் கூறறம்.”

[கோடு + இல் + தீ + கூறறம்.]

39. CHANGES OF ல் AND ற் INTO ன்ன் AND OF ள் AND ற் INTO ன்ன்.

நக. — லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம்வரில் எவ்வாறாம்?

லகரத்தின் முன்னும், ளகரத்தின் முன்னும் நகரம் வரில் முறையே, இரண்டும் னகரமும், னகரமுமாம்.

[நன்னூல் 229.]

(உ-உ) ல் + றுற = லுறெற
 றுற + று = றுறெற

ஓர் னகரமும், னகரமுங் கெடுதலுமுண்டு.

(உ-உ) லுறெற + றுற = லுறெறினறு.
 றுறெற + று = றுறெறெ

ஆப்பியாசம். (39.)

“புளகூட மீட்டர் போனிலயாரை னுறெறென்
 இளனிளியே சொசக அறவீடு !.....”

“கேடுகெடு, ன்னெய!”

[கேடு + கெடு = கேடுகெடு.]

“... .. ஒறெறெறெற

றுறெறெ றுறெறெறுறெறெ”

றுற + கெடு = றுறெறெ.

“இருணீகக் இளயு பயசகம் மானீகக்
 றுறெற கார்டியவர்க்கு”

40. CHANGE OF ற் INTO ன்ன் AND ன்ன் AFTER THOSE LETTERS.

சு0. — னகரத்திற்கும் னகரத்திற்கும் முன் மொழிமுதல் நகரம் எவ்வாறாம்?

(க.) தனிக்குறிலணைந்த னகரத்தின் முன்னும், னகரத்தின் முன்னும் நகரம் முறையே னகரமாகவும், னகரமாகவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 237.]

(உ-ம்) னன் + று = னன்னை
 தன் + று = தன்னெ

(உ.) தனிக்குறிலணையாத னகரத்திற்கும், னகரத்திற்கும் முன் நகரங்கெடும்.

[நன்னூல் 210.]

(உ-ம.) னன் + கெடு = னனெடு
 றுற + கெடு = றுறெடு

ஆப்பியாசம். (40.)

“ஐயநகரீஸ்வர தெரிந்தார்க்கு னையத்தினை
 றுறெற னனிவதடைந்த”

“தனெடுநீர்வது பொய்தக ! பொய்தத பின்
 தனெடுகெடு தனெடுகெடு.”

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

பிரதான விகாரங்களின் சுருக்கமான

அட்டவணை.

(ச.)	இ	யகரத்தின் முன்னோற்றம்.	வின.	24.
(உ.)	உ	குறியல் உகாம் உயிர் முன்னெடும்.		24.
(ஊ.)	வ் } ய் }	வில உயிர் முன்னோற்றம்.		23.
(சு.)	க, ச, } ச, ப, }	உயிருக்குப்பின இரட்டிக்கும் ..		27.
(ஊ.)	ம்	கெடும்; ன், ன் ஆகத்திரியும், இரட்டிக்கும்.		32. 33. 31.
(சு.)	ஞ், ன், ய்,	இரட்டிக்கும்.		31.
(எ.)	ட், த்,	மொழி அகத்த இரட்டிக்கும்.		26.
(ஆ.)		மெய்கள சுட்டினையினும், வினையினனும் இரட்டிக்கும்.		25.
(அ.)	ண்	ட் ஆகத்திரியும் } [ண், ன் + க, ச, ப = ட்க், ட்ச், ட்ப] ...		34
(ஆ.)	ள	ட் ஆகத்திரியும் } [ண், ன் + க, ச, ப = ட்க், ட்ச், ட்ப] ...		34.
(கக.)	ள்	ண் ஆகத்திரியும். [ன் + ம = ணம்.] ...		36.
(கஉ.)	ள	ற ஆகத்திரியும் } [ண், ன் + க், ச், ப். = ற்க், ற்ச், ற்ப்.] ...		35.
(கச.)	ல்	ற ஆகத்திரியும். [ல் + ம = ணம்.] ...		36.
(கச.)	ல்	ண ஆகத்திரியும். [ல் + ம = ணம்.] ...		36.
(கடு.)	த்	{	ட் ஆகத்திரியும். { 37.
			ள + த் = ட்ட், ண்ட்.	
			ள + த் = ட்ட், கீட்ட், ட்ட்.	
(கடு.)	த்	{	ற ஆகத்திரியும். { 38.
			ள + த் = ற், ற், ற்.	
			ல் + த் = ற், ற், ற்.	
(கடு.)	ந்	{	ள ஆகத்திரியும். { 39.
			கெடும். {	
			ண் ஆகத்திரியும் {	
(கடு.)	ந்	{	ண் ஆகத்திரியும் { 40.
			கெடும். {	
			ண் ஆகத்திரியும் {	

ஐ. செய்யுள் விகாரங்கள்.

21. POETICAL CHANGES.

சுக.—செய்யுள் விகாரங்கள் எவை ?

(க.) வலித்தல்; அதாவது, மெல்லினத்தை வல்லினமாக்கல்: [நன்னூல் 155, 156.]

- (உ-ம்) (1.) குறந்தள் எ—து குறந்தள் எனவும் வரும்.
(2.) ஈத்த ஈத்த ஈத்த.

(உ.) மெலித்தல்; அதாவது, வல்லினத்தை மெல்லின மாக்கல்:

- (உ-ம) (1) புநி எ-த புநி எனவும் வரும்.
(2) தட்டை — தண்டை.

(ஈ.) நீட்டல்; அதாவது, குற்றெழுத்தை நெட்டெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம) (1) நீழல் எ-த நீழல் எனவும் வரும்
(2) பொழுது — போழ்து.

(ச.) குறுக்கல்; அதாவது, நெட்டெழுத்தைக் குற்றெழுத் தாக்கல்:

- (உ-ம) (1) பாதம் எ-த பாதம் எனவும் வரும்
(2) தீயேன — தியேன.

(ரு.) விரித்தல்; அதாவது, அல்லாத எழுத்தை வருவித்தல்:

- (உ-ம) (1) மக எ-த மகவு எனவும் வரும்
(2) விஷயமே — விஷயமே.

(கூ.) தொகுத்தல்; அதாவது, உள்ள எழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம) (1) தொழார் எ-த தொழார் எனவும் வரும்.
(2) இல்லாதன எ-த இல்லாதன எனவும் இல்லான எனவும் இல்லன் எனவும் வரும்.

(எ.) முதற் குறை; அதாவது, முதலெழுத்தை நீக்கல்:

[•நன்னூல் 156.]

- (உ-ம.) தாமரை எ-த மரை எனவும் வரும்.

(அ.) இடைக்குறை; அதாவது, இடையெழுத்தை நீக்கல்:

- (உ-ம.) (1) நநி எ-த நி எனவும்
(2) அஃயக எ-த அஃயக எனவும் வரும்.

(கூ.) கடைக்குறை; அதாவது, கடைஎழுத்தை நீக்கல்.

- (உ-ம.) கீலம் எ-த கீல் எனவும் வரும்
அரவம் எ-த அரவு எனவும் அரா எனவும்,
நிலம் எ-த நிலவு எனவும் இவைபோலவனவும் வரும் (0)

அப்பியாசம். (41.)

“இரகலாட்டையுள் ஈற்றக்கோல் அந்நே
ஒழுக்கமுடையா வாய்க்கொல்”
[ஊரை கோல்]

“அருகலதாய் பல படுத்த கண்ணம்
பொந்தள விவிலை வாயல குறக”
[அலதாய் = அயலதாய்]

ஆர்நில முடி”
[முடி]

“..... தளபா
குறைபதீமதழை பொருள்.—”
[தளபதீமதக்கு]

(0.) குற்றிழ ஆகெருடு உசாயபெறும். [அசத்.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) எழுத்துப்புணரியல்.

- (க.) இவற்றள், வீரிதலானது நேரளல் விகாரமாம்; வலிததலம் மெலித்தலம், நீட்டலும், குறக் கலும் திரிதல விகாரமாம்; தொகுத்தலம், மூவழிக்குறைத்தலம், கெடுதல் விகாரமாம்.
 (உ.) இவையல்லாமலும், விதியின்றிப் பல விகாரங்களும் வரும.
 (உ-ம்) யார் எ-து ஆர எனவும்,
 தசை எ-து சதை எனவும்,
 இனமுள் எ-து முனையில் எனவும் வரும்.

(ஈ.) வழக்கத்தில்.

- (உ-ம.) இராப்பகல எ-து ராப்பகல் எனவும்,
 போகிறார் எ-து போருள எனவும் இவையெல்லவ பலவும் வரும்

§ ச. வடமொழிச்சந்தி.

42. SANSKRIT CHANGES

சுஉ.—வடமொழிகள் தமிழிலே ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் பொழுது வடநூலின் சந்தியைப் பெறுமோ?

வடநூலின் சந்தியைப் பெறுவதுமுண்டு. அவற்றின் விவர மாவது:

க. தீர்க்கசந்தி. (ஈ.)

(க.) அ, ஆ முன், அ, ஆ இரண்டும் ஆகாரமாம்:

- (உ-ம) தேவ + ஆலயம் = தேவாலயம்.
 ஞான + அமிர்தம் = ஞானமிர்தம்.
 சேனா + அநிபதி = சேனாநிபதி.
 சதா + ஆசீர்தம் = சதாசீர்தம்.

(உ.) இ, ஈ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஈகாரமாம்:

- (உ-ம்) முனி + இசுதிரன = முனிசுதிரன.
 விரி + ஈசன = விரிசன
 மகி + ஈசன = மகிசன

(ஈ.) உ, ஊ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஊகாரமாம்.

- (உ-ம்.) குரு + உபதேசம் = குருபதேசம்.
 தரு + ஊனம் = தருனம்

உ. குணசந்தி. (உ.)

(ச.) அ, ஆ முன், இ, ஈ வரில் இரண்டும் ஏகாரமாம்:

- (உ-ம.) சர்வ + ஈகரன் = சர்வேகரன்.
 மகா + ஈசன = மகேசன.

(ஊ.) அ, ஆ முன், உ, ஊ வரில் இரண்டும் ஓகாரமாம்:

- (உ-ம.) ஞான + உபதேசம் = ஞானோபதேசம்.
 மந்திர + ஊதி = மந்திரோதி.
 தயா + ஊசகிதன் = தயோசகிதன்.

ஈ. விநுத்திசந்தி. (உ.)

(சு.) அ, ஆ முன், ஏ, ஐ வரில் இரண்டும் ஐகாரமாம்:

- (உ-ம்.) ஞான + ஐக்கியம் = ஞானஐக்கியம்.

(எ.) அ, ஆ முன், ஒ, ஓ வரில் இரண்டும் ஒளகாரமாம்:

- (உ-ம்) தின + ஒதனம் = தினெளதனம்.

எழுத்துப் புணரியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினாவிடை.

சொல்லியல்

II. ETYMOLOGY.

இரண்டாவது: சொல்லதிகாரம்.

43. PARTS OF SPEECH.

சா. — தமிழ்ச் சொற்கள் எத்தனை வகையாம்? (1.)

பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்குவகையாம்.
[நன்னூல். 259.]

(P) சொல்லாதென?

ஒரு பொருளைத்தொழி எழுத்துகள் சொல்லாம்

[கன்னடம் 259 274.]

தமிழார் சொல்லப்பட்ட மூலகை மொழிகள் எவை?

ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொருள்மொழி என்பனவாம்.

[கன்னடம் 260.]

ஒருமொழிகள் ஆவன எவை?

ஒன்று நின்ற தகரம் ஒருபொருளைத் தருவனவாம் தனிமொழிகளாய் வருபவாம்.

[கன்னடம் 260.]

தொடர் மொழிகளைக்கூறித்து 150, வினா வகை

பொருள்மொழிகள் ஆவன எவை?

ஒருமொழியைப் பொருள்சொல்லுதலுடைய அன்றித் தொடர்மொழிகளையப் பலபொருள்சொல்லுதலும் மொழிகள் ஆம்

(உ-ம்) கைக்கை எ-து புலி என்ற ஆர்வமொழியும் ஒருமொழி; அன்றியும் கைக்கைக்கை விளியும்சுவர்திழ் தொடர்மொழியாயினும்.

இன்னஞ் சொற்களை அகற்கும் வகை என்ன?

இயற்கொல் என்றும், திரிசொல் என்றும், திணைக்கொல் என்றும், உட்கொல் என்றும் காணவருப்பாக வருபவர்கள்.

[கன்னடம் 270.]

இயற்கொல், இயற்கொல் ஆகவருத?

சொல்லியல் கட்டுமொழி ஆகியவர்க்கும் இயற்கொல் தனிபொருள் விளக்குவதொல் இயற்கொல் ஆம்.

[கன்னடம் 271.]

திரிசொல் ஆகவருத?

ஒரு பொருளைக்கூறித்தொழுவது பல சொற்கள் ஆகியும், பலபொருளைக்கூறித்தொழுவது ஒரு சொல் ஆகியும் அருமையாக உணரப்படும பொருள்சொல்லுதலுடைய திரிசொல் ஆம்

[கன்னடம் 273.]

II. சொல்ல்திகாரம்.

44. NOUN.

சுசு.—பெயர்ச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் பெயரைக் காட்டுவது பெயர்ச்சொல் ஆம். (4)

[நன்னூல் 275.]

(உ-ம) மனிதன், மனைவி, வீடு,
சுளமை, நிலம்
செய்தவன், வருவது.

45. VERB.

சுநு.—வினைச்சொல்லாவதென்ன?

ஒரு பொருளின் தொழிலைக் காட்டுவது வினைச்சொல் ஆம். (R.)

[நன்னூல் 320.]

(உ-ம) இரு, வந்தான், படிக்கிறார்கள்.

சூர் [வினைச்சொல்லை வினை எனபது ஆகுபெயர் (வீடு 162)]

திரைச்சொல் ஆவதெது?

கொடுத்திற்று காட்டுகின்ற சொற்களும், அன்னிய பாவைகளிலிருந்து வந்து சென்றிற்று காட்டு
மொழிகளோடு சலகது வழங்குகின்ற சொற்களும் திரைச்சொல் ஆம்

[நன்னூல் 273]

வடசொல் ஆவது எது?

சென்றிற்றுச் சொல்லு ஒப்பனவாவி வந்த வழங்கும் ஆரீயச்சொற்கள் வட சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 274.]

இவை தற்சமம் என்றும், தற்ப வம் என்றும் இருவகை ஆம். தற்சமம் எனபது ஆரீயத்
திரைச்சொல் தரிழுக்கும் பொது எழுந்தால் ஆகிய மொழி ஆம்

(உ-ம்.) அமலம், குங்குமம். [AMALAM, KUNGUMAM.]

தற்பும் எனபது ஆரீயத்திற்கே உரிய எழுந்தால் ஆகிய மொழி ஆம்.

(உ-ம.) சத்தி, போதி. [SAKTI, B'HIGI]

(Q.) உயிர்ப்பொருள் உயிரிலாப் பொருள் இரு வகைய,

ஊருதல், பறத்தல், நடத்தல், எனவே
முதலகை ஆகும் உயிர்ப்பொரு ளினமே.—

இயற்கை, செயற்கை, இருவகை இனமும்,
உயிரிலாப் பொருளென துணைத்தனா புலவர் [குவலபாசத்தம்]

பலபொருட்பெயரே பெயர்ச்சொல்லாகும். [குவலபா.]

(R.) பலதொழிற் பெயரே வினைச்சொல்லெனப. [குவலபா.]

46. PARTICLE

காசு.—இடைச்சொல் ஆவதென்ன?

தனித்து வழங்குதலின்றிப் பெயர் வினைகளை அடுத்துவருவது இடைச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 352.]

(உ-ம) அதவே எனபதில் ஏ எனபதம்; அவனும் இவனும் என்பதில், உம் எனபதம் இடைச்சொற்கள் ஆம்

47. QUALIFYING WORD ADJECTIVE OR ADVERB

சஎ.—உரிச்சொல் ஆவதென்ன?

பெயர்ச்சொல்லையும், வினைச்சொல்லையும் தீழ்வி அவைகளுக்க் குரிய குணத்தைக் காட்டுவது உரிச்சொல் ஆம்.

[நன்னூல் 374.]

(உ-ம) பெரிய அரசன்
மிகவும் உழைத்தான்

இவற்றில் பெரிய எனபதம், மிகவும் எனபதம் பெயரையும் வினையையும் தழுவி உரிச்சொற்கள் ஆம்.

க. பெயரியல்.

48. CLASSES OF NOUNS

சஅ.—பெயர்ச்சொல் எத்தனைவகை ஆம்?

இச்சூழிப் பெயர் என்றும், காரணப்பெயர் என்றும் இரண்டு வகை ஆம். இவையும், பொதுப்பெயர் எனவும், சிறப்புப்பெயர் எனவும் இருவகையாக வகுக்கப்படும்.

[நன்னூல் 62. 275.]

49. ARBITRARY NOUNS

சக.—இச்சூழிப் பெயர் ஆவதென்ன?

மரம், மலை என்பவற்றைப்போல ஒரு நிமித்தமும் இன்றி வருவது இச்சூழி என்பதாம்.

[நன்னூல் 62. 275.]

(உ-ம) கீலம், கடல், ஆறு, சேற

II. சொல்ல்திகாரம் (1.) பெயரியல்.

50. APPELLATIVE NOUNS.

௫௦.—காரணப்பெயர் ஆவதென்ன?

கணக்கு எழுதுகிறவனைக் கணக்கன் என்று ஒருநிமித்தம் பற்றி வழங்குவது காரணப்பெயர் ஆம்

[நன்னூல் 276.]

(உ.-ம) வில்லாள். மலைச்சி கரிபன முடவன்

51. CHARACTERISTICS OF NOUNS

௫௧.—பெயர்ச் சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறிய வேண்டும்?

பெயர்ச் சொல்லில், திணை, பால், இடம், வேற்றுமை என நான்கு பொருளையும் அறிய வேண்டும்.

[நன்னூல் 275.]

52. CLASS PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

௫௨.—திணை என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

திணையாவது இலக்கணநூலிற் பகுக்கப்பட்ட பொருளின் சாதியாம்.

அது, உயர்திணை, அஃறிணை என இருவகை ஆம். தேவர், மனிதர், நரகர் உயர்திணை ஆம். மற்றைய பெயர் எல்லாம் அஃறிணை ஆம்.(உ.)

[நன்னூல் 261.]

MASCULINE NOUNS SINGULAR.

• (உ.) உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அள், ஆள் எனனும் வீகுதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், சாமி, தம்பி, ஆடே, வீடலை, கோ, வேள் குரிலி, தோளறல் முதலிய பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாலுக்குரிய பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 276]

FEMININE NOUNS SINGULAR.

உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அள், ஆள் எனனும் வீகுதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், இ எனனும் வீகுதியைப்பெற்ற அகேசம்பெயர்களும், கல்லை, மகடே, தையல், இஞ்சு, மாது, அரிவை, மடகதை முதலிய பெயர்களும் உயர்திணைப் பெண்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்

[நன்னூல் 277]

PLURAL, MASCULINE AND FEMININE.

உயர்திணைப் பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் எவை?

அர், ஆர், அர்கள் எனனும் வீகுதிகளைப்பெற்ற பெயர்களும், கோக்கள், மனுக்கள், மக்கள் முதலிய பலப்பாலுக்குரிய பெயர்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 278.]

53. GENDER AND NUMBER

௫௩.—பால் என்பது எத்தனை வகை ஆம்?

உயர்திணை ஆகிய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என மூன்றும்; அஃறிணை ஆகிய ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் என இரண்டும்: ஆக ஐந்து வகை ஆம். இவற்றுள், ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால், ஆகிய மூன்றும் ஒருமை எனவும்; பலர்பால், பலவிற்பால் ஆகிய இரண்டும் பன்மை எனவும்படும். இவை ஒருமையெண் என்றும், பன்மையெண் என்றும் சொல்லப்படும்.

பாலாவது மேற்சொல்லிய பொருள்களின் பகுப்பாம்.

[நன்னூல் 262-264, 276-284.]

(உ-ம.)

ஒருமை		பன்மை	
உயர்திணை { (க) ஆண்பால் (உ) பெண்பால்	{ ஆரண் மனைவி }	(ஈ) பலர்பால்	புலவர்.
அஃறிணை (ச) ஒன்றன்பால்	விடு	(ஐ) பலவிற்பால்	மரகடர்.

54. PERSON.

௫௪.—இடம் ஆவது எத்தனை?

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூன்று.

இடமாவது சொற்களின் நிகழ்ச்சிக்குரிய தானம் ஆம்.

[நன்னூல் 265.]

(க.) இவற்றுள், தன்னைத்தானே குறித்தது தன்மை:

(உ-ம) { ஒருமை. காண, அடியோன } [சொல்லுவோர்.]

(உ.) முன் நின்றவனைப்பார்த்துப் பேசுவது முன்னிலை:

(உ-ம) { ஒருமை. சீ, கொடியாப } [கேட்டோர்.]

(ஈ.) மற்றப் பொருளைக்குறித்துக் காட்டுவது படர்க்கை:

(உ-ம.) { ஒருமை. அடன, மனிதன், விடு. } [சொல்லப்படுகோர்]

55. CASE.

௫௫.—வேற்றுமை ஆவது என்ன?

பெயரின் இயல்பை வேறுபடுத்துவதே ஆம். அது எட்டுவகை ஆம்.

[நன்னூல் 240-242, 291-293.](ர.)

(T.) விபதி எக்பது வேற்றுமை எனப்படும். [குறவயர்]

II. சொல்ல்திகாரம் (1.) பெயரியல்.

56. FIRST OR NOMINATIVE CASE.

நூசு.—முதலாம் வேற்றுமை எது?

திரிபில்லாத பெயரின் இயல்பே ஒருமையில் முதல் வேற்றுமை எனவும், எழுவாய் எனவும்படும்.(v)

[நன்னூல் 293-295.]

(உ-ம்) மனிதன், மனைவி, வீடு.

[வினா 128 காண்க.]

57. SIGNS OF THE NOMINATIVE.

நூஎ.—எழுவாயைக் குறித்துக்காட்டுகிற சொல்லுருபுகள் எவை?

ஆனவன், ஆனவள், ஆனது,
ஆனவர், ஆனவர்கள், ஆனவை;
என்பவன், என்பவள், என்பது,
என்பவர், என்பவர்கள், எனபவை முதலிய

சொல்லுருபுகள், எழுவாயைக் குறித்துக் காட்டும். (v.)

(உ-ம்) இராசாவானவர் வந்தார்.
பொன்னன்என்பவன் வந்தான்.

இவை மற்ற வேற்றுமைகளின் உருபுகளையும் பெற்ற வருவதும் உண்டு

(உ-ம்) இராசாவானவருக்குச் சிம்மாசனம்.
பொன்னன் என்பவனோடு வந்தான்.

ஊ [இவை வீணையால் அணையும் பெயர்கள். வினா, 95 காண்க 105 வினாவையும் ஒத்ததப்பாக்க்க]

58. SECOND OR ACCUSATIVE CASE

நூஉ.—இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?

இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ஐ என்பதே ஆம்.

[நன்னூல் 255. 296.]

இதின் பொருள் செய்யப்படுபொருளே.

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு.	இரண்டாம் வேற்றுமை.
	மனிதன்,	ஐ	மனிதனை உண்டாக்கினார்.
	தந்தை,	ஐ	தந்தையைக் கணம்பண்ணினான்.
	பூ,	ஐ	பூவை அணிந்தான்
	மாரம்,	ஐ	மாரத்தை வெட்டினான். [66.]
	வீடு,	ஐ	வீட்டைக் கட்டினான். [68.]
	நிலங்கள்,	ஐ	நிலங்களை வாங்கினான்.

(U.) பெயரே அன்றிப் பிறஉரு வேலா. [அகத்.]

(v.) பெயர்ப்பின் வீகுதி பெறாதவே ஆயவன்,
ஆனவன், ஆவான், ஆணைநவன் முதல்
ஐம்பாற் சொல்லும் பெயர்ப்பின் அணு-தவே. [இல-சொத்த]

59. THIRD OR INSTRUMENTAL ABLATIVE.

நூ.—மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?
மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடி, உடன், கொண்டு என்பவை ஆம்.

[சன்னூல் 297. 256.]

இவரின் பொருள் ஏத, உடனிகழ்ச்சி என இரண்டாம்.

(உ-ம)	பெயர்	உருபு	மூன்றாம் வேற்றுமை	பொருள்
	மண்	ஆல், ஆன்	{ மணமுல் } ஒருகுடத்தை விடைதான் ஏத. { மணமுன் }	
	மாடு	ஒடு, ஒடி	{ மாட்பொடி } ஆரண வந்தான் ... { மாட்பொடி }	உடனிகழ்ச்சி
	அவன்	உடன்	அவருடன் மருவாகும் மருபாகும் ...	உடனிகழ்ச்சி.
	வான்	கொண்டு	வான் கொண்டு வெட்டினான் ...	ர

இஃது ஏத, காரணம், கருவி, எ-ன ஒரு பொருட்சொழை.—

அப்பியாசம். (59.)

"பொன்னுடைய ஆபத்தை அளிக்கும் ஆரம்."

"அத்தான் அவரே இயம்"

"இயத்தை அறிவோடு உடைய கலவி."

"உலகத்தோடொப்ப ஒதுகல்."

"விலங்கொடு மக்கள் தீயம் இவமருவிய கட்டுவோடுபயம்"

"சொமை ஏற்பொடு நீயும்."

"எனது பக்ககலிய வேருடன் கெடும்."

60. FOURTH OR DATIVE CASE

நூ.—நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு என்ன?
நான்காம் வேற்றுமையின் உருபு கு என்பதே ஆம்.
[சன்னூல் 298.]

இதன் பொருள் கொடை, பகை, தகுதி, கீழ்த்தம் முதலியவைகள்

(உ-ம)	பெயர்	உருபு	நான்காம் வேற்றுமை	பொருள்
	தரித்திர	கு	தரித்திரருக்கும் பிச்சை கொடுத்தான் [உ. சாரியை] ...	கொடை.
	வேதம்	கு	வேதத்திற்கு விசேஷமான காரியம், [இன் சாரியை] ...	பகை
	மேதிரன்	கு	மேதிரத்திற்கும் பொன்.....	கீழ்த்தம்
	ஆரண	கு	இவ்வாரணம் ஆரணங்குரியது.....	தகுதி.

II. சொல்ல்திகாரம் (1.) பெயரியல்.

- ஓ" (ச) பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையே சாரியைகளையும் எனக்காண்க.
 (உ-ம.) தானைக்கும் தாய்க்கு கணஞ்செலுத்தவேன்மெ. [உ சாரியை]
 இதனுக்கு [அன், உ, சாரியைகள்.]
 மகனுக்கு எனவும், மகளுக்கு எனவும் வரும்.
- (உ.) கீழ்த்தபபொருளிலே ஆக என்றும், கீழ்த்தம் என்றும், பொருட்டு என்றும் சொல்லுபபு
 கவரும்.
 (உ-ம) எனக்காகச் செய்தான்.
 என்கீழ்த்தம் வந்தான் [வீதி 40. கீண்க]
 இதிலுபொருட்டிப் போனான்.

அப்பியாசம். (60.)

“செய்யாமற் செய்த உதவிககு
 வையகமும் வானகமும் மாற்றல அரித.”

“அறத்திறகே அன்பு சாபெனய; அறியா
 மறத்திறம அகீதே துண.—”

“.....தொல்லுவலில்
 சல்லாச் சூருவ் உளரேல் அலர் பொருட்
 டெல்லாக்கும் பெய்யும் மறை.”

“தெல்லுகருகி உணடு; கீர்க்குறறை உணடு;
 புல்லிதழ் பூவீறும் உணடு

“.....வாறடி
 வளி தோட்டிவாரே, இல்.—”

“ஆயிரக்காகைக்கோகல்.—”

61. FIFTH OR ABLATIVE OF MOTION.

சூக.—ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் இல், இன், என்பன
 வாம். சிலவிடத்து நின்று, இருந்து என்னுஞ் சொல்லுருபுகளும்
 வரும். (W)

[நன்னூல் 299]

இவற்றின் பொருள், கீககல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது முதலியவாம்.

- ஓ" (ச) ஏதப்பொருள் மூன்றும் வேற்றுமைக்கு அன்றி, இதற்கு அல்லவடி சிறப்பல்ல
 (உ.) கின்று என்னுஞ் சொல்லுருபு பெயரேடு வராமல தனித்த வழக்குதலும் உண்டு.
 (உ-ம) “துன்பத்திலும் வறுமையிலும் கின்று கீகங்குள்.”

(உ-ம்.)	பெயர்	உருபு.	ஐந்தாமவேற்றுமை.	பொருள்.
	மலை,	இன்	மலையின்வீழ் அருவி.	கீககல்.
	காக்கை,	இல்	காக்கையிறகரிது களமபறம். . .	ஒப்பு.
	மதுரை,	இன்	மதுரையினவடக்குச்சிறம்பரம். . .	எல்லை.
	கல்வி,	இல்	கல்வியிற்பெரியவன் கம்பன. . .	ஏது.

THE FIFTH CASE.

- (W.) கின்று காட்டிது கீழ்த்தம் இன்னும்
 ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆகி வருமே. [குலவயர்.]

அப்பியாசம். (61.)

“தோன்றவில் தோன்றாம கனறு”

“தலைவன இந்நகர மயிர் ஆர்வையர் மாநகர
கிலையின இந்நகர கடை”

“ஆயின் இந்நகர மேதி”

“பாதி ஆர் புர்வியினறா பாரிடை இந்நகர”

“விசயநாறளியிழ்ச்சி”

“அருவிக் குன்றிற் குளாரம்.”

“பஞ்சியின் மெல்லிதேனும் பகைநிந்தென்னவேண்டாம்.”

“காசன எனவருக கருமேதிகள்
ஊரின்னற கனறு.”

“தாவகாண கனறின் வெகிவிக்கண்டடிபணிந்தே.”
[கனறின் = கனறாப்போல.]

“குன்றின் ஆர்வையருக குன்றவா குன்றவ
குன்றி ஆர்வைய செயின.”

62. SIXTH OR GENITIVE CASE

கூஉ.—ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

ஆறும் வேற்றுமையின் உருபுகள் அது, ஆது, அ, உடைய
என்பனவாம்.(X) இவற்றின் பொருள் கிழமைப் பொருள் முத
லியவாம்.

கூஉ [கிழமை என்பது உரிமை; சம்பந்தப் பொருள் என்பாரும் உரை. குறாப்பொருள் எனவும்பெறும்]
[நன்னூல் 300.]

(உ-ம)	பெயர்.	உருபு	ஆறும் வேற்றுமை.
	நகரை	அது	நகரையது கை.
	நகர	ஆது	நகர ஆவி [74]
	நகர	அ	நகர கைகரை.
	நகரை	உடைய	நகரையுடைய கட்டினர்.

கூஉ (உ.) மேற்கொல்லிய கிழமை என்பது தற் கிழமை என்றும் பிறிதின் கிழமை என்றும்
கிழமை ஆம். கன்னலார் தற்கிழமையை உறப்புத்தற்கிழமை, பண்புத்தற்கிழமை,
முன்னர் உட்புத்தற்கிழமை, பலவின் சுட்டத்தற்கிழமை, முன்னர் திரிசது முன்னர் தற்
கிழமை என நான்கு வகையாக வகுத்திருக்கிறார்

(உ-ம) நிலத்தகலம். சாத்தனதியல்பு உய்வதாபாட்டு. சாத்தனதகை
மஞ்சளற பொடி. மாநகர நொருதி. செல்லதகுப்பை. விலகவெந் திட்டம்
சுத்தனதாடை.

(X.) அதுவும், ஆதுவும், அய்யும், உடையவும்,
ஆறின் உருபென்றறதற்கு வேண்டும் [அசுத]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

(உ.) முடிக்குஞ் சொல் அகீர்ணை ஒருமை ஆனால் அத, ஆத என்பனவரும். முடிக்குஞ் சொல் அகீர்ணைப் பன்மை ஆனால் அ எனபத வரும். உயர் திணை ஒருமை பன்மைகளுக்கு அத, ஆத, அ எனபவை வலாவம்

(உ-ம்.) அரசர் குமான், அரசருடைய குமான், அரசருக்குக் குமான்.

☞ அரசாதகுமான் எனபத வழு.

(உ.) உடைய எ-து பெயர் எச்சக்குறிப்பு என்றும், இசைபெச்சம் என்றும், சொல்லுருபு என்றும் கூறுவர்.

(ச) உடைய எ-து செய்புறில் உடை எனவும், இழிவான வழக்கத்தில் உட எனவும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) “கல்வியே கற்புடைப் பெண்டா”

63. SEVENTH OR LOCAL ABLATIVE

கூற.—ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு எது?

ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு இல் என்பதாம். இடத்தில் என்னும் சொல்லுருபும் வரும். இடத்து என்பதாஞ் செய்யுளிலே வரும்.

கண், கால், அகம், புறம், உள், கீழ், மேல், முன், பின், சார், அயல், புடை, முதல், திசை, தேம், தலை, இடை, கடை, வலம், பாடி, அனை, இடம், உழை, உழி, உளி, வயின், வாய், பால் முதலியவும் ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகவும் வழங்கும்.

[நன்னூல் 301, 302.]

(உ-ம்.)	பெயர்	உருபு.	ஏழாம் வேற்றுமை.
	வீடு	இல்	வீட்டில் இருக்கின்ற
	அரசன்	இடத்தில்	அரசனிடத்தில் வசதான
	மணி	கண்	மணியின் கண் ஒளி
	கல்வோர்	இடத்து	கல்வோரிடத்து ஆறும்.

மற்றவைவும் இவ்வாறே.

☞ (ச) இவற்றின் பொருள் இடப்பொருளாம்.

(உ.) அவ்விடப்பொருளானது, (உ) பொருளிடம், (உ) இடமிடம், (உ) காலமிடம், (ச) கிளைமிடம், (இ) குணமிடம், (ச) தொழிலிடம் என ஆறாவகையாம். இவ்வாறாக் தனித்தனியே தற்கிழமை, பிற்திணை கிழமை என இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும்.

(உ-ம்) மணியின் கண் ஒளி } இரு கிழமைக்கும் பொருளிடம் ஆயிற்று,
பிணியின் கண் அளவில் }

பின்வரும் உதாரணங்கள் பெரும்பாலும் செய்யுளுக்குரியவாம்.

<p>ஊர்க்கால் விவக்த பொதுமயர் [கால்]</p> <p>வேலின் கடை மணியோல [கடை]</p> <p>கல்லாரிகடைப்புக்கு [இடை]</p> <p>வலைகலை மான அனை [கலை]</p>	<p>இவ்விடப் பாததை [இடம்]</p> <p>தன்மேற் கவெணர் கீற்ற கதெதுவரக் கண்டும் [மேல்]</p> <p>பிண்டிக் கண்ணுக் கிழற் கீழ் [கீழ்]</p>
--	---

இலக்கண வினா விடை

குரை கடல் வாய் அமுது	[வாய]	சாண முதல வாத உரணாய் மரீஸ்	[முதல்]
தேர்திசை இருந்தான	[திசை]	காதலியின் செறாதம்	[பின்]
அவர் வயிற செல்லாய	[வயின்]	சுமபா டீணயாதகர்	[பாடு]
கறரா முன	[முன]	கல்லிசை சீர்	[அசை]
காட்டுசை சார் ஓடுவ குற முயால	[சார்]	கோழிக்குரியவை கோடாய தேதத	[தேத]
கைவலததானத	[வலம்]	கிளறதோர சுறவேகை கிழல் வழிஅசைந	
அவன் உறை வகநாள்	[உறை]	நன்ன	[வழி]
உறைபுழி யோவ்போவ	[உழி]	அவருள், பலலார் அகத்த	[அகம்]
குளிர் காவளி	[உளி]	உளரிலிருந்தார்	[இல்]
என்னுயிர்ப புறத்த	[புறம்]	என பால இருந்தான	[பால்]
கடைப்புடை கொளிய சீர்	[புடை]		

கீழ்க் (க) இயை இடப்பெயர்களாகச் சொல்லுபுகளாக வழங்கும், தத்தம் பெருநீர் உணர்ந்தி வருதலும் உண்டு

(உ-ம.) "கண்ணனை ஞாலம்" [கண = இடம்]
 "அகத்திலிருந்தான" [அகம் = உள்விடம்]
 முதலியவும் அவ்வாறே.

அப்பியாசம். (63.)

"ஆகாதெனினும் அகத்த செயலுண்டாயிற்
 போகா நெறம்பு புறநடு சுறமும்."
 [அகத்த 66 வேறதமை உருபு தொக்கு வினாத்த, 152.]

"மலர் மிகை வினா மண்ணு சேகநா
 கல மிகை சீடு வாழகார ...
 [மிகை எ-து ஏழன் உருபு]

"இருள் சே இருவிய்புகு சேர இறைவன்
 பெருள் சே புசுற புந்தா மாடல். ..."
 [மாடல் 63, 64 வி-து ஏழன் உருபு, இல் தொக்கு வினாத்த, 152]

".....நல்லந்வான
 குழவியிடத்தே தாகநா"
 [இடத்தே = இடத்தில]

"ஆறெலாவ கடலுள் வைகும்."

"முற்றில் மதியமன் முழு மலர் மாடத்திட்ட
 அகிற் புகை தவழ்த"

64. EIGHTH OR VOCATIVE CASE

கூசு.—எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் எவை?

எட்டாம் வேற்றுமையின் உருபுகள் பெயரின் ஈறு திரிதலும் கெடுதலும் மிகுதலும் இயல்பாதலும், சுற்றயல் எழுத்துத் திரிதலும் ஆம். இவற்றுள், இயல்பும் சுற்றின் அழிவும் சமீபத்திலும், அளபெடுத்தல் தூரத்திலும், ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பலிலும், மற்றவைகள் எல்லா இடங்களிலும் வரும்.

[நன்னூல் 303, 304.]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

இஃ இவற்றின் பொருள் அழைக்கப்படும் பொருளாம்.

(உ-ம்.)	பெயர்.	உருபு	எட்டாம் வேற்றுமை.
அம்மை பிள்ளை	}	சுறு திரிவது	{ அம்மை. பிள்ளை.
		சுறு கெடுவது	
மகளை தம்பி	}	சுறு மிகுவது	{ மகளை. தம்பி.
		சுறு இயல்பாவது	
மக்களை தெவ்வர்	}	சுறுறயல் திரிவது	{ மக்களை தெவ்வர்.
		ஆ, இர் ஆகத்திரிகாதது	
சான்றார் ஐயான	}	திரிதல், மிகல்	{ சான்றீர்! ஐயாவோ.
		கெடுதல், திரிதல், மிகல்	
அடிக்கள் வாயிலான	}	மிகல்	{ அடிக்கேள் வாயிலாவோ.
		திரிதல், மிகல், கெடுதல்	

அப்பியாசம். (64.)

“மடுதலத்திசு கேணமின்!”

“மெய்ய மிளங்குரை வேதம்”

“கிளைவீழ அருவீசு நிரீமா பொன்னு சொசீழும்
வரைவே, புனலே, லாழமே, தழைவே,
விரைஞ்சூர் பொழியே, விரிவெண்ணிலவே,
உரைபீர் உரைகரவல்லன் உளவழியே!”

65. THE PARTICLES இன். &c (Y)

கூடு.—இவ்வேற்றுமைகள் எந்தச் சாரியை பெறும்?

முதலாம் வேற்றுமையும் எட்டாம் வேற்றுமையுந் தவிர மற்ற வேற்றுமைகள் இன்சாரியையுந், சிறுபான்மையாய் அன்சாரியையும், பெறும். (Z)

(உ-ம்) கையினால், [கை + இன் + ஆல்
பகவீனது, [பக + இன் + அத்.

இஃ (க.) இன்சாரியையானது ஆறாம் முதலிய வேற்றுமைகளின் உருபாக வழங்கிக் கிறுமை, ஏது முதலிய பொருடாகியுந் தரும்

(உ-ம்) பொன்னின் குடம்
அரசின் குமாரசன்.

(உ.) ஆ, மா, கோ, ஊ எனனும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது இன்சாரியையாவது எனக்கச் சாரியையாவது பெறும்

[கன்னடம். 248.]

(உ-ம்) ஆவீசு, ஆனை, உவீசு
கோனை, மாவீசு

(Y) “எல்லா சுற்றஞ் சொல்லுதல் கலை
வேற்றுமை உருபிற்சென்றேசாரியை.” (இலக். வி)

(Z) “யாதென இறநிபுஞ் சுட்டுமுதலாயிவ
ஆயத இறநிபு அனகெடு சிவனும்;
ஆய்தகெடுதலாயின” (இலக். வி.)

இலக்கண வினா விடை

(க.) சில உரபுகள் பொருளினி நீற்கும வ எள்ளும் இடைச்சொல்லைப் பெறும்.

(உ-ம) ஆவனோடே வீட்டிலே.

ஆப்பியாசம். (65.)

“மெய்யெய்யே. உலகின வேதாக்கெவலாம் கேக்கே.”

“பொன்னின் குடம் உடைந்தாற் பொன்னாகும், என்னாகும்
மண்ணின் குடம் உடைந்தக்காலம்?”

“பாதனின் பாதனின் வீயவிரோதேய
பாதனின் ஆதனின் இலா”

66. NOUNS ENDING IN அம்.

கூகா.—மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?
மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமைப்படும்பொழுது,
அம் என்பது கெட அத்துச்சாரியை பெறும்.

[நன்னூல் 252.]

(உ-ம.) மாம, மாததை, கீலம், கீலத்தகை.

கூ (க) வீரமொலி எனப்பதபோல செய்யுளில் உரபுகளும் உண்டே.

(உ) ஆம் என ஈற்றிலுள்ள பெயர்களை ஆம்கெட அத்துச்சாரியைப் பெறும்.

(உ-ம்) “பூரியா குழாத்திடை ஆற்றார்போலவே.” [குழாம்.]

67. THE NOUN எல்லாம்.

கூஎ.—எல்லாம் என்பது எந்தச் சாரியை பெறும்?
எல்லாம் என்பது அற்றுச்சாரியையும், உம் என்னும் இடைச்
சொல்லும் வரப்பெறும். சிலவிடத்து மகரங்கெடவும், பலர்பா
லுக்குரிய விசுதி தோன்றவும் பெறும்.

[நன்னூல் 245, 246.]

(உ-ம்) எல்லாவற்றையும்
எல்லாமனிதர்களும்.
மனிதர் எல்லாரும்.

68. NOUNS ENDING IN டி, று.

கூஅ.—தனிக்குறில் அணையாத டி, று ஈற்றிலிருக்கிற பெயர்கள் எவ்வா
று வேற்றுமைப்படும்?

குற்றியலுகரம் கெட, ட், ற் இரட்டிக்கும்.

[நன்னூல் 183.]

(உ-ம்) ஆடி, ஆட்டை.
ஆடி, ஆற்றை.

[உகரவகம்.]

ஆட்டை உழுந்திற் றந்

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

69. TERMINATIONS OF THE PLURAL.

கூக.—பன்மைப்பாலின் உருபுகள் எவை?

பன்மைப்பாலின் உருபுகள் ஆர், ஆர், கள், மார் என்பவை ஆம்.

னகர வீற்றுப் பெயர்களில் னகரம் ரகரமாகிக் கள் என்னும் வீகுதியைப் பெற்றும், பெறாதும், வேற்றுமை உருபுகளைப் பெறும்.

[நன்னூல் 278. 280.]

(உ-ம்) தகையா, தகையா.

வீடுகா, குருமா.

மலிதா, மலிதாக்கள்

கூ (க.) சில, பல, சிறிய, பெரிய முதலிய அகரவீற்று அகரீணைப் பன்மைப்பெயர்கள் வேற்றுமை படுமபொழுது அறற் சாரியைபெறும்.

[நன்னூல் 260.]

* (உ-ம்) பலவநா, சிறியவநா.

(உ) மகன எ-து பன்மையிற் மகன எனவும் மக்கள் எனவும் வரும்.

(க.) செய்புரிவே இர எனவும் வீகுதியும் பன்மையிலே வரும்.

(உ-ம்) மகரி.

70. PARADIGMS

௭0.—மேற்சொல்லிய வேற்றுமைகளைக் காட்டிய அட்டவணைகளைச் சொல்லு?

I. கணக்கன்.

உருபுகள் இயல்புப்பண்பால் பெயரோடு சேர்ந்தன.

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை
வீணு 56, 57.) க.	கணக்கன், கணக்கணவன்.	கணக்கர், கணக்கர்கள்.
உ.	கணக்கன் + ஐ.	கணக்கரை.
(58.)		
க	கணக்கணவ + ஆய, ஆன, ஓடி ஓடி, உடன.	கணக்கரவ
	கணக்கணவ	கணக்கரன்.
	கணக்கணெடு	கணக்கரோடு. கணக்கரோடி.
(59.)	கணக்கணுடன்.	கணக்கருடன்.
ச.	கணக்கணுக்கு + கு.	கணக்கருக்கு
(60)	கணக்கணக்கர்க	கணக்கருக்கர்க.
டி.	கணக்கனில் + இவ.	கணக்கரிவ.
	கணக்கனிலிருந்து + இல். + இருந்து.	கணக்கரிவிருந்து.
(61.)	கணக்கனின்று + இல் + கின்ற	கணக்கரிவின்று.
க.	கணக்கணுடைய + உடைய.	கணக்கருடைய.
	கணக்கனின் + இன்.	கணக்கரின்.
(62.)	கணக்கனது + அது.	கணக்கரது.
எ.	கணக்கனில் + இல்.	கணக்கரிவ்.
(63.)	கணக்கனிடத்தில் + இடத்தில்.	கணக்கரிடத்தில்.
அ.	கணக்கனே! + ஏ	கணக்கரே!
(64.)	(மன்னு!)	

இலக்கண வினா விடை

செய்யுளில் தன என்னுஞ்சாரியை பெயருக்கும் உருபுக்கும் இடையிலே வருவதும் உண்டு. [வினா 108 காண்க.]

(உ-ம) கணக்கனதனை. [கணக்கறநனை
கணக்கனதனக்கு. [கணக்கறநனக்கு.]

II. கல்.

தனிக்குறில் ஆணாத மெய் இரட்டிக்க உருபுகள் சேர்ந்தன. (வினா 29.)

வேற்றுமை.	ஒருமை	பன்மை.
க	கல்	கற்கள், கலற்கள் [வினா 35, 29.]
உ.	கலலை கலவினை, (வினா 65.)	கற்களை, கலற்களை. [கல்லுக்களை]
ஈ	கலலால், கலலான, கலலுடன் கலலோடு, கலலொடு.	கற்களால், கலல்களால், கற்களுடன் கற்களோடு, கல்லுகளொடு.
ஊ	கல்லுக்கு. கலலுக்காக	கற்களுக்கு, கலல்களுக்கு, கலலுக்காகாக, கற்களுக்காக
ஐ	கல்லிய கலவிவிருந்த. கலவினினற	கற்கியல், கலல்களில் கல்லுகூர்விருந்த, கற்களிவிருந்த. கல்லுகூர்வினற, கற்கவினினற
ஓ	கல்லினுடைய கலவின, கலவினது.	கலலுகூர்னுடைய, கற்களினுடைய கலலுகூர்வின, கற்கவின. கலலுகூர்வினது, கற்கவினது.
ஔ	கலவியல், கலவினிடத்தில்.	கல்லுகூர்வியல், கற்கவியல், கலலுகூர்வினிடத்தில், கற்கவினிடத்தில்
அ.	கலவே!	கல்லுகூர்வே! கற்கவே!

III. நரி.

யகர உடம்படுமெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. (வினா 23)

IV. பசு.

யகர உடம்படு மெய் தோன்ற உருபுகள்
சேர்ந்தன. (வினா 23)]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேற்றுமை.	ஒருமை	பன்மை.
க	நரி.	நரிகல்.	க	பசு.	பசுக்கள்.
உ.	நரியை.	நரிகளை.	உ.	பசுவை	பசுக்களை
ஈ	நரியால், நரியோடு	நரிகளால் நரிகளோடு	ஈ	பசுவால் பசுவோடு	பசுக்களால் பசுக்களோடு
ஊ	நரிக்கு. நரிக்காக.	நரிக்குக்கு. நரிக்குக்காக.	ஊ	பசுவுக்கு. பசுவுக்காக	பசுக்குக்குக்கு பசுக்குக்காக
ஐ	நரியில், நரியிலிருந்த. நரியினினற	நரிகளில், நரிகளிவிருந்து. நரிகளிவினற.	ஐ	பசுவில், பசுவிலிருந்து. பசுவினினற	பசுக்களில், பசுக்களிவிருந்து பசுக்களிவினற.
ஓ	நரினுடைய நரியின, நரியினது.	நரிகளினுடைய நரிகளினை நரிகளினை	ஓ	பசுவினுடைய, பசுவின, பசுவினது.	பசுக்களினுடைய பசுக்களினை, பசுக்களினை
ஔ	நரியில், நரியினிடத்தில்	நரிகளில், நரிகளிவினிடத்தில்	ஔ	பசுவில், பசுவினிடத்தில்	பசுக்களில், பசுக்களிவினிடத்தில்.
அ.	நரியே!	நரிகளே!	அ.	பசுவே!	பசுக்களே!

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

V. காது.			VI. மாடு.		
குறியிலுள்ள கெட உருபுகள் சேர்த்தன. (விலை 24.)			குறியிலுள்ள கெடவுமடங்கம் இரட்டிக்கவும் உருபுகள் சேர்த்தன (விலை 26. 68.)		
வேறமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேறமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	காது	காதுகள்	க.	மாடு.	மாடுகள்.
உ.	காதை.	காதுகளை.	உ.	மாட்டை.	மாடுகளை.
க.	காதாவ காதோடு	காதுகளால், காதுகளோடு.	க.	மாட்டால் மாட்டோடு	மாடுகளால், மாடுகளோடு.
ச.	காதுக்கு காதுக்காக	காதுகளுக்கு, காதுகளுக்காக.	ச.	மாட்டுக்கு, மாட்டுக்காக.	மாடுகளுக்கு, மாடுகளுக்காக.
இ.	காநில. காநிலிருந்து காநிலினற.	காதுகளில் காதுகளிலிருந்து. காதுகளினின்ற.	இ.	மாட்டில் மாட்டிலிருந்து மாட்டினின்ற.	மாடுகளில், மாடுகளிலிருந்து. மாடுகளினின்ற.
ஈ.	காநிலுடைய காநிலை காநிலை.	காதுகளினுடைய. காதுகளின. காதுகளினது.	ஈ.	மாட்டினுடைய மாட்டின. மாட்டினது.	மாடுகளினுடைய மாடுகளின. மாடுகளினது.
எ.	காநில. காநிலிடத்தில்	காதுகளில் காதுகளினிடத்தில்	எ.	மாட்டில் மாட்டினிடத்தில்.	மாடுகளில், மாடுகளினிடத்தில்.
அ.	காதே!	காதுகளே!	அ.	மாடே!	மாடுகளே!

VII. ஆறு.			VIII. மரம்.		
குறியிலுள்ள கெடவுமடங்கம் இரட்டிக்கவும் உருபுகள் சேர்த்தன. (விலை 26 68)			ஆம் கெட ஆததச்சாரியை தோன்ற உருபுகள் சேர்த்தன. (விலை 65)		
வேறமை.	ஒருமை.	பன்மை.	வேறமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	ஆறு	ஆறுகள்	க.	மரம்.	மரங்கள். (விலை 32.)
உ.	ஆற்றை.	ஆறுகளை.	உ.	மரத்தை	மரங்களை
க.	ஆற்றால் ஆற்றோடு.	ஆறுகளால், ஆறுகளோடு.	க.	மரத்தால், மரத்தோடு.	மரங்களால், மரங்களோடு.
ச.	ஆற்றுக்கு ஆற்றுக்காக.	ஆறுகளுக்கு, ஆறுகளுக்காக	ச.	மரத்துக்கு, மரத்துக்காக.	மரங்களுக்கு மரங்களுக்காக.
இ.	ஆற்றில், ஆற்றிலிருந்து. ஆற்றினின்ற.	ஆறுகளில், ஆறுகளிலிருந்து. ஆறுகளினின்ற.	இ.	மரத்தில், மரத்திலிருந்து. மரத்தினின்ற.	மரங்களில், மரங்களிலிருந்து. மரங்களினின்ற.
ஈ.	ஆற்றினுடைய ஆற்றின. ஆற்றினது.	ஆறுகளினுடைய ஆறுகளின. ஆறுகளினது.	ஈ.	மரத்தினுடைய, மரத்தின. (மரத்து.) மரத்தினது.	மரங்களினுடைய, மரங்களின. மரங்களினது.
எ.	ஆற்றில், ஆற்றினிடத்தில்	ஆறுகளில் ஆறுகளினிடத்தில்	எ.	மரத்தில், மரத்தினிடத்தில்.	மரங்களில், மரங்களினிடத்தில்.
அ.	ஆறே!	ஆறுகளே!	அ.	மரமே!	மரங்களே!

இலக்கண வினா விடை

அப்யாயசம். (70.)

“கண்ணிற்கணிகலய கண்ணேட்டம.”

“ஆல்வின மாரி ஆனப நிறத்தவள
செல்லவின மாதநினைந்த கடலதூரப்பன
கலவின மாரியைக் கைவகுத்தாள, அது
வியப்பின மாரியின வீரன விலக்கினுள்.”

“மண்ணின மறைத்தன வளநறமாககொரடி.
வீணனின மறைத்தன விரிந்த மாததுகன!”

“செவகைக் குல வெகநிவினத நியகன
வெககட்டையொடு நேறசெல விகினுள்.—”

“ஆதியை ஓத அறிவுண்டமே.”

“புவியினில வேதநா எல்லவம்.”

“கவலாறற னுடி அருள ஆங்க! பலவாறறற
நேரிழை அரிதே துணை”
[ஆதி, ஆறறற, ஆற்றல.]

“தண் கைக்குறற போது.”
[காதநில.]

“சுவந்தல பொருள செயதே மாததல் பசமட்
கலதகுணர் பெயநிதினீ ஆற்ற.”

[இரீஇ = இருசதி 86. இரீஇ அற. 137]

71. DECLENSION OF அது, இது, எது, யாது.

எக்.—அது, இது, எது, யாது என்பவை எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்? ஒருமையிலே இன் சாரியையும் அன் சாரியையும் பெறும். பன்மையிலே அற்றுச்சாரியையும் பெறும். து என்பது வை யாகத்திரியும். [நன்னூல் 250, 304.]

வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க	அது, அஃது	அவை, அவைகள்.
உ	அதை, அதனை	அவற்றை, அவைகளை.
ஈ	அதிலை, அதனால். அதால். [அதனால் எ-து வழு] அதோடு.	அவற்றுல, அவைகளால். அவற்றோடு, அவைகளோடு.
ஊ	அதற்கு, அதிற்கு	அவற்றுக்கு, அவற்றிற்கு, அவைகளுக்கு.
ஊ	அதில், அதினின்று, அதிலிருந்து	அவற்றில், அவைகளில்
கூ	அதன், அதின். அதனுடைய, அதினுடைய. அதனது	அவற்றின், அவற்றினுடைய. அவைகளின். அவைகளினுடைய.
ஏ	அதில், அதனிடத்தில், அதினிடத்தில்.	அவற்றில், அவற்றினிடத்தில் அவைகளில், அவைகளிடத்தில்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

72. DECLENSION OF FIRST PERSONAL PRONOUN.

௭௨.—தன்மை இடமாகிய நான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலான வேற்றுமைகளில் நான் என்பது என் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் நான் என்பது நாம் எனத்திரியும். இரண்டாமுதலிய வேற்றுமைகளில் எம் எனவும் நம் எனவுந் திரியும்.

[நன்னூல் 285-287. 294.]

(உ-ம)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	நான், யான்.	நாம, நாங்கள், யாம், யாவகள்	நம்மை, எங்கோ.
ச.	எனனோ, எனனோடி. எனனூடான.	நமமால், எங்கனால் நம்மோடு, எங்கனோடு.	நமக்கு, நமக்காக. எங்களுக்கு, எங்களுக்குக்காக.
ஊ.	எனனில், எனனின.	நமமில், நமமின.	எங்களில், எங்களின.
க.	என், எனது, என என்னுடைய.	நம், நமது, எம், எங்கள். நமமுடைய, எங்களுடைய.	
எ	என்னிடத்தில், என்னில்.	நமமில், நம்மிடத்தில், எம்மிடத்தில்.	

நான் என-து முன்னிலையோனாயுந்ருதிக்கும். நாங்கள் என-து முன்னிலையோனாகித் தன்னையுந் தன்னையேசொந்தவனாயுந் ருதிக்கும்.—

அப்பியாசம். (72.)

“யான் என நென்னுஞ் செருக்கறப்பான
வானோக்க குயாநத உலகம் புகும்.—”

“யாமும் எம்மிருக்கை பெற்றேம், உனக்கிடையூறும் இல்லை.—”

“எனக்குத் தாய் ஆயினால் எனனை நம்பிட்டுத்
தனக்குத் தாய் நாடியே செனனார்—தனக்குத் தாய்
ஆயினாலும் அது ஆணற்றாயத் தாய்க்கொண்
டேரும் அளித்திவ்வுவரும்.—”

“தேயிசை நம்வாயில் கடிநெருதல் செய்வானே?—”

73. DECLENSION OF SECOND PERSONAL PRONOUN.

௭௩.—நீ என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் முன்னிலையிடமாகிய நீ என்பது உன் எனத்திரியும்.

இலக்கண வினா விடை

பன்மையிலே, முதல் வேற்றுமையில் நீர் எனவும் நீம் எனவும் திரியும். இரண்டாமுதவிய வேற்றுமைகளில் உம் எனத் திரியும்.

[நன்னூல் 247. 294.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	கீ.		நீர், நீங்கள், நீவிர், நீயர்
உ.	உன்ன, நின்ன.		உயமை, உங்கள.
ச.	உனனூல், நினனூல்.		உம்மால், உங்களால்.
ச.	உனக்கு, நினக்கு. [நிற்கு] உனக்காக.		உமக்கு, உங்களுக்கு. உமக்காக.
இ.	உன்னில், உன்னின, நின்னில். உன்னிலிருந்து.		உமமில், உங்களில், உம்மிலிருந்து, உங்களிலிருந்து.
ஈ.	உன், உனது உன்னுடைய, நின், நின.		உங்கள், உங்களுடைய.
எ.	உன்னில், உன்னிடத்தில்.		உமமில், உம்மிடத்தில், உங்களிடத்தில்.

செய்யுளில் நும்மை நும்மால் முதலியவும் வரும்.

அப்பியாசம். (73.)

“.....வைகலால்
கூற்றம் அனாத நூக்கால் உன்னும்.”

“.....போர் வலாய!
சங்கும் காலிலம் கரீச நினகடுகெனான்.”

74. DECLENSION OF THE REFLEXIVE PRONOUN.

எசு.—தான் என்பது எவ்வாறு வேற்றுமைப்படும்?

ஒருமையிலே இரண்டாவது முதலிய வேற்றுமைகளில் படர்க்கையிடமாகிய தான் என்பது தன் எனத்திரியும்.

பன்மையிலே முதல் வேற்றுமையில் தாம் எனத்திரியும். இரண்டாம் முதலிய வேற்றுமைகளில் தம் எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 247.]

(உ-ம்.)	வேற்றுமை.	ஒருமை.	பன்மை.
க.	தான.		தாம், தங்கள்.
உ.	தன்ன.		தம்மை, தங்களை.
ச.	தன்னால், தன்னோடு, தன்னொடு, தன்னுடைய.		தம்மால், தங்களால், தம்மோடு, தங்களோடு.
ச.	தனக்கு, தனக்காக.		தம்க்கு, தமக்காக, தங்களுக்கு. தங்களுக்காக.
இ.	தன்னில், தன்னில், தன்னிலிருந்து.		தம்மில், தங்களில், தம்மின்.
ஈ.	தன், தனது, தன்னுடைய, தன், தனது.		தம், தங்கள், தமது, தங்களுடைய, தம்.
எ.	தன்னிடத்தில், தன்னில், தன்னிடத்து.		தம்மிடத்தில், தங்களிடத்தில்

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

௫) (ச) தாம் என்பது இட்டித்த தத்தம் எனவுந் தத்தம் எனவும் வழங்கும். அதிற் பொருள் அவர் அவர்களுடைய என்பதாம்.

(உ-ம்) “தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கும் உரிய ஒருக்கங்களை வருவா நொழுக அறம் வளரும்.”

“தம்பொருள் எனப் தம்மக்கள்;
அவர் பொருள் தத்தம் வினையாவரும்.”

(உ.) காண, சீ. தான எனனும் பெயர்களைத் தில முறைப்பெயர்கள் உண்டாகும்

(உ-ம்) தகதை, எகதை; தம்பி, எம்பி, தக்கை.—

அப்பியாசம். (74.)

“கனவிலக்கட்டனனை நிறப்பானுக், தனவோ
நிலை கலக்கிக் கீழ்வொன்று, நிலையினு.”
மேனமேல உயாதது நிறப்பானுக், தனனைத்
தலையாகச் செய்வானுக் தான —”

“தற்காததது தற்கெண்டார் பெண்தததை காண
சொற்காதததச் சேவிலொர் பெண்.—”

[தற் = தன = தனனை. 153. தற் = தன = தன்னுடைய.]

II. VERBS.

II. வினையியல்.

75. ANALYSIS OF VERBAL FORMS.

௭௫.—வினைச்சொல்லில் எத்தனை பொருளை அறியவேண்டும்?

வினைச் சொல்லில், பகுதி, விசுதி, மூவிடம், ஐம்பால், காலம், ஏவல், வியங்கோள், ஈடுசச்சம், எதிர்மறை, தொழிற்பெயர், இப்பத்துப்பொருளை அறியவேண்டும்.

[நன்னூல் 322.]

76. ROOT.

௭௬. இவற்றுள் பகுதி ஆவதென்ன?

பகுக்கப்படாமற் சொல்லின் முதனிலையாய் நிற்பதே பகுதி.

[நன்னூல் 134-137.]

(உ-ம்.) கட, படி, விடு, இரு, போ.

௯) (க.) பெயர்களை அடியாகவும், இடைகளை அடியாகவும், உரிசை அடியாகவும்கொண்டு உண்டாகும் வினைச்சொற்களும் உண்டு.

(உ-ம்) சித்திரம் — சித்திரிததான். } [பெயரடி.]
அவகிராமம் — அவகிரித்ததான். }
நிகர் — நிகர்த்ததான். [இடையடி.]
வெள் — வெளுத்ததான். [உரிபடி.]

(உ.) பகுதியானது முதலிலே, வினையடி, அடிப்பாடு, தாது எனவும்படும்.(A.)

அப்பியாசம். (76.)

“கல்லினதனை ஊக்குந்துணியிலே.”

[ஊக்கு எனவும் இடைச்சொல்லாற பெயர் எச்சம் உண்டாயிற்று.]

“அரம்போலும் கூர்மைப் எனு’ மரம் போல்வர்
மக்கடபன் பில்லாதவர்.”

“முல்லை ! முறுவலிதது கருநீர போலும்.”

77. TERMINATIONS [கன்னூல் 146.] (B.)

௭௭.—வினா ஆவதென்ன?

கூணை பால் இடம் முதலியவற்றைக் காண்பித்துச், சொல்லின் சுற்றிலே நிற்கும் உருபே வினா.

[கன்னூல் 325.]

௯) (க.) வினாயானது கடைநிலை எனவும்படும்.

(உ.) இவ்வினாக்களோடு வழங்குநிற வினைச்சொல் வினைமுற்று எனவும், முற்றுவினை எனவும்படும். [கன்னூல் 323.]

(A.) பெயரே ஏற்ற, மற்றேனான வேண்டா
நேரபது வினைவினைக் குறிப்பு முற்றே. [நொன்னூல்.]

பொழுது கொள்வினை வினைப்பகு பதமே.
பகுதியே வலெனும் பகாப்பதம் ஆகும்.

(B.) என், என, எம், ஏம், அம், ஆம், தனமை;
ஐ, ஆய், இ, இர், ஈர் முன்னிலை; அன், ஆன
அள், ஆள், அர், ஆர், உ, அ ப்படக்கை
வினையிழா வினாதி மீண்டுள் பிறவும்.
கன் கொளப் பலவொழி பன்மையின் மிஷும் ஆம், [நொன்னூல்.]

பெயர்வினை இடை உரி காண்கடியானும்
பிறக்கும் வினையெனப் பேரின் புலவர். [இலக்கணக்கொத்த.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)

		விருதி.	பகுதியும், விருதியும்.
ஆள்பெண் பொதுப்பால்.	தனமை.	ஏன, என. [கு, டி, த, ற, அல், அள.]	வநதேன், வநதனென்.*
	முன்னிலை.	ஆய், இ, ஐ. ஓய.	வநதாய், வநதி, வநதை. வநதோய்
பலப்பால்.	தனமை.	ஓம், ஆம், ஏம்.	வநதேம், வநதனம்,* வநதேம்.
	முன்னிலை.	ஈ, ஈதன இர். யின.	வநதீர், வநதீரகன. வநதீர், வநதனீர்,* நடமீர.
ஆண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள	வநதாள், வநதனாள்.*
பெண்பால்.	படர்க்கை.	ஆள், அள	வநதாள், வநதனாள்.*
பலப்பால்.	படர்க்கை.	ஆர், ஆர்கன. அர், ப யார்	வநதார், வநதார்கா வநதனார்,* நடப்ப, நடமா.
ஒன்றன்பால், பலவீண்பால்.	படர்க்கை.	ஐ, அஐ.	வநதஐ.
	படர்க்கை	அ, ஆ.	வநத, வநதன்,* நடவா

* அள சாரீரமும் பெறும்

78. TENSES.

எயு.—காலம் ஆவது எத்தனை வகை ஆம்?

போனகாலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம், என மூவகையாம். இவை பகுதி, விருதி இரண்டிற்கும் நடுவே வரும் இடைநிலைகளாற் குறிக்கப்படும்.

[நன்னூல் 382.]

(உ) இடைநிலை இனி வறங்குவனவும் உண்டு; அவற்றைப் பின்வரும் அட்டவணக்களிற் காண்க (உ)

79. SIGNS OF THE PAST TENSE

எக.—போனகாலத்து இடைநிலைகள் எவை?

ந் தத், ந்த், ட், ற், க், இன் ஆகிய இவ்வேழும் போனகாலத்து இடைநிலைகள் ஆம். (D)

[நன்னூல் 142.]

(C.) “க, ட, த, ற ஒற்றின ஐம்பன மூவிடத் திறந்தகாலத் தருமொழியில் இடைநிலை.”
[இலக். வி.]

(D.) “கு, டி, த, ற என்னும் குன்றியலகரமோ
டும் ஓர் க, ட, த, ற, இதழியும், பம்மாச்
யினனென்னீறும், வியங்கோட பகுதியும்,
ஏவழியுறையும் எனபன எதிர்வுஞ்
செய்யுச்செய்பெதிர்வு மெய்பெறத்தருஉம்
இடைநிலைவொ தென்மொர் புலவந்.” [இலக். வி.]

இலக்கண வினா விடை

	பகுதி.	இடைநிலை.	வினா.	வினாமுற்ற.
க.	செய்	த்	என	செய்தேன.
உ.	படி	த்த	என	படித்தேன்.
ச.	கட	த	என	கடத்தேன்.
ச.	உன்	ட்	ஆய்	உண்டாய்.
டு.	பெறு	ற	அது	பெற்றது.
க.	தொகு	க்	அது	தொக்கது.
எ.	அனுப்பு	இன்	நர்	அனுப்பினர்.

சில வினைப்பகுதிகளோடு அளபெடையும் இன்சாரியையும் கூடி வரவும் போனகாலத்து வினைமுற்றும்.

(உ-ம்) நடிவு, — தழீஇனேன்.
வனை, — வனை இனேன்.
உற, — உறீ இனேன்.

“அறன் அழீஇ அல்லவை செய்தவிறீதே
முறன் அழீஇப் பொய்தது நகை.

போனகாலத்து வினைமுற்றைக் காட்டிய
அட்டவணைகள்.

I. (த் என்னும் இடைநிலை.)			II. (த்த என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: செய்.			பகுதி: படி.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) நன்மை. பொதுப்பால்.	செய்தேன். செய்தனென்.	செய்தோம். செய்தேம். செய்தாம். செய்தனம்.	படித்தேன். படித்தனென.	படித்தோம். படித்தேம். படித்தாம்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்தாய். செய்தை. செய்தி.	{ செய்தீர். செய்தீர்கள். செய்திர்.	படித்தாய். படித்தை.	படித்தீர். படித்தீர்கள்.
(உ.) படர்க்கை	செய்தான். செய்தனன்.	பலர்பால். செய்தார். செய்தார்கள்.	படித்தான். படித்தனன்.	பலர்பால். படித்தார். படித்தனார்.
			செய்தான். செய்தனர்	
	செய்த்து.	பலவிகற்பால். செய்தன. செய்த.	படித்தது.	பலவிகற்பால். படித்தன. படித்த.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

III. (ந்த என்னும் இடைநிலை.)			IV. (ட் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.			பகுதி: உண்.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை	பன்மை.	
(க.) தன்மை பொதுப்பால்.	நடந்தேன். கடந்தனென.	நடந்தோம். கடந்தனம். கடந்தாம், கடந்தோம் கடந்தனெம்.	உண்டேன். உண்டனென.	உண்டோம். உண்டனம். உண்டாம், உண்டேம், உண்டனெம்.	
(உ.) முன்னிலை பொதுப்பால்.	நடந்தாய். கடந்தி.	நடந்தீர். நடந்தீர்கள். கடந்திர்.	உண்டாய். உண்டீன. உண்டி.	உண்டீர். உண்டீர்கள். உண்டீனி.	
படக்கை.	ஆண்பால். நடந்தான். கடந்தன.	பலப்பால். நடந்தார். கடந்தனர். நடந்தார்கள்.	ஆண்பால். உண்டான். உண்டன.	பலப்பால். உண்டார். உண்டனர். உண்டார்கள்.	
	பெண்பால். நடந்தாள். கடந்தனள்.		பெண்பால். உண்டாள். உண்டனள்.		
	ஒன்றன்பால். நடந்தது.		ஒன்றன்பால். உண்டது.		
V. (ற் என்னும் இடைநிலை)			VI. (க் என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: கல்.			பகுதி: தொகு.		
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.	
(க.) தன்மை பொதுப்பால்.	கற்றேன்.	கற்றோம்.	தொக்கேன்.	தொக்கோம்.	
(உ.) முன்னிலை பொதுப்பால்.	கற்றாய். கற்றி. [என்றி]	கற்றீர். கற்றீர்கள்.	தொக்காய்.	{ தொக்கீர். தொக்கீர்கள். [சகுதிர் = கக்கீர்.]	
படக்கை.	ஆண்பால். கற்றான். கற்றன.	பலப்பால். கற்றார். கற்றனர். கற்றார்கள்.	ஆண்பால். தொக்கான்.	பலப்பால். தொக்கார். தொக்கார்கள்.	
	பெண்பால். கற்றாள். கற்றனள்.		பெண்பால். தொக்காள்.		
	ஒன்றன்பால். கற்றது.		ஒன்றன்பால். தொக்கது.		

இலக்கண வினா விடை

VII. (இன் என்னும் இடைநிலை.)

பகுதி.		அனுப்பு.
இடம்.	ஒருமை	பன்மை.
(க.) தன்மை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினேன். அனுப்பினேன்	அனுப்பினோம். அனுப்பினும்.
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	அனுப்பினாய். அனுப்பினாய்.	{ அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். அனுப்பினீர்.
படர்க்கை.	அனுப்பினான். அனுப்பினான்.	பலப்பால். { அனுப்பினீர். அனுப்பினீர்கள். } அனுப்பினீர்.
	அனுப்பிற்று, (போலிற்ற) அனுப்பினது. அனுப்பினது. [போசக, போசகது எ-ன வழு]	பலவினப்பால். } அனுப்பின.

அப்பியாசம். (79.)

“ஆக்கம் இழந்தேன் என்றவுறவார்
ஊக்கம் முருவந்தக் கைத்தடையார்.—”

“சொதை செய்கையிற் திகைத்தனை.”

“வங்கினார், இளைந்தார், திகைத்தார், மனம்
வீகினார் விமயினார் விழுந்தனர் அரோ!”

“பெரும்பொருள்வைத்தீர்; வழங்குமின்!”

“.....இதவேண்டும் எனமுன
றத்தன்னை என்றானை”

“புண்டரீக மென பதத்தியைப் புகழ்ந்தனர், புகழ
வண்டற மது மாலை கைக்கொடுத்தனர், மயிழ்கது”

“நினறகுநி வாழ்தி என்னுமின் வாழ்நாட்கள்
சொன்றன செய்வதனை!”
[வாழ்—வாழ்த்தேன்—வாழுவேன்.]

“பல் அன்றகேள்வீப் பயன் உணர்வார் பாடழிச்
தவயல உழப்ப தழிதிரே!”

“இம்மேதினி புரகதோன.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

“ஆர்த்தனர், களித்தனர், ஆடிப் பாடினர்,
வோததனர், தடித்தனர், சிவிர்த்தமெய்யம்மயிர்
போர்த்தனர், மனனனைப் புகழுகற வாழ்த்தினர்,
தூர்த்தனர் சீனிதொல்லினூர்க்கெவாம்”

“முற்றும் உணர்த்தினரிலலை, முழுவுதரஉள்
தற்றனம் என்று கனியற்க!.....”

“செயநான இருவீனையின பயத்தைச் சேரும் செனறென்றி,
எயநான பயத்தைப்பிறனே தய்த்தல் இயல்பெனறி —”

[என, என்றேன, என்றி.]

“மிககார்த்தம் கேட்டின கண் மேன்மையில்லாக சிற்பார் போல்
நககரபயகே ஸ்ரீறடைக்கத நறவறால்லை; நானவேய்க்கை
தக்கார்போற கைமற்றித்த கார்த்தன; அநதோ தகாதெனவே
தொக்கார போற பனமரபம மயிலுக் தோன்றத்தனவ்வெனவே.”

[மிற நரு, தரு தொரு 95. வின.]

“ஆமுதினைக் கடல் அகடு கிணடொருமியதனறே.”

“அரசரோட மார்தம்மை அறிவரிதாயதனறே.”

“நனறென வணவ்வினா நாவ்வர் ஓடினா.”

80. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

210.—நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகள் எவை?

கிறு, க்கிறு, கின்றி, க்கின்றி, ஆநின்றி, ஆகிய இவ்வைந்தும்
நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

[நன்னூல். 143.]

(உ-ம.)

	பகுதி.	இடைநிலை.	விருதி.	வினை முற்த.
க	படி.	கிற	என்	படிவிறேன்.
உ	படி.	க்கிற	என	படிக்கிறேன்.
ச.	செய	கின்ற	எம்	செய்கின்றேன்.
ச.	அழ்	ககின்ற	ஆன்	அழ்க்கின்றேன்.
டு	சுட	ஆகின்ற	ஆய்	சுடவாரினறாய்.

இலக்கண வினா விடை

நிகழ்காலத்து விண்ணுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (கிறு என்னும் இடைநிலை.)			II. (க்கிறு என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: சேய்.			பகுதி: படி.		
இடம்.	ஒருமை.	பனமை.	ஒருமை.	பனமை.	
(அ.) தனமை. பொதுப்பால்.	செய்கிறேன்	செய்கிறோம்.	படிக்கிறேன்.	படிக்கிறோம்.	
(ஆ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	செய்கிறாய்.	செய்கிறீர். செய்கிறீர்கள்.	படிக்கிறாய்.	படிக்கிறீர். படிக்கிறீர்கள்.	
(இ.) படர்க்கை	செய்கிறான்.	செய்கிறார்.	படிக்கிறான்.	படிக்கிறார் படிக்கிறார் கள்.	பலப்பால்.
	செய்கிறாள்.	செய்கிறார்கள்.	படிக்கிறாள்.		
	செய்கிறது. செய்கின்றது.	செய்கின்றன.	படிக்கிறது. படிக்கின்றது.		
III. (கின்ற என்னும் இடைநிலை.)			IV. (க்கின்ற என்னும் இடைநிலை)		
பகுதி: வாழ்.			பகுதி: நட.		
இடம்.	ஒருமை.	பனமை.	ஒருமை.	பனமை.	
(அ.) தனமை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றேன். வாழ்கின்றனென.	வாழ்கின்றோம். வாழ்கின்றனம். வாழ்கின்றாய் வாழ்கின்றனெனம் வாழ்கின்றேம்.	நடக்கின்றேன்	நடக்கின்றோம்	
(ஆ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	வாழ்கின்றாய். வாழ்கின்றாய் வாழ்கின்றீர்.	வாழ்கின்றீர். வாழ்கின்றீர்கள் வாழ்கின்றீர்.	நடக்கின்றாய்.	நடக்கின்றீர். நடக்கின்றீர்கள் நடக்கின்றீர்.	
(இ.) படர்க்கை.	வாழ்கின்றான். வாழ்கின்றனன்.	வாழ்கின்றார். வாழ்கின்றார்கள்.	நடக்கின்றான்.	நடக்கின்றார். நடக்கின்றார்கள்.	பலப்பால்.
	வாழ்கின்றாள். வாழ்கின்றாள்		நடக்கின்றாள்.		
	வாழ்கின்றது. வாழ்கின்றது		நடக்கின்றது.		

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

V. (ஆகின்ற என்னும் இடைநிலை.)			
பகுதி: போது.			
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை	
(க) தனமை. பொதுப்பால்	போதாநின்றேன்.	போதாநின்றோம்.	
(உ.) முன்னிலை. பொதுப்பால்.	போதாநின்றாய்.	{ போதாநின்றீர். போதாநின்றீர்கள்	
படர்க்கை.	ஆண்பால்.	பலப்பால்	
	போதாநின்றான்.		போதாநின்றார்
	பெண்பால்.		போதாநின்றாள்
ஆண்பால்	போதாநின்றது	பலவின்பால்.	
		போதாநின்றன.	

அப்பியாசம். (80.)

“பண்புகொள் குணங்க்கீதம் பாணியிற் பாடுவெனா.”

“கறைசெயிர் கருத்தயர்க்கடவில் வீழ்வெனா”

81. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

அக. வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் எவை?
வ், ப், ப்ப், இம்மூன்றும் வருங்காலத்தைக் குறிக்கும் இடை நிலைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 144.]

(உ-ம)

பகுதி.	இடைநிலை.	விருத்தி.	வினையுத்த.
க.	வ்	என	செய்யவேன்.
உ.	ப	ஓம்	உன்போம்
ஈ	ப்ப்	ஆய்	சுடப்பாய்.

இலக்கண வினா விடை

வருங்காலத்து வினமுற்றைக் காட்டிய அட்டவணைகள்.

I. (வ் என்னும் இடைநிலை.)			II. (ப் என்னும் இடைநிலை.)	
பகுதி: செய்.			பகுதி: உண்.	
இடம்.	ஒருமை.	பன்மை.	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை, பொதுப்பால்.	செய்வேன். செய்கு. செய்வல்.	செய்வோம். செய்வம், செய்வேம், செய்தும். செய்கும்.	உண்பேன். உண்கு	உண்போம். உண்கும்
(உ.) முனவிலை, பொதுப்பால்.	செய்வாய். செய்தி	செய்வீர். செய்வீர்கள்.	உண்பாய். உண்டி. [பேரி]	உண்பீர். உண்பீர்கள்.
படர்க்கை.	(க.) ஆண்பால். பெண்பால்.	செய்வார். செய்வார் கள்.	ஆண்பால். உண்பான்.	பலப்பால் உண்பார். உண்பார்கள். உண்ப
	செய்வார்.		பெண்பால் உண்பாள்.	
	ஒன்றன்பால்	செய்யும்.	பலவின்பால் செய்யும். செய்வ செய்குவ.	ஒன்றன்பால். உண்ணும்.

III. (ப் ப என்னும் இடைநிலை.)		
பகுதி: நட.		
இடம்	ஒருமை.	பன்மை.
(க.) தன்மை பொதுப்பால்.	நடப்பேன்.	நடப்போம்.
(உ.) முனவிலை பொதுப்பால்.	நடப்பாய். [செளகுதி.]	நடப்பீர். நடப்பீர்கள்.
படர்க்கை.	(க.) ஆண்பால். பெண்பால்.	நடப்பான். நடப்பாள்.
	நடப்பார்.	
	ஒன்றன்பால்	நடக்கும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

- 107 (க) செய்யில் கு எனனாரு சரியையும் வரும்
 (உ-ம.) செய்குவேன.
 (ஈ) ஒன்றன்பாலும், பலவீனபாலும் இடைநிலை தொட, உம எனனும் வினாதி செய்து, பெரும்பாலும் பிறவீனாகிலே க்க பகுதிகளும் அவ்வினாதிக்கு சடுவே வரும் வினாரும் வருவறணடி?
 (உ-ம.) செய்யும், படிக்கும். ஆம், [ஆரும்] போய், [போரும்], சாம், [சாரும்.] கூடும், [கூடும்]

அப்பியாசம். (81.)

“யாமும் அவ்வியை வருதாம்.....”

“நிலைநா நாயகம் புரிதிபோ வினாவு முற்றடி”

“வல்லுறவரீய் வினாநிலைகப் செயறணபா.—”

“முன்னவிலுள்கும், அச் இடுகளை மடலொள —”

“பாடி ஆயும் ஒட்டலினை செய்பவோ”

“கெடுவல் யான எனப தரிசு, தன்னெரும
 நடுவொளி அல்லசெயின.—”

“உள்ளநால் உள்ளுநதீதே பிறன்பொருளாக
 கள்ளதநாற களவேம எனல.”

“அன்றநிலைம என்னுறகு செய்க.”

“... ..கற்பினுள
 பெருகு கொடுந தலைமனை போனம் ”

[போனம் = போலும்.]

“..... மதியையா கோமனை
 புரியும் வேனவியும் கண்டு காம ”

“.....நிலைகருதினை முடித்தும் என்றகன்றன.”

“நிறையால் அகப்படுத்தல் ஆக தறைகோ.”

“வள்ள வாய்ச் செழும் மமலநதில் வண்டு பான் மிழற்றா,
 அள்ளல் அங்கருகு சேறநடை ஆமை கண் படுக்கும்;
 பாள கீச்செழும் பண்டெழும் பணிவழத்தயிர்க்கும்;
 கல்லுலா' மலர்ப்பொதமபரிந் களிமயில் அசவும்.—”

“மலைவனம் பெரிதெனகோ யான? வால் களைபாந்து மேயும்
 அலைவனம் பெரிதெனகோ யான? யாதென அறைவன, மாதே?”

இலக்கண வினா விடை

“படுகாவை புரிவ மாதர் படைகொடுத் துவளைக் கண்ணே !
அடிமகை முறை விட்டென்றை அரற்றவ சிலம்பே! குழந்தை
கடிமத நுகாவ அனனோர் கருமகுழற கராம வண்டே!”

“வேண்டி சதியோ, வெள்குதியோ, விம்மனோயால்
மண்டு போதியோ, மறந்தியோ, எம்மணம் வரந்தி?”

82. RULES FOR THE FORMATION OF THE THREE TENSES.

22.—முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான விதிகளெவை?

(க.) தன்வினைக்கும், பிறவினைக்கும் பொதுவாய் நிற்கும் பல வினைப்பகுதிகள், நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது தன் வினையாகவும், க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும்பொழுது, பிறவினையாகவும் வழங்கும். அவற்றிற்கு முறையே போனகாலத்தில் நத் என்னும் இடைநிலையும், த்த் என்னும் இடைநிலையும், வருங்காலத்தில் வ் என்னும் இடைநிலையும், ப்ப் என்னும் இடைநிலையும் வரும்.

(உ-ம்.)	பகுதி	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
	அழி { தன்வினை பிறவினை.	அழிடுறேன அழிக்கிறேன	அழிந்தேன அழிந்தேன்	அழிவேன அழிப்பேன.

கெடு, மேல், விரி முதலியவும் அவ்வாறெனக்கண்க

(உ.) தன்வினையாகி ங்கு, கு, ம்பு, சு, டு, து, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பிறவினையாகி க்கு, ப்பு, ச்சு, ட்டு, ஈற்றிலுள்ள பகுதிகளும், பெரும்பாலும் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும், போனகாலத்திலே இன் என்னும் இடைநிலையையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடைநிலையையும் பெறும்.

(உ-ம.)

	பகுதி.	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
தன்வினை.	அடவகு.	அடவகுடுறேன.	அடவகினேன.	அடவகுவேன.
பிறவினை.	அடக்கு.	அடக்குடுறேன.	அடக்கினேன.	அடக்குவேன.
தன்வினை.	புலம்பு.	புலம்புடுறேன.	புலம்பினேன.	புலம்புவேன.
தன்வினை	பேசு.	பேசுகிறேன.	பேசினேன.	பேசவேன.
பிறவினை.	அனுப்பு.	அனுப்புடுறேன்.	அனுப்பினேன்.	அனுப்புவேன்.
பிறவினை.	பாய்ச்சு.	பாய்ச்சுகிறேன.	பாய்ச்சினேன.	பாய்ச்சவேன்.
தன்வினை.	பாடு.	பாடுகிறேன்.	பாடினேன்.	பாடுவேன.
பிறவினை.	ஈட்டி.	ஈட்டிகிறேன.	ஈட்டினேன.	ஈட்டிவேன.

(ஈ.) அகர வீற்றுப்பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே க்கிறு என்றும், போனகாலத்திலே நத் என்றும், வருங்காலத்திலே ப்ப் என்றும், இடைநிலைகளைப் பெறும்.

ஆகார வீற்றச் சில வினைப்பகுதிகளும் அவ்வாறும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (11.) வினையியல்.

(உ-ம்)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
கட, பற,	கடக்கிறேன், பறக்கிறேன்,	கடந்தேன், பறந்தேன்,	கடப்பேன், பறப்பேன்.
ஏமா	ஏமாக்கிறேன்,	ஏமாந்தேன்.	ஏமாப்பேன்

(ச.) ண், ஞ ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ட், வ் ஆவது, ப் ஆவது, இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
உண், ஆகு,	உண்டிறேன், ஆகுகிறேன்,	உண்டேன், ஆண்டேன்,	உண்பேன். ஆகுவேன்.

(ஈ.) ன், லு ஈறுள்ள பகுதிகள் முக்காலத்திலும் முறையே கிறு, ன், ற், வ் ஆவது, ப் ஆவது இடை நிலைகளாகப் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்	வருங்காலம்
தின், செல்லு, சொல்லு,	தினுகிறேன், செல்லுகிறேன், சொல்லுகிறேன்,	தினேன், செனேன், சொனேன்,	தின்பேன். செல்லுவேன். சொல்லுவேன்.

(கூ.) தனிக் குறிலையணைந்த டி, று, கு, ஈறுள்ள பகுதிகள் நிகழ்காலத்திலே கிறு என்னும் இடைநிலையையும் போனகாலத்திலே ஒற்றின் மிகுதலையும், வருங்காலத்திலே வ் என்னும் இடை நிலையையும் பெறும்.

(உ-ம்.)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
படு, பெற, தகு,	படுகிறேன், பெறுகிறேன், தகுகிறேன்,	பட்டேன், பெற்றேன், தக்கேன்,	படுவேன். பெறவேன். தகுவேன்,

(எ.) சில பகுதிகள் அவ்வவற்றிற்குரிய சில விகாரங்களைப் பெறும்.

(உ-ம்)

பகுதி.	நிகழ்காலம்.	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
(க) { வா, தா, எவ், கல, கேள், நில, இரு.	வரு-கிறேன், தரு-கிறேன், ஏற-கிறேன், கற-கிறேன், கேட்கிறேன், நிற-கிறேன், இருக்க-கிறேன், விராடு-கிறேன்,	வந்தேன், தந்தேன், ஏற்றேன், கற்றேன், கேட்டேன், நின்றேன், இருக்கத்தேன், விண்டேன்,	வருவேன் தருவேன். ஏறவேன். கற்பேன். கேட்பேன், நிற்பேன். இருப்பேன் விராடுவேன்.
(ச) { சாறு, பொடு, கொள்ளு, காண், வாழ்.	சாறு-கிறேன், பொடு-கிறேன், கொள்ளு-கிறேன், காண்-கிறேன், வாழ்-கிறேன்,	சாறேன், பொட்டேன், கொண்டேன், கண்டேன், வாழ்ந்தேன்,	சாறுவேன். பொடுவேன் கொள்ளுவேன் காண்பேன் வாழ்வேன்
(சு) { பெய், செய், செய், செய், பொரு, அரு, உரு, தொழு.	கிறேன்.	தேன்.	வேன்.
(ஈ) விழு.	விறேன்.	{ விழுந்தேன், { விழ்ந்தேன்.	விறவேன்.
(ஐ) { ஆடு, பொ.	{ ஆடுகிறேன், { ஆகிறேன், { போகிறேன், { போகுகிறேன்,	{ ஆயினேன், ஆகினேன் ஆயினேன், போயினேன். போயினேன், போகத்தேன்.	{ ஆடுவேன் { ஆகுவேன் போவேன். போகுவேன்
(ஊ) சா.	சாங்கிறேன்.	சாந்தேன்.	{ சாங்கேன் { சாக்குவேன்
(஋) கே.	கேவகிறேன்.	கேவந்தேன்.	{ கேவகுவேன் { கேவவேன்
(஌) கேர.	கேரவகிறேன்.	கேரந்தேன்.	{ கேரகுவேன் { கேரவேன்

அப்பியாசம். (42.)

“வினாவி நீலங்கா விண்ணவர், இருகடா மீண்ட,
எண்டிசா முகம் இருண்டது, சமுறை தெய்வலகும்.—”
[பகுதிகா வினாவு மீலா இருரு சமுறை]

“றண்டெழுபெரும் பற்றுடிகரும் வெவ்வீன.”

“.....கற்றோர்க்கு
சென்ற இடம் எவ்வாறு நிறப்பு”
[கல், செல், சென்றேன், சென்ற, சென்ற.]

“மடல் கொன்ற சுவகற்றும்கல்வி”

“சேண்டந்தக வென்றிழைஞல் குழினை, வென்றநக
சாண்டிப்பொன் மீன விழுவதி ஆற்ற.”

“கட்ட செக்கெல்” [கடு.]

II. சொல்லதிகாரம் (II.) வினையியல்.

“.....உவரிபுகுகொவிக்கும் ..” [புரு]

“பொருள் அறநர் பூப்பர் ஒருகால்,
அருள் அறநர் அந்நர், மறநதல் அரித.” [அற.]

‘பா செறறவீக்குண்மேல் யாராளுண்’வீளை
மேற செனறு செய்யப்பமெ” [செற.]

“தற்க கசடறக் கறபவை, கறப்பின
நிறக் அதற்குத தக.”

[கல் லில்]

“... .. மெலவிய யாழைக்குத
தாய் ஈனற காய கூறறம”

[ஈனற, ஈனறேன, ஈனற.]

“... .. எரியிற
சிறி வைதமர், செருக்கினர், செருக்கினா, செறததார.”

“தொழுதான் கவையிலும் உழுதான் இனித.”

“கல்விடைப் பிறநத, போநத, கடவிடைக் கலந்த நீதம”

“இவகிப்பால் எனைததிருடுக் களனைக்
கண்டேன, கண்டேன; இவன போ நெஞ்சம!
பொககுறற தொஞ்சத்தா நெனொள
கொகதேன: இனறு பொககுற விப்பேன —”

[காண உற. கோ.]

83. PARADIGM OF THE VERBS.

அரு.—இம்மூன்று காலங்களும் விசுதிகளோடே வமங்குகிற அட்ட
வணையைச் சொல்லு.

[நன்னூல் 324, 145.]

இலக்கண வினா விடை

	நிகழ்காலம்	போனகாலம்.	வருங்காலம்.
ஒருமை.	படிக்கின்றேன், செய்யின்றேன், படிக்கின்றனென், சுடவாசின்றேன்,	படித்தேன், செய்தேன், சுடந்தனென், கண்டி, [நன்னூல் 331.] வந்தது,	படிப்பேன். செய்யவேன் சுடப்பனென் சுடப்பல், உண்டு. காண்பன வாழ்து, சென்றது.
	படிக்கிறாய், செய்யின்றாய், சுடவாசின்றாய்,	படித்தாய், சுடந்தாய், சுடந்தி, சுடந்தாய், [நன். 353]	படிப்பாய் [நன். 335.] படிப்பை, போதி.
	படிக்கிறான், செய்யுகின்றான், படிக்கிறார்கள், செய்யுமாட்டார்கள்,	படித்தான், செய்தனன், படித்தார்கள், செய்தினர்,	படிப்பான் [நன். 325.] படிப்பார், [நன். 326.]
	படிக்கிறது, செய்யலினத. [நன். 328]	படித்தது, செயலினத. செயலின்றது, செயலியது.	படிக்கும். செய்யும்.
பன்மை.	படிக்கோம், [நன். 332.]	படித்தோம், சுடந்தாம், சுடந்தனம், சுடந்தேம், சுடந்தனெம், உண்டு, வந்தம்,	படிப்போம், வாழ்நாம், செய்கோம், சேரோம்
	படிக்கிறீர்கள், செய்யுகிறீர்கள், [நன். 337]	சுடந்தீர்கள், சுடந்தீர், சுடந்தீர், சுடந்தீர்,	படிப்பீர்கள், படிப்பீர்.
	படிக்கிறீர்கள், செய்யுகிறீர்கள், [நன். 337]	படித்தீர்கள், செய்தீர்கள், சுடந்தீர்கள், சுடந்தீர்,	படிப்பீர்கள், படிப்பீர், [நன். 327.] சுடப்பீர் என்ப, எனம், எனமன்ற.
	படிக்கிறார்கள், செய்யுகிறார்கள், [நன். 329]	படித்தார்கள், செய்தார்கள், சுடந்தார்கள், சுடந்தர்,	படிக்கிறார்கள், செய்யுகிறார்கள், [நன். 348]

[நன். 332, 337, 329, 348, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400]

34. IMPERATIVE

அசு.—எவலாவது என்ன? [நன்னூல் 335.] (உ.)

எவலாவது சுட்டனைப்பொருளுள்ள வினையாகிய முன்னிலை யிடத்தைகைய பெறும். வினைப்பகுதியே வழக்கமாய் ஒருமை

- (1.) எவல் ஒரீமைக்கியநாம், ஆய், தி, ரோ; எவல் பலமைக்கிசு, தீர், மின, மினர். ஒருமைக்கிரவேவிதநாகும் குய்யே. [இலக் திரட்டு]

II. சொல்ல்திகாரம் (II.) வினையியல்.

யேவலாம். உம் அல்லது உங்கள் புணர்ந்தால் பன்மை யேவலாம். செய்யுளிலே பல விசுத்திகளையும் பெறும்.

(உ-உ)	ஒரமை.	பன்மை.
	படி. செய்யுளில்.	படியும். படியுங்கள்.
	உரையாய உரைநே உரைதி. போதி அருந்தி சேட்டி. (சேன + தி.) அருக்கு திரகரு [வராய தராய.]	உரையி, உரையின, உரையினே, உரைநி, உரைநி [போதிர், அருந்திர்] சேன, சேனையின சொல்லுமின, அருக்கு, அருக்கு. [மயமின தமமின]

பி. [வரவகாலதர வினாநூல்களையும் விவாகரேள் வினாநூலையும் ஒத்தாகாணா]

உப்யாயசம். (81.)

“வந்தாரே நகின், உய்யாநில
தகைய தம உய்யாநிலக”

“மந்த, * கோ... வந்தாரை நக யாயும் எனய”

“மேயத்திலிடு தெயயய மருடகலவ கொரிடு”
[கொடுதி = கொடு]

“கொகலே இனி திகை அபுதிமே, சுண் மலாய அருபுதிமே”

“... அருகலய
கொ... அருநெறி அருகலய உருகல”

“... பெரு... அருநெறி அருகலய”

“... அருநெறி அருகலய அருகலய”

... அருகலய
... அருகலய

85. THE OPTATIVE.

அரு.—வியங்கோளாவதென்ன?

வியங்கோளானது இருதினை ஐம்பால் முனிடங்களுக்கும் உரித்தாய் மரியாதை ஏவற் பொருளும் விருப்பப் பொருளு முள்ள வினையாம். இதற்கு விசுத்திகள் க, இய, இயர், அல், தல், ஆக என்பவையாம்.

[நன்னூல் 338.]

(உ-ம்.)

பெயர்	{ நான நீ அவன் அவள் அது	{ வாழ்க, வாழிய, வாழ்பீர், கொள்ளல்,	{ வாழவேனாக, வாழ்வாயாக, வாழ்வானாக, வாழ்வானாக, வாழ்வதாக,	செய்யக்கடவேன
				செய்யக்கடவாய்.
புணர்	{ நாம் நீர் நீங்கள் அவர்கள் அவை	{ வாழ்க, வாழிய, வாழியா, கொள்ளல்,	{ வாழ்வோமாக வாழ்வீராக, வாழ்வீர்களாக, வாழ்வார்களாக, வாழ்வனவாக,	செய்யக்கடவேரம்.
				செய்யக்கடவீர்
				செய்யக்கடவீர்கள்
				செய்யக்கடவார்களர்.
				செய்யக்கடவன

அப்யாயசம். (85.)

“எந்நே டேற எனும் உலகும் எனநினும்
வாழீரின் புகழ், என்ற வாழத்தினா.”

“காக பொருளாக அடக்கத்தை.”

“அடக்கா சொற்கு என்றும் அந்நனை அறைவான”

“தமிழன் மெலியான சோகந்தி தமதடைமம்
அமர பெர்நெறாகமெழக! தமநினும்
கற்றான சோகந்தி கருதழ்க! கற்றதெல்லவம்
ஏந்நே இவர்க்கு நாம் என்ற.”

“தமனி வாழ்கென வானமுனை வித்தனர் கலிப்பு”
[வாழ்கு = வாழ்க.]

“மிருதியான மிக்கவை செயநாளைத் தாக தாக
தருதியான வென்ற விடல்.”

86. DEPENDANT VERBAL FORMS, OR ADVERBIAL PARTICIPLES.

அக. — வினையெச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்றுவிருதிகளைப் பெறாமல், எச்சவிருதி களைப்பெற்று, முக்காலத்து வினை முற்றுக்களைக்கொண்டு முடி வது வினையெச்சம். வினையெச்சங்கள் மூன்றும். அவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும் உகர விரு தியும் வரவும், இன் என்னும் இடைநிலையின் ஈற்றிலுள்ள ன் கெட வும் போனகாலத்து வினையெச்சமாம்.

[நன்னூல், 322. 343. 342.]

II. சொல்லதிகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வினையெச்சம்.
	படி- அனுப்பு இருத்த.	த் த் இன் இன்	உ னகரம் கெட	படித்தது. அனுப்பி. இருத்தி, இர் இ.

- சே (க.) செயுளிலே செய்யு, செய்யா, எனபவற்றைப் போல்வனவும் வரும்.
(உ.) ஆகி எனபது ஆய் எனவும், போகி எனபது போய் எனவும் வரும்.

அப்பியாசம். (86. க.)

“காணியானாரு செளறேன.”

“வஞ்சித்தொழுகு” மநிலிவீகாள்! யாவனாயும்
வஞ்சித்தோம என்ற மஹிமையின.

வஞ்சித்த
எங்கும் உளன ஒருவன காணுகொல், என்றருளி
ஆங்கவ குலவதர்வு”

“புணரி கீர் குழாதுபுலவகில் யாவும்
உணரினினகவிலை ஒப்பு...” [குழாது == குழ்த்து.]

“கொங்குயிர்த்த பூசுதததலாய”
[உலாய == உலாவி.]

“காட்டிடம் படர்ந்த போகி நாடுத’ நாக்கள்.”

“ஆக்கம் ஆநர் வினையச் செல்லும் அசைவிலா
நாக்கம் உடையான உறை.”

[வினாய் == வினாவி]

“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர், கலலவை
தவ்வாக் கழிப்பா இடைகள்...”

(உ.) பகுதியோடு போனகாலத்து இடைநிலையும், ஆல் என்னும் வி
குதியும் வரவும்; பகுதியானது க்க் என்னும் இடைநிலை வந்தும் வரா
தும் இல், இன் என்னும் விகுதிகளை பெறவும், வருங்காலத்து வினை
யெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	விகுதி.	வருங்காலத்து வினையெச்சம்.
	செய் படி அனுப்பு	த் த் த் இன்	ஆல், இல், இன், ஆல், இல், இன், ஆல், இல், இன்,	செய்தால், செய்வீல், செய்வின். படித்தால், படிக்கில், படிக்கின். அனுப்பினால், அனுப்பீல், அனுப்பின்.

120 (5) ஆராய், ஆராய்ச், நடப்பான, செய்வான், வீடுபாக்கு, நடத்தக்கால், எனையும் இவை போல்வனவும் வரும். உளரேல், நடப்பரேல் எனவும் வரும். (F)

அப்பியாசம். (86. உ.)

“விண்ணிறா பொப்பின்”
[பொய + ப்ப + இன.]

“வானமவாகு மேல்.”
[வாய்வாலததுப பெயர் எச்சத்தோடு எல் என்று வந்தது.]

“தனனாசி ரீபயீனும் செயற்கை தானயிற்
தினனாபரேலும் விடா.” [வினா 142.]
[ரீ + ப்ப + இன. = ரீபயீன, பப எ-து செயற்கை விசாரம்]

“குருகந்தினை குலகா உளவா,
இவாகாதின ஏதம பரிபாக்காநித.”
[பரி + பாக்கு = பரிபாக்கு]

“சுந்த குருகாசு பசுநக்கால்”
[செயற்கால = செயற்கால. இதில் செயற்க எ-து பெயர் எ-து குலகா
செயற்கால எ-து, கசரம் இரட்டிக்காலம் இரட்டிக்காலம்]

“குருக்கால்” = குருக்கால். [செயற்கை விசாரம்]

“நிலைத் தூறல் போத, பசுநறல் காலநிறயிற்
நிறையே மனநூல் உயிரககு —”
[மன + ந + இல 108.]

“வாய்க்கு நேரல் என செயற்கை தனனெருநா
நா ஆந குருப்பயிசை —”
[ப்ப + இன = ப்பயிசை]

“வாய்க்கு நேரல் என செயற்கை தனனெருநா
நா ஆந குருப்பயிசை —”
[ப்ப + இன = ப்பயிசை]

“நா ஆந குருப்பயிசை —”
[ப்ப + இன = ப்பயிசை]

(ஈ) க்கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடுக்க என்னும் விருதியையும், கிறு என்னும் நிகழ்காலத்து இடைநிலையைப் பெற்ற வினைப்பகுதியோடு ஆ என்னும் விருதியையுஞ் சேர்த்தால், முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சமாம்.

(F.) மீன குரு கால் கடை வழி இடத்தினாலும்
ஆன்ன மாபிற் கால கணைய
எனக்க காலையும் ஆற்றியல்பெனவே. — [தொல்.]

II. சொல்ல்திகாரம். (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	வினாதி.	முக்காலத்தக்கும் பொறவான வினையெச்சம்.
	படி	க்க	படிக்க.
	அனுப்பு	அ	அனுப்ப
	செய	அ	செய்ய

௫. (க.) செய்யில், செய்க, செய்ருப, நடப்ப எனவும் இவைபோல்வனவும் வரும்.
 (உ.) வினையெச்சம் வினையெச்சுற எனவும் படும.

அப்பியாசம். (86. க.)

“தக்கை மகந் காற நகநி அவையதது
 முகநி இருபபச் செயல்.”

[இரு + பப் + அ = இருகக]

“விருப்பிலா இல்லதது வேறிருகநுண்ணும
 வெருககுக் கண வெமகருணை வேடபாம ...”

87. RELATIVE VERBAL FORMS, OR ADJECTIVE PARTICIPLES

அள.—பெயர் எச்சம் என்பன எவை?

பால் காட்டும் முற்று விருதிகளைப் பெறாமல் அ, உம் என்னும் எச்சவிருதிகளைப் பெற்றுப், பெயர்ச்சொல்லைக் கொண்டு முடியும் எச்சம் பெயரெச்சம் ஆம். பெயரெச்சங்கள் மூவகையாம். இவற்றுள்,

(க.) வினைப்பகுதியானது போனகாலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் போனகாலத்துப் பெயரெச்சம் ஆம்.

[நன்னூல் 340.]

(உ-ம்.)	பகுதி	இடைநிலை.	வினாதி	போனகாலத்துப் பெயரெச்சம்
	படி	தத	அ	படித்த.
	செய்	த்	அ	செய்த.
	அனுப்பு	இன	அ	{ அனுப்பின. அனுப்பிய.

- (க.) நடத்திய, தந்திய எனவை போல்வனவும் வரும்.
 (உ.) ஆகின எனபற ஆயின, ஆன, ஆயின, ஆய எனவும் வரும்.
 போகின, போயின, போன எனவும் வரும்.

(உ.) வினைப்பகுதியானது நிகழ்காலத்து இடைநிலையோடு அகரவிருதியையும் பெற்றால் நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சமாம்.

(உ-ம்.)	பகுதி.	இடைநிலை.	வினாதி.	நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சம்.
	படி	கிற	அ	படிக்கிற.
	செய	கிற	அ	செய்கிற.

(ஈ.) வருங்காலத்து அஃறிணைப்படர்க்கை வினைமுற்று வருங்காலத் துப் பெயரெச்சமாகவும் வழங்கப்படும்.

(உ-ம்) படிக்கும்.
செய்யும்.

ஆகும் எனபது ஆம் எனவும், போகும் எனபது போம் எனவும், உலாவும் எனபது உலாம் எனவும் வரும்.

[ஒருஉம், சாம். கன்னூல் 341.]

அப்பியாசம். (87.)

“தொழுத கையினை”

[தொழு, தொழுதேன், தொழுத]

“தப்பார்க்குத் தப்பாய் தப்பாக்கித் தப்பார்க்குத் தப்பாய் துஉ’ மமை.”

[தப்பு = கனமை, உணவு, ஆய = ஆன.]

“நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார்
வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அறித”

[நுணங்கு, + இன் + அ. வணங்கு, + இன் + அ. வகரம் யகரம்
ஆனது செய்யுள் விசாரம்.]

“உலகத் தழீ இய தொட்பம்.”

[தழுவு + இன் + அ + த = தழுவினது = தழீ இயது. 95.]

“விண்ணவா போய பின்னர்.”

[போய = போன.]

“.....அப்பாந்

போன பின் பவக்கடாக்கும் புனித மாந்தியை உறறு.”

“..... பண்டோர்

ஆறு போயிய ஆறு போம் ஆறு போனறறவே.”

“ஊருணி நீர் நிறைநதறே உலகவரம்
போறி வான நிரு”

[அவரம் = அவரம்]

“சாதனைபுந நியனவே செந்திடினூத் தம் அவனை
ஆத்தனைபுந காப்பர் அறிவுடையோ.”

[ஆ + கு + உம் = ஆகும், ஆம். } செய்யுள் விசாரம்]
சா + கு + உம் = சாகும், சாம்.

“வேம் என்னெஞ்சம்”

[வேம் = வேவும், வேகும்.]

“பொன்றம் போதற்றற்றற போலும்.”

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

88. NEGATIVE VERBS. (G.)

அடி.—எதிர்மறையாவதென்ன?

வினையின் தொழிலை மறுக்கிற வினைச்சொல் எதிர்மறை எனப்படும். இது ஆ, இல், அல் முதலிய விசுதிகளைக் கொண்டு முடியும்.

89. FINITE NEGATIVE VERBS.

அடி.—எதிர்மறைவினைமுற்று எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியும் விசுதியும் இடைநிலையின்றிப் புணர்வது எதிர்மறைவினை முற்றும். இது முக்காலத்துக்கும் பொதுவாம். (H.)

[நன்னூல் 354.]

பகுதி	விசுதி.	முக்காலத்துக்கும் பொதுவான எதிர்மறை.			
செய. படி. சட. பாடு.	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 5px;"> <p>என்,</p> <p>ஆய்,</p> <p>ஆன,</p> <p>ஆன்,</p> <p>ஆத,</p> <p>ஆ.</p> </div> <div style="font-size: 2em; margin-right: 5px;">}</div> </div>	முறை.	செய்யேன்.	} நடவேன்	} பாடேன்.
			படியேன்.		
			செய்யாய்.	} நடவாய்.	} பாடாய்.
			படியாய்.		
			செய்யான	} நடவான.	} பாடான.
			படியான.		
			செய்யான்.	} நடவான்.	} பாடான்.
			படியான்.		
			செய்யாத.	} நடவாத.	} பாடாத.
			படியாத.		
செய்யார்.	} நடவார்.	} பாடார்.			
படியார்.					
செய். படி. சட. பாடு.	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="margin-right: 5px;"> <p>ஓம், ஏம்,</p> <p>ஈர்,</p> <p>ஈர்கள்,</p> <p>ஆர்,</p> <p>ஆர்கள்,</p> <p>ஆ.</p> </div> <div style="font-size: 2em; margin-right: 5px;">}</div> </div>	முறை.	செய்யோம்.	} நடவோம்.	} பாடோம்.
			படியோம்.		
			செய்யீர்.	} நடவீர்.	} பாடீர்.
			படியீர்.		
			செய்யீர்கள்.	} நடவீர்கள்.	} பாடீர்கள்.
			படியீர்கள்.		
			செய்யார்.	} நடவார்.	} பாடார்.
			படியார்.		
			செய்யார்கள்.	} நடவார்கள்.	} பாடார்கள்.
			படியார்கள்.		
செய்யார்.	} நடவார்.	} பாடார்.			
படியார்.					

(G) எதிர்மறைக் கிடையிலே இன்றினை, ஏம், ஓம், ஆய், ஈர், ஆன, ஆன், ஆர், ஆ, ஆத, ஆ ஐம்பான மூலிடக் தாலும் எனப. [நொன்னூல்.]

(H.) நிலமொழி மறையே, வருமொழி மறையே, இருமொழி மறையே, எனமு வகை மறை. [இலக்கணக்கொழுது] (உ-ம்.) உண்ணாது வாரான், உண்டு வாரான், உண்ணாது வாரின.

“வீதிக்கொன் மறைப்பொருள் ஆகி வருகவும், மறைக்கொன் வீதிப்பொருள் ஆகி வருகவும், வீதிக்கொவின் முதலிலே மறைப்பொருள் பெறுகவும், மறைக்கொவின் முதலிலே வீதிப்பொருள் பெறுகவும் உள என மொழிகுவர் ஒரு புடை பெயரே.—”

இலக்கண வினா விடை

ஐஐஐ ஒவ்வொரு காலத்தையும் உணர்தலும் எதிர்மறை வினைமுற்றுகள் ஆவன:

பொணக்காலம்.	நிகழ்காலம்.	வருங்காலம்.
(க.) கடநிலை, கடநிலைப்,	கடக்கின்றிலை, (முதலியவும்)	கடக்கலன்.
(உ.) கடவாநிறுத்தான், கடவாநிறுத்தாய்,	கடவாநிறுக்கிறான், (முதலியவும்.)	கடவாநிறுப்பான்.
(ஈ.) கடந்ததில்லை.	கடக்கிறதில்லை; (முதலியவும்.)	கடப்பதிவிலை.

அப்பியாசம். (89.)

“நீவினையா அஞ்சார், வீழியார் அஞ்சவர்
நீவின எனலுஞ் செருக்கு.”

“ஒருவர் உணவைஒழி என்றால் ஒழியாய்;
இருவர்க்கேல் என்றால் வலாய்,
ஒருவராலும்
எனனோவறியாய், இடம்புகடர் என வயிறே!
உனனோடு வாழ்தல் அரிதே.”

“காழி முகவாத காலும்.”

“செவ்வியர் அல்லார் செவ்வொடுததம் கேட்கலார்.”
[கேட்கலார் = கேளார். கு, அல் என்பன சார்பை.]

“பெறும் அலறறைய யாம் அறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட் பெறல்வ பிற.—”

“இழைத்தகால் எல்லை இகவா.”

“சநினல்வறம் பார்த்திசைத்தேன், இவட்
சிறி வின நிறுத்தெய்தினறேன அவேன்.—”

“ஒட்டகக தெர்ருகண் கரும்பியாவையுக் திண்டில.—”
[திண்டில = தின + கு + இல. 125.]

“..... சடைகடர்
இனிதெண்ணேம் ஆர்ப் பெறேம்பாம் என்னு
முனிவீனாற கண்பாடினார்.”

“பினங்குலான பேரீடர் பினக்க கண்ணவும்
உணங்குலாய் அல்லை, நீ உறங்குலாய் என்றான்.”
உணங்குலாய் அல்லை = நீ உணக்கவில்லை, 125.

“பிறந்திலை பாதனீ பெற்றதால் என்றான்.”

(உ-ம்) அழக்காற. [உடன்படாமம்.]

அழக்காறமை. [உடன்படல்.]

உள்ளுள்ள கயிலை உரோம முனித்தாயின் அறிவிலான் அடங்குலான். [முனியாமம் அ.
காமம் எ-னத் தணிய.]

உண்டு கடத்தலைக் செய்யான.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

90. NEGATIVE DEPENDANT VERBAL FORMS. (1.)

கூ0.—எதிர்மறைவினையெச்சம் எவ்வாறும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆமல், ஆது, ஆமை, ஆ என்னும் விசுதி களைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைவினையெச்சமாம்.

(உ-ம.)	பகுதி.	விசுதி.	எதிர்மறைவினையெச்சம்
	படி.	}	ஆமல், ஆமை,
	அனுப்பு.		ஆது, ஆ.
	செய்.		
	கட.		
			படியாமல், படியாத, படியாமை, படியா. அனுப்பாமல், அனுப்பாத, அனுப்பாமை, அனுப்பா. செய்யாமல், செய்யாத, செய்யாமை, செய்யா கடவாமல், கடவாத, கடவாமை, கடவா.

இவற்றோடு இரு என்னும் துணைவினையைச் சேர்ப்பதும் உண்டு.

(உ-ம்.) படியாமலிருக்கிறேன், அனுப்பாதிருந்தான், செய்யாமலிருப்பார்கள். [89. வினா காண்க.]

அப்பியாசம். (90.)

“வீழ்நாள படாஅமை கன்றறநீள்.” [153]
[படாஅமை = படாமை, படாமல்]

“தனா வளர் தெங்கு” [153]
[தனா = தனாமல்.]

“அவன் உணரொடாத வீட்டான்.” [152]

“கருமஞ் சிந்தையாற்ற கண்ணோட வல்லார்க் குரிமை உடைந்தில் ஐலகு.—” [29. 93.]

“கலங்காத கண்ட வினைக்கட டென்காத தூக்கம் கடிசாத செயல்.”
[செயல், 85.]

91. NEGATIVE RELATIVE AND VERBAL FORMS.

கூக.—எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடு ஆது, ஆ என்னும் விசுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் ஆம். (3.)

(உ-ம்.)	பகுதி.	விசுதி.	எதிர்மறைப்பெயரெச்சம்.
	படி.	}	படியாத, படியா.
	கட.		கடவாத, கடவா.
	அனுப்பு		அனுப்பாத, அனுப்பா.

(1.) எதிர்மறை எச்சத் தேற்கும் விசுதி ஆமல் ஆதாமை ஆவெனல் ஆமே.—[இலக். திரட்டு.]

(3.) “எதிர்மறைப் பெயர் எச்சத் திசை வலி இயல்பும் ஈற தென்கொல் மிகுதலும் ஆகும்.”

கீழ்க் (ச)

அனறியும்,

படித்திலாத, படிக்கின்றிலாத, படிக்கிலாத,
 நடவாதிருகாத, நடவாதிருக்கின்ற, நடவாதிருக்கும்
 எனவும், இவைபோல்வனவும் வரும்.

(உ.) ஆ எனனும் சுற்றுடைய எதிர்மறைப்பெயராகச்சத்தோடு மை எனனும்
 விசுதி சேர எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர் ஆகும். [94 காண்க.]

(உ-ம) "உருவு கண்டெள்ளமை வேண்டிம்;
 உருள் பெருகதேர்க் கச்சாணி அனனூர் உடைத்தி."

அப்பியாசம். (91.)

"காடென என, காவாக்கால் என்?"

"இனிவார் தக கொஞ்சத்த சேய்உரைப்ப அக்கோப்
 தனிபாத உடனம் உடைபார்.—"

"மொய்மொன் வீணவேர்அற வெனநெழுவான் மொழியாமுன்னம்
 விமர அமுலார்."

92. NEGATIVE IMPERATIVE.

கூஉ.—எதிர்மறை ஏவல் எவ்வாறு வரும்?

வினைப்பகுதியோடே ஏல், அல் என்னும் விசுதிகள் சேர்ந்தால் எதிர்மறை ஒருமை ஏவலாம். அன்மின் என்னும் விசுதி சேர்ந்தால் அதின் பன்மையாம்.

(உ-ம.) (க.)

பகுதி	விசுதி.	எதிர்மறை ஏவல்.
படி.	{ ஏல், அல் அன்மின்	{ ஒருமை. படியேல், படியல. பனமை. படியனமின்.

செய்யுளிலே செயற்பக, கொள்ளக எனவும் வரும்.

வழக்கத்திலே படியாதே, படியாதேயும், படியாதேயுக்கள்,
 படியாதிரு, படியாதிரும, படியாதிருக்கள் எனவும் வரும்.

வாழாத, வாழாதக, } இவை எதிர்மறை வியக்கோர் வீண முறற
 வாழாதிருப்பானக, }
 வாழாதிருக்கக்கடவன்,
 வாழாமலிருக்கக்கடவான.

அப்பியாசம். (92.)

"கெல் என்பதிரினும் உரைக்கிலன்."

"பயனில் சொற பாட்டெவாணை மகனனவல்;
 மக்கட பதடி எனல்."

"அஞ்சல், அஞ்சல் என்விலாத ஆண்மை என்ன ஆண்மையே."
 [என்விலாத = என்னை, (என், கு, இலாத.) 491.]

(க.) "எதிர்மறை ஏவற் கேலே, அல்லே,
 அன்மோ, அற்க ஆகும் ஒருமை;
 ஆமின், அன்மின் அற்பீர் பனமை." [இலக். நிரட்டு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

93. CONJUGATED NOUNS. [APPELLATIVES.]

கூற.—குறிப்புவினை ஆவதென்ன? (L.)

பெயராகி, வினையாகவும் வழங்கிய சொற்களாம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்) முதற்ற, முதல என்பவை முதல் என்னும் பெயரால் உண்டான வினைக்கு
நிபுடிகளாம்.

செல்வா = செல்வத்தை உடையவர்.

வசாயா! = வசையை உடையவளே!

இறை! கொடியை! = கொடுமையைமுடையவனாயிருக்கிறாய்

சீசே! தண்ணியை, தீயே! செய்வை.

இவை தீய இவை நல்ல.

இவை வேற்றுமை உருபுகளையும், மூவிடத்துக்கும் ஐம்பாலுக்கும் உரிய விசுதிகளையும் பெறும். (M.)

இன் சாரியை பெயர்க்கும் விசுதிக்கும் கடுவே வருகதம் உண்டு.

(உ-ம்) [கன்னடம் 325]

	ஆண்பால்.	பெண்பால்.	ஒன்றன்பால்.	பலப்பால்.	பலவின்பால்.
(க) தன்மை	க. கல்வைய, ஆடியேன.			கல்வையம்.	
	உ. கல்லேன.			கல்லேமை.	
	ஈ. கல்லேனல்.			கல்லேமால்	
(உ) மூன்றிடை	க. கல்லாய, கல்லோய, இறையேய்.			கல்லீர்.	
	உ. கல்லாயை.			கல்லீரை.	
	ஈ. கல்லாயால்			கல்லீரால்	
(ஈ) படக்கமை.	க. கல்லன, கண்ணன, தீயவன, கல்லான, கல்லோன.	கல்லன், கண்ணன், தீயவன், கல்லான.	கல்லத. கடடு. தீயத. அரித கனறு.	{ கல்லவர், கல்லார், தீயோர் கல்லவர்கர், கல்லோர், [க-ல் 353.]	கல்லவை, தீயன, தீய. அரிய.
	உ. கல்லனை.	கல்லனை.	கல்லதை.	கல்லனார்.	கல்லவற்றை.
	ஈ. கல்லனல்.	கல்லனல்.	கல்லதால்.	கல்லாரால்	கல்லவற்றால்.

இவைபோல மற்றையவும் வரும்.

(ச.) இவை முதற், பெயரெச்சம், வினையெச்சம் என மூன்று வகைப்படும். வினையற போலப் பெயர் முதலானவை ஏற்றி மற்றொன்றை வேண்டாத நிற்பத வினைக்குறிப்பு முதற் எனப்படும்.

(L.) “வினைக்குறிப்பு பெண்ப வினையோல் விசுதி பெற்றிடம் பார்த்தும் பெயர்ப்பகு பதமே.”

(M.) பெருள் இடக்காலஞ் சின் குணக் தொழிலே குறிப்புவினையி னெறிப்படு முதலியு.—[இலக. விஞ.]

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.)

- (க) நேற }
இனற } வில்லன். [இத ஞிப்பு வினாழறற.]
காற }

[வில்லனுக்குகினுன, இருந்தான, இருப்பான என விரித்தக்கறில் வில்லன் எ-ற பெருடபெயர் ஆம்.]

- (உ.) கரிய, கொடிய. [இவை ஞிப்புவினாபபெயர்எச்சம எனப்படும.]
[ஆகிலும் வினா 121 காண்க.]

- (ஃ.) காற அனறிப் போனா. } [இவை ஞிப்புவினாவினாயெச்சம்.]
காலம் இனறி வகநாற. }

அப்பியாசம். (93.)

“வகை நெரிவாற கட்டே உலகு.”
[கண் + த = கட்டு = கண்ணையுடையது.]

“உணாற பாரற.”
[பால + த = பாரற = உணரும் பகுதியை யுடையது.]

“அருளசேந்த கொடுகினாக் கில்லை
இருளசேந்த இனா உலகம புகல்.”
[கொடுக + இன + ஞா = கொடுகையுடையவகை.]

பெளற தனைய மலர்ந்த மாநத்தம்
உளற தனைய தயவு.

[அனைய = அன் + அ
அனையற = அன் + அற.]

“மனதக்கண் மாலின் ஆதல் அனத்தறன்;
ஆருவ கீர பற.”

[இன = இல் + அன் = இல்லாதவன்.
அனதற = அன் + த = அனையற = அவ்வளவையுடையது.
கீர = கீர் + அ = தனமையை யுடையன்.]

“அறக இயல்பறச் செவ்வம்; அற பெறருல்
அறகுப ஆகே செயல்.”
[இயல்பற = இயல்பு + இன் + த = இயல்பின் உடைத்த.]

“வாரம பட்டுற தியவு’ கல்லவாம்;
தீரக் கய்கறழி கல்லவுற தியவாம்;
ஒறும் வையற தியறகை அன்றே? என
வீரகேனெறெ கண்ணி வினம்பினர்.—”

“பொனன்ம் கொம்பினர்.”
[அனா = அனா = அன்னன்மையை யுடையவர்.]

“நன் அவிழாறமலர்த்தன்னாநாரினா.
கன எனப் பெயரிய காம வேலினர்.—”

[பெயரிய = பெயரையுடைய வேலினர் = வேலினையுடையவர்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

“பொரு சிலை வேளில் வேள் அனையபொற்பினன்,
அருவனானும் என அகன்ற மர்ப்பினன்.
கரைபொரு முடைநிலைக் கடல் அந்நனையான,
நிரகு வஞ்சனைக் கலிறனைய சிறந்தான.—”

“... .. விசையன் என்பான
கைஅவானு சிலையினைக் கண்டெவந்தருகு சார்தான —”

“தேம்படு தானீர்க்குஞ் செல்வந்தருஞ் செய்ய செயதேன்.”

“.....ஒது தூல்
மல்குகேள்விய வளவல்”

“ஶ்யந் தழாய்த் தெரியலாய்க்கே கல்வினையக்க எனபார்”

“பினவன பெற்றசெல்வம அடியனேன் பெற்றதனரே?”
(அன சாரியை)

94. VERBAL NOUNS.

கூசு.—தொழிற்பெயர் என்பன எவை? (N.)

கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு அல், தல், கை, வு, பு என்னும் விசுதிகளையும்; க்கிறு என்னும் இடைநிலையைப் பெறும் பகுதிகளோடு த்தல், க்குதல், க்கை, ப்பு மு தலிய விசுதிகளையும் கூட்டினால் தொழிற்பெயர்களாம்.

(உ-ம.)

பகுதி	விசுதி.	தொழிற்பெயர்.
படி	{ ததல், ப்பு..... { க்குதல், க்கை....	படித்தல், படிப்பு, படிக்குதல், படிக்கை.
அறி	{ தல், அல்	அறிதல், அறியல்
செய	{ வு { அல் { கை	அறிவு. செய்யல். செய்கை
தொடர், முடி	பு	தொடர்பு, முடிபு

(1) (க.) இவை வினையெயர் எனவும் வினையடிப்பெயர்கள் எனவும் படும்.

(உ.) இவற்றுக்கு முதலிலாயிய வினையின் பொருளே பொருள் ஆவதன்றி வேறே பொருளில்லை.

(ச.) சொல், செல், வெல், கொள் என்னும் முதலில்களோடு தல் எனவும் விசுதி புணரும்பொழுது முதல் கீருவதும் அன்றி விகாரமும் படும்.

(உ-ம.) கொல் + தல் = கோறல்.
செல் + தல் = சேறல்.
வெல் + தல் = வேறல்.
கொள் + தல் = கோடல்.

(ச.) மை என்னும் விசுதி வினைய் பகுதியோடும் போனதால் சிகழ்கால இடை நிலைகளோடும் எதிர்மறை ஆகா விசுதியோடும் மற்றைய பல விசுதிகளோடும் புணர்தொழிற்பெயர்களாம்.

(N) வினையெயர் அனந்தம் தொழில் எனப் படும். [குவலயர்.]

(உ-ம்)	தாய் தாய்மை,	(வினைப்பகுதி)
	படிக்கின்ற ... படிக்கின்றமை,	(சிகழ்காலம்.)
	படித்த படித்தமை,	(போனகாலம்.)
	படியா படியாமை,	(எதிர்மறை)
	சாள் சாண்மை,	(உரிச்சொல்.)

அப்பியாசம். (94.)

“எவ்வார்க்கும் களராம பணிதல்.”

“நிற்கக் கற்றல் சொந்திறம்பாமை.”
[கற்றல்=கல் + தல்.]

“பல்லாற் பகைகொளலிற் பதத்தெத தீமைததே
காலரா தொடரகை விடல்”

“வேண்டெவ வேண்டாமை இவான

“அஞ்சவ தஞ்சாமை பேதைமை; அஞ்சவ
தஞ்சவ அறிவார் தொழில் —”

“அறவீன யாதெனீற் கொல்வாமை,—கேறல்
பிறவீன எவ்வாற தரும்”

“ஆரியவன வரவுகேட் டலங்கல் வீரனும்
இனிதெதிர்கொண்டின விருக்கை எய்தினான்.—”

“சொல்லுதல் யாக்கும் எளிய, அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.—”

“கனவீனும் இனனாத, மன்னே வினவேற
சொல்வேற பட்டார் தொடர்பு”

95. PARTICIPIAL NOUNS.

கூடு.—பெயரெச்சத்தால் உண்டாகும் வினைப்பெயர்கள் எவை?

போனகால நிகழ்காலத்துப் பெயரெச்சங்களோடும் ஐம்பாலுக்குரிய விசுதிகளைக் கூட்டினால் அந்தந்தக் காலத்துக்கும் பாலுக்கும் உரித்தான பெயர்ச்சொற்கள் உண்டாகும். பகுதியோடு ப்ப், ப், வ் என்னும் இடை நிலைகளையும், ஐம்பாலுக்குரிய விசுதிகளையும் கூட்டினால் வருங்காலத்து வினைப்பெயர்களுண்டாம்.

☞ [இவை வினைபாடி அணையும் பெயர் எனப்படும்.]

II. சொல்லகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

(உ-ம்.)	காலம்.	பெயர் எச்சம்.	வினப் பெயர்கள்.								
			ஆண்பால்.	பெண்.	பலர்.	ஒன்றன்	பலவீர்.				
	நிகழ்கா.	படிக்கிற—	படிக்கிறவன்,	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— வை.				
	போனகா.	படித்த —	படித்தவன், [படித்தோன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— வை.				
	வருங்கா.	படிப்ப —	படிப்பவன், [படிப்போன்.]	— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— ப்பவை.				
செய்ய —		செய்யவன், [செய்யோன்.]						— வள்,	— வர்கள்,	— து,	— ப்பவை.
செய்வ —											

(உ) (உ) படர்க்கை இடத்து வினாநூற்றம் பெயராக வழங்குவதும் உண்டு. தன்மை முன்னிலை இடத்து வினாநூற்றுஞ் சிறுபான்மையாச் செய்யுளிலே அவ்வாறு வழங்கும்.

(உ-ம்.) “மலர்மிசை எவனான் மாணடி சேர்க்கார்
நிலமிசை சீடு வாழ்வார்.”
[எ-நில எவனான், சேர்க்கார்
என்றும் வினாநூற்றுக்கள் வினப்பெயர்கள் ஆயின.]

வக்தேனை. செய்தாயை.—

(உ.) தெர்மறை வினப்பெய்ச்சத்தாலும் வினப்பெயர் உண்டாகும்

(உ-ம்.) செய்யாதவன்.
இல்லாதவன்.

(உ) வினப்பகுதியோடு குண, நன் குறவியவை சேர்க்கு வினப்பெயர்களாம்.

(உ-ம்.) அறி அறிஞன்.
உழு உழுநீர்.

(உ) அகிறினை வினப்பெயர்களின் நான்காம் வேற்றுமை காணப்பொருளாக காட்ட மிக வழங்கும்.—

(உ-ம்.) “நாயகன் என நன்னெறி உட்ப்பத்த
கேவதுண்டோர் பணி என்றியம்பினான்.”

[உட்ப்பத்த + அன் + கு.]

~~~~~
அப்பியாசம். (95.)

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று, நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.”

“கற்றதனால் ஆய பயன் எக்கொல், வாலறிவ
ன்றற டொழாஅர் எனின்.”

[கற்றதனால் = கற்றது + அன் + ஆல்.]

“நின்றனின் அநதணர் இல்லலை, நிறைத்தோய்!— [கவி. 353.]

[நிறைத்தோன் = நிறைந்தவன்.

நிறைத்தோய் = நிறைந்தவனே! [வினா 64.]

இலக்கண வினா விடை

“இன்ன எனத் தான் உணர்ந்தவை
தன்னுணம் வேண்டும் பிறக்கட் செயல்.”

“படு பயன் வெகிசிப் பறிப்படுவ செய்வார்
கடுவன்மை காண்பவர்.”

“நிலைய் நிரியா தடக்கியான் ரேறாம
மலையினு’ மாணப் பெரிது.—”

[அடக்கியான் = அடக்கினவன்.]

“.....சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலாதார்”

[செய்கலாதார் = செய்பாதார். கு, அல்; சாரியைகள்.]

“ஆதிவேதம் பயத்தோய் சீ! அவர் பெய் மாரி அமைத்தோய சீ!
சீதி நெறியை உணர்ந்தோய் சீ! நிகரில் காட்சிக் கிறையோய சீ!
நாதன என்னப்படுவோய சீ! நவை செய் பிறவிககடலகததன்
பாதமலக் தொழுவேக்கக் பசையாப் பவிழப்பணியாயே!—

[பயத்தோய் முதலிவவற்றிலும் பயத்தாய் என்னும் முற்றவீனை பெயராகி வழக்கியது. தொழுவேக்கக்
என்பதில் தொழுவேம் என்னும் முற்றவீனை பெயராக வந்தது.—]

“தெருளாதான மெய்ப்பொருள் கண்டறந்த நேரின்
அருளாதான செய்யும் அறம்.”

“தவஞ் செய்வார் தக்கருமஞ் செய்வார்.”

“மடியிலா மனனவன் எய்தும்
அடி அனந்தானுஅயதெல்லாம் ஒருக்கு.”

[தாஅயது = தாவீனது.]

“.....செய்வீயோர்
ஆர்வம் மனனவன காபுதம் ஆவதே.”

“செய்வன பிறவுஞ் செய்தான்.”

96. OTHER VERBAL NOUNS.

கூகா.—வினைப்பகுதிகளினாலும் மற்றைய பகுதிகளினாலும் வருகிற
வேறே பெயர்கள் உண்டோ? .

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

வினைப்பகுதிகள் விசுதியின்றியும், வி, ஐ, கை முதலிய விசுதிகளைப் பெற்றுமும் பெயர்களாக வழங்குவதுமுண்டு. மற்றைய பகுதிகள் பலபல விசுதிகளை இறுதியிற் பெற்று விசுதிப்பெயர்களாக வழங்கும்.

[நன்னூல் 141.]

(உ-ம்.)	பகுதி.	விசுதி.	பெயர்ச்சொல்.
	அறி, } செடு, }	தல் என்னும் விசுதிசெட்டத.	அறி, செடு.
	பற,	ஐ, ...	பறவை.
	வகு,	ஐ, ப்பு, ...	வகை, வகுப்பு
	தொடு,	இ, ...	தொடி.
	கல்,	லீ, ...	கல்வி.
	ஒழுக்கு,	அம், ...	ஒழுக்கம்.
	உடு,	ஐ, க்கை, ப்பு, ...	உடை, உடுக்கை, உடுப்பு.
	அறை,	... ..	அறை.
	பொற,	ஐ, ...	பொறை.
	அறி,	ரூன், ...	அற்றன்.
	செடு,	{ தல் என்னும் விசுதி செட்டி { முதனில் விசாரப்பட்டது ...	செடு.
	பெற,	விசாரம், ...	பெற, [போர்]
	கொள்,	விசாரம், ...	கொள்.
	படு,	விசாரம், ...	பாடு.
	உண்,	விசாரம், ...	ஊண்.
	இடு,	... ..	சுடு.
	விடு,	தி, விசாரம், ...	விடுதி, வீடு. [செடுதி.]
	தடு,	அம், தோன்றல்விசாரம், ...	தட்டம்.
	ஊர்,	இ, ...	ஊர்.
	உதவு,	இ, ...	உதவி.
	தர்,	சரி, ...	தர்ச்சரி.
	வீசு,	தோன்றல், ...	வீச்சு.
	தின,	... ..	தின்.
	ஆர்,	சி, ...	ஆட்சி.
	நல்,	மை, ...	நன்மை.
	தொல்,	ஐ, ...	தொல்லை.
	மாண்,	பு, ...	மாண்பு.
	நன்,	கு, நி, ...	நன்ரு, நன்றி.
	நல்,	அம், ...	நலம்.

இவற்றள். (க.) ஐ விசுதி செயப்படுபொருள் உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) செடுக்கப்பட்டது = செடை.

(உ.) இ விசுதி வினமுதற்பொருள் உணர்த்திவரும்.

(உ-ம்.) "நினம் என்னும் சேர்ந்தாளைக் கொல்லி, இனம் என்னும் ஏம்புணையைச் சடும்."

[கொல்லுகின்றது = கொல்லி.]

(உ.) அம் விசுதி செயப்படுபொருளையும், உண்டாக்கப்பட்டதையும் உணர்த்திவரும்.

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.) ஆக்கப்பட்டது = ஆக்கம்
அகத்தியனா செய்யப்பட்ட தூல் = அகத்தியம். (0.)

97. KINDS OF VERBS.

கூ௭.—மேற்காட்டிய வினைச்சொல் எத்தனை வகையாம்?

தெரிநிலைவினைகள் என்றும், குறிப்புநிலைவினைகள் என்றும் இருவகை ஆம்.

[நன்னூல் 320, 321.]

98. VERBS INDICATING DIFFERENCE OF TIME.

கூ௮.—தெரிநிலைவினை ஆவதெது?

குறிப்புவினை அன்றிக் காலந்தெரிசுன்ற வினைகள் யாவும் தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

[நன்னூல் 321.]

(உ-ம்.) நட, வா, சடப்பி, யருவி.

இவை வேற்றுமை கொள்ளாமல் இடைநிலை முதலியவைகளாம் காலந் தெரிய நிற்பன தெரிநிலைவினைகள் ஆம்.

99. CLASSES OF VERBS.

கூ௯.—அத்தெரிநிலைவினைகள் எவ்வாறு வகுக்கப்படும்?

செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளும், செயப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளும்; தன்வினை, பிறவினைகளும்; செய்வினை, செயப்பாட்டு வினைகளும்; விதிவினை, மறைவினைகளுமாக வகுக்கப்படும்.

(0.) முதலிலே இன்றியும் தொழிபெயர் யெழினும். [இலக்கணக்கொத்த.]
(உ-ம்.) பூசல்.

ஆழம் உறதவால் ஆழி என்றேதுக.

பறத்தற் றெழிலாற் பறவை எனப்படும்.

நிரையப் பதெலாற் றிணை எனச் செய்புக.

தொழமை கொணாற் றெழி எனச் செயலே.

இழைக்குந் தொழிலால் இழை எனப்படமே.

சேட்கூடக்குப் பகுதி வேண், அவர் ஆரும்.

உறுப்பதெதலாற் கூற்றெனப்படும். (பேர் அகத்.)

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

100. INTRANSITIVE VERBS.

க00.—செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டாத வினை செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை ஆம்.

(உ-ம்) கடத்தான்; இதை கடத்தான் என வராத.

101. TRANSITIVE VERBS.

க0க.—செயப்படு பொருள் குன்றாத வினைகள் எவை?

செயப்படுபொருளை உணர்த்திய இரண்டாம் வேற்றுமையை வேண்டிவரும் வினை செயப்படு பொருள் குன்றாத வினை ஆம்.

(உ-ம்) கொன்றான்; மருகத்தைக் கொன்றான் என வரும்.

முடிந்தான் எ-து பகைவரால் முடிந்தான் என்றும், பணத்தை முடிந்தான் என்றும், இரண்டிலும் வழங்கும்.

102. VERBS DENOTING DIRECT ACTION, TRANSITIVE OR INTRANSITIVE.

க0உ.—தன்வினை ஆவதென்ன?

தன் கருத்தாவாகிய எழுவாயின் செய்கையைக் காட்டுவது தன்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) கடத்தான். அளித்தான்.

103. VERBS CAUSAL.

க0௩ —பிறவினை ஆவதென்ன? (P.)

தன் எழுவாயல்லாத பிற கார்த்தாவின் செய்கையைக் காட்டுவது பிறவினை ஆம். அது வி, ப்பி, த்து, ச்சு என்னும் வி குதிகளில் ஒன்றேனும் இரண்டேனும் பெற்று வரும். சில வேளை மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாகத் திரியவும், வல்லெழுத்து இரட்டிக்கவும் வரும்.

[நன்னூல் 138.]

(உ-ம்.) (க.)	கடப்பி—கிறான், கடத்த—கிறான்,	செய்வீக்கிறான், வந்தது காரணம்.	} என ப்பி, வி, த்து, ச்சு, எனும் விகுதிகள்
(உ.)	எழுப்பு—கிறான், அடக்கு—கிறான்,	என எழுப்பு, அடக்கு என்னும் வினைப்பகுதிகளில் மகரம் பகரமாகவும், மகரம் ககரமாகவும் விகாரப்பட்டது காரணம்.	
(க.)	உருக்கு—கிறான், அழி—கிறான்,	என உருகு, அழி எனும் வினைகளில் ககரம் இரட்டிக்கிறது.	

(P.) “முன்னர் ஒதிய முதலில் இறதியின் விப்பி எனபவற் ரெப்பதனிலரின் வவல் வினைமுதற் றெரிநிலை வினையின் மேவருபகுதி ஆம் என மொழிப.—” (இலக், வி.)

அப்பியாசம். (103.)

“முழுதும் வேர்வியை முற்றவித்தாசனா” முடிந்தான்.”

“மெய்யுணர்ந்தார் பொய் மேற புலம் போகார்.”

104. ACTIVE VERBS.

க0ச.—செய்வினையாவதென்ன?

எழுவாய்க் கருத்தாவைக் கொண்டு வந்து செய்கையைக் காட்டுவது செய்வினை ஆம்.

(உ-ம்.) சொறன் கட்டினான்.

105. PASSIVE VERBS.

க0஠.—செய்ப்பாட்டுவினை ஆவதென்ன?

செய்ப்படுபொருள் குன்றாத வினைகளின் முக்காலத்துக்கும் பொதுவான வினையெச்சத்தோடு படு என்னும் வினைப்பகுதியைச் சேர்த்தார் செய்ப்பாட்டுவினையாகி, மூன்றாம் வேற்றுமைக் கார்த்தாவைக் கொண்டு வரும். [வினா. 124. க.]

(உ-ம்) நடப்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வீடு சொற்றால் கட்டப்பட்டது. உண்ணப்படுகிறது.

(க.) உண் எனவும் பகுதி சிலவினைப் பகுதிகளோடே சேர்த்து செய்ப்பாட்டு வினையாம்.

(உ-ம்) அடியுண்டான. தனஞ்சையான.

(உ.) சில பெயர்ச்சொற்களும் படு எனவும் வினையடியோடு சேர்த்து வினைச்சொல்லாய் வரும்.

(உ-ம்) ஆசை + படு = ஆசைப்பட்டான். தனம் + படு = தனப்பட்டான.

(க.) எனவும்படும் என்பனபோல உம் என்பது சிறுபான்மையாய் இடையிலே வரும்.

106. AFFIRMATIVE AND NEGATIVE VERBS.

க0கா.—விதிவினை, மறைவினை என்பவை எவை?

வினையின் செய்கையை உண்டென்று நிச்சயிக்கிற வினை விதிவினை எனவும், உடன் பாட்டுவினை எனவும் அறைவினை எனவும் படும். அச்செய்கையை மறுக்கிற வினை மறைவினை எனப்படும்.

(உ-ம்.) சடகதேன, எ-து விதிவினை. கடவேன, எ-து மறைவினை.

III. PARTICLES.

III. இடைச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) இடையியல் 420-441.]

107. CLASSES OF PARTICLES.

க06.—இடைச்சொற்கள் எத்தனை வகை ஆம்?

(க.) வேற்றுமை உருபுகளும், (உ.) விசுதி உருபுகளும், (ங.) இடைநிலை உருபுகளும், (ச.) சாரியைகளும், (ரு.) உவமைச்சொற்களும், (ஈ.) தத்தம்பொருளை உணர்த்திய சொற்களும், (எ.) இசை நிறைக்கிற சொற்களும், (அ.) அசை நிறைக்கிற சொற்களும்; ஆக இடைச்சொற்கள் எட்டு வகை ஆம்.

[நன்னூல் 420.]

108. INCREMENTS. (உ.)

க07.—சாரியைகளெத்தனை?

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், தும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன், இப்பதினேழுஞ் சாரியைகளாம்.

[நன்னூல். 243, 244.]

(உ-ம்.) ழன்ற + கல் = ழன்றகல், எனபதில் ள சாரியை வந்தத.
மனிதன் + கு = மனிதனுக்கு, என்பதில் உ சாரியை வந்தத.
மற்றவையும் இவ்வாறே.

அப்பியாசம் (108.)

“ஆறந் கரையின் மாறும், அரசநிய
வீற்றருகத வரம்பும் விரும், அன்றே?”

109. WORDS OF COMPARISON.

க08.—உவமைச் சொற்கள் எவை?

போல், போல, ஒப்ப, மான, நேர், நேர, நிகர, அனைய, அற்று, அன்ன, புரை, புரைய, உறழ முதலியவும் உவமைச் சொற்கள் ஆம்.

(உ-ம்.) இதைப்போல, அதற்கொப்ப.

(உ.) சாரியை ஆவதென்ன?

ஒரு பதத்தின் முன் வேறொரு பதாவத, ஒரு விருதியாவத, வேறறமையின் உருபாவத, வாத சேரும்பொழுது இடையில் அர்த்தம் இன்றித் தோன்றும் இடைச்சொல் சாரியை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) கடந்தனன். (அன்சாரியை: விருதிப் புணர்ச்சி.)
புலியமரம். (அமசாரியை: பதப்புணர்ச்சி.)
மாததை. (அத்தச்சாரியை: உருப்புப்புணர்ச்சி.)

இலக்கண வினா விடை

- 109 (க) இவற்றை, வினை எச்சக்களாக, உயமைச் சொற்களாக வழக்குவன அவற்றவற்றிற்குரிய வேற்றமைகளைக் கொள்ளும்.
- (உ) ஆங்கு, போல என்று பொருள் கொடுக்கும்.
(உ-ம்) "மறை வழிப்பட்ட பழமொழி தெய்வம் பறை அறைநாடம் கோடிப் பாக்கும்!"
- (ச) போல் என்பதனோடு ஆ என்பது வருவதும் உண்டு. வழக்காதிலே, நெய்கிறப்போல, செய்தாப்போல் எனவரும்.
- (ஈ) ஆறையோல, முதலியவற்றில் போல வருக்காலத்த வினை எச்சத்தோடுஞ் சேரும்.

அப்பியாசம். (109.)

“குருத்தழம் ஞாலார்த்முகுதியை மொழியலாமோ?”

“வண்டுதொடர் நறந்தெரியல் உயிர் ஆணைய கொழார்.”

“குன்றழம் வரிசிலை கொணர்மின ஈண்டென.”

“கொடியன மகளிர்.”

[அன = அன்ன.]

110. PARTICLES OF VARIOUS MEANINGS.

கக0.—தத்தம் பொருளை உணர்த்திய இடைச்சொற்களெவை?

ஏ, ஓ, ஆ, உம், என, என்று, என்பவன், என்பது, ஆனவன், ஆனது, ஆவது, முன், பின், கீழ், மேல், என்று, எனா, அந்தோ முதலியவற் தத்தம் பொருளைக் காட்டிய இடைச்சொற்கள் ஆம்.

[நன்னூல் 421.]

110 (க) இவற்றை, என, என்று, என்று, எனா ஆகிய நானரும் வினை எச்சக்களாம். என்பவன் முதலிய ஐந்தும் வினையால் ஆணையும் பெயர்கள் ஆம் [57. 86. 96. காண்க.]

(உ) நேறும், நொறும், என்பன காலததையும் இடத்ததையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்) “நாறகு சேலை நேறும் சண்பகக் காடு நேறும், போதவிற் பொய்கை நேறும், புறமணை நட்டக் டேறும், மாதவி வேலிப் பூசு அனாநொறும், வயல்க டேறும், ஓதிய உடம்பு நேறும் உயிர் என உலாய நன்றே.”

111. USES OF ஏ.

ககக.—ஏகாரம் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

ஏ அறுவகைப் பொருளையுற் தரும். அவையாவன:

- (க) பிரித்தல். (உ-ம்.) அவனே தந்தான். [ஒரு கூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்த நிற்கும் பிரிவினா.]
- (உ) வினா. (உ-ம்.) கீயே தந்தாய்? [கீயா தந்தாய் என வினாவிற்கும்]
- (ச) என். (உ-ம்.) சிலமே சலமே தீயே வலியே. [எண்ணி நிற்கும்.]
- (ஈ) நறநகை. (உ-ம்.) பகர்ந்தனனே. [ஒருபொருளும் இன்றி நறநிலே நிற்கும்.]
- (ஊ) நேற்றம். (உ-ம்.) சண்டாக்கருக்கே புகழ். [உண்டொழைபற்றஞ்ச் சந்தேகம்இல்லை.]
- (ஈ) இசை நிறை. (உ-ம்.) சேயே இவன் ஒருததி. [பொருளின்றி இசைநிறைத்த நிற்கும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

அப்பியாசம். (111.)

“எல்லா வினக்கும் வினக்கல்ல; சான்றோர்க்கும் பொய்யா வினக்கே வினக்கு.”

“.....யாரே அழகுக்கழகு செய்வார் ?”

“வெறப்பு வெறப்பக் செயினும் பொறப்பரே தாம் வேண்டக் கொண்டார் தொடர்.”

“நண்ணுணர்வினரொடு கூடி நகர்வுடைமை விண்ணுவகே ஒக்கும் விழைவீற்ற.”

112. USES OF ஒ.

ககஉ.—ஒகாரம் எத்தனை பொருளைக் காட்டும்? •

ஒ எட்டுப் பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 423.]

(க) பிரித்தல்.	(உ-ம்.)	அவனே செய்தான். [பலரிலிருத்தும் ஒருவனைப் பிரித்தல்.]
(உ.) ஒழிய்சை.	(உ-ம்.)	வேலைசெய்யவோ போகிறாய்? [சம்மா இருக்கப்போகிறாய் என ஒழிந்த பொருளைத் தரும் ஒழிய்சை.]
(ங.) எதிர்மறை.	(உ-ம்.)	கானே சொன்னேன்? [கான சொல்லவில்லை.]
(ச.) வினா.	(உ-ம்.)	அவனே?
(இ.) தெளிவு.	(உ-ம்.)	கன்றே அஃது, தீதே அஃது. [அத்தன்மை இல்லாமை தெரியும் இடத் தத் தெளிவு.]
(ஈ.) சழிவு.	(உ-ம்.)	கைதல் இன்றி கல்லறஞ் செய்தாலோ, உயிர் உய்யும். [சழிக்கல் பொருள்.]
(எ.) நிறப்பு.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ பெரியவன் ! ஒ ஒ நிறியன்!
(அ.) அசைநிலை.	(உ-ம்.)	ஒ ஒ உவமன் !

அப்பியாசம். (112.)

“ஒரோ விடத்த,” [சில விடத்த, நிறபான்மையாய்.]
(ஒடு, ஒ, இடத்த.)

“எவ்வுயிருக்கக்க ஒரு ஈசன் உண்டோ, இல்லையோ ?
அவ்வுயிரில் யான் ஒருவன் அல்லவோ ?”

“கருதிய ஆருமோ கருமம்.”

“செல்வனை இன்ற நாகுச் சேவடி. தொழுதல் ஒன்றே,
அல்லதில் வுடம்பு சீங்கி வேற்றல் கடைதல் ஒன்றே,
எல்லையில் இரண்டில் ஒன்றே இப்பகன முடிப்பன யானே.”

“நிறப்பினுஞ் செல்வமும் ஈனும்,

அறத்தினுடல் ஈக்கம் எவனே உயிர்க்கு.”

113. USES OF உம்.

ககங.—உம் என்பது எத்தனை பொருளைக் காட்டும்?

உம் என்பது எட்டுப்பொருளையுங் காட்டும். அவையாவன:

[நன்னூல் 425. 428. 399.]

இலக்கண வினா விடை

- (க) எதிர்மறை. (உ-ம்) வருதலுக் தீது. [வாராமையும் தீது.]
 (உ.) சிறப்பு. (உ-ம்) குறையும் மருளும் குன்றம்.
 (ச) ஐயம். (உ-ம்) பத்தாலும், எட்டாலும்.
 (ச) ஏசகம். (உ-ம்) சாத்தனும் வந்தான். [வெற்றன் வந்ததும் அன்ற.]
 (இ) முற்ற. (உ-ம்) தமிழ் காட்டு மூவேந்தரும் வந்தார். [முற்றப் பொருளைத்தரும்.]
 (உ) எண். (உ-ம்) பொன்னும் வெள்ளியும் ஈயமும்.
 (எ) தெளிவு. (உ-ம்) 'அரசனும் அல்லன், மந்திரியும் அல்லன். [இன்னதென்று தெரிந்த இடத்தில் நீற்கும் தெரிவிப்ப.]
 (அ) ஆக்கம். (உ-ம்) பாலே மருத்தம் ஆயிற்று. [உணவும் ஆயிற்று.]
 (ஆ) (க.) ஐந்தாம் வேற்றமையோடு உம் சேர்த்தால் ஒப்புப்பொருளுடன் சிறப்புப்பொருளையும் இழிவு பொருளையும் தரும்.

(உ-ம்) "அயித்தினும் ஆற்ற இனிதே தம்மக்கள்
 நிறைவு அளவிய கும்."

(ஆ) (உ.) "மற்றவன் சொன்ன வாசகம் கேட்டும்."

[கேட்டும் = கேட்ட உடனே.]

சில விடத்து உம் என்பது உடனே என்றத்தக்கசொல்லும்.

அப்பியாசம். (113.)

"நானக் தவம் இரண்டும்."

"சனமேயும் வந்தல் அரிது."

"காடெங்கும் வாழக் கேடொன்றம் இல்லை."

"இன்னு செய்தார்க்கும் இனிமையே செய்யக்காவல்
 எனைய பந்ததே சாப்பு?"

114. SIGNS OF QUOTATION. என, என்று.

கக்சி.—என, என்று இவ்விரண்டும் எத்தனை பொருளைத் தரும்?

என, என்று ஏழு பொருளையுந் தரும். அவையாவன:

[நன்னூல் 424, 429, 430.]

- (க) உவமை. (உ-ம்) செடும்புலி பாய்க்தெனப் பாய்தான்.
 (உ.) என். (உ-ம்) ஒன்றென, இரண்டென இவ்விரண்டும் இவ்வாறு வழங்கும்.
 (ச) குணம். (உ-ம்) வெள்ளென வினங்கிற்று.
 (ச.) வினை. (உ-ம்) செவ்வெனக் கொண்டான்.
 (இ.) பெயர். (உ-ம்) உறையுள் என்று சொல்லப்படுவது. [ஊரீயது பெயர்.]
 (க.) இசை. (உ-ம்) ஒவ்வென ஒலித்தது.
 (எ.) குறிப்பு. (உ-ம்) வெள்ளென வந்தான்.

(ஆ) செப்புவிலே என்ற, என, ஒடு என்னும் இடைக்கொற்களும் என்னும் பொருளிலே வருகும்.
 [நன்னூல் 428, 9.]

அப்பியாசம். (114.)

"பூசனை வந்தன் மாத் பொம்மெனப் புகுந்து மொத்தார்."

"பெய்யெனப் பெய்யு' மறை."

"என்ற பொழுதிற் பெரிதவக்குத் தன் மனைக்
 சான்றென் எனக் கேட்டதும்."

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடைச்சொல்லியல்.

115. EUPHONIC PARTICLES.

ககரு.—இசைநிறை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி ஓசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் இசைநிறை என்பதாம்.

[நன்னூல் 436.]

(உ-ம்.) சொல்லென் றெய்ய என்பதில் தெய்ய என்பது வெறும் இசை நிறையம்.

116. REDUNDANT PARTICLES.

ககசு.—அசைநிலை ஆவதென்ன?

அர்த்தம் இன்றி அசை நிறைப்பதற்கு மாத்திரம் வரும் இடைச் சொல் அசைநிலையாம்.

(உ-ம்.) கற்றலை ஆய பயன் என் சொல் என்பதில் சொல் என்பது வெறும் அசைநிலையாம்.

அப்பியாசம். (116.)

“பாதுலு நாடாம் ஆல், ஊராம் ஆல், என்னெருவன்
எந்தனையும்கல்லாத ஆறு?”

[ஆல் இரண்டும் அசைநிலை. 59, 86. (2) ஒத்தப்பாக்கும்
பொழுது ஆல் என்பது காரணத்தைக்காட்டும் என்ற விளக்கும்.
இதிலும் அத்தப்பொருளைப் பெருநோ?]]

117. VARIOUS INTERJECTIONS.

கக௭.—இரக்கஇடைச்சொற்களும், அச்சஇடைச்சொற்களும், இகழ்ச்சி
இடைச் சொற்களும், அதிசயஇடைச்சொற்களும் எவை?

ஆஅ, ஒஓ, அந்தோ, ஐயோ, அன்னோ, அச்சோ, முதலியவை
இரக்கத்தையும்; கூ, கூகூ, ஐயோ, ஐயையோ, முதலியவை
அச்சத்தையும்; ஏஎ, சீ, முதலியவை இகழ்ச்சியையும்
ஓகோ, ஒஓ, அகா, அம்மா, முதலியவை அதிசயத்தையும் காட்டுகிற
இடைச்சொற்களாம்.

[நன்னூல் 438.]

அப்பியாசம். (117.)

“கல்லாத புல்லியனென் றீழி என் அரவாதம் காணு நாடகம்
எல்லாம் போயின போம் ஆல் இறவாதென் றென, என்றும் எழிலுட் காணென்.”

IV. QUALIFYING WORDS: ADJECTIVES AND
ADVERBS.

IV. உரிச்சொல்லியல்.

[நன்னூல் II. (IV.) 442. 460.]

118. KINDS OF QUALIFYING WORDS.

ககடி.—உரிச்சொல் எத்தனை வகை ஆம்?

பெயர்உரிச்சொல் என்றும் வினைஉரிச்சொல் என்றும் இரு வகை ஆம். [நன்னூல் 442.] (R.)

119. ADJECTIVES.

ககக.—பெயர் உரிச்சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில விடத்து, பெயர் ஆனது உரிச்சொல் ஆக வரும்.

(உ-ம்) பொற்கிழை என்பதில், பொன் என்னும் பெயர்ச்சொல்லானது குணத்தைக்காட்டிய உரிச்சொல்லாக வந்தது. [150. காண்க.]

(உ.) சில விடத்து, உள்ள, ஆன என்னும் பெயரெச்சங்கள் புணர்வதினாற் பெயர்ச்சொல் உரிச்சொல்லாக நிற்கும்.

(உ-ம்.) அறிவுள்ள மனிதன், செம்மையான பாதை.

(ஈ.) சில பெயர்கள் ஈறு கெட்டுந் திரிந்தும் உரிச் சொல்லாகும். [நன்னூல் 26. 68. காண்க.]

(உ-ம்.) மரம், மரக்கொம்பு. ஆடு, ஆட்டுக்கால், எருது, எருத்தொடு. [இவை ஆறும் சேற்றறமையின் தொகை என்ற சொல்வதற்கும்.]

(ஊ.) சில சொற்கள் இயல்பாய் உரிச்சொல்லாம்.

(உ-ம்) பல, சல, சில, புது.

அப்பியாசம். (119.)

“அளி வழங்கு” மல்லன் மாஞ்சலம்.”

“கல்லாதவரு” எனி கல்லர் கற்றுக் கழற் சொல்லாதிருக்கப் பெறின்.—”

“மாணடி.”

“கண்ணோட்டம் என்னுய்கழி பெருங்காரிகை.”

(R.) உரிச்சொல்வென்ப உரியபுற குணசொல் ஆயிப்பெயர்வினை அணுக்த வருமே. [தொன்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரிச்சொல்லியல்.

120. ADVERBS.

கஉ௦.—வினையுரிச் சொல் எவ்வாறும்?

(க.) சில வினையெச்சங்கள் வினையுரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) சாலப்பெரிஞன், சனி வருந்நிஞன்.

(உ.) சில பெயர்ச்சொல்லோடே ஆய் என்னும் வினையெச்சம் புணர்வதினால் வினையுரிச் சொல்லாகும்.

(உ-ம்.) சந்தோஷமாய்ப் பேசினான்.

[ஆச, ஆ என்பவைகளையும் பெற்றவரும்.]

சந்தோஷமாகப் பேசினான்.

சன்மையாச் சொன்னான்.

சந்தோஷமுள்ளவனாய்ப் பேசினான்.

சந்தோஷமுடையவனாய்ப் பேசினான்.

எனவும் வரும்.

ஆ = ஆடி. [விஞ-86.]

பாலகனாய் அஞ்ஞானத் தழுந்தவன்; நந் காளை யாய்ப் பாலவமாரர் சாலவருத்தவன்; விருத்தன நானுடிக் குமெபத்தாந் நன்கந் சாவன்; வல இவன் எக்காலத் தென செய்வான்? மாயக் கூத்திருத்த ஆறே ஞாலம் எனாம் ஆடாக்காய்ப் பொறிமேளமாய் மனப்பேய் நாடிக்கும் அளறே.

(ஈ.) சில வினையின் பகுதியானது வினை உரிச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) கழி மிகவும்.

அப்பியாசம். (120.)

“ஆலயத்தொழுவது
சாலவு” என்ற.

“கால செய்வோம் என்றதைக் கடைப்பிடித்துச்
சாலச் செய்வாரே தலைப்பவார்.”

“கடவில் அலைபோல மெய்யாய் இல்லை.”

“..... .. மெய்
காப்பே நிலையாப் பழிநாண, சீர்கதவாக்
சேர்ப்பார், நிறைந்தாம் செறித்து.”

“சீவொழுவார்.”

121. SOME PECULIAR FORMATIONS.

கஉக.—சிறு, பெரு, குறு, கரு முதலிய உரிச்சொற்கள் எவ்வாறு வழங்கும்?

(க.) சில விடத்து, விகாரமின்றி வழங்கப்படுக.

(உ-ம்.) சிறு கலம்.

(உ.) சில விடத்து, ஒற்று இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்) சிற, + இன்பம் = சிறின்பம்.
குற, + இயல் = குறியல்.
குற, + எஃ = குறேஃ.
பச, + அரிசி = பச்சரிசி.

(ஈ.) சிலவிடத்து; குறில் நெடிலாகும்.

(உ-ம்) பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
சரு + மேகம் = சர்மேகம்.
சிற + அடி = சிறடி.

(ச.) சில விடத்து, மகரந்தோன்றும்.

(உ-ம்) அரு + பொருள் = அரும் பொருள்.
பெரு + கடல் = பெரும் கடல்.
செடு + கூற்றம் = செடுக்கூற்றம்.

(ரு.) சில விடத்து, ஈற்றுக்கரங்கெட இய என்னும் விசுதி தோன்றும்.

(உ-ம்) சிற + தகப்பன் = சிறித்தகப்பன்.

(சு.) வேறே விகாரங்களும் உண்டாகும்.

(உ-ம்) பச + இனி = பைத்தினி.
செம்மை + ஆம்பல் = செம்மைப்பல்.

[நன்னூல் 136.]

அப்பியாசம். (121.)

“ஆருயிர்.” “சுண்ணறிவு.” [அருமையான உயிர். ஸுண்ணையான அறிவு]

“அரும்பயன் ஆயும் அறிவீனார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல்,—”

“சிறின்பம் சின்னீர்தாயினும் அகிலத்தார்
மறின்பம் யாவையும் கைவிடெ
முற்றத்தார்
பேரின்ப மாக்கடல் ஆடுவார் வீழ்பவோ,
பாரின்பப் பழம் குமியில்.”

[சிற + இன்பம் = சிறின்பம். சிற + ஈர் = சின்னீர்.
மற + இன்பம் = மறின்பம். பெரு + இன்பம் = பேரின்பம்.
பாழ் + கும்பி = பாழ்க்கும்பி.]

“பொற்புற நெடிய வேந் தட்டும் சொடி.”

“பரியத கூர்ந் கோட்டநாயினும் யானை
வெருகும் புலி தாக்குறின.—”
[கூர்ந் = கூர்மையான.]

“வெவ்வீடம் அரிபயன்.”
[வெம்மையான விஷம்.]

“பாசினை மகனிர்.” [69. 157.]
[பாச = பாசமையான.]

V. APPENDIX TO ETYMOLOGY.

V. ஒழிபியல்.

122. COMPOUNDED AND UNCOMPOUNDED WORDS.

கஉஉ.—மேற்சொன்ன நாலுவகையான சொற்களைப் பகுபதம் என்றும் பகாப்பதம் என்றுங் கூறுவதாயிதாது?

பகுக்கப்படாத இயல்பினையுடைய சொல் பகாப்பதம் என்றும், பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புகளால் உண்டாகிப் பகுக்கப் படுஞ் சொல் பகுபதம் என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

[நன்னூல் 128.]

(உ-ம்.) பொன், கடல், கல், கொல், [எ-ன, பகாப்பதங்களும்.]
பொன்னன், கடத்தான், கன்மை, அநிதில், [எ-ன, பகுபதங்களும்.]

123. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS.

கஉஈ.—பகுபதங்களின் உறுப்புகள் எத்தனை?

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, விகாரம் ஆகிய இவ்வவற்றுமே பகுபதத்தின் உறுப்புகள் ஆம்.

[நன்னூல் 133. 253.]

(உ-ம்.) கூனி, என்பதில், பகுதி, கூன்; விசுதி, இ எனக்காண்க.
செய்தான, என்பதில், பகுதி, செய்; விசுதி, ஆன்; இடைநிலை த் எனக்காண்க.
உண்டான், என்பதில், பகுதி, உண்; விசுதி, அன்; இடைநிலை ட்; சாரியை
ஆன் எனக்காண்க.
குணத்தான, என்பதின், பகுதி, குணம்; விசுதி, ஆன்; சாரியை அத்து; கெடு
தல் விகாரம் எனக்காண்க.

SANSKRIT PATRONYMICS &c.

ஊ (க.) சில வடமொழிகளின் முதலசையிலே இருக்கும் இ, ஏ என்பன ஐ எனவும்; சில விடத்து இ என்பது ஓள எனவும்; உ, ஊ, ஓ என்பன ஓள எனவும்; அ என்பது ஆ எனவும்; ஈற்றி லிருக்கும் ஐ என்பது ஏயன் எனவுந் திரிந்து பகுபதங்களாகும்.

(உ-ம்.) நிலையல் ஆரும் மலை னைலம் எனவும்,
வேந்தை அந்தேன் னைலம் எனவும்,
கிரியல் பிறந்தவன் கெவரி எனவும்,
குான் மகளைக் செவரி எனவும்,
சனகன் மகளைக் சானகி எனவும்,
கார்த்திகையின் மகன கார்த்திகேயன் எனவும்,
சோமன் மகளைக் செவமன் எனவும்,
இவைபோலவனவும் வடமொழிகளில் பலரும்.

SANSKRIT PREFIXES.

(உ.) வடமொழிகளில் உபசர்க்கங்கள் என்னப்படுஞ் சில இடைச்சொற்கள் மொழிகளோடு சேர், வேவ்வேறு பொருளைத் தரும் பகுபதங்கள் ஆகும்.

அவை பிர, பரா, அப, சம், அது, அவ, நிர், தூர், வி, ஆ, நி, அதி, அபி, சு, உற், பிரதி, பரி, உப, எனப் பதினெட்டாம்.

[166. வினாவும் காண்க.]

(உ-ம்.) பிரயோகம், பாஸகம், அபரித்தி, சக்கதி, அநுபலம், அவமானம், நீர்க்குணம், தூர்க்குணம், விகாரம், ஆசாரம், நிவர்த்தி, அதிமதாம், அபிவிருத்தி, சதினம், உற்பாதம், பிரதிபுபாரம், பரிபூரணம், உபசாரம்.

124. AUXILIARY VERBS.

கஉச.—துணைவினையாவது என்ன?

தமக்குரிய பற்பல பொருட்களைத் தருவதுமன்றி மற்ற வினையெச்சங்களைச் சார்ந்து வரும்வினைகள் துணைவினையாம். இவற்றினால்:

PASSIVE VERB.

(க.) படு, உண் என்னும் வினைகள் செயப்பாட்டு வினையை யுண்டாக்குந் துணைவினைகளாம்.

(உ-ம்.) செய்யப்பட்டது.

உண்ணப்பட்டது.

[படு எனனும் பகுதி பிறவினையாகத் துணைவினையாக வழங்கும்.]

அப்பியாசம். (124. க.)

“அவ்வீய கொஞ்சத்தான் ஆக்கமுஞ் செய்வியன் கேடு’ நினைக்கப்படும்.”

“பேதைப்படுக்கும் இழ லும்.”

“நல்விண்ககம் அல்ல தல்லற படுத்தும்.”

PERFECT AND PLUPERFECT TENSES.

(உ.) இரு என்னும் வினை முற்காலத்தில் முடிவான செய்கையையும், குறித்தகாலத்துக்குமுன் முடிவான செய்கையையும் குறிக்கும்.

(உ-ம்.) கட்டியிருக்கிறான், எனபதில் இரு என்பதின் நிகழ்காலமான துணைவினையாக கட்டின செய்கை முடிவாயிற்று என்று உணர்த்துகிறது.

சொந்தந் இவகே வகுமுன்னே கட்டியிருக்கான, என்பதில் இரு எனபதின் போனகாலமான துணை வினையாகிக், சொந்தந் வந்த காலத்தக்கு முன்னமே முடிவான செய்கையை உணர்த்துகிறது.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

அப்பியாசம். (124. உ.)

“முற்றி இருந்த கனி முறியத் தீவலியால்
நறகாய் உதிர்ந்தலும் உண்டு.”

“கானமயில் ஆடக் கண்டிருந்தவானகோழி
நானும் அதவாகப் பாவித்த.....”

“.....நல்லார்
அறிந்திருப்பார், ஆதலினால் ஆங்கமல கீர்போற்
பிறிதருப்பார்,—பேசார் பிறக்கூ.”

NEGATIVE VERB.

(நா.) இரு என்னும் வினை எதிர்மறைவினையெச்சத்தைச் சார்ந்து எதிர்மறைவினைமுற்றாகும்.

(உ-ம்) செய்யாதிருக்கிறான்.
செய்யாமலிருந்தான்.
செய்யாதிருப்பான். [முதலியவும் அப்படியே.]

PERMISSION.

(சா.) ஆம் என்னும் வருங்காலத்து வினைமுற்று மற்றவினையின் தொழிற்பெயரைச் சார்ந்து, உத்தரவு கேட்கிறதிலுங் கொடுக்கிறதிலும் வழங்கும்.

(உ-ம்.) வரலாமா? வரலாம்.
[வரல் ஆகாது. வினா 89 காண்க.]

ஐஐ ஆம் என்பது சிலவிடத்த பொருளின்றியும் வரும். (ச.)

(உ-ம்) “மெலியார் வீழினும் ஒரு ஆற்றன் உய்ப்,
வலியார் மற்றொன்றும் உய்யார்: நிலைதப்பி
செய்ய சமக்கென வீழ்வாம், வீழினுமே
உய்யும் ஆல்; உய்யா பிற.”

அப்பியாசம். (124. சா.)

“மறப்பினும் ஒத்தக்கொளல் ஆகும்.”

“சென்ற நாள் எல்லாஞ் சிறுவீரல் வைத்தெண்ணலாம்.”

(ச) ஆம் எனனும் இடைச்சொல் பெயர்
அனைத்தினும் வருமே.

(உ-ம்.) மண்ணாகட்டி.

AUXILIARY VERBS WHICH STRENGTHEN OR MODIFY THE MEANING.

(ரு.) கொள், விடு, போடு, இடு, வரு, தரு, முதலிய வினைகளுந் துணைவினைகளாகி அசைநிலைகளாகவுஞ் சிலவிடத்து தமக்குரிய பொருளைத் தருவதாகவும் வரும். (T.)

(உ-ம.) வாங்கிக் கொண்டேன், என்பது எனக்காக வாங்கினேன் என்றத்தக்கொன்றும்.
[இது தற்பொருட்டுவினை எனவும் படும்.]

தருகு செயற்கொண்டு வருகிறேன், என்று வழக்கமாய்ச் செய்தானான் என்பதற்கொன்றும்
எறிதறுபோட்டான், என்பது தன்னை விட்டுச் சென்றான் என்றத்தக்கொன்றும்.

அருப்பிவிட்டான், } என்பதில். { விடு, இடு, எனனும் வினைகளை
வாழிட்டேன், } ஆர்த்தமீனறி அசைநிலைகளாக
வந்தன.

விடு [விடு என்பது துணையுள்ள எனவும் படும்.]

அப்பியாசம். (124. ரு.)

“ஆவிர்த்தக் கிடந்திடென பாசகை” ;

“புண்ணெடு இன்னும் வருமையுந் தொட்டிநீர் தயாரல்
பண்ணுவதற்கு இரந்தவா... ..”

[தொட்டி = தொட்டி. தரு என்பது ஆர்த்தமீனறி வந்தது]

“தமர் என்று தமர்கொள்ளப் பட்டவா தமமை
தமா அவமை தமா அந்நதா ஆயின, அவரைத்
தமர்னு’ நமருமநிதயத தமா அவமை
தம்முள் அடங்கிக் கொள்ள...”

125. DEFECTIVE VERBS

கஉரு.—குறைவினை ஆவதென்ன?

தொரிநிலைவினைக்குரிய சிலவற்றிற் குறைவுற்று வழங்கியவினை குறைவினை ஆம். இவைகளின் முறைகளைக் காட்டிய அட்டவணையாவது:

[நன்னூல் 339.]

(T) இட்டு, விட்டானெடு வினையடைச் சொல்வே. [அசத்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) ஒழிபியல்.

	பகுதி.	விருதிக்கீழ் பகுததககாண்க
1.	ஒ,	ஒக்கும், ஒத்த, ஒவ்வ, ஒப்ப, ஒத்த, ஒப்பு, ஒவ்வாறு.
2.	போத,	போதம், போதாது, போதாத, போதாமை.
3.	தரு,	தருவேன, தக, தக்க, தரும், தருதி, தக்கவன, தகை, தகைமை, தகேன், தகாறு, தகாந்.
4.	வேண்டு,	வேண்டும், வேண்டிய, வேண்டாம். [வேண்டுகிறேன முதலியவும் வருக்கால் அத்தாம் வேறே.] [இது இவ்விரண்டுக் தெற்றவியை எனவும் படும.]
5.	மாட்டு,	மாட்டேன், மாட்டாய், மாட்டாத, மாட்டாது, மாட்டாமல். [இது வலிமைவியை எனவும் படும.]
6.	கட,	கடவேன், கடமை.
7.	கடு,	கடும், கடாது, கடாத.
8.	வேறு.	
9.	இல்,	இல்லேன், இல்லாய், இல்லாள், இல்லாள், இல்லை; இல்லேய், இல்லீர், இல்லீர், இல்லை. இல்லாத, இன்றி, இன்ற
10.	அல்,	அல்லேன், அல்லை, அல்லாள். அல்லாத, அல்லாமல், அன்ற
11.	உள்,	உள்ள, உள்ளது, உள்ள. [இது ஆகு, ஆயிரு என்னும் வியைகளோடு வரும்.]

இவை குறிப்புவியை
முற்றுகள் ஆம்: கள்
339, வினா 93 காண்க

அப்பியாசம். (125.)

“பொன்னணியும் வேந்தர் புணையப் பெருக்கவளி
மன்னும் அறிஞரைத் தாம மற்றொவ்வார்.”

“இலம் என்ற வெண்குதல செய்யார்
புலன் வென்ற புணமையில் காட்சியவர்.”

[இலம் = இல்லாதவர்களாயிருக்கிறோம்,
இல் = வினாதொகை. 153.]

“பேதைமை அன்ற தறிவு”
[அன்றத = அன்ற + அது = அல்லாதது, வினா 93.]

“மலைத்தக்க மரண்புடையாள்”

“... ..சூற்றி
முழு மணிப்பூணுக்குப் பூண் வேண்டாம்! யாரே
அழகுக்கமரு செய்வார்?”

“இருவேறுவகத்தியற்கை:
திருவேறு, தெனியர் ஆதலும் வேறு.—”

“சிவ சுந்தரா கண்ணும் உளவாரம் பலசுற்றர்க்
கச்சாணி அன்ன தோர் சொல்.”

“அன்பினல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாருமோ!”

“தெருளும் நல்லறமும் மனக்கொம்மையும்
அருளும் நீதப்பினனாவதண்டாருமோ?”

“அவ்வவர் துறை நொறும் அறநிறம்பவர்.”
[நிறம்பு + அவர். வினாப்பகுதியோடு மறைவினை வந்துசேர்த்தது.]

“எனக்கு நல்லையும் அல்லை; என்மகன் பாதன
தனக்கு நல்லையும் அல்லை; அந்தருமமே கோகடில்
உனக்கு நல்லையும் அல்லை; வாகுழவியே துண்ட
மனக்கு நல்லன சொல்லினை; மதியிலா மனநிறைய!”

ஒழியியல் முற்றிற்று.

இலக்கண வினாவிடை.

III. SYNTAX.

முன்றாவது: சொற்றொடர்திகாரம்.

126. SYNTAX

கஉக.—சொற்றொடர் என்பதென்ன?

பெயர் முதலிய சொற்கள் ஒழுங்குப்படத் தொடர்ந்து நிற்
குந் தன்மையே சொற்றொடர் ஆம்.

இதன்தொடர் தொகரிலைத்தொடர் என்றன தொகைகரிலைத்தொடர் என்றும் இரண்டு
வகையாம், 150 காண்க

தொகைகரிலைத்தொடர் ஆறுவகையாம். [151. 157. வினா காண்க.]

தொகைகரிலைத்தொடர்கள் ஒன்பது வகையாம் அவற்றள்,

(க.) எழுவாய்தொடர் :	(உ-ம்.) சாத்தன வந்தன.
(உ.) விளிந்தொடர் :	(உ-ம்.) தமயி கேளாய்
(ங.) வேற்றுமைத்தொடர் :	(உ-ம்.) மரத்தை வெட்டினான்.
(ச) வினைமுற்றுத்தொடர் :	(உ-ம்.) செயதான் அவன.
(ஊ.) பெயரெச்சுத்தொடர் :	(உ-ம்.) உண்டசாத்தன.
(ஈ.) வினையெச்சுத்தொடர் :	(உ-ம்.) நடந்து வந்தான.
(எ.) இடைச் சொற்றொடர் :	(உ-ம்.) மந்தைக் காரியம்.
(ஆ.) உரிச்சொற்றொடர் :	(உ-ம்.) நனிவருத்தினான்.
(ஐ.) அடுக்குத்தொடர் :	(உ-ம்.) பாமடி மாமடி [கன்னடம் 436.]

127. A SENTENCE.

கஉஎ.—வாக்கியம் ஆவதென்ன?

எழுவாயும் பயனிலையுஞ் செயப்படுபொருள் முதலியவைக
ளோடு கூடியேனும், கூடாதேனும், முடிவு பெற்று நிற்பது வாக்கி
யம்.

128. SUBJECT.

கஉஅ.—எழுவாய் ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருள் எழுவாய் ஆகும். எழுவாய்
என்பது கர்த்தா. [கன்னடம் 295.]

(உ-ம்.) வீடு இடித்தது என்பதில் வீடு என்பது வாக்கியத்தின் முதற்பொருளையு எழுவாயாம்.

இது சிலவீடத்த வினைமுதல் எனவுஞ் செய்பவன் எனவும் படும்.

129. FINITE VERB, OR ITS SUBSTITUTE.

க2கூ.—பயனிலை ஆவதென்ன?

வாக்கியத்தின் முதற்பொருளின் செயலைக் காண்பிப்பது பயனிலையாம்.

[நன்னூல் 295, 319.]

129.* THE OBJECT

க2கூ*.—செயப்படுபொருள் ஆவதென்ன?

ஒரு வினைமுதல் செய்யுந் தொழிலை ஏற்கும் பொருளே செயப்படுபொருள் ஆம். இதை வடநூலார் கர்மம் என்பார்கள்.

[நன்னூல் 315.]

- (உ-ம்) (க) அரசன் உண்டான. [செயப்படுபொருளுடைய வினைமுதலின் முடிபு]
 (உ) அரசன் வந்தான். [செயப்படு பொருள்வர வினைமுதலின் முடிபு]
 (ங) அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவீதான [செயப்படுபொருள் இரண்டிடை வினைமுதலின் முடிபு]
 (ச) அரசனா பகைவர் கொல்லப்பட்டார். [செயப்படு பொருளின் முடிபு]
 (டு) அரசனா பகைவர் சிறைச்சாலையை அடைவீக்கப்பட்டார். [செயப்படு பொருளிரண்டிடைசெயப்படு பொருளின் முடிபு.]

(சு) தச்சன் மரத்தைச் செறுகிறான்.
 அவன் வாளால் மரத்தை வெட்டினான்.

(எ) பசுவின் பாலேக கறாதான் { [அருமது இன்னாது இரண்டு
 யானையைக் கோட்டைக் குறைதான். { செயப்படு பொருள் வந்தன.]

இது வினைமுதற்பொருள் எழுவாயோடு வருகிறதும் அவ்வாற்தான் சிலவேளை மூன்றும், காட்சாரம், ஆறும் வேற்றமைகளோடும் வரும்.

(உ-ம்) [அவ்வாறு செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவர்க்குச் செய்யத்தரும் அக்காரியம்.
 அவ்வாறு வருகை]

130. SENTENCES OF ONE WORD.

கந0.—ஒரேசொல் வாக்கியம் ஆகுமா?

வினைமுற்றிலே மூவிட எழுவாய் தொக்கிருந்து திணைபால் தோன்றுவதால் 'ஒரு வாக்கியம் ஆம்.

(உ-ம்.) வருகிறான்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

131. FINITE VERB UNDERSTOOD.

காடுக.—பயனிலையுந் தொக்கு வருதலும் உண்டோ?

பயனிலையுந் தொக்கு வருவதும் உண்டு.

(உ-ம்.) நல்லவன எவன்? [எவன் நல்லவனுயிருக்கிறான்]
வேம்பனரே காசை விரும்புக கனி [ஆரும்]
அவன் நல்லவன். [ஆயினான், ஆயிருக்கிறான்.]
கலவி அழகே அழகு. [ஆயிருக்கின்றது]

132. DEPENDANT WORDS.

காடுக.—எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே வருவதென்ன?

எழுவாய்க்கும் பயனிலைக்கும் நடுவே பல அடைமொழிகள் வருதலும் உண்டு.

[நன்னூல் 397.]

(உ-ம்) நல்ல மனிதன் தாழ்மையாய் இருப்பான என்பதில் மனிதன் என்பது எழுவாய்; இருப்பான என்பது பயனிலை; நல்ல, தாழ்மையாய் என்பவை அடைமொழிகள்.
சத்தன் (வயிறு) உண்டான்.
அந்தை (அழகு பெருகச்) செய்தான்.
வானன் (மருவாரை மரய்) வெட்டினான்.

அப்பியாசம். (132.)

“வன்கெள் (இனிது) பாயி”

“செருவதை போழ்திற் சிறை செய்யா வேத்தன்
வெருவதை வெய்து கெடும.”

[சிறைசெய்யா வேத்தன்—(செருவதைபோழ்தில வெருவதை வெய்து) கெடும.]

133. COMPLEX SENTENCES. (v.)

காடுக.—எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரு பயனிலையும் பலபயனிலையுங்கொள்ளுமோ?

எழுவாய் ஒன்றும் பலவும் ஒரே பயனிலையுங்கொள்ளும், பல பயனிலையுங்கொள்ளும்; பல பயனிலைகளாகிய வினைகளிற் கடைசிவினை மாத்திரம் முற்றுவினையாம்.

[நன்னூல் 319. 396.]

(v.) உருபு தொடர்ச் தடுக்கிய வேற்றமை கிளவி
பொருள் செல் மருங்கின் ஒரு சொல்லான முடிதலும்;
முற்றியன மொழியும், பெயர் எஞ்சு கிளவியுந்,
தந்தம் கிளவி அடுக்குற வரினும்,
பன்முறை யானும் வினைஎஞ்சு கிளவியுந்
சொன்னுறை முடியா தடுக்குற வரினும்
முன்னத முடிய முடிதலுமாயே.—[இலக: வி.]

இலக்கண வினா விடை

- (உ-ம) ஆதாரம் ஏவாளுந் தோட்டத்திலிருந்தார்கள், என்பதில் இரண்டு எழுவாய் ஒரே பயனிலையோடே வந்தன.
ஆதார பாவஞ் செய்த நிர்ப்பாக்ஷியனாகப் பரிசின வல்லமைக்குட்பட்டான, என்பதில் ஒரே எழுவாய் மூன்று பயனிலையைக்கொண்டது.
- ௧௩௩ (க) “தேறல் கேட்டுக் கற்பனைகடந்தான” எ-ல், அவன என்னும் எழுவாய் தொக்குநீர்க், எண்ணும்மையும் வந்தது. [கன. 362]
- (உ-) செய்புலில் வீரேசுரம் வரவேண்டிய இடத்தில் முற்றுவீரே வரக்கிடந்தின நடுவிலும் வருதலும் உண்டு. [கன. 351.]
- (உ-ம்.) “பழுதில் மாதவன பின்னொன்றும் பணித்திலன் இருந்தான.”
“காண மறகினர் வீழும் மாதர்.”
- (ஈ) எழுவாயைச் சேராத அடைமொழிகள் ஒன்றும் பலவும் வருதலும் ஆகும்.
“தெளிந்த வழியே அல்லவை ஒருவீ, நல்லவை மருவி
ஒருகவே ஒருக்கம்.” [எழுவாய்: ஒருகல். பயனிலை: ஆம்]

அப்பியாசம். (133.)

“படை உழ எழுந்த பொன்னும், பணிலங்கள் உயிர்த்த முத்தம்,
இடறிய பரமபிற் காசுதம இன மணித் தொகையு’ நெல்லும்,
மிடைபசுந கதிருமீனு’ மென்றழைக்கரும்பும் வண்டுமீ,
கடைசியா முகமும் போதும் கண் மலர்ந்தொளிசு’ மாதேரி!”

134. CONCORD

கருசு.—பயனிலை எழுவாயோடே எவ்வாறு இசையும்?

பயனிலை எழுவாயோடே திணை, பால், இடம் ஆகிய இவைகளில் மாறுபடாமல் இசைவாய் இருக்கவேண்டும்.

[நன்னூல் 319, 416.]

(உ-ம்.) நான் வருவேன
குதினை வந்தது.
மனிதர்கள் வந்தார்கள்.

135. MANY SUBJECTS.

கருரு.—பல எழுவாய் வருங்கால் பயனிலை எவ்வாறு முடியும்?

உயர்திணையாகிய பலசொற்கள் எழுவாயாக அடுக்கிவரிற் பயனிலை பலர்பாலாக முடியும். அஃறிணையாகிய பல எழுவாய் வரிற் பயனிலை பலவின்பாலாக முடியும்.

(உ-ம்) மனிதனும் இல்திரியும் வந்தார்கள்,
மாரும் கனிபும் கெட்டன.

அப்பியாசம். (135.)

“குதம் வாதம் வேதனை செய்யும்.”

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

136. SUBJECTS OF DIFFERENT PERSONS.

காஈசு.—வெவ்வேறே இடத்து எழுவாய் அடுக்கி வரில் எவ்வாரும்?
தன்மையிடத்து எழுவாயோடு முன்னிலை படர்க்கையிடத்து
எழுவாய் அடுக்கிவரில் முற்றுவினை தன்மையிடமாம். முன்னி
லையிடத்து எழுவாயோடே படர்க்கையிடத்து எழுவாய் அடுக்கி
வரில் முற்றுவினை முன்னிலையிடமாம்.

[நன்னூல் 334.]

(உ-ம்.) காணும் கீயும் அவனும் போனும்,
கீயும் அவனும் போனாக்.

137. ANOMALIES.

காஈஎ.—வழுவமைதி ஆவதென்ன?

இலக்கண விதிக்கு வேறுபாடாகி வழுவாக இருந்தும், நூல்க
ளிலே வழங்கிவருகிற நடையாம். சிலவிடத்து, ஒருமையிற் பன்
மையும் பன்மையில் ஒருமையும், ஒரிடத்திற் பிற இடமும், ஒரு
திணையிற் பிறதிணையும், ஒருபாலிற் பிறபாலும் வருதல் உண்டு.

[நன்னூல் 346. 351. 421.]

(உ-ம்.) தீ எரித்தன என்பதில், ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. பிள்ளைகள் வந்தது என்பதில் பன்மை
யில் ஒருமை வந்தது. கீ யோ அவனோ ஆர் வநதார் என்பதில், ஒரிடத்திற் பிற இடம்வந்தது.
அவர் என்ற நரும் என்பதில் உயர்நிலை ஆன்பாலுக்கு அகீற்றினை ஒன்றன்பால் வந்தது.

எல்லாம் என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு அஃறிணைப் பெயர் ஒருமை
யிலும் பன்மையிலும் வரும்.

(உ-ம்.) “வரம்பெலா, முத்தக தத்த” மடைபெலாம் பணிலா கீர்க்
கூரம் பெலாக்கு செம்பெலா, மேதிகுறியெலாக்கமுக்கீர்க் கொள்ள
பரம்பெலாம்.....”

அப்பியாசம். (137.)

“அன்பத்திலவா உயிர் வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன மாம் தனித்தந்தற.”
[தனித்தற + அற்ற = தனித்தந்தற போலும்.]

தின்றறே = தின்றற போலும்.
போயற்ற = போன்ற போலும்.

“அத்தரை எப்போர் அறவோர்.”
[எனப்படுவோர்.]

“எண்ணிய எண்ணியாம் செய்தப எண்ணியார்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்.”
[எண்ணி + ஆக்கு = எண்ணியபடிபே.]

“.....கன்ற பிரித்தழிக்
கறவை ஒப்பக் கரைத்து கலக்கினோர்.”
[பிரித்தழி = பிரித்த இடத்து.]

137.* INTERCHANGE OF CASAL SIGNS.

கருஎ.*—உருபுமயக்கம் ஆவது என்ன?

ஒரு வேற்றுமை உருபு வேறொரு வேற்றுமைப் பொருளைத் தருவது உருபுமயக்கம் ஆம்.

[நன்னூல் 317.]

(உ-ம்.) எரிந் உழா ஆர் என்பது
எரினும் எனப்பொருள் கொள்ளும்.

நொதெந் உருவத்தா னீண்ட உயர் மாக்கள். [உருவத்தோடு.]

அப்பியாசம். (137.*)

“பாசத்தின் வீக்குவர்.” [பாசத்தினும்.]

“காலத்தினுற் செயந் தன்றி.” [காலத்தினும்.]

“செவியிற் சுவை உணரா, வாய உணர்வீன மாக்கள்
அவியினும் அழிதும் என் ?”

[செவியினும்.]

138. HONORIFIC FORMS.

கருஉ.—கொடுத்தமிழிலே மரியாதைப்பன்மை ஆவதென்ன?

கொடுத்தமிழிலே மரியாதையாய்ப்பேசும்பொழுது ஒருமையில் வந்த பன்மை மரியாதைப்பன்மையாம்.

[நன்னூல் 420.]

(உ-ம்.) என் தகப்பனார் வந்தார்.

139. SUBJECT AND VERB TO AGREE IN திணை.

கருக.—வெவ்வேறு திணையாகிய எழுவாய்கள் ஒரே வினையோடே வரலாமோ?

வரலாகாது. [நன்னூல் 348, 416.]

(உ-ம்.) மனிதர்களும், குதிரைகளும் வந்தார்கள் என்று சொல்லாமல், குதிரைகளோடு மனிதர்கள் வந்தார்கள் என்றதது; மனிதர்கள் வந்தார்கள், குதிரைகளும் வந்தன என்றதது சொல்ல வேண்டும்.

140. USE OF THE THIRD VERBAL PARTICIPLE OR INFINITIVE MOOD.

கருஊ.—ஓன்றும் வினையெச்சம் எவ்வெப்பொருளைத் தரும்?

(க.) பொருட்டுப் பொருளைத் தரும்.

[நன்னூல் 344, 345.]

(உ-ம்.) அவன் சொல்லப்போனான், என்பது அவன் சொல்லும்பொருட்டுப் போனான், என்பதாம்.

உண்ண வருவான்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(உ.) முக்காலத்துப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்) அவர் சொல்ல ஆகும். ஒளிவர இருள் போயிற்று. அப்படியிருக்க
காம் போகவேண்டுமெ. குரியன்பட வந்தான்.

(ஈ.) வியங்கோட் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்) ஐயா வர்.

(சு.) காரணப் பொருளையுந் தரும்.

(உ-ம்.) அவன் கேட்க கான் கொடுத்தேன.
மறைபெய்ய நெல் விளத்தது.
தேமா வருதலுந் சழல்கால் வர்

(ரு.) இடைச்சொல்லாக வழங்கும்.

(உ-ம்) ஒழிய தவிர

அப்பியாசம். (140.)

“தற்பக் கழிமடம் அகிலு’ மடம் அகிலப
புற்கை நிராதிவ்வுலிநி கோள் உணராம”
(தற்ப = தற்க)

“சாதி இரண்டொழிய வேழிலை”

“கண்ணினது கண்ணைச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னினது பிழைக்காகச் சொல்.”

“ஐயனும் அச்சொற் கோள் ஆயிரமெனவியானைக்
கை தொழுகை வெள்ளம் கடவெனத் தொடங்குதகற்றத்
தெய்வதிகள் பாடத் தேவரு’மிகுந்த வாழ்த்தத்
தையலர் இணைத்து கோக்கத் தாரணி தேரீற் சென்றார்.”

141. FORMS HAVING A SUBJUNCTIVE MEANING.

கசுக.—முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப்பெற்றால் எப்பொரு
ளைத் தரும்?

முதலாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் உண்மை
யோடே நிச்சயப்பொருளும் எண் பொருளுந் தரும்.

(உ-ம்.) கான் சொல்லியிருந்தும் அவன் செய்யவில்லை; என்பது நிச்சயப்பொருள்.
அவர்கள் கூக்குரலிட்டும் அடித்தும் குத்தியும் வந்தார்கள்; என்பது
எண் பொருள்.

142. FORMS EQUIVALENT TO “ALTHOUGH.”

கசுஉ.—இரண்டாம் வினையெச்சம் உம் என்பதைப் பெற்றால் எவ்வா
றும்?

இன்மையோடே நிச்சயப்பொருளாய் எதிர்காலத்து முற்று வினையைக்கொள்ளும்.

(உ-ம்.) நான் சொன்னால் அவன் போகமாட்டான். [188 வினா காண்க.]

எனினும் }
ஆனாலும் }
ஆகிலும் }
ஆயினும் }

எ-ன, விதர்பப் பொருளில் வரும்.

[ஆவத, ஏனும், எனவும் அப்பொருளைத்தரும்.]

(உ-ம்) "மணி எனினும், பணியெனினும் தேடல்வேண்டும்."

பந்தானாலும், ஸ்தந்தானாலும் கொடு
அவளுடைய இவளுடைய வர வேண்டும்.

உலிரொழுந்தாவது, மெய்யெழுந்தாவது மீரும்,
வல்லெழுந்தேனும், மெல்லெழுந்தேனும் நோன்றும்.
சாவா மருத்தெனினும் வேண்டித் பாராறாறு.

"ஒன்றானும் நீச்செந் பொருட்பயன் உண்டாயின,
என்றாக தாவி விடும்."

அப்பியாசம். (142.)

"பிரக்திரக்தர போயப் பெறவதம் இழப்பதம் புகழேல் !
நீரக்திரமயினும், கியாயமே திரம்பினும், செந்நீரின்
திரக்திரமயினும், செயதவந் திரம்பினும், செய்நீர்
மறாதிரமயினும், வானமுறை திரம்புதல் வழக்கோ?"

"எனருள் பரி காண்பான் ஆயினும் செய்நீர்
செனருள் பழிக்கும் வினை."

"அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம்
இழப்பினும் பிரபயக்கு 'நற்பாலவை."

143. THE RELATIVE VERBAL MODE.

கசாந.—பெயரெச்சம் எவ்வாறு வழங்கும் ?

(க.) பெயரெச்சமானது தான் சார்ந்த பெயருக்கு உரிச்சொல் லாக வழங்கும்.

(உ-ம்.) படித்த பையன். சிறந்த மகிமை.

(உ.) பெயரெச்சமானது தனித்து வழங்குவதுமல்லாமல் ஒன் றும் பலவுமான அடைமொழிகளோடேயும் வரும்.

(உ-ம்) வாகியத்தில் அடக்கியிருக்கிற பெருள் அவனுக்குத் தெரியாது.

(ஈ.) அநேகம் பெயரெச்சங்கள் ஒரே பெயரைச் சேர்ந்தாற் க டைசியெச்சந் தவிர முந்தின வெச்சங்களெல்லாம் முதல் வினை யெச்சமாகத் திரியும். அன்றியுந் தெளிவின் பொருட்டு முந் தின பெயரெச்சங்கள் தொழிற்பெயராகத் திரிதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றி மிகுந்த சந்திரங்களைக் கட்டி யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்துவந்த தரை இரத்த போளர்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அல்லது,

அநேகம் மனிதரைக் காப்பாற்றினவருமாய், மிகுந்த சத்திரங்களைக் கட்டினவருமாய், யாவருக்கும் அன்பாய் நடந்தவருமாயிருந்த துரை இறந்த போனார்.

“ஔ” முன், பின், பொழுது, கடை, கால், முதலியவற்றோடு முடிந்து வருகும்.

* (உ-ம்) “எண்ணித் தனிக் கரும், துணிநயின
எண்ணும் எனபதினாகு.”

“தொடங்கும் கற்றன்பாய இன்பம் பயக்கும்.”

“நனமுற்றல் உக்குக் தவறுண்ட’ வரவர்
பண் பற்கத்திற்குக் கடை.”

ஔ” மேற் சொல்லிய உதாரணங்களில் வல்லினம் மிகாதெனக் காண்க.
செயற்கால, முதலியவும் வினை எச்சங்கள் என்று நனனாவில [குத 343] காண்க.
(உ-ம்) “இஔமபிறை ஆயக்கால்.—” (ஆய, அக்காலம்.)

அப்பியாசம். (143.)

“ஆகும்வரைத் தாங்கு’ நிலம்போலத் தம்மை
இசைவாரப் பொறுத்த நிலை.”

“மகன் நகைக்கு ஆற்றும் உதவி.”

“கவ்வித நேறினும் குணங்கள் காப்ப.”

“சேவா மருகது = சேவாமைக்குக் காணாமையி மருக்து.”

“அகிலி அகன்ற அறிவு.”

144. PENDANT SENTENCES.

கசுசு.—இடைவாக்கியங்கள் எவை?

எழுவாயும் பயனிலையும் பல அடைமொழிகளுமுள்ள வே
றொரு வாக்கியம் வந்தால், அது என்று என்பதினும் பிரிக்கப்
பட்டு, முதல் எழுவாயையும் பயனிலையையும் தழுவி, இடை
வாக்கியமென்னப்படும்.

[நன்னூல் 356.]

(உ-ம்.) சேவகன் வந்து, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொண்டு போனார்கள் என்றும், அடுத்த
ணரிலே ஒளிதற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அறிவித்தனர்; என்பதில, கள்ளர் சில பொருட்களைக் கொ
ண்டு போனார்கள் என்ற வாக்கியமும், அடுத்த ணரிலே ஒளிதற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற வாக்கியமும்
இடைவாக்கியங்களாம்.

145. VERBAL NOUNS.

கசுரு.—தொழிற்பெயர் எத்தன்மையாய் வரும்?

தொழிற் பெயரானது பெயர்ச்சொல்லின் தன்மையாய் வ
ருவதும் அல்லாமல் வினைச்சொல்லின் தன்மையாயும் வரும்.

(உ-ம்.) “தீயோரைக் காண்பதற் தீதே.”

“செல்லுதல் யாக்கும் எளிதாம்,

சொல்லிய வகையைச் செயல்பல் உயிர்தாம்.”

145. அது என்றும் விருதியை உடைய தொழிற்பெயர் உற எனஞர் துணைவினையோடு வருவதும் உண்டி

(உ-ம்) “மும்மையான பேசல் உறஞர் என்ன யான மொழியல் உறறேன.”

அப்பியாசம். (145.)

“வரவற” = வரவினுடைய வகை,

“கிறற நாள் யார்க்கும் உணாவரித.”
[உணாவு = உணர்தல்]

“.....கினகுலத்தொய்வோ
றறத்தல் செயலிவற தருமத்தை மறப்பதும் வழக்காறு.”

“என்றும் ஒருவுதல் வேண்டி யுகமொடு
கவற பயவா வின.”

146. PRESENT TENSE USED INDEFINITELY.

கசுகா.—முக்காலத்துக்கும் உரியதான தொழிலுக்கு நிகழ்காலத்து வினைவருமா? வரும்.

[நன்னூல் 424.]

(உ-ம்.) கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்.

147. PRESENT AND PAST FOR FUTURE.

கசுகா.—நிகழ்காலவினையும் போனகாலவினையும் வருங்காலத்தையும் குறிக்குமா?

வினாவினாலே நிகழ்காலவினையும் இறந்தகாலவினையும் வருங்காலத்தையுங் குறிக்கும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) வருறறேன், எ-து சீக்கிரமாய் வருவேனென்றும் அத்தகையொன்றும், நாள் சாப்பிட்டாயிற்று எ-து காண சாப்பிடுவிறது சீக்கிரமாயரும் என்றும் அத்தகையொன்றும்.

148. PAST FOR FUTURE.

கசுகா.—போனகாலவினை இன்னும் எப்பொழுது வருங்காலத்தைக் குறிக்கும்?

நிச்சயத்தினால் போனகாலவினை வருங்காலத்தையுங் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்.) அப்படிச் செய்தாயேனாற செய்தாய்; நமக்காக ஒருபாலகன் பிறந்தான்; எனப்பவை நிச்சயமாய்ச் சுவாய் என்றும், நிச்சயமாய்ப் பிறப்பான் என்றும், பொருள் சொல்லும்.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

149. FUTURE FOR PRESENT AND PAST.

கசுக.—வருங்காலத்துவினை நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டுமா?

வருங்காலத்துவினை காரணமில்லாத இயல்பினால் நிகழ்காலத்தையும் போனகாலத்தையும் காட்டும்.

[நன்னூல் 425.]

(உ-ம்) அவன் தரும் சொடுபார்.

முனனேர்க் பல கரியங்கிசை சொல்லுமர்கர்.

“சொகுநிற் கவுடையர் தம்மைக் கரபார்.”

150. COMPOUND WORDS.

கரு0.—தொடர்மொழி ஆவதென்ன?

இரண்டு முதலிய சொற்கள் தொடர்ந்து ஒரு மொழியாக வருவது தொடர்மொழி ஆம்.

[நன்னூல் 260. 432. 413.]

(உ-ம்.) இரா, பகல்.....இராப்பகல்.

ஆதி, அந்தம், இல்லாதவன .....ஆதியந்தமில்லாதவன.

151. ELLIPTICAL AND UNELLIPTICAL PHRASES.

கருக.—தொகைநிலை ஆவது என்ன? தொகாநிலை ஆவது என்ன?

வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன தொக்கு நிற்கச், சொற்கள் தொடர்ந்து வருவது தொகைநிலை ஆம். வேற்றுமை உருபுகள் முதலியன விரிந்து நிற்கத் தொடர்வது தொகாநிலை ஆம்.

[நன்னூல் 402-415.]

152. ELLIPSIS OF CASAL SIGN.

கருஉ.—வேற்றுமைத்தொகை ஆவதென்ன?

வேற்றுமை உருபு தொக்கு நிற்பது வேற்றுமைத் தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 404.]

(உ-ம்.) மரம் வெட்டினார். [ஐ எனபத தொக்கு நிற்பத.]

அடி சேர்ந்தார். ஊர் சீர்தொகுர். கல்வெந்தநாள். கைக்கலிறு சாதநங்கை

அப்பியாசம். (152.)

“.....மிகச்சுடர்க்கெலாம்
சாயகம் அனையதேர் மால் சல்வொன்.—”

“அந்தாற” = அறநிடுடைய வழி.

இலக்கண வினா விடை

“பாம்பிற் கொளுதலை காட்டி, ஒருநிலை
தேமபெ தென் கயத்த மீன் காட்டும், ஆங்கு
மலகண்ண செயகை மகனி.....”

[தலையை, கயத்தில். மீனுக்கு.]

“..... பித்தி கீற் பிறக்த சேயொடும்
கீ தயர்பெக.....”

[கீற் = உன்னிடத்தில்.]

“பெருக்கத்த வேண்டும் பணிதல், சிறிய
சுருக்கத்த வேண்டும் உயர்வு.” [பெருக்கத்த = பெருக்கத்தினிடத்தில்]

“அடக்கம் அமரஞர் உயக்கும், அடக்கமை
ஆரீடுள உயரத்த விமெ”

[எழை உருபு விரிந்தக் கொக்கும் வந்தது]

“மடல் பெரித தாழை; மங்கி இனித கந்தம்”
[தாழையினிடத்தில், மங்கிழை புவில்]

“மகர் அறிவு தக்கை அறிவு.”

“கீக்கான் வெருளி, கிறையிலை, எஞ்சுக்கும்
யாககலும் யாக்கும் வரிது.—”

153. ELLIPSIS OF THE SIGNS OF PERSON, TENSE, &C.

கருந.—வினைத்தொகை ஆவதென்ன?

வினைவிசுதியும் இடைநிலையுந் தொக்கு நிற்க வினைப்பகுதி
மாத்திரம் வருவது வினைத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 405.]

(உ-ம்.) கொல்பாண, [என்பதில் கொல் எ-து கொல்லும், கொல்லுவிற, கொன்ற என்றத்தம்
கொள்ளும்.]

வளர்நெஞ்சு, கோளில், [எ-தில் இல் எ-து இல்லாத என்றத்தம் கொள்ளும்.]

அப்பியாசம். (153.)

“காய்கறையலை செய் கொரிசுதென.”

“ஊறு செய் கொஞ்சம்.”

“எண்ணெய் கணகாரி எழுதினாக் கடல்கக் ஊர்த்த.”

“.....அடல் வீரன்
தன்மெ புரவிப் பொருவிற் கத்தாமணித்தேர்.”

154. ELLIPSIS OF ADJECTIVAL TERMINATIONS.

கருசு.—பண்புத்தொகை ஆவதென்ன?

குணப்பெயர் தொக்கு நிற்பது பண்புத்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 406. 433, 434.]

(உ-ம்.) கொந்தாணை, [எ-து கொந்தையுள்ள தாமரை, எனவிரியும்.]

பெயர்க்கொல், [எ-து பெயரையெய் கொல், எனவிரியும்.]

கொண்கவரிப்புவி.

கொண்கவரிப்புவி எனவும் படும.

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

அப்பியாசம். (154.)

“யாக்கை அசத்தறப் பன்டி.”

[ஆயு அன்பு.]

“ருணம் என்னும் ருன்றேறி கிங்குள்.”

[என்னும் எ-து விரிந்து வந்தத.]

“ஒண்ணுதலர்.” [ஒள்ளிய துதலின உடையர்.]

“அறவழிக் கரை கண்டவர்.”

155. ELLIPSIS OF PARTICLE DENOTING COMPARISON.

கருரு.—உவமைத்தொகை ஆவதென்ன?

உவமைஉருபு தொக்கு நிற்பது உவமைத்தொகையும்.

[நன்னூல் 407, 408.]

(உ-ம்.) பொருள் மலர் எ-து பொன்னிப்பேறும் மலர், என விரியும். [109 காண்க.]

அப்பியாசம். (155.)

“தயா ஆழி வெவெகடாட்ட வெய்கினனே.” [வினா 37. 63.]

156. ELLIPSIS OF THE CONJUNCTION உம்.

கருகூ.—உம்மைத்தொகை என்பதென்ன?

உம் என்பது தொக்கு நிற்பது உம்மைத்தொகையும்.

[நன்னூல் 409.]

(உ-ம்.) அவனிவன் எ-து அவனும் இவனும், என விரியும்.

அப்பியாசம். (156.)

“சித்த அரித்தங்கனற வேறபாட்டுணர்வு.”

“இம்மை மறமை இன்பக்கர்.”

“நன் மாணுழை புலம் இவ்வான் எழினலம்
மன் மாண் புனை பாலை அற்ற.”

[எழிலும் கலறும்.]

“மெய் வாய் கண் முக்குச் செவி எனப்பேர் பெற்ற
ஐவாய் வேட்கைஅவாவின்க-கைவாய்
கலக்கமற் காத்தும்க்கும் ஆற்றல் உடையான்.”

157. ELLIPSIS OF OTHER WORDS.

கருள.—அன்மொழித்தொகை என்பதென்ன?

அல்லாத மற்றொரு பெயர் ஆவது விசுதி ஆவது தொக்கு நிற்பது அன்மொழித்தொகை ஆம்.

[நன்னூல் 410.]

(உ-ம்.) “புக்குழல்” எ-து விரிபுக்கல் புனை அணிக்த குழலார், எனவரும்.
“இருசீர் மியன் உலகம்.” எ-து கடல்கும்புத பெரியபுரி, என விரிபும் (W.)

அப்பியாசம். (157.)

“சன்மை புரியாத நார் உலப்ப விட்டிருக்கும்
புன்மை பெரிது, புறம்.”

[புன்மைக் கெல்லார் அப்புறந்தே இருத்த பெரிதாரும்]

“நாம சீர் வைப்பு.”

“மதி யார்.”

“பொத்த ஞாநகல்லு.” [ஞாநிற் கோக்கப்பட்ட மணி.]

“ததையு’ மலந்தார் அண்ணல்.”

“வரவுமார் தேரிற் செல்வார்.”

158. THE USE OF முதல் AND ஆதி FOR &c.

கருடி.—உம்மைத் தொகையில் முதல், ஆதி என்னுஞ் சொற்கள் எவ்வாறுவரும்?

உம்மைத்தொகையிற் பல பெயர்கள் வர, இறுதியிலிருக்கும் பெயர்க்குமாத்திரம் உருபு விரிந்து வரும். சிலவிடத்தே அவற்றின்பின் முதலானவை, முதலானவர்கள், முதலியவர்கள் முதலியவைகள், ஆதிகள் என்னும் சொற்கள் வருதலுமுண்டு

(உ-ம்.) சன்மை திணைக்கு. மார், வீடு முதலியவைகள். இராசர், மந்திரி முதலானவர்கள் வந்தார்கள்.
அன்ன வந்திராதிகள்.

(W.) அறதொகை அறகுவர் அறிவுடைபர் பல
படுதொகை பெரிதொகை ஏழென் பார்சிலர்.

(உ-ம்.) போசாந்தர். (போக்கப்படு சாந்தர்.)
செய் குன்ற. (செய்யப்பட்டதாய் குன்ற)
பால் சாந்தர். (பால் சாக்கப்பட்டது.)
உண்ட சேற. (உண்ணப்பட்ட சேற.)

[இலக்கணக் கொத்த.]

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

159. NOUNS OF NUMBER.

கருகை.—எண்ணுப்பெயர்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படும்?

பலவிதமாய் விகாரப்பட்டு வழங்கும். அவ்விகாரங்களைக் காட்டிய அட்டவணையாவது:

[நன்னூல். 188—199. 288. 289.]

	உயிருக்குமுன்.	வல்வெழுத்துக்கு முன்.	மெல்வெழுத்துக்கு முன்.	இடை எழுத்துக்கு முன்.
ஒன்ற 1. (கந். 189.)	{ ஓராயிரம். [1000.] { ஒவ்வொன்ற	ஒருகலம், ஒன்றேசல்.	ஒருதூல்,	ஒருவழி.
இரண்டு 2. (கந். 189.)	{ ஈராயிரம். [2000.] { இவ்விரண்டு.	இருகலம்,	இருதூல்,	இருவழி.
மூன்ற 3. (கந். 190.)	{ மூவாயிரம். [3000.] { மூவாயிரம்.	மூக்கலம்,	மூக்காழி,	{ மூல்யாழ், { மூல்வீழ், { மூவீழ்.
நான்கு 4. (கந். 191.)	நாலாயிரம். [4000]	நாக்கலம்,	{ நான்மணி, { நன்னூற்று,	நால்யாழ். நால்வகை.
ஐந்து 5. (கந். 192.)	{ ஐயாயிரம். [5000.] { ஐகைக்கு.	ஐக்கலம்,	ஐம்மூன்று,	ஐவ்வகை.
ஆறு 6. (கந். 192.)	{ ஆறாயிரம். [6000.] { ஆவ்வாறு.	ஆறுகலம்,	ஆறுமணி,	ஆறுவழி.
எழு 7.	ஏழாயிரம். [7000.]		எழுமாதம்,	
எட்டு 8. (கந். 193.)	{ எண்ணாயிரம். [8000.] { எவ்வெட்டி.	எண்கலம்,	எண்மணி,	எண்வீழ்.
ஒன்பது 9. (கந். 194.)	நெண்ணாயிரம், [900.]		நெண்ணாறு.	
பத்து 10. (கந். 197.)	{ பதினொன்ற. [11.] { பன்னிரண்டு. [12.] { பத்தக்கம்,		பதின் மூன்று. [13.]	

ஒன்று முதல் எட்டிற்கு நின்ற எண்ணுப் பெயருக்குமுன் பத்து வரில் பது எனத்திரியும்.

[நன்னூல் 195.]

(உ-ம்.) ஒருபது, இருபது, மூப்பது, நற்பது, ஐம்பது, அறபது, எழுபது, எண்பது.

அப்பியாசம். (159.)

“கிறல் கொள் வேந்தனுக்குரியவர் இருவரில்.....”

“அறம் என்னப்பட்ட பாவும் மன்னுயிர்க்கு ஒர் உயிராகவும் மனத்திற்கு ஒர் அணியாகவும் செஞ்சுத்திற்கு ஒரு செல்வமாகவும் அழக்கும் இயல்பினை உடையன.”

160. THE CARDINAL POINTS.

ககூ0.—திசைப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதி எது?

திசைப்பெயர்கள் ஈறுகெட்டும் முதல் நீண்டும் மற்ற மொழி களோடு புணரும். விகற்பமாகவும் வரும்.

[நன்னூல் 186.]

(உ-ம்.)	வடக்கு, தெற்கு, தெற்கு, மேற்கு,	வட, தென், தென், மேல்,	வடமேற்கு, தென்மேற்கு, தென்மேற்கு, மேல்கடல், மேல்கடல்,	வடமலை, தென்மொழி, தென்மொழி, தென்மொழி, மேற்கடல், மேற்கடல்,	வடதிழக்கு, தென்மொழி, தென்மொழி, தென்மொழி, தென்மொழி, மேற்கடல், மேற்கடல்,

161. NAMES OF TREES.

ககூக.—சில மரப்பெயர்களுக்குரிய சிறப்புவிதிகள் எவை?

(க.) உயிரீற்றுச் சில மரப்பெயர் முன் வல்லினம் வரிற் சிலவிடத்து வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

(உ-ம்.) அத்தி + எய் = அத்திக்காய்,
கடு + எய் = கடுகாய்.

(உ.) சிலவிடத்து இன மெல்லெழுத்துத் தோன்றும்.

(உ-ம்.) மா + எய் = மாக்காய்,
[பலா + எய் = பலாக்காய்.]
கனா + பழம் = கனம்பழம்,
விள + எய் = விளக்காய்.

(ஈ.) ஐகாரவீற்றுப் பெயரின் ஈற்றைகாரக் கெட, அம்சா ரியை தோன்றும்.

(உ-ம்.) மாதீ + எய் = மாதீக்காய்,
பனை + எய் = பனக்காய்.

(சு.) இகர, உகர, லகரங்களை ஈற்றிலுடைய மரப்பெயர் முன் னுஞ் சாரியை தோன்றும்.*

(உ-ம்.) புளி + எய் = புளிக்காய்,
புள்கு + எய் = புள்கக்காய்,
ஆல் + எய் = ஆலக்காய்.

(஠.) தெற்கு என்னும் மரப்பெயர் முன் காய் வரில், ஈற்று யீர்மெய்கெட்டு, எகரம் ஏகாரம் ஆகும்.

(உ-ம்.) தெற்கு + எய் = தெக்காய்.

[நன்னூல் 166. 187. 203.]

162. SYNECDOCHE.

ககூஉ.—ஆகுபெயர் ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளையுடைய இயற்பெயரால் அதற்குச் சம்பந்த மான வேறொரு பொருளைத் தொன்று தொட்டு வருமுறையே, வழங்குவன ஆகுபெயராம். இவற்றுள்:

III. சொற்றொடர்திகாரம்.

(க.) தாமரையின் பூவை தாமரை என்பது பொருளாகுபெயர்.

(உ.) அகத்திலிருக்கிற மனதை அகம் என்பது இடவாகுபெயர்.

(ஈ.) கார்காலத்துப் பயிரைக் கார் என்பது காலவாகுபெயர்.

(ச.) வெற்றிலை நட்டான், என்பதில், வெற்றிலை என்பது கொடிக்குப் பெயர்; ஆதலால், சிணையாகுபெயர்.

(ரு.) கார் நிறத்தையுடைய மேகத்தைக் கார் என்பது குணவாகுபெயர்.

(ஊ.) திருவாசகம் என்பதில் வாசகம் என்னும் காரணத்தினால் உண்டான நூலுக்கு வாசகம் என்றும் பெயராம். ஆதலால் காரணவாகுபெயர்.

(எ.) அலங்காரம் என்பது அலங்காரமென்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின் பெயர், அதின் கருவியாகிய நூலுக்கும் பெயர், ஆதலால், காரியவாகுபெயர்.

(டி.) திருவள்ளுவர் செய்த நூலைத் திருவள்ளுவர் என்பது கார்த்தாவாகுபெயர்.

(கூ.) தோகை வந்தாள் என்பதில் தோகை என்று பெயர்க்குப் பெயரானதால், உவமையாகுபெயர்.

[நன்னூல் 290.]

அப்பியாசம். (162.)

“சர்மிலேவாய தென துல் கருவ் மர்ப்பம்.”

“மலர்மிசை வெஞன்.”

163. PRESCRIPTION.

ககூஈ.—மரபு ஆவதென்ன?

எந்தப்பொருளை, எந்தச் சொல்லால், எந்தவழியால், அறிவடையோர்கள் சொன்னார்களோ, அந்தப்பொருளை, அந்தச் சொற்களால், அந்த வழியாற் சொல்லுவது மரபு எனப்படும்.

[நன்னூல் 429.]

164. THE USE OF படி.

ககூசு.—படி என்னும் சொல் எவ்வாறு வழங்கும்?

படி என்பது விதம் என்றத்தங்கொள்ளும். ஆகிலும் பெயர் எச்சத்தினிறுகியிலே வருங்கால், படி, படியாக, படிக்கு எவ்வை பொருட்டுப் பொருளையும், படியினால் என்பது முகாதரத்தையுங் காட்டும்.

இலக்கண வினா விடை

(உ-ம்.) இதை அறிபுன்படி (படிபாக, படிக்கு) வந்தேன்.
 கீ இதைச் செய்தபடியால் தண்டிக்கப்படுவாய்.

அப்பியாசம். (164.)

“இறங் உறம்படி இயற்றவர் இடையறா இன்னல்”

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருல் கற்றவனைக்கும்
 உண்ணும்படி அறிந்துட்டெம் அவர்.”

165. ENGLISH STOPS, AND OTHER SIGNS.

கககூ.—இங்கிலீசு இலக்கணத்துக்குரிய நிறுத்தக்குறிப்புகள் முதலிய அடையாளங்கள் சிலவிடத்து தமிழ் நூல்களிலும் வழங்கப்படும்; அவை எவை?

- அவற்றுள் மிகு வழங்குவன ஆவன:
- , என்பது ஓர் மாத்திரை நிறுத்தம்.
  - ; என்பது இரு மாத்திரை நிறுத்தம்.
  - : என்பது மூன்று மாத்திரை நிறுத்தம்.
  - . என்பது நான்கு மாத்திரை நிறுத்தம்.
  - ! என்பது அதிகசயக்குறிப்பு.
  - ? என்பது வினாக்குறிப்பு.
  - § என்பது பிரிவு, அதிகாரத்தின் உள்வகுப்பு.
  - ¶ என்பது வேறே விசேஷத்தைக் காட்டுவதற்குத் துவக்கம்.

166. NEGATIVE PREFIXES.

கககூ.—அ, அந், நிர் என்னும் கிரந்த வீருதிகள் சொல்லின் முதலிலே என்ன அர்த்தங்கொடுக்கும்?

பெரும்பாலும் எதிர்த்தங் கொடுக்கும். இவற்றுள் உயிர் முன் அந் என்றும், உயிர்மெய்முன் அ என்றும், இரண்டின்முன்னும் நிர் என்றும் வரும்.

(உ-ம்.) கிப்பாகிபயம், கிரகாரம், அருபம்.
 அசட்டை, அகாதி.

நீமலன், குதர்க்கம்,
 கிபேசம், கடிய்சகன்.

[இவை எதிர்மறைப் பருபதங்கள் எனப்படும், வீனா 123 (உ.) காண்க.]

சொற்றொடரதிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

*****

IV. PROSODY.

நான்காவது: யாப்பதிகாரம்.

167. POETRY.

கக௭.—யாப்பு ஆவதென்ன?

பலவகை மொழிகளை அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, என்றி வற்றால் யாப்புற இணைத்து, பல அலங்கார வகையாற் சிறப்புற் பொருந்தச் செய்யப்படுவன யாப்பென்னப்படும்.

யாப்பு, செய்யுள், பா, பாட்டு, கவி ஒருபொருட்பெயர்களாம்.

[நன்னூல் 268. யாப்பருங். 1.]

(I.) PARTS OF VERSE.

(I.) யாப்புறுப்பியல்.

§ க. அசை.

168. METRICAL SYLLABLES.

கக௮.—அசைகள் எத்தனைவகை ஆம்?

நேரசை, நிராயசை என இருவகை ஆம்.

[யாப்பருங். 5.]

169. SYLLABLES LONG BY NATURE OR POSITION.

கக௯.—நேரசைகள் எவை?

குற்றெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும், நெட் டெழுத்துத் தனியே வரினும், ஒற்றடுத்து வரினும் நேரசை ஆம்.

[யாப்பருங். 6.]

(உ-ம்.) க எ-த, ஞில் தனியே வந்த சேர்.
கல் எ-த, ஞில் ஒற்றெழ வந்த சேர்.
கா எ-த, ஞெய் தனியே வந்த சேர்.
கால் எ-த, ஞெய் ஒற்றெழவந்த சேர்.

170. SHORT SYLLABLES.

க௭௦.—நிராயசைகள் எவை?

குறில் இணைந்துவரினும், குறில் நெடில் இணைந்துவரினும், குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும், குறில் நெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்து வரினும் நிராயசை ஆம்.

[யாப்பருங். 8.]

(உ.-ம்.) அறி எ-து, குற்றெழுத்த இணைந்த வந்த நிரை.
சுற எ-து, குற்றெழுத்தம் சொட்டெழுத்தம் இணைந்த வந்த நிரை
மாம் எ-து, குற்றெழுத்த இணைந்த ஒற்றடுத்த வந்த நிரை.
வீளம் எ-து, குற்றெழுத்தம் சொட்டெழுத்தம் இணைந்த ஒற்றடுத்தவந்த நிரை.

§ உ. சீர்.

171. METRICAL FEET.

க௭௧.—சீர் ஆவதென்ன?

இருவகை அசையுந் தனித்தும் இணைந்தும் வருவது சீர் ஆம்.

172. CLASSES OF METRICAL FEET.

க௭௨.—அச்சீர் எத்தனை வகைப்படும்?

அசைச்சீர், இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர் என நான்கு வகைப்படும்.

[யாப்பருங். 10.]

173. FEET OF ONE அசை.

க௭௩.—அவற்றுள், அசைச்சீர் என்பதியாது?

அசைச்சீர் என்பது ஓரசைச்சீராம். அது, நேரசை தானே நின்ற நேரசைச்சீர் எனவும், நிராயசை தானே நின்று நிராயசைச்சீர் எனவும் இருவகையாம்.

நேரசைச்சீருக்கு உதாரணவாய்ப்பாடு நாள்.

நிராயசைச்சீருக்கு உதாரண வாய்ப்பாடு மலர்.

இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் ஈற்றிலே வரும்.

அவற்றோடு 'முறையே குற்றியலுகாஞ்சேர்ந்து காசு எனவும், பிறப்பு எனவும் வருவதுமுண்டு.

[யாப்பருங். 14.]

IV. யாப்பதிகாரம் (1.) யாப்புறுப்பியல்.

174. FEET OF TWO அசை.

கஎசு.—இயற்சீர் என்பது யாது?

இயற்சீர் என்பது ஈரசைச்சீர் ஆம். இவை அகவற்சீர் என வும்படும். அது, நேர் நேர், நிரா நோ, நிரா நிரா, நேர் நிரா, என நான்கு வகையாம். அவற்றிற்குத் தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம், உதாரண வாய்ப்பாடாம்.

[யாப்பருங். 11.]

175. FEET OF THREE அசை.

கஎரு.—உரிச்சீர் என்பது யாது?

உரிச்சீர் என்பது மூவசைச்சீராம். மேற்கூறிய நான்கின் ஈற்றிலே நேரசையும் நிராயசையுந் தனித்தனிக் கூடிவர எட்டு வகையாம். அவையாவன :

[யாப்பருங். 12.]

(க.)	சேர்	சேர்	சேர்	உதாரண வாய்ப்பாடு.	தே	மாம்	சாய்.	} இவை எங்கும் வெண்சீர் எனவு ம்படும்.
(உ.)	நிரா	சேர்	சேர்	..... உ-டு	புளி	மாம்	சாய்.	
(ஈ.)	நிரா	நிரா	சேர்	..... உ-டு	கரு	விளம்	சாய்.	
(ச.)	சேர்	நிரா	சேர்	..... உ-டு	கூ	விளம்	சாய்.	} இவைஎங்கும் வகுச்சீர் எனவு ம்படும்.
(ஊ.)	சேர்	சேர்	நிரா	..... உ-டு	தே	மாம்	கனி.	
(஋.)	நிரா	சேர்	நிரா	..... உ-டு	புளி	மாம்	கனி.	
(ௌ.)	நிரா	நிரா	நிரா	..... உ-டு	கரு	விளம்	கனி.	
(ஐ.)	சேர்	நிரா	நிரா	..... உ-டு	கூ	விளம்	கனி.	

176. FEET OF FOUR அசை.

கஎகூ.—பொதுச்சீர் என்பது யாது?

நாலசைச்சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும். மேற்சொல்லிய நால் வகைப்பட்ட இயற்சீரின் ஈற்றிலே, முறையே,

[யாப்பருங். 13.]

தண்பூ	என	சேர்	சேரும்.	} கூட்டிற் பதினான்கும்.
நதம்பூ	என	நிரா	சேரும்.	
தண்ணிழல்	என	சேர்	நிரையும்.	
நறுநிழல்	என	நிரா	நிரையும்.	

இவை பாட்டில் மிகவும் வழங்காவாம்.

§ 176. தலை.

177. CONNECTION OF FEET.

களஎ.—தலை ஆவதென்ன?

சீரோடு சீர் பாட்டிலே தொடர்ந்து வரும் முறையே தலை ஆம்.

[யாப்பருங். 17.]

178. THE CONNECTION PECULIAR TO THE ஆசிரியம் METRE.

களஅ.—ஆசிரியத்தலை என்பது யாது?

நேரோடு நேரும், நிராயோடு நிராயும் ஒன்றுவது ஆசிரியத்தலை ஆம்.

[யாப்பருங். 19.]

(உ-ம்.) “திருமழை தலைஇய,
இருன்றி விசம்பின்,
விண்ணிற் இழிசை கடுப்ப,
பண்ணமைத் தவத்தே சென்ற வாதே.”

இதிற், கருவிளங், கருவிளம்; கருவிளம், புளிமா; கூவிளங், கருவிளம், புளிமா; கூவிளம், புளிமா, தேமா, தேமா; என்று நேர்முன் நேரும், நிராயுள் நிராயும் வந்தது காண்க.

179. THAT OF THE வெண்டா.

களக.—வெண்டலை ஆவதென்ன?

மா முன் நிராயும், விளம் முன் நேரும், காய் முன் நேரும் வருவது வெண்டலை.

[யாப்பருங். 18.]

(உ-ம்.) “உருவுகண் டெள்ளமை வேண்டிம்.
உருக்பெருத்தேக் கச்சாணி பன்னூர் உடைத்த.”

[இசிற், கருவிளம், தேமாக்காய், தேமா, கருவிளக்காய், தேமாக்காய், தேமா, பிறப்பு என வந்தது காண்க.]

§ 179. அடி.

180. LINES.

கஅ0.—அடி ஆவதென்ன?

தலையினாலே இணைக்கப்பட்ட சீரோடு வருவது அடியாம்.

[யாப்பருங். 23.]

IV. யாப்பதிகாரம் (I.) யாப்புறுப்பியல்.

இவ்வடி இரு சீரல் வரும் குறையடி எனவும்,
மூன்ற சீரல் வரும் சிந்தடி எனவும்,
ஔர சீரல் வரும் அளவடி எனவும்,
ஐந்து சீரல் வரும் சொல்லடி எனவும்,
மிகு சீரல் வரும் கழிசொல்லடி எனவும், ஆக
ஐந்து வகை ஆம்.

§ ரு. தொடை.

181. CONSONANCE.

கடிசு.—தொடை ஆவதென்ன?

அடிகளிலுஞ் சீர்களிலும் எழுத்துக்கள் இசையத்தொடுப்பது தொடை ஆம்.

[யாப்பருங். 32.]

182. RHYME.

கடிஉ.—எதுகைத்தொடை ஆவதெது?

அடிகளில் முதலெழுத்துக்கள் மாத்திரை அளவில் ஒத்துநிற்க, இரண்டாம் எழுத்து இசையத் தொடுப்பது எதுகை.

[யாப்பருங். 34.]

(உ-ம்.) “மலர்மிசை யெடுஞன் மாண் அடி சேந்தர்
நிலமிசை நீடு வாய்வார்.”

[இதிலே மல என்பதற்கு நீல என்பது எதகையாம்.]

ஔர கட்டென்பதற்கு பட்டென்பது எதகையாம், பாட்டென்பது எதகையாவது.

183. ALLITERATION.

கடிரு.—மோனைத்தொடை ஆவதெது?

அடி முதலெழுத்து மீண்டு வரவும், இன எழுத்து வரவுந் தொடுப்பது மோனை. அவ்வின எழுத்தாவன:

[யாப்பருங். 33.]

அ, ஆ, ஐ, ஔ.	}	ஒன்றகொன்ற மோனையாம்.
இ, ஈ, எ, ஏ, யா.		
உ, ஊ, ஓ, ஔ.		
ச, த,		
கு, ஈ,		
ம, வ,		

(உ-ம்) மெற்கண்ட குறில் மயமோனையும் கர மோனையும் காண்க.

(II.) KINDS OF METRE.

II. யாப்பியல்.

184. METRES AND THEIR SUBDIVISIONS.

கடிசு.—மேற் கூறிய உறுப்பினால் உண்டாகிய விசேஷித்த பாவும் பாவினமும் எவை?

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலித்துறை, விருத்தம் முதலியவும் உண்டு. [யாப்பருங். 52, 53, 54.]

☞ மற்றவை எல்லாம் யாப்பருங்கலத்திலே காண்க.

§ க. வெண்பா.

185. THE VENPA.

கடிரு.—வெண்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) வெண்பாவிடத்து இயற்சீரும், வெண்சீரும் வரும்.

(உ.) அளவடியாலே நடக்கும். ஆயினும் ஈற்றடி சிந்தடியாக வரும்.

(ஈ.) நாள், மலர், காசு, பிறப்பு இந்நான்கில் ஒன்று ஈற்றடியின் ஈற்றுச் சீராம்.

(ச.) அதற்கு உரிய தனையாகிய வெண்டனையன்றிப் பிறதனாவரா. [யாப்பருங். 55.]

186. KINDS OF VENPA.

கடிசு.—வெண்பா எத்தனைவகையாம்?

குறள், சவலை, நேரிசை, இன்னிசை, என நான்கு வகையாம்.

[யாப்பருங். 56.]

187. CURAL.

கடிஎ.—இவற்றுள் குறள் ஆவதெது?

நாற்சீர், முச்சீர் என இரண்டு வருவது குறளாம்.

[யாப்பருங். 57.]

(உ-ம.) “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு புண்குடையர் கல்லாதவர்.”

“உருவுகண் டெள்ளமை வேண்டும்; உருக்பெருக்கேக் கச்சாணி அன்னுள் உடைத்த.”

[9௫ கீதப்பத்தினாலும் இரு கீதப்பத்தினாலும் கந்தற]

IV. யாப்பதிகாரம். (II.) யாப்பியல்.

188. SAVALEI.

கடிவு.—சவலை வெண்பா என்பதெது?

இரு குறள் ஒரு விகற்பத்தால் வருவது சவலை ஆம்.

(உ-ம்.) “அட்டாலும் பால் சவையிற் குஞ்சுநவல்வல்

சட்டாலும் கண்பல்லவர் கண்பல்லவர்;
செட்டாலும் மேல்க்கண மேல்க்கணை: சங்கு
சட்டாலும் வெண்மை தரும்”

189. NÉRISSEI.

கடிவு.—நேரிசைவெண்பா என்பது யாது?

இரு குறளும் நடுவே தனிச்சொல்லும் வருவது நேரிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 58.]

(உ-ம்.) “தம்மை இசுழ்த்தமை தம்பொறப்ப தன்றி மற்

றெம்மை இசுழ்த்த வீண்ப்பயத்தால்,

உம்மை

பெருவாய் கிரையத்த வீழ்வகொல் எனற
பரிவதுஉஞ் சான்றேர் கடன”

190. INNISEI.

ககுக.—இன்னிசை வெண்பா என்பதெது?

நாற்சீர் மூவடியும் முச்சீர் ஓரடியும் வருவது இன்னிசைவெண்பாவாம். [யாப்பருங். 59.]

(உ-ம்.) “இன்றகொல், அன்றகொல், என்றகொல் என்னு
யன்றையே நின்றது கூற்றம்என நெண்ணி,
ஒருயமின நீயவை; ஒல்லும் வகையான்
மருயமின் மாண்டர் அறம்.”

§ உ. ஆசிரியப்பா.

191. ĀSIRIYAM METRE.

ககுக.—ஆசிரியப்பாவுக்குரிய இலக்கணமென்ன?

(க.) இயற்சீரன்றிச் சிலவிடத்து வெண்சீருந், தேமாங்கனி, புளி மாங்கனி என்னும் இடை நேரசை வஞ்சிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ.) அதில் தன் தனையன்றி வெண்டனையும் வரும்.

(ஈ.) மூன்று முதலிய பல அடிகளான் வரும்.

(சு.) ஈற்றடியின் ஈற்றசையின் ஈற்றிலே ஏகாரம் பெரும்பாலும் வரும். [யாப்பருங். 66.&c.]

ஆசிரியம் எனவும் அசவல் எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “சீரிடை தரையி னேசெயெம் இஃமையே;

சாரிடை மின்னிற் கடிநிறம் புசமே;

தேரிடை உருளிற் செல்வ' மறமே;

தாரிடை மதவினிற் தவிச்சொழி இஃபமே !”

§ ஈ. கலித்துறை.

192. CALITTURY METRE.

ககஉ.—கலித்துறையின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) ஒரே எதுகையான நெடிலடி நான்கும் உடைத்தாகும்;
 (உ.) வெண்டளையைப் பெறும்;
 (ஈ.) ஒவ்வோரடியின்முதல் நான்குசீரும் இயற்சீராகவும்
 இடைநேரசைக் காய்ச்சீராகவும் இருக்கும்;
 (ச.) ஒவ்வோரடியின் ஐந்தாஞ்சீர் கூவிளங்காய் ஆவது, கரு
 விளங்காய் ஆவது இருக்கும்;
 (ரு.) ஈற்றடியின் ஈற்றிலே ஏகாரம் வரப்பெறும்;
 (சு.) நேரசை முதலடியிற் பதினாறு அசைகள் வரும்.
 (எ.) நிராயசை முதலடியிற் பதினேழு அசைகள் வரும்.

இது கட்டளைக்கலித்துறை எனவும்படும்.

[யாப்பருங். 85.]

- (உ-ம்) “எரிஎனக் கென்னும், புழுவோ எனக்கெனும், இர்தமண்ணுஞ்
 சரிஎனக் கென்னும்; பருந்தோ எனக்கெனும், தான்புரிசை
 ஈரிஎனக் கென்னும், புன்னாய் எனக்கென்னும் இக்காறடலைப்
 பிரிய முடன் வளர்த்தேன்! இதனால் என்ன பெற்றெனக்கே?”

§ ச. விருத்தம்.

193. VIRUTTAM METRE.

ககஈ.—விருத்தத்தின் இலக்கணம் என்ன?

- (க.) எல்லாச் சீருந் தழுவும்;
 (உ.) ஐந்து வகையான அடிகளாலுண்டாகும்;
 (ஈ.) தளையின்றி நடக்கும்; ஆயினும் அதற்குரிய பொதுவான
 விதியாவது: ஓரடியில் தேமா வந்தவிடத்து மற்றோரடியில் தேமா
 ஆயினும், புளிமாவாயினும் வரும். விளம் வந்தவிடத்து மற்றோ
 ரடியில் கூவிளமாயினும் கருவிளமாயினும் வரும். காயிறுச்
 சீருக்குக் காயிறுச்சீருந், கனியிறுச்சீருக்குக் கனியிறுச்சீரும்
 வரும். மற்றது மிவ்வாறே.

சீ தம்முள்ளறி வரில் சந்தபேதமாம்.

[யாப்பருங். 65. 74. 86. 88.]

- (உ-ம்) “கமெனவன் பேய்கலைந் கொடிதாரு மலைநிலும் கடத்தற் கொண்ணு
 கொவெய்த் தினும்வலித கடல்பருதி மெருவினை கோ பேத்தத
 கெனலை விழும்ருதினு' கிறத்தரித; புலன்முழுதக் தோன்ற முலம்
 'கெழுமலகி தண்டெனினுன் டில்தாதி விலத்தினக் கெடுத்தல் வேண்டும்.”

யாப்பதிகாரம் முற்றிற்று.

இலக்கண வினா விடை.

V. RHETORIC.

ஐந்தாவது: அணி அதிகாரம்.

194. RHETORICAL EMBELLISHMENT.

கக்ச.—அணி என்பது யாது?

மக்களுக்கு அணியும்பூமாலைபோலவும், பொன் ஆபரணம் போலவும், புலவர்பாடிய கவிகளுக்கு அலங்காரமாகச் செய்தன வாம்.

195. KINDS OF RHETORICAL ORNAMENT.

ககக.—அவ்வணி எத்தனை வகையாம்?

சொல்லணி, பொருளணி என இருவகையாம்.

196. VERBAL ORNAMENT.

ககக.—சொல்லணி ஆவது என்ன?

எழுத்தானுஞ் சொல்லானும் பெயர்த்து வேறுபொருள் தருவது சொல்லணியும். அணியைத் தந்த சொல்லை மாற்றின் அணிகெடும் ஆதலால் சொல்லணி எனப்படும்.

(உ-ம்.) “முல்லை நகைத்தன” என்பதற்கு “முல்லை பூத்தன” என்ற சொல்மாறவே அணி நிலவாமையாற் சொல்லணி.

ஓ க. சொல்லணி.

197. KINDS OF VERBAL ORNAMENT.

ககக.—சொல்லணி எத்தனைவகையாம்?

மடக்குஞ், சித்திரமும் என இருவகையாம். அவையாவன: (க.) எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆகிய மூவகையினாலும் மாறிவருவன மடக்கணி.

அவை மறிநிலை, அந்தாதி, அடுக்கு, என மூன்று வகை ஆம்.

(உ.) இரதமுதலிய பலவாறான கோணங்களாகச் சித்திரித்து எழுத்துகளைமாறி அடைத்துப்பாடுவன சித்திரவணி. இவை பந்தனம் என்றும் பெயர்பெறும்.

‘[தண்டி அலங். III. 1.]

“எழுத்தின் கட்டம் இடை பிறிதெழும்
பெயர்ததம் வேறு பொருடின் மடக்கே.”

198. INVERSION.

ககூஅ.—மறிநில ஆவது என்ன?

எழுத்துக்களையாவது சொற்களையாவது அடிகளையாவது மாறி நிற்கும்படிப் புணர்ப்பதாம்.

(உ-ம்.) சிவிற = விசிற.
சூமிற = மிசூற.
இது எழுத்த மறிநிலை என்னப்படும்.

(உ-ம்.) இல்முன = முன்றில்.
கசர்ப்புறம் = புறகசர.
இது சொன்மறிநிலை என்னப்படும்.

“சரையாடக் செண்டை கயத்தாட மஞ்சை
சனையாழ அமமி மிதப்ப வரையனைய
யானக்கு நீதத முயற்கு நிலையெனப
கானக காடன கூன.”

இது அடிமறிநிலை என்னப்படும். [சன்னூல் 419.]

(உ-ம்.) “நடுக்குறந்த தநசேந்தர் துளபக் தடையர்
செடுத்தத தானுயப்பினு’ மீண்டுக்கால் ஈண்டுமெ
இடுக்குறநப் பந்நினு’ நிலலாத செல்வம்
வீடுக்கும் வினேபுலசாதக் கால்.”

199. THE REPETITION OF THE LAST WORD OF THE FORMER LINE, OR VERSE, IN THE BEGINNING OF THE NEXT.

ககூகூ.—அந்தாதி ஆவதென்ன?

எழுத்தாவது சொல்லாவது அந்தாதியாகப் பாடுவதாம்.

[யாப்பருங். 50.]

(உ-ம்.) “மாந்தக்கெல்லாம் கேள்வியாலறிவும்;
அறிவினூர் கல்வியும்; கல்வியாற் புசுறும்;
புசுறாற் பெருமையும் வினாத்த அளரும்.”
“கல்வியே கற்புடைப் பெண்டிர்; பெண்டிர்க்குச்
செல்வப்பூதல்வனே ஈரக்கவி.”

200. REPETITION.

உ00.—அடுக்கு ஆவது என்ன?

சொல்லானும் பொருளானும் அடுக்கிவருவனவாம்.

[நன்னூல் 436.]

V. அணி அதிகாரம்.

(உ-ம்.) “பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை சந்த.”

“தப்பார்க்குத் தப்பாய தப்பார்க்கித் தப்பார்க்குத்
தப்பாயதுஉ’மழை.”

“வைகலும் வைகல் வாக்கண்டும் அகிதணாரி’
வைகலும் வைகலை வையும் என் நின்புறவர்;
வைகலும் வைகற்றம் வாழ் காண்மெல் வைகுதல்
வைகலை வைத்தணார தரி.”

“ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்குமே ஒக்கும்
வினகினிற் சீரேறி ஒக்குமே ஒக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னீறம்.”

201. VARIOUS FANTASTIC MEASURES.

உ0க.—சித்திரவணி ஆவது என்ன?

இரதபந்தனம், நாகபந்தனம், யாணை, குதிரை, ஒட்டகை இவை
முதலானவைகளின் நடையுடையன அடிபந்தனம் ஆம்.

இவை சிறந்ததல்லாமையால் உதாரணம் காட்டவில்லை.

§ உ. பொருளணி.

202. ORNAMENT DERIVED FROM THE SENSE.

உ0உ.—பொருளணி ஆவதென்ன?

சொல் மாறினும் அச்சொல்லால் வழங்கிய பொருள் மாறாது,
அணியுங் கெடாது வருவது பொருளணி ஆம்.

(உ-ம்.) ப வ வ வாய் எ-ரு சொன் மாறி, த கி ர் போன்ற செவ்வாய்
எனில், சொன் மாறினும் பொருண் மாறாமையற் பொருளணி.

203. ESSENTIAL QUALITIES.

உ0ஈ.—தன்மையணி ஆவதென்ன?

ஒரு பொருளுக்கு உரிமையுடையது தன்மை அணியும்.

(உ-ம்.) “அஞ்சமை நகை அறிவுக்கம் இஞ்சாக்கும்

எஞ்சாமை வேகத்த் கியல்பு.”

எ-த. அச்சுக்கு இவ்வியற்கை இன்றியமையா,
ஆதலில் இது தன்மை யணி.

[தண்டி அலங். II. 2, 3.]

“எவ்வகைப் பொருளு மெய்வகை வினக்குத்
சொல்லுறை தொடுபத தன்மை ஆகும்.
அதனே, பொருக் குணஞ்சாதி தொழிலொடு புலன் ஆம்.”

204. COMPARISON.

20௪.—உவமையணி ஆவதென்ன?

இருபொருள் தம்முள் குணத்தானுந், தொழிலானும், பயனானும் ஒத்தனவாகக் கிட்டலாம். இவற்றுள், உபமானமும், உபமேயமும், பொதுப்பண்பும், போலமுதலிய உவமையுருபுகளுந் தொக்கும் விரிந்தும் விகற்பித்தும் வரும்.

(உ-ம்.) “புறஞ்நி கண்டனையர் எனும்
அகல்குறளி மூக்கிற கருமை யுடைத்த

எ-து. குன்றியானது புறத்தச் செம்மையும் மூக்கிற கருமையும் உடையதுபோல, கூடா ஒழுக்கத்தார் வேடத்தார் புறத்தச் செம்மையும் அகத்தகக் கருமையும் உடையார், ஆதலில் பண்புவமையணி.

(உ-ம்) “அடுத்தது காட்டுமீ பனிக்சேபோ னெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டு மூகம்.”

எ-து. கண்ணடியானது தனக்கு எதிரிட்ட பொருளின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதல்போல, முகமானது தனக்கு எதிரிட்ட மனதின் குணத்தைக் கொண்டு தோற்றதலாற, தொழிலுவமையணி.

(உ-ம்.) “மருக்தாமித் தப்பா மாதந்தறற் சொல்வம்
பெருத்தகை யாங்கட் படின.”

எ-து. மரமானது பணியாளருக்கு மருக்தாய்ப் பயனதல்போலப் பெருத்தகையான சொல்வமானது உறமையாளருக்குப் பயனதலாற் பயனுவமையணி.

(உ-ம்) “அகாமுதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன முநந்றே புலகு.”

எ-து அகாத்திற்குத் தலைமை வீசாந்தான் அன்றி கதமாதந்திரையான இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவனுக்குத் தலைமை செயற்கை உணர்வான் அன்றி இயற்கை உணர்வால் முற்றும் உணர்ந்தலானும்; எடுத்தக் காட்டுவமையணி இது திட்டாத்தவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்) “வலிவி னிலையையான வலுநுமம் பெற்றம்
புலியினரேல் போத்தற மேய்க்ந்தற.”

எ-து கல்வாற் போல வேடம்பூண்டு பிறரை வஞ்சிக்கின்ற கூடா ஒழுக்கத்தானாகுருப் பசு புலியினரே லுப்போத்தறக் கொண்டதுபோலும், எனவே, பசு புலியினரே லுப்போத்தறக் கொள்ளுதல் இவ்வமையால், இவ்வொருவமையணி.

[தண்டி அலங். II. 4.]

“பண்புந் தொழிலம் பயனும் என்றிறநின்
ஒன்றும் பலவும் பொருளெனெ பொருள்புணர்ச
தொப்புமை தோன்றச் செய்பின் அகி தவமை”

205. FIGURATIVE LANGUAGE.

20௫.—உருவகவணி ஆவதென்ன?

உவமையும் பொருளும் வேறுபடாமற் குணந், தொழில், பயன் என்னும் முக்காரணங்களுந் தோன்றாமலும், உவமையுருபு இல்லாமலும் ஒன்றுபடவரும் உவமையே உருவகவணியாம்.

V. அணி அதிகாரம்.

(உ-ம்.) “அறவாழி அந்தணன் குச்சேந்தர்க் கல்லாத்
பிறவாழி சீத்தலரித.”

எ-து. கடவுளுடைய பாத்தத்தைத் தோணியாக உருவகஞ் செய்தமையால் ஏனக்க உருவகவணி; இதனை
உகதேச உருவகவணி எனவும்படும்.

(உ-ம்.) “குணமொளையும் குணநேறி கின்றார் வெகுளி
கணமெய்க் காத்தல் அரித.”

எ-து. தரந்தார் இருதந்தரு அசையாமையும் பெருமையும் உடைய மலையைப்போலக் குணக்கீர உருவகஞ்
செய்தமையால், இது ஏது உருவகவணி.

(உ-ம்.) “நினமென்னுஞ் சேர்ந்தனைக் கொல்லி
இனமென்னும் எமப் புணையக் கிடம்.”

எ-து. நெருப்பு தான் சேர்ந்த இடத்தையே கிடம்; நினமானது தான் ரோத இடத்தையுஞ் கடுமென்ற
அதிகமாகச்சொல்லி உருவகஞ் செய்தமையால் இது யிகைபெய்துறமை உருவகவணி.

[தண்டி அலங். II. 9.]

“உவமையும் பொருளும் வேறறமை ஒழிவீத
நென்றனமாட்டின், அகிலுருவகம் ஆகும்.”

206. ANTITHESIS.

உ05௬.—வேற்றுமையணி ஆவதென்ன ?

இருபொருளைத் தம்முள் உவமித்துப் பின்னர் அவற்றுள்
வேற்றுமை தோன்றக் கூறுதலாம்.

(உ-ம்.) “நீயினர் சட்டபுண்ணுள்ளறும்; ஆறநே
காவிறை சட்ட வடு.”

எ-து. நீயர், கொடுஞ்சொல்லுஞ், கடுமெழிவினும் ஒக்குமாயினும்; நீயினர் சட்டப்பட்ட புண் ஆறநே
வினும், காவிறை சட்டப்பட்டவடு ஆறநேவினும் அதிகமானமையால் வேற்றுமையணி.

[தண்டி அலங். II. 22.]

“கூற்றினும் குறிப்பினும் ஒப்புடை இருபொருள்
வேறறமை படவரின் வேற்றுமை அறவே.
அறவே, குணம் பொருள் சாதி தொழிலொடு புணரும்.

207. RECURRENCE OF THE SAME WORD.

உ06௭.—பின்வருநிலையணி ஆவதென்ன ?

முன்னர்வந்த சொல்லும் பொருளும் பின்னர்ப் பலஇடத்தும்
வருவது பின்வருநிலை அணியாம்.

(உ-ம்.) “சோயெல்லச் சோய் செய்தார் மேலவர் சோய்செய்யார்
சோயினமை வேண்டிபவச்.”

எ-து. சோயென்னுஞ் சொல்லும்பொருளும் பின்னும்வந்தமையால் இது பின்வருநிலையணி.

[தண்டி அலங். II. 15.]

“முன்வருஞ் சொல்லும் பொருளும் பலவழி
பினவரு மெனநீறி பின்வரு நிலையே.”

208. PROVERBIAL EXPRESSIONS.

20௮.—ஒட்டணி ஆவது என்ன?

கவி கருதிய பொருளை மறைத்து அது வெளிப்படுத்தற்கொத்த வேறொன்றை உரைப்பதாம்.

(உ-ம்.) “பீலியெய் சாசமெ அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுததப் பெயின்.”

எ-து. எலியவரென்றெண்ணிப் பலரோடு பகைத்தவன் தான் எத்தனை பலசாலியாயினும் அவர்கள் ஏக மாயத நிரண்டபொது அழிந்தபோலான் என்பது தேனற மயிலிறகுளை ஏறிய வண்டிலும் அச்ச முறியும் எனறமையால் இது ஒட்டணி.

[தண்டி அலங். II. 25.]

“சுருதிய பொருடொருத்தபுலப் படுத்த
சொத்த தொன்றைப்பின் அகி தொட்டென மொழிப.”

209. CONTRAST.

20௯.—விலக்கணி ஆவதென்ன?

ஒன்றைச் சொல்லி மற்றதைக் காட்டிய குறிப்பினால் மறுத்து வி லக்குவது விலக்கணி ஆம்.

(உ-ம்.) “சுன்றே தரினு’ கடுவிகத்தாம் ஆகசதை
அனறே ஒழிப விடல்.”

எ-து. சீயாய மின்றித் தேடிய பொருள் என முன்னர்க் கூறி அது கன்மையே தரினும் வீடுக எனப்பின் னர் விலக்கியமையால் இது விலக்கணி.

[தண்டி அலங். II. 16.]

“முன்னத்தின் மறப்பின அது முன்னர் விலக்கே
முவுகைக் காலமு மெவியதாரும்.”

210. IRONY.

2௧0.—மாறுபடுபுகழணி ஆவதென்ன?

ஒன்றனைப் புகழ்ந்தாற்போலப் பழித்தலும், பழித்தாற்போலப் புகழ்ந்தலுமாம்.

(உ-ம்.) “தேவர் அணையர் கயவர், அவருத்தர்
மெவன செய்தொழுகலார்.”

அறிவின்கள் சீயவழியின் கடக்கில் தீங்கைத் தருமென்றணாத; தங்கள் வீரப்பப்படியே கடக்கின்றமையால், தமமிக்கைப்படி, சல்வழியிலொழுருகின்ற தேவருக்கொப்பெனருர் ஆதலில் மாறுபடு புகழணி.

[தண்டி அலங். II. 39.]

“புகழ்வது போலப் பழித்தும் புனைதலும்,
பழிப்பது போலப் புகழ்புலப் படுத்தலும்,
அவைபும் இன்னிவன் றறாருக் குளரே.”

V. அணி அதிகாரம்.

211. SELF PRAISE.

உகக.—தன் மேம்பாட்டுவாயணி ஆவதென்ன?

ஒருவன் தனக்கு மேன்பாடாகத் தன்னைத்தானே புகழ்வதாம்.

(உ-ம்.) “என்னைமுன் வில்லன்மீன் தெவ்வீ, பலரென்னை
முனைவிறு கன்னின நவர்”

எ-து. பகைவரே என்னரசனமுன் வில்லாதபோங்கள்; நின்றவர்களை எல்லாம் கல்லாகநிற்கச் செய்தேன் யான; எனத்தன்னைத் தானே புகழ்கதமைபால் தன்மேம்பாட்டுவாயணி.

[தண்டி அலங். II. 44.]

“தான்றற் புகழ்வத தன்மேம் பாட்டுவோ.”

212. THE GARLAND.

உகஉ.—மாலைஉவமைஅணி ஆவது என்ன?

ஒரு பொருளின் இடமாய்ப் பலபொருள் தோன்றி, அவை ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து, ஒவ்வொரு பொருளின் கடையிலும் பொருள்முடிவுபடுவது மாலைஉவமைஅணியும்.

(உ-ம்.) “அன்பினும் ஆர்வம் உடைமை; அது ஈனும்
நன்பெனனு நாடாச்சிறப்பு.”

எ-து. அன்பானது ஆர்வம் உடைமையை ஈனும்; ஆர்வார்வமுடைமையானது நன்பெனனும் நாடாச்சிறப்பை ஈனும் என்றமையால் மாலை உவமை அணி.—

213. MANY SUBJECTS WITH A COMMON PREDICATE.

உக௩.—ஒப்புமைக் கூட்டவணி ஆவதென்ன?

ஒன்றற்கொன்று புகழினாலேனும் பழிப்பினாலேனும் இசையப்பொருந்தி முடிவுபடுவது ஒப்புமைக்கூட்ட அணியும்.

(உ-ம்.) “அவை அஞ்சி மெய் விதிப்பார் கல்வியுள், கல்லார்
அவை அஞ்சா ஆளுவசொல்லும், நவை அஞ்சி
நத்தண்ணுச் செல்வமும், நல்குநகரார் இன்னவரும்
பூததலிற் பூவாமை நன்ற.—”

[தண்டி அலங். II. 53, 54.]

“கருதிய குணத்தின் மிகுபொருளுடன் வைத்
தொருபொருள் வைப்ப தொப்புமைக்கூட்டம்.—
புகழினும் பழிப்பினும் புலப்படுமே அதுவே”

அணி அதிகாரம் முற்றும்.

இலக்கண வினா விடை.

—❦—

VI. THE SUBJECTS TREATED OF IN COMPOSITIONS.

ஆறாவது: பொருள் அதிகாரம்.

214. SUBJECT MATTER

உகச.—பொருள் ஆவதென்ன?

இம்மை மறுமைகளிலுஞ் சீவராசிகளுக்கு உறுதியைத் தருவதென்று வேண்டப்பட்டதும், உயர்ந்தோரால் இலக்கியங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும் ஆம்.

215. ITS DIVISIONS.

உகரு.—அப்பொருள் எத்தனைவகை ஆம்?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என நான்குவகை ஆம்.

[நன்னூல் 10.]

216. VIRTUE.

உகசு.—இவற்றுள், அறம் ஆவதென்ன?

கடவுள் அருளிய வேதத்தில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழித்தலும் ஆம்.

❦ இஃக ஓழக்கம், வழக்கு, தண்டம், ஆயிற் றன்ற வகையுடையனென்பாரும். என் டெ— அன்றியும், இவ்வறத்தை இவ்வறம் எனவும் தற வறம் எனவும் சொல்லுவர்.

217. POSSESSIONS.

உகஎ.—பொருள் ஆவதென்ன?

தருமவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பிரயோசனமுள்ள பதார்த்தங்களாம்.

218. PLEASURE.

உகஉ.—இன்பம் ஆவதென்ன?

சீவராசிகள் ஐம்புலன்களைக்கொண்டு, மகிழ்ச்சியாக அனுபவிப்பதே ஆம்.

VI. பொருள் அதிகாரம்.

219. HEAVEN.

உககூ.—வீடு ஆவதென்ன?

கடவுளுடைய அநுக்கிரகத்தால் நல்லோர் மறுமையில் அடைந்து அனுபவிக்கும் மனோவாக்குக்கெட்டாத நித்திய பேரின்பமே ஆம்.

220. FURTHER SUBDIVISIONS.

உஉ0.—இப்பொருளை இன்னும் தூலோர் விரித்துக் கூறுவதும் உண்டோ?

உண்டு. எப்படியெனில்:

உள்ளத்தின்கண் நிகழ்வது அகப்பொருள் என்றும், புறம்பே நிகழ்வது புறப்பொருள் என்றுங் கூறுவர். அன்றியும், அவற்றிற் குரிய குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், ரெய்தல், ஆகிய ஐந்திணை நிலங்களையும்; அந்நிலங்களுக்குரிய கருப்பொருள்களையும்; பல வகைப்பட்ட காலங்களையும்; மற்றைய விசேஷங்களையும் விதந்து கூறுவார்கள். இவை பெரும்பயன் இல்லாமையால் இந்நூலிற் கூறவில்லை.

~~~~~  
பொருள் அதிகாரம் முற்றும்.
~~~~~

இலக்கண வினா விடை முடிந்தது முற்றும்.

POPE'S THIRD
TAMIL GRAMMAR.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

NANNŪL.

பவணந்தி முனி செய்த

ந ன் னூ ல்

மூலமும் பொழிப்புரையும்.

இஃது

ஜி. யூ. போப்பையரால்

பார்வையிடப்பட்டுப்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Madras:

PRINTED AT THE AMERICAN MISSION PRESS.

1857.

PREFACE.

நன்னூல்.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

1. மலர் தலை உலகின் மல்கிருள் அகல
இலகொளி பரப்பி, யாவையும் விளக்கும்
பரிதியின் ஒருதான் ஆகி, முதல்நா
ரெப்பள்ள வாசை முனிவிகர் துயர்ந்த
5. அற்புத மூர்த்திதன் அலர்தரு தன்மையின்
மனஇருள் இரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற அருளிய மூவறு' மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனு' நான் கெல்லையின் இருந்தமிழ்க் கடலுள்
10. அரும்பொருள் ஐந்தையும் யாவரும் உணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகல்அற நூறி இருநில' முழுவதூர்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணர்
கிசைதொறு' நிறுவிய திறல்உறு தொல்சீர்க்

கிறப்புப்பாயிரம்.

15. கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீயகங்கள்
அருங்கலை விநோதன் அமர்ஆ பரணன்
மொழிந்தன்ன ஆக: முன்னோர் ஞானின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வகுத்தனன்
20. பொன்மதிற் சநகைச் சன்மதி முனிஅருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
என்னு' நாமத் திருந்தவக் தோனே.

INTRODUCTION ON GENERAL PREFACES.

நன் னூல்.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

1. NAMES OF A PREFACE.

க. முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம்,
புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை, பாயிரம்.

[பாயிரத்திற்கு வருங் காரணக் குறிகளை உணர்த்திற்று.]

2. KINDS OF PREFACES.

உ. பாயிரம் பொதுசிறப் பெனஇரு பாற்றே.

[மேல் பாயிரம் என்றது பொதுப்பாயிரமுஞ் சிறப்புப்பாயிரமும் என
இரு வகையினை உடைத்து.]

3. A GENERAL PREFACE.

ஈ. நூலே நுவல்வோ' னுவலுந் திறனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்றும் ஐந்தும்
எல்லா நூற்கும்; இவைபொதுப் பாயிரம்.

[நூலினது வரலாறும், ஆசிரியனது வரலாறும், அவ்வாசிரியன் நூலை மாணுக்கனுக்குச் சொல்லுதலின் வரலாறும், மாணுக்கனது வரலாறும், அவன் கேட்டவின் வரலாறும், என்னும் ஐந்தும் எல்லா நூற்கும் ஆம்; ஆதலின் இவ்வைந்து வரலாற்றையும் விளங்க உணர்த்துவது பொதுப்பா யிரமாம்.]

4. A CLASSICAL WORK.

௪. நூலின் இயல்பே நுவலின் ஒர் இரு
பாயிரர் தோற்றி, மும்மையின் ஒன்றாய்,
நாற்பொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி,
ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி, அம்மாட்சியோ
டெண்ணான் சூத்தியின் ஒத்துப் படலம்,
என்னும் உறுப்பினிற் சூத்திரந் காண்டுகை,
விருத்தி, ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே.

[மேற் கூறிய ஐந்தனுள் நூலினது வரலாற்றைச் சொல்லின் இருவ கைப் பாயிரத்தையும் முன்னுடைத்தாதல் முதலாக இங்ஙனம் விகற் பித்த பதின்மூன்று விகற்ப நடைகளைப் பெற்று வரும்.]

5. KINDS OF CLASSICAL WORKS.

௫. முதல் வழி சார்பென் நூன் மூன்றாகும்.

[முதலால், வழிநூல், சார்புநூல் என மூன்று கூற்றதாம் நூல்.]

6. ORIGINAL CLASSICS.

௬. வினையி' நீங்கி விளங்கிய அறிவின்
முனைவன் கண்டது முதலால் ஆகும்.

[வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய முதல்வன் ஆதிக்கண் ணே செய்தது யாது அது முதலால் ஆம்.]

உ. பொதுப்பாயிரம்.

7. THE SUPPLEMENTAL CLASSICS.

எ. முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங்கூறி,
அழியாமரபி னது வழிநூல் ஆகும்."

[தொல்லாசிரியர் நூல்களின் பொருண் முடிவு முழுவதும் ஒத்து, வழிநூல் செய்வோன் முதனூலுளதாகவுந் தான் வழிநூற் செய்தற்குக் காரணமாக வேண்டிய விகற்பங்களையும் உடன்கூறி, அவ்விகற்பங்கள் உணர்வுடையோர் பலர்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின் அழியாது உலகத்து நின்று நிலவு மரபினையுடையது வழிநூல் ஆம்.]

8. DERIVATIVE WORKS.

அ. இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
திரிபு வேறுடையது புடைநூல் ஆகும்.

[முதனால் வழிநூல் என்னும் இருதிறத்து நூல்கட்கும் பொருண் முடிபு ஒருபுடை ஒத்து, ஒழிந்தன எல்லாம் ஒவ்வாமையை யுடையது சார்புநூல் ஆம்.]

9. A SPECIAL RULE REGARDING THE TWO LAST.

வேண் பா.

கூ. முன்னோர் மொழிபொருளே அன்றி அவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவம் என்பதற்கு—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமஎனு' மேற்கோளில் என்பதற்கும்
கூறு பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

[முன்னோர் மொழிந்த பொருளே அன்றி, அவர் மொழியினையும் பொன்போலப் போற்றிக்கொள்வோம் என்பதற்கு இசைச்சினையாகவும், முன்னோர் நூலையே கூறாது அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்பு நூல்செய்தோம் ஆயினும் ஆசிரியவசனங்களை ஒரோவழி எடுத்து உடன் கூறுதல் வழிநூற்கும் சார்புநூற்கும் இலக்கணம், ஆதலின் இந்நூலகத்து ஆசிரிய

வசனம் இல்லை எனக்கூறுவர், ஆதலின் அக்குற்றம் ஒழிவதற்காகவும் பழஞ் சூத்திரத்தின் கோளைக்கூறு.]

10. THE BENEFITS TO BE DERIVED FROM ANY CLASSICAL WORK.

க0. அறம், பொருள், இன்பம், வீட்டைத னூற்பயனே.

[அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீட்டைதலும் ஆகிய இந்நான்கும் தூல் தழுவப்படும் பயன் ஆம்.]

11. THE SEVEN OBJECTS CONTEMPLATED BY AN AUTHOR.

கக. எழுவகை மதமே: உடன்படன், மறுத்தல்,
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களவே,
நாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே,
இருவர் மாறுகோள் ஒருகலை துணியே,
பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல், ஏனைப்
பிறிதொடு படாஅன் றன்மதங் கொளலே.

[மேல் எழு வகை மதம் என்று சொல்லப்பட்டன இங்ஙனம் “பிறர் மதத்தை உடன்படல்” முதலியவாக விதந்தனவாம்.]

12. THE TEN FAULTS.

கஉ. குன்றக் கூறன், மிகைபடக் கூறல்,
கறியது கூறன், மாறுகொளக் கூறல்,
வழுஉச்சொற் புணர்த்தன், மயங்க வைத்தல்,
வெற்றெனத் தொடுத்தன், மற்றொன்று விரித்தல்,
சென்றுதேய்ந் திறுத் னின்று பயனின்மை,
என்றிவை ஈனாக் குற்ற' நூற்கே.

[நூற்குப் பத்துக் குற்றங்கள் ஆவன, குன்றக் கூறன் முதலிய இவைகளாம்.]

13. THE TEN BEAUTIES OF STYLE

கா. சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல்,
 நவின்றோர்க் கினிமை, நன்மொழி புணர்த்தல்,
 ஓசை உடைமை, ஆழம் உடைத்தாதல்,
 முறையின் வைப்பே, உலக' மலையாமை,
 விழுமியது பயத்தல், விளங்கு தாரணத்த'
 தாகுத னூலிற் கழகெனும் பத்தே.

[தூலிற்கு அழகு என்று சொல்லப்படும் பத்தாவன: “சுருங்கச்சொல்லல்,” முதலியவாம்.]

14. THE THIRTY-TWO METHODS.

கசு. நுதலிப் புகுதல், ஒத்து முறை வைப்பே,
 தொகுத்துச் சுட்டல், வகுத்துக் காட்டல்,
 முடித்துக் காட்டல், முடிவிடங் கூறல்,
 தான்எடுத்து மொழிதல், பிறன்கோட் கூறல்,
 சொற்பொருள் விரித்த' றொடர்சொற் புணர்த்தல்,
 இரட்டுற மொழிதல், ஏதுவின் முடித்தல்,
 ஒப்பின் முடித்தல், மாட்டெறிந் தொழுகல்,
 இறந்தது விலக்கல், எதிரது போற்றல்,
 முன்மொழிந்து கோடல், பின்னது நிறுத்தல்,
 விகற்பத்தின் முடித்தல், முடிந்தது முடித்தல்,
 உரைத்தும் என்றல், உரைத்தாம் என்றல்,
 ஒருதலை துணிதல், எடுத்துக் காட்டல்,
 எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல்,
 இன்ன தல்ல தீதுஎன மொழிதல்,
 எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல்,

பிறர்நூல் முடிந்தது தான்உடன் படுதல்,
தன்குறி வழக்க மிகஎடுத்துரைத்தல்,
சொல்லின் முடிவின் அப்பொருள் முடித்தல்,
ஒன்றின் முடித்தல், தன்னின் முடித்தல்,
உய்த்துணர் வைப்பென உத்திஎண்ணுகே.

[முப்பத்திரண்டு உத்தி ஆவன: “நுதலிப்புருதல்” முதலியவாம்.]

15. CRITICAL ACUMEN.

கடு. நூற்பொருள் வழக்கோடு வாய்ப்பக் காட்டி,
ஏற்புழி அறிந்திதற் கிவ்வகை ஆம்எனத்
தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர உத்தி.

[ஓர் இலக்கணநூலால் உணர்த்தப்படும் பொருளை நூல்வழக்கோடும், உலக வழக்கோடும், பொருந்த உணர்த்தி அப்பொருளை மற்றோர் இலக்கிய நூற்கண்ணும் ஏற்கும் இடம் அறிந்து இவ்விடத்திற்கு இஃதாம் எனக் கருதித் தக்கவை ஆகச் செலுத்துவது தந்திர உத்தி ஆம்.]

16. CHAPTER: ஒத்து.

கக. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோர்இனப் பொருளை ஒருவழி வைப்ப்
தோத்தென மொழிப உயர்மொழிப் புலவர்.

[ஒருசாதியாய் உள்ள மணிகளை முறையே பதித்தாற்போல ஒருசாதியாய் உள்ளபொருள்களை ஒருவழிப்படக் கூறுவது ஒத்துறுப்பாம், எனச் சொல்லுவர் உயிர்க்கு உறுதிபயக்கும் மெய்மொழிகளை உடையபுலவர்.]

உ. பொதுப்பாயிரம்.

17. SECTION: படலம்.

க௭. ஒருநெறி இன்றி, விரவிய பொருளால்
பொதுமொழி தொடரின் அதுப்டலம் ஆகும்.

[ஒருவழிப்படாது விராய பொருளோடு பொருந்திப் பலபொருளை
உணர்த்தும் பொருள்சொற்கள் ஒரோவழி அன்றித் தொடர்ந்துவரின்
அது படல உறுப்பாம்.]

18. VERSE: சூத்திரம்.

கடி. சில்வகை எழுத்தில், பல்வகைப் பொருளைச்
செவ்வன் ஆடியின் செறித்தினிது விளக்கித்
திட்ப நுட்பம் சிறந்தன சூத்திரம்.

[சிறிய கண்ணாடியில் பெரிய சரீரமுதலியவற்றின் சாயை செவ்வாகச்
செறிந்து இனிதாக விளங்கினற்போலச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக
விளங்கச் சில்வகை எழுத்துக்களான் இயன்ற யாப்பின்கண் பல்வகைப்
பட்ட பொருள்களைச் செவ்வாகச் செறிந்து இனிதாக விளக்கி அப்பல
பொருள் திண்மையும் நுண்மையும் சிறந்து வருவன சூத்திரங்களாம்.]

19. THE ORDER AND CONNEXION OF VERSES.

கக. ஆற்றொழுக் கரிமா நோக்கம் தவளைப்
பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

[மேற்கூறிய சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்து நிற்கும் நிலை
கள் ஆற்றொழுக்கு, சிங்கத்தின் பார்வை, தவளையின்பாய்ச்சல், பருந்தின்
வீழ்ச்சி, என்னும் நான்கினையும்போலும்.]

20. DIFFERENT KINDS OF VERSES.

20. பிண்டம், தொகை, வகை, குறியே, செய்கை,
கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றனை சூத்திரம்.

[பிண்டம் எனவும், தொகை எனவும், வகை எனவும், குறி எனவும், செய்கை எனவும், இவற்றை அலைவறக்கொண்டு இவற்றின்புறத்து அடையாய் வரும் புறனடை எனவும், கூறும் கூற்றினை உடையவாம் மேற்கூறிய சூத்திரங்கள்.]

(உ-ம்)	பிண்டம்.	இக-சூத்திரம்.
	தொகை	...இள-சூத்.
	வகை... ..	...இடி-முதலியசூத்.
	குறி... ..	...கூஉ-சூத்.
	செய்கை	...உகஉ-சூத்
	புறனடை	...கடைசிசூத்திரம்.

21. THE FOURTEEN REQUISITES OF A COMMENTARY.

உக. பாடம், கருத்தே, சொல்வகை, சொற்பொருள்,
தொகுத்துரை, உதாரணம், வினா, விடை, விசேடம்,
விரிவதி காரம், துணிவு, பயனோ
டாசிரிய வசனம்என் நீர்வுழ் உரையே.

[இப்பதினான்கு வகையான் உரைக்கப்படும் தூற்குரை]

22. BRIEF COMMENTARY: காண்டிகை.

உஉ. கருத்துப், பதப்பொருள், காட்டு' மூன்றினும்,
அவற்றொடு வினாவிடை ஆக்க லானும்,
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

[மேற்கூறிய பதினென்கினுள் கருத்துடையும் பதப்பொருளும் உதாரணமும் ஆகிய மூன்றனையும் உரைத்தலானும், அம்மூன்றனோடு வினாவிடை என்னும் இரண்டனையும் கூட்டி உரைத்தலானும், சூத்திரத்துட்பொருளை விளக்குவன காண்டிகை உரைகள் ஆம்.]

23. DIFFUSE COMMENTARY.

உஈ. சூத்திரத் துட்பொருள் அன்றியும் ஆண்டைக்
கின்றி அமையாதி யாவையும் விளங்கத்
தன்உரை யானும், பிறர்நூ லானும்,
ஐயம் அகலஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு
மெய்யினை எஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

[காண்டிகை உரைபோல் சூத்திரத்துட்பொருள் விளக்குதன் மாத்திரையில் நில்லாது அவ்விடங்கட்கு இன்றியமையாத பொருள்கள் யாவையும் விளங்கத் தான் உரைக்கும் உரையானும் ஆசிரியவசனங்களானும் மேற்கூறிய காண்டிகை உறுப்பு ஐந்தனும் ஐயம்நீர்ச் சுருங்காது, மெய்மைப்பொருளை விரித்துரைப்பது விருத்தி உரை ஆம்.]

24. EXPLANATION OF THE FIGURATIVE EXPRESSION தூல் thread.

வே ண் பா.

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவல் இழைஆகச்
செஞ்சொல் புலவனே சேய்இழையா—எஞ்சாத
கையேவாய் ஆகக் கதிரே மதிஆக
மைஇலா தூல்முடியும் ஆறு.

[இந்த தூல்முடியும் ஆறு இதுவாதவின் தூல் என்றது உவமை ஆகுபெயர் ஆம்.]

25. நூல் USED TO MEASURE TIMBER.

வேண்பா.

உரு. உரத்தின் வளம்பெருக்கி, உள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமு'ருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
கனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் அஃதேபோல் மாந்தர்
மனக்கோட்டம் தீர்க்கு'நூல் மாண்பு.

[அந்நூல்போல் செப்பம் செய்தலானும் நூல் என்றது உவமை ஆகு
பெயர் ஆம்.]

26. THE QUALITIES OF A TEACHER.

உக. குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை, மேன்மை,
கலைபயில் தெளிவு, கட்டுரை வன்மை,
நில,மலை, நிறைகோல், மலர்,நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோ டுயர்குணம் இணையவும்
அமைபவ னூல்உரை ஆசிரியன்னை.

[இவ்வியல்பினை உடையார் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்ஆவார்.]

27. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE THE EARTH.

உஎ. தெரிவரும் பெருமையும், திண்மையும், பொறையும்,
பருவ முயற்சி அளவில் பயத்தலும்,
மருவியநன்னில' மாண்பாகும்மே.

[நிலத்தினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

உ. பொதுப்பாயிரம்.

28. HOW THE TEACHER MUST RESEMBLE A MOUNTAIN.

உடி. அளக்கல் ஆகா அளவும், பொருளும்;
துளக்கல் ஆகா நிலையும் தோற்றமும்;
வறப்பினும் வளந்தருஉம் வண்மையு' மலைக்கே.

[மலையினது மாட்சிமைஇது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

29. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A BALANCE.

உக. ஐயம் தீரப் பொருளை உணர்த்தலும்,
மெய்ந்நடு நிலையு' மிகுநிறை கோற்கே.

[நிறைகோலினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

30. HOW A TEACHER MUST RESEMBLE A FLOWER.

ஈ0. மங்கலம் ஆகி, இன்றி அமையா
தீயாவரு' மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதில் முகமலர் வுடையது பூவே.

[மலரினது மாட்சிமை இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

31. WHO ARE DISQUALIFIED FOR THE OFFICE OF TEACHER.

ஈக. மொழிகுணம் இன்மையும், இழிகுண இயல்பும்,
அழுக்கா ற்வா,வஞ்சம், அச்சம் ஆடலும்,
கழற்குட' மடற்பனை, பருத்திக் குண்டுகை,
முடத்தெங் கொப்பன முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோர் இலர்ஆ சிரியர்ஆ குதலே.

[இக்குற்றங்களை உடையோர் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் ஆகார்.]

32. A BAR OF MARBLES.

௩௨. பெய்தமுறை அன்றிப் பிறழ உடன்தருஉம்
செய்தி கழற்பெய் குடத்தின் சீரே.

[கழற்பெய்த குடத்தின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

33. THE TREE WHOSE FRUIT CANNOT BE OBTAINED TILL IT DROPS OF ITSELF.

௩௩. தானே தரக்கொளின் அன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா இடத்தது மடற்பனை.

[மடற்பனையின் குற்றம் இது ஆதலின், இஃது உவமை ஆயிற்று.]

34. THE TINDER BOX WITH SMALL MOUTH:
HARD TO PUT IN AND HARD TO GET OUT.

௩௪. அரிதிற் பெயக்கொண் டப்பொருள் தான்பிறர்க்
கெளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

[பருத்தி பெய்த குண்டிகையின் குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

35. THE COCOANUT TREE THAT LEANS OVER AND DROPS ITS FRUIT
INTO A STRANGER'S GROUNDS.

௩௫. பல்வகை உதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் களிக்கும் அதுமுடத் தெங்கே,

[முடத்தெங்கினது குற்றம் இது ஆதலின் இஃது உவமை ஆயிற்று.]

36. THE METHOD OF TEACHING.

நக. சதல் இயல்பே இயம்பும் காலைக் :
 காலமும், இடனும் வாலிதி னேக்கிச்;
 சிறந்துழி இருந்துதன் தெய்வம் லாழ்த்தி;
 உரைக்கப் படும்பொருள் உள்ளத் தமைத்து;
 விராயான், வெகுளான், விரும்பி, முகமலர்ந்து,
 கொள்வோன் கொள்வகை அறிந்தவன் உளங்கொளக்,
 கோட்டமில் மனத்தினூல் கொடுத்தல் என்ப.
 [கற்பிக்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

37. WHO ARE TO BE TAUGHT

நக. தன்மகன், ஆசான் மகனே, மன்மகன்,
 பொருணனி கொடுப்போன், வழிபடு வோனே,
 உரைகோ ளாளற் குரைப்பது நூலே.
 [இவ்வறுவர்க்கும் சொல்லப்படுவது நூல்.]

38. GOOD, MIDDLING AND BAD SCHOLARS.

நக. அன்னம், ஆவே, மண்ணெடு, கிளியே;
 இல்லிக்குடம், ஆ டெருமை, நெய்யரி,
 அன்னர் தலைஇடை கடைமா ணக்கர்.

[மேற்கூறிய அறுவருள் அன்னமும் பசுவும் போல்வார் தலைமாணக்
 கர்; மண்ணும், கிளியும், போல்வார் இடைமாணக்கர்; இல்லிக்குடமும்;
 ஆடும், எருமையும், நெய்யரியும், போல்வார் கடைமாணக்கர்.]

39. WHO MUST NOT BE TAUGHT.

நக. களி,மடி, மானி, காமி, கள்வன்,
 பிணியன், ஏழை, பிணக்கன், சினத்தன்,
 தூயில்வோன், மந்தன், தொன்னூற் கஞ்சித்,

தடுமாறுளத்தன், தறுகணன், பாவி,

படிமன், இன்னோர்க்குப் பகரார் நூலே.*

[இக்குற்றங்களை உடையார்க்கு நூலைச் சொல்லார் ஆசிரியர்.]

40. THE WAY TO LEARN.

சு0. கோடன் மடபே கூறுங் காலீப்:

பொழுதொடு சென்று, வழிபடல் முனியான்,
குணத்தொடு பழகி, அவன்குறிப் பிற்சார்ந்
திருஎன இருந்து, சொல்எனச் சொல்லிப்,
பருகுவன்அன்ன ஆர்வத்தன் ஆகிச்,
சித்திரப் பாவையின் அத்தக வடங்கிச்
செளிவாய் ஆக நெஞ்சு களன் ஆகக்,
கேட்டவை கேட்டவை விடாதுளத் தமைத்துப்,
போஎனப் போதல் என்மனார் புலவர்.

[சுற்கும் ஆறு இவ்வாறு எனச் சொல்லுவர் புலவர்.]

41. METHODS OF STUDY.

சக. நூல்பயில் இயல்பே நுவலின்: வழக்கறிதல்,
பாடம் போற்றல், கேட்டவை நினைத்தல்,
ஆசாற் சார்ந்தவை அமைவாக் கேட்டல்,
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்,
வினாதல், வினாயவை விடுத்தல், என்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி இகக்கும்.

[இவ்வாறு நூலைப் பயின்றவரது அறியாமை மிகுதியும்போம்.]

42. READ A SECOND TIME.

சஉ. ஒருகுறி கேட்போன் இருகால் கேட்பின்
பெருக நூலில் பிழைபா' டுலனே.

உ. பொதுப்பாயிரம்.

[ஒருகால் கேட்ட துணையானே அமையாது இருகால் கேட்பானாகில் அந்நூலின்கண் பிழைபாடு மிகுதியும் இலன்.]

43. MASTER IT BY A THIRD READING.

சாந். முக்கால் கேட்பினீ முறைஅறிந் துரைக்கும்.

[முக்காற் கேட்டானாகில் ஆசிரியன் கற்பித்த முறைஅறிந்து உரைப்பன்.]

44. THUS TO LEARN THE OPINIONS OF OTHERS IS ONE FOURTH PART OF SCHOLARSHIP.

சுசு. ஆசான் உரைத்த தமைவரக் கொளினும்,
காற்கூ றல்லது பற்றலன் ஆகும்.

[ஆசிரியன் கற்பித்தனவற்றைத் தன் அறிவின்கண் அமையக்கற்றான் ஆகிலும் புலமைத்திறத்தில் காற்கூறல்லது பற்றன்.]

45. ONE FOURTH MORE IS GAINED BY ASSOCIATION WITH THE LEARNED. THE OTHER HALF BY teaching WHAT HAS BEEN LEARNT.

சுரு. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை ஒருகால்,
செவ்விதின் உரைப்ப அவ்விரு காலும்,
மைஅறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

[தன்போலியரோடு பயிலும் வகையால் காற்கூறும்; அக்கல்வியைத் தன் மாணக்கார்க்கும் அவைக்களத்தோர்க்கும் உணரலிரித்துரைத்தலான் அரைக்கூறும்; ஆகக்குற்றம் அற்றபுலமை நிரம்பும்.]

46. THE RESPECT DUE TO A MASTER.

சுகு. அழலி னீங்கான், அணுகான், அஞ்சி
நிழலி னீங்கான், நிறைந்த நெஞ்சமோ
டெத்திறத் தாசான் உவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே.

[இவ்வாறு ஒருகுதல் வழிபாடாம்.]

நன்னூல்.

௩. சிறப்புப்பாயிரம்.

47. WHAT A PREFACE SHOULD CONTAIN.

சுள. ஆக்கியோன் பெயரே, வழியே, எல்லை,
நூற்பெயர், யாப்பே, துதலிய பொருளே,
கேட்போர், பயனோ டாய்,எண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத்தியல்பே.

[தெய்வ வணக்கமுஞ் செய்பொருட் டொகையுஞ்
செய்யுவதாகு சிறப்புப்பாயிரம். (தொன்னூல்.)]

[இவ்வெட்டுப் பொருளையும் விளங்க உணர்த்துவது சிறப்புப்பாயிரத்
திலக்கணம் ஆம்.]

48. THREE ADDITIONAL MATTERS.

சுடி. காலம், களனே, காரணம், என்றிம்
மூவகை ஏற்றி, மொழிநரும் உளரே.

[அவ்வெட்டனோடு இம்மூன்றனையும் கூட்டிப் பதினொன்றாகக் கூறு
வாரும் உளர்.]

49. HOW A BOOK IS TO BE NAMED.

சுக. முதனால் கருத்தன், அளவு, மிகுதி,
பொருள், செய் வித்தோன், தன்மைமுத னிமித்தினும்,
இடுகுறி யானுநாற் செய்தும் பெயரே.

க. சிறப்புப்பாயிரம்.

[முதலால் முதல் தன்மை ஈராகக் கூறிய ஏழும் பிறவும் ஆகிய காரணங்களானும் இடுகூறியானும் நூற்குப்பெயர்வரும்.]

50. FOUR WAYS IN WHICH A BOOK MAY BE COMPOSED.

௫௦. தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பெனத்தகு நூல்யாப் பிரீரண் டென்ப.

[நூல்யாப்பு இந்நான்கு கூற்றதாம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

51. WHO MUST WRITE THE PREFACE.

௫௧. தன்ஆ சிரியன், தன்னொடு கற்றோன், தன்மா ணுக்கன், தகும்உரை காரன்,என். நின்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே.

[ஒருவன் கூறிய நூற்கு இந்நால்வருள் ஒருவர் சிறப்புப்பாயிரம் கூறுதல் முறைமை ஆம்.]

52. AN AUTHOR MUST NOT PRAISE HIMSELF.

௫௨. தோன்ற தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும் தான்தற் புகழ்தல் தகுதி அன்றே.

[தோன்றாத துட்பங்களை எல்லாம் தோற்றிப் பலதுறைப்பட்டு விரிந்த நூலைச் செய்து முடித்தான். ஆயினும் தன்னைத்தான் புகழ்தல் தகுதி அன்றும். ஆதலின் நூல் செய்தானது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டும்.]

53. WHEN A MAN MAY PRAISE HIMSELF.

௫௩. மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும், தன்னுடை ஆற்றல் உணரார் இடையினும்,

மன்னிய அவைஇடை வெல்லுறு பொழுதினும்,
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்,
தன்னைப் புகழ்தலும் தரும்புல வோர்க்கே.

[இவ்விடங்கள் ஆயில் தன்னைப்புகழ்தலும் தகுதிஆம் புலவோர்க்கு.]

54. NO CLASSIC WITHOUT A PREFACE.

௫௪. ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும்
பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே.

[ஆயிரம் உறுப்புக்களான் விரிந்தனாலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூல் அன்று.]

55. A PREFACE IS AN ORNAMENT.

வெண்பா.

௫௫. மாடக்குச் சித்திரமு மாநகர்க்குக் கோபுரமும்,
ஆடமைத்தோ ணில்லார்க் கணியும்போ—னாடிமுன்
ஐதூரையா நின்ற அணிந்துகையை எந்நூற்கும்
பெய்தூரையா வைத்தார் பெரிது.

[அறிவுடையோர் மாடமுதலிய மூன்றற்கும் சித்திரமுதலியமூன்றும் போலக்கருதி, அழகிதாகியபொருளை உணர்த்தாநின்ற இருவகைப்பாயிரங்களையும் உரைத்து எவ்வகைப்பட்டபெரியநூல்கட்கும் முன்னர்ப் பெய்துவைத்தார் பெரும்பாலும்; ஆதலில் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றும்.]

ந ன் னூ ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(I) எழுத்தியல்.

56. AN INVOCATION.

ருசு. பூமலி அசோகின் புனைநிழல் அமர்ந்த.
நான்முகற் றெழுதுநன் கியம்புவன் எழுத்தே.

57. DIVISIONS OF ORTHOGRAPHY.

எழுத்திலக்கணம் இத்துணைத்தென்பது.

ருஎ. எண், பெயர், முறை, பிறப் புருவ் மாத்திகா,
முதல், ஈ றிடைநிலை, போலி, என்ற
பதம், புணர் பென்ப்பன் னிருபாற் றதுவே.

[இப்பன்னிரு பகுதியினையும் உடைத்து அவ்வெழுத்திலக்கணம்.]

க. ி எண்.

58. LETTERS.

எழுத்தின்னதென்பது.

ருஅ. மொழிமுதற் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி
எழுத்தது முதல்சார் பென இரு வகைத்தே.

[விலை 11.]

[மொழிக்கு முதற்காரணமாய் அணுத்திரளின் காரியமாய் வரும் ஒலி யாவது எழுத்து; அது முதல்எழுத்தென்றும், சார்பெழுத்தென்றும், இரு வகையினை உடைத்து.]

59. 30 PRIMARY LETTERS. VOWELS AND CONSONANTS.

முதலெழுத்தின்விரி.

ருக. உயிரும் உடம்பும் ஆ' முப்பது முதலே.

[வினா 11.]

[உயிரும் உடம்பும் ஆகும் முப்பதெழுத்தும் முதல் எழுத்தாம்.]

60. 10 KINDS OF SECONDARY LETTERS.

சார்பெழுத்தின்விரி.

கூ0. உயிர்மெய், ஆய்தம், உயிர்அள் பொற்றள
பஃகிய இ, உ, ஐ, ஔ, மஃகான்,
தனிநிலை, பத்தும் சார்பெழுத் தாகும்.

[இப்பத்தும் சார்பெழுத்தாம்.]

61. 369 SECONDARY LETTERS.

குக. உயிர்மெய் இரட்டுநூற் றெட்டுயர் ஆய்தம்
எட்டுயிர் அளபெழு மூன்றெற்ற் ளபெடை
ஆறேழ்; அஃகும் இம்முப் பான்வழ்;
உகரம் ஆறா றைகான் மூன்றே;
ஔகான் ஒன்றே; மஃகான் மூன்றே;
ஆய்தம் இரண்டொடு சார்பெழுத் தறுவிரி
ஒன்றெழுழி முந்நூற் றெழுபான் என்ப.

[உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறு, குறுகாத ஆய்தம் எட்டு, உயிர்அளபெ
டை இருபத்தொன்று, ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு, குற்றியல் இகர
முப்பத்தேழு, குற்றியல் உகர முப்பத்தாறு, ஐகரக்குறுக்க மூன்று, ஔகா
ரக்குறுக்கம் ஒன்று, பகரக்குறுக்க மூன்று, ஆய்தக்குறுக்கம் இரண்டிடனே,
சார்பெழுத்தினது மிகுந்த விரி மஃகான்மஃகப்பத்தொன்பதாம் என்று சொல்
லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

உ. § பெயர்.

62. NOUNS: ARBITRARY AND APPELLATIVE: COMMON AND PROPER.

[பெயர்க்கெல்லாம் பொது நிலக்கணம்.]

கஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

[வினா 48.]

[இடுகுறிப் பெயரும், காரணப் பெயரும் ஆகிய இரண்டும் பலபொருட்டுப் பொதுப்பெயர்ஆயும், ஒருபொருட்டுச் சிறப்புப்பெயர்ஆயும், வருவனஆம்.]

(உ-ம்)	மரம்	இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்
	பனை	இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
	அணி... ..	காரணப் பொதுப்பெயர்.
	முடி	காரணச் சிறப்புப்பெயர்.
	மறவன், } பக்கவயல், } மூலி. }	... .. காரணஇடுகுறிப்பெயர்.

63. VOWELS 12. CONSONANTS 18.

கங். அம்முதல் ஈர்ஆ றுவி; கம்முதல்

மெய்ம்மு-வாறென விளம்பினர் புலவர்.

[வினா 11.]

[அகரமுதல் ஓனகாரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னிரண்டினையும் ஆவி என்றும்; ககரமுதல் னகரம் ஈராகக் கிடந்த பன்னெட்டினையும் மெய் என்றும் தூல்களால் சொன்னார் அறிவுடையோர்.]

64. SHORT VOWELS.

கசு. அவற்றுள்,—அ,இ,உ,எ, ஒக்குறில் ஐந்தே.

[வினா 3.]

[ஆவி மெய்என்றஊற்றுள், இவ்வைந்தும் குற்றெழுத்தாம்.]

65. LONG VOWELS.

கடு. ஆ,ஈ,ஊ,ஏ, ஐ,ஐ,ஓ,ஔ, நெடில்.

[வினா 4.]

[இவ்வேழு நெட்டெழுத்தாம்.]

66. DEMONSTRATIVE LETTERS.

கக. அ,இ,உம்முதல் தனிவரில், சுட்டே.

[வினா 5.]

[இம்மூன்றெழுத்தும் மொழிக்குப் புறத்தும், அகத்தும், முதற்கண் தனித்துச் சுட்டுப்பொருள் உணர்த்தவரிற் சுட்டெழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) அக்சொற்றன், } புறத்தும்; { அவன், } அகத்தும் வந்தன.
 இக்சொற்றன், } { இவன், }
 உக்சொற்றன், } { உவன், }

இவை அவன் என்பதற்கண் அவர் அறம் என்பதற்கண் அவர்போலப் பின் எழுத்தக்களே தெடர்த்த சிற்ற ஒருபொருள் உணர்த்தாத வேறென சுட்டெப்பொருள் உணர்த்தலின் அகத்தவரும் இந்நபர் "தனிவரின்" என்றார்.

67. INTERROGATIVE LETTERS.

கக. எய் யா முதலும்; ஆ,ஔ, ஈற்றும்;

ஏ,இரு வழியும் வினாஆகும்மே.

[வினா 6.]

[புறத்தும், அகத்தும், மொழிமுதற்கண் ஏகாரமும், யாவும்; ஈற்றின்கண் ஆகாரமும், ஔகாரமும்; இவ்விரண்டிடத்தினும் ஏகாரமும் தனித்து வினாப் பொருள் உணர்த்தவரின் வினா எழுத்தாம்.]

(உ-ம்.) எக்சொற்றன், } ... ... முதற்கண்வந்தன.
 யாவன், }
 சொற்றன, சொற்றனே, ... ஈற்றின்கண்வந்தன.
 ஏவன், சொற்றனே, ... ஈரிடத்தும்வந்தன.

68. STRONG OR HARD CONSONANTS. [TENUES OR SURD.]

கக. வல்லினம் க,ச,ட, த,ப,ற, எனஆறே.

[வினா 8.]

[இவ்வாறும் வல்லினம் ஆம்.]

69. WEAK CONSONANTS. [NASALS.]

கக. மெல்லினம் ங,ஞ,ண, ந,ம,ன, எனஆறே.

[வினா 9.]

[இவ்வாறும் மெல்லினம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

70. MIDDLE CONSONANTS. [LIQUIDS.]

எ0. இடையினம் ய,ர,ல, வ,ழ,ள, எனஆறே.

[வினா 10.]

[இவ்வாறும் இடையினம் ஆம்.]

71. PRIMARY LETTERS TAKEN IN PAIRS.

எக. ஐ,ஒள, இ,உச் செறிய, முதல்எழுத்
திவ்விரண் டோர்இனம் ஆய்வரல் முறையே.

[இனம்இல்லாத ஐகார ஒளகாரங்கள் ஈகார ஊகாரங்கட்கினம் ஆகிய
இகர உகரங்களைத் தமக்கும் இனம்ஆகப்பொருந்த முதல் எழுத்துகள்
இரண்டிரண்டு ஒரினமாய்வருதல் முறை; ஆதலால் அவை இன எழுத்
தென்றும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ; இ,ஈ; உ,ஊ; எ,ஏ; ஐ,ஐ; ஒ,ஓ; ஓ,ஔ;
ச,ஶ; ச,ஸ; ட,ண; த,த; ப,ப; ய,ர; ல,வ; ம,ம; ற,ற;
என இரண்டிரண்டோரினமாய்வருதலானக.

72. THE GROUNDS OF THIS ARRANGEMENT IN PAIRS.

[இனம் என்றதற்குக் காரணம்.]

எஉ. தானமுயற்சி அளவு, பொருள்,வடி
வானஒன் றுதிஓர் புடைஒப் பினமே.

[தானம் முதலிய இவற்றுள் ஒன்று முதலாக ஒருபுடை ஒத்தலால்
இனம் ஆம்.]

(உ-ம்.) அ,ஆ என்பன இரண்டிற்கும் தானம், கண்டம் [எஃ];
முயற்சி, அம்சத்தல் [எஃ];
குறிவினத விசாரமே சொடிக் ஆதலால் பொருள் ஒன்ற;
ஊவு அ, ஆ.
இவை மரத்தினாயில் வந்திரல் ஒத்திரா.

ஈ. ி முறை.

73. WHY THE ALPHABET IS ARRANGED AS IT IS.

எஈ. சிறப்பினும், இனத்தினும், செறிந்திண் உம்முதல்
நடத்தல் தானே முறைஆகும்மே.

[சிறப்பினனும், இனத்தினனும் பொருந்தி இவ்வுலகத்து அகரமுதலாக வழங்குதல் தானே எழுத்தினது முறையும்.]

(உ-ம்) குறிவினதலிகாரம் சொடி, ஆதலால் குறிவுமுன் நிற்பது சிறப்பினால்.
வலியோர் மெலியோர்க்கு முன்நிறற்போல வல்லெழுத்த முன் நிற்பதென்பினால்.
சொடிநாம் மெலியெழுத்தம் இனமாய், பின்நிற்பது, இனத்தினால்.

ச. டு பிறப்பு.

74. THE PRODUCTION OF LETTER-SOUNDS.

எச. நிறைஉயிர் முயற்சியின் உள்வளி தூர்ப்ப,
எழும்அணுத் திரள்உரம், கண்டம், உச்சி,
மூக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்,
வெவ்வே றெழுத்தொவி யாய் வரல் பிறப்பே.

[ஒவ்வொருதாசிய காரியத்திற்கு வேண்டுங்காரணங்களின் ஒரு ஆற்றினும் குறைவின்றி நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால் உண்ணின்ற வளி எழுப்ப, எழுஞ்செவிப்புலனும் அணுத்திரள் உரமுதலியநான்கிடத்தையும் பொருந்தி, இதழ்முதலிய நான்கின்தொழில்களால் வெவ்வேறெழுத்தாகிய ஒலிகளாய்த் தோன்றுதல் அவற்றின் பிறப்பாம்.]

75. VOWELS AND LIQUIDS FROM THE THROAT;
NASALS THE NOSE; TENUES THE CHEST.

[முதலெழுத்தகளுக்கு இடம்.]

எடு. அவ்வழி,—ஆவி இடைமை இடமிட ரூகும்;
மேவு' மென்மை மூக் ஞூம் பெறும் வன்மை.

[மேற்கூறிய நெறியாற் பிறக்குங்கால் ஆவி, இடையினம், என்னும் இருவகை எழுத்தினதிடம் மிடரூம்; மெல்லினம்மூக்கை இடம்ஆகப் பொருந்தும்; வல்லினம் நெஞ்சை இடம்ஆகப் பெறும்.]

76. அ,ஆ BY THE MERE OPENING OF THE MOUTH.

எஃ. அவற்றுள்,—முயற்சியுள் அ,ஆ அங்காப் புடைய.

I. எழுத்தகிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

[மேல்இடம் வகுக்கப்பட்ட முதல் எழுத்துகளுள் அகர ஆகாரங்கள் நால்வகை முயற்சியுள் அண்ணத்தின் தொழிலாகிய அங்காத்தலை உடைய வாய்ப் பிறக்கும்.]

77. இ,ஈ,ஏ,ஐ HOW PRONOUNCED.

[முயற்சி.]

எஎ. இ,ஈ,ஏ,ஐ, ஐ,அங்காப்போ
டண்பல் முதலு விளிம்புற வருமே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் அங்காப்புடனே முன்னம்பல்லை அடினவிளிம்பு பொருந்தப் பிறக்கும்.]

78. உ,ஊ,ஒ,ஓ,ஔ BY THE LIPS.

[முயற்சி.]

எஅ. உ,ஊ,ஒ,ஓ, ஔ,இதழ் குவிவே.

[இவ்வைந்தெழுத்தும் பிறத்தற்கேதுவாகிய முயற்சி இதழ்குவிவாம்.]

79. க,ங,ச,ஞ, ட,ண HOW PRONOUNCED.

எஊ. க,ங,வும், ச,ஞ,வும், ட,ண,வு முதல் இடை

நுனிநா அண்ணம் உற முறை வருமே.

[சகச. சூத்திரங்காண்க.]

[கவ்வும், னவ்வும், முதல்நா முதல்அண்ணத்தையும்; சவ்வும், ஞவ்வும், இடைநா இடைஅண்ணத்தையும்; டவ்வும், ணவ்வும், நுனிநா நுனிஅண்ணத்தையும் பொருந்த இம்முறையே பிறக்கும்.]

80. த,ந DENTALS.

அ0. அண்பல் அடி,நா முடிஉறத் த,ந,வரும்.

[அண்பல்அடியை நாநுனிபொருந்தத் தவ்வும் நவ்வும் பிறக்கும்.]

81. ப,ம, LABIALS.

அக. மீகீழ் இதழ்உறப் பம்மப் பிறக்கும்.

[மேல்இதழுங் கீழ்இதழும் பொருந்தப் பவ்வும் மவ்வும் பிறக்கும்.]

82. ய HOW FORMED

அடி. அடிநா அடிஅணம் உறயத் தோன்றும்.

[அடிநா அடிஅண்ணத்தைப் பொருந்த யகரம் பிறக்கும்.]

83. ர,ழ LINGUALS.

அரு. அண்ண நுனிநா வருட ர,ழ,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநாத்தடவ ரவ்வும், ழவ்வும், பிறக்கும்.]

84. ல,ள HOW PRONOUNCED.

அச. அண்பல் முதலும் அண்ணமு முறையின்
நாவிளிம்பு வீங்கி, ஒற்றவும், வருடவும்,
லகார ளகாரமாய் இரண்டும் பிறக்கும்.

[இதுவும் நிரன்நிறைப்பொருள். (சகச) காண்க.]

[அண்பல்முதலை நாவிளிம்பு வீங்கி ஒற்ற லகாரம் ஆகியும், அண்ணத்
தை நாவிளிம்புவீங்கி வருட ளகாரம்ஆகியும், இவ்விரண்டெழுத்தும்பி
றக்கும்.]

85. வ HOW PRONOUNCED.

அரு. மேற்பல்இதழ்உற மேவிடும் வவ்வே.

[மேல்வாய்பல்லைக் கீழ்வாய்உதடு பொருந்த வகரம் பிறக்கும்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

86. நன HOW PRONOUNCED.

அக. அண்ண நுனிநா நனிஉறில் நன,வரும்.

[அண்ணத்தை நுனிநா மிகப்பொருந்தில் நவ்வும், னவ்வும், பிறக்கும்.]

87. THE PRONUNCIATION OF ஃ AND OF SECONDARY LETTERS.

[சார்பு எழுத்திற்கு இடம்முயற்சி.]

அஎ. ஆய்தக் கிடம்தலை; அங்கா முயற்சி.

சார்பெழுத் தேனவும் தம்முதல் அணைய.

[ஆய்தம் பிறத்தற்கு இடம்தலை; முயற்சி அங்காத்தலாம்; ஒழிந்தசார்பெழுத்துகளும் இடமுயற்சிகள் தம்முதலெழுத்துகளோடு ஒப்பனவாய்ப்பிறக்கும்.]

88. THOUGH GENERAL RULES ARE GIVEN EACH LETTER HAS ITS OWN PRONUNCIATION.

[புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், உழுப்பின்

திரிபுந் தத்தமில் சிறிதுள ஆகும்.

[பலஎழுத்திற்குப் பிறப்பொன்றாகச் சொல்லப்பட்டனவேனும், எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் என்னும் எழுத்திற்குரிய ஒலிமுயற்சியான் ஒன்றற்கொன்று பிறப்புவேறுபாடுகளும் அவ்வவற்றின்கண் சிறிது சிறிது உள்ளவாம்.]

89. VOWEL CONSONANTS.

[உயிர்மெய் சார்ந்தவகுதல்.]

அக. புள்ளிவிட் ட்வ்வொடு முன்உரு வாகியும்,

ஏனை உயிரோ டுருபு திரிந்தும்,

உயிர்அள வாய்,அதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடும் ஒற்று முன் னாய்வரும் உயிர்மெய்.

[வினா 13.]

[மெய் புள்ளியை விட்டு அகரத்தோடுகூடியவழி விட்ட உருவே உருவாகியும், ஒழிந்த ஊயீர்களோடு கூடியவழி உருவுவேறுபட்டும் தன்மாத்திணை தோன்றாது உயிர்மாத்தியையே மாத்தியாயாய் தன்வரிவடிவினதுவிகாரவடிவே வடிவாய், உயிர்வடிவை ஒழித்து, மெய் உயிர் என்னும் பெயர் ஆகிய இரண்டிடத்தும் பிறந்த உயிர்மெய் என்னும் பெயருடனே, ஒற்றொலிமுன்னும் உயிர் ஒலிபின்னும் ஆகிவரும் உயிர்மெய்எழுத்து.]

90. AYTHAM.

கூ0. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரோடு புணர்ந்தவல் ஆறன் மிசைத்தே.

[வினா 12.]

[புள்ளிவடிவினதாய் ஆய்தம் குற்றெழுத்தின் முன்னதாய் உயிரோடு கூடிய வல் எழுத்து ஆறன் மேலதாய் வரும்.]

(உ-ம்.) எஃகு, எஃச, எஃடு, இருபஃத, அஃபு, எஃற [வல்லினவகைபால் ஒருமொழிக் கணவந்தது.] அஃகடிய, அஃகிறிண. [புணர்ச்சி விராத்தால் வந்தது.] விலக்கிவி விற்குஞ் சூட்டுமே, மாத இவக்கிசு முத்தின் இணம். [செய்யுள் விராத்தால் வந்தது.]	}	ஆக முற்றய்தம் எட்டு. [61]

91. PROLONGATION OF THE SOUND OF VOWELS.

[உயிர் அளபெடை.]

கூக. இசைகெடில் மொழிமுதல், இடை,கடை நிலைநெடில்
அளபெடும்; அவற்றவர் நினக்குறில் குறியே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றில் மொழிமுதலினும், இடையினும், கடையினும்; நின்ற நெட்டெழுத்து ஏழும் அவ்விசை நிறைக்கத்தத்த மாத்தியாயின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவற்றிற்கினம் ஆகிய குற்றெழுத்துகள் வரிவடிவின்கண் அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. வாயுசை, ஈஇசை, ஊஉசம், பேசை, தைஇயல், தோஓசை, மெவஉவல்.

[முதனிலை அளபெடை.]

2. படராயுசை, பரிஇயல், சமூஉமணி, பரோளம், வஃஇயல், பரோளம், மனைஉசம்.

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இவை இடைநிலை அளபெடை.]

3. கரஅ, ரீஇ, ரூஉ, மீலே, கடைஇ, அரேஓ, அரேஔ.

[இவை கடைநிலை அளபெடை; ஆக இடவகையால் உயிரளபெடை இருபத்தொன்று.] [61]

4. ரீஇ, ஆஉ, மகே.

[இவை இயற்கை அளபெடை; மற்றவை செய்கை அளபெடை.]

92. THE PROLONGATION OF THE SOUND OF CERTAIN CONSONANTS.

[ஒற்றளபெடை.]

கூஉ. க,ஞ,ண, ந,ம,ன, வ,ய,ல,ள, ஆய்தம்,

அளபாம் குறில்இணை, குறிற்கீழ், இடைகடை;

மிகலே அவற்றின் குறியும், வேறே.

[வினா 14.]

[செய்யுட்கண் இசைகுன்றின் குறில் இணைக்கீழும், குறிற்கீழுமாய், மொழிஇடையினும் ஈற்றினும் நின்ற இப்பத்தொற்றும், ஆய்தமும், அவ்வோசை நிறைக்கத் தம் மாத்திரையின் மிக்கொலிக்கும்; அவ்வாறு அளபெடுத்தன அறிதற்கு அவற்றின்பின் அவ்வெழுத்துகளே வரிவடிவின் கண் வேறு அறிகுறியாய் வரும்.]

(உ-ம்.) 1. அகங்கம், முறஞ்சு, முறண்ணெ, பகந்த, அருமயு, முன்னற, ரூவ்வகர், நிரவ்வகர், வீரகிகி.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழி இடையில்.]

2. மகங்கலம், மஞ்சு, மண்ணு, பகந்த, எகிகி.

[குறிற்கீழ் மொழி இடை.]

3. பரணர், மரம், கலகர், ரூவ்வ, நிரவர்.

[குறிலிணைக்கீழ் மொழியீற்றில்.]

4. மணர், அம், பெணர், கவ்வ, செணர்.

[குறிற்கீழ் மொழியீற்றில்.]

ஆய்தம் மொழிபின் இதழியல் குறிலிணைக்கீழும் குறிற்கீழும்வா; அகவிரண்டையும் மீலகி
(4X11=44-2=42) ஒற்றளபெடை ஈரபத்திரண்டாம். [61.]

93. SHORTENED இ.

[குற்றியல் இகரம்.]

கூந. யகரம் வரக்குறள் உத்திரி இகரமும்,
அசைச்சொல் மியாவின் இகரமும் குறிய.

[யகரம் வருமொழிக்கு முதல் ஆகிவர நிலைமொழிக்கு ஈறாகின்ற குற்றியல் உகரம் திரிந்த இகரமும், மியா என்னும் அசைச்சொல்லின்கண் இகரமும் குற்றியல் இகரங்களும்.]

(உ-ம்.) ஈரகு + யாதீசாவாத முதல்.
கேண்மியா, செண்மியா.

[குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறிலும், அசைச்சொல் மியாவிலும் குற்றியல் இகரம் முப்பத்தேழாம்] (61.)

94. SHORTENED உ.

கூச. நெடிலோ டாய்தம் உயிர்,வலி,மெலி, இடை,
தொடர்மொழி இறுதி வன்மைஊர் உகரம்
ஆஃகும்; பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே.

[தனிநெடில் எழுடனே, ஆய்தம் ஒன்றும், மொழிஇடை ஈறுகளின் வரப்பெறாத ஒளகாரம் ஒழித்து ஒழிந்த உயிர்பதினொன்றும், வல்லெழுத்தாறும், மெல்லெழுத்தாறும், வல்லெழுத்துகளோடு தொடராதவகரம் ஒழித்து ஒழிந்தஇடை எழுத்தைந்தும், ஆகிய முப்பத்தாறு எழுத்தினுள் யாதானும் ஒன்று ஈற்றுக்கு அயல் எழுத்தாய்த்தொடரப்பட்டு மொழிஇருதிக்கண் வல்எழுத்துகளுள் யாதானும் ஒன்று பற்றுக்கோடாக அதனை ஊர்ந்து வரின் அவ்வுகரம் தன்மாத்தினாயிற் குறாகும்; அது தன்மாத்தினாயில் குறாகுதற்கும் மொழி நிரம்புதற்கும் காரணம்; இவ்வோரெழுத்துத் தொடர் தன்மாத்தினாயின் அமையாது பிற எழுத்துகளுள் ஒன்றும் பலவுமேலே தொடரவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஈரகு, கசை, கலி, காத, கபு, கற. ... .. நெடிறொடர் க.
கக்கு, ககி, ககி, இருபகி, அகிபு, ககிற. ... .. ஆய்தநொடர். உ.
காரு, பலக, முரு, எரு, தாபு, கயிற. ... .. உயிர்தொடர். க.
கக்கு, ககி, கட்டு, கத்த, கப்பு, கற்ற. ... .. வன்றொடர். க.
கை, பஞ்ச, வண்டு, பந்த, அம்பு, கன்ற. ... .. மென்றொடர். க.
ஆய்கு, ஆய்ச, ஆய்த, ஆய்பு. ... .. இடைநொடர். ச.

ஆச, குற்றியல் உகரம் முப்பத்தாறான்கும். முப்பத்தாற என்பது பொதுப்படக்கறிஞர். (கச.)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

95. SHORTENED ஐ AND ஔ.

[ஐகார ஔகாரக் குறுக்கங்கள்.]

கூடு. தற்சுட்டளபொழி ஐம்மு வழியும்
நையும்; ஔவு முதல் அற்றாகும்.

[ஐகாரம் தன்னைக் கருதித்தன்பெயர் கூறும் அளவில் குறுகாது; ஒழிந்த மொழிமுதல் இடைகடைஎன்னு மூன்றிடத்துமுன்னும் பின்னும் இரு மருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற் குறுகும். ஔகார மும் தன்பெயர்கூறும் அளவிற்குறுகாது; ஒழிந்தமொழிமுதற்கண் பின் வரும் எழுத்தின்தொடர்பால் தன்மாத்திரையிற்குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஐப்பசி, மைப்புறம். ... .. மொழிமுதலில்,
2. இறைவன், பொறையன். ... .. மொழியிடையில்
3. குவளை, நினை. ... .. மொழிப்பிறல்.
4. மெளவல்.

96. SHORTENED ம்.

கூசு. ண,ன,முன்னும் வல்கான் மிசையுமக் குறுகும்.

[ணகார னகாரங்களின் ஒன்று நின்று தொடர்ந்திட, அதன்முன் வரி னும்; வகாரம் வந்து தொடர்ந்திட அதன்மேல் நிற்பினும் மகரம் தன் அரைமாத்திரையிற் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) 1. மருளினும் எல்லாம் மருளம். }
2. திசையறி மீகாமனும் போனம். } கஉ0, ஈஈஉ, ஔநிராக் களன்ச.
3. தரும் வளவன். }

97. SHORTENED ஓ.

[ஆய்தக்குறுக்கம்.]

கூஎ. ல,ள,ஈற் றியைபின் ஆம் ஆய்தம் அஃகும்.

[லகார ளகார ஈற்றுப்புணர்ச்சியினால் வரும் “குறில் வழி ல,ள,த்தவ் வணையின் ஆய்தம் ஆகவும் பெறாஉம்,” என்ற ஆய்தம் இருமருங்கும் ஆய எழுத்தின் தொடர்பால் தன்அரைமாத்திரையில் குறுகும்.]

- (உ-ம்.) கல் + தீத = கலீத்த.
முல் + தீத = முகீத்த.

[உஉஅ. ஔநிராக் களன்ச.]

௫. ி உருவம்.

98. எ AND ஓ AS WELL AS MUTE CONSONANTS SOMETIMES HAVE A DOT.

கூஅ. தொல்லை வடிவின எல்லா எழுத்தும்; ஆண்
டெய்தும் எகாரம்ஓ காரமெய் புள்ளி.

[எல்லா எழுத்தும் பலவேறுவகைப்பட வகாந்து வழங்கும். பழைய வடிவினை உடையவாம். அவ்வடிவினவாய் வழங்கும் இடத்துத் தனித்தும் உடம்பூர்ந்தும் வரும். எகாரமும், ஓகாரமும், தனிமெய்களும், இயல்பாய் புள்ளியைப் பிற்காலத்தொழித்து, வகாந்து எகார ஓகாரங்களோடும் உயிர்மெய்களோடும் ஐயப்படவழங்கும் வழக்கினை உடைய அன்றித்துணியப்படும் தொல்லைவடிவினதுறுப்பாய் புள்ளியைப் பெறும்.]

(உ-ம்.) எ,ஓ; ஓ,ஓ; ஓ,ஓ; ஓ,ஓ; ஓ,ஓ; ஓ,ஓ.

கூ. ி மாத்திரை.

99. QUANTITY

கூகூ. மூன்றுயிர் அளபிரண் டாரெடில்; ஒன்றே
குறிலோ டைஒளக் குறுக்கம், ஒற்றள
பாஒற்றி, உக் குறுக்கம், ஆய்தம்;
கால்குறள் மஃகான் ஆய்த் மாத்திரை.

[வினா 16.]

[உயிர் அளபெடைக்கு மாத்திரை மூன்றும்; ஓடிவகுக்கு மாத்திரை இரண்டாம்; குறிலுக்கும், ஐகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒளகாரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபெடைக்கும், தனித்தனி மாத்திரை ஒன்றும், ஒற்றிற்கும், குற்றியல் இகரத்திற்கும், குற்றியல் உகரத்திற்கும், ஆய்தத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை அரைஆம்; மகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், தனித்தனி மாத்திரை கால்ஆம்.]

100. A MEASURE.

[மாத்திரைக்களவு.]

கூஓ. இயல்பெழு மாந்தர் இமைநொடி மாத்திரை.

[மாந்தருடைய இயல்பாகவே எழும் இமைப்பொழுதும், நொடிப்பொழுதும், ஒருமாத்திரை என்னும் வகையறைப்பொழுதாம்.]

I. எழுத்தகரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

101. LETTERS LENGTHENED INDEFINITELY.

[புறனடை.]

க0க. ஆவியும் ஒற்றும் அளபிறந் திசைத்தலும்
மேவும், இசைவிளி பண்டமாற் ருதியின்.

[முதல்சார்பினைத்தும் ஆய ஆவியும் ஒற்றும் மேற்கூறிய அளவிறந்து
மிக்கொலித்தலையும் பொருந்தும் இசை விளி பண்டமாற்று முதலியவற்
றின்கண்.]

(உ-ம்.) காவல் உழவர் கெடுகதைப் போர்ஏறி
காவலே, ஒடுகுநெறிசைக்கு காவலுதை—மாவலவர்
கொல்பாணை மேல்இருந்து கூற்றிசைத்தாற் போலுமே
கல்யாணைக் கோக்கிள்ளி காடு.

எ. டு மொழிக்கு முதலாம் எழுத்துக்கள்.

102. INITIAL LETTERS: GENERAL RULE.

க0உ. பன்னீர் உயிரும், க,ச,த,ந, ப,ம,வ,ய,
ஞ,ங,சர் ஐந்துயிர் மெய்யு' மொழிமுதல்.

[பன்னிரண்டு உயிரும் உயிர்ஊர்ந்த இப்பத்துமெய்யு மொழிக்கு முத
லாம்.]

103. WHEN வ் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ஈ. உ,ஊ, ஒ,ஓ, அலவொடு வம்முதல்.

[இந்நான்கும் அல்லாத எட்டுயிரோடும் வகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) வளி, வானி, வீளி, வீனி, வெளி, வேலை, வைக்கோல், வெளவால்.

104. WHEN ய் IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0ஐ. அ,ஆ, உ,ஊ, ஒ,ஓள, யம்முதல்.

[இவ்வாறாயிரோடும் யகரம் மொழிக்கு முதல் ஆம்.]

(உ-ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூதி, யோகம், யெண்ணம்.

105. WHEN ஞ IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0஠. அ,ஆ எ,ஒவ்வோ டாகு' றும்முதல்.

[இந்நான்கு உயிரோடும் ஞகரம் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) ஞமலி, ஞலம், ஞெழி, ஞொக்கல்.

106. WHEN ங IS INITIAL: SPECIAL RULE.

க0஡. சுட்டியா, எகர வினாவழி அவ்வை

ஒட்டி ஙவ்வு முதல்ஆ கும்மே.

[மூன்றுசுட்டும், யாவினாவும் எகரவினாவும், ஆய இடைச்சொற்களின் பின் அகரத்தை ஒட்டி ஙவ்வும் மொழிக்கு முதல்ஆம்.]

(உ-ம்.) அங்ஙம், இங்ஙம், உங்ஙம், எங்ஙம், யங்ஙம்.

அ. ங மொழிக்கீறும் எழுத்துக்கள்.

107. FINAL LETTERS: [24.] GENERAL RULE.

க0எ. ஆவி, ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ளமெய்,

சாயும் உகரநால் ஆறும் ஈறே.

[தனித்தும் ஒற்றோடும் வரும் ஆவிமுதல்ஆக இங்ஙம் கூறிய இருபத்துநான்கெழுத்தும் மொழிக்கு ஈறும்.]

- (உ-ம்.) 1. ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஞ. சுட்டும் அ, இ, உ, வீனும், எ, உலம் உருபடியாகிய ஒ.
2. விள, பவா, சரி, கடு, சே, தை, கோ, கௌ.
3. உரீஞ், மண், பொருக், மரம், பொன், வேய, வேர், வேல், தெல், வீழ், வார், அகீஞ்.

108. WHEN SHORT LETTERS AND ஓ ARE FINAL: SPECIAL RULE

க0ஆ. குற்றயிர் அளபின் ஈறும்; எகரமெய்

யோடே லாதொந் நவ்வோ டாம்; ஓள

ககர வகரமோ டாகும் என்ப.

[குற்றயிர் அளபெடையின்கண் வரிவடிவின் அறிகுறியாய்த் தனித்தீறும்; எகரம் மெய்யோடு ஈறாகாது; ஒகரம் நகரம் ஒன்றுடன் ஈறும், ஓளகாரம் ககரவகரங்கள் இரண்டுடனும் ஈறும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆடே, ஓ, ஓள, ஓள, ஓள.

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (I.) எழுத்தியல்.

109. IN VOWEL CONSONANTS, THE CONSONANT IS FIRST.

க0க. நின்ற நெறியே உயிர் மெய்முதல் ஈறே.

[உயிர்மெய்யினது முதல்யாது, அதன் ஈறியாது எனின், ஒற்றுமுன்னும் உயிர் பின்னுமாய் ஒலித்து நின்றநெறியே மெய்அதன்முதல்ஆம், உயிர் அதன் ஈறும்]

க. ி மொழிக்கிடையேழுத்துக்கள்.

110. LETTERS COMING TOGETHER IN WORDS.

கக0 க,ச,த,ப, ஒழித்தஈர் ஏழுன் கூட்டம்

மெய்மயக் குடனிலை ர,மு,ஒழித்தீரெட்
டாகும்; இவ்விருபான் மயக்கு மொழிஇடை
மேவும்; உயிர்மெய் மயக்கள் வின்றே

[மெய்பதினெட்டனுள் க,ச,த,ப, என்னும் நான்கையும் ஒழித்த பதினொன்றும் பிறமெய்களோடு கூடுங்கூட்டம் வேற்றுநிலை மெய்மயக்கம்ஆம். ரகார முகாரம் என்னும் இரண்டனையும் ஒழித்து ஒழிந்த பதினொன்றும் தம்மோடு கூடுங்கூட்டம் உடனிலைமெய்மயக்கம்ஆம். இவ்விரண்டுபகுதியமயக்கமும் மொழிக்கிடையேவரும் இவ்வாறு மெய்யுடன் மெய்மயங்குதல் அன்றி உயிருடன்மெய்யும் மெய்யுடன்உயிரும் மாறி, உயிருமெய்யுமயங்கு மயக்கத்திற்கு வரையறை இன்று, வேண்டிய ஆறே மயங்கும்.]

(உ-ம்.) சக்கு, சச்ச, பத்த, செப்பு, சேந்தல், வாந்தல்.
அந்நம், அக்கு; மஞ்சை, மஞ்ச; வட்டம், வடகல்;
வண்ணம், வண்டு; வெகீர், வேந்து; அம்மை, அம்பு;
வெய்யர், வெந்து; வெல்லம், வெல்க; தெய்வர், தெய்வாறு;
சொன்னல், சொன்க; கற்றல், கற்பு; அன்ன அன்பு.

111. ன் MAY PRECEDE க், AND வ் MAY PRECEDE. ய்.

ககக. னம்முன் கவ்வாம்; வம்முன் யவ்வே.

[நகரமுன்னர்க் ககரமும்; வகரமுன்னர் யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) ககன்; தெய்வாறு.

112. AFTER ஞ AND ன் MAY COME ச், த் RESPECTIVELY; AND ய் AFTER BOTH.

ககஉ. ஞ, ன், முன் தம்இனம் யகரமோ டாகும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கினமாகிய சகர தகரங்களும், யகரமும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கஞசன, உரிஞ்யாத, கந்தன், பொருகயாத.

113. க், ச், ப் MAY COME AFTER ட் AND த்.

ககந. ட், த், முன் க, ச, ப், மெய்யுடன் மயங்கும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க, ச, ப என்னுமூன்றுமெய்யும் இணங்கி மயங்கும்.]

(உ-ம்.) கட்கம், கட்சி, தட்பம்; கற்க, கற்சிறு, கற்ப.

114. AFTER ண் AND ன் MAY COME ட், த், க், ச், ஞ், ப், ம், ய் AND வ்.

ககச. ண், ன், முன் இனம்க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வவ்வரும்.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் தமக்கு இனமாகிய டறக்களும், க, ச, ஞ, ப, ம, ய, வ, என்னும் ஏழுமெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) லீண்டு, வெண்கலம், வெண்சோற, வெண்குமலி, வெண்பல், வெண்மலர், மன்பாத, மணவலித.—
புன்றலை, புன்கண், புன்செய், புன்குமலி, புன்பயிர், புன்மலர், பொன்பாத, பொன்பலித.

115. AFTER ம் MAY COME ப், ய், வ்.

ககரு. மம்முன் ப, ய, வ, மயங்கும் என்ப.

[மகரமெய் முன்னர்ப் பகர யகர வகரங்கள் மயங்கும், என்றுசொல்லுவர் புலவர்.]

116. AFTER ய், ர் AND ழ் THE 10 INITIAL CONSONANTS MAY COME. [102.]

கககூ. ய, ர, ழ, முன்னர் மொழிமுதல் மெய்வரும்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

[இவ்மூன்று மெய்முன்னரும் மொழிக்குமுதற்கு விதந்து கொண்டபத்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேய். } கடித, சிந்த, தீத, பெரித, சீண்டத, மாண்டத, லான்றத, யாத, அவித.
வேர். }
விழ்.
வேய்க்குழல், ஆக்கோடு, பாழ்க்கிணறு.

117. AFTER ல் AND ள் ARE FOUND க்,ச்,ப்,வ்,ய்.

கக௭. ல,ள,முன் க,ச,ப, வ,ய ஒன்றும்மே.

[இவ்விரண்டு மெய்முன்னரும் க,ச,ப,வ,ய என்னும் ஐந்து மெய்யும் மயங்கும்.]

(உ-ம்.) வேல் } கடித, சிந்த, பெரித, அவித, யாத.
வாள் }

118. ALL EXCEPT ற் AND ழ் MAY BE FOUND DOUBLED.

ககடி. ர,மு அல்லன தம்முன் தாம்உட னிலையும்.

[ரகார முகாரம் அல்லன ஆகிய வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கத்துள் கூறிய பன்னிரண்டுமெய்யும், உடனிலைக்கே உரிய க,ச,த,ப நான்கும், தம்முன் தாம் உடனினு மயங்கும்.]

119. WHAT LETTERS FOLLOW ய், ற், ழ்.

கககூ. ய,ர,மு ஒற்றின்முன் க,ச, த,ப, ற,ரூ,ந,ம,

ஈர்ஒற் றும்;ர,முத் தனிக்குறில் அணையா.

[ய,ர,மு என்னுமூன்றெற்றும் இவற்றின்முன் மயங்கும் என விதித்த பத்தொற்றுள் இங்ஙனம் கூறிய எட்டொற்றும் தனிமெய்யும் உயிர் ஊர்ந்த மெய்யுமாய், மயங்குவன அன்றி, ஈரொற்றாயும் மயங்குவனஆம். ரகார முகார ஒற்றும் தனிக்குறிலும் மயங்குந் தன்மையஆயினும் மொழிக்குறுப்பாக வருவதும் நிற்பதுமாய் மயங்கா.]

(உ-ம்.) வேய் } க்குறை, ச்சிறை, த்தலை, ப்புறம்.
வேர் }
விழ் }
வேய்க்குழல், ஆக்கோடு, பாழ்க்கிணறு.
சுய்த்தனம், வேத்தனம், வாழ்த்தனம்.

120. ல்,ள் WHEN CHANGED IN POETRY INTO ன் AND ண் MAY BE FOLLOWED BY ம்.

உஉ௦. ல,ள மெய் திரிந்த ன,ண முன் மகார
நைந்தீர் ஒற்றும், செய்யுள் உள்ளே.

[லகார ளகார ஒற்றுத் திரிந்த னகார ணகாரங்கள் முன்வரும் மகர ஒற்று முன்னர்க்குரிய ஆறே குறுகி, அவற்றுடன் ஈரொற்றுடனிலை ஆம், செய்யுள் அகத்து.]

(உ-ம.) நிசை யறி மீகாணும் போணம். [போணம்.]
மயிலிபன மாதர் மருணம். [மருணம்.]
[கூக காண்க.]

121. WHEN LETTERS EXPRESS THEIR OWN NAMES THEY ARE NOT BOUND BY THESE RULES.

கஉக. தம்பெயர் மொழியில், முதலு' மயக்கமும்,
இம்முறை மாறியும் இயலும் என்ப.

[எழுத்துகள் தம்பெயர்களை மொழிந்து, நிலைமொழி வருமொழி ஆகப் புணர்க்கும் இடத்தெல்லாம் மொழிமுதற்கும் இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் முதல் ஆம்; மயக்கத்திற்கு இங்ஙனம் விதித்தனவும் விலக்கியனவும் ஆகிய எல்லா எழுத்தும் மயங்கும் என்று சொல்லுவர்புலவர்.]

(உ-ம.) “அவற்றுள் லகரீகாள் முன்னர் யவ்வுத்தோறும்,”
[என்றநில, லகரம் மொழிக்கு முதலாகியும், அவற்றுள் என்ற கூன் இறநிலவே கீற்ற ளகர ஒற்றேடு மயங்கியும் கீற்றது.]

க௦ டு போலி.

122. FINAL ம் SOMETIMES BECOMES ன்.

கஉஉ. மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோ றெழா நடப்பன உளவே.
[வினா 17.]

[பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்களினிடத்து இறுதி மகரம் னகரத் தோடொத்து நடப்பன உள ஆம்.]

(உ-ம.) அகம்-அகன். (இத மொழிஇறநிப்போலி.)

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (1.) எழுத்தியல்.

123. அ AND ஐ INTERCHANGED.

கஉ௩. அ,ஐ முதல் இடை ஒக்கும் ச,ஞ,ய முன்.

[வினா 17.]

[மொழி முதலினும், இடையினும், அகர ஐகாரங்கள் வேற்றுமை இன்றி ஒத்து நடப்பன ஆம். சகர ஞகர யகரங்கட்கு முன்னர் வருமாயின்.]

(உ-ம்.)	பசல்... .. பைசல்	அமச்ச... .. அமைச்ச.
	மஞ்ச ... .. மைஞ்ச	இலஞ்சி ... .. இலைஞ்சி
	மயல்... .. மையல்	அரயர்... .. அரையர்.
	(மொழிமுதற்போல)	(மொழிஇடைப்போல)

124. ன் CHANGED INTO ஞ்.

கஉ௪. ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி

ஞஃகான் உறமும், என்மரும் உளரே.

[வினா 17.]

[மொழியிடைக்கண் சிலவிடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர ஒற்றின் பின்னும் இயல்பாய் வரும் நகரத்தோடு ஞகரம் உறமும், என்றுசொல்லுவாரும் உளர்.]

(உ-ம்.) செய்க்கின்ற ... .. செய்க்குன்ற.
ஐச்சாற ... .. ஐஞ்சாற.

ஞ [இப்போல அருவி வரும்.]

125. அ+இ=ஐ; அ+ய்=ஐ; அ+உ=ஒள; அ+வ=ஒள.

கஉ௫. அம்முன் இகரம் யகரம் என்றிவை

எய்தின் ஐ,ஒத் திசைக்கும்; அவ்வோ

டுவ்வும் வவ்வும் ஒள ஓர் அன்ன.

[வினா 17.]

[அகரத்தின் முன்னர் இகரமும் யகரமும் தம்முள்ஒத்து எய்தின் ஐ என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்; அகரத்தோடு உகரீமும் வகரமும் தம்முள் ஒத்து ஒருதன்மையாக எய்தின் ஒள என்னு நெட்டெழுத்தொலிக்கும்.]

(உ-ம்.) அஇ = க.

கய வேல் களிற்றெடு போக்கி வருபவன்
மெய் வேல் பறியா நகும்

அய்யிய செஞ்சத்தான் ஆக்கமும்
செய்யியான் செடு நனைக்கப்படமெ.

126. THE PARTICLES ASSUMED BY LETTERS IN NAMING THEM.

கஉக. மெய்கள் அகரமு' நெட்டுயிர் காரமும்,
ஐ, ஔகக் கானும், இருமைக் குறில்இவ்
விரண்டொடு கரமும்ஆம் சாரியை பெறும்பிற.

[மெய்கள் அகரச்சாரியையும், நெட்டுயிர்கள் காரச்சாரியையும், அவற்றின் ஐகார ஔகாரங்கள் காரச்சாரியையுடனே கான்சாரியையும், உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும் காரம், கான், என்னும் இவ்விரண்டினே கரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ககரம், ஆகாரம், ஐகான், ஔகான்.
அகாரம், அகிகான், அகரம்.

127. LETTERS WHEN TAKEN TOGETHER IN WORDS ARE STILL SUBJECT TO THE ABOVE RULES.

கஉ௭. மொழியூய்த் தொடரினு' முன்அனைத் தெழுத்தே.

[இவ்வெழுத்துகள் பதமாயினும் அப்பதம் தம்மோடும் உருபோடும் புணரினும் அவற்றூற்பிறழாது, முன்னர்க்கூறிய அப்பத்திலக்கணத்தையும் உடைய ஆம்.]

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில்

(II.) பதவியல்.

~~~~~

[க.] த மி ழ் மொழி ஆக் க ம்.

க. ி பதம்.

~~~~~  
128. WORDS.

கஉஅ. எழுத்தே தனித்தும் தொடர்ந்தும் பொருடரில்  
பதம்ஆம்; அது பகாப் பதம் பகு பதம்என  
இருபால் ஆகி, இயலும் என்ப.

~~~~~  
[எழுத்துகள் தாமே ஒவ்வொன்று தனித்தும் இரண்டுமுதலாகத் தொ
டர்ந்தும் பிறபொருளைத் தருமாயின், அதுபதம்ஆம்; அப்பதம் பகாப்பதம்
எனவும், பகுபதம் எனவும் இரண்டு பகுதியஆகி நடக்கும் என்று சொல்
லவர் புலவர்.]

~~~~~  
129. WORDS OF ONE LETTER: (42.)

கஉக. உயிர்,மவில் ஆறும்; த,ப நவில் ஐந்தும்;  
க,வ,ச,வி னாலும்; யவ்வில் ஒன்றும்;  
ஆகுநெடி நொ,து, வாம்குறில் இரண்டோ  
டோர்எழுத் தியல்பதம் ஆறேழ் சிறப்பின.

~~~~~  
[உயிர்வருக்கத்தும், மவ்வருக்கத்தும், அவ்வாறும்,* தவ்வருக்கத்தும்,
பவ்வருக்கத்தும், நவ்வருக்கத்தும், ஐவ்வைந்தும்; கவ்வருக்கத்தும், வவ்வ
ருக்கத்தும், சவ்வருக்கத்தும், நந்நான்கும்; யவ்வருக்கத்தொன்றும்; ஆகும்

நெட்டெழுத்தான் ஆகியமொழி நாற்பதும். நொவ்வும், துவ்வும், ஆகும் குற்றெழுத்தான் ஆகிய மொழி இரண்டேனே ஒர் எழுத்தான் ஆகிய மொழி இந்நாற்பத்திரண்டும் சிறப்பினஆம்.]

- (உ-ம்) (1) ஆ ஈ. ஊ. ஏ ஐ. ஒ.
 (2) மா. மீ. மு. மே. மை. மொ
 (3) தா. தீ. தூ. தே. தை.
 (4) பா. பீ. பூ. பை. போ.
 (5) கா. கீ. கூ. கை. கோ.
 (6) கா. கூ. கை. கோ.
 (7) வா. வீ. வே. வை.
 (8) சா. சீ. சே. சை.
 (9) யா. யை. யோ.

130. UNCOMPOUNDED WORDS, FROM 2 TO 7 LETTERS;
 COMPOUNDED WORDS FROM 2 TO 9 LETTERS.

கந௦. பகாப்பதம் ஏழும், பகுபதம் ஒன்பதும்,
 எழுத்தீ ருகத் தொடரும் என்ப.

[வினா 123.]

[பகாப்பதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஏழுஎழுத்தீ ருகவும்; பகுபதம் இரண்டெழுத்துமுதல் ஒன்பதெழுத்தீ ருகவும், தொடரும் என்று சொல்லவர் புலவர்.]

- (உ-ம்) அணி, அறம், அகலம், அருப்பம், தருப்பணம், உத்திரட்டாதி. [பகாப்பதம்]
 உனி, உளன், குழையன், பொருப்பன், அம்பலவன்,
 அங்கத்தான், உத்திரட்டாதான், உத்திரட்டாதிபான். [பகுபதம்.]

உ. ௧ பகாப்பதம்.

131. UNCOMPOUNDED WORDS.

கநக. பகுப்பால் பயன் அற நிடுகுறி ஆகி,
 முன்னே ஒன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
 பெயர், வினை, இடை, உரி, நான்கும் பகாப்பதம்.

[பகுபதம் போல் இதனைப் பகுத்துப்பார்க்கின் அப்பகுப்பால் பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்பின் பயன் வினைவிதின்றிக் காரணத்தால் வரும் அப்பதம்போலாது இடுகுறியாய்ப் பகுதிவிசுதிமுதலிய ஆறுறுப்பானும் பின்பு முடிக்கப்படும் அப்பதம் போலாது; படைப்புக்காலம் தொட்டு ஒன்றாய் முடிந்து நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச் சொல், உரிச்சொல், என்னும் நான்கும் பகாப்பதம் ஆம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) நிலம், சீர். பெயர்ப்பகாப்பதம்.
 நட, வர. வினைப்பகாப்பதம்.
 மன், மந்த. இடைப்பகாப்பதம்.
 உற, கழி, சனி. உரீப்பகாப்பதம்.

௩௩. பகுபதம்.

132. COMPOUNDED WORDS.

கருஉ. பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழிலின், வருபெயர், பொழுதுகொள் வினைபகு பதமே.

[இங்ஙனம் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறும் காரணம் ஆக வரும் பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் காலத்தைக்கொள்ளும் வினைச் சொற்களும் ஆகிய இரண்டும் பகுபதம் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) பொன்ன. பொருள். }
 அகத்தன். இடம். }
 ஆதியையன். காலம். } பெயர்ப்பகுபதம்
 கண்ணன். சினை.
 கரீபன். குணம்.
 ஊணன். தொழில். }
 (2.) கடத்தான். } இவை முக்கால வினைமுற்றுப்பகுபதம்.
 நடக்கின்றான். }
 நடப்பான். }

[முதலியவும் அளன.]

133. THE ELEMENTS OF COMPOUNDED WORDS

கருரு. பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம், ஆறினும் ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்.

[வினா 123.]

[இங்ஙனம் கூறிய பகுதி முதலிய ஆறு உறுப்பிலுள்ளும், இப்பதப் பொருள் அமைதிக் கேற்பன வற்றைக் கருதி அறிவுடையோரால் கூட்டி முடிப்ப எவ்வகைப்பட்ட பகுபதங்களுமுடியும்.]

ச. ௧ பகுதி.

134. THE ROOT: GENERAL RULE.

கநச. தத்தம் பகாப்பதங் களே பகுதி ஆகும்.

[வினா 76.]

[பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும், வினைப்பகுபதங்களுள்ளும், தத்தம் முதலிலே ஆய பகாப்பதங்களே அவற்றின் பகுதி ஆம்.]

135. UNCOMPOUNDED WORDS DENOTING QUALITY: SPECIAL RULE.

[பண்புப்பகுதிகள்.]

கநடு. செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை,
வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை,
திண்மை, உண்மை, நுண்மை, இவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

[வினா 94.]

[இங்ஙனம் கூறிய பதினொன்றும் இவற்றிற்கெதிரான வெண்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமைகளும் பெருமை அணிமை, நன்மை, தண்மை, பழமை, வன்மை, கீழ்மை, நொய்மை, இன்மை, பருமையும் இவை போல்வன பிறவும் சொல் நிலையால் பகுபதங்கள் ஆயினும் பகுதியாய் பண்புப் பொருளினின்றும் வேறுபொருள் பகுக்கப்படாத நிலைப்பதம் ஆம்.]

136. THESE WORDS WHEN USED AS ADJECTIVES.

கநக. ஈறுபோ தல், இடை உகரம் இய்யாதல்,
ஆதிரீ டல், அடி அகரம்ஐ ஆதல்.
தன்ஒற் நிரட்டல், முன் நின்றமெய் திரிதல்,
இனமிகல், இனையவும், பண்பிற் கீயல்பே.

[வினா 121.]

[மேல்செம்மை சிறுமை முதலாகத் தெரித்த வாய்பாடுகளின் இறுதி விசுதி போதலும், இடையில் நின்ற உகரம் இகரம் ஆதலும், முதல் நின்ற குறில் ரெடில் ஆதலும், முதல் நின்ற அகரம் ஐகாரம் ஆதலும், இடையே தன் ஒற்று மிகுதலும், முன்பு நின்ற மெய்திரிதலும், வரும் எழுத்திற்கு இன எழுத்து மிகுதலும் இவைபோல்வன பிறவும், அப்பண்பினுக்கு இயல்பாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

- (உ-ம்.) (1) சன்மை ... தல்லன். [சுற செட்டை.]
 (2) சிறுமை ... சிறியன். [சுறசெட்டு, உசாம் இசாமாத் திரிந்தத.]
 (3) பசுமை ... பாசி. [சுறசெட்டு, ஆதி சீண்டத.]
 (4) பசுமை ... பைக்கன். [இடைநிறை உயர்மெப்பும் மலைகுதியுக் செட்டு, அசாம் ஐசாமவி, வரும் எழுத்திற்கு இனம் மிகுந்தத.]
 (5) வெறுமை ... வெற்றிலை. [மைவிருதிபோய், இடையிலே ஒற்ற இரட்டித்தத.]
 (6) செம்மை ... சேதாம்பல். [சுறசெட்டு, முதல் சீண்டு, மகார ஒற்றதாமாயத் திரிந்தத.]
 (7) செடுமை ... செடுக்காலம். [மைசெட்டு, இனம் மிகுந்தத.]

137. SIMPLE ROOTS AND IMPERATIVES: SPECIAL RULE

[தொரிநிலைவினைப்பகுதிகள்.]

கூடுஎ. நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை,
 நொப், போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின்,
 தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகென்
 ரெய்திய இருபான் மூன்றும் சுற்றவும்,
 செய்என் ஏவல் வினைப்பகாப் பதமே.

[நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகெ என்று முதனிலையாய் எய்திக் கிடந்த இவ்விருபத்து மூன்றும் உயிரும் ஒற்றும் குற்றுகரமும் ஆகிய சுற்றினை உடைய இத்தொடக்கத்து, வாய்பாடுகள் எல்லாம் செய் என்னும் ஏவலினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும், ஏனை வினையினது பகாப்பதம் ஆகிய பகுதியும் ஆம்.]

138. CAUSAL IMPERATIVES SPECIAL RULE

[ஏவல்வினை, பிறவினை.]

கூடுஅ. செய்என் வினைவழி விப்பிதனி வரில்
 செய்விஎன் ஏவல் இணையின்சர் ஏவல்.

[வினா 103.]

[மேற்கூறிய செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைத் தனிவினையின் பின் வி, பி என்னும் இவ்விரண்டு விருதியினுள் ஒன்று வருமாயின்

செய் என்னும் ஏவல்மேல் ஓர் ஏவலாய்ச் செய்வி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவற் பகுதி ஆம்; அவற்றின் பின் இவ்விசுதிகள் தன்னோடும் பிறிதோடும் இணைந்து வருமாயிற் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டேவற் பகுதி ஆம்.]

(உ-ம்.) கடப்பி, வருவி.
கடப்பிப்பி, வருவிப்பி.

போக்கு, பாச்சு, ஊட்டு, கடத்த, } பிறவிசுதிகளும் வாதனை
எழுப்பு, பரிற்ற.

139. ROOTS MAY UNDERGO ALTERATIONS: SPECIAL RULE

[புறநடை.]

கஈஈ. விளம்பிய பகுதிவே றுதலும் விதியே.

[ஏவற்பகுதி வேறுதல் போல, அதன் பின்னே விளம்பிய வினைப் பகுதி வேறுதலும் விதி ஆம் விலக்கன்று.]

நூ. 5 விசுதி.

140. PERSONAL TERMINATIONS OF VERBS.

கசு0. அன்,ஆன்; அள்,ஆள்; அர்,ஆர், பம்,மார்;
அ,ஆ;கு, டு,து,று, என்,ஏன், அல்,அன்;
அம்,ஆம், எம்,ஏம், ஒமோ டும்ஊர்
க,ட,த,ற; ஐ,ஆய், இ;யின், இர்,ஈர்;
ஈயர், க,ய;உம்; என்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினும் சிலவே.

[வினா 77.]

[இங்ஙனம் அள், ஆன், முதல் முப்பத்தேழ்க்குச் சொல்லப் படுவனவும், இவைபோல்வன பிறவும், தெரிநிலை வினையின் விசுதிகள் ஆம்; பெயர் இடத்தும் இவற்றுள் சில விசுதி ஆம்.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

சு. ி இடைநிலை.

141. THE MEDIAL PARTICLE OF NOUNS.

[பெயர்க்கு இடைநிலை.]

கசுக. இலக்கியம் கண்டதற் கிலக்கணம் இயம்பலில்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெயர் அல்பெயர்க் கிடைநிலை எனலே.

[வினா 93.]

[அறிவுடையோரான் நியமிக்கப்படும் இலக்கியம் கண்டு, அதனுக்கு
அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே இலக்கணமாகக் கூறலின் மேற்கூறிய
பகுதியையும் விசுதியையும் பகுத்து, இடையே நின்றது யாது; அதனை
வினையால் அணையும் பெயர் அல்லாத பெயர்கட்கு இடைநிலை என்று
சொல்லுக.]

(உ-ம்) அறிஞன். ி இடைநிலை.
புலக்கி. ி இடைநிலை.

142. THE SIGNS OF THE PAST TENSE.

கசுஉ. த, ட, ற, ஓற் றின்னே ஐம்பால் மூவிடத்
திறந்த காலம், தருந்தொழில் இடைநிலை.

[வினா 79.]

[தகர டகர றகர மெய்களும், இன், என்னும் குற்றொற்றும் ஐம்பால்
மூவிடத்தும் இறந்த காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

143. SIGNS OF THE PRESENT TENSE.

கசுந. ஆகின்ற, கின்ற, கிறு, மூ விடத்தின்
ஐம்பா னிகழ்பொழு தறைவினை இடைநிலை.

[வினா 80.]

[ஆகின்ற என்பதூஉம், கின்ற என்பதூஉம், கிறு என்பதூஉம், ஐம்
பால் மூவிடத்தினும் நிகழ்காலத்தைத்தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள்
ஆம்.]

144. SIGNS OF THE FUTURE TENSE.

கசசு. பவ் வ மூவிடத் தைம்பால் எதிர் பொழு
திசைவினை இடைநிலை ஆம், இவைசிலஇல.

[வினா 81.]

[பகர ஒற்றும், வகர ஒற்றும், ஐம்பால் மூவிடத்தும் எதிர்காலத்தைத் தரும் வினைப்பகுபத இடைநிலைகள் ஆம்; இம்முக்காலமும் முறையே காட்டும் தகர ஒற்றுமுதல் வகர ஒற்றீரய இடைநிலைகள் சில முற்று வினை எச்ச வினைகட்கில ஆம்.]

145. TIME INDICATED WITHOUT THE ABOVE MIDDLE PARTICLES.

கசரு. நவ்வோ டுகர உம்மைநிகழ் பல்லவும்,
தவ்வோ டிறப்பும், எதிர்வும், டவ்வொடு
கழிவும், கவ்வோ டெதிர்வும்; மின் ஏவல்,
வியங்கோள், இம், மார், எதிர்வும்; பாந்தம்
செலவொடு வரவும்; செய்யு'நிகழ் பெதிர்வும்;
எதிர்மறை மும்மையும்; ஏற்கும் ஈங்கே.

[வினா 83.]

[நகரத்தோடு கூடிய உகர ஈறும், உம்ஈறும், இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; தகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் அவ்விருகாலமும்; டகரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் இறந்தகாலமும்; ககரத்தோடு கூடிய அவ்விரண்டிறும் எதிர்காலமும்; மின்ஈறும், வினை ஏவலின்வரும் அனைத்தீரும், வியங்கோள் ஈறும், இகரஈறும், மார்ஈறும், எதிர்காலமும், பகரஈறு இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும்; செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு முற்றீறு நிகழ்காலமும், எதிர்காலமும்; முற்றுவிசுதி எச்சவிசுதிகளோடு புணர்தற்குரிய எதிர்மறை ஆகாரஈறு மூன்றுகாலமும்; ஏற்கும் மேலேச்சுத்திரத்து இவை சிலஇலஎன்றவற்றுள்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (II.) பதவியல.

(உ-ம்.) சென்று, சென்றம்.போனகாலம்.	சேற, சேறம். எதிர்கா.
வந்து, வந்தம். போன.	வருது, வருதம். எதிர்.
உண்டு, உண்டம்.போன.	உண்டு, உண்டம். எதிர்.
உண்மீன், உண், உண்ணம்...எதிர்.	உண்க, வாழிய, வாழிபர்.எதிர்.
சேறி, உண்மார். எதிர்.	உண்ணம். நிகழ் எதிர்
உண்ப. எதிர்.	
உண்ணாள். முக்காலம்.	

கவனிப்பு.—வருதி, பெய்தி. [நிகழ்காலம்]; வருகிற [நிகழ்]; வந்த [போன]; வருமா [எதிர்] இவை போலவன வருவனவாம்.

உ. டி வடமொழி ஆக்கம்.

146. LETTERS COMMON TO TAMIL AND SANSKRIT AND THOSE PECULIAR TO THE LATTER.

கசுக. இடையி னு¹ன்கும், ஈ²ற்றில் இரண்³டும்,
அல்லா அச்சை வருக்க முதல்⁴ஈ
றியவ்வாதி நான்மை, எவ்ஆகும், ஐயைம்
பொதுஎழுத் தொழிந்தநால் ஏழும் திரியும்.

[வினா 18.]

[ஆரியமொழியுள் அச்சென்று வழங்கும் உயிர் பதிறைனுள்ளும், இடையில் நின்ற ஏழாம் உயிர்முதல் நான்கும், ஈற்றில் நின்ற இரண்டும், ஆன ஆறும் ஒழிந்துநின்ற அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஒள, என் னும் பத்தும், அவ் என வழங்கு முப்பத்தேழு மெய்யுள்ளும், க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து வருக்கத்தின் இடையில் உரப்பியும், எடுத்தும், கூனைத்தும், சொல்லப்பட்டு நிற்கு மூன்றும் ஒழிந்த க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம என்னும் பத்தும், ய, ர, ல, வ என்னும் நான்கும், எ, வ்வும் ஆகும் இருபத்தைந்தும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாம். இவை அன்றி மேல் உயிருள் ஒழிந்த ஆறும், ஐந்து வருக்கங்களினும் இடைகளின் ஒழிந்த பதினைந்தும், முப்பதாம் மெய்⁵ முதலான எட்ட னுள் எகரம் ஒழிந்த ஏழும் ஆன இருபத்தெட்டும், ஆரியத்திற்குச் சிறப் பெழுத்தாய்த் தமக்கேற்ற பொது எழுத்தாகத்திரிந்து வடமொழி ஆம்.]

147. LETTERS PECULIAR TO SANSKRIT HOW EXPRESSED IN TAMIL.

கசுஎ. அவற்றுள்,—ஏழாம் உயிர்இய்யும் இருவும்; ஐவருக்கத்
 திடையில் மூன்றும் அவ்வம் முதலும்;
 எட்டெ யவ்வு' முப்பது ச,யவும்;
 மேல்ஒன்று ச,டவும்; இரண்டு ச,தவும்;
 மூன்றே அ,தவும்; ஐந்திரு கவ்வம்;
 ஆ,சு றையும்; ஈசு நிகரமும்.

[மேல் திரியும் என்றவற்றுள் சிறப்பெழுத்தாகிய ஏழாம் உயிர் இகரமு
 மிருவும் ஆம்; ஐந்து வருக்கங்களினும் இடையினின்ற மூன்றும் அவ்வம்
 வருக்கங்களின் முதல் எழுத்தாம்; எட்டாமெய் ஆன சவ்வருக்கத்துள்
 எடுத்துச் சொல்லாமெய் ஒரோடுடத்து யகரமும் ஆம்; முப்பத்தொன்றா
 மெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண்டகரமும் ஆம்; முப்பத்தி
 ரண்டாமெய் மொழிமுதற்கண் சகரமும் இடைக்கண் தகரமும் ஆம்;
 முப்பத்துமூன்றாமெய் மொழிமுதற்கண் அகரமும், இடைக்கண் ககரமும்
 ஆம்; முப்பத்தைந்தாமெய் இரண்டு ககரம் ஆம்; பொது எழுத்துள் மொ
 ழிஇறுதி ஆகாரம் ஐகாரம் ஆம்; மொழிஇறுதி ஈகாரம் இகரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மரல், மரலா. | சபை, சபா.
 புரீ, புரீ. | சயம்பு, சயம்பு.

148. WORDS WHICH IN SANSKRIT BEGIN WITH ற், ல் or ய் TAKE அ, இ, உ.

கசுஅ. ரவ்விற் கம்முநால் ஆழுக் குறிலும்,
 லவ்விற் கம்முநால் இரண்டும், யவ்விற்
 க்ய்யு' மொழிமுதல் ஆகமுன் வருமே.

[ரகர லகர யகரங்களை முதல் ஆக உடைய ஆரிய மொழிகள் வடமொ
 ழி ஆங்கால் அகர இகர உகரம் என்னும் இம்மூன்று குற்றயிரும் இங்ங
 னம் சொன்ன ஆறே அவ்வடமொழிகட்டு முதலாய் அம்மூன்றெழுத்திற்
 கு முன்னர்வரும்.]

(உ-ம்) அரங்கம், [Ranga.] இராமன், [Rāma.] உரோகீ, [Rōma.]
 இலாபம், [Lāb'ha.] உலோபம், [Lōb'ha.]
 இயக்கன், [Yaksha.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (II.) பதவியல்.

149. SANSKRIT WORDS IN WHICH ய், ர், ல், ம், வ், ந் FOLLOW A MUTE CONSONANT.

கசக. இணைந்தியல் காலை ய, ர, லக் கிகரமும்;
மவ்வக் குகரமு' நகரக் ககரமும்,
மிசைவரும்; சவ்வழி உவ்வும் ஆம்பிற.

[ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து இணைந்து ஒரெழுத்து நீர்மையாய் நடக்குங்கால் பின்னிற்றும் ய, ர, ல க்கள்மீதே இகரமும்; மகர வகரங்கள் மீதே உகரமும்; நகரமீதே அகரமும் வந்து வடமொழி ஆம். இணைந்துமுன்னிற்கும் ரகரத்திற்குப்பின்னர் உகரமும் வரும்.]

(உ-ம்.) வாக்வயம், [Vākya.] வகிரம, [Vakra.] சகலம, [Sukla.]
பதமம், [Padma.] பக்ரம, [Pakra.]
அரதம், [Ratna.]

150. LETTERS PECULIAR TO TAMIL.

கடு. ற, ன, ழ, எ ஒவ்வும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அள
பல்லாச் சார்பும் தமிழ்; பிற பொதுவே.

[முதலும் சார்பும் ஆன நாற்பதெழுத்துள்ளும் றகர, னகர, ழகர, எகர, ஓகரம் ஆனமுதல் எழுத்தைந்தும், உயிர்மெய்யும் உயிர் அளபெடையும் அல்லாத சார்பெழுத்தெட்டும், தமிழிற்கே சிறப்பெழுத்தாம்; ஒழிந்த இருபத்தேழும் தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுஎழுத்தாம்.]

பதவியல் முற்றிற்று.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ந ன் னு ள்.

I. எ ழு த் த தி க ா ர த் தி ல்

(III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

க. ி பு ண ர் ப் பு.

151. COMBINATION OF LETTERS.

கருக. மெய்யுயிர் முதல்ஈ றும்இரு பதங்களும்
தன்னொடும் பிறிதொடும் அல்வழி வேற்றுமைப்
பொருளில் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள்
இயல்பொடு விகாரத் தீயைவது புணர்ப்பே.

[மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாக உடைய பகாப்பதம் பரு
பதம் என்னும் இரண்டு பதங்களும், தன்னொடொனும், பிறிதொடு பிறிது
மாய், அல்வழிப்பொருளினான் ஆதல், வேற்றுமைப் பொருளினான்
ஆதல், பொருந்தம் இடத்து, நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்
பொடும், விகாரத்தோடும், பொருந்துவது மேற்கூறிய புணர்ச்சி ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) மொழிக் காரணம். ... வேற்றுமைப்பொருளில் விகாரம்.
(2.) பாலொடுதேன். ... வேற்றுமைப்பொருளில் இயல்பு.
(3.) அறத்தபேய்றது. ... அல்வழிப்பொருளில் இயல்பு.
(4.) கடவுட்கொண்டான். ... அல்வழிப்பொருளில் விகாரம்.

152. INFLECTED AND UNINFLECTED COMBINATION

[அல்வழிவேற்றுமை என்பன.]

கடுஉ. வேற்றுமை ஐமுதல் ஆறும்; அல்வழி
தொழில், பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி
எழுவாய், விளி, ஈர் எச்சமுற் றிடை, உரி,
தழுவு தொடர் அடுக் கென்ஈர் ஏழே.

[வினா 21, 22.]

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சி: பெயரே, ஐ, ஆல், என்னுஞ்சூத்திரத்து ஐமுதலிய ஆறு உருபும் தொக்கும், விரிந்தும், வரப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி ஆம். அல்வழிப் புணர்ச்சி: வினைத்தொகை முதலிய ஐந்து தொகை நிலையும், எழுவாய்முதல் ஒன்பது தொகை நிலையும், எனப் பதங்கள் பொருந்துந் தொடர்ச்சி பதினான்காம்.]

[I. வேற்றுமை.]

(உ-ம.) (1.) பொன்னுடையான். கல்வெறிந்தான். சாத்தன்க்கள் மலைவீழ் அருவி மலைபுச்சி. மலைமுறை.	}	வேற்றுமைத் தொகைநிலை.	(2.) பொன்னையுடையான். கல்வால் எறிந்தான். சாத்தனுக்கு மகன். மலைவீழ் வீழ் அருவி. மலைபிணை உச்சி. மலைவீண்கண்முறை.	}	வேற்றுமைத்தொகை நிலை.
--	---	-------------------------	---	---	-------------------------

[II. அல்வழி.]

(3.) சொல்பாணை, வினைத்தொகை.	{	சொன்ற பாணை
சொல்லின்ற பாணை.
சொல்லும் பாணை.
(4.) கருக்குவான். கருமையாயிருவான். [பண்புத்தொகை.]		ஆயன் சாத்தன் ஆயனைய சாத்தன். [இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை.]
(5.) மதிமுமை. மதியைப்போன்றமுமை. [உவமைத்தொகை.]		
(6.) இராப்பகல். இரவும் பகலும். [உம்மைத்தொகை.]		
(7.) பெற்றொடி. பெற்றொடியை அணிந்தவர். [அன்மொழித்தொகை.]		
(8.) சொற்றன் வந்தான். எழுந்தாற்பெயர்.		
(9.) சொற்ற சொல். சிந்தித்தொடர்.		
(10.) உண்டசாத்தன். தெரிநிலைப்பெயர் எச்சத்தொடர்.		பெரியசாத்தன். குறிப்புப்பெயர் எச்சத்தொடர்.
(11.) உண்டவந்தான். தெரிநிலைவீணை எச்சத்தொடர்.		வீண்கின்றி உண்ணான். குறிப்புவினை எச்சத்தொடர்.
(12.) உண்டான் சாத்தன். தெரிநிலை முற்றத்தொடர்.		குழையன் சொற்றன் குறிப்புமுற்றத்தொடர்.
(13.) அணங்குசொல். இடைத்தொடர்.		
(14.) சளிபேதை. உரித்தொடர்.		
(15.) பாம்பு பாம்பு. அடுக்குத்தொடர்.		

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

153. NATURAL COMBINATION.

[இயல்பு.]

கடுக. விகாரம் அனைத்து' மேவல தீயல்பே.

[மேல்வரும் விகாரவகை அனைத்தும் மேவாதது இயல்புப் புணர்ச்சி ஆம்.]

(உ-ம்) பொன் + மலை = பொன்மலை

உ. ஸ் விகாரம்.

154. THE THREE KINDS OF CHANGES.

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

கடுசு. தோன்றல், திரிதல், கெடுத்தல் விகாரம்
மூன்று' மொழிமூ விடத்தும் ஆகும்.

[வினா 20.]

[மெய் ஏனும், உயிர் ஏனும், உயிர்மெய் ஏனும், சாரியை ஏனும், ஒன்றும் பலவும் தோன்றுதலும், திரிதலும், கெடுத்தலும், மேற்சொன்ன விகாரம் ஆகும். இம்மூவகை விகாரமும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் ஏற்றபெற்றி வரும்.]

(உ-ம்) பு + சொடி = $\left\{ \begin{array}{l} பூச்சொடி. \\ பூச்சொடி. \end{array} \right\}$ [தோன்றல்]
பல + தலை = பகிறலை. [திரிதல்]
நிலம் + வலயம் = நிலவலயம். [கெடுத்தல்]

155. POETICAL CHANGES.

கடுடு. வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்,
விரித்தல், தொகுத்தலும், வருஞ்செய்யுள் வேண்டிழி.

[வினா 42.]

[அல்வழி வேற்றுமையான் வருமேற்கூறிய மூன்று விகாரமுமே அன்றி, ஆறாக இங்ஙனம் கூறிய விகாரங்களும் வருவனவாம் செய்யுள்கத்து, அடிதொடை முதலிய நோக்கி அமைக்கவேண்டும் இடத்து.]

156. WORDS MAY SUFFER THE LOSS OF THEIR INITIAL, MEDIAL OR FINAL LETTERS.

கருக. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலும் அனைத்தே.

[வினா 42.]

[அடி தொடை முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும் வழிதொகுத்தல் அன்றி, வழக்கின்கண் மருஉப்போலச் செய்யுட்கண் மருஉவாய் அடிப்பாடாக ஒருமொழி முதல், இடை, கடை, என்னு மூன்றிடத்தும் குறைந்து வருதலும் செய்யுள் விகாரம் ஆம்.]

(உ-ம்.) மலையீழற் புணையும் அஞ்செஞ்சிறிடி. ... நாமனாஇழற் முதற்குறை.
கேதிலவெரிசினேறிமுதபோத்த. ... ஒந்தி இடைக்குறை.
சீலங் கடைக்கொடுக்க. ... சீலம் கடைக்குறை.

157. IN THE SAME COMBINATION THERE MAY BE MORE THAN ONE KIND OF CHANGE.

கருள. ஒருபுணர்ச்சி கிரண்டு மூன்றும் உறப்பெறும்.

[ஒருபுணர்ச்சிக்கண் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், என்ற விகாரம் எத்துணை வரும் என்றையுறற்கு, ஒன்றே அன்றி இரண்டு மூன்றும் வரப்பெறும்.]

(உ-ம்.) சிலம் + பனை = சிலப்பனை. [கெடுதலுக் தோன்றலும்.]
பனை + ஈய = பனம்ஈய. [முன்ற விகாரங்களும்.]

ந. § போதுப்புணர்ச்சி.

158. ஞ், ண், ம், ய், வீ AFTER OTHER LETTERS.

கருடி. எண்மு வெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கு

முன்வரு ஞ், ண், ம், ய் வக்கள் இயல்பும்;

குறில்வழி யத்தனி ஐ, நொ, து முன்மெலி

மிகலும் ஆம் ண், ள், ன், ல வழிநத் திரியும்.

[வினா 31. 39. 40.]

[இயல்பாகவும் விதி ஆகவும் இருபத்தநான்கெழுத்தையும் ஈறாக உடைய பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல், திசைச்சொல், வடசொல், என்பன நிலைமொழி ஆகநிற்க, இவற்றிற்கு முன்னர்ஊரும் ஞ்கார ண்கார மகார யகார வகாரங்கள் அல்வழி வேற்றமை ஆய இருவழியும் இயல்பாதலும், குற்றெழுத்தின் பின்வரும் யகாரஒன்றே

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

ஒரெழுத்தொருமொழி ஆன உயிர், உயிர்மெய், என்னும் ஐகாரமே, நொது, என்பவற்றிற்கு முன்னர். வரும் ஞகார நகார மகாரங்கள் பிறசொற்கள் முன்இயல்பாதல் அன்றி மிக்குமுடிதலும் ஆம்; ணகார ளகார னகார லகாரங்கட்கு முன்வரும் நகாரம் பிறவீற்றின்முன் இயல்பாதல் அன்றித்திரியும்.]

(உ-ம்.) (1.) ளீள + ஞாற்ற = ளீளாற்ற. [இயல்பு]

[பிறவும்அன்ன.]

(2.) மெய், கை, + ஞாற்ற, கீண்டற, மாண்டற =

[மெலியிருத்தற]

{ மெய்க்ஞாற்றற.
கைக்ஞாற்றற.
மெய்க்கீண்டற.
கைக்கீண்டற
மெய்மாண்டற
கைமாண்டற.

(3.) நொ, து, + ஞொள்ள, ளாற, மாட =

[மெலியிருத்தற.]

{ நொஞொள்ள
துஞொள்ள.
நொள்ள.
தள்ள.
நொமாட
தமாட.

(4.) மண் + ளாற்ற = மண்ணாற்ற. } ண, ள, ன, ல
முள் + ளாற்ற = முண்ணாற்ற. } முன்
பொள் + ளாற்ற = பொண்ணாற்ற. } ளாற்றிரித்தற.
கல் + ளாற்ற = கண்ணாற்ற.

159. COMMON NOUNS AND THOSE OF THE HIGHER CLASS.

கருகூ. பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பெயர்கள் ஈற்றுமெய் வலிவாரின் இயல்பாம், ஆவி ய,ர,முன் வன்மை மிகா;சில விகாரம் ஆம் உயர்திணை.

[இருதிணைப் பொதுவான பெயர்க்கும் உயர்திணைப் பெயர்க்கும் ஈறான மெய்கள் வல்வின முதல்மொழி வந்தால் இயல்பாம். உயிரே யகரமே ரக ரமே என்னும் இவ்வீற்ற இருபெயர்கள் முன்னரும் வரும் க,ச,த, ப க்கள் மிகாஆம். மெய் உயிர்ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்கள் நாற்கணங்களோடும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி வருமொழிகள் விகாரப்படுவனவும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) ளாற்றியல்பு = { குறித, சிந்த, தீத, பெரித. கை, செலி, தலை, புறம்.
குறியல், சிறியல், தீயல், பெரியல்.
குறித, சிந்த, தீத, பெரித. கை, செலி, தலை, புறம்.
குறியல், சிறியல், தீயல், பெரியல்.

[ஆல்வழி வெற்றமை இரண்டிடத்தும் வலிவா இயல்பாதல் காண்க.]

160. THE STRONG CONSONANTS NOT DOUBLED AFTER INTERROGATIVES, OR VOCATIVES.

கக0. ஈற்றியா வினா, விளிப்பெயர் முன்வலி இயல்பே.

[மூன்றீற்று வினாமுன்னும், யா என்னும், வினாப்பெயர் முன்னும், உயிர் ஈறு ஒற்றீற்று ஆய விளிப்பெயர்கள் முன்னும், வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம.) நம்பியா கொண்டன, சென்றான், தந்தான், போயினான்.
நம்பியே கொண்டான்.
யா ஞாய்.
நம்புகொள், செல், தா, போ.

161. THE SECOND PERSON OF VERBS OR IMPERATIVES ENDING IN A VOWEL OR IN ய், ர், ழ்.

கக1க. 'ஆவி ய, ர, ழ இறுதிமுன் னிலைவினை,
ஏவல், முன் வல்லினம் இயல்பொடு விகற்பே.

[உயிராயும், ய, ர, ழ என்னும் மூன்றெற்றையும் இறுதியாகவுடைய விசுதி உருபினவாய முன்னிலை வினைமுன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்புடனே விகற்பமாம்.]

(உ-ம.) உண்டன. } கொற்ற, சத்தா, தேவா, பூதா.
உண்டாய்.
உண்டிர். }
தாழ்.
எடகொற்ற, எடகொற்ற.

சு. ழ உயிரீற்றுப்பதம் புணருஞ் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

162. VOWEL AND VOWEL; ய் OR வ் INSERTED.

கக1உ. இ, ஈ, ஐ வழி யவ்வும்; ஏனை
உயிர்வழி வவ்வும்; ஏமுன் இவ்இருமையும்;
உயிர்வரின், உடம்படு மெய் என்றாகும்.

[வினா 23.]

[இகர ஈகார ஐகாரங்களின் வழியே, யகரமும்; அ, ஆ, உ, ஊ, ஓ, ஔ என்னும் இவ்வேழ் உயிர்களின் வழியே வகரமும்; ஏகாரத்தின் வழியே யகரமும் வகரமும், உயிர்முதன்மொழி வந்தால், உடம்படு மெய் என்று வரும்.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

163. INITIAL INTERROGATIVE AND DEMONSTRATIVE LETTERS
EXCEPTION TO (162, 158.)

ககூஈ. எகர வினா, முச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்;
பிறவரின் அவையும்; தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும்; தோன்றுத நெறியே.

[வினா 25.]

[எ என்னும் வினா இடைச்சொல் முன்னும், அ, இ, உ என்னும் மூன்று சுட்டிடைச்சொல் முன்னும், உயிரும் யகரமும் வந்தால் வகரமும்; ஒழிந்த மெய்கள் வந்தால் அம்மெய்களும்; செய்யுட்கண் சுட்டு நீண்டிசைத்த வழியகரமும் மிகுதல் முறை ஆம்.]

(உ-ம்) எவ்வணி, எய்வணி.
அவ்வணி, அய்வணி.
எக்குநினை, அக்குநினை.
ஆ, + இடை, = ஆயிடை = அவ்வீடம்.

164. FINAL உ. [EXCEPTION TO 126.]

ககூச. உயிர்வரின் உக்குறள் மெய்விட்டோடும்;
யவ்வரின் இய்யா முற்றும் அற்றொரோவழி.

[வினா 24.]

[குற்றியலுகரம் உயிர்முதல் மொழி வந்தால் தனக்காதாரம் ஆன மெய் நிற்கத் தான்கெடும்; யகரமுதன்மொழி வந்தால் இகரம் ஆகத்திரியும்; முற்றியல் உகரமும் அவ்விரு விதியும் பெறும் ஒரோவிடங்களின்.]

(உ-ம்.) எகர }
எகிரக } + அருத { எகரித, எகிரித, எகரித, வெக்கரித, குரக்கரித, தெக்கரித.
வகர } அருமை { வகரமை, எகிரமை, வகரமை, வெக்கமை, குரக்கமை, தெக்கமை.
வெக்கு }
குரக்கு }
தெக்கு }

{ + அரித = தவரித. }
{ + அருமை = தவருமை. } முற்றாகச் செட்டதக் திரிந்ததங்கள்.
{ + யாப்பு = தவியாப்பு. }

தன் முகமாகத் தன் அழைப்பதவே,
எ-நில் குற்றியல் உகரம் தொடரல் வகர உடம்படுமெய் பெற்றதனைக்கர்

௫. 5 உயிரீற்றுமுன்வல்லினம்.

165. க, ச, த, ப AFTER A VOWEL ARE DOUBLED. [GENERAL RULE]

ககூரு. இயல்பினும் விதியினு' நின்ற உயிர்முன்
க,ச, த,ப மிகும்வித வாநன மன்னே.

[வினா 27.]

[இயல்பினும், விதியினும், இறுதிஆக நின்ற உயிர்களின் முன்னர்வரும் க,ச,த, ப க்கள் பெரும்பாலும் மிகும் விதத்து சொல்லாதன.]

166. NAMES OF TREES. [EXCEPTION.]

ககூகூ. மரப்பெயர் முன்னர் இனமெல் எழுத்து
வரப்பெறு நவும்உள, வேற்றுமை வழியே.

[வினா 161.]

[உயிரீற்று மரப்பெயர்கள்முன் மேலைப் பொதுவிதியான் வல்லெழுத்து மிகாது, வரும்வல்லெழுத்திற்கு இனம் ஆன மெல்லெழுத்து மிகப்பெறுவனவும் சில உள வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்.) விளக்கம்.

௬. 5 அகராற்றுச் சில சொற்கள்.

167. EXCEPTIONS TO (165.) [WORDS IN அ.]

ககூள. செய்யிய என்னும் வினைஎச்சம், பல்வகைப்
பெயரின் எச்சமுற் றுறன் உருபே,
அஃறிணைப் பன்மை, அம்ம,முன் இயல்பே,

[வினா 27.]

[இங்ஙனம் விதந்த அகராற்றுச் சொற்கள் ஆறன் முன்னும் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) உன்னிய சொண்டன்... வினைஎச்சம்,
உண்ட குதிரை. ... பெய்எச்சம்,
உண்ட குதிரைகள். ... வினைமுற்ற,
நன கைகள். ... ஆறன் உருபு,
பல குதிரைகள். ... அஃறிணைப்பன்மை.
அம்ம சொற்று. ... அம்ம.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

168. EXCEPTION TO (165.): வாழிய.

ககஉ. வாழிய என்பதன் ஈற்றின் உயிர்மெய்
ஏகலும் உரித்தஃ தேகினும் இயல்பே.

[வினா 85.]

[வாழிய என்னும் வியங்கோள் முற்றினது ஈற்றுயிர் மெய் குறைதலும்
உரித்து, குறைந்துஇகர ஈராய் நின்றாலும் வல்லினம் பொது விதியான்
மிகாது, சிறப்பு விதியுட் கூறியஇயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) வாழி செந்நெரு.

169. EXCEPTION TO (165.). சாவ.

ககக. சாவஎன் மொழிஈற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.

[வினா 86.]

[சாவ என்னும் செய் என் எச்சவினைச் சொல்லினது ஈற்றுயிர்மெய்
கெட்டுப்புணர்தலும் விதிஆம்.]

(உ-ம்.) சாக்குத்தினுள். [சாவக்குத்தினுள்.]

170. EXCEPTION TO (165.): பல AND சில DOUBLED

கஎ௦. பல,சில, எனும்இவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பு மிகலும், அகரம் ஏக
லகரம் நகரம் ஆகலும், பிறவரி
னகரம் விகற்பம் ஆகலும், உளபிற.

[பல,சில என்னும் இவ்விரு சொல்லும் தம்முன்னர்த்தாம் வருமாயின்
இயல்பாதலும், மிகுதலும், அகரம்கெட லகரம் நகரம் ஆகலும், இவற்றின்
முன் பிறமொழிகளுள் யாதானும் ஒன்று வரின் அகரம் நின்றலும் நீங்கலும்
உளஆம்.]

(உ-ம்) பல பல. பறபல.
சில சில. சிறசில.

பலப்பல. { பலகலை.
சிலச்சில { பல் + ஶான் = பன்னாள்.
 { சில் + மணி = சின்மணி.

பல + சாலை = பல்சாலை, பலசாலை.
சில + பாலை = சில்பாலை, சிலபாலை.

எ. டி ஆகாரஈற்றுச் சிலசொற்கள்.

171. EXCEPTION TO (165.). WORDS IN ஆ.

கஎக. அல்வழி ஆமா, மியா,முற்று, முன்மிகா.

[வினா 27.]

[அல்வழிக்கண், ஆவும், மாவும் ஆகிய இருபெயரும், மியா என்னு முன்னிலையசை இடைச்சொல்லும், ஆகார ஈற்றஓறிணைப்பன்மை எதிர் மறைமுற்று வினையும், நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் மிகா.]

(உ-ம.) ஆ + குறித = ஆகுறித.
மா + குறித = மாகுறித.
கேண்மியா + கொறகு = கேண்மியாகொறகு;
உண்ணு + குதிரைகள் = உண்ணுகுதிரைகள்.

172. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஆ SHORTENED IN POETRY.

கஎஉ. குறியதன் கீழ்ஆக் குறுகலும், அதனே
கொரம் ஏற்றலும், இயல்பும்ஆம் தூக்கின்.

[வினா 41.]

[குற்றெழுத்தின் கீழ்நின்ற ஆகாரம் குறுகலும், அக்குறுகலுடனே உகரம் பெறுதலும், அவ்விரண்டும் இன்றித்தன் இயல்பின் நின்றலும் ஆகிய மூன்று விதியும் பெறும் செய்யுட்கண்.]

(உ-ம.) சில வீரி கானல் வாய. சிலா வீரி: (குறகல்)
கனவு கன (குறகலேடு உ பெற்றத.)
சிலா வணங்கு வெண்மணை போலிற்ற. (இயல்பு)

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

அ. § இகரஈற்றுச்சிலசொற்கள்.

173. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING அன்றி, இன்றி.

கள௩. அன்றி, இன்றிஎன் வினைஎஞ் சீகரம்

தொடர்பினுள் உகரம் ஆய்வரின் இயல்பே.

[அன்றி, இன்றி என்னும் வினையெச்சக் குறிப்புச்சொல்வினது ஈற்று இகரம் செய்யுட்கண் உகரமாய் வருமாயில் க, ச, த, பக்கள் பொது விதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்) ஈனன்றபோடு. ஈய, அன்றி
விண்ணிறுபொய்பின வீன், இன்றி.

174. EXCEPTION TO (165.). SPECIAL RULE REGARDING நாழி AND உரி.

களச. உரிவரி னூழியின் ஈற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகரம்; உரியின் வழியே

யகரஉயிர் மெய்யும், ஏற்பன வரினே

[உரி என்னும் அளவுப்பெயர் வரின் நாழி என்னும் அளவுப்பெயரினது ஈற்றுயிர்மெய் கெட அவ்வழி டகரஒற்று வரும்; உரி என்னும் அளவுப்பெயரின்பின் யகர உயிர்மெய் வரும் அவ் உயிர்மெய் வருதற்கேற்ற வருமொழிகள் வருமாயின்.]

(உ-ம்) நாழி + உரி = நாடுரி
உரி + உப்பு = உரிய உப்பு

175. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING புளி.

கள௩. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 161.]

[புளி என்னும் மரமும் பழமும் அன்றி, அறுசுவையுள் ஒன்றை உணர்த்தும் பெயர்முன் வரும் வல்லினம் மிகுதலே அன்றி அவற்றிற் கினம் ஆய மெல்லினமும் ஒரோவழி மிகும்.]

(உ-ம்) புளி + கறி = புளிக்கறி.

176. EXCEPTION TO (165.): இ, ஐ, BEFORE STRONG LETTERS.

க௭௬. அல்வழி இ,ஐ, முன்னர் ஆயின்
இயல்பு' மிகலும், விகற்பமும் ஆகும்.

[இகர ஐகார ஈற்று அஃறிணைப் பெயர்முன் வல்லினம் அல்வழிக்கண் வருமாயின் இயல்பாயும், பொதுவிதியான் மிகுந்தும், ஒன்றற்கே ஒரு கால் மிகாதும் ஒருகால்மிகுந்தும் புணரும்.]

(உ-ம்)	பருத்தி	+ குறித	= பருத்திகுறித.
	யானை	+ குறித	= யானை குறித.
	ஆடி	+ திங்கள்	= ஆடித்திங்கள்.
	சித்திரை	+ திங்கள்	= சித்திரைத்திங்கள்.
	கிளி	+ குறித	= கிளிகுறித, கிளிகுறித.
	தினை	+ குறித	= தினைகுறித, தினைகுறித.

கூ. ழ ஈகாரஈற்றுச் சீலசோற்கள்.

177. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING ஆ + பீ.

க௭௭. ஆமுன் பகராஈ அனைத்தும்வரக் குறுகு
மேலன அல்வழி இயல்பா கும்மே.

[ஆ என்னும் பெயர்முன் நின்ற பகராஈ ஈகாரம் இருவழியும் நாற்கணங் களும் வரில் குறுகும்; குறுகி விதி இகர ஈகரகின்ற அதன்மேல் வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிய விதி மூன்றனுள் இயல்பைப்பெறும்.]

(உ-ம்.)	ஆ	+ பீ	= ஆப்பி	} அல்வழி.
	ஆப்பி	+ அரித	= ஆப்பிஅரித.	
	ஆப்பி	+ குளிச்சி	= ஆப்பிக்குளிச்சி வேறமை	

178. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING பீ, நீ, மீ.

க௭௮. பவ் ஈ,நீ,மீ, முன்னர் அல்வழி
இயல்பாம்; வவிமெளி மிகலும் ஆய்க்கே.

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[பகர ஒற்றை ஊர்ந்து நின்ற ஈகார ஈற்றிடக்கர்ப்பெயரும், நீ என்னு முன்னிலை ஒருமைப் பொதுப்பெயரும், மீ என்னும் மேலாய் பண்பையும், அப்பண்பாருபெயராய் மேல் ஆய இடமுதலியவற்றையும் உணர்த்திநிற்கும் பலபொருள் ஒருசொல்லும் நிற்க இவற்றின் முன்வரும் வல்லினம் அல்வழிக்கண் இயல்பாம்; இங்ஙனம் புணரும் மீ என்னும் சொற்குமுன் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிகலும் ஆம், மெல்லெழுத்து மிகலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) டீ + குறித = டீகுறித.
 ஈ + குறியை = ஈகுறியை
 மீ + கண் = மீகண்.
 நீ + கூற்ற = நீகூற்ற
 மீ + தோல் = மீதோல்.

க0. ி உகராற்றுச் சிலசொற்கள்.

179. EXCEPTION TO (165.) WORDS IN உ.

கஎக. மூன்றூறுருபெண், வினைத்தொகை சுட்டி
 றாரும் உகர முன்னர் இயல்பாம்.

[வினா 27.]

[முற்றுசுவீற்று மூன்றும் உருபே, ஆறும் உருபே, இயல்பாயும் விகாரமாயும் வரும் எண்ணே, வினைத்தொகையே, சுட்டுப்பெயரே, என்னும் இவற்றின்முன் வரும் வல்லினம் இயல்பாம்.]

(உ-ம்.) சத்தனோடு கொண்டான்
 சத்தனது கை.
 எழு புலி
 இரு செவி.
 தரு சேறு.
 அது குறித. [அல்வழி]
 அது கொண்டான். [வேற்றமை.]

180. EXCEPTION TO (165.): SPECIAL RULE REGARDING
 உ BEFORE அன்று IN POETRY.

கஅ0. அதுமுன் வரும்அன் றூன்றும் தூக்கின்.

[அது என்னும் சுட்டுப்பெயர்முன்வரும் அன்றென்னும் வினைக்குறிப்புச் சொல் முதல் நீரும் செய்யுளாகத்து.]

(உ-ம்.) அத + அன்ற = அந்நன்ற.

181. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ.

கடிக. வன்றொடர் அல்லன முன்மிகா, அவ்வழி.

[வன்றொடர் ஒழிந்த ஐந்தன் பகுதிக் குற்றுக்கர ஈற்றின் முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகா அவ்வழிக்கண்.]

(உ-ம்)	நாகு + கடித = நாகு கடித.	[நெடிற்றொடர்.]
	எகுகு + சிறித = எகுகு சிறித.	[ஆயத்தொடர்.]
	வாகு + தீத = வாகு தீத.	[உயிர்த்தொடர்.]
	குரங்கு + பெரித = குரங்கு பெரித.	[மென்றொடர்.]
	தெங்கு + சிறித = தெங்கு சிறித.	[இடைத்தொடர்.]

182. SHORTENED உ.

கடிஉ. இடைத்தொடர், ஆய்த்தத் தொடர், ஒற்றிடையின் மிகாநெடில் உயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

[இடைத்தொடர் முன்னும், ஆய்த்தத்தொடர் முன்னும், ஒற்றிடையே மிகாத நெடிற்றொடர் முன்னும், உயிர்த்தொடர் முன்னும், வரும் வல்லினம் மிகா வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்)	தெங்கு + கடுமை = தெங்கு கடுமை.	[இடைத்தொடர்.]
	எகுகு + கடுமை = எகுகு கடுமை.	[ஆயத்தொடர்.]
	நாகு + கடுமை = நாகு கடுமை.	[ஒற்றிடையில் மிகாநெடிற்றொடர்.]
	வாகு + பெருமை = வாகு பெருமை.	[உயிர்த்தொடர்.]

183. EXCEPTION TO (165.): SHORTENED உ IN THE TERM டி, து.

கடிந. நெடிலோ ஓயிர்த்தொடர்க் குற்றுக்கரங்களுள் ட, த ஒற்றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

[வினா 26.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

[நெடிற்றொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், உயிர்த்தொடர்க் குற்றுகரசுற்று மொழிகளுள்ளும், அவ்வுகரப் பற்றுக்கோடாகிய வல்லெழுத்துஆறனுள் டகார நகாரமான இரண்டொற்றும் பெரும்பாலும் வேற்றுமைக்கண் இரட்டும்.]

(உ-ம்.) ஆடு + கால = ஆடக்கால } வேற்றுமை.
பாறு + செவி = பாற்றுச்செவி }

எருத்தமாடு, வெருத்தகூக்கண் எனவும் வரும்.

காடு + அரண் = காட்டரண். [அய்வழியிலும்]

காடு + அகம் = காடகம். [இயல்பு.]

184. EXCEPTIONS TO (165): A FEW WORDS ENDING IN உ AFTER A SOFT CONSONANT.

கடிசு. மென்றொடர் மொழியுள் சிலவேற்றுமையில்

தம்இன வீன்றொடர்; ஆகா மன்னே.

[வினா 26.]

[மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளுள் சிலவேற்றுமைக்கண் தமக்கினம் ஆனவன்றொடர் ஆதலை ஒழிந்தன பெரும்பால்.]

(உ-ம்.) கலறு + ஆ = கற்று.
கருமு + வில = கருப்புவில்.

185. EXCEPTION TO (165.): FINAL உ CHANGED INTO ஐ.

கடிடு. ஐசுற்றுடைக்குற்று கரசுமும் உளவே.

[வினா 26.]

[ஐகரசுச் சாரியையை இறுதியிலே பெற்று வரும் மென்றொடர்க் குற்றுகர மொழிகளும் சில உள.]

(உ-ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டைக்காலம்.

186. EXCEPTION TO (165.): WORDS IN உ INDICATING POINTS OF THE COMPASS.

கடிசு. திசையொடு திசையும், பிறவுஞ் சேரின்,

நிலைசுற்றுயிர்தெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்

நகரம் ன,ல,வாய்த் திரிதலும் ஆம்பிற.

[வினா 160.]

[திசைச்சொல்லோடு திசைச்சொல்லும், பிறசொல்லும் புணரும் இடத்து நிலைமொழி ஈற்றின்நின்ற உயிர்மெய்யும், அதன்மேல் நின்றககர ஒற்றும் கெடுதலும், அங்ஙனம் நின்ற நகர ஒற்று னகர ஒற்றாயும், லகர ஒற்றாயும், திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்.) $\left. \begin{array}{l} \text{உடக்கு} \\ \text{தெற்கு} \end{array} \right\} + \text{நிழக்கு} = \left\{ \begin{array}{l} \text{உடநிழக்கு.} \\ \text{தெநிழக்கு.} \end{array} \right.$

$\text{உடக்கு} + \text{திசை} = \text{உடதிசை}$
 $\text{மேற்கு} + \text{திசை} = \text{மேந்திசை.}$

$\left. \begin{array}{l} \text{மேலத்திசை, கீழ்த்திசை, கீழைச்சேரி} \\ \text{உடக்கூர், உடக்குமலை, தெற்குமலை} \end{array} \right\}$ எனவும் வரும்.

187. EXCEPTION TO (165). SPECIAL RULE REGARDING தெங்கு.

கடிஎ. தெங்குநீண் டற்றுயிர் மெய்கெடும், காய்வரின்.
 [வினா 161.]

[காய் என்னும்சொல் வருமாயின தெங்கென்னு நிலைமொழி முதனீண் டு ஈற்றுயிர் மெய்கெடும்.]

(உ-ம்) தெங்கு + காய் = தேங்காய்.

188. NOUNS OF NUMBER.

கடிஅ. எண்ணிறை, அளவும், பிறவும், எய்தின்
 ஒன்று முதல், எட் டீரூம் எண்ணுள்
 முதல்நர் எண்முத னீளு'முன் றுறேழ்
 குறு கும்ஆ றேழ்அல் லவற்றின்
 ஈற்றுயிர் மெய்யும் ஏழன் உயீரும்
 ஏகும் ஏற்புழி' என்மனார் புலவர்.
 [வினா 159.]

[எண்ணுப்பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வரின் நிலைமொழி ஆகநின்ற ஒன்றுமுதல் எட்டீரூம் எண்களுள் முதற்கண்ணவாய ஒன்று இரண்டு என்னும் இரண்டெண்ணும், முதல்நீரூம்; மூன்றும், ஆறும், ஏழும் முதல்குறுகும்; ஆறும், ஏழும், அல்லாத ஆறெண்களின் ஈற்றுயிர்மெய்யும், ஏழு என்னும் எண்ணீற்றுயிரும் கெடும்; ஏற்கும் இடங்களின் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒஹ: ஓர்ஆயிரம், ஓர்சுழஞ்சு, ஓர்சலம், ஓர்மரம்.
 இரண்டு: ஈர்ஆயிரம், ஈர்சுழஞ்சு, ஈர்சலம், ஈர்மரம்.
 மூன்று: முப்பது, முச்சுழஞ்சு, முச்சலம், மும்மரம்.
 ஆறு: அறுபது, அறுசுழஞ்சு, அறுசலம், அறுமரம்.
 எழு: எழுபது, எழுசுழஞ்சு, எழுசலம், எழுமரம்.
 எழு: எழ்கடல்

189. EXCEPTION TO (165.): REGARDING ஒன்று AND இரண்டு.

கஅகூ. ஒன்றன் புள்ளி ரகரம் ஆக,
 இரண்டன் ஒற்றுயிர் ஏக,உவ் வருமே.
 [வினா 159.]

[மேற்கூறிய நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து ஈற்றுயிர்மெய் வரும் என்றமையான், இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஒன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று ரகர ஒற்றாக, இரண்டென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றும் ரகரத்தை ஊர்ந்துநின்ற அகர உயிரும்கெட, அவ்விரண்டு ரகரத்தின் மேலும் உகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒஹ. ஒஹ, ஒன், ஓர், ஓர், ஓர்.
 இரண்டு. இர், ஈர், இர.

190. EXCEPTION TO (165): REGARDING மூன்று.

ககூ. மூன்றன் உறுப்பழிவும் வந்ததும் ஆகும்.
 [வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற மூன்றென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்றுக் கெடுதலும் வரும் ஒற்றாகத் திரிதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) மூன்று. மூ, மு
 முவீடம் முப்பது.

191. EXCEPTION TO (165). REGARDING நான்கு.

ககூக. நான்கன் மெய்யே ல,ற, ஆ கும்மே.
 [வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற நான்கென்னும் எண்ணினது னகர ஒற்று லகர ஒற்றாயும், றகர ஒற்றாயும் திரியும்.]

(உ-ம்.) நான்கு. நால், நான்கு.

192. EXCEPTION TO (165). REGARDING ஐந்து.

ககஉ. ஐந்தன் ஒற்றடைவதும் இனமுங் கேடும்.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற ஐந்தென்னும் எண்ணினது நகர ஒற்று வரும் ஒற்றுகியும், அதற்கினம் ஆகியும், கெட்டும் முடிவதாம்.]

(உ-ம்) ஐம்முறை.
ஐக்கலம்,
ஐயம்பு.

193. EXCEPTION TO (155). எட்டு.

ககந. எட்டன் உடம்புணவ் வாகும் என்ப.

[வினா 159.]

[நால்வகைப்பெயரும் வரும்இடத்து இறுதி உயிர்மெய்கெட நின்ற எட்டென்னும் எண்ணினது டகர ஒற்று ணகர ஒற்றாகும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) என்பது, எண்குறை

194. EXCEPTION TO (165): ஒன்பது BEFORE பத்து AND நூறு.

ககச. ஒன்பா னொடுபத்து நூறும் ஒன்றின்
முன்னதின் ஏனைய முரணி ஒவ்வொடு
தகர நிற்றிப்பலீ தகற்றி னவ்வை
நிரலே னளவாத் திரிப்பது நெறியே.

[வினா 159.]

[ஒன்பதுடனே பத்தென்பதும், நூறென்பதும், வந்து புணருமாயின் அந்நிலைமொழி வருமொழிகளுள் முன்னதாகிய நிலைமொழியினின்றும் ஏனாவருமொழியாகிய பத்தையும், நூற்றையும், நிரனிறை வகையானே நூறெனவும் ஆயிரம் எனவும் திரித்து, நிலைமொழிக்கு முதற்கண் ஓகர உயிரோடு தகர மெய்யை அதற்காதாரம் ஆகநிறுத்தி, அந்நிலைமொழி இறுதிக்கண் பல்கைக்கெடுத்து, அம்மொழிமுதற்கயல் நின்ற னகர ஒற்றை முறையே ணகர ஒற்றையும் னகர ஒற்றையும் திரிப்பது முறையாம்.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

- (உ-ம்.) ஒன்பத { + பத்த = (1.) ஒன்பத தற, (2.) நென்பத தற
 + தற = (1.) ஒன்பத ஆயிரம், (2.) நென்பத ஆயிரம்
 (3.) நென் தற, (4.) நென் தற, (5.) நெண்ணற.
 (3.) நென் ஆயிரம், (4.) நென் ஆயிரம், (5.) நென் ஆயிரம்.

195. EXCEPTION TO (165.): பத்து AFTER NUMERALS.

ககூரு. முதல்இரு நான்காம் எண்முனர்ப் பத்தின்
 இடைஒற் றேகல், ஆய்தம் ஆகல்,
 எனஇரு விதியும் ஏற்கும் என்ப.
 [வினா 159.]

[ஒன்றுமுதலாகிய எட்டெண்களின் முன்னும் வரும் பத்தென்னும்
 எண்ணிடை நின்ற தகர ஒற்று ஒருகாற் கெடுதலும், ஒருகால் இடையே
 தகரநின்ற நிலைக்களத்து அதுகெட ஆய்தம் வருதலும், என்னும் இவ்வி
 ரண்டு விதியையும் ஏற்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) ஒரு பகை, ஒருபை, &c.

196. EXCEPTION TO (165, 10, 20.) &c., WITH UNITS FOLLOWING THEM.

கககூ. ஒருபஃத ரதிமுன் ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்
 எண்ணும், அவைஊர் பிறவும், எய்தின்
 ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே.
 [வினா 159.]

[ஒருபஃதாதி ஆய எட்டெண்களின் முன்னும் ஒன்றாதி ஒன்பதெண்
 னும், அவைஊர்ந்த பிறவும், வந்துபுணருமாயின் ஆய்தம்கெட அந்நிலைக்
 களத்து இயல்பாய் தகரம்வரும்.]

(உ-ம்.) ஒருபதொன்றை, இருபத்தொன்றை, இருபத்தொன்றை
 இருபத்தொன்றை, இருபத்தொன்றை
 முப்பத்தொன்றை, முப்பத்தொன்றை தணி.

197. EXCEPTION TO (165.): TEN FOLLOWED BY DIGITS, &c., TAKEN
 இன் OR இற்று.

கககூ. ஒன்றுமுதல் ஈர்ஐந் தாயிரம், கோடி.
 எண்ணிறை, அளவும், பிறவரில் பத்தின்

ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னும் இற்றும்

ஏற்ப தேற்கும் ஒன்பதும் இளைத்தே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் ஆகிய பத்தும், ஆயிரமும், கோடியும் என்னும் எண்ணுப் பெயரும், நிறைப்பெயரும், அளவுப்பெயரும், பிறபெயரும், வந்து புணருமாயின் நிலமொழி ஆகிய பத்தென்னும் எண்ணினது ஈற்றுயிர்மெய்யைக் கெடுத்து அந்நிலக்களத்து இன்சாரியை எனும், இற்றுச்சாரியை எனும் ஆண்டைக்கேற்பதேற்று நிற்கும்; ஒன்பதென்னும் நிலமொழியும் இங்ஙனம் விதந்த எண்ணிப்பெயர்வந்து புணரும் ஆயின் இன் எனும், இற்றேனும், ஆண்டைக் கேற்பதேற்று நிற்கப்பெறும்.]

(உ-ம்) பநிரென்ற, பநிரென்ற, பநிண்டாகு.
ஒன்பநிரென்ற, ஒன்பநிரென்ற.

198. EXCEPTION TO (165.): TEN AND TWO=பன்னிரண்டு.

கககௌ. இரண்டு முன்வரில் பத்தின்ஈற்றுயிர்மெய்

கரந்திட ஒற்றுனவ் வாகும் என்ப.

[வினா 159.]

[இரண்டென்பது வரில் பத்தென்னும் நிலமொழியினது ஈற்றுயிர்மெய்கெடுத்தகர ஒற்றுனகர ஒற்றுகத் திரியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) பத்த + இரண்டு = பன்னிரண்டு.

199. EXCEPTION TO (165.): NUMERALS REPEATED, DISTRIBUTIVES.

கககக. ஒன்ப தொழித்தஎண் ஒன்பதும் இரட்டில்

முன்னதின் முன்அல ஓட உயிர்வரின்

வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி.

[வினா 159.]

[ஒன்பதென்னும் எண் ஒன்றினையும் ஒழித்து நின்ற ஒன்றி பத்தீரன எண் ஒன்பதினையும் இரட்டித்துக்கூறின் நிலமொழி முதலெழுத்தொன்று நிற்க அல்வன எல்லாங்கெட உயிர்முதலான எண்வரின் வகர ஒற்று, மெய்முதலான எண்வரின் அவ்வந்த ஒற்று மிகுதல், முறைமை ஆம்.]

I. எழுத்த்திகாரத்தில் (III.) உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(உ-ம்.) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, ஐயவைத்த, அப்பாறு.
முழுவனறு, கன்னஞ்சு.
எவ்வேடு, எவ்வெட்டு
பப்பத்த.

கக. ி ஊகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

200. EXCEPTION TO (165.): NAMES OF FLOWERS.

உ00. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

[வினா 119.]

[பூ என்னும் பலபொருட் பெயர்ச்சொல் முன் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் க,ச,த,ப மிகுதலே அன்றி, அவற்றிற்கினம்ஆகிய மெல் லொற்றுக்களுமிகும்.]

(உ-ம்.) று + கொடி == பூக்கொடி.
று + சோலை == பூச்சோலை.
று + கொடி == பூக்கொடி.
று + சோலை == பூச்சோலை

கஉ. ி ஏ,ஓ ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

201. EXCEPTION TO (165.): ஏ AND ஓ FINALS.

உ0க. இடைச்சொல் ஏ,ஓ முன்வலி இயல்பே.

[வினா 27.]

[இடைச்சொல் ஆய ஆறு ஏகாரத்தின் முன்னும், எட்டு ஓகாரத்தின் முன்னும், வல்லினம் வருமாயின் பொதுவிதியான் மிகாது இயல்பாம்.]

(உ-ம்) அவனெகண்டான்
அவளெகண்டான்.

கங. ி ஐகார ஈற்றுச்சிலசோற்கள்.

202. EXCEPTION TO (165.): FINAL ஐ.

உ0உ. வேற்றுமை ஆயின் ஐகான் இறுமொழி ஈற்றுழி வோடும்அம் ஏற்பவும் உளவே.

[வினா 161.]

[ஐகார ஈற்றுச்சொல் வேற்றுமைக்கண் வருமாயின் இறுதி ஐகாரங்
கெடாது, அம்முச் சாரியை பெற்றுமுடிவனவும், ஐகாரங்கெட்டு, அம்
முச்சாரியை பெற்று முடிவனவும் சிலஉள ஆம்.]

(உ-ம்.) தாழை + காய = தாழ்க்காய்
புன்னை + கானல் = புன்னையக்கானல்

203. EXCEPTION TO (165.): THE WORD பனை IN COMBINATION

உ0௩. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும், வலிவரின் ஐபோய்
அம்மும், திரள்வரின் உறழ்வும், அட்டுறின்
ஐகெட ட்நீ எனும்ஆம் வேற்றுமை.

[பனையென்னும் பெயர்முன் கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின்,
வந்தது மிகுதலும்; க, ச, த, பக்கள் வரின் நிலமொழி ஈற்று ஐகாரம்
கெட்டு, அம்முப்பெறுதலும், திரள் என்னும் பெயர் வருமாயின் வந்தது
மிகுந்தும், ஐபோய் அம்முப்பெற்றும், தம்முள் உறழ்தலும், அட்டு என்
னும் பெயர் வருமாயின் ஐகாரம் கெட வருமொழி அகரம் ஆகாரம் ஆத
லும், ஆம்வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்) பனை + கொடி = பனைக்கொடி.
பனை + காய் = பனக்காய்.
பனை + திரள் = பனைத்திரள்.
பனை + அட்டு = பனாட்டு.

உயிரீற்றுப்புணரியல் முற்றிற்று.

I. எழுத்தகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

ந ன் னு ல்.

I. எழுத்தகாரத்தில்

(IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

க. ட் மெய்யீற்றின் முன்உயிர்.

204. NATURAL COMBINATION: GENERAL RULE.

உ0௪ உடல்மேல் உயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

[வினா 19.]

[நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற மெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிர் வந்து ஒன்றுபட்டு இணங்கி நிற்பது இயல்பு புணர்ச்சியே ஆம்.]

205. EXCEPTION TO (204.): CONSONANTS AFTER A SHORT MONOSYLLABIC WORD.

உ0௫. தனிக்குறில் முன்ஒற் றுயிர்வரின் இரட்டும்.

[வினா 29.]

[தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டித்து நிற்கும்.]

உ. ட் மெய்யீற்றின் முன்மெய்.

206. ய் AFTER A CONSONANT; A DOUBTFUL RULE

உ0௬. தன்ஒழி மெய்முன் யவ்வரின் இகரம்

துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே.

நன்னூல்

[யகரம் தன்னை ஒழிந்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து மெய்முன்னும் வந்தால் தன்முன் இகரச்சாரியை பொருந்தும் என்று அரிதிற்கொள்வாரும் சிலர் உளர்.]

(உ-ம.) மண + யாது = மண்ணியாது.

207. CERTAIN VERBAL NOUNS AND IMPERATIVES TAKE உ.

உ௦௭. ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன ஒற்றிற் தொழிற்பெயர்,
ஏவல் வினை, நனி யவ்வல் மெய்வரின்
உ உறும்; ஏவல் உறாசில சில்வழி.

[ய, ர முக்களை ஒழிந்த எட்டொற்றும் இறுதி ஆகும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரும், ஏவல்வினையும், மேல்விதந்த யகரம் ஒழிந்த மெய்வருமாயின் பெரும்பாலும் உகரச்சாரியை இறுதிக்கண் பொருந்தும்; சில ஏவல்வினை அவ்வுகரச் சாரியையைப் பொருந்தா சில இடங்களின்.]

(உ-ம.) தின { + கடித = தினகுகடித
 + கடுமை = தினகுகடுமை
உண் + சாதத = உண்ணுசாதத
பல, பல்லு; கள், கள்ளு; வாழ், வாழ்வு,
என்பனவும் இவைபோலவனவும் வரும்

208. CERTAIN RADICAL VERBALS IN ன்.

உ௦௮. நவ்விற் தொழிற்பெயர்க் கவ்வும்ஆம் வேற்றுமை.

[நகரம் இறுதிஆகு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்க்கு உகரச்சாரியையே அன்றி அகரச்சாரியையும், ஆம் வேற்றுமைக்கண்.]

(உ-ம்) பொருக + கடுமை = பொருககடுமை, பொருகுகடுமை.

நு. ி ண, ன ஈற்றுச்சொற்கள்.

209. ண் AND ன் CHANGED INTO ட் AND ற்.

உ௦௯. ண, ன வல்வினம்வரட், ட, ற வும்; பிறவரின்
இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக் கல்வழிக்
களைத்து மெய்வரினும் இயல்பா கும்மே.

[வினா 34. 35. 37.]

I. எழுத்தகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[ணகார னகாரங்கள் வேற்றுமைக்கண் வல்லினம் வந்தால் முறையே டகாரமும், நகாரமும் ஆம், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாம். அல்வழிக்கண் மூவினம்வந்தாலும் இயல்பே ஆம்.]

(உ-ம்.) (1.) நிறகண் + களிற் = நிறகட்களிற்.
 பேர்அமர்க்கண் + பேதை = பேர் அமர்க்கட்பேதை. [வேற்றுமைவழி.]
 பொன் + தட்டு = பொறந்தட்டு.

(2.) மண் } + சீட்சி, வன்மை. [இயல்பு. வேற்றுமைவழி]
 பொன் }

(3.) மண் } + கடித, சீண்டத, வலித [இயல்பு. அல்வழி]
 பொன் }

210. ண் AND ன் DROPPED BEFORE ன்.

உக௦. குறில்அணை வில்லா ண, னக்கள் வந்த

நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

[வினா 40.]

[தனிக்குறில் ஒன்றினையும் ஒழிந்து ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்த ணகார னகாரங்கள் வருமொழிக்கு முதலாக வந்த நகரம் மயக்க விதி இன்மையில் திரிந்த இடத்து இயல்பாகாது கெடுதலைப்பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) துண் + { களற = துண்ம:ற
 களமை = துண்மை
 பயன் + { களற = பயன்க:ற
 களமை = பயன்மை

211. CERTAIN NOUNS IN ண்.

உகக. சாதி, குழுஉப், பரண், கவண், பெயர் இறுதி

இயல்பாம் வேற்றுமைக் குணவெண், சாண், பிற

டஆ கலும்ஆம் அல்வழி யும்மே.

[சாதி பற்றியும், திரள்பற்றியும், வரும் பெயர்களும், பரண், கவண் என்னும் பெயர்களும் ஆனவற்றின் இறுதி ணகரம் வேற்றுமைக்கண் ணும் வல்லினம்வந்தால் இயல்பாம்; எண்ணல் அளவை, அன்றி உண விற்சூரிய எள்ளின் திரிசொல் ஆய எண் என்னும் பெயரும், சாண் என் னும் நீட்டல் அளவைப் பெயரும், வல்வெழுத்துகள்வரில் திரிந்து டக ரம் ஆகலும் பொருந்தும் அல்வழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம.) உமண + குடி = உமண்குடி.
பரண் + கால் = பரண்கால்.
கவண் + கரல் = கவண்கரல்.

எண் + கடித = எட்கடித. [எண்கடித. ௨.௦௮.]
சாண் + கோல் = சாட்கோல். [சாண்கோல். ௨.௦௮.]

212. CERTAIN NOUNS IN ன்.

உகஉ. னஃகான் கிளைப்பெயர் இயல்பும், அஃகான்
அடைவும் ஆகும், வேற்றுமைப் பொருட்கே.

[எனகர ஈற்றுச் சாதிப்பெயர் வல்லினம் வர ஈறு திரியாதியல்பாதலும்,
அகரச்சாரியை பெறுதலும் ஆம், வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.]

(உ-ம.) எயின் + குடி = எயின்குடி, எயின்குடி.

213. THE WORD மீன்.

உக௩. மீன்றவ் வொடுபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

[மீன் என்னும் மொழிஇறுதி எனகரம் வேற்றுமைக்கண் வல்லெழுத்து
வரின் நகரத்தோடுந்ந்து வரும்.]

(உ-ம.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீற்கண்.

214. THE WORD தேன்.

உக௪. தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பு மென்மை
மேவின் இறுதி அழிவும், வலிவரின்
ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும்ஆம், இருவழி.

[தேன் என்னும் சொல் மூவினமெய்யும் வரின் இறுதி எனகரம் இயல்
பாதலும், மெல்லினம் வரின் அவ்விறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெடுத
லும், வல்லினம் வரின் இறுதி இயல்பாதலே அன்றிக்கெட வந்த வல்லி
னமாதல் அதற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம் இருவழிக்கண்ணும்.]

(உ-ம.) தேன் + கடித = தேன்கடித.
+ உமெ = தேன்குமெ

தேன் + மொழி = தேன்மொழி.

தேன் + குழம்பு = தேன்குழம்பு, தேங்குழம்பு, தேன்குழம்பு.

I. எழுத்தகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

215. THE WORD எகின்.

உகநு. மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும், அகர'
மருவ வலிமெவி மிகலும் ஆகும்.

[மரம் அன்றிப் பறவை ஆய அன்னத்தை உணர்ந்தும் எகின் என்னும் சொல் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லினம்வர இறுதி இயல்பாதலும், இரு வழியும் அகரச் சாரியையைப் பொருந்தவரும், வல்லெழுத்தாதல் அவற் றிற்கினமாதல் மிகுதலும் ஆம்.]

(உ-ம்) எகின் + கால் = எகின்கால். [வேற்றுமை]

எகின் + புள் = எகின்புள், எகினம்புள் [அல்வழி.]

எகின் + கால் = எகின்கால், எகின்கால்

216. THE WORDS குயின், ஊன்.

உகசு. குயின்ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே.

[குயின் என்னும்பெயரும், ஊன் என்னும்பெயரும் வல்லினம்வரின் அல்வழிக்கண் இயல்பாதலே அன்றி வேற்றுமைக்கண்ணும் இயல்பாம்.]

217. THE WORDS மின், பின், பன், கன்.

உகஎ. மின்,பின், பன்,கன், ரொழிற்பெயர் அணைய
கன், அவ்வேற்று மென்மையோ நிறமும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரச் சாரியையைப் பொருந்தும்; இவற்றுள், கன் என்னும்சொல் உகரச் சாரியையே அன்றி, அகரச் சாரியையும் பெற்று வல்லினம்வந்தால் வரும் எழுத்தாதல் அதற்கினம்ஆதல், மிகப்பெறும்.]

(உ-ம்.) மின் + கடித = மினனுகடித

பின் + கடித = பினனுகடித

பன் + கடித = பன்னுகடித

கன் + கடித = கன்னுகடித.

கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு

கன் + துக்கு = கன்னத்துக்கு, கன்னத்துக்கு

218. THE WORDS தன், என், நின்.

உகடி. தன், என், என்பவற் றீற்றுனல் வன்மையோ
டுறழு நின்ஈ றியல்பாம் உறவே.

[தான் என்பது தன் என்றும், யான் என்பது என் என்றும், வரும் வி
கார மொழிகளின் ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரின் பொது விதியானே
றகரமாய்த் திரிதலும் அவ்விதி ஏலாது இயல்பாதலும் ஆம். நீ என்பது
நின் எனநின்ற விகார மொழி ஈற்று னகரம் வல்லினம் வரில் திரியாதி
யல்பேயாம்.]

(உ.-ம்) தன் + பகை = தன்பகை, தற்பகை.
என் + பகை = என்பகை, ஏற்பகை
நின் + பகை = நின்பகை

ச. ி ம், ஈறு.

219. FINAL ம் GENERAL RULE.

உககூ. மவ்வீ ரெற்றழிந் துயிர்ஈ ரெப்பவும்
வன்மைக் கினமாத் திரிபவும் ஆகும்.

[வினா 32. 33.]

[மகர ஈற்றுச்சொற்கள் இறுதி மகரம் கெட விதியெயர் ஈறும் நின்று
இயல்புயிர் ஈறுபோல உயிர்வரின் உடம்படுமெய் தோன்றவும், வல்லினம்
வரின் அவை மிகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வரின் இயல்பாக
வும், புணர்வனவும் வல்லினம்வரில் கெடாது அவற்றிற் கினமாய்த் திரிவ
னவும் ஆம்.]

(உ.-ம்)	{ <table border="0"> <tr> <td>+ ஆழி = வட்டவாழி.</td> <td>ஈம் + கடிபம் = ஈம்கடிபம்</td> <td rowspan="4">உ.உ</td> </tr> <tr> <td>+ கடல் = வட்டகடல்.</td> <td>ஈம் + கை = ஈம்கை.</td> </tr> <tr> <td>+ சேம் = வட்டசேம்.</td> <td>தும் + செவி = தும்செவி.</td> </tr> <tr> <td>+ வாரி = வட்டவாரி.</td> <td>தும் + தலை = தும்தலை.</td> </tr> </table>	+ ஆழி = வட்டவாழி.	ஈம் + கடிபம் = ஈம்கடிபம்	உ.உ	+ கடல் = வட்டகடல்.	ஈம் + கை = ஈம்கை.	+ சேம் = வட்டசேம்.	தும் + செவி = தும்செவி.	+ வாரி = வட்டவாரி.	தும் + தலை = தும்தலை.	
+ ஆழி = வட்டவாழி.		ஈம் + கடிபம் = ஈம்கடிபம்	உ.உ								
+ கடல் = வட்டகடல்.		ஈம் + கை = ஈம்கை.									
+ சேம் = வட்டசேம்.		தும் + செவி = தும்செவி.									
+ வாரி = வட்டவாரி.	தும் + தலை = தும்தலை.										

220. EXCEPTION: SOME WORDS IN ம்.

உஉ௦. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி உறழ்வும்
அல்வழி உயிர் இடை வரின் இயல் பும்கள.

I. எழுத்ததிசாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

[வேற்றுமைக்கண் மகர இறுதி கெட அவற்றின்முன் வரும் வல்லின மாதல் அவற்றிற் கினமாதல் மிகுதலும், அவ்வழிக்கண் உயிரும் இடையினமும் வரில் கெடாது இயல்பாதலும் உளஆம்.]

(உ-ம்) குளம் + கண = குளக்கண, குளக்கண
பழம் + சாறு = பழச்சாறு, பழஞ்சாறு.

221. EXCEPTIONS TO (219): நும், தம், எம், நம்.

உஉக. நுந், தத், எத், நத், ஈரு' மவ்வரு ஞ, ந, வே.

[இந்நான்கு விகார மொழிகள் ஈற்று மகரம், மேல் வரும் ஞ, ந க்கள் ஆகத் திரியும்.]

(உ-ம்) நும் + ஞரன் = நஞ்ஞரன்
தம் + ஆல் = ததூல்
எம் + தான = எகதான.
நம் + ஞரன் = ஈஞ்ஞரன்.

222. EXCEPTION TO (219): THE WORD அகம்.

உஉஉ. அக'முனர்ச் செவி, கை, வரின் இடையனகெடும்.

[அகம் என்னும் இடைப்பெயர் முன்னர்ச் செவி, கை என்னும் சினைப்பெயர் வரின் நிலைமொழி இறுதிமகரம் வன்மைக் கினமாத் திரிதலே அன்றி, அதன் இடைநின்ற ககரஓற்றும் அதனை ஊர்ந்த அகர உயிரும் கெடும்.]

(உ-ம்) அகம் + கை = அக்கை.
அகம் + செவி = அஞ்செவி

223. EXCEPTION TO (219): THE WORDS ஈம், கம் AND உரும்.

உஉஈ. ஈமும் கம்மும் உரும் தொழிற்பெயர் மாணும், முதலன வேற்றுமைக் கவவும் பெறுமே.

[இம்மூன்று சொல்லும் இருவழியும் முதலிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வன்மெய் வரின் உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; இவற்றுள், முதற்கணினர் ஈமும் கம்மும் வேற்றுமைக்கண் உகரச் சாரியை அன்றி அகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்) ஈம் + சடித = ஈமச்சடித.
கம் + குடம் = கமக்குடம்
உம் + குடம் = உமக்குடம்.

௫. ி ய், ற், ிழ் ஈறு.

224. FINAL ய், ற், ிழ்.

உஉச. ய,ர,ழ முன்னர்க் க,ச,த,ப அல்வழி
இயல்பு' மிகலும் ஆகும்; வேற்றுமை
மிகலும், இனத்தோ றிறழ்தலும், விதிமேல்.

[வினா 30.]

[இம்மூன்று ஈற்றின் முன்னும் க,ச,த,பக்கள் வரின் அல்வழிக்கண்
இயல்பாதலும்; மிகுதலும்; வேற்றுமைக்கண் மிகுதலும்; வல்லினமாதல்,
மெல்லினமாதல், மிகுதலும் விதி ஆம்.]

[அல்வழி.]

(உ-ம்.) வேய + கடித = வேய்கடித	மெய் + கீர்த்தி = மெய்க்கீர்த்தி.
வேர் + சிறித = வேர்சிறித.	காள் + பருவம் = காள்பருவம்.
வீழ் + பெரித = வீழ்பெரித.	கூழ் + தண்ணீர் = கூழ்தண்ணீர்.

[வேற்றுமை.]

காய் + கால் = காய்க்கால்.	வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்க்குழல்.
தேர் + கால் = தேர்க்கால்.	ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்க்கோடு.
பூழ் + கால் = பூழ்க்கால்.	

225. THE WORDS தமிழ் AND தாழ்.

உஉ௫. தமிழ்அவ் வுறவும் பெறும்,வேற் றுமைக்கே
தாழ்நங் கோல்வந் துறுமேல் அற்றே.

[தமிழ் என்னும் சொல் நாற்கணமும் வரின் வேற்றுமைக்கண் அகரசர்
சாரியையைப் பொருந்தவும் பெறும் தாழ் என்னும் சொல்லும் கோல் என்
னும் சொல்வந்து பொருந்துமாயின் அவ்வகரசர் சாரியையைப் பெறும்.]

(உ-ம்.)	+	{	ஆசன்	= தமிழவாசன்.
தமிழ்			பல்லவதரையர்	= தமிழ்ப்பல்லவதரையர்
			நாகன்	= தமிழநாகன்.
			வளவன்	= தமிழ வளவன்.
தாழ்	+		கோல்	= தாழ்க்கோல்.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (iv.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

226. THE WORD கீழ்.

உஉகூ. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமும் ஆகும்.

[கீழ் என்னும் சொல் முன்வரும் வல்லினம் ஒருகால் இயல்பாகியும், ஒருகால் மிக்கும்வரும், விகற்பத்தையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம.) கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்

கூ. ி ல், ள், ஈறு.

227. ல் AND ள் CHANGED INTO ற் AND ட்.

உஉஎ. ல, ள, வேற்றுமையில் ற, டவும்; அல்வழி

அவற்றோடு றழ்வும் வலிவரின் ஆமெலி

மேவி ன, ன, வும், இடைவரின் இயல்பும்,

ஆகும் இருவழி யானும் என்ப.

[வினா 34. 35.]

[லகார ளகாரம் ஆன இரண்டறும் வல்லினம் வரின் வேற்றுமைக்கண் முறையே றகார டகாரங்கள் ஆம்; அல்வழிக்கண்ணே றகார டகாரங்களுடனே உறழ்வன ஆம்; இருவழிக்கண்ணும் மெல்லினம் வரின் ளகார ளகாரங்கள் ஆம் இடைஇனம் வரின் இயல்பாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம.) கல் + குறை = கற்குறை [வேற்றுமை]
முள் + குறை = முட்குறை. [வேற்றுமை]

கல் + மேல் = கன்மேல்
முள் + மேல் = முன்மேல்

கல் + குறித = கல்குறித, கற்குறித. [அல்வழி.]
முள் + சிறித = முள்சிறித, முட்சிறித. [அல்வழி.]

கல் + மலை = கன்மலை.
முள் + முடி = முண்முடி.

228. ல் AND ள் INTO ி.

உஉடி. குறில்வழி ல, ளத்த அணையின் ஆய்தம்

ஆகவும் பெறாஉம் அல்வழி யானே.

[வினா 37. 38.]

[தனிக்குறிலின் பின்னின்ற லகர ளகரங்கள் அல்வழிக்கண்ணே தகரம் வருமாயின் றகர டகரங்கள் ஆகத்திரிதலே அன்றி ஆய்தம்ஆகத் திரிதலையும் பொருந்தும்.]

(உ-ம.) கல் + தீத = ககீர்த.
முள் + தீத = முகீஉத

229. ல் AND ள் BEFORE த் AND ந்.

உஉகூ. குறில்செறி யா ல்,ள, அல்வழி வந்த
தகரத் திரிந்தபிற் றேகடும், ஈர்இடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும், வலிவரின்
இயல்புந், திரிபும், ஆவன உளபிற.

[வினா 37. 38. 39.]

[தனிக்குறில் ஒன்றினையும் சாராது வரும் லகார ளகாரங்கள் அல்வழிக் கண் வந்த தகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், இருவழிக் கண்ணும் வந்த நகரம் திரியும் இடத்துக் கெடுதலும், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாதலும், திரிதலும், வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாதலும், பொருந்துவன உள.]

(உ-ம்.) வேல் + தீத = வேந்த.
வாள் + தீத = வாந்த.

வேல் + கன்ற = வேனன்ற
வாள் + கன்ற = வானன்ற

கால் + கடித = கால்கடித
தேர் + சிறித = தேர்சிறித.

வேல் + கன்மை = வேனன்மை.
வாள் + கன்மை = வானன்மை.

அழகல் + காய் = அழகநாய்.
வாள் + படைக்கையன் = வாட்படைக்கையன்.

230. VERBAL NOUNS IN ல், ள்.

உஉஈ0. ல்,ள,இறு தொழிற்பெயர் ஈர்இடத்தும் உவ்வறு
வலிவரின்; அல்வழி இயல்பும் ஆவனஉள.

[லகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய விருதி பெற்ற தொழிற்பெயரும், ளகாரத்தை இறுதி ஆகவுடைய முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யவ்வல் மெய்வரின் உகரம் பெறுதோ பெறாவோ என்று ஐ உறநக: இருவழியும் உகரம் பெறவாம், வல்லினம் வரின் அல்வழிக்கண் உறழாது இயல்பாவனவும் சிலஉள.]

(உ-ம்.) ஆடல் + கடித = ஆடற்கடித, ஆடல்கடித.
கோள் + கடித = கோட்கடித, கோள்கடித.

ஆடல் + கடுமை = ஆடற்கடுமை.
கோள் + கடுமை = கோட்கடுமை.

ஆடல் + கன்மை = ஆடனன்மை.
கோள் + கன்மை = கோனன்மை.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

231. THE WORD வல்.

உஈக. வல்லே தொழிற்பெயர் அற்றிரு வழியும்;
பலகை, நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வும்ஆம்.

[“வல்” என்னும் சூதாடு கருவிப்பெயர் அவ்வல் மெய்வரின் தொழிற் பெயரே போல இருவழியும் உகரச் சாரியைபெறும்; பலகை, நாய் என்னும் இருபெயர் வரினும், பிறபெயர் வரினும், வேற்றுமைக்கண் அகரச் சாரியையும் உகரச் சாரியையும் பெறும்.]

(உ-ம்.) வல் + கடித = வல்லுக்கடித.
வல் + கடுமை = வல்லுக்கடுமை.
வல் + பலகை = வல்லப்பலகை.
வல் + நாய் = வல்லநாய்.

232. THE FOUR WORDS, நெல், செல், கொல் AND சொல்.

உஈஉ. நெல்லுஞ், செல்லுங், கொல்லுஞ், சொல்லும்,
அல்வழி யானும் நகரம் ஆகும்.

[இந்நான்கு சொல்லும் வல்லினம் வரின் பொதுவிதியான் உறழாது, அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைபோல நகரமாய்த் திரிந்து முடியும்.]

233. இல் FOLLOWED BY ஐ AND ஆ.

உஈஈ. இல்என் இன்மைச் சொற்கை அடைய
வன்மை விகற்பமும், ஆகா ரத்தொடு
வன்மை ஆகலும், இயல்பும் ஆகும்.

[இல்லிடத்தை உணர்த்தாது இன்மைப் பண்பை உணர்த்தி நிற்கும் “இல்” என்னும் சொற்கு ஐகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல்வினம் விகற்பித்தலும், ஆகாரச் சாரியை பொருந்த அவ்வழி வரும் வல்வினம் மிகுதலும், இவ்விரு விதியும் பெருது இயல்பாதலும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) இல் + பொருள் = இல்லப்பொருள், இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்லப்பொருள்.
இல் + பொருள் = இல்பொருள்.

234. THE WORDS புள் AND வள்.

உ௬௪. புள்ளும், வள்ளுந், தொழிற்பெயருமானும்.

[இவ்விரு சொற்களும் இருவழியும் யவ்வல் மெய்வரின் பொது விதியான் முடிதலே அன்றித் தொழிற்பெயர் போல உகரச் சாரியை பெற்றும் புணரும்.]

(உ-ம்.) புள் + கடித, கடுமை = புள்ளுக்கடித, புள்ளுக்கடுமை
வள் + கடித, கடுமை = வள்ளுக்கடித, வள்ளுக்கடுமை

எ. டி வ், ஈ று.

235. DEMONSTRATIVES IN வ்: SPECIAL RULE.

உ௬௫. சுட்டு வகரமு வினம்உற முறையே
ஆய்தமு' மென்மையும், இயல்பும் ஆகும்.

[“அவ்,” “இவ்,” “உவ்” என்னும் அஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப் பெயர் ஈற்று வகரம் வல்லினமும் மெல்வினமும் இடையினமும் வர முறையானே ஆய்தமும், வருமெல்வினமும், இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) அவ் + கடித = அஃகடித.
அவ் + ஓரணம் = அஃஓரணம்.
அவ் + யானை = அவ்யானை.

236. THE WORD தெவ்: SPECIAL RULE.

உ௬௬. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெயர் அற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வும் ஆகும்.

[“தெவ்” என்னும் சொல் யவ்வல் மெய்யோடு புணரும் இடத்துத் தொழிற்பெயர்போல உகரச் சாரியை பெற்று முடியும்; அவற்றுள் மகரம்வருந் கால் உகரச் சாரியை பெறுதலே அன்றி, ஓரோவழி ஈற்று வகரம் மகரமாகத்திரியவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) தெவ் + கடித = தெவ்வுக்கடித.
தெவ் + மன்னா = தெவ்மன்னா.

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (IV.) மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

237. த AND ந AFTER ன, ல AND ண, ள.

உளௌ. ன, ல முன் ற, னவும்; ண, ள, முன் ட, ணவும்;
ஆகுந் த, னக்கள் ஆயுங் காலே.

[வினா. 38. 39.]

[னகர லகரங்கள் முன்னர் வருந் தகரம் நகரமாம்; அவற்றின் முன்னர் வரும் நகரம் னகரமும்; னகர ளகரங்களின் முன்னர் வருந் தகரம் டகரம் ஆம்; அவற்றின் முன்னர்வரும் நகரம் ணகரமும், ஆராயுங்காலத்து.]

(உ-ம்.)	{	பொன் + தித, திமை == பொன்றீத, பொந்தீமை.
		கல் + தித, திமை == கந்தீத, கந்தீமை.
		மண் + தித, திமை == மண்டித, மண்டிமை.
		முள் + தித, திமை == முட்டித, முட்டிமை.
{	பொன் + நன்ற, நன்மை == பொன்னன்ற, பொன்னன்மை.	
	கல் + நன்ற, நன்மை == கன்னன்ற, கன்னன்மை.	
	மண் + நன்ற, நன்மை == மண்ணன்ற, மண்ணன்மை.	
	முள் + நன்ற, நன்மை == முண்ணன்ற, முண்ணன்மை.	

உ. § புறநடை.

238. GENERAL RULE IN REGARD TO MEMBERS OF WORDS.

உளஉ. உருபின் முடிபவை ஒக்கும் அப்பொருளினும்.

[மேல் உருபுணர்ச்சிக்கண் முடியும் முடிபுகள் அப்பொருட் புணர்ச்சிக் கண்ணும் ஒக்கும்.]

239. ANALOGY TO BE OUR GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

உளகூ. இடை, உரி, வடசொலின், இயம்பிய தொளாதவும்
போவியு மருஉம் பொருந்திய ஆற்றிற்
கியையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு' நெறியே.

[இடைச் சொல்லினும் உரிச் சொல்லினும் வடசொல்லினும் உயிர் ஈறும் ஒற்றீறும் ஆன புணரியலில் தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பென ஒதிய புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாது வேறுபட்டு வருவனவும், இலக்கணப்போலி மொழிகளும், மருஉமொழிகளும், இருவகை வழக்கினும் நடக்கு முறைமை அறிந்து அதற்குப் பொருந்தும் ஆறு புணர்க்கை அறிவுடையோர் எல்லார்க்கும் முறைமை.]

மெய்யீற்றுப்புணரியன் முற்றிற்று.●

ந ன் னு ள்.

I. எழுத்தகாரத்தில்

(V.) உருபு புணரியல்.

க. டு உருபுகள்.

240. THE FORTY INFLECTIONAL PARTICLES.

உச0. ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, என
வருபெயர் ஐந்தொடு, பெயர்முதல் இருநான்
குருபும் உறழ்தர நாற்பதாம் உருபே.

[வினா 55.]

[இப்பாற் பொருளின என்று கருத வரும் ஐந்து பெயருடனே, எழு
வாய் வேற்றுமையான பெயர்முதலாக விளி ஈராக நின்ற எட்டு உருபி
னையும், உறழ் வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாம்.]

241. SIGNS OF CASE.

உசக. பெயர்வழித் தம்பொருட் டரவரும் உருபே.

[வேற்றுமை உருபுகள் தம்பொருளைத் தாப் பெயர்க்குப்பின்வரும்.]

242. THESE TERMINATIONS COMBINE WITH NOUNS ACCORDING TO THE PRECEDING RULES: GENERAL RULE.

உசஉ. ஒற்றுயிர் முதல்சுற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன், அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

[தொகாநிலை ஆய வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண், இடையேநின்று நிலை
மொழியோடும், வருமொழியோடும், புணரும் ஒற்றுயிர்களை முதலும் ஈறும்
ஆக உடைய ஐம்முதலிய வேற்றுமை உருபு ஆறும், இடைச்சொல்லே

னும் இயல்பொடு விகாரத்தியையும் புணர்ச்சி வகையால் பெரும்பாலும் ஒக்கும் போன இரண்டியல் உள்ளும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கண் இயல்பொடு விகாரத்தியைந்த ஒற்றுயிர் முதல் ஈற்றுப் பெயர்களை.]

உ. டு சாரியை.

243. THE USE OF EUPHONIC INCREMENTS: சாரியை.

உசாஈ. பதமுன் விசுதியும், பதமும், உருபும்,
புணர்வழி ஒன்றும் பலவுஞ் சாரியை,
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்.
[வினா 108.]

[பதத்தின்முன் விசுதியேனும், பதமேனும், உருபேனும், புணரும் இடத்துச் சாரியை ஒன்றேனும், பலவேனும், வருதலும் வராதொழிதலும் இவ்விரண்டுமாகிய விகற்பமும் ஆம்.]

244. A LIST OF SEVENTEEN GENERAL INCREMENTS

உசசு. அன், ஆன், இன், அல் அற்றி, ற் றத்தம்
தம், நம், தும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன,
இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.
[வினா 108.]

[அன்னும், ஆனும், இன்னும், அல்லும், அற்றும், இற்றும், அத்தும், அம்மும், தம்மும், நம்மும், தும்மும், எயும், அவ்வும், உவ்வும், ஐயும், குவ்வும், னவ்வும், இவைபோல்வன பிறவும் விசுதி, பதம், உருபு என்னும் மூன்று புணர்ச்சிக்கண்ணும், தனிமொழிக்கண்ணும் வருதலில் பொதுச்சாரியை என்னும் பெயரவாம்.]

(உ-ம்.) ஒன்றைகட்டம். [அன்.]	ஒருபாற்கு. [ஆன்.]
வண்டிச்சால். [இன்.]	தொடையல். [அல்.]
பலவற்றை. [அற்ற.]	பதிறப்பத்த. [இற்ற.]
மாத்திலை. [அத்த.]	புளியக்காய். [அம்.]
எல்லா நம்மையும். [தம்.]	எல்லா நம்மையும். [நம்.]
எல்லீ நம்மையும் [தும்.]	எலனே துணி. [ஏ.]
சட்டை. [அ.]	சாத்தன்கு. [உ.]
பண்டக்கால். [ஐ.]	உய்குறாய். [கு.]
ஆக்கற்றை. [அன்.]	அவன் தன்னையும். [தன்.]
அவன்முன். [தான்.]	அவ்வாரம். [தாம்.]
புற்குஞ்சேற [ஆம்.]	

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

௩. § சிறப்புவிதிகள்.

245. THE DECLENSION OF எல்லாம்.

உசடு. எல்லாம் என்ப திழிதினை ஆயின்
அற்றே டிருபின் மேல்உம் உறுமே;
அன்றே' னம்மிடை அடைந்தற் று'கும்.

[வினா 67.]

[“எல்லாம்” என்னும் பொதுப்பெயர் அஃறிணைக்கண் ஆனகாலே அத
னோடு ஆறுஉருபும் புணரின் இடையே அற்றுச் சாரியையும், உருபின்
மேல் முற்றும்மையும் பெறும்; உயர்திணைக்கண் ஆனகாலே இடையே
நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையும் பெறும்.]

(உ-ம்) எல்லாம், எல்லாஊற்றையும் முதல்
எல்லா நம்மையும் முதல்.

246. THE DECLENSION OF எல்லாரும், எல்லீரும்.

உசசு. எல்லாரும், எல்லீரும், என்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம், நும், சாரப்
புல்லும் உருபின் பின்னர் உம்மே.

[“எல்லாரும்” என்னும் உயர்திணைப் படர்க்கைப் பெயரோடும் “எல்லீ
ரும்” என்னும்முன்னிலைப் பொதுப் பெயரோடும் ஆறு உருபும் புணரும்
இடத்து அவ்விருபெயரின் இறுதிதளினின்ற முற்றும்மைகளைத் தள்ளி,
அந்நிலைக் களங்களில் படர்க்கைப் பெயர்க்குத் தம்முச் சாரியையும்,
முன்னிலைப்பெயர்க்கு நம்முச் சாரியையும், பொருந்த அவற்றால் தள்ளு
ண்ட முற்றும்மைகள் உருபின்பின்னே வந்துபொருந்தும்.]

(உ-ம்.) எல்லாந் தம்மையும் முதல்.
எல்லீர் நம்மையும் முதல்.

247. THE DECLENSION OF THE PERSONAL AND REFLEXIVE PRONOUNS.

உசஎ. தான், தாம், நாம், முதல் குறுகும்; யான், யாம்,
நீ, நீர், என், எம், நின், நும், ஆம்பிற
குவ்வின் அவ்வரு' நான்கா நிரட்டல.

[வினா 72. 74.]

[இங்ஙனம் கூறிய இருதிணைப்பொது ஆய மூவிடப்பெயர் ஏழோடும் ஆறு உருபும் புணரும் இடத்து, “தான்,” “தாம்,” “நாம்” என்னும் மூன்று பெயரும் நெடில்முதல் குறுகி, முறையே “தன்னை,” “தம்மை,” “நம்மை” என வரும்; “யான்,” யாம், நீ, நீர் என்னும் நான்குபெயரும் முறையே “என்னை,” “எம்மை,” “நின்னை,” தம்மை என வரும்; இவ்வேழு பெயரோடும் குவ்வுருபு புணரும் இடத்து இடையே “தனக்கு” என அகரச்சாரியை வரும்; குவ்வுருபின் அகரச்சாரியை வரினும் ஆறும் உருபுயிர்கள் வரினும் இவ்வேழு விகாரமொழிகளின் இறுதிய ஆய தனிக்குறில்முன் ஒற்றுக்கள் இரட்டாவாம்.]

248. THE DECLENSION OF ஆ, மா, கோ: EUPHONIC INSERTION OF ன்.

உசுஅ. ஆ, மா, கோ, ன் அணைய வும் பெறுமே.

[வினா 65.]

[ஆ என்னும் பெயரும், மா என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும், கோ என்னும் இறைவனை உணர்த்திநிற்கும் பெயரும், உருபுகள் புணரும் இடத்து, னகரச்சாரியை பொருந்தவும் பெறும்.]

(உ-ம்.) ஆ, ஆன்.
கோ, கோன்.
மா, மான்

249. THE DECLENSION OF CERTAIN NOUNS OF NUMBER IN POETRY

உசுஈ. ஒன்று முதல்எட்ட டீரூம் எண்ணர்

பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றெழிய,மேல்

எல்லாம் ஒடும்; ஒன்பதும் இற்றே.

[வினா 159.]

[ஒன்றுமுதல் எட்டீரூம் எண்களோடு புணர்ந்த பத்தென்னும் எண்முன்னர் உருபுகள் புணரும் இடத்து இடையே ஆன்சாரியை வரின், அப்பத்தென்னும் எண்ணினது பகர ஒற்றொன்றுமே நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்; ஒன்பதென்னும் எண்முன்னரும் உருபுகள் புணரும் இடத்து ஆன்சாரியை வரின், அதன்பகர ஒற்று நிற்க மேல் நின்ற எல்லா எழுத்தும் கெடும்.]

(உ-ம்.) ஒருபத, ஒருபான்.
இரப்பத, இரப்பான்.

I. எழுத்தகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

250. THE DECLENSION OF CERTAIN DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

உரு0. வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

[வினா 71.]

[அஃறிணைப் பன்மையவாய வகர ஈற்றுமூன்று சுட்டுப்பெயர்க்கும் உருபுகள் புணரும் இடத்து அற்றுச் சாரியை பொருந்தல் முறைமை ஆம்.]

(உ-ம்) அகை, அஹை.

251. THE DECLENSION OF அஃது.

உருக. சுட்டின்முன் ஆய்தம் அன்வரிற் கெடுமே.

[வினா 71.]

[அஃது, இஃது, உஃது எனவரும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணரும் இடத்து, இடையே அன் சாரியைவரின், மொழிமுதற் சுட்டெழுத்துக்கள் மூன்றின் முன்னிற்ற ஆய்தங் கெடும்.]

(உ-ம்) அகை, அஹை.

252. அத்து LOSES ITS INITIAL அ.

உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை.

[வினா 66.]

[அத்துச் சாரியையின் அகர உயிர், இயல்பினும் விகியினும், நின்ற அகர உயிர் ஈற்றின் முன்வரின், வகர உடம்படு மெய் பெருது கெடும்.]

253. THE INCREMENT TO BE DISCOVERED BY ANALYSIS.

உரு௩. இதற்கிது சாரியை எனின்அள வின்மையின் விசுதியும் பதமும் உருபும் பகுத்திடை நின்ற எழுத்தும் பதமும் இயற்கையிம் ஒன்றஉணர்த்தல் உரவோர் நெறியே.

[விசுதிமுதலிய புணர்ச்சிக்கண் இதற்கு இது சாரியை என்று வரையறுத்து விதித்தனவற்றுள்ளும், ஒழிந்தனவற்றுள்ளும், தனித்தனி சொல்லப் புகின் வரையறைப்படாமையின் விசுதிப்புணர்ச்சியினையும், பதப்புணர்ச்சியினையும், உருப்புணர்ச்சியினையும், கண்டுழிப்பகுத்து இடையேநின்ற ஏகாரம் அகரம் முதலிய எழுத்துச் சாரியையினையும், அன், ஆன்முதலிய பதச் சாரியையினையும் இவ்விரண்டு சாரியையும் தோன்றா இயல்பினையும் தெரிய அறிவித்தல் பெரியோரது நெறி ஆம்.]

254. THESE RULES TO BE APPLIED WITH DISCRIMINATION

உருச. விசுதிபதஞ் சாரியை உருப் பிணைத்தினும்
உரைத்த விதியுள் ஓர் தொப்பன கொளலே.

[விசுதியே, பதமே, சாரியையே, உருபே என்னு நான்கின் புணர்ச்சிக்கண்ணும் விதிகள் பொதுப்படக் கூறப்பட்டவேனும் அவ்விதிகளுள் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என உய்த்துணர்ந்து எவ்விதி எதற்குப் பொருந்தாமோ அவ்விதி அதற்குக் கொள்க.]

**255. PECULIARITIES IN COMBINATIONS OF THE SECOND CASE.
EXCEPTION TO (242.)**

உருரு. இயல்பின் விகாரமும், விகாரத் தியல்பும்;
உயர்திணை இடத்து விரிந்துந் தொக்கும்;
விரவுப் பெயரின் விரிந்து' நின்றும்,
அன்ன பிறவும், ஆகும்ஐ உருபே.

[வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கு விதித்த பொது விதியோடு தானும் ஒருங்கு முடிதலே அன்றி அங்ஙனம் விதித்த இயல்பின்கண் விகாரமாயும், விகாரத்தின்கண் இயல்பாயும், உயர்திணைக்கண் விரிந்தும் தொக்கும் விரவுப் பெயர்க்கண் விரிந்தும் விரிதல் ஒழிந்தும் இவைபோல்வன பிறவேறுபாடாயும் வரும் இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.]

I. எழுத்ததிகாரத்தில் (v.) உருபு புணரியல்.

(உ-ம்.) வழிபடு தெய்வநிற்புறங்காப்ப. (சீன 218)
மண் கொணாதலா. (மட 209)

256. PECULIAR COMBINATIONS OF THE THIRD CASE

உருக. புள்ளியும் உயிரும் ஆய்இறு சொன்முன்
தம்மின் ஆகிய தொழில்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமும் இயல்பும் ஆகும்.

[மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் ஒற்றும் உயிரும் இறுதி ஆய்நின்ற சொல்முன்னர்க் கருவிகருத்தா உடனிகழ்வு அதன்பொருள் என்பவற்றுள், கருத்தா ஆகிய நிலைமொழிப் பொருள் தம்மால் ஆகிய தொழிற் சொல்வரின் அங்ஙனம் வரும் வல்லினம் வேற்றுமைப் பொதுமுடிபேலாது விகற்பமும் இயல்பும் ஆம்.]

(உ-ம்.) புலி கடிக்கப்பட்டான். [இயல்பு.]
பேய் சேட்பட்டான். } [விகற்பம்]
பேய்க் சேட்பட்டான். }

257. IN CASES NOT PARTICULARIZED JUDGE BY ANALOGY

உருக. இதற்கிது முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

[இதற்கிது முடிபென்று இவ்வதிகாரத்தன் விதிக்கத் தருவனவற்றை எல்லாம் தனித்தனி வரையறுத்து விதிக்கப் புகின் அதற்கோர் வரையறை இன்மையின், வகுத்து விதித்தனவற்றின் இலக்கணங்களை ஏதுவாகக் கொண்டு வகுத்து விதி உரையாதனவற்றையும் கருதல் அளவையான் வகுத்து விதிஉரைத்துக் கொள்க.]

SUMMARY OF ORTHOGRAPHY.

க ட் ட னை க் க லி த் து றை.

அடைஎண், பெயர், முறை, தோற்றம், வடிவ்வாதி, அந்தம்,
இடைநிலை, போலி, என்றீரைத் தெழுத்தும், இருபதமும்,
படுபுணர் மூன்றின் இயல்பும், விகாரமுஞ், சாரியையும்,
உடன்உணர் வாரை எழுத்தறிவார் என்பர் உத்தமரே.

உருபு புணரியல் முற்றிற்று.

ந ன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(I.) பெயரியல்.

258. AN INVOCATION.

உருஅ. முச்சக' நிழற்று' முழுமதி முக்குடை
அச்சதன் அடிதொழு தறைசுவன் சொல்லே.

[மூன்றுவகத்திற்கு நிழலைச்செய்யும் நிறைந்த மதிபோலும் மூன்று கு
டையையுடைய அழியாதவன் அடிகளை வணங்கிச் சொல்லுவன் மேலை
அதிகாரத்தில் கூறிய எழுத்தினான் ஆய சொல்லிலக்கணத்தை.]

259. DEFINITION OF "சொல்."

உருக. ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி, என்று
இருகிணை, ஐம்பாற், பொருளையுந், தன்ணையு'
மூவகை இடத்தும், வழக்கொடு, செய்யுளின்,
வெளிப்படை, குறிப்பின், விரிப்பது சொல்லே.

[ஒருமொழியும், தொடர்மொழியும், பொதுமொழியும் என மூன்று
கூற்றினதாய், இருகிணையாகிய ஐம்பால் பொருளினையும் அப்பொருளை
அன்றித் தன்ணையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுட்கண்
ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பினும் விளக்குவது சொல்லாம்.]

260. SINGLE, COMPOUND AND AMBIGUOUS WORDS.

உக௦. ஒருமொழி ஒருபொரு ளனவாந்; தொடர்மொழி பலபொரு ளன;பொது இருமையும் ஏற்பன.

[வினா 43.]

[ஒரு மொழிகளாவன: பகாப்பதமேனும், பகுபதமேனும், ஒன்று நின்ற, தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன ஆம். தொடர்மொழிகளாவன: அவ்விருவகைப் பதங்களும் தன்னோடும் பிறிதோடும் அவ்வழி வேற்றுமைப்பொருள் நோக்கத்தான் இரண்டு முதலியவாகத் தொடர்ந்து நின்று இரண்டு முதலிய பலபொருளைத் தருவன ஆம். பொதுமொழிகளாவன: ஒன்றாய் நின்று, ஒருபொருள் தந்தும், அதுவே தொடர்ந்து நின்று பலபொருள் தந்தும், இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்பன ஆம்.]

(உ-ம்) (1) நிலம், நட, தில், கனி [ஒருமொழிகள்]

(2) நிலமகலித, அதுகொல், சாலப்பகை, நிலக்கடநாண. [தொடர்மொழிகள்]

(3) எட்டு, தாமரை, வேங்கை [பொது மொழிகள்]

(எட்டு = எள்ளத்த, தாமரை = தாவுவெறமரை, வேங்கை = வேகெறமை; 391 ஒத்தக்காண்க.)

261. THE TWO CLASSES OF PERSONAL AND IMPERSONAL NOUNS.

உக௧. மக்கள், தேவர், நாகர், உயர்திணை;

மற்றுயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை.

[வினா 52.]

[மக்களும் தேவரும் நாகரும் உயர்திணை ஆம்; அவரை ஒழிந்த விலங்கு முதலிய உயிர் உள்ளனவும், நிலம் நீர் முதலிய உயிர் இல்லனவும், அஃறிணை ஆம்.]

262. DIVISIONS OF WORDS OF THE HIGHER CLASS: SINGULAR MASCULINE, SINGULAR FEMININE AND EPICENE PLURAL.

உக௨. ஆண், பெண், பலர் என முப்பாற் றுயர்திணை.

[வினா 53.]

[ஆண், பெண், பலர் என்னும் இம்மூன்று பாலினையும் உஷ்டத்து உயர்திணை.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

263. DIVISIONS OF THE LOWER CLASS: SINGULAR AND PLURAL.

உகாஈ. ஒன்றே, பல என் றிருபாற் றஃறிணை.

[வினா 53.]

[ஒன்றும், பலவும் என்னும் இரண்டு பாலினை உடைத்து அஃறிணை.]

264. EPICENES.

உகாசு. பெண்மைவிட் டாண் அவா வுவுபே டாண்பால்;

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்;

இருமையும் அஃறிணை அன்னவும் ஆகும்.

[பெண்டன்மையினை விட்டு ஆண்டன்மையினை அவா வுவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினை ஆண்பால் ஆம்; ஆண்டன்மையினை விட்டுப் பெண்டன்மையினை அவாவுவன வாகிய பேடுகள் உயர்தினைப் பெண்பால் ஆம்; இவ்விருவகைப் பேடுகளும் உயர்தினை ஆம், அன்றி அஃறிணையை ஒப்பனவும் ஆம்.]

(உ.-ம்) பெண்ணாய ஆண்டிழந்த பேடி அணியாரே,
கண்ணவாத தக்க சலம்?

265. THE THREE PERSONS WITH THEIR VARYING தினை AND பால்.

உகாரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்,

பெறப்படுந் தினைபால் அனைத்தும்; ஏனை

இடத்தவற் றெருமைப் பன்மைப் பாலே.

[வினா 54.]

[வெளிப்படைச் சொல்லாயும், குறிப்புச் சொல்லாயும், வழக்கின் கண்ணும் செய்யுட்கண்ணும் நிற்கும் படர்க்கைவினைமுற்றுச் சொல்லையும், படர்க்கைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின் அவ்விருவகைச்சொல்லும் கருவியாக இருதினையும் ஐம்பாலும் பெறப்படும். ஒழிந்ததன்மை முன்னிலை வினைமுற்றுச் சொல்லையும், தன்மை முன்னிலைப் பெயர்ச்சொல்லையும், முன் குறித்தால் பின்பு அந்நால்வகைச் சொல்லும் கருவியாக இருதினை ஐம்பாலும் ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலும் பெறப்படும்.]

(உ-ம்.) நடந்தான } நடந்தார் }
 நடந்தான. } நடந்தான } இவை முன்பு தம்மை உணர்த்திப் பின்பு இருநிலை
 நடந்தது } நடந்தன } மும்பலாகிய பொருள்களை உணர்த்தின
 அவன } அவர் }
 அவள் } அவை. }

நடந்தேன், நடந்தேன். } இவை முன்பு தம்மையும் பின்பு ஒருமைப்பாலையும்
 நடந்தாய், நடந்தீர். } பன்மைப் பாலையும் உணர்த்தின.
 நீ, நீர் }

266. THE THREE PERSONS.

உகூசு தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைமூ விடனே.

[வினா 54.]

[மூலீடம் ஆவன: தன்மையும், முன்னிலையும், படர்க்கையும் ஆம்.]

267. PROSE.

உகூள். இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி,
 மருஉ, என்றுகு மூவகை இயல்பும்;
 இடக்கர் அடக்கல், மங்கலங், குழுஉக்குறி,
 எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

[இலக்கணமுடையதென்றும், இலக்கணப்போலி என்றும், மருஉ என்றும், வழங்கும் மூவகை இயல்பு வழக்கும்; இடக்கர் அடக்கல் என்றும், மங்கலம் என்றும், குழுஉக் குறி என்றும், வழங்கு மூன்று தகுதி வழக்குடனே கூட அறுவகைப்படும் வழக்கிலக்கணம்.]

- (உ-ம்) (1.) சிலம், நீர் [இலக்கணம்]
 (2.) முன்றில். (இயமுன் } இலக்கணப்போலி.
 புறகை. (கைப்பிறும்.) }
 (3.) அரும்கீதபின்ன. }
 (அருமருத்தன்பின்ன.) } மருஉ.
 சேனாடு. (சேழனாடு.) }
 (4.) கால் கழிஇவருதம். [இடக்காடக்கல்.]
 (5.) தஞ்சினி (செந்தார்.) } மங்கலம்.
 கண்டி. (கண்டி.) }
 (6.) செவ்வீனம். (கஞ்சு.) } குழுஉக்குறி
 ஈனா (யானைப்பாக் ஆடை) }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

268. POETRY.

உகாஅ. பல்வகைத் தாதுவின், உயிர்க்குடற் போல்பல
சொல்லாற் பொருட்கிடன் ஆக, உணர்வினின்
வல்லோர், அணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

[வினா 167.]

[தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எனும்பு மச்சை சுவேதநீர் என்னும்
எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கிடனாக இயற்றப்பட்ட உடம்பு
போல இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்னும் நால்
வகைச் சொற்களால் பொருட்கிடன் ஆகக் கல்வி அறிவினில் செய்யுள்
இயற்றவல்லோர் அலங்காரம்பெற இயற்றுவன செய்யுள் ஆம்.]

269. AMBIGUOUS AND UNAMBIGUOUS EXPRESSIONS.

உகாக. ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரந், தகுதி,
ஆகு பெயர், அன் மொழி, வினைக் குறிப்பே,
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவுந்,
குறிப்பிற் றருமொழி; அல்லன வெளிப்படடை.

[இருதினை ஆண் பெண்ணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும் பொதுச் சொல்லும்,
வலித்தல் முதலிய ஒன்பது விகாரச் சொல்லும், மூவகைத் தகுதி வழக்குச்
சொல்லும், ஆகுபெயர்ச் சொல்லும், அன்மொழித் தொகைச் சொல்லும்,
வினைக்குறிப்புச் சொல்லும், முதற்குறிப்புச் சொல்லும், தொகைக்குறிப்
புச் சொல்லும், இம்முதறொகை அல்லாத பலவாற்றானும், வருங் குறிப்
புச் சொல்லும், இவைபோல்வன பிறவும், குறிப்பினான் இருதினை ஐம்
பாற்பொருளைத்தரும் சொற்களாம்; இவை அல்லன எல்லாம் வெளிப்ப
டையான் அப்பொருள்களைத் தரும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) ஆயிரம் மக்கள் பொருதார். [உயிர்நினைஆண்பால்.]

(2) இப்பெற்றந்தற்கும்
இப்பெற்றம் உழவொழிந்தன

(3) மறைபுணர்சிறந். [தாமரை]

(4) கன்சாடு. [சொடு.]

(5) புனித்தின்றன. [ஆகுபெயர், புரியப்பறம்.]

(6) சொல்லவல்லன. [வினைக்குறிப்பு.]

(7) அறநாறிதவென வெள்ளக்கிழிபு. [முதற்குறிப்பு]

(8) ஐவர் [தொகைக்குறிப்பு, பாண்டவர்.]

270. CLASSES OF WORDS.

உஎ0. அதுவே, இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பிற் பெயர்வினை
என இரண் டாகும், இடைஉரி அடுத்து
நான்கும் ஆந்; திசைவட சொல் அணு காவழி.

[வினா 43.]

[மேற்காட்டிய சொல் இயற்சொல், திரிசொல், என்னும் இயல்பினையு
டைய பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், என இரண்டாம்; இவற்று
டன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் அடுத்து நான்கும் ஆம்; இவற்று
டன் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் அணுகா இடத்து.]

271. UNEQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎக. செந்தமிழ் ஆகித், திரியா தியார்க்குந்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய இயற்சொல்.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்து மொழி ஆகி, அந்நிலத்து மொழியுள் மேற்கூறப்
படும் திரிசொற்போலாது கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்கும் ஒப்பத் தம்பொ
ருளை விளக்கும் தன்மையினையுடைய உலக வழக்கியற் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மன், பொன். [பெயரியற்சொல்.]
சடத்தன். [வினைஇயற்சொல்.]
அவன். [வேற்றமையுருபு இடைஇயற்சொல்]

272. EQUIVOCAL PURE TAMIL WORDS.

உஎஉ. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் ஆகியும்,
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் ஆகியும்,
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் ஆகும்.

[வினா 43.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

[ஒரு பொருளைக் கருதிய பலசொல் ஆகியும், பலபொருளைக் கருதிய ஒருசொல் ஆகியும், கற்றூர் உணரும் பொருளவாய் வருவன திரிசொல் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1.) இன்ஊ, சகம், ததை.
[இனிஎன்னும் ஒருபொருள் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்.]
- (2.) வானம்:
[வான், சங்கு, கோழி முதலியவற்றைக்குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருபெயர்த் திரிசொல்.]
- (3.) படர்ந்தான், சென்றான், எவனான்.
[இவை பெயரினான என்னும் ஒருபொருளைக் குறித்தவால் ஒரு பொருள் குறித்த பலவீனத் திரிசொல்]
- (4.) ஆரத்தான்.
[ஒலித்தான், கட்டினான், என்னும் பொருளைக்குறித்தவால் பலபொருள் குறித்த ஒருவீனத் திரிசொல்]
- (5) சேறும், வருதும்.
[றும், தம் என்னும் வீகுறிகள் தன்மைப்பன்மை எனனும் ஒரு பொருள் குறித்த பலஇடைத் திரிசொல்]
- (6) கொல.
[ஐயத்தையும் அசைநிலைபாவதையும் குறித்த நிற்பதால் பல பொருள் குறித்த ஒரிடைத் திரிசொல்.]
- (7) சால, தவ, உறு, எளி.
[மிகல் எனனும் ஒருபொருள் குறித்த பலவுரித்திரிசொல்]
- (8) கடி [கடிப்பு, கடிமை, வீணை, வீணக்கம் முதலிய பலபொருள் குறித்த ஒர் உரித்திரிசொல்.]

273. WORDS OF LOCAL USAGE.

உளந். செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்,
ஒன்பதிற் நிரண்டினிற் றமிழ்ஒழி நிலத்தினும்,
தங்குறிப் பினவே திசைச்சொல் என்ப.

[வினா 43.]

[செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ் நிலத்தின் கண்ணும், பதினெண் மொழியுள் தமிழும் மேற்கூறும் வடசொற்குக் காரணம் ஆகிய ஆரியமும் ஒழிந்த பதினாறு மொழியும் வழங்கும் பதினாறு நிலத்தின் கண்ணும், உள்ளோர் தங்குறிப்பினவாய்ச் சேந்தமிழோர் குறிப்பின் அன்றி, அத்திசைகளின் நின்றும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன திசைச்சொல் என்று கூறுவர் புலவர்.]

வேண்பா.

THE TWELVE DISTRICTS WHERE INFERIOR TAMIL IS SPOKEN.

தென்பாண்டி, குட்டங், குடங், கற்கா, வேண்பூழி,
பன்றி, அருவார், அதன்வடக்கு, — நன்றாய,
சீதமலாடு, புனனாடு: செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிரு நாட்டெண்.

[இவை பன்னிரண்டுங் கொடுந் தமிழ் நாடு.]

. கலித்துறை.

THE SEVENTEEN DISTRICTS LYING AROUND THE TAMIL COUNTRY.

சிங்களஞ், சோனகஞ், சாவகஞ், சீனந், துழுக், குடகங்,
கொங்கணங், கன்னடங், கொல்லந், தெலுங்கங், கலிங்கம், வங்கம்,
கங்க மகதந், கடாரங், கவுடங், கடுங்குசலந்
தற்கும் புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி நேழ்புவி தாம்இவையே.

[முற் குறித்தவைகளைச் சூழ்ந்த தமிழ் ஒழிந்த பதினேழு தேசங்கள்.]

(உ-ம்) பகவை பெற்றம்.	[தென்பாண்டி.]	அந்தோ.	[சிங்களம்]
சேறறை சொனி	[குட்டம்.]	பாண்டி.	[தெலுங்கு.]
தாயை தர்ன.	[குடம்]	மாமரத்தைக் கொக்கு.	[துழுகம்.]

274. SANSKRIT WORDS.

உஎசு. பொதுஎழுத் தானுஞ், சிறப்பெழுத் தானும்,
சர்எழுத் தானும், இயைவன வடசொல்.

[வினா 43.]

[ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுஎழுத்தானும், ஆரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்தானும், இவ்விரண்டினும் செந்தமிழ்ச் சொல்லு ஒப்பன ஆகி, வடகிசைக்கணினறும் செந்தமிழ் நிலத்து வந்து வழங்குவன வடசொல் ஆம்.]

(உ-ம்.) அமலம்	[பொது எழுத்தால்.]
செறி	[சிறப்பெழுத்தால்.]
சலம்.	[சர்எழுத்தால்.]

[146. 147. காண்க.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

275. NOUN.

பெயரின் போது இலக்கணம்.

உஎடு. இடுகுறி காரண மரபோ டர்க்கந்
தொடர்ந்து தொழில் அல காலந் தோற்ற
வேற்றுமைக் கிடன் ஆய்த் திணைபால் இடத்தொன்
றேற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே.

[வினா 44. 48.]

[இடுகுறியும், காரணக்குறியும், மரபினையும் ஆக்கப்பாட்டினையும் தொடர்ந்து, வினையால் அணையும் காரணக்குறி ஒன்றும் காலம் தோற்ற, அல்லன காலம் தோற்றாவாய், எட்டு வேற்றுமையும் சார்தற்கிடமாய் இருதிணை ஐம்பால் மூவீடத்தள் ஒன்றினை ஏற்பவும் பலவற்றினை ஏற்பவுமாய் வருவன பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்.) (1) மரம, கமுகு. [இடுகுறி மரபு தொடர்ந்தவந்தன.]

(2.) பறவை [காரணக்குறி மரபு தொடர்ந்தவந்தன.]

(3.) பாட்டினுள் குமரன பெயர் முட்டை. [இடுகுறியாக்கத் தொடர்ந்தவந்தன.]

(4.) பெண்ணை [காரணக்குறியாக்கத் தொடர்ந்த வந்தன.]

(5.) மரம். [இடுகுறிப்பொதுப்பெயர்.]

(6.) பனை [இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.]

(7.) அணி. [காரணப் பொதுப்பெயர்.]

(8.) மூடி. [காரணச் சிறப்புப்பெயர்.]

276. PERSONAL MASCULINE NOUNS.

உயர்திணை ஆண்பால்.

அவற்றினள்,

உஎகூ. கிளை, எண், குழை, முதல், பலபொருள்; திணை, தேம்,
ஊர், வான், அகம், புற, முதல நிலன்; யாண்
டிருது மதிநாள், ஆதிக் காலம்;
தோள், குழல், மார்பு, கண், காது, முதல்உறுப்
ப்ளவறி வெர்ப்பு, வடிவு, நிறந், கதி,
சாதி, குடி, சிறப், பாதிப் பல்குணம்;
ஓதல், ஈதல், ஆதிப் பல்வினை;
இவை அடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றே

டுற்ற னவ் வீறு; நம்பி, ஆலே,
விடலை, கோ, வேள், குரிசி, ரோன்றல்,
இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும். என்ப.

[மேல்பெயரே என்றவற்றுள் இங்ஙனம் பகுத்துக் கூறிய பொருள் ஆதி ஆறனோடும், இவற்றை அடையும் சுட்டினோடும் வினாவினோடும் பிற என்பதனோடும் மற்றென்பதனோடும் பொருந்தியனகர நற்றுப்பெயர்களும், நம்பி முதலாக எடுத்து ஒதிய பெயர்களும், இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆம் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) (1) தமன், சமன். [கிணியால் வருபெயர்.]	}	I. இவை எல்லாம் பொருளால் வருபெயர்.
(2) ஒருவன். [எண்ணால் வருபெயர்.]		
(3) அணையத்தான். [கூட்டத்தால் வருபெயர்]		
(4) பொன்னன். [முதல்என்பவற்றால் வருபெயர்]		
(5) வெற்பன். மறவன். இடையன். } [ஐந்திணையால் வருபெயர்.] ஊரன் சேர்ப்பன்.		
(6) சேழியன். [தேசத்தால் வருபெயர்.]	}	II இவை இடத்தால் வருபெயர்
(7) சிறுநாரன். [ஊரால் வருபெயர்.]		
(8) வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான். [வான், அகம், புறம், ஆகிய மூன்றால் வருபெயர்]		
(9) மண்ணகத்தான். [முதல் என்றதிலும் வருபெயர்.]	}	III. இவை காலத்தால் வருபெயர்.
(10) மூலகண்டினன்.		
(11) வேனிலான். } [ஆண்டு, இருத, மநிசான் ஆகிய காலதிலும் வருபெயர்.]		
(12) னையான்.		
(13) ஒணத்தான்.		
(14) வெருகலான் } [ஆதிஎன்றதிலும் வருபெயர்.]		
(15) தினிதோளான்	}	IV இவை அவயவத்தால் வருபெயர்.
(16) செக்குஞ்சியான்.		
(17) வலையாப்பான்.		
(18) செக்கண்ணன்.		
(19) குழைக்காதான்.	}	V. இவை குணத்தால் வருபெயர்.
(20) குறத்தான். [முதல் என்பதிலும் வருபெயர்.]		
(21) பெரியன்.		
(22) புலவன்.		
(23) புவியினான்.		
(24) உளன் } [அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், சிறி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகிய ஒன்பதிலும் வருபெயர்]		
(25) சரியன்		
(26) மானுடன்		
(27) அரசன்.		
(28) சேழன்.		
(29) ஆரியன்.		
(30) எய்வன். [ஆதி என்றதிலும் வருபெயர்.]	}	VI. இவை தொழிலால் வருபெயர்.
(31) ஒருவான். } [ஒதல் எதல் என்றிர இரண்டாலும் வருபெயர்.]		
(32) சவான்.		
(33) கணக்கன். [ஆதிஎன்பதிலும் வருபெயர்.]		
(34) இவன்		
(35) எவன் } உட்டு, வீடு, பிற மற்ற என்பவற்றால் வருபெயர்.]		
(36) பிறன்		
(37) மற்றையான்.		

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

277. FEMININE PERSONAL NOUNS.

உயர்திணைப் பெண்பால்.

உள. கிளைமுதல் ஆகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற ஈற்றவும்,
தோழி, செவிவி, மகடீஉ, நங்கை,
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

[மேலேச் சூத்திரத்துக் கிளைமுதலாகப் பகுத்துக் கூறிய அறுவகைப் பொருள்களும் ளகர ஒற்றும், இகர உயிரும், உறுதற்கேற்ற அவ்விரண் டற்றவாய் வரும் பெயர்களும், தோழி முதலாக எடுத்தோதிய பெயர்களும், இவற்றுடனே இவை போல்வன பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம) தமர்.
ஒருத்தி.

இருள், மாத, அரிவை, அங்கீன, மடந்தை.

278. PLURAL OF NOUNS OF THE HIGHER OR PERSONAL CLASS.

பலர் பால்.

உளவு. கிளந்த கிளைமுதல் உற்றரல் வீற்றவும்,
ஈள் என்ஈற்றின் ஏற்பவும், பிறவும்,
பல்லோர் பெயரின் பகுதி ஆகும்.

[வினா 69.]

[மேற்கூறப்பட்ட கிளைமுதலிய அறுவகைப் பொருளையும் பொருள் திய ரகர ஒற்றீற்றுப் பெயர்களும், கள் என்னும் விருதியை ஈறுகவுடைய பெயர்களுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்தி வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், பலர்பாலின் பெயர்கள் ஆம்.]

(உ-ம்) தமர், இருவர்.
சைக்கல், மனுக்கள்
தமர்கள், அரசர்கள்
மாநதர், மக்கள்

279. SINGULAR OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

அஃறிணை ஒருமை.

உஎக. வினாச் சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள்
ஆகி உறு துச், சுட்டணை ஆய்தம்
ஒன்றென்எண் ணின்னன ஒன்றன் பெயரே.

[வினாவின் கண்ணும் சுட்டின்கண்ணும் கர்த்தவற்றுடனையும் வினாவும் சுட்டவும்படாது, வேறாயும் வரும்பொருளாகி ஆறணையும் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப்பெயரும், சுட்டோடு கூடிய ஆய்தத்தைப் பொருந்திய துவ்விருதி ஈற்றுப் பெயரும், ஒன்றென்னும் எண்ணாகுபெயரும், இவை போல்வன பிறவும், அஃறிணை ஒருமைப் பெயர் ஆம்.]

- (உ-ம்.) (1.) எத, யாத
(2.) இது, அது, உது.
(3.) குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, கரீயது, ஆடலது.
(4.) அக்தது, இக்தது, உக்தது.
(5.) ஒன்றது.

280. PLURAL OF THE LOWER OR IMPERSONAL CLASS.

உஅ0. முன்னர் அவ்வொடு வருவை, அவ்வும்,
சுட்டிற்று வவ்வங், கள்ளிறு மொழியும்,
ஒன்றல் எண்ணும் உள்ள, இல்ல,
பல்ல, சிலல், உள, இல, பல, சில,
இன்னவும் பலவின் பெயர் ஆகும்மே.

[வினா 69.]

[முன்னர்க் கூறிய வினாச்சுட்டுடனும், வேறும் ஆம்பொருள் ஆகி ஆறணேமும், ஏற்ற பெற்றி வரும் வகர ஐகார ஈற்றுப் பெயர்களும், அகர ஈற்றுப் பெயர்களும், வகர ஒற்று ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும், கள் என்னும் பகுதிப் பொருள் விருதி இறுதி ஆகிய பெயர்களும், ஒன்றல்லாத இரண்டு முதலிய எண்ணாகு பெயர்களும், உள்ள என்பது முதலிய குறிப்புவினையால் அணைந்த எட்டுப்பெயர்களும், இவைபோல்வன பிறவும், அஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்கள் ஆம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

- (உ-ம்) (1.) எலை
(2.) இலை.
(3.) கொடியலை.
(4.) பொருள், பொருளா.
(5.) அல், இல்.
(6.) யானை.
(7.) இரண்டு, மூன்று, கோடி.

281. OTHER NOUNS OF THE LOWER CLASS BOTH SINGULAR AND PLURAL.

உயுக. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

[அஃறிணைப் பெயர்களுள் இங்ஙனம் பால் பகுத்தலை ஒழிந்து நின்று பெயர்கள் அனைத்தும், அத்திணை இருபாற்கும் உரிய பொதுப் பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம.) யானை வந்தத.
யானை வந்தன.

282. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES.

உயுக. முதற்பெயர் நான்குஞ், சினைப்பெயர் நான்கும்,
சினைமுதற் பெயர்ஒரு நான்கு' முறைஇரண்டும்,
தன்மை நான்கு' முன்னிலை ஐந்தும்,
எல்லார், தாந்தான் இன்னன பொதுப்பெயர்.

[முதற்பெயர் முதலான ஒன்பது கூற்றுப் பெயர்களும், இவைபோல் வன பிறவும், இருதிணைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம) குரியன் உதித்தான், குரியன உதித்தது.
ஊமை வந்தன, ஊமைவந்தன.
[உயுக. காண்க]

283. SUBDIVISIONS OF NOUNS (282.) ACCORDING TO GENDER AND NUMBER.

உயுக. ஆண்மை, பெண்மை, ஒருமை பன்மையின்
ஆம்அந் நான்மைகள் ஆண்பெண் முறைப்பெயர்.

[ஆண்மை முதலிய இந்நான்கு பாலுங் காரணமாக முற்கூறிய முதற் பெயர், சினைப்பெயர், சினைமுதற்பெயர் என்னும் மூன்றும் ஒவ்வொன்றும் நந்நான்காம்; ஆண்மை, பெண்மை என்னும் இருபாலும் காரணமாக முறைப்பெயர் இரண்டாம்.]

(உ-ம்)	ஆண்மை.	பெண்மை.	ஒருமை	பன்மை.
1.	சாததன்,	சாத்தி	கோதை, [இவை முநறபெயர்.]	கோதைகள்.
2.	முடவன்,	முடத்தி.	செவியிலி, [இவை சினைப்பெயர்.]	செவியிலிகள்.
3.	முடககொற்றன்,	முடககொற்றி.	கொடும்புறமுதி, [இவை சினைமுநறபெயர்.]	கொடும்புறமுதிகள்
4.	தக்கை,	தாய்.	[இவை முநறப்பெயர்.]	

284. NOUNS COMMON TO BOTH CLASSES (281.) TAKE THE DISTINCTIONS OF பால்.

அவற்றுள்,

உருசு. ஒன்றே இருதிணைத் தன்பால் ஏற்கும்.

[முதற்பெயர் முதல்வாகக் கூறப்படும் இருபத்தாறும், பிறவும், ஆகிய பொதுப்பெயர்களுள் ஒவ்வொன்று இருதிணைக் கண்ணும் தன்றன் பால்களே ஏற்கும்.]

- (உ-ம்.)
(1.)	{	சாததன் இவன்; சாத்தி இவள்.
		சாததன் இவ்வெருது; சாத்தி இப்பசு.
(2.)	{	கோதை இவன்; கோதை இவள்.
		கோதைகள் இவா; கோதைகள் இவை.
(3)	{	தக்கை இவன்; தக்கை இவ்வெருது
		தாய் இவள்; தாய் இப்பசு.
(3)	{	யான் நம்பி; யான் நங்கை, யான் பூதம்.
		யாம் மக்கள்; யாம் பூதங்கள்.

285. THE PERSONS OF PRONOUNS.

உருரு. தன்மை: யான், நான், யாம், நாம்; முன்னிலை:

எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ.

அல்லன் படர்க்கை, எல்லாம் எனல்பொது.

[வினா 72. 73.]

[தன்மைப்பெயர் நான்காவன: யான், நான், யாம், நாம் என்பன ஆம். முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன: எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என்பன ஆம். திணை பாலுள் ஒன்றற் கேற்பவும் பொதுவும் ஆகிய பெயர்களுள் இவ்விரண்டிடத்து ஒன்பது பெயரும் அல்லாத பெயர்கள் அனைத்தும் படர்க்கை இடத்திற்குரிய ஆம். அவற்றுள், எல்லாம் என்னும் பெயர் ஒன்று மூவிரிடத்திற்கும் உரித்தாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

286. THE PERSONS OF VERBAL NOUNS.

உயுக. வினையின் பெயரே படர்க்கை; வினையால்
அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும்.

[யான் உணல், நீ உணல், அவன் உணல், என மூவிடத்து வினை ஆயினும் அவ்வுணல், தினல், என்றற்றொடக்கத்து வினையின் பெயர் படர்க்கைக்கே உரிய ஆம். அவ்வினையால் அணையும் பெயர் அவ்வினையின் பெயர்போல் படர்க்கைக்கே உரிய ஆகாது, உண்டேனை, உண்டாயை, உண்டானை எனத் தனித்தனி மூவிடத்திற்கும் உரிய ஆம்.]

287. THE NUMBERS OF PRONOUNS.

உயுள. தான், யான், நான், நீ, ஒருமை; பன்மைதாம்,
யாம்,நாம்,எலாம்,எலீர், நீயீர்,நீர்,நீவீர்.

[வினா 72. 74.]

[தான், யான், நான், நீ, என்னும் நான்கும் இருதினை முக்கூற்றொருமைப் பெயர் ஆம். தாம், யாம், நாம், எலாம், எல்லீர், நீயீர், நீர், நீவீர் என்னும் எட்டும் இருதினை இருகூற்றுப் பன்மைப்பெயர் ஆம்.]

288. NOUNS FROM NUMBERS.

உயுவு. ஒருவன், ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில.

[வினா 159.]

[எண்ணன் உயர்தினை ஆண்பாற்பெயரும், பெண்பாற்பெயரும், வருங்காலத்து ஒன்றென்னும் எண்ணனை ஒருவன், ஒருத்தி, என வருவன அன்றி, இவற்றின்மேல் இரண்டு முதலிய எண்களான் இப்பெயர்கள் வருவன இல ஆம்.]

289. THE NOUN ஒருவர்.

உயுக. ஒருவர் என்ப துயர் இரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினையொன்றும் பாங்கிற் றென்ப.

[வினா 159.]

[ஒருவர் என வழங்குஞ் சொல் உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் இரண்டற்கும் பொதுவாய், அத்திணைப் பன்மை வாய்பாட்டு வீணையைக் கொண்டு முடியும் பாங்கினை உடைத்து என்று சொல்லுவர் புலவர்.] *

(உ-ம்.) ஆடவருள் ஒருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்.
பெண்டிருள் ஒருவர் கொழுநகைவழி நிற்பார்.
யாஅர் ஒருவர் உலகத்தோரோ சொல்லில்லார்

290. SYNECDOCHE

உகூ. பொருண் முதல் ஆறே டளவைசொற், றுனி,
கருவி, காரியம், கருத்தன், ஆதியுள்
ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை உடாப்பன ஆகு பெயரே.

[வினா 162.]

[பொருளே, இடமே, காலமே, சினையே, குணமே, தொழிலே என்னும் ஆறுடனே இவற்றின் பகுதிய ஆகிய நால்வகை அளவையே, சொல்லே, தானியே, கருவியே, காரியமே, கருத்தாவே என்னும் ஆறும் ஆகியாகவரும் பொருள்களுள் ஒருபொருளின் இயற்பெயரானே அப்பொருளினுக்கு இயைந்த பிற்தொரு பொருளைத், தொன்று தொட்டு, வருமுறையே கூறிவருவன ஆகுபெயர்கள் ஆம்.]

- (உ-ம்) (1) தாமரை அனைய தார். ஆம்பல் அனைய தேம்பொதி செவ்வாய்.
[முதற்பொருளின் பெயர் அதின் சினையாகிய மலருக்கும் ஆயிற்று.]
- (2) அகல அமர்க்கு
[இடப்பெயர் மனத்துக்காயிற்று.]
- (3) காந்தினை பூத்தது.
[காலப்பெயர் அக்காலநிலை உண்டாகும் வேகத்தோன்றிக்கும் ஆயிற்று.]
- (4) கா அறத்தது
[இது முடிபு ஆகுபெயர்: எப்படியெனில், கா என்பது நிறம், அறமேகத்திற்கும் ஆகும், மேகத்தின் பெயர் பருவத்தக்கும் ஆகும், அப்பருவத்தின் பெயர் அக்காலத்தில் உண்டாகும் பருவக்கும் ஆகும்.]
- (5) புளி முளைத்தது
[சினப்பெயர் முளைக்காயிற்று. இது இரும்பு ஆகுபெயர். எப்படியெனில், புளி என்பது சுவைப்பெயர், அது பழத்தக்கும் ஆயிற்று அப்பழத்தின் பெயர் மாத்நிற்கும் ஆயிற்று.]
- (6) புளித்தினருள்
[சுவையாகிய குணப்பெயர் பழத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (7) எழுத்தியத்திற்கும் இயிதகைமை.
[தொழிற் பெயர் அக்காரத்திற்கும் ஆயிற்று.]
- (8) அரை எல்.
[சினையால் அளவைப் பெயர்கள் அளவகங்களுக்கும் ஆயிற்று.]
- (9) செஞ்சு சொத்தது.
[மனையாகிய தானி அதின் தாமரையி மர்புகும் ஆயிற்று.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

- (10.) திருவாசகம்
[முத்தகருவிப்பெயர் காரியமாயி நலங்கும் ஆயிற்ற.]
- (11.) இடநூல் அலக்காரம்.
[காரியத்தின் பெயர் காணத்தக்கும் ஆயிற்ற.]
- (12.) இடநூல் திருவள்ளுவர்.
[கருத்தாவின் பெயர் நலங்கும் ஆயிற்ற.]
- (13.) காரீ வந்தான
[உவமை ஆகுபெயர்]

291. CASE.

வேற்றுமை.

உகக. ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈ றுய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை,
[வினா 55.]

[தம்மை ஏற்றுக் கோடற்குரிய எவ்வகைப்பட்ட பெயர்க்கும் இறுதியாய் அப்பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமைப் படுத்துவன ஆன வேற்றுமைகள் எட்டே ஆம்.]

292. THE SIGNS OF THE CASES.

உகஉ. பெயரே, ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண்
விளிஎன் றுக்கும், அவற்றின் பெயர்முறை.
[வினா 55. &c.]

[மேல் எட்டே வேற்றுமை என்றவற்றின் பெயர் என்னை, கிடக்கை முறை என்னை, எனில் பெயர் முதலாக விளிசூரக இங்ஙனம் கூறிய பெயரும் முறையும் ஆம்.]

293. THESE SIX TERMINATIONS ADDED TO THE NOMINATIVE.

உக௩. ஆறன் உருபும் ஏற்கும் அவ்வுருபே.

[எழுவாய் வேற்றுமையாவது பெயர்மாத்தினாயரீப்த் தோன்றி நிற்கு நிலை என்ப, ஆகவின் அவ்வெழுவாயாய் நின்ற உருபே ஐம்முதலிய ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபும் ஏற்கும்.]

294. THE NOMINATIVE நீயிர், நீவிர், நான். [EXCEPTION TO 293.]

உகூசு. நீயிர், நீவிர், நான், எழுவாய் அல பெறு.

[வினா 72. 73.]

[இம்மூன்று பெயரும் எழுவாய் வேற்றுமையினை அன்றி, ஏனைஎழு வேற்றுமையினையும் ஏலா.]

295. THE NOMINATIVE IS THE NOUN ITSELF: ITS PREDICATE.

எழுவாய்.

அவற்றுள்,

உகூடு. எழுவாய் உருபு திரிவில் பெயரே.

வினை, பெயர், வினாக்கொளல் அதன்பய நிலையே.

[மேற்கூறிய போந்த எட்டு வேற்றுமையுள் முதல்வேற்றுமையின் உருபாவது திரிபில்லாத பெயரே ஆம். அதன் பொருளாவது: வினையையும், பெயரையும், வினாவையும் கொளப் பொருணிலையாய் வருதலாம்.]

(உ-ம்.) சாதன் வந்தன.
சாதன் இவன்.
ஆபாத

296. THE SECOND OR ACCUSATIVE CASE.

ஐயுருபு.

உகூசு. இரண்டா வதன்உரு பையே; அதன்பொருள்

ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல்,

ஒத்தல், உடைமை, ஆகி ஆகும்.

[வினா 58. 129.]

[இரண்டாம் வேற்றுமையினது உருபு மேற்கூறிய ஐயுருபு ஒன்றுமே. அதன் பொருள்களாவன: தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை ஆக்கப்படுபொருளாகவும், அழிக்கப்படுபொருளாகவும், அடையப்படுபொருளாகவும், தறக்கப்படுபொருளாகவும், ஒக்கப்படுபொருளாகவும், உடைமைப்படுபொருளாகவும், இவைபோல்வன பிறவாகவும், வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம்) குடத்தை	}	வளைந்தான்.	ஆக்கல்.	செயப்படு பொருள்.
		உடைந்தான்.	அழித்தல்.	
		சேக்தான்.	அடைதல்.	
		இழந்தான்.	நீத்தல்.	
		ஒத்தான்.	ஒத்தல்.	
உடையான்.	உடைமை.			

II. சொல்லதிகாரத்தில் (1.) பெயரியல்.

297. THE THIRD CASE.

உக௭. மூன்றா வதன்உரு பால், ஆன், ஒட்டுடீ;
கருவி, கருத்தா, உடனிகழ் வ்தன்பொருள்.

[வினா 59.]

[மூன்றாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய ஆலே அன்றி ஆனும், ஓடுவும் ஓடுவும் ஆம். அவற்றின் பொருள்களாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளைக் கருவியாகவும், ஏதுப்பொருட்டாகிய கருத்தா ஆகவும், உடனிகழ்வதாகவும், வேற்றுமை செய்தல் ஆம்.]

(உ-ம.) அறிவால்ஆகிய காட்சி [கருவி]
மண்ணால் ஆக்கிய குடம்
மண்ணால் இயன்ற குடம்.
தேவனால் ஆகிய உலகம்.
தச்சனால் செய்யப்பட்ட தேர் [கருத்தா]
கொடியொடு கட்டுண்டான [உடனிகழ்ச்சி].
காசியொடு சூயிற்ற தாசமபட்டும
மதியோடொக்கும் முகம்
பெண்டுகையற போஅம்க்கட்டு. [ஆல் உருபால் வாத உடனிகழ்ச்சி].
மனத்தொடு வாயமை மொழியீற நவத்தொடு தானஞ்செய வாரிறல்.
[வேறவினை உடனிகழ்ச்சியும், ஒருவினை உடனிகழ்ச்சியும்.]

மதியோடொக்கும் முகம், [செயப்படு பொருளிலே ஓடுகாதது]

298. THE FOURTH OR DATIVE CASE.

உக௮. நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே.
கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவது ஆதல்,
பொருட்டு, முறை, ஆதியின், இதற்கிதெனல்பொருளே.

[வினா 60.]

[நான்காம் வேற்றுமைக்கு உருபு மேற்கூறிய கு ஒன்றுமேஆம். அதன் பொருளாவது: கொடையும், பகையும், நேர்ச்சியும், தகவும், அதுவாதலும், பொருட்டும் முறையும், முதலான பொருள் தோன்றப் புணரும் புணர்ச்சிக்கண் இதற்கிதென அங்ஙனம் வருதற்குரிய எப்பொருளினையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருளாகத் தன்னை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

(உ-ம.) இரப்போக் தீந்தான். [கொடை.]
 பிணிக்ருமருகை [பகை.]
 வின்கிணுக்கு எண்ணைய [கேச்சி.]
 அசருக்கே உரிதது [சகுதி]
 அவனுக்குகெல். [அது அது ஆதல்.]
 கூழிறகுக் குற்றேயல செய்தான் [பொருட்டு]
 சாததனுக்கு மகன. [முறை.]

அவனுக்கும் அவளுக்கும் பொருத்தம் இல்லை. [யாப்பு]
 இனறைக்கு வரும். [எல்லை.]
 அவ்வுக்கும் இவ்வுக்குவ காதம். [எல்லை.]
 அவனுக்குச் சிறத்தவன் இவன். [சிறப்பு.]
 மனைக்கு வினக்கு மனையாட்டி. [உவமை.]

299. THE FIFTH CASE.

உகூகூ. ஐந்தாவதன் உருபில்லும், இன்னும்,
 நீங்கல் ஒப்பெல்லை ஏதுப் பொருளே.

[வினா 61.]

[ஐந்தாம் வேற்றுமையின் உருபாவன: இல்லும், மேற் கூறிய இன்னும் ஆம். அவற்றின் பொருளாவன: நீங்கற்பொருளாகவும், உவமைப்பொருளாகவும், எல்லப்பொருளாகவும், ஏதுப்பொருளாகவும், தம்மை ஏற்ற பெயர்ப் பொருளை வேற்றுமை செய்தலாம்.]

I. நீக்கப்பொருள்.

(உ-ம.) தலையின் இழிந்த மயிர் அணையர் மாந்தர்.
 [உருபேற்றசொல் தலை; உருபுகோக்கிய சொல் மயிர்]
 அசரில் பெரியர் கறரோ, [உயர்வு.]
 ஆவின் இழித்தத மேதி [தாழ்வு.]

II. ஒப்பு.

பாலின் வெளித கொக்கு [வண்ணம்]
 அதனிற பெரித இத. [அளவு]

III. எல்லல்.

கருவியின் கிழக்கு, மருவியின் மேற்குச்சோனாடு.

IV. எது.

கன்னின் அஞ்சினான்.
 வானிகத்தின் ஆயினான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

300. THE SIXTH CASE.

௩௦௦. ஆறன் ஒருமைக் கீதுவும், ஆதுவும்,
பன்மைக் கவ்வும், உருபாம்; பண்புறுப்
பொன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம்,
திரிபின் ஆக்கம், ஆந்தற் கிழமையும்,
பிறிதின் கிழமையும், பேணுதல் பொருளே.

[வினா 62.]

[ஆறும் வேற்றுமையினது ஒருமைப் பொருண்மைக்கு மேற்கூறிய அசி
என்பதே அன்றி, ஆது என்பதும்; பன்மைப் பொருண்மைக்கு அகரமும்
உருபாம். அவற்றின் பொருளாவன: குணமும் தொழிலுமாகிய பண்பும்,
சினையும், ஒருபொருட்கூட்டமும், பலபொருட்கூட்டமும், ஒன்று திரிந்
தொன்றானதும், ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருளினையும் பிறிதின் கிழ
மைப்பொருளினையும் உடையதாகத் தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளே வேற்
றுமை. செய்தலாம்.]

(உ-ம்.) I. ஐவகைத்தற்கிழமை.

(I.)
நிலத்தற அலை. } [பன்புத்தற்கிழமை.]
சாத்தற இயல்பு. }

(II.)
சாத்தற கண். [உறப்புத்தற்கிழமை.]

(III.)
மக்களற நொருதி. } [ஒன்று பல கூடிய ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை.]
கொல்லினற குப்பை. }

(IV.)
விலவ்வினற கூட்டம். [வேறு பல கூடிய பலவின் ஈட்டத்தற்கிழமை]

(V.)
கொல்லினற பெரி. [திரிபில்கைத்தற்கிழமை.]

II. பிறிதின் தற்கிழமை.

சாத்தற வில். [பொருட்பிறிதின் கிழமை.]
சாத்தற நொட்டம் [இடப்பிறிதின் கிழமை.]

பிறவும் அன்ன.

எனறகை, தனறதான [ஒருமை.]
எனறகை, தனறகை. [பன்மை.]

301. THE SEVENTH CASE.

௩௦௧. ஏழன் உருபு கண் ஆகி ஆகும்;
பொருள் முதல் ஆறும் ஓர்இரு கிழமையின்
இடன்ஆய் நிற்கல், இதன் பொருள் என்ப.

[வினா 63.]

[ஏழாம் வேற்றுமையின் உருபு மேற்கூறிய கண்ணே அன்றி, வருஞ் சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பிறவும் ஆம். இவற்றின் பொருளாவன: தம்மை ஏற்ற பெயர்ப்பொருளாகிய பொருள்முதலிய ஆறும் மேற்போந்த இருகிழமைப் பொருட்கும் இடமாகிநிற்க, அவற்றினை வேற்றுமை செய்தலாம், என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

302. FORMS OF THE SEVENTH CASE.

௩௦௨. கண், கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின்,
முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல்,
பின், பாட்டி, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி,
உள், அகம், புறம், இல் இடப்பொருள்உருபே.

[வினா 63.]

[இங்ஙனம் கண் முதலாக இல் ஈருக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டு
மும் இடப்பொருளாக வேற்றுமை செய்யும் உருபுகளாம்.]

303. THE EIGHTH CASE.

௩௦௩. எட்டன் உருபே எய்து பெயர்ஈற்றின்
திரிபு, குன்றல், மிகுதல், இயல்பயற்
றிரிபும்ஆம்; பொருள், படர்க்கை யோகாத்
தன் முகம் ஆகத் தான் அழைப்பதுவே.

[வினா 64.]

*[எட்டாம் வேற்றுமை ஆகிய விளிக்கு வேறுருபின்று, அவ்விளி
அடைந்த பெயர் ஈற்றின் திரிபும், கேடும், மிகுதலும், இயல்பும், ஈற்றயல்
நின்றதன் திரிபுமே உருபாம்; இவற்றின் பொருளாவன: இவற்றினை ஏற்ற

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

படர்க்கைப் பெயர்ப்பொருளை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கப் படுவதாக வேற்றுமை செய்தலாம்.]

304. NOUNS WHICH ADMIT OF THE VOCATIVE.

௩௦௪. இ, உ, ஊ, வோ டை, ஓ, ன, ள, ர, ல, ய, ஈற்றுயர்திணை ஓ, ர, அல் இவற்றொடு
ணங்கான், ஆ, ஈ ற்கும் பொதுப்பெயர்
ரு, ன, ஒழி அனைத்திற் ற்றிணை விளிப்பன.

[இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ, ன, ள, ர, ல, ய என்னும் பத்தீற்றுயர்திணைப்பெயரும்; இவற்றுள் ஓகாரமும், ரகரமுமான இரண்டும் ஒழித்துநின்ற எட்டுடனே ணகாரமும், ஆகாரமுமான இரண்டும் கூடிய பத்தீற்றுப் பொதுப்பெயரும், நாலாறுமீறே (க௦எ.) என்றவற்றுள் ளகாரமும், நகாரமும், இன்னொன்றான இடங்களின் ஈறாகாதென மேலே அதிகாரத்து விலக்கிய எகரமும் ஒழிந்த (க௦அ.) இருபத்தோர் ஈற்ற்றிணைப்பெயரும் விளிக்கப்படுவன ஆம்.]

305. TERMINATIONS OF EIGHTH CASE

௩௦௫. இம்முப்பெயர்க்கண் இயல்பும், ஏயும்,
இகர நீட்சியும், உருபர் மன்னே.

[வினா 64.]

[மேல் விளிக்கப்படும் என்ற மூவகைப் பெயர்க்கண்ணும், இயல்பா தலும், ஏகாரமிகுதலும், இகர ஈறு ஈகாரஈறாய்த் திரிதலும், விளி உருபாம் பெரும்பாலும்.]

(உ-ல்) முனி வேத [இயல்பு]
முனியே [ஏகார மிகுதல்.]
கமர். [இகர ஈகாரம்.]

306. THE SAME

௩௦௬. ஐ இறு பொதுப்பெயர்க் காயும், ஆவும்,
உருபாம்; அல்லவற் றாயும் ஆகும்.

[ஐகார ஈற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கு இயல்பும், ஏகாரமிகுதலும் அன்றி, ஐகாரம் ஆயும் ஆவுமாய்த்திரிதலும், உயர்திணை அறிணைப்பெயர்க்கு அவ்வுருபுகள் அன்றி ஐகாரம் ஆய்எனத் திரிதலும் உருபாம்.]

(உ-ம்.) அன்னை, அன்னாய்.

307. THE SAME.

௩௦௭. ஒருசார் ன வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்
 அளபீ ற்ழிவ்யல் நீட்சி; அதனே
 டுறு போதல்; அவற்றே டோஉறல்;
 ஈற்றிந்தோ உறல்; இறுகி ய ஆதல்;
 அதனே டயல்திரிந் தேஉறல்; ஈற்றிந்
 தயல் ஏ ஆதலும்; விளி உருபாகும்.

[பொதுவிதி அன்றி, னகர ஈற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சில அள பெழுதலும், சில ஈறுகெடுதலும் சில ஈற்றயனீடலும், சில ஈற்றய னீண்டு, ஈறுகெட்டு; ஓகார மிகுதலும், சில ஈறுகெட்டு ஓகாரமிகுதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யகரஒற்றுத்திரிதலும், சில இறுதி னகர ஒற்று யக ர ஒற்றுத்திரிந்து அயலில் ஆகாரம் ஓகாரமாய் ஏகாரமிகுதலும், சில ஈறு கெட்டயலில் அகரம் ஏகாரம் ஆதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்.) அம்பர்ஊ அள [அளபெடை.]
 தோழ. [ஈற்றிந்த.]
 பெருமான. [அயல் சீண்டத.]
 இறைவா. [அயல் சீட்சியோடு ஈற்றிந்த.]
 ஐயாவோ. [அயல் சீண்டு, ஈறு கெட்டு, ஒய்க்கத.]
 வாயிலாய். [அயல்வாயிற்ற.]
 வாயிலோயே. [இறுதியவாடி, ஈற்றயல் ஓ ஆதி, ஏய்க்கத.]
 ஐயே. [ஈறுகெட்டு அகரம் ஏகாரம் ஆயிற்ற.]

308. THE SAME.

௩௦௮. ளஃகான் உயர்பெயர்க் களபீற்றிவ்யல்
 நீட்சி; இறுகி யஒற்றாதல்;
 அயலில் அகரம்ஏ ஆதலும் விளித் தனு.

[எகரஈற்றுயர்திணைப் பெயர்க்குப் பொதுவிதியன்றி அளபெழலும், ஈறுகெடலும், அயல்நீடலும், இறுகி ளகரஒற்று யகரஒற்றாதலும், ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) ஃகீறல்மிகுளே ளர். [அளபெடை.]
 தனி டொட்கை எல்லா சி! [ஈறு கெட்டத.]
 ளக்காரர். [ஈற்றயல் சீண்டத.]
 குறையாய். [எகரம் வகரம் ஆயிற்ற.]
 தலைமீற டொட்கை அடிக்கேள். [அயல் சீன்ற அ, ஏ ஆயிற்ற.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

309. THE SAME.

௩௦௯. ரவ்வீற்றுயர்பெயர்க் களபெழல்; ஈற்றயல்
அகரம்இ, ஈ, ஆதல்; ஆண்டை ஆ
ஈஆதல்; அதனோ டேஉறல்; ஈற்றே
மிக்கயல் யாக்கெட் டதன்அயல் நீடல்;
ஈற்றின் ஈர்உறல்; இவையும் ஈண்டுருபே.

[பொதுவிதியன்றி, ரகார ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயல் அகரம் இகரமாதலும், ஈகாரமாதலும், அவ்விடத்து ஆகாரம் ஈகாரமாதலும், அதனோடு ஏகாரம் ஏற்றலும், ஈற்றில் ஏகாரமிக்கு அயலில் யாக்கெட்டு அதன் அயல்இகரம் ஈகாரமாதலும், ஈற்றினீராதலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) கிருஅர். [அளபெடை.]
கல்லனமின தெவ்வீர். [தெவ்வீர் என்பதில் அர் என்பதிலிர் ஆயிற்ற.]
வணீரீர். [அ, ஈ ஆயிற்ற.]
சானீரீர். [ஆ, ஈ ஆயிற்ற.]
சானீரே. [ஆ, ஈ ஆகி, ஏமிக்கற.]
ஈம்பீரே. [ஈம்பியர் என்பதில் ஏமிக்கரு, யாசெட்டு, இ, ஈ ஆயிற்ற.]
எயீர். [ஈற்றில் ஈர்வகறத.]

310. THE SAME.

௩௧௦. லகார ஈற்றுயர்பெயர்க் களபயல் நீட்சியும்,
யகார ஈற்றிற் களபும் ஆம்உருபே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், ஈற்றயனீடலும், யகாரஈற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு அளபெழலும், உருபாம்.]

(உ-ம்) மாஅல். [அளபெடை.]
தோன்ற அல். [ஈற்றயலீட்சி.]
சேய். [யகாரஈற்றரு அளபெடை.]

311. THE SAME.

௩௧௧. ன ஈற்றுயர்திணை அல்இரு பெயர்க்கண்
இறுதி அழிவ்த னோடயல் நீட்சி;

[பொதுவிதியன்றி, னகரஈற்று அஃறிணைப் பெயர்க்கண்ணும், விரவுப் பெயர்க்கண்ணும், இறுதிகெடுத்தும், அதனோடு ஈற்றயல் நீடலும், விளி உருபாம்.]

(உ-ம்) அலஈ. (அஃறிணைப்பெயர்.)
சாத். } (பொதுப்பெயர்.)
சாதா. }

312. THE SAME.

நகஉ. ல, ள, ஈற் றஃறிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்கண் ஈற்றயல் நீட்சியும் உருபாகும்மே.

[பொதுவிதிஅன்றி, லகாஈளகார ஈற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும், விரவுப்பெயர்க்கண்ணும், ஈற்றயல்நீடலும், விளியுருபாம்.]

(உ-ம்) முயால். } (அஃறிணை.)
விசைள். }
மகைள். (பொதுப்பெயர்.)

313. KINDS OF VOCATIVE.

நகநா. அண்மையின் இயல்பும், ஈற்றழிவுஞ்; சேய்மையின் அளவும்; புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

[மேற்போந்த விளியுருபுகளுள் இயல்புகளும், ஈற்றழிவுகளும் அண்மை விளிக்கண்ணும்; அளபுகள் சேய்மை விளிக்கண்ணும்; ஓகாரங்கள் புலம்பல் விளிக்கண்ணும் வரும்.]

314. VOCATIVE WANTING

நகசு. நுவ்வொடு வினாச்சுட் டீற்ற ன, ள, ர, வை, துத், தாந், தான், இன்னன விளியா.

[மேல்விளிக்கப்படும் என்றவற்றுள், நுவ்வுடனே மூன்றுமுதல் வினாவையும், மூன்றுசுட்டையும், வரன்முறையேபொருந்திய ன, ள, ர என்னு மூன்றீற்றுயர்திணைப்பெயர்களும், வை, து என்னும் இரண்டிற் றஃறிணைப்பெயர்களும், தாம், தான் என்னும் பொதுப்பெயரும் விளிக்கப்படா.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (I.) பெயரியல்.

315. SPECIAL RULE ABOUT THE TERMINATIONS ஐ, கண், அது.

நகடு. முதலை ஐயுறில் சினைகைக் கண்உறும்;
அதுமுதற் காயிற் சினைக்கை ஆகும்.

[முதலினை ஐ உருபு பொருந்தில் சினையினைக் கண்ணுருபு பொருந்தும்; அது உருபுமுதலுக்கு வரில் சினைக்கு ஐஉருபுவரும்.]

(உ-ம்) யானையைக் காவின்கண் வெட்டினான்.
யானையது கால வெட்டினான்.
யானையின்கண் கால வெட்டினான்.

ஐ [முதல், சினை, இரண்டிடத்தும் ஐஉருபு வராத.]

316. FURTHER ILLUSTRATION OF (315.)

THE BODY AND ITS MEMBERS. THE AGGREGATE AND ITS PARTS.

நகடு. முதல்இவை, சினைஇவை, எனவேறுள இல,
உரைப்போர் குறிப்பின; அற்றேபிண்டமும்.

[கடங்கள்இவை, படங்கள்இவை, என்றாற்போல முதற்பொருள்கள் இவை, சினைப்பொருள்கள்இவை, என வேறுள்ள இலவாம், ஒருபொருளையே இதண்டாகப் பகுத்துக்கூறுவார் குறிப்பின மாத்திரையவேஆம். பிண்டப்பொருளும் அத்தன்மைத்தாம்.]

(உ-ம்) செல்லைப் பொலியின்கண் காரினான். } (பிண்டப்பொருள்)
செல்லினது பொலியை காரினான்.
செல்லைப் பொலியை காரினான், என்பது வரும்.

317. INTERCHANGE OF CASES. THE CONTEXT IS THE GUIDE.

நகடு. யாதன் உருபிற் கூறிற் ரூயினும்
பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.
[வினா 137.*]

[ஒருவேற்றுமைப்பொருள் மற்றொரு வேற்றுமை உருபால் கூறப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு மயங்கி வந்தமையின் அவ்வுருபு சென்ற வழியே பொருள் சாராது, பொருள்சென்றவழியே அவ்வுருபு சாரும்.]

- (உ-ம்.) (1.) சாருவெயொடு நக்கு வீக்கு தோர்.
[தெனைய ஐயுருபாகத் திரிததக் கொள்சு.]
(2.) மணந்தீற்ற முகை
[குய்வைக் கண்ணுருபாக்குக.]
(3.) செய்யவடெனையைக்காட்டினிவின்
[ஐயுருபாக் குய்வுருபாக்குக.]

அவர்த் செய்பதற்கும் அக்காரியம்,
அவர்க்குச் செய்பதற்கும் அக்காரியம்.
மதரைக்கு வடக்குச் சிதம்பரம்,
மதரைபை சீங்கெனா,
காங்கு வருவார்.

318. POETICAL INSERTION OF அ.

நக.டி. ஐ, ஆன், குச் செய்யுட் கவ்வும் ஆகும்;

ஆகா அஃறிணைக் காண்அல் லாதன.

[ஐ, ஆன், கு என்னு மூன்றுருபுள் செய்யுளாகத்து ஒரோவழி அகரமா கத் திரிந்து வரவும்பெறும்; அஃறிணைக்கண்ணெனின் ஆன் ஒன்றுமே திரியும், ஐயுங் குவ்வந் திரியா.]

(உ-ம்.) காவலோனைக் கவிஞ்சகம். [காவலோனை.]
புலவரான. [புலவரான.]
கடிசிலினறே ஆசிரியற்க. [ஆசிரியற்க.]
புள்ளினா. [புள்ளினா.]

319. THE GOVERNING, OR SUPPLEMENTARY WORD.

நக.க. எல்லை இன்னும், அதுவும் பெயர் கொளும்;

அல்ல வினைகொளு' நான்கேழ் இருமையும்

புல்லும்பெ ரும்பாலும், என்மனார் புலவர்.

[“நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏதுப்பொருளே” என்னும் நான்குபொருள்க ளுள், எல்லைப்பொருட்டாகிய ஐந்தாம்வேற்றுமையும் ஆறாம்வேற்றுமை யும் பெயரைக்கொண்டு முடியும். ஒழிந்தஎழுவாய் முதலிய வேற்றுமைக ளெல்லாம் வினையைக்கொண்டுமுடியும். அவற்றுள் நான்காம் வேற்றுமை யும் ஏழாம் வேற்றுமையும் வினையினையே அன்றி வினையொடு பொருந்தும் பெயரையுக்கொண்டு முடியும் பெரும்பாலும், என்று சொல்லுவர் புல வர்.]

(உ-ம்) (1) கருவிரிந்தெக்கு. சாத்தனதனை. [பெயர்கொண்டன.]
(2) சாத்தன் வந்தான். } [இவை வினைகொண்டன.]
குடத்தை வந்தான்.
வாளால் வெட்டினான்.
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான்.
கோயில் சீங்கெனா.
அழைப்பின்கண் இருந்தான்.
கொற்கு கொள். }
(3) பணிக்கு மருத்த, } [இவை பெயருக் கொண்டன.]
மணியின்கண் ஒளி. }

பெயரியல் முற்றிற்று.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

ந ன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(II.) வினையியல்.

320. DEFINITION OF A VERB.

௩௨௦. செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம்,
செய்பொருள், ஆறுந், தருவது வினையே.

[வினா 45.]

[கருத்தாவும், கருவியும், இடமும், செயலும், காலமும், செயப்படுபொருளும் ஆகிய அறுவகைப்பொருளையும் தருவது தெரிநிலை வினைச் சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) வினைத்தான், [என்பதில் செய்பவன், ரூபவன்; கருவி, தண்டகக் கருவியை; நிலம், வினையும் நிலம்; காலம், இறந்தகாலம்; செய்பொருள், குடம் முதலியவை.]

321. CONJUGATED APPELLATIVES.

௩௨௧. பொருள்முதல் ஆறினார் தோற்றி, முன் ஆறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை விளக்கல் வினைக்குறிப்பே.

[வினா 93.]

[பொருளாகி ஆறும் அடியாக அவற்றின்கண் தோற்றி, மேல்கருத்தா முதலாகச் சொன்ன ஆறனுள் கருத்தா ஒன்றையுமே விளக்குதல் வினைக்குறிப்புச் சொல்லினது இலக்கணம் ஆம்.]

(உ-ம்.) குழையன்.	[பொருள்.]
அகத்தன்.	[இடம்.]
ஆறியான்.	[காலம்.]
குறந்தான்.	[வினை.]
கரியன்.	[குணம்.]
கண்ணன்.	[தொழில்.]

[276. காண்க.]

[இஃ இவை “குழையை புடையன் ஆயினான்,” “அகத்தின் கண்ணிருந்தான்,” என அத்தம் கொடுப்பதால் வினைக்குறிப்பு முற்ற என்ற சொல்லுவார்கள். ஆதலும் இவை எல்லாம் பெயர்க் சொற்கள் என்றும் ஆயினால், ஆயிருந்தான் என்ற வினைமுற்ற அவற்றின்பின் சொக்கு தீற்றெதென்றும் கூறவதற்கும்.]

322. FINITE VERB AND INCOMPLETE FORMS.

௩௨௨. அவைதாம்,—முற்றும் பெயர்வினை எச்சமும் ஆகி ஒன்றற்குரியவும் பெறவும் ஆகும்.

[வினா. 77.]

[மேல் இரண்டு சூத்திரத்தானும் கூறிய தெரிநிலையாயும் குறிப்பாயும் வரும் வினையெச்சங்கள் தாம் முற்று வினையெச்சங்களும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களும், வினையெச்ச வினையெச்சங்களும், ஆகித் திணை பால் இடங்களின் ஒன்றற்குரியனவும் பொதுமையில் நிற்பனவும் ஆகும்.]

323. THE FINITE VERB.

முற்றுவினை.

௩௨௩. பொதுஇயல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதல் அறு பெயர்அல் தேற்பில முற்றே.

[வினா. 77.]

[தெரிநிலைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பும், வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்பும் ஆகிய அறுவகைவினை வினைக்குறிப்புக்கும் பொது இலக்கணமாகிய செய்பவன் முதலிய ஆற்றையும் தோற்றுவித்துப் பொருட்பெயர் முதலிய அறுவகைப்பெயரையும் பயனிலையாக நிற்பனவாகி அல்லது ஒன்றையும் ஏலாதன முற்றுவினை வினைக்குறிப்புக்களாம்.]

(உ-ம்.) செந்தன் அகன்.
கல்வன் அகன்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

324. THE TWENTY SEVEN FORMS OF THE FINITE VERB.

முற்றுவினை இலக்கணம்.

௩௨௪. ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் படர்க்கை இடத்தும்;
ஒருமைப் பன்மையைத் தன்மை முன்னிலையினும்,
முக்காலத்தினு' முரண முறையே
மூவைவந்திருமூன் றுறாய்முற்று
வினைப்பதம்ஒன்றே, மூவொன்பான்ஆம்.

[வினா 77.]

[ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல என்னும் ஐம்பாலவாகிய வினை முற்றுக்களைப் படர்க்கைக்கண்ணுழி; ஒருமை பன்மை என்னும் இருபாலவாகிய வினைமுற்றுக்களைத் தன்மைக்கண்ணும், முன்னிலைக்கண்ணும், வைத்து முக்காலங்களானுமாத, முறையே படர்க்கைவினைமுற்றுப் பதினைந்தும், தன்மைவினைமுற்றும், முன்னிலைவினைமுற்றும் ஆகிய முற்றுவினைச்சொல் ஒன்றுமே இருபத்தேழாம்.]

(உ-ம்.) (1.) நடத்தான், ஈ, த், த, ன. [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கின்றான், ஈ, த், த, ன. [நிகழ்காலம்.] } படர்க்கைவினைமுற்ற
நடப்பான், ஈ, த், த, ன. [எதிர்காலம்.] } கடு.

(2.) நடந்தேன், ம். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கின்றேன், ம். [நிகழ்காலம்.] } தன்மை வினைமுற்ற
நடப்பேன், ம். [எதிர்காலம்.] } க.

(3.) நடந்தாய், நடந்தீர். [போனகாலம்.] } ஆக,
நடக்கிறாய், நடக்கிறீர். [நிகழ்காலம்.] } முன்னிலை வினைமுற்ற
நடப்பாய், நடப்பீர். [எதிர்காலம்.] } க.

ஆக, வகை மூன்றக்கும்
முற்றவினை உக.

325. THE THIRD PERSON SINGULAR, MASCULINE.

௩௨௫. அன், ஆன், இறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

[அன், ஆன் என்னும் இருவிருதியும் இறுதியாகிய மொழிகள் உயர் திணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றும், வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) நடத்தான் நடத்தான். [போனகாலம்.]
நடக்கின்றான் நடக்கின்றான். [நிகழ்காலம்.]
நடப்பான் நடப்பான். [எதிர்காலம்.]
குழையான் குழையான். [குறிப்புவினைமுற்ற.]

326. THE THIRD PERSON SINGULAR, FEMININE

நெசு. அள், ஆள், இறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

[அள், ஆள் என்னும் இருவிசுவாயும் இறுதி ஆகிய மொழிகள் உயர்நிணைப் பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) கடந்தன் கடந்தள்.
கட்கின்றன் கட்கின்றள்.
கடப்பன் கடப்பள்.
குழையன் குழையள்.

327. THE THIRD PERSON PLURAL EPICENE.

நெஎ. அர், ஆர், ப, ஊர் அகரமார்சுற்ற
பல்லீலார் படர்க்கை; மார் வினையொடு முடிமே.

[அர், ஆர், ப, மார் என்னும் நான்கு விசுவாயினையும், இறுதியாகவுடைய மொழிகள் உயர்நிணைப்பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள் மாரீற்று வினைமுற்றுப் பொதுவிதியால் பெயருடன் முடிவதன்றி வினையுடனுமுடியும்.]

(உ-ம்.) கடந்தர், கடந்தர்.
கட்கின்றர், கட்கின்றர்.
கடப்பர், கடப்பர்.
குழையர், குழையர்.
கடப்ப, மொழிப.
ஆர்தர் சொணர் வந்தர்.

328. THE THIRD PERSON SINGULAR, NEUTER.

நெஉ. து, று, டெக் குற்றியல் உகரசுற்ற
ஒன்றன் படர்க்கை; டெக் குறிப்பின்ஆகும்.

[இம்மூன்று குற்றியலுகர சுற்று விசுவாயினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒருமைப்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், டெக்விசுவாய் குறிப்பின்கண் அன்றித் தெரி நிலக்கண் வாராது.]

(உ-ம்.) கடத்த, கட்கின்ற, கடப்பத. } [தெரிநில.]
கந்த, கடத்த.
அஃறிணை, அஃறிணை, பெருட்டு, [குறிப்பு.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

329. THE THIRD PERSON PLURAL, NEUTER.

நடகூ. அ, ஆ, ஈற்ற பலவின் படர்க்கை;
ஆவே எதிர்மறைக் கண்ணதாகும்.

[இவ்விருவிஞ்சியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பன்மைப் படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். இவற்றுள், ஆகாரம் எதிர்மறை வினைக்கண்ணதாம் அன்றி, உடன்பாட்டுவினைக்கண் வாராத.]

- (உ-ம்.) (1) நடத்தல், நடத்த. } [தெரீகில உடன்பாடு]
 நடவா வியற்றல், நடக்கியின்றல், }
 நடப்பன, நடப்ப. }
(2) கரியல், கரிய. [குறிப்பு உடன்பாடு.]
(3) நடத்தலை, நடவாவின்றல், இல்லன, இல்ல.
(4) நடவா.

330. FORMS ADMITTING NO DISTINCTION OF GENDER (OR CLASS.)

நடநடு. தன்மை, முன்னிலை, வியங்கோள், வேறிலை
உண்டிர்எச்சம், இருதிணைப் பொதுவினை.

[தன்மைவினை வினைக்குறிப்பு முற்றும், முன்னிலை வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும், வியங்கோள் வினைமுற்றும், வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பும், இருதிணைக்கும் பொதுவினை ஆம்.]

331. THE FIRST PERSON SINGULAR.

நடநடு. கு, டி, து, து என்னுங் குன்றியல் உகரமோ
டல், அன், என், ஏன், ஆகும், ஈற்ற
இருதிணை முக்கூற் றெருமைத் தன்மை.

[இவ்வெட்டு விஞ்சியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கண்ணவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்கிற மூன்று பால்ஆறாக்கும் ஒருமைத்தன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்.]

(உ-ம்.) உன்கு.	(= உன்பேன்.)	செத்த. (= செத்தேன்.)
உண்டு.	(= உண்டேன்.)	சேற. (= செல்லுவேன்.)
வத்த.	(= வத்தேன்.)	திருகு. (= திருகுவேன்.)
அருத.	(= அருவேன்.)	
உன்பல்.	} (= உன்பேன்.)	உண்டன்.
உன்பேன்.		உண்டனேன்.

332. THE FIRST PERSON PLURAL.

நநநஉ. அம்,ஆம் என்பன முன்னிலையாராயும்,
எம்,ஏம்,ஓம் இவை படர்க்கையாராயும்,
உம்,ஊர் சு,ட,த,ற, இருபாலாராயும்,
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப்பன்மை.

[தன்னிலையில் நிற்பதன்றி அம், ஆம் என்னும் இவ்விருவிகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலையாராயும், எம், ஏம், ஓம் என்னும் இம்முன்று விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் படர்க்கையாராயும், சும், டும், தும், றும் என்னும் இந்நான்கு விகுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் முன்னிலை படர்க்கை என்னும் ஈரிடத்தாராயும், தன்னுடன் கூட்டும் உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மைவினை முற்றும் குறிப்புமுறமாம்.]

(உ-ம்) (1) உண்டனம், உண்ணுநின்றனம், உண்பம்.
உண்டாம், உண்ணுநின்றம், உண்பம்.
தாரினம், தாரினும்.

(2) உண்டனெம், உண்டெம், உண்டோம்
தாரினெம், தாரினேம், தாரினோம்

உண்கும், உண்மெ, வகதம், சேறும்.

333. SPECIAL RULE

நநநந. செய்கென் ஒருமையும் செய்கும்என் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பியமுற்றே.

[செய்கு என்னும் தன்மை ஒருமைமுற்றும், செய்கும் என்னும் தன்மைப் பன்மைமுற்றும், பெயருடனே அன்றி வினையுடனேயு முடியும்; அங்ஙன முடியினு மேற்கூறிய முற்றேயாம்.]

(உ-ம்) உன்கு வந்தேன். } எனவரும்
உன்கும் வந்தேன். }

334. "THE SECOND PERSON IS MORE WORTHY THAN THE THIRD."

நநநடி. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு' முன்னிலை.

[தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மையானுற் போல முன்னிலையொடு கூடிய படர்க்கையு முன்னிலையாம்.]

(உ-ம்) உன்உர் சீயும் அஃதும்.

ஒன்றே ஈராய், ஈரின் சேஷு' சீயுமய
வந்தேம் பூங்காணல் வைகலுஞ் சென்றீரால்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்,

335. THE SECOND PERSON SINGULAR

முன்னிலை ஒருமை.

நீநீநீ. ஐ,ஆய்,இகர ஈற்ற மூன்றும்,
ஏவலின் வருடம் எல்லாஈற்றவும்,
முப்பால் ஒருமை முன்னிலை மொழியே.

[ஐ, ஆய், இ என்னும் மூன்றிற்கு மொழிகளும் விசுதிசுன்றதும், குன்றியும், நிற்பனவாகிய ஏவற்கண்வரும் இருபத்து மூன்றிற்கு மொழிகளும், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்கிற மூன்றுபால்களுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும்.]

(உ-ம்) உண்டனை, உண்ணுகின்றனை, உண்பை,
உண்டாய், உண்ணுகின்றாய், உண்பாய். } தெரிநீடு முற்ற வினைகள்.
உண்டி, உண்ணுகின்றி, சேறி.

உடவாய், நட, உன். [ஏவல்]

விலவனை, வில்லாய், வில்லை. [குறிப்பு]

336. ஈ AND ஏ ADDED TO CERTAIN IMPERATIVES.

நீநீநீ. முன்னிலை முன்னர் ஈயும், ஏயும்,
அந்நிலை மரபின்மெய் ஊர்ந்து வருமே.

[முன்னிலை ஏவல் முற்றென மேற்கூறியவற்றிற்கு முன்னே ஈகாரமும், ஏகாரமும், ஆண்டு வந்து நின்றற்குரிய மரபினையுடையமெய் யாதானும் ஒன்றை ஊர்ந்துவரும்.]

(உ-ம்) சென்றி.
கினமே

337. SECOND PERSON PLURAL.

நீநீநீ. இர்,ஈர்,ஈற்ற இரண்டும் இருகிணைப்
பன்மை முன்னிலை; மின், அவற்றேவல்.

[இர், ஈர் என்னும் இரு விசுதியினையும் இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருகிணைப் பன்மைமுன்னிலை வினையுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம். மின்

என்னும் விசுவதியை இறுதியாகவுடைய மொழிகள் இருதினைப் பன்மை முன்னிலை எவல்முற்றும்.]

(உ.-ம்) உண்டனிர், உண்ணுகின்றனிர், உன்குவிர்
உண்டர், உண்ணுகின்றீர், உண்பீர்.

குழையினிர், குழையீர்.

உண்மின்.
[உண்ணும், திண்ணும் இசைமூலவிய புதியுள்.]

338. THE OPTATIVE.

நாநாடி. க, ய வொடு ர ஒற் தீற்ற வியங்கோள்;

இயலும் இடம்பால் எங்கும் என்ப.

[வினா 85.]

[க, ய என்னும் இரண்டுகிர்மெய்யினையும், ரகர ஒற்றினையும் இறுதியாகவுடையன வியங்கோள்முற்றும். அவை மூவிடத்தினும் ஐம்பாலினும் செல்லும் என்று சொல்லுவார் புலவர்.]

(உ.-ம்) வாழ்க, வாழிய, வாழ்பர்.

உெல்க வாழி சிவ்வென்றி வாழ்கழல்,
செல்க தியன, சிறக்க கின்புகழ்.

மகள் எனல் மக்கட்பதடி. எனல். [ஆல்.]

மரீஇய தொரல். [ஆல்.]

339. THE DEFECTIVE FORMS வேறு, இல்லை, உண்டு.

நாநாடு. வேறில்லை உண்டைம் பால்மூவிடத்தன.

[வினா 125.]

[வேறு, இல்லை, உண்டு என்னு மூன்று வினைக்குறிப்புமுற்றும் ஐம்பாற்கும் மூவிடத்திற்கும் உரியனவாம்.]

(உ.-ம்.)	அவன்	} வேறு. இல்லை. உண்டு
	அவள்	
	அவர்	
	அவை	
	யான்	
	யாள்	

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

340. RELATIVE, OR ADJECTIVAL PARTICIPLES.

பெயர் எச்சம்.

௩௪௦. செய்த, செய்கின்ற, செய்யும், என் பாட்டிற்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயர்எச்சம்மே.

[வினா 87.]

[செய்த, செய்கின்ற, செய்யும் என்னும் மூவகைப்பட்ட சொல்லின் கண் முறையே இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் மூன்று காலமும் செயலும் தோன்றி, வினையுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே செய்பவன், கருவி, நிலம், செயல், காலம், செய்பொருள் என்னும் அறுவகைப் பொருட்பெயரும் ஒழிய நிற்பன பெயரெச்சவினை வினைக்குறிப்புகளாம்.]

(உ-ம்.) உண்ட, உண்ணுகின்ற, உண்ணும்.

{ சாத்தன்.
கலம்.
இடம்.
உன்.
சார்.
சேர.

வேலான முகத்த களிற்.
முயிலை வேல்.
உள்ள பொருள்.

[உடன்பாட்டுக் குறிப்புப் பெயர் எச்சம்]

ஒடாத சாத்தன். [எதிர் மறைப் பெயர் எச்சம்.]

341. POETICAL CHANGES OF THE FORM செய்யும்.

௩௪௧. செய்யும்என் எச்சசுந் றுயிர்மெய்சேறலும்,
செய்யுளுள் உம் உந் தாதலும், முற்றேல்
உயிரும் உயிர்மெய்யும் ஏகலும் உளவே.

[“செய்யும்” என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தின் இறுதி உயிர்மெய் கெடுதலும், செய்யுளகத்து அதன் இறுதி உம்மை உந்தெனத்திரிதலும், அது முற்றாயின் அதன் இறுதி உயிரேனும் உயிர்மெய்யேனும் கெடுதலும் உளவாம்.]

நன்னூல்

(உ-ம்.) ஆகும் பொருள். ஆம்பொருள்.
 போகும் பொருள் போம்பொருள்.
 வரவும் புரவி வரம்புரவி

பாபும் பாபுந்த

இவை போம். } முறைய
 ஆவரும். ஆவம்ப

342. THE ADVERBIAL PARTICIPLE

வினை எச்சம்.

௩௪௨. தொழிலும், காலமும், தோன்றிப்பால்வினை

* ஒழியநிற்பது வினைஎச்சம்மே.

[வினா 86.]

[பின்னர், “செய்து” “செய்பு” முதலியவாய் விதந்துகூறும் வாய்பாடுகளின் கண் தொழிலும், இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும் முக்காலங்களும், முறையேதோன்றி வினைமுற்றுதற்கு வேண்டும் பால் ஒன்றும் தோன்றாது அப்பாலுடனே வினை ஒழிய நிற்பன வினையெச்சவினை வினைக்குறிப்பு களாம்.]

343. DIFFERENT FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE.

வினை எச்ச வாய்பாடுகள்.

௩௪௩. செய்து, செய்பு, செய்யாச், செய்யூச்,
 செய்தெனச், செயச், செயின், செய்யிய, செய்யியர்,
 வான், பான், பாக்கின வினைஎச்சம், பிற
 ஐந்தொன்றும் முக காலம் முறைதரும்.

[வினா 86.]

[“செய்து” என்பது முதலிய ஒன்பது வாய்பாட்டான் வருவனவும், வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விருதியவாய் வருவனவும், இவை போல்வன பிறவும், வினையெச்ச வினைகளாம்; இவற்றுள், முன்னைய ஐந்தும் இறந்தகாலமும், “செய” என்பதொன்று நிகழ்காலமும், ஒழிந்த ஆறும் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

	இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம், அல்லது முக்காலத்திற்கும் பொது.	எதிர்காலம்.	எதிர்மறை.
உ-ம்.	(1) நடந்து, உண்டு, சென்ற, சுற்ற, —, ஆடி, ஆய், —, (2) உண்குடி, (3) உண்ண, (4) உண்ணா, (5) உண்டொட, —, சந்தி, புசகு, விட்டு, பெறா.	நடக்க, உண்ண, (6) செய்ய, —, செய்குடி, நடப்ப, —	(7) நட்கின், நட்கால், நட்காக்கால், நட்கிற்கு, (8) ஆடிய, (9) ஆடியா, (10) விவான, (11) நடப்பான, (12) விப்பாக்கு, செயயில், காண்டலும்,	செய்யாத, நடவாத, செய்யாமல், நடவாமல், செய்யா, நடவா, —, அன்றி, இன்றி.

344. THE WORDS BY WHICH THESE ARE FOLLOWED

அவற்றுள்,

ஈசுசு. முதலி னான்கும் சுற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும்; பிறவும் ஏற்கும்பிற.

[மேலைச் சூத்திரத்து முதற்கட் கூறிய செய்து, செய்யு, செய்யா, செய்யு என்னு நான்கும், இறுதிக்கண்கூறிய வான், பான், பாக்கு என்னு மூன்றும் தன் கர்த்தாவின் வினையைக்கொண்டு முடியும்; இடை நின்ற செய்தென, செய, செயின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஐந்தும், இன்ன வென்றதனால் வருவனவும், வினையெச்சக்குறிப்புகளும் வினைமுதலையும் அஃதல்லாத பிற கர்த்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடியும்.]

<p>(உ-ம்) அவன் உண்டென்றான். அவன் உண்புவதான. அவன் உண்ணக்களிப்பான். அவன் உண்ணாமறிவான். அவன் கொல்வான் எழுந்தான். அவன் அலைப்பான் சென்றான். அவன் உண்பாக்குச் சென்றான்.</p>	} வினைமுதலைக் கொண்டன
---	----------------------

<p>அவன் உண்டென மறிந்தான் அவன் உண்டென மறிந்தான் இவன். அவன் உண்ண வந்தான். அவன் உண்ண வந்தான் இவன். அவன் உண்ணின் மறிவான் அவன் உண்ணிய மறிவான் இவன். அவன் உண்ணிய மறிவான். அவன் உண்ணிய மறிவான் இவன்.</p>	} வினைமுதலையும் பிற வினைமுதலையும் கொண்டன
--	--

[அவன் உண்டால் உவப்பான். அவன் உண்டால் உவப்பான் இவன்.]

345. THE SAME: A SPECIAL RULE.

௩௪௫. சினைவினை சினையொடு முதலொடுஞ் செறியும்.

[முதலினான்கும், ஈற்றின் மூன்றும் என்ற வினையெச்சங்கள் சினைவினையாயின், அவை தன் கர்த்தாவின் வினையைக் கொள்ளும் என்ற விதியானே சினையொடுமுடிதலே அன்றி, முதலுடனும் முடியும்: அங்ஙனம் முடியுமாயினும் சினையொடு முடிதற்கு ஒற்றுமை யுண்மையின் வினைமுதல் கொண்டதேயாம்.]

(உ-ம்) கால் ஒடித்த இற விற்கத்த. [சினையொடு முடித்தத.]
கால் ஒடித்த விழ்த்தான். [வினைமுதலொடு முடித்தத.]

346. FORMS OF THE ADVERBIAL PARTICIPLE INTERCHANGED.

௩௪௬. சொற்றிரி யினும்பொருள் திரியா வினைக்குறை.

[வினா 137.]

[“முதலினான்கும் ஈற்றின் மூன்றும் வினைமுதல் கொள்ளும்” என்ற வினையெச்ச வாய்பாடுகளாகப் பிறவினையெச்ச வாய்பாடுகள் திரியினும், அவற்றின் பொருள் திரியா.]

(உ-ம்) ஞாயிற்பட்டு வந்தான். [பட.]
யான் சொல்வான் பொருள் சொடுத்தான். [சொல்ல.]

347. WHEN A CONJUGATED APPELLATIVE [321.] IMPLIES ACQUISITION IT MUST NOT BE CONSTRUED WITHOUT A VERB IMPLYING THIS.

௩௪௭. ஆக்க வினைக்குறிப் பர்க்கம் இன்றியலா.

[ஆக்கத்தால் வரும் வினைக்குறிப்புச் சொற்கள் ஆக்கச் சொல்லின்றி வாரா.]

(உ-ம்) சாத்தல் கல்லன் ஆயினான். [ஆக்கச் சொல் விரித்துக் தொக்கும் நின்றத.]
சாத்தன கல்லன்.
கல்வியாற் பெரியன் ஆயினான்.
கல்வியாற் பெரியன்.
சாத்தன கல்லன் எனபது இயற்கை வினைக்குறிப்பில் ஆக்கச் சொல் இன்றியரும்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (II.) வினையியல்.

348. THE FINITE VERBAL FORM செய்யும் CANNOT BE USED WITH THE PLURAL OF THE MASCULINE OR FEMININE.

௩௪௮. பல்லோர் படர்க்கை, முன்னிலை, தன்மையிற்,
செல்லா தாகும், செய்யும்என் முற்றே.

[உயர்திணைப் பன்மைப் படர்க்கையினும், முன்னிலையினும், தன்மையினும், செல்லாது செய்யும் என்னும் எச்சத்தானாகும் செய்யும் என்னு முற்று.]

(உ-ம்) அவன். }
அவள். } உன்னும்.
அந். }
அவை. }

349. THE INTERROGATIVE யார்.

௩௪௯. யார் என் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்.

[வினாப் பொருண்மையைத் தரும் யார் என்னும் வினைக்குறிப்பு முற்று உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அவன். } யார்
அவள். }
அவர். }

350. THE INTERROGATIVE எவன்.

௩௫௦. எவன் என் வினாவினைக் குறிப்பிழி இருபால்.

[வினாப்பொருண்மையைத் தரும் எவன் என்னும் வினைக்குறிப்புமுற்று அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவினையாம்.]

(உ-ம்.) அக்தெனன்?
அவைஎவன்?

351. FINITE VERBS USED AS PARTICIPLES.

௩௫௧. வினை முற் றேவினை எச்சம் ஆகலும்,
குறிப்பு முற் றீர்எச்சம் ஆகலும் உளவே.

[வினா 95.]

நன்னூல்

[வினைமுற்றே வினையெச்சம் ஆகி வருதலும், வினைக்குறிப்பு முற்றே வினையெச்சமாகியும், பெயரெச்சமாகி வருதலும், உளவாம்.]

(உ-ம்.) கடந்தான் வந்தான். =
கடந்து வந்தான்.
காட்டினான் போகி, = அன்றி.
வந்ததிறலினன் விரல்வழுதியொடு, திறலினனாகிய

ஔரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(III.) இடையியல்.

352. PARTICLES IN GENERAL.

௩௫௨. வேற்றுமை, வினை, சாரியை, ஒப்புருபு
டத்தம்பொருள், இசைநிறை, அசைநிலை,
குறிப்பென்எண் பகுதியிற் றனித்தியல் இன்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
தொன்றும் பலவும் வந்தொன்றுவ திடைச்சொல்.
[வினா. 107. 46.]

[எழுவாயுருபு முதலிய எட்டு வேற்றுமையுருபுகளுள் பெயரும் பெயரது விகாரமுமாகிய எழுவாயும் விளியும் ஒழித்து ஒழிந்த ஐம்முதலிய ஆறு உருபுகளும், பகுதி விசுதி இடைநிலை என்னும் தெரிநிலையும் குறிப்புமாகிய வினையுருபுகளுள் முதலிலை தனிவினைப்பெயரும் பொருளாகி அறுவகைப்பெயருமாகிய பகுதி ஒழித்து ஒழிந்த விசுதிமுதலிய வினையுருபுகளும், அன் ஆன் முதலிய சாரியை உருபுகளும், போலப்புறைய முதலிய உவம உருபுகளும் பிறவாறு தத்தமக்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருவனவும், வேறுபொருள்இன்றிச் செய்யுள் இசைநிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும், அசைத்தலே பொருளாக நிற்பனவும், வெளிப்படையின்வரும் இவைபோலாது குறிப்பின் வருவனவும் என்னும் எட்டுவகையினை யுடையவாய்த் தனித்து நடத்தல் இன்றிப் பெயரின் அசுத்தம் வினையினகத்தம் அவற்றின்புறமாகிய பின்னும் முன்னும் இவ்விடங்கள் ஆறனுள் ஓரிடத்து ஒன்றேனும் பலவேனும் வந்து அப்பெயர் வினைகட்கு அசுத்தறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும் ஒன்றுபட்டு நடக்குந் தன்மையது இடைச்சொல்லாம்.]

353. SIGNIFICANT PARTICLES.

௩௫௩. தெரிநிலை தேற்றம் ஐயமுற் றென்சிறப்
பெதிர்மறை எச்சம் வினாவிழை வொழிஇசை
பிரிப்புக் கழிவாக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.
[வினா 110.]

[தெரிநிலை முதலாக விதந்த பதினான்கும் இவை போல்வன பிறவும்
மேல் தத்தம் பொருள் என்ற இடைச்சொற் பொருள்களாம்.]

354. USES OF THE PARTICLE ஏ.

௩௫௪. பிரிநிலை வினாஎண் ஈற்றசை தேற்றம்
இசைநிறை என, ஆ நேகாரம்மே.
[வினா 111.]

[தெரிநிலை முதலிய பதினான்கும், அவைபோல்வன பிறவும் ஆகிய
பொருள்களுள்ளும், இசைநிறைத்தல் அசைத்தல் குறிப்பென்னும் மூன்று
பொருள்களுள்ளும், பிரிநிலைமுதலிய ஆறு பொருளையும் தரும் ஏகார
இடைச்சொல்.]

355. USES OF ஒ.

௩௫௫. ஒழியிசை வினாச் சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனஎட்டோவே.
[வினா 112.]

[ஒழியிசை முதலிய ஊட்டுப்பொருளையும் தரும் ஒகார இடைச்சொல்.]

356. USES OF என AND என்று.

௩௫௬. வினைபெயர் குறிப்பிசை என்பண் பாறினும்
என, எனுமொழிவரும், என்றும்அற்றே.

[வினைப்பொருள் முதலிய ஆறு பொருளினும் “என” என்னும் இடைச்
சொல் வரும்; “என்று” என்னும் இடைச்சொல்லும் அவ்வாறுவரும்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

357. USES OF உம்.

௩௫௭. எதிர்மறை, சிறப்பையும், எச்ச'முற் றளவை
தெரிநிலை, ஆக்கமோ இம்மை எட்டே.

[வினா 113.]

[எதிர்மறை முதலிய எட்டுப் பொருளையும் தரும் உம்மை இடைச் சொல்.]

358. SPECIAL RULE REGARDING உம்.

௩௫௮. முற்றும்மை ஒரோவழி எச்சமும் ஆகும்.

[வினா 113.]

[முற்றும்மை ஒரோ விடங்களில் எச்ச உம்மையும் ஆம்.]

(உ-ம்.) எல்லாரும் இதசெய்யார்.
ஆறு தருவது வினாயே.

359. FINAL உம்.

௩௫௯. செவ்வெண் ஈற்றதாம் எச்ச உம்மை.

[வினா 113.]

[எச்ச உம்மை செவ்வெண்ணின்கண் வரும்ஆயின் ஈற்றின்கண் வரும்.]

(உ-ம்.) செய்பவன், தருவி, நிலஞ், செயல், காலஞ்,
செய பொருளுக தருநிறத்தது வினாயே.

360. THE NOUN OF NUMBER SOMETIMES INSERTED, AND SOMETIMES OMITTED.

௩௬௦. பெயர்ச்செவ் வெண்ணை, என்று, எனா, எண்
ணைஞர் தொகைபெறும்; உம்மை, என்னென
டிந்நான்கெண்ணும்அஃ தின்றியும் இயலும்.

[பெயர்களினிடையே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்பவருஞ் செவ்வெண்ணும், பெயரோடு தொகாதுவரும் “ஏ” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும், ஆகிய நான்கும் தொகைபெற்று நடக்கும்; “உம்மை” எண்ணும், “என்று” எண்ணும், “என” எண்ணும் “ஒடு” எண்ணும் ஆகிய இந்நான்கெண்ணும், தொகைபெற்றும், பெருதும் நடக்கும்.]

(உ-ம்) சாத்தன், கொற்றன், தேவன், பூதன், கால்வரும் வாதாள்.

[தொகை பெற்றே வாதது.]

சாதனைய கொற்றனாக தேவனும் பூதனும் வாதாள்.
சாதனைய கொற்றனாக தேவனும் பூதனும் கால்வரும் வாதாள்.

[தொகை பெற்றும் பெருதும் வாதது]

(பிறவும் அனை)

361. என்று, என, ஒடு NOT ALWAYS REPEATED AFTER EACH NOUN.

நகுகி. என்றும், எனவும், ஒடுவும் ஒரோ வழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

[வினா 114.]

[இம்மூன்றெண்ணும் எண்ணும் பொருளோடு நின்றலே அன்றி, ஒரிடத்து நின்றும் பிரிந்தெண்ணும் பொருள் தோறும் பொருந்தும்.]

(உ-ம்.) வினையகை என்றின்று என எசசம்.
பகை பாலம் அச்சம் பறி என நானும்.
பொருள், கருவி, காலம் வினையிடனோடாகதம்.

362. CONNECTING PARTICLES WITH VERBS.

நகுகி. வினையொடு வரினும் என்னினைய ஏற்பன.

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையொடு வரினும் மேற்பெயரோடு வந்தாற்போலும் ஏற்பன.]

(உ-ம்.) (1) மண்டலம் மழங்க, மலைநிறகிளர.
வண்டினம் மலர் பராதத, மீசையே
கண்டலம் கானம் குருகினம் ஒலிப்ப.

[உம்மை இடைச்சொல் தொக்கு நின்றது.]

(2) கறலம் கேட்டுள் கற்பனை கடந்தான்.

(3) உண்ணவென்றெக்கவென்ற பூசுவென்ற முடிக்கவென்ற வாதான்.

(4) ஆடல் பாடலொடு வந்தான்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

363. THE USES OF தில்.

நகூந. விழைவே காலம் ஒழிஇசை தில்லே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “தில்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம்.) (1.) அரிசையைப் பெறுத தில்லம்மயானே. [விழைவு]
(2.) பெற்றுக்கற்க தில்லம்ம இய்யுரே. [காலம்.]
(3.) வருத தில்லம்ம வெஞ்சேரிசே. [ஒழியிசை.]

364. THE USES OF மன்.

நகூச. மன்னே அசைநிலை, ஒழியிசை, ஆக்கம்,
கழிவு, மிகுதி, நிலை பேறாகும்.

[இவ்வாறு பொருளையும் தரும் “மன்” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம.) அது மறகொண்கனறே [அசைநிலை]
கூரியனோ வாணமன. [ஒழியிசை]
கொடியன மன் [ஆக்கம்]
சிறியகட் பெற்றேனே எமகடியுமனனே. [கழிவு.]
எசதை எமககருமன! [மிகுதி.]
மனனா உலகத்தது மனனிய புரிமோ [நிலைபேறு.]

365. THE USES OF மற்று.

நகூநு. வினைமாற்ற்சைநிலை பிறிதெனுமற்றே.

[இம்மூன்று பொருளையும் தரும் “மற்று” என்னும் இடைச்சொல்.]

- (உ.-ம.) இனிமறநெனறனா. [வினைமாற்ற]
அது மற்றம். [அசைநிலை.]
மறநெனற ஆழிணம். [பிறித]

366. THE SAME.

நகூகூ. மற்றையதென்பது சுட்டி.அதற்கினம்.

[மேற்கூறிய மற்றென்னும் இடைச்சொல் பொருள் மூன்றனுள் மற்றையதென்னும் பொருளாகிய வினைமாற்றும் பிறிதும் அங்கனங் கருதிய தற் கினமாகிய வினைமாற்றும், இனமாகிய பிறிதும் ஆம், அன்றி வேறுவினை மாற்றும் வேறு பிறிதும் அல்லவாம்.]

- (உ.-ம்.) மற்றையதல் காணவேண்டும்.

367. USES OF கொல்.

நகக௭. கொல்லே ஐயம் அசைநிலைக் கூற்றே.

[“கொல்” என்பது இவ்விரண்டு பொருளையும் தருஞ்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) இவ்வுருக்குறி சொல்லேமகன்சொல்லே. [ஐயம்]
(2.) சென்ற சங்கதலர் வருவர் சொல். [அசைநிலை.]

368. USE OF ஒடு AND தெய்ய.

நகக௮. ஒடுவுந் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

[இவ்விரண்டும் இசைநிறைத்தற் பொருளைத் தருஞ்சொற்களாம்.]

- (உ-ம்.) விதைக்குற வட்டில் போதொடு பொது.
சொல்லேன்றெய்ய நினனெடு பெயர்கதே.

369. USES OF அந்தில் AND ஆங்கு.

நகக௯. அந்தில் ஆங்கு கசைநிலை, இடப்பொருள் அவ்வே.

[இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலைப்பொருளவாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அத்திற் கழலினன் கசினன். [அசைநிலை]
வருமே சேயிறை அத்திற் கொழுந் காணிய, [இடம்]

- ஆங்குத் திறனல்ல பங்கழற. [அசைநிலை]
ஆங்குக்காயினுமக. [இடம்.]

370. USES OF அம்ம.

நக௭௦. அம்ம உரையசை, கேள்மின், என் றுகும்.

[“அம்ம” என்பது உரையசைப் பொருளதாயும், ஒன்றுசொல்வன் கேண்மின் என்னும் வற்பொருளதாயும் வரும்.]

- (உ-ம்.) அழமந்நம்ம. [உரையசை]
அம்மவாழி தேழி. [கேள்மின்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (III.) இடையியல்.

371. USE OF MA.

௩௭௭௧. மா என் கிளவி வியங்கோள் அசைச்சொல்.

[“மா” என்னுஞ் சொல்வியங்கோளின்கண் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

(உ-ம்.) மயக்கடவுட்டுய்க் மரகலனே.

372. USE OF SUNDRY VOCATIVE PARTICLES.

௩௭௭௨. மியா, இக, மோ, மதி, அத்தை, இத்தை, வாழிய, மாள, ஈ, யாழ, முன்னிலையசை.

[இங்ஙனங் கூறிய பத்திடைச்சொற்களும் முன்னிலைக்கண்வரும் அசைநிலைகளாம்.]

(உ-ம்.) சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா. [மியா.]
தண்ணெயூ காணிக. [இக.]
காமஞ் செய்பாறு கண்டது மொழிமே. [மோ.]
சென்மதி பெரும். [மதி.]
சொலியரத்தை நின்வெகுளி. [அத்தை.]
கீ ஒன்றபாடித்தை. [இத்தை.]
காணியவா வாழியமலைச்சரல். [வாழிய.]
நிறித தவர்க்கீக, மாள, நின்பரிசிலக் உய்ய்மார். [மாள.]
சென்றீ, பெரும் நிறற்கைக்குள் யாரே. [ஈ.]
செய்வீன மருங்கிற் செவவயர்க்கி, யாழ. [யாழ.]

373. REDUNDANT PARTICLES.

௩௭௭௩. யா, கா, பிற பிறக் கரோ, போ, மாதிகும்,
சின், குரை, ஓரும், போலும், இருந்திட்
டன்றும், தாம், தான், கின்று, நின் ற்சைமொழி.

[இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் முன்னைய போலாது, எல்லா இடத்தினும் எல்லாச் சொல்லினும் வரும் அசைச்சொல்லாம்.]

- (உ-ம்) யா, பன்னிருவர் மாணக்கா அகத்தியனாகரு. [யா.]
 புறவிழற் பட்டாளே இவள் இவட்காண்டி,யா, [கா]
 ஆயின ஆல்லைபிற. [பிற.]
 பிறக்தினுட் செல்லான பெருகதவம் பட்டான. [பிறக்கு]
 இருமருயிலாவும், அரே. [அரே.]
 பிரியன வாழாதென், பே. [பே.]
 விளிதன்ற, மாதே, தெளித்தவெவ கண்ணே. [மாதே.]
 காண்டி. குமல்லமே கொண்க. [இரும்.]
 ஈக்காயி வால்என்றின [கின.]
 அதுபெறல் அருங்குரைத்தே. [குரை.]
 அஞ்சுகதோரும் அறனே [தரும்.]
 வடுவென்ற கண்ணைய வருகதின, போழம். [போழம்.]
 எழுந்திருகதேன. [இருகது]
 கொஞ்சம் பிளாதிட்டு [இட்டு.]
 தேவநி தேவன அவனசேவடி சோதம அனறே [அன்ற]
 பணியும் ஆம் என்றம பெருமை, கிறமை.
 அணியும் ஆக தன்னை வியாது. [ஆம்.]
 கீர்தாம், கீதான் [தாம், தான்.]
 யானபிறன அளிபன வாழ்வான ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன. [கின்ற]
 அழல் அடைகாத மறைத்தாததையாய் கினருக கீழல அடைகாதே
 கினனை என்றேத. [கின்ற]

இடையியல் முற்றிற்று.

ந ன் னு ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(IV.) உரியியல்.

374. QUALIFYING WORDS IN GENERAL.

உரிச்சொல்லின் பொதுஇலக்கணம்.

௩௭௪. பல்வகைப் பண்பும் பகர்பெயர் ஆகி
ஒருகுணம் பலகுணம் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன உரிச்சொல்.

[வினா 47.]

[பண்புகள் குணப்பண்பும் தொழிற்பண்பும் ஆகிய இரண்டினுள் அடங்குமாயினும், இசை குறிப்புப் பண்பெனப் பலவேறு வகைப்படுதலின் பலவேறு வகைப்பட்ட பண்புகளையும் உணர்த்தும் பெயராகி அங்ஙனம் உணர்த்துழி ஒருசொல் ஒருகுணத்தை உணர்த்துவனவும், பலகுணத்தை உணர்த்துவனவுமாய் ஏனைப்பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்கா வாய்ச் செய்யுட் குரியனவாய்ப் பொருட்குரிமை பூண்டு வருவன உரிச்சொல்லாம்.]

375. DEFINITION OF "QUALITY": பண்பு.

௩௭௫. உயிர், உயிர் அல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

[உயிராகியபொருளும், உயிர்அல்லாத பொருளும் என இருவகையுள் அடங்கும் உலகத்துப் பொருள்களின் குணங்கள் பண்பாம்.]

376. FIVE-FOLD DIVISION OF LIVING CREATURES.

உயிராகிய பொருள்.

௩௭௬. மெய், நா, மூக்கு, நாட்டம், செவிகளின்
ஒன்றுமுதலாக்கீழ்க் கொண்டுமேல் உணர்தலின்
ஓர் அறிவாதியா உயிர்ஐந் தாகும்.

[இங்ஙனம் மெய் முதலாகக்கூறிய ஐம் பொறிகளானும், பரிசம், இர
தம், கந்தம், உருவம், சத்தம் என்னும் ஐம்புலனையும் உணருங்கால் மெய்
யாற் பரிசத்தை உணரும் உணர்ச்சி ஒன்று முதலாகக் கீழ்ப்போன
உணர்ச்சியுள் கொண்டு மேல்வரும் புலன்களை ஒன்றோடொன்றாக உணர்
தலின் ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐந்தாம் அவ்வுயிர்.]

377. CREATURES OF ONE SENSE.

ஓர் அறிவுயிர்.

௩௭௭. புல்மர' முதலஉற் றறியும்ஓர் அறிவுயிர்.

[புல்லு, மரம், முதலியன மெய்யாற் பரிசித்துப் பரிசத்தை அறியும்
ஓரறிவுயிர்களாம்.]

378. CREATURES OF TWO SENSES.

ஈர் அறிவுயிர்.

௩௭௮. முரண்தாதிநா வறிவோடீர் அறிவுயிர்.

[இப்பியும், சங்கும் முதலியன கீழ்ப்போன மெய்யறிவே அன்றி
நாவால் இரதத்தை அறியும் அறிவோடு ஈரறிவுயிர்களாம்.]

379. CREATURES OF THREE SENSES.

மூவறிவுயிர்.

௩௭௯. சிதல் எறும் பாதிமூக் கறிவின்பூ வறிவுயிர்.

[கறையானும், எறும்பும் முதலியன கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளே
அன்றிக் கண்ணால் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு மூவறிவுயிர்களாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

380. CREATURES OF FOUR SENSES.

நாலறிவுயிர்.

௩௮௦. தும்பி, வண்டாதி கண் அறிவினூல் அறிவுயிர்.

[தும்பியும், வண்டும் முதலியன, கீழ்ப்போன மூன்றறிவே அன்றிக் கண்ணூல் உருவத்தை அறியும் அறிவினோடு நாலறிவுயிர்களாம்.]

381. CREATURES OF FIVE SENSES

ஐயறிவுயிர்.

௩௮௧. வானவர், மக்க' ணரகர், விலங்கு, புள்,
ஆதிசெவி அறிவோ டைஅறிவுயிரே.

[வானவரும், மக்களும், நரகளும், விலங்கும், புள்ளும் முதலியன, கீழ்ப்போன நாலறிவே அன்றிச் செவியாற் சத்தத்தை அறியும் அறிவினோடு ஐயறிவுயிர்களாம்.]

382. THINGS WITHOUT LIFE.

உயிரல் பொருள்.

௩௮௨. உணர்வியல் ஆம்உயிர் ஒன்றும் ஒழித்த
உடல்முதல் அனைத்தும் உயிர்அல் பொருளே.

[அறிவு மயமாம் உயிர் ஒன்றுமே அன்றி, அவ்வுடம்பு முதலிய உலகத் துப் பொருள்கள் எல்லாம் உயிர் அல்லாத பொருள்களாம்.]

383. BODY AND SOUL.

புறனடை.

௩௮௩. ஒற்றுமை நயத்தின் ஒன்றெனத் தோன்றினும்,
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடல், உயிர்.

[எவ்வுயிர் எவ்வுடம்பெடுத்ததோ அவ்வுடம்பின் மயமாய் நிற்கும் ஒற்றுமை நயங்கருதியவழி ஒன்றுபோற்றேன்றுமாயினும் உயிர் சித்தாயும், உடம்பு சடமாயும் நிற்கும் வேற்றுமை நயமாகிய உண்மை கருதியவழி அவ்விரண்டும் தம்முள் வேறும்; ஆதவின் உயிரோடு கூடி நின்ற காலத்தும் அவ்வுடம்பினை உயிரல்பொருளென்றும்.]

384. QUALITIES OF THE LIVING PRINCIPLE.

உயிரின்துணம்.

௩௮௪. அறிவருள், ஆசை, அச்ச' மானம்,
நிறை, பொறை, ஒர்ப்புகக் கடைப்பிடி, மையல்,
நினைவு, வெறுப்புவப் பிரக்க' நாண், வெகுளி,
துணிவழுக் காறன் பெளிமை, எய்த்தல்,
துன்பம், இன்பம், இளமை, மூப்பிகல்,
வென்றி, பொச்சாப் பூக்க' மக'மறம்,
மறவி, இனைய உடல்கொள் உயிர்க்குணம்.

[அறிவு முதலிய முப்பத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிர்க்குணங்களாம்.]

385. FACULTIES OF LIVING CREATURES.

உயிரின்தொழில்.

௩௮௫. துய்த்தல், துஞ்சல், தொழுதல், அணிதல்,
உய்த்தல், ஆதி உடல் உயிர்த் தொழிற்குணம்.

[ஐம்புலனையும் துகர்தல் முதலிய இவ்வைந்தும் இவைபோல்வன பிறவும் உடலோடு கூடிய உயிரின் தொழிற்குணங்களாம்.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

386. QUALITIES OF LIFELESS MATTER.

உயிர்துல்லாத பொருள்களின் குணம்.

நுஅசு. பல்வகை வடிவீரு நாற்றம், ஐவண்ணம்,
அறுசுவை ஊறெட் டீயிரல் பொருட்குணம்.

[வட்டம், இருகோணம், முக்கோணம், சதுரம், முதலிய பலவகை வடிவம், நற்கந்தம் தூர்க்கந்தம் என்னும் இருநாற்றமும்; வெண்மை, செம்மை, கருமை, பொன்மை, பசுமை என்னும் ஐந்துவண்ணமும்; கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, இனிப்பு என்னும் ஆறு இரத்தமும்; வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, நொய்மை, சீர்மை, இழுமெனல், சருச்சுரை என்னும் எட்டுறும், உயிரல்லாத பொருள்களின் குணங்களாம்.]

387. FACULTIES COMMON TO BOTH.

இருபொருட்கும் பொதுவான தொழிற்குணம்.

நுஅள. தோன்றல், மறைதல், வளர்தல், சுருங்கல்,
நீங்கல், அடைதல் எடுங்கல், இசைத்தல்,
நுதல் இன்னன, இருபொருட் டொழிற்குணம்.

[தோன்றல், முதலிய ஒன்பதும் இவை போல்வன பிறவும், உயிர்ப் பொருள் உயிரல்பொருள் என்னும் இரண்டற்கும் பொதுவான தொழிற்குணங்களாம்.]

388. WORDS IMPLYING EXCESS.

நுஅயு. சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி, மிகல்.

[சால என்பது முதல் கழி என்பதீராகக் கூறிய ஆறு உரிச்சொல்லும் மிகுதியாகிய ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் சொற்கள் ஆம்.]

(உ-ம.) பருவநத சாலப் பலவென்றெண்ணி. [சால]
உறுவளி தூக்கும் உயர்நிலைவின. [உறு]
தவச்சேய் சாட்டர் ஆயினும். [தவ]
நனிபேறையே. [நனி]
பொறைதில்லா சோய்கூரப் புல்வென்றினே. [கூர்]
காமக்கழிகள் ஊட்டம [கழி]

389. MEANINGS OF கடி.

௩௮௯. கடிஎன் கிளவி: காப்பே, கூர்மை,
வினாயே, விளக்கம், அச்சம், சிறப்பே,
வினாவே, மிகுதி, புதுமை, ஆர்த்தல்,
வகாவே, மன்றல், கரிப்பின் ஆகும்.

[கடி என்னும் உரிச்சொல் காப்பு முதலிய பதின்மூன்று குணத்தையும் உணர்த்தும்.]

- (உ-ம) ஒண்டா கலவிரும் கடிவே [காப்பு]
கடிநிபையகழி [கூர்மை]
கடிமரல்குடி. [கற்றம்]
கண்ணடியன கடிமாபன. [வினக்கம்]
கடி ஆமகவி-ககே கைவினக்ககி [அச்சம்]
கடிமாய்சைப புத்தககமபுனோடனனாககும். [சிறப்பு.]
எமமபு கடிவிடுத நுமாரணசேமின. [வினாயு]
கடிஉன கடியுடிட்ட செழுனகுரல [மிகுதி].
கடிமுரக. [ஆர்த்தல்]
கடிதககரப யினோக்ககடைகரூற [வகாவு]
கடிவினாடுகினை [மன்றல்]
கடியின்குதினற கலலா மறி. [கரிப்பு]

390. SYNONYMS OF சொல்.

௩௯௦. மாற்ற' துவற்சி, செப்புரை, கரை, நொடி,
இசை, கூற்றுப், புகறல், மொழி, கிளவி, விளம்பறை,
பாட்டுப் பகர்ச்சி, இயம்பல், சொல்லே.

[மாற்றம் முதல் இயம்பல் ஈராகக் கூறிய பதினொன்றும் சொல்என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

- (உ-ம.) கோவல் வரையற்றம்
பொழுதந்த துவல்.
செயுநறநேன
உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்
அறகரை காவின்
ஆயினையாடாடுகியும்,
வாயிலையெயைபுகு
உற்றதூய்கள கூற.
புகறவனறியும் புகுவேருமே
கண்டத மொழிமே,
கிளக்கும் பாண்கேளினி
விளம்பினர் புலவர்,
அறையுரை எண்ணே.
அறம்பாடின்றே
வாந்தையகர் குற்றேன.
இடிபேவ இயம்பினுள்.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (IV.) உரியியல்.

391. TWENTY-TWO SYNONYMS OF ஓசை.

௩௯௧. முழக்கிரட்டுடொலி, கலி, இசை, துவை, பிளிற்றி
இரக்கமுக்கீயம்பல், இமிழ், குனிந்திர், குரை,
கனை, சிலை, சும்மை, கவ்வை, கம்பலை,
அரவம், ஆர்ப்போடின்னன, ஓசை.

[முழக்கு முதலிய இருபத்திரண்டும் இவை போல்வன பிறவும் ஓசை
என்னும் ஒருகுணத்தை உணர்த்தும் உரிச்சொற்களாம்.]

(உ-ம்.) முழக்குமூகீர்.
குடிசை இரட்டுக கோயிற் கொடுவரை
ஒலிவென ஒலிகுரை ஒலிபுனல,
கலிகொழு மூதா
பறையிசை அருவி
தேற்றவைதலை
புரிந்துவர முரசம்
இவைகளும் ஆளுகிறப பறவைகள்
இரங்குய முரசினய
அமுலிளமுதூர்,
காலைமுரசுநியமப
இமிழ்கடல
குனிந முரசு
கரிநு களித நிருவகா
குரைபுனற் கனை.
கனைகடற் சோபா,
கிழைதூர் முரசுந் கறவக,
தானாதகமமை மிகுதகணாரி,
கவ்வைகீர் வேலி
விடுசுகமபல மனைச்சிலமபவும்,
அறைகட லா கதனை,
ஆசை பல்லியக்குமார.

392. DICTIONARIES TO BE CONSULTED FOR PARTICULAR WORDS

௩௯௨. இன்ன தின்னுழி இன்னணம் இயலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலில் பிங்கல முதலு
நல்லோர் உரிச்சொலி நயந்தனர் கொளலே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால் வகைச்சொல்லுள் இன்ன சொல் தன்மை முன்னிலை படர்க்கை என்னும் முன்றிடத்துள்ளும் வழக்குச் செய்யுள் என்னும் இரண்டிடத்துள்ளும் இவ்விடத் திவ்விலக்கணத்தாய் நடக்கும் என்று சொல்லக் கடவதாகிய இந்நூலுள் அவ்விலக்கணங்காட்டுதற்கு வேண்டிய மாத்திரையே கூறுவதன்றி உரிச்சொல்லாகிய குணப்பெயரையும், ஏனைக் குணிப் பெயரையும் நிகண்டினுட் கூறினாற் போல விரித்துக் கூறக்கடவம் அல்லம், விரிக்கின் மற்றொன்று விரித்தல் என்னும் குற்றம் வரும் ஆதலின் அவற்றினைக் கண்டறிய வேண்டினாற் இவ்விலக்கணம் அறிதற்கு முன்னரே ஏனைப் புலவராற் கூறப்பட்ட பிங்கலந்தை திவாகரம் சூடாமணி முதலிய நூல்களுள் வகுக்கும் உரிச் சொற் றொகுதியுள் விரும்பிக் கொள்க.]

உரியியல் முற்றிற்று.

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

ந ன் னூ ல்.

II. சொல்லதிகாரத்தில்

(V.) பொதுவியல்.

393. FORMS COMMON TO BOTH GENDERS.

நககநக. இருதிணை ஆண்பெணுள் ஒன்றனை ஒழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பினுனே.

[உயர்திணை ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான
பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும். அஃறிணை ஆண்பால் பெண்பால்
என்னும் இருபாற்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்
லும், அவ்விருபாலுள் ஒருபாலை ஒழிக்கும் குறிப்பினுள்.]

394. THE CHANGE OF ஆ TO ஓ IN CERTAIN POETICAL FORMS.

நககசு. பெயர்வினை இடத்து ன, ள, ர, ய ஈற்றயல்
ஆஓ, ஆகலுஞ் செய்யுளுள் உரித்தே.

[வினா 95.]

[பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் னகார ளகார ரகார யகார ஈற்றய
னின்ற விருகிமுதல் ஆகாரம் ஓகாரம் ஆதலும் செய்யுளிடத்துரித்தாம்.]

(உ-ம.)	(1.) வில்லான்	என்பதிறகு	வில்லோன	எனவும்.
	(2.) தொடியான்	எ-திறகு	தொடியோன	எனவும்.
	(3.) ஈல்லார்	எ-திறகு	ஈல்லோ	ஈனவும்.
	(4.) தொடியாய்	எ-திறகு	தொடியோய்	எனவும் வரும்

வண்ணான் முதலியவை வண்ணோன என வரர.
மெவோன என ஆகாரம் ஓகாரம் ஆய்றற.

395. TERMINATIONS COMMON TO AFFIRMATIVE AND NEGATIVE FORMS.

நகூரு. உருபும், வினையும், எதிர்மறுத் துரைப்பினும்
திரியா தத்தம்சுற் றுருபின் என்ப.

[வினா 89.]

[எட்டுவேற்றுமை உருபுகளும், மூவகை வினைச்சொற்களும், எதிர்மறுத்துச் சொல்லுமிடத்தும், தத்தம் சுற்றினின்றும் அவ்வவ்வுருபினின்றும் வேறுபடா என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) செயலான, செயலான என்பவற்றில் ஆன எனவும் வீருதியைக்காண்க,
கடவாத, கடகிற என்பவற்றில் ஆ எனவும் வீருதியைக்காண்க.

396. HOWEVER COMPLEX THE SENTENCE THERE CAN BE BUT ONE FINITE WORD.

நகூசூ. உருபுபல அடுக்கினும், வினைவே ற்டுக்கினும்,
ஒருதம் எச்சம் ஈறுற முடியும்.

[வினா 133. 135.]

[வேற்றுமை உருபுகள் விரிந்தும், தொக்கும், தம்முள் விரவிப்பல அடுக்கி வரினும், வெவ்வேறு பல அடுக்கி வரினும், மூவகை வினைச்சொற்களும் தம்முள் விரவியடுக்கும் தன்மையவன்றி வெவ்வேறு பல அடுக்கி வரினும், தத்தம் எச்சம் இறுதியில் ஒன்று வர அதனோடனைத்தும் முடிவனவாம்.]

(உ-ம்) சாதனை யானையது கோட்டை துனிக்கட பொருடகு வானற குறைந்தான.
[உருபுகள் விரவிப்பல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன.]
சாதனையும் கொற்றனையும் தேவனையும் பூதனையும் வந்ததினான.
[இரண்டாம் உருபு வேறுபல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன]
சாதனுகுக்கும் கொற்றனுகுக்கும் தேவனுகுக்கும் பூதனுகுக்கும் தகதை.
[சானகாம் வேற்றுமை வேறுபல அடுக்கி ஒருபெயரைக் கொண்டன]
வான்கைக்கொண்டன. [உருபு தொக்கு வரத்தம்]
உண்டான, தினருன, ஒடினான, பாடினான சாதனை

397. WORDS INTERPOSED BETWEEN THE GOVERNING AND GOVERNED FORMS.

நகூஎ. உருபு முற்றீர் எச்சம் கொள்ளும்
பெயர்வினை இடைப்பிற வரலும் ஆம்ஏற்பன.

[வினா 132.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[வேற்றுமை உருபுகளும், முற்றுக்களும், பெயரச்சங்களும், வினை யெச்சங்களுங் கொண்டுமுடியும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடையே பிற சொற்கள் வருதலுமாம், ஆண்டைக்குப் பொருந்துவன.]

(உ-ம.)	சாதனை	(வயிற்சா)	உண்டான
	அந்தை	(அழகுபெற)	செய்தான.
	வீரத்தினி	(ஒருபோதம்)	உண்டான
	பகைவரை	(மாய)	வெட்டினான்

398. DEPENDANT WORDS MAY ALSO FOLLOW THEIR PRINCIPALS.

நகூஅ. எச்சப் பெயர்வினை எய்தும் சுற்றினும்.

[வினா 86. 87.]

[உருபுகளும் முற்றுக்களும் பெயர் எச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் கொண்டு முடியும் எச்சமாகிய பெயரும் வினையும் அவற்றிற்கு சுற்றினும் வரும்.]

(உ-ம.)	சாதனை	உண்டான.
	வந்த	போன.
	மாந்தை	குறைந்தான.
	வந்தான்	சாதனை.
	போயினான்	வந்த
	குறைந்தான்	மாந்தை

399. WORDS WHICH INCLUDE OTHERS BY IMPLICATION

நகூகூ. ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே.

[பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களுள் ஒவ்வொன்று, எஞ்சி நின்ற தன்றன் இனங்களைக் கொள்ளுதற்கு உரித்தாம்.]

(உ-ம.)	சேற்றை	சனி	உண்டான.	(சுறையை சனி தின்றான்.)
	நஞ்சு	உண்டான்	சுவாசர்	(உண்டான் சுவாசர், உண்பத சா.)

400. COMMON NOUNS.

சூ00. பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கு
மேல் வருஞ் சிறப்புப் பெயர் வினைதாமே.

[திணை பால் இடம் காலங்கட்கும் பொதுவாகிய பெயர் வினைகளினுடைய பொதுத்தன்மையினை நீக்கி ஒன்றற்கு உரிமைசெய்யும் மேல்வருஞ் சிறப்புப்பெயர் வினைகள்தாமே.]

(உ-ம்.) சாத்தன் இடிஞர், சாத்தன் இது. [நிறப்புப்பெயர்.]
 ஒருவர் என ஐயர், ஒருவர் என தாயர். [நிறப்புப்பெயர்.]
 மரம் வளர்க்கத, மரம் வளராதன. [நிறப்புவிட.]

யாம எல்லாம் வஞ்சம } [எல்லாம் எனபது மூவீடற்றிமுகும் பொருமைமை
 கீர் எல்லாம் போயின. } நிறப்புப் பெயராலும் விடையாலும் சீகயின.]
 அவர் வல்லாம் வருவர். }

401. IMPERFECT FORMS ARE FOLLOWED BY THEIR APPROPRIATE SUPPLEMENTARY WORDS

ச0க. பெயர், வினை, உம்மை, சொல், பிரிப்பென், ஒழிஇசை
 எதிர்மறை, இசை, எனுஞ் சொல் ஒழிபொன்பதும்,
 குறிப்புந், தத்தம் எச்சம் கொள்ளும்.

[பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், உம்மையெச்சமும், சொல்லெச்சமும், பிரிநிலையெச்சமும், எனவெச்சமும், ஒழியிசையெச்சமும், எதிர்மறையெச்சமும், இசையெச்சமும் ஆகிய சொல்லெச்சம் ஒன்பதும், குறிப்பெச்சம் ஒன்றும், தத்தம் எச்சங்களைக் கொண்டுமுடியும்.]

- (உ-ம்) (1.) செயத சாதன. [பெயர் எச்சம்]
 (2.) செய்து வாதன. [வினை எச்சம்.]
 (3.) சாதனும் வாதன. [முன்னர் கொற்றன வாதன உம்மை எச்சம்]
 (4.) இவ்வென்றல் யாக்கும் வாதன. [இவ்வென்ற சொல்லுதல சொல்லெச்சம்]
 (5.) சாதனே கொண்டன. [பிறர் கொண்டல் பிரிநிலை எச்சம்]
 (6.) கடவ ஒவ்வென ஒலித்தது. [என எச்சம்]
 (7.) உண்ணுறகோ வாதன. [ஒழியிசை எச்சம்]
 (8.) பாணே செயதேன. [எதிர்மறை]
 (9.) இப்படசெ சீனம். [இசை எச்சம் சீனதலுளதே]

ஆகுபெயர், அனமெறிததொகை முதலியன குறிப்பெச்சமம்.

402. ELLIPSIS.

தொகை நிலைத்தோடர்.

ச0உ. பெயரொடு பெயரும், வினையும், வேற்றுமை
 முதலிய பொருளின் அவற்றின் உருபிடை
 ஒழிய இரண்டு முதலாத்-தொடர்ந்தொரு
 மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்சொல்.

[வினா 151.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[பெயர்ச்சொல்லோடு பெயர்ச்சொல்லும், பெயர்ச்சொல்லோடு வினைச் சொல்லும், வேற்றுமை வினை பண்பெனப் பின்னர் வருத்துக்கூறும் அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் அவற்றினுருபுகள் இடையே தொக்குநிற்ப இரண்டுமுதலிய பலசொற்கள் தொடர்ந்து ஒருமொழிபோல் நடப்பன யாவை அவை தொகை நிலைத் தொடர் சொற்களாம்.]

403. THE SIX KINDS OF ELLIPTICAL EXPRESSIONS

ச௦௩. வேற்றுமை, வினை, பண் புவமை, உம்மை, அன்மொழி, எனஅத் தொகை ஆறாகும்.

[வினா 151.]

[வேற்றுமைத் தொகையும், வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், உவமைத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், அன்மொழித்தொகையும் என மேற்கூறிய தொகைநிலைத்தொடர்சொல் அறுவகைப்படும்.]

404. ELLIPSIS OF THE CASAL SIGN.

வேற்றுமைத் தொகை.

ச௦௪. இரண்டு முதலா இடையா துருபும்

வெளிப்படல் இல்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

[வினா 152.]

[எழுவாய்க்கும் விளிக்கும் இடையே நின்ற இரண்டாவது முதலிய ஆறுவேற்றுமை உருபும் தொக்க தொடர்சொற்கள் வேற்றுமைத் தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ய.) நிலக்கடத்தான. [இருமொழித் தொகைநிலைதொடர்.]
யானைகோட்டுவனக்குறைத்தான [பன்மொழித்தொகை நிலைதொடர்.]

405. ELLIPSIS IN VERBS OF THE SIGNS OF TENSE, PERSON, &c.

வினைத்தொகை.

ச௦௫. காலங் கரந்த பெயர்எச்சம் வினைத்தொகை.

[வினா 153.]

[காலம் பற்றிப் புடை பெயர்ச்சி வினை உருபாகிய தம்மிறுதிக்கண் தொக்குநிற்பச் செய்வதாதி அறுபொருட் பெயராகிய தம் எச்சங் கொண்டபெயர் எச்சங்கள் வினைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம.) ஆடுவேல்
ஆட்டம்.
திரிதொழில்.
உண்ணோறு
புணர்பொழுத.

406. ELLIPSIS OF THE ADJECTIVE SIGN. APPOSITION.

சு0க. பண்பை விளக்கு' மொழி தொக் கனவும்,
ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங், குணத்தொகை.
[வினா 154.]

[குணப்பெயரோடு குணிப்பெயர் புணருங்கால் அக்குணியோடு குணத்துக்கு உண்டாகிய ஒற்றுமையத்தை விளக்குதற்கு ஆண்டு வரும் ஆகிய என்னும் மொழியாகிய பண்புருபு தொக்குநிற்பனவும், அப்பண்புருபு தொக்குநிற்பப் பொதுப்பெயருஞ் சிறப்புப்பெயரும் ஆய் ஒருபொருட்டு கிருபெயர்வந்தனவும் ஆகிய இவ்விரண்டும் பண்புத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்) ஆயன சத்தன். [கிருபெயர் ஒடபெயன்புத்தொகை.]

செந்தாமரை [மெய்யாயிடு நாமரை]
சுருங்குவளை [சுருமையாகிய குவளை]

407. ELLIPSIS OF PARTICLE OF COMPARISON

சு0எ. உவம உருபில துவமத் தொகையே.
[வினா 155.]

[வீனை பயன் மெய் உருவு என்பன பற்றிவரும் உவம உருபுகள் தொக்க தொடர்சொற்கள் உவமத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம) மதிமுகம். [மதிபோலும் முகம்.]
பவளவாய. [பவளம் போலும் வாய்.]

408. PARTICLES OF COMPARISON.

சு0டி. போலப், புரைய, ஒப்ப, உறழ்,
மானக், கடுப்ப, இயைய, ஏய்ப்ப,
நேர, நிகர, அன்ன, இன்ன,
என்பவும், பிறவும், உவமத் துருபே.
[வினா 109.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

[போல என்பது முதலிய செய் என் எச்சம் பத்தும், அன்ன, இன்ன என்னும் பெயர்எச்சக் குறிப்பிரண்டும், இவை போல்வன பிறவும், உவம உருபுகள் ஆம்.]

409. ELLIPSIS OF உம், THE CONJUNCTIVE PARTICLE.

சு0க. எண்ணல், எடுத்தல், முகத்த நீட்டல்,
எனுநான் களவையுள் உம்இல தத்தொகை.
[வினா 156.]

[எண்ணல் அளவை, எடுத்தல் அளவை, முகத்தல் அளவை, நீட்டல் அளவை என்னும் நால்வகை அளவைகளால் பொருள்களை அளக்குங்கால் தொடரும் அவ்வளவைப் பெயர்களுள் உம்மையாகிய உருபு தொக்கு நிற்பன உம்மைத்தொகைகள் ஆம்.]

(உ-ம்)	கயில பாணர்	[எண்ணல்.]	(கயிலமும் பாணமும்.)
	கழஞ்சே கால்	[எடுத்தல்.]	(கழஞ்சே காலும்.)
	கலனே துணி	[முகத்தல்.]	(கலனே துணியும்)
	சாணை.	[நீட்டல்.]	(சாணும் அணையும்)

410. THE ELLIPSIS OF OTHER WORDS: METONYMY.

சுக0. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகல் அன்மொழி.
[வினா 157.]

[வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகைநிலைத்தொடர் மொழி கருக்கும் புறத்து அவை அல்லாத பிறமொழிகள் ஆகிய உருபுகள் தொகு தல் அன்மொழித்தொகை ஆம்.]

(உ-ம்.)	புற்குழல்	=	புவையுடைய குழலினை புடையாள்
	பொற்றுவி	=	பொன்னிலுவை தாலினை புடையாள்.
	தடியிடை	=	தடியான இடையினை புடையாள்.

411. THE WORD WHICH RENDERS THE ELLIPTICAL EXPRESSION INTELLIGIBLE.

சுகக. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

[தொகைநிலைத்தொடர் மொழிகளின் முன்மொழிக்கண் எனும், பின் மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்கண் எனும், அனைத்து மொழிக்குப் புறத்துமொழிக்கண் எனும், சிறந்துநிற்கும் தொகைநிலைத்தொடர் பொருள்.]

(உ-ம்) சூடம் வணர்நான [முன்மொழிக்கண்]
 நிலம் உழுதான. [பின்மொழிக்கண்.]
 புலிவீற செண்டை [ஆணத்தமொழிகள்.]
 தாழ்குழல் [புறமொழிக்கண்.]

412. TWO ELLIPTICAL FORMS DISTINGUISHED.

சுகஉ. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை ஆகும்;
 மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை ஆகும்.

[வல்லொற்றிடையே வந்துழி இடத்தின்கண் தொக்க தொகை ஆம்
 மெல்லொற்றிடையே வந்துழிப் பெயரின்கண் தொக்க தொகையாம்.]

(உ-ம) வடுககண்ணை. [வடுககாட்டிற் பிறககண்ணை]
 வடுககண்ணை [வடுககூடிய கண்ணை]

413. THE PLURAL TERMINATION AFTER THE LAST NOUN.

சுககா. உயர்திணை உம்மைத் தொகைபலர் ஈறே.

[வினா 156.]

[உயர்திணை ஒருமைப்பாலின்கண் வரும் உம்மைத்தொகைகள் ரவ்வீ
 றும் கள்ளீறும் ஆகிய பலரீற்றீனவே ஆம்.]

(உ-ம) சபல பாணா, தேவன தேவிகை

நிலரீர் தீ கற்றுகாயகை } ஆகீற்றீனவிலே பன்மைநற்றலும்,
 நிலரீர் தீ கற்றுகாயம் } இயல்பான ஒருமை நற்றலும் வந்தன.

414. AMBIGUOUS ELLIPSIS

சுகசு. தொக்குழி மயங்குந இரண்டு முதல்ஏழ்
 எல்லைப் பொருளின் மயங்கும் என்ப.

[வேற்றுமைஉருபு முதலிய உருபுகள் தொக்கு நின்ற வழிப்பொருள்
 களான் மயங்கும் இயல்பினவாகிய தொடர்சொற்கள் இரண்டுமுதல்
 ஏழீறாகிய பொருள்களால் மயங்கும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம) தெய்வ வணக்கம். [இரண்டுபொருள்: தெய்வத்தை வணங்கும்
 வணக்கம் எனவும்; தெய்வத்தக்கு வணக்கம், எனவும் விரியும்]
 தற்சொகதா. [முறைபொருள்: தன்னைச் சொகதா; தலைகூடு
 'சொகதா'; தன்னைச்சொகதா எனவிரியும்]
 சொல்லிலக்கணம். [காக்குபொருள்]
 பொன்மணி. [ஐத்தபொருள்.]
 மாவேலி. [ஆறுபொருள்.]
 செந்பொருள். [ஏழுபொருள்]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

415 UNELLIPTICAL EXPRESSIONS.

சுகநூ. முற்றீ ரெச்சம், எழுவாய், விளிப்பொருள்,
ஆறுரு பிடை, உரி, அடுக்கிவை தொகாநிலை.

[முற்றும், பெயர்எச்சமும், வினைஎச்சமும், எழுவாயும், விளியும் ஆகிய ஐவகைப்பொருளின்கண் பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்; வேற்றுமைப்பொருளின்கண், அவற்றின் உருபாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறும் இடையே விரிந்துநிற்ப பெயர்வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், ஏனை இடைச்சொற் புணர்ச்சியும், உரிச்சொற் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடுக்கிவரும் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத்தொடர் ஆம்.]

(உ-ம) உண்டான சாத்தன. [நெரிநிலை வினைமுற்ற]
 குழையன கொற்றன [குறிப்புவினை முற்ற]
 உண்ட சாத்தன [பெயர் எச்சம்]
 கரிய குதினை [குறிப்புப் பெயர் எச்சம்.]
 உண்டு வந்தான [வினைஎச்சம்]
 இனந் வந்தான் [குறிப்பு வினைஎச்சம்]
 சாத்தன வந்தான [எழுவாய்.]
 சாத்தவா. [விளி]

குடத்தை வந்ததான [வேற்றுமை உருபு]

அதகொழேய் [இடைச்சொல்]

நனிபேதையே [உரிச்சொல்]

பாமபு பாம்பு. [அடுக்குச்சொல்]

416. GRAMMATICAL ERRORS

சுககூ. திணையே, பால், இடம், பொழுது, வினா, இறை,
மரபாம் ஏழு மயங்கின் ஆம் வழுவே.

[திணைமுதலாக மாபு ஈழாக வரும் ஏழும் தத்தம்நெறி மயங்கின் வழுவாம்.]

(உ-ம) அவன வந்தத [திணைவழு]
 அவன வந்தார். [பாலவழு.]
 நேற்ற வருவான். [காலவழு]
 தற்கின்ற ஏடுமைபாலே, சினையே. [வினாவழு.]
 கடம்பூக்கு வழியாத? எனறால் இடமபுணி எனறவின கன்றன்ர [விடைவழு]
 ஆடு மேயப்படுப பான என்பத. [மரபுவழு.]

417. IN QUESTIONS, WORDS OF COMMON GENDER, &c. TO BE USED.

சுகள. ஐயந், திணை, பால் அவ்வப் பொதுவீனும்
மெய்தொரி பொருள்மேல் அன்மையும் விளம்புப.

[திணையுத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், பாலையுத்தினை அவற்றின் பொதுச்சொல்லானும், துணிந்தப்பொருண்மேல் எலாத தன்மையினை வைத்துங் கூறுவர்புலவர்.]

- (உ-ம) (1.) {
 குநியே, மகனே அந்நகர தோன்றொத?
 தோன்றிறவன்? எனபுத வழு
 குநியே, மகனே அந்நகர தோன்றிற உரு?
 எனப்பொதுச் சொல்லற கூறக [திணையும்]
 ஆன்மகனே, பெண்மகனே, அந்நகர தோன்றிறவர் ஆ? [பால்நயம்.]
 ஓனரே, பலனே, இச்செய்யுக்க பெற்றம்? [அகீர்ணைப்பால் நயம்]
- (2) ஆன்மகன எனிற பெண்மகன் அல்லன.
 குநியனின் மகன் ஆன்ற.
 பல எனின் ஒன்றல்ல.

418. A NEUTER FOLLOWED BY MASCULINE OR FEMININE: ANOMALY I.

சுகடி. உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள்முதல் ஆறும்
 அதனொடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின.
 [வினா 137.]

[உயர்திணையைத்தொடர்ந்த அஃறிணைப்பொருள் ஆகிய ஆறும் உயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின் அவ்வெழுவாய்க்குரிய உயர்திணை முடிவினவாம்.]

- (உ-ம) சம்பி {
 பொன் } பெரியன.
 நாடு } கூரியன.
 வாணா } நல்லன.
 மூக்கு } சடியன.
 குடிமை }
 கடை }
- [சம்பிக்கும் பொன் பெரித எனபுத நிறப்பு]

419. HIGH AND LOW CLASS NOUNS SOMETIMES TAKE A COMMON VERB: ANOMALY II

சுககூ. திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்,
 மிககினும், இழிபினும், ஒருமுடி பினவே.

[திணையும்பாலும் வேறுவினைப் பலபொருள்களும் விரவிநின்ற வழியவை பலவும் சிறப்பினும், மிகுதியினும், இழிபினும் ஒருமுடிபினவாம்.]

- (உ-ம.) திக்களும் சான்றோரும் ஒப்பர், ஆமையும் பெரியரும் ஐதககி சிறப்பர் [நிறப்பு]
 பரப்பர், தவிரே, சான்றார், பிணிப்பட்டார், ஓர்நோர், குழி எனும் இவாகட்டி. [மிகுதி]
 முக்களும் ஒழியும்-கொண்டதவிடர். [இழிப்பு]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

420. GENDER AND NUMBER CONFOUNDED, FROM JOY AND OTHER CAUSES: ANOMALY III.

வழுவமைதி.

சஉ0. உவப்பினும், உயர்வினும், சிறப்பினும், செறலினும், இழிப்பினும், பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே.

[வினா 137.]

[உவப்பு முதலிய ஐந்தினும் பாலுந் திணையும் வழுவீ வரினும் இயல்பாம்.]

(உ-ம.) நன் புதல்வனை, "என் அம்மை வந்தான்" எனபது உவப்பின ஆண்பால் பெண்பால் ஆயிற்ற ஓர்ஆயினை "என் அம்மை வந்தான்" எனபது மடுத்செயிலில் அகிறினை உயாதினா ஆயிற்ற ஓர்வனை, "அவா வந்தா" [உயாவு.]

"தாயாய! முவேழலகுகு தாயே." [சிறப்பு.]

பின்மையினையா ஆயினும் எனனும்?
திணைநிலையுந் தோன, பிறனில் புகல். [கேர்ப்ப]

பெண்வழிச் செல்வனை கோக்கி, "இவன் பெண்." [இயல்]

421. NUMBERS AND PERSONS INTERCHANGED ANOMALY IV.

வழுவமைதி.

சஉக. ஒருமையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும் ஓர்இடம் பிறஇடம், தழுவலும் உளவே.

[வினா 137.]

[ஒருமைப்பாலின்கண் பன்மைச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும், பன்மைப்பாலின்கண் ஒருமைச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும், ஓரிடத்தின் கண் பிறவிடச்சொல்லைத் தழுவிக் கூறுதலும் உளவாம்.]

- (உ-ம.) (1.) இக்குளத்தே நீ எல்லாம் கொண்டெந்தான் இவன். [ஒருமையில் பன்மை.]
(2.) இரண்டு கண்ணுகு செவ்வது [பன்மையில் ஒருமை]
(3.) அகிதைத் தகதை அலம்போறி செறிபர் [ஒருமையில் பன்மை.]
(4.) சாத்தனதாய் இவை செய்வனே? [படர்க்கையில் தன்மை.]
(5.) சீயோ, அவனோ யார் இறையதாயர்? [விரவீ ஓரிடத்திற்குரிய முடிபேற்றத]

422. CERTAIN UNVARYING USES OF THE PERSONS.

சஉஉ. தரல், வரல், கொடை, செலல் சாரும் படர்க்கை; எழுவாய் இரண்டும் எஞ்சிய ஏற்கும்.

[இந்நால்வகைச் சொற்களையும் படர்க்கை சாரும்; இவற்றுள் முதற்கண் நின்ற தரல், வரல் என்னும் இருவகைச்சொற்களையும் தன்மை முன்னிலைகள் ஏற்கும்.]

(உ-ம்) அஃனும்ருந் தந்நான.
அவன்பால் வந்தான.

எனக்குத் தந்நான
என்பால் வந்தான

நினைக்குந் தந்நான
நின்பால் வந்தான

423. THE THREE TENSES.

சஉந. இறப்பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால முன்றே.

[வினா 78.]

[முன்னர்க் கூறிய காலம் இறந்தகாலமும், எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் என மூன்றும்.]

424. THE PRESENT EXPRESSES ANYTHING SUBSISTING IN THE THREE TIMES: ANOMALY V.

சஉச. முக்கா லத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழும் காலத் தானே.

[வினா 146.]

[தந்தொழில் இடை அறது, முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் இயலும் பொருள்களை நிகழ்காலத்தாற் கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்) அவனியைத் தாங்கி அரசர் இருக்கின்றார்.
மலை நிற்கிறத, தெய்வம் இருக்கின்றத.

425. INTERCHANGE OF TENSES: ANOMALY VI.

சஉரு. வினாவின் மிகவினும், தெளிவினும், இயல்பினும்,
பிறழவும் பெறாஉமுக் காலமும் ஏற்புழி.

[வினா 146—149.]

[வினாவு, மிகுதி, தெளிவு என்னும் மூன்றுகாரணங்களினாலும், காரணமின்றியும், முக்காலங்களையும் ஒன்றை ஒன்றாகக் கூறப்படும் ஏற்கும் இடத்து.]

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) “உண்டேன, உண்டேன.” [எனபான வினாவிலுள்]

களவு செயற்கை அறப்புண்டான. [மிகுதி.]

ஏறம்பு முட்டை கொண்டு திட்டை ஏறின மறை பெய்தற. [தெளிவு]
என பண்டு வினாயாவதிகளாய் [இயல்பு.]

426. SEVEN DIFFERENT KINDS OF QUESTIONS.

வினா.

சுஉகா. அறிவுறி யாமை, ஐயுறல், கொளல், கொடை,
ஏவல், தரும்வினா ஆறும் இழுக்கார்.

[அறிவு முதலியன தருதலான் வரும் வினா ஆறினையும் கனையாது
கொள்வர் புலவர்.]

(உ-ம்.) “இக்குதிரத்தக்குப் பொருளாயாது.”

(1) ஆசிரியன் மாணகனகனகோக்கிக் கேட்பது [அறிவினா]

(2) மாணககன் ஆசிரியனகோக்கி அவ்வாறு கூறவது. [அறியாவினா]

(3) குறையோ மகனே. [ஐயவினா.]

(4) பொன்னுளதே, மணியுளதே. [கொளல்வினா.]

(5) சாதததாரு ஆகையிலியே. [கொடைவினா]

(6.) சாதா உண்டாயே. [ஏவல்வினா.]

427. DIFFERENT MODES OF ANSWERING.

விடை.

சுஉஎ. சுட்டு, மறை, நேர்; ஏவல், வினாதல்,
உற்ற னுரைத்தல், உறுவது கூறல்,
இனமொழி எனும்எண் இறையுள், இறுதி
நிலவிய ஐந்தும் பொருண்மையி னேர்ப.

[இவ்விறை எட்டனுள் முன்னைய மூன்றும் செய்வனிறைஆம். பின்
னைய ஐந்தும் இறைப்பொருள் பயத்தலின் இறையாகத் தமிழீஇக் கொள்வர்
புலவர்.]

(உ-ம்) (1) “சருபுருக்கு வழியாது”? இது. [சுட்டு.]
(2) செய்வாயே? செய்பேன [மறைவிடை] } செய்வனிறை.
செயவேன [உடன்படல்]

குறிப்பினுலே
இறைபயப்பத.

{ செய் [ஏவல்.]
செய்வேனே. [வினாதல் விடை]
உடம்புகொத்த. [உற்றதரைத்தல்.]
உடம்புகொம். [உறுவது கூறல்.]
முறையரைச் செய்வேன். [இனமொழி.]

428. THE PERSON AND THE MEMBERS NOT TO BE CONFOUNDED.

சஉடி. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

[வினாவுதற் கண்ணும், செப்புதற் கண்ணும் சினைமுதல்கள் ஒற்றுமை கருதி மயங்கக் கூறப்படா.]

(உ-ம) சாதிகண் பெரியவோ, கொற்றகண் பெரியவோ?
சாதனை கல்லவே, கொற்றன் கல்லவே?
சாதிகண் பெரிய, கொற்றகண் பெரிய,
சாதனை கல்லவன, கொற்றனை கல்லவன
[வினாவுதறும் விடைகொடுத்தறும் வழாரிலை]

கண்ணெல்லவோ, அவள கல்லவோ?
கண்ணெல்லவ, அவள கல்லவ. [வழு.]

429. CLASSICAL USAGE.

மரபு.

சஉகூ. வப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறுயர்ந்தோர்

செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மாபே.

[வினா 163.]

[தொன்று தொட்டு, உலகவழக்கிலுஞ் செய்யுள்வழக்கிலும் யாதொரு பொருளை யாதொரு சொல்லால் யாதொரு நெறியால் அறிவுடையோ சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் அந்நெறியாற் சொல்லு தல் மரபு ஆம்.]

(உ-ம) யானேமேய்ப்பண பாசன [வழாரிலை]
குழிநாககவற [வழு.]

430. A NOUN OF MANY SHADES OF MEANING SHOULD HAVE A VERB THAT MAY AGREE WITH ALL

சஉஊ. வேறுவினைப் பலபொருள் தழுவின பொதுச்சொல்லும்,

வேறவற்றெண்ணும், ஒர் பொதுவினை வேண்டும்.

[வெவ்வேறு வினைகட்குரிய பலபொருள்களையும் ஒருங்கு தழுவி நிற்கும் ஒர் பொதுச்சொல்லும், அவற்றின் சிறப்புச் சொற்களாய் எண்ணிநிற்கும் பலசொல்லும், ஒன்றற்குரிய சிறப்புவினைவேண்டாது எல்லாவற்றிற்கும் உரியதோர் பொதுவினை வேண்டுவன ஆம்.]

(உ-ம.) அடிசில் [எ-து] உண்பன, தின்பன, கக்குவன, குடிப்பனவற்றிற்குப் பொத,
ஆதலால், அடிசில் அயின்றார், மிகைந்தாரள்க,
அணி அணிந்தார், படை வழங்கினார்

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

431. AN EQUIVOCAL WORD DETERMINED BY A WORD IN THE CONTEXT

சாநக. வினைசார் பினம்இட' மேவி விளங்காப்

பலபொருள் ஒருசொல் பணிப்பர் சிறப்பெடுத்தே.

[குறித்த பொருளை விளக்கும் வினையினையும், சார்பும் இனமும் இடமும் முதலியபெயரினையும், பலபொருள் ஒரு சொற்பொருந்தி விளங்கிக் கிடந்ததேல் அதனை வாளாகூறி அவ்வினை பெயர்களைப் பொருந்தாமையால் விளங்காது கிடந்ததனைச் சிறப்பொடு கூட்டிக் கூறுவர்புலவர்.]

(உ-ம்.) மா, [பலபொருள் ஒருசொல்.]

மாப்பூதத்த. [மா.]

மாலீழ்மலர். [வண்டு]

காவால், கரி, மா, இரதம், நாலங்கம், [குதிரை]

மாறறத்த மலர்மாப்பன [நிருமகன்]

432. COMPOUND WORDS CAPABLE SOMETIMES OF A TWO-FOLD DIVISION AND INTERPRETATION.

சாநஉ. எழுத்தியல் திரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி

இசைத்திரி பாற்றெளி வெய்தும் என்ப.

[வினா 150.]

[எழுத்தினதியல்பு வேறுபடாது பொருள் வேறுபட்டுச் சொல்லும் பொருளும் ஐயுற நிற்குந் தொடர்மொழிகள் அங்கனம் குறித்துக் கூறுஞ் சொற்களின் இறுதியும் முதலுந் தோன்ற இசை அறுத்துக் கூறும் வேறு பாட்டால் துணியப்படும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) செம்பொன் பதின்னெடி.

செம்பொன் பதின்னெடி. = செம்பொன் பத்துப்பலம்.

செம்பொன் பதின்னெடி. = செம்பு ஒன்பது பலம்.

433. WORDS IN APPPOSITION MAY HAVE A COMMON VERB, OR EACH ITS OWN.

சாநந. ஒருபொருள் மேற்பல பெயர்வரின், இறுதி

ஒருவினை கொடுப்ப; தனியும் ஒரோவழி.

[வினா 135.]

[ஒரு பொருள் மேல் பலபெயர் வருமாயின் பொருள் ஒன்றே என்பது தோன்ற இறுதிக்கண் ஒருவினைகொடுத்துக் கூறுவர், ஒருபொருளாதல் தவறாத வழிப்பெயர்தோறும் கொடுத்துக் கூறுவர் புலவர்.]

(உ-ம்.) ஆடுரிபன், பேரூர்மொன், இவக்கண்ணன், சாத்தன் வந்தான்.

ஆடுரிபன் வருக, பேரூர்மொன் வருக, இவக்கண்ணன் வருக, சாத்தன் வருக

434. EPITHETS SHOULD PRECEDE THE NAME.

சுருசு. திணை, நிலம், சாதி, குடியே, உடைமை,
குணம், தொழில், கல்வி, சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெயர் ஏற்றிடில் பின்வரல் சிறப்பே.

[திணைமுதலாகக் கல்விசுருக விதந்தன முதலிய பற்றிவருஞ் சிறப்புப் பெயருடனே இயற்பெயரை ஒருபொருள் ஒருங்கேற்குமாயின் அவ்வியற் பெயர் பின்வருதல் சிறந்த மரபாம்.]

- (உ-ம்.) (1.) குறைவான சொற்கள். [திணை]
(2.) அறிவான அழகன். [நிலம்.]
(3.) பரப்பான பாராயன். [சாதி.]
(4.) ஈழமான் ஐணன். [குடி.]
(5.) பொன்னன் பொறையன். [உடைமை.]
(6.) கரியன் கம்பர். [குணம்.]
(7.) காடகி சம்பீ. [தொழில்.]
(8.) தெய்வப்புவன திருவள்ளுவன் [கல்வி.]

435. A DEMONSTRATIVE PRONOUN AFTER THE NOUN; THE VERB BEFORE OR AFTER.

சுருசு. படர்க்கை முப்பெயரோ ட்ணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்; வினை எனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடை; செய்யுட் கேற்புழி.

[படர்க்கை இடத்தவாகிய உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப் பெயர், விருப்பெயர் என்னும் மூவகைப் பெயரோடு சுட்டுப்பெயர் சாரின் அச் சுட்டுப்பெயர் அம்மூவகைப்பெயர்க்கும் பின்வரும். அவ்விடத்தே வினையாகிய முடிக்குஞ் சொல்வரும் ஆயின், அம்முடிக்குஞ் சொல்லில்லை ஆயின் அப்பெயர்க்குப் பின்னும் முன்னும்வரும்; இம்மரபு வழக்கின்கண்ணவாம் செய்யுட்கண்ணே எனின் நியதி இன்றி வேண்டியஆறே வரப் பெறும்.]

- (உ-ம்.) எம்பி வந்தான், அவனுக்குச் சேற இடுக. [உயர்திணை.]
எருது வந்தது அதற்குப் புல்லிடுக. [அஃறிணை.]
சாத்தன் வந்தான் அவனுக்கு பல்லிடுக. [விருப்பெயர்]
வந்தான் எம்பி சேற இடுக.

எம்பி அவன், அவன் எம்பி.

அவன் அணக்கு சேய் செய்தான், ஆயிழாப், வேலன். [செய்யுள்.]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

436. WORDS REPEATED.

அடுக்குத் தொடர்.

சாநக. அசைநிலை, பொருணிலை, இசைநிறைக் கொருசொல்
இரண்டு, மூன்று, நான் கெல்லைமுறை அடுக்கும்.

[அசைநிலைக்கும், வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முத
விய பொருள் நிலைக்கும் இசை நிறைக்கும் ஒருசொல் இரண்டு மூன்று
நான்களவும் முறையே அடுக்கும்.]

- (உ-ம்) (1.) அன்றே, அன்றே. [அனாநிலை.]
(2.) வந்தேன, வந்தேன. [வினாவு பொருணிலை.]
(3.) நல்குமே, நல்குமே, நல்குமே நாமகா! [இனாநிறை.]
(4.) உய்யோ, உய்யோ. [அவலம்.]
(5.) தீத்தீத்தீ. [அச்சம் முடிபுறம்.]

437. REDUPLICATED WORDS MUST NOT BE DIVIDED.

சாநக. இரட்டைக் கிளவி இரட்டிற் பிரிந்திசையா.

[இரட்டைச் சொற்கள் அவ் இரட்டிப்பிற் பிரிந்து தனித்து ஒலியா.]

- (உ-ம்.) ஒரு ஒருத்தல. [இத இரட்டித்தப் பிரியாத நின்றது.]

438. ESSENTIAL ADJUNCTS NOT TO BE SEPARATED FROM A NOUN.

சாநக. ஒருபொருட் பல்பெயர் பிரிவில் வரையார்.

[ஒருபொருள் மேல் பலபெயர் கூறுங்கால் அப்பொருளினின்றும்
பிரிதல் இல்லாதனவற்றை நீக்காது கூறுவர் புலவர்.]

- (உ-ம்.) ஆசிரியன் பேரறிவுரை இன்கண்ணன் சாத்தன வந்தான.
[மாணககருக்கு நறபொருள் உணர்த்தலால் ஆசிரியநடைமையும்,
சாருரிமையும் கண்ணின்வெறபாடும் உடையவன் சாத்தன் ஆதலால் பிரிவில்லன்.]

439. REDUNDANT WORDS SANCTIONED BY CUSTOM: ANOMALY VII.

சாநக. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி நின்வழா.

[ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலசொற்கள் அவ்வாறு வருதற்கு
ஒர்காரணம் இன்றேனும் சொல்விற்பந் தோன்றச் சிறந்து நின்றவின்
அவை வழுவென்று நீக்கப்படாவாம்.]

- (உ-ம்.) மீயிசை. [மீயன்பதம், மீசை என்பதம், மெய்.]
உயர்க்கோரும் மலை. [உயர்க்கு, ஒக்கும் இரண்டும் ஒன்ற.]
சாமிசைமுரு. [சாரு இளமை இரண்டும் ஒன்ற.]

440. உம் TO BE USED IN CERTAIN CASES.

சுச0. இனைத்தென் றறிபொருள், உலகின் இலாப்பொருள்,
வினைப்படுத் துரைப்பின் உம்மை வேண்டும்.

[வினா 113.]

[இத்தனை என்று வரையறை உணரப்படும் பொருளும், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் இல்லாத பொருளும், அவற்றை வினைப்படுத்துக் கூறுங்கால் முற்றும்மை வேண்டி நிற்கும்.]

- (உ-ம்.) (1) தமிழகாட்டுமொவோதரும் வகைகள். [இனைத்தென்ற்பொருள்.]
(2) பவனக்கோட்டு சீலவானையெனும் இல்லை. [உலகின் இலாப்பொருள்.]
ஒளிமுன்னிருள் எங்கும் இல்லை.

441. THE OBJECT SOMETIMES MADE THE SUBJECT: ANOMALY VIII.

சுசக. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினுள் உரித்தே.

[வினா 129.]

[செயப்படுபொருளையுங் கருவியையும் இடத்தையும் செயலையுங் காலத்தையுங் கருத்தாவைப் போல வைத்து, அதன்மேல் வினைமுதல் வினைஏற்றிக் கூறுதலும் வழக்கின்கண் உரித்தாம்.]

- (உ-ம்.) இம்மொடு நான் கொண்டது. } [செயப்படு பொருள்.]
இச்சேற நான் சொடுத்தது. }
இவ்வெழுத்து நான் எழுதினது. }

இவ்வெழுத்தாணி நான் எழுதியது [சுருவி]
இவ்வியொன இருத்தது. [இடம்.]
இத்தொழில் நான்செய்தது. [செயல்.]
இக்காண நான் பிந்தத்தது. [காலம்.]

442. THE FIRST MEMBER OF A COMPOUND NOUN MAY BE EITHER COMMON, OR PECULIAR TO THOSE WORDS.

சுசஉ. பொருள்முதல் ஆறும் அடைசேர் மொழிஇனம்

உள்ளவும், இல்லவும், ஆம்இரு வழக்கினும்.

[வினா 150.]

[பொருள் ஆதி ஆறாகிய அடைகள் அடுத்து வருமொழிகள் இனம் உள்ளனவே ஆம், அன்றி இனம் இல்லனவும் ஆம் உலகவழக்கினுள்ளும் செய்யுள் வழக்கினுள்ளும்.]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

- (உ-ம்.) செந்தாமரை. } [இனம் உள்வத]
 செங்குடம். }
 உப்பளம். } [இனம் இவ்வத உப்பில்லா அஃம இவ்வதநிலவே.]
 சிறைவண்டு. }

443. SUCH EPITHETS MAY SUGGEST THE OPPOSITE.

சசாந. அடைமொழி இனமல் லதுந்தரும் ஆண்டுறின்.

[மேற்கூறிய அடைசேர்மொழி இனத்தைத் தருதலே அன்றி, அதனோடு இனம் அல்லதனையும் தரும், அவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமாயின்.]

- (உ-ம்) அறஞ்செய்தான மோட்சம் புகுவான் எனின்.
 மற்று் செய்தான் காகம் புகுவான எனவரும்.

444. SUCH MEMBERS OF COMPOUND WORDS MAY BE ACCUMULATED.

சசசச. அடைசினை முதல்முறை அடைதலும், ஈர்அடை முதலோ டாதலும், வழக்கியல்; ஈர்அடை சினையொடு செறிதலு மயங்கலும் செய்யுட்கே.

[மேற்கூறிய அடை, முதல் சினைகளை அடுத்து வருங்கால், ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வருதலும்; இரண்டடை முதலை விசேடித்து வருதலும், வழக்கு ஈடையாம்; இரண்டடை சினையை விசேடித்து வருதலும் இவ்வரம்பிறந்து வருதலும் செய்யுள் ஈடை ஆம்.]

- (உ-ம்.) செவ்வானை. } [ஓர்அடை, ஒருசினை, ஒருமுதல்]
 பழக்குலை வாழை. }
 முழக்குறிகை கடல் }
 மனைசிறு சிணை [இரண்ட அடை]
 சிறைசருங்காக்கை. [இரண்டடை முதல்]

சிறைபாசனவி [ஈரடை, சினை.]

பெருசதோட சிறமருககுற போமாக்கடபேறை [மயங்கிவரத்த]

445. LET NATURAL QUALITIES BE SO EXPRESSED.

சசசு. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

[இயற்கைப் பொருள் செயற்கைப் பொருள் என் இருவகைப்படும் பொருள்களுள் இயற்கைப் பொருளை இத்தன்மைத்து என்று கூறுக.]

- (உ-ம்) சீலம் வலித.

446. WHEN ARTIFICIAL QUALITIES ARE SPOKEN OF THE CAUSE MAY BE EXPRESSED OR UNDERSTOOD; SO MAY THE WORD IMPLYING THE ACQUISITION OF THE QUALITY

சுசுசு. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்,
காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும்,
ஆக்கம்இன்றிக் காரணம் அடுத்தும்,
இருமையும் இன்றியும் இயலுஞ் செய்யும்பொருள்.

[முதல் துணை நிமித்தங்களால் செய்யும் பொருளாகிய செயற்கைப் பொருளைக் கூறுங்கால் காரணச் சொல் முன்வர ஆக்கச் சொல் பின்வரப் பெற்றும் காரணச் சொல் தொக்குநிற்ப ஆக்கச் சொல் வரப்பெற்றும் ஆக்கச் சொல் தொக்கு நிற்பக் காரணச் சொல்வரப் பெற்றும் இவ்விருவகைச் சொல்லும் தொக்கு நிற்கவும் நடக்கும்.]

(உ-ம.) கடுவக்கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான மயிர் கலவையின, [காரணமுதலா ஆக்கம் பெற்றது.]

மயிர் கலவையின, [காரணச்சொல் தொக்கு ஆக்கம் பெற்றது.]

கடுவக் கைபிழி எண்ணெயும் பெற்றமையான மயிரகல்ல, [ஆக்கச்சொல் தொக்கு வந்தது.]

மயிரகல்ல, [இரண்டும் தொக்கு வந்தது]

447. METHODS OF NEGATION AND AFFIRMATION

சுசுஎ. தம்பால் இல்ல தில்லெனின், இன்னாய்
உள்ளது கூறியு மாற்றியும், உள்ளது
சட்டியும், உரைப்பர் சொற்கருங் குதற்கே.

[ஒருவன் வினவியது தம்பக்கல் இல்லையாயின் அதனை இல்லை என்னல் உறின் அவன் வினவியதற்கு இனமாய்த் தம்பக்கல் உள்ளதனைக்கூறி அக்கூற்றானே அதனை இல்லை என்றும், உள்ளதாயின் இத்துணை உண்டென்றும் கூறுவர் புலவர் வினவுதலும் செப்புதலும் ஆகிய சொற்கள் சுருங்குதற் பொருட்டு.]

(உ-ம்.) பயறனதே, வண்டிரே?
உழுத்தண்டு
உண்டு.
இவ்வளவுண்டு. }

II. சொல்லதிகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

448. THE THREE SYNONYMES ஈ, தா AND கொடு.

சசடி. ஈ, தா, கொடுஎனு மூன்று முறையே
இழிந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்பினா.

[“ஈ” என்பது இழிந்தோன் உயர்ந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம். “தா” என்பது ஒப்போன் ஒப்போன்மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம் “கொடு” என்பது உயர்ந்தோன் இழிந்தோன் மாட்டு இரக்குஞ் சொல் ஆம்.]

(உ-ம) தாறா!
தோறா தா!
மைந்தா கொடு!

449. WORDS THAT SUGGEST AN IDEA.

சசக. முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே.

[வெளிப்படையான் அன்றிக் குறிப்பால் பொருள் உணரப்படுஞ் சொற்களும் சில உள ஆம்.]

(உ-ம்.) செஞ்செவியர் = செவ்வெல்லாஞ் செம்பொன் அணிநத செவ்வதினர்.

450. WHEN IMPOSSIBLE ATTRIBUTES ARE POETICALLY ASCRIBED USE THE WORDS OF THE LOWER CLASS (NEUTER).

சரு. கேட்குந போலவும், கிளக்குந போலவும்,
இயங்குந போலவும், இயற்றுந போலவும்,
அஃறிணை மருங்கினும், அறையப் படுமே.

[கேளாதனவற்றைக் கேட்குவன போலவும், சொல்லாதனவற்றைச் சொல்லுவன போலவும், நடவாதனவற்றை நடப்பன போலவும், இத் தொழில்கள் அல்லன பிறசெய்யாதனவற்றைச் செய்வன போலவும், அஃறிணைஇடத்தும் சொல்லப்படும்.]

(உ-ம்.) இரவெல்லாம் கின்றாய் ஆல் ஈர்க்கநித்தின்கள்.
பகைமையும் தோமையும் கண்ணுரைக்கும்.
இவ்வழி அவ்வுருக்குப் போம்,
தேன் தேவர்க்கீழும் மலை.

451. IN POETICAL AND RHETORICAL FIGURES GENDERS AND CLASSES ARE CONFOUNDED [PERSONIFICATION].

சரூக. உருவகஉவமைமரில், திணை, சிணை முதல்கள்,
பிறழ்தலும், பிறவும் பேணினர் கொளலே.

[உருவகத்தின் கண்ணும் உவமைக் கண்ணும் இருதிணை தம்முள் மயங்குதலும் சிணைமுதல் தம்முள் மயங்குதலும் இவ்வியலுள் சொல்லாது ஒழிந்தனவும் போற்றிக்கொள்க.]

(உ. 1) மானை மடங்களை, மறையவர் சொன்மால்,
அனை நகையினாக் காரமுதா, துணையும்
பரிசிலர்க்குவானம், பனிமலர்ப்புமபைகதார
யிளினவேற்றின எங்கோ?

452. THE EIGHT METHODS OF CONSTRUCTION.

சரூஉ. யாற்று நீர், மொழி மாற்று, நிரனிறை, விற்பூண்,
தாப்பிசை, அனைமறி பாப்புக், கொண்கூட்
ட்டிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோள் எட்டே.

[யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளும், மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும், நிரனிறைப் பொருள்கோளும், விற்பூட்டுப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்கூட்டுப் பொருள்கோளும், அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும் எனப் பொருள்கோள் எட்டாம்.]

(I.) NATURAL CONSTRUCTION.

453 WHEN THE CONSTRUCTION FLOWS LIKE A RIVER.

சரூக. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுதும் அஃ தியாற்றுப் புனலே.

[மொழிமாற்று முதலிய போல் பிறழ்ந்து செலவேண்டாது யாற்றுப் புனல் ஒழுக்குப்போல் நெறிபட்டு அடிதொறும் வான்பொருள் அற்றற் றொழுதும் அப்பொருள்கோள் யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோளாம்.]

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

(உ-ம்.) சொல்லரும் குற, பசும பாயின தோற்றம் போல்
மெல்லவே கரு விருக தீவற, மேல அவர்
செய்வமே போல தய நிறவித, தோறத நுற
உய்விசை மரத்தின இறைஞ்சிக் கரபதவே

(II) TRANSPOSED CONSTRUCTION.

454. WHEN A DISTINCT CLAUSE IS INTERPOSED BETWEEN TWO WORDS CLOSELY CONNECTED IN SENSE.

சருசு. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

[இரண்டு மொழியும் அவை கொள்ளும் இரண்டு பயனிலையுமாய் வரக் கூறுவார் அந்நான்கனுள் ஏற்ற பயனிலைகட் கியையும் மொழிகளைத் தனித்தனிக் கூட்டி ஓரடியுள்ளே கூறும் பொருள்கோள் மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) கரைஆடக் (கொண்டை சுயநூட) மஞ்சை, கரை (ஆம்அயமி)
யீதப்ப, வரை அணைய யாணீக்கு (சீத்தமுயறகு) நிலை, எஃப
கரணக கரண களை.

(III) ARTIFICIALLY ARRANGED CORRESPONDING CONSTRUCTION

455. WHEN SEVERAL SUBJECTS ARE STRUNG TOGETHER, AND THEN THEIR SEVERAL PREDICATES FOLLOW IN CORRESPONDING ORDER

சருரு. பெயரும் வினையும்ஆம் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிர்இ முறையினும் எதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ ணிரணிறை மொழியே.

(எக-ம். சூத்திரம் இதற்கு உதாரணம்.)*

[பெயரும் வினையும் ஆகியசொற்களையும் அவைகொள்ளும் பெயரும் வினையும் ஆகிய பயன் நிலைகளையும் வேறு வேறு நிறையாக நிறுத்தி முறையாய் எனும் எதிராய் எனும் இத்தற்கிது பயன் நிலை என்பது படக் கூறும்பொருள்கோள் நெறிப்பட்ட நிரணிறைப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) சொடி தசப்பு | மதி முகம் | பிடி கடை
குவன் கண் | பவனம் வாய் | பிணை சோக்கு
சொட்டை மேனி | முத்தம் முழுவகம் | மஞ்சை சரயல்

(IV.) THE STRUNG-BOW CONSTRUCTION.

456. WHEN THE FIRST AND LAST WORDS CORRESPOND.

சருக. எழுவாய் இறுதி, நிலைமொழி தம்முள்
பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் ஆகும்.

[செய்யுட்கண் முதலினும் ஈற்றினும் நிற்கு மொழிகள் தம்முள் பொருள் நோக்கமுடைய பொருள்கோள் பூட்டுவிற்பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம) திறநிமின, தீயவை பிற்காண்டொநா
இறந்த படிந பெரிதாம் ஏதம உறகையாகோன
தனை டொ மாபிற நம்முட பொருளைக்
கணைநகக் காடகத் ததவு

(V.) THE DOUBLE-FACED CONSTRUCTION.

457. WHEN THE SUBJECT IS IN THE MIDDLE.

சருள. இடைநிலை மொழியே ஏனைநர் இடத்து
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

[இடை நிற்கு மொழி ஒழிந்த முதலினும் ஈற்றினுஞ் சென்று பொருளைக் கூடும் பொருள்கோள் தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்.]

(உ-ம.) உண்ணமை உள்ள தயிரிலை, ஊன், உண்ண
அண்ணத்தல் செய்யா தளறு.

458. (VI.) THE INVOLVED CONSTRUCTION.

சருவு. செய்யுள் இறுதி மொழிஇடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோள் அனைமறி பாப்பே.

[செய்யுட்கண் ஈற்றின் நின்ற சொல் இடையினும் முதலினுஞ் சென்ற பொருள்கோள் அனைமறி பாப்புப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம.) தாழ்த்த உணர்விராய்த் தால் உடைத்த தன்னேறித் தளவா தாமுஞ்
குழந்த வினாபாக்கை உடவிந்த காந்தியிற் சமல்வாந்தாமும்
முந்தியினி தாழ்த்த முக்செய்த வினைஎன்றே முனிவாந்தாமும்
வாழ்த்து தாழ்த்தின வாககப்படு செறிமுனை முயலாதாரே.

II. சொல்ல்திகாரத்தில் (v.) பொதுவியல்.

459. (VII.) THE ENTIRELY DISARRANGED CONSTRUCTION.

சடுகூ. யாப்படி பலவினும் கோப்புடை மொழிகளை
ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

[செய்யுள் அடிபலவினும் இயல்பாகிய யாற்றுநீர்ப்பொருளுக் கேலாது
கோத்துக் கிடந்த மொழிகளை எடுத்து அப்பொருளுக்கேற்ற இடத்துக்
கூட்டும் பொருள்கோள் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்.) ^{5.} (தெங்கலகாய போலத் திரண்டுண்ட) ^{3.} (பைக்காதல்)
^{6.} (வெண்கேழி முட்டை உடைத்தனன) ^{4.} (மாமேலி)
^{2.} (அஞ்சனத் தனன) ^{7.} (பசலை தணிவா மே)
^{1.} (வங்கத்திச செனறுர் வரின.)

460. (VIII.) THE CONSTRUCTION IN WHICH THE ORDER OF THE
LINES MAY BE CHANGED.

சுகூ. ஏற்புழிஎடுத்துடன் கூட்டுறும் அடியவும்
யாப்பீ நிடைமுதல் ஆக்கினும் பொருள்இசை
• மாட்சியு மாற அடியவும் அடிமறி.

[பொருளுக் கேற்கும் இடத்தெடுத்து நீங்காது கூட்டும் அடியினை
உடையவும் யாதானும் ஓரடியை எடுத்து அச்செய்யுட்கண் முதல் இடை
ஈறுகளின் யாதானும் ஓரிடத்துக் கூட்டினும் பொருளோடு ஓசை மாட்சி
யும் ஓசை ஒழியப் பொருள் மாட்சியும் வேறுபடாத அடியினை உடைய
வும் ஆகிய பொருள்கோள் அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் ஆம்.]

(உ-ம்) ஈடுகூறத் தறிநீரார் துபைத் தடையர்,
கேடுத்ததனறியப்பினும் ஈண்டெகால ஈண்டும்,
இடுகூறப் பறநீனும் சில்லாத செலவம்,
வீடுகூற வினை உலகத்தால்.

பொதுவியல் முற்றிற்று.

461. ALL THINGS OMITTED ARE TO BE INFERRED FROM WHAT HAS BEEN LAID DOWN

சுகக. சொற்றொழும் இற்றிதன் பெற்றிஎன் றனைத்தும்
முற்ற மொழிசூறில் முடிவில்; ஆதலில்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்,
தெற்றென உணர்தல் தெளிவோர்கிறனே.

[சொற்றொழும் இத்தன்மைத்து இதன் இலக்கணம் என்று முற்ற மொழியப்புகின் வரம்பில ஆம் ஆதலின் எடுத்துக் கூறிய சொற்களின் இலக்கணத்தைக்கொண்டு சொல்லாதனவற்றின் இலக்கணங்களையும் ஒப்புமை கருதி இதுவும் அதுஎன முற்ற விளங்க உணர்தல் தூல் ஒதித் தெளிதற்குரிய மாணுக்கர்திறன் ஆம்.]

462. OBSOLETE FORMS TO BE REJECTED AND NEW ONES RECEIVED

சுகஉ. பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும்,
வழுவல; கால வகையி னானே.

[முற்காலத்தள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலத் திறத்தலும் முற்காலத்திலான சில பிற்காலத்திலக்கணமாய் வருதலும் குற்றம் அல்லவாம் காலவேற்றுமையது ஆகலான்.]

SUMMARY OF சொல்லதிகாரம்.

இருகிணை, மூவிட' நான்மொழி, ஐம்பூல், அறுதொகை, ஏழ்
அருவழு வெட்டுரு பென்பான் தொகாநிலை, ஆய்ந்தளச்சம்
ஒருபது, கோள்எட்டு, முப்பொழுதீர்'இடம், ஓர்'இயல்பாய்
வருமொழி' மூன்றும், உணரச்சொல் வன்மை வருந்திருவே.

சொல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல், முடிந்தது முற்றும்.

PART II. NATIVE AUTHORITIES.

II. THE ELEMENTS OF PROSDY.

[II.] யா ப் ப ரு ங் க ல ம்.

(1.) THE COMPONENT PARTS OF VERSE.

(1.) உறுப்பியல்.

1. VERSE: ITS ESSENTIALS.

க. எழுத்தசை, சீர், தளை, அடி தொடை, தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப் பெனப் படுமே.

[வினா 167.]

க. ி எழுத்து.

2. LETTERS.

உ. உயிரே, மெய்யே, உயிர்மெய் என்றூ;
குறிலே, நெடிலே, அளபெடை என்றூ;
வன்மை, மென்மை, இடைமை என்றூ;
சார்பிற் றேன்றுந் தன்மைய என்றூ;
ஐ, ஒள, மகரக் குறுக்கம் என்றூங்
கைம் மூ எழுத்தும் ஆம்அசைக் குறுப்பே.

3. AYTHAM AND CONSONANTS HAVE NO DEFINITE QUANTITY.

ஈ. தனிநிலை ஒற்றிவை, தாம்அலகிலவே,
அளபெடை அல்லாக் காலையான.

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

4. THE QUANTITY OF SHORTENED இ AND உ, AND OF PROLONGED VOWELS.

ச. தனேசீர் வண்ணந் தாங் கெடவரினே
குறுகிய இகரமும், குற்றியலுகாரமும்,
அளபெடை ஆவியும், அலகியல்பிலவே.

உ. ி அசை.

5. METRICAL SYLLABLES.

ரு. நேரசை என்று, நிராயசை என்று,
ஆயிரண்டாகி அடங்குமன் அசையே.
[வினா 168.]

6. நேரசை: LONG METRICAL SYLLABLES.

கூ. நெடில் குற்றினியே நின்றும்ஒற்றடுத்தும்,
நடை பெறு நேரசை நால்வகையானே.
[வினா 169.]

7. A SHORT LETTER FORMING A SYLLABLE.

எ. குறிப்பேஏவ நற்சுட்டல்வழி
தனிக்குறின் மொழிமுத நனியசையிலவே.

8. நிராயசை: TWO SHORT, OR A SHORT AND LONG SYLLABLE.

அ. குறிவினை குறினெடி நனித்தும், ஒற்றடுத்தும்,
நெறிமையினுன்காய் வரு நிரா யசையே.
[வினா 170.]

9. ஐ IN THE MIDDLE AND END.

கூ. ஈறும்இடையும் இணைந்தும் இணையசை
ஆகும்ஐஎன்ப அறிந்திசினேரே.

கூ. ஐ சீர்.

10. METRICAL FEET.

கூ. இயற்சீர், உரிச்சீர், பொதுச்சீர்என்றும்
மயக்கற வகுத்த சீர்முன்றூகும்.
[வினா 172.]

11. FEET OF TWO METRICAL SYLLABLES.

கக. ஈரசைகூடிய சீர் இயற் சீர்,அவை
ஈரிரண்டென்ப இயல்புணர்ந்தோரே.
[வினா 174.]

12. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES.

கஉ. மூவசைச் சீருரிச் சீர்இரு நான்கணுள்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை, அல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே.
[வினா 175.]

13. FEET OF FOUR METRICAL SYLLABLES.

ககூ. நாலசைச் சீர் பொதுச் சீர்பதினேரே.
[வினா 176.]

14. FEET OF ONE METRICAL SYLLABLE.

கச. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே.

[வினா 173. காரிகை II. 5.]

15. ANOMALOUS USAGE

கரு. விரவியும் அருகியும் வேறும் ஒரோவழி
மருவியும் பெறுது வழங்கு'மன் அவையே.

16. FEET OF THREE METRICAL SYLLABLES IN WHICH THE SECOND IS A நேர்.

கசு. நிரா நடுவியலா வஞ்சிஉரிச்சீர்
கவியினோட்கவலிற் கடிவரையிலவே.

ச. டு தளை.

17. THE MODE OF COMBINING METRICAL FEET.

கஎ. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளை, அவை
ஏழென மொழிப இயல்புணர்ந்தோரே.

18. COMBINATION PECULIAR TO வெண்பா.

கஅ. வெண்சீர் ஒன்றலும், இயற்சீர் விகற்பமும்,
என்றிரண்டென்ப வெண்டளைக்கியல்பே.

[வினா 179.]

19. COMBINATION PECULIAR TO அகவல்.

கக. ஈரசைச் சீர்நின் நிணிவருஞ் சீரொடு
நேரசை ஒன்ற னினாயசை ஒன்றல்என்
றூயிருவகைத்தே ஆசிரியத்தளை.

[வினா 178.]

20. COMBINATION PECULIAR OF கவிப்பா.

உ0. நிராஈநில்லா உரிச்சீர் முன்னர்
நிராவருகாலைக் கலித்தனையுமும்.

21. COMBINATION PECULIAR TO வஞ்சி.

உக. தன்சீர்இறுதி நிராயொடு நேர்வரின்
வஞ்சித்தனையின் வகைஇரண்டாகும்.

22. THE LAWS OF COMBINATION STRICTLY OBSERVED ONLY IN வெண்பா.

உஉ. வெள்ளையுட்பிறத்தனை விரவா; அல்லன
எல்லாத்தனையு' மயங்கியும் வழங்கும்.

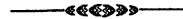

௫. § அடி.

23. METRICAL LINES.

உ௩. குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி,
கழிநெடிலடி எனக் கட்டுரைத்தனரே.

[வீன 180.]

24. THE NUMBER OF FEET IN EACH.

உ௪. குறளடி, சிந்தடி,—இருசீர், முச்சீர்;
அளவடி, நெடிலடி,—நாற்சீர், ஐஞ்சீர்;
நிரனிறைவகையா நிறுத்தனர் கொளலே.

[வீன 180.]

25. LINES OF FROM SIX TO TWELVE FEET.

உரு. கழிநெடிலடியே கசடறக்கிளப்பின்,
அறுசீர்முதலா ஐயிரண்டீறா
வருவனபிறவும் வகுத்தனர்கொளலே.
[வினா 180.]

26. LINES USED IN வஞ்சிப்பா.

உசு. சிந்தடி, குறளடி, என்றிரண்டடியான்
வஞ்சிநடக்கும் என்மனார் புலவர்.
[காரிகை 21. வஞ்சி என்னும் ஒண்பா அடி குறள் சிந்தென்றுரைப்ப.]

27. FEET USED IN கலிப்பா, வெண்பா AND அகவல்.

உஎ. கலியொடுவெண்பா அகவல்கூறின்
அளவடி தன்னால் நடக்கும்என்ப.
[காரிகை 21. வெண்பா அகவல் கலிப்பா அளவடி.]

28. ALL LINES USED IN THE (INFERIOR) SPECIES OF METRE.

உடி. பாவினம் எல்லா அடியினும் நடக்கும்.

29. IN அகவல் LINES ARE FOUND BELONGING TO OTHER METRES.

உக. இயற்சீர்வெள்ளடி வஞ்சியடி; அவை
அகப்பட வருஉம் அகவலும் உளவே.

30. IN கலிப்பா AND வஞ்சிப்பா ALSO OTHER LINES ARE FOUND.

ஈ0. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.
வஞ்சியுள் அகவன் மயங்கினும் வரையார்.

[II.] யாப்பருக்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

31. HOW MANY LINES IN EACH KIND OF VERSE.

நக. ஈரடிவெண்பாச் சிறுமை; மூவடி
ஆசிரியத்தொடு வஞ்சி; எஞ்சிய
திரீரண்டடியே இழிபென்மொழிப.

கூ. ி தோடை.

32. DIFFERENT KINDS OF CONNECTION BETWEEN LINES.

நஉ. தொடையே அடியிரண் டியையத் தோன்றும்;
மோனை, எதுகை, முரண் இயைப்பளபெடை,
பாதமிணையே, பொழிப்போ டொருஉத்தொடை
சிரியன் முற்றொடு, சிவணும்ஆர் அவையே.

[வினா 181.]

33. RECURRENCE OF THE FIRST LETTER IN EACH LINE.

அடிமோனை.

நாந. ஆதிஎழுத்தே அடிதொறும் வரின் அடி
மோனைத் தொடை என மொழிமனார் புலவர்.

[வினா 183.]

(உ-ம்) "மரவும் புள்ளும் வதவையிற் படா,
மரீர் விரிசந பூவும் சுட்ப,
மரீல தொடுத்த கோதையும் கழி,
மரீல வசந வாடை
மரயோன இணையிற் புறத்திறந தறறே."

[அடி. நேறும் முதல் எழுதது ஒன்றி வாத் தொடுத்தத.]

34. INITIAL RHYME.

எதுகை.

நசு. இரண்டாம் எழுத்தொன் றியைவதேஎதுகை.

[வினா 182.]

(உ-ம்) "வடிஎன்கண் னீர்மல்க வரன்பொருட்கட் சென்றர்,
கடிஆர் கனக்குறாய், காண்சொல் காட்டின
இடியின் முழக்கஞ்சி ஈர்க்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தசைந கை."

[அடி. நேறும் இரண்டாம் எழுத்தது ஒன்றி வாத் தொடுத்தத.]

35. DIFFERENT KINDS OF CONSONANTS ADMISSIBLE.

௩௫. வருக்க' நெடில்' இனம் வரையார்' ஆண்டே.

(உ-ம்.) "சாடத சட்டலிற் றேடல்லை; சட்டபின்
வீடல்லை சட்டபார் பவர்க்கு." [வருக்கம்.]

"ஆய்தாய்க்த கொள்வதார் கேண்மை கடைமுறை
தான் சாத்தயார் தரும்." [நெடில்.]

"நீயினர் சட்டபுண் உள்வறும்; ஆறுதே
சாவினார் சட்டவடு." [இனம்.]

36. ANTITHESIS.

௩௬. மொழியினும் பொருளினும் முரணுதன்முரணே

(உ-ம்.) "இருள்பார் தன்ன மாரீர் மருங்கில்
நிலவு குவித்தன்ன வெண்மணல் ஒருசிறை
இரும்பின் அன்ன கருங்கோட்டுப் புண்ண
பொன்னின் அன்ன தண்ட நிறைக்குக
நிறகுடிப் பாதை மடமகள்
பெருமதர் மறைக்கணும் உடையவால் அணங்கே."

[அடி நேறும் முற்றுகண்ணே மறழலப்படத் தொடுத்தது.]

37. DIFFERENT KINDS OF ANTITHETICAL COMBINATION.

௩௭. கடைஇணை, பின்முரண், இடைப்புணர் முரண்என
இவையுங் கூறுப ஒருசாரோரே.

38. CONSONANTS IN THE LAST FOOT.

௩௮. இறு வாய் ஒப்பின் அஃ தியைபென்பபடுமே.

(உ-ம்.) "இன்னதைத் துவ்வாய்க்கினவியும் அணங்கே,
சன்மா மேனிச் சணங்கும் ஆர் அணங்கே,
ஆடமைத் தோளி கூடலும் அணங்கே,
அரிமதர் மறைக்கணும் அணங்கே,
நிருததற் பொறித்த நிலதழும் அணங்கே."

[அடி நேறும் இறுநிச்சி ஒன்றி சாத்தொடுத்தது.]

39. CORRESPONDENCE OF PROLONGED LETTERS.

௩௯. அளபெடை ஒன்றுவ தளபெடைத் தொடையே.

(உ-ம்.) "ஈய் அஃ அளிய அவசரநர் பர்ப்பினே
கூஇர் இளையுந் கொண் உட்புண்ப்பள்ளியுட்
கேள் நினாஅலுப்பத் தஞ்சா நிறைவன்ருள்
மேள வலுப்பட்ட சம்போ' னறுதநால்!
ஒடி உழக்குந் தாய்."

40. COINCIDENCE IN FIRST AND SECOND FEET.

ச௦. இரு சீர்மிசை வரத் தொடுப்பதினையே.

(உ-ம்.) “வேண்டெல் வேண்டாம இலவ்வுடி சேர்ந்தாக்
கியாண்டெம் இடம்பெடில.”

41. COINCIDENCE OF THE FIRST AND THIRD FEET

சக. முதலொடு மூன்றஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

(உ-ம்.) “வானின் தலகம் வழங்கி வருதலால்
தாண்டிழ்தம் என்றுணர்ந் பாத்.”

42. COINCIDENCE IN FIRST AND FOURTH.

சஉ. சிரிரண்டிடைவிடத் தொடுப்ப தொளுத்தொடை.

(உ-ம்.) “அக முதல எழுத்தெல்லாசீ ஆதி
பகவன் முதற்பே உலகு.”

43. COINCIDENCE IN THE THREE FIRST FEET.

சந. மூவொருசீரு முதல்வரத் தொடுப்பது

கூழைஎன்மனார் குறிப்புணர்ந்தோரே.

(உ-ம்.) “நானக தவம்இரண்டுந் தக்க வீயலுவகம்
வானம் வழங்க நெனின்.”

44. WHEN ALL BUT THE SECOND HAVE THE COINCIDENCE.

சச. முதல்அயற் சீர்ஒழித் தல்லன மூன்றின்
மிசை வரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயே.

(உ-ம்.) “விண்ணின்ற பொப்பின் விரிசீ வீயலுவகத்
தண்ணின் தடற்றம் பரி.”

45. WHEN ALL BUT THE PENULTIMATE FOOT HAVE THE COINCIDENCE.

சரு. ஈற்றயற்சீர்ஒழித் தெல்லாந்தொடுப்பது
கீழ்க்கதுவாயின் கிழமையதாகும்.

(உ-ம்.) “சொல்லக சொல்லிற் பயலுடைய; சொல்லக
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.”

[II.] யாப்பருங்கலம் (1.) உறுப்பியல்.

46. WHEN EVERY FOOT HAS THE CONSONANCE.

சக. சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே.

(உ-ம்) “தப்பாக்குத தப்பாய தப்பாக்கித் தப்பாக்குத்
தப்பா யதா உ மறை.”

47. THREE OTHER KINDS OF COMBINATION.

சஎ. செந்தொடை இரட்டையோ ட்ந்தாதி எனவும்

வந்தவகையான் வழங்குமன் பெயரே.

48. SIMPLE COMBINATION.

சஅ. செந்தொடை ஒவ்வாத் திறத்தன ஆகும்.

(உ-ம்) “புத்த வேங்கை வியனனை ஏறி
மயிலினம் அகவு கான,
கன்னுற கொடிசி மனதகத்தோனே!”

49. DOUBLE COMBINATION.

சக. இரட்டை அடிமுழு தொருசீர் இயற்றே.

(உ-ம்) “ஓசுருமே, ஓசுருமே, ஓசுருமே ஓசுருமே
விளக்கின்ற சிறை ஓசுருமே ஓசுருமே
ருசா ரொட்டிப பூவின்றம்.”

50. THE END OF ONE LINE BECOMES THE BEGINNING OF ANOTHER.

ரு0. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந்தாதிஎன்

றேதினார் மாதோ உணர்ந்திசினோரே.

(உ-ம்) “உலகுடன் விளக்கும் ஒளிதகம் அவீரமதி,
மதிரலன் அழிக்கும் வளங்கொழு முக்குடை,
முக்குடை சீழற பொற்புடை ஆசனம்,
ஆசனத் திருந்த திருநெளி அறிவனை
அறிவுசேர் உளமே டருத்தவம் புரிந்த
தன்னிய மாசுதர் சதெனப்
பணரஞ்சு சிறப்பின விண்மறை உலகே.”

51. IN MINGLE COMBINATIONS THE NAME OF THE FIRST IS GIVEN.

ருக. தொடை பல தொடுப்பினுந் தலைபல விரவினு

முதல்வந் ததனான் மொழிந்திசிற்பெயரே.

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

(2.) KINDS OF METRE.

(2.) செய்யுளியல்.

52. KINDS OF VERSE.

௫௨. செய்யுட்டாமே மெய்பெறவிரிப்பிற்
பாவே, பாவினம், எனஇரண்டாகும்.

53. METRES

௫௩. வெண்பா, ஆசிரியங், கலியே,வஞ்சி,
பண்பாய்ந்துகாத்த பா நான்கும்மே.

[வினா 184.]

[வெண்பா செப்பலோசையான் வரும், ஆசிரியப்பா அகவலோசையால் வரும், கலிப்பாதுள்ளலோசையானவரும். வஞ்சிப்பா தூங்கலோசையான் வரும்.]

[காரிகை II. 1.]

54. SUBORDINATE METRICAL COMPOSITIONS.

௫௪. தாழிசை, துறையே, விருத்தம்என்றிவை
பாவினம்; பாவொடு பாற்பட்டியலும்.

க. ி வெண்பாஇலக்கணம்.

55. THE METRE CALLED வெண்பா.

௫௫. செப்பல்இசையன வெண்பா; மற்றவை
அந்தடி சிந்தடி ஆகலும், அவ்வடி
அந்தம்அசைச்சீர் ஆகவும் பெறுமே.

[வினா 185.]

[செப்பலோசையானது எந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், ஓ
முதிசைச்செப்பல் எனமூன்றுவகையாம் இவற்றுள்:

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

- [I.] வெண்பா வெண்டை யாங்கரும் யாப்பை
ஏத்திசைச் செய்பல் என்றனார் புலவர்.
“யாதானு” ஈடாம்ஆல், ஊர்ஆம் ஆல், என்னெருவன்
சாத்தினையும் கல்லாத ஆற.”
- [II.] இயற்பி வெண்டை யாங்கரும் யாப்பை
தாங்கிசைச் செய்பல் என்றனார் புலவர்.
- (உ-ம்.) “இருமை வகைதொர்க் தீண்டறம் பூண்டர்
பெருமை பிறந்திற தலகு”
- [III.] வெண்பா ஒன்றும் இயற்பி வீகற்பமும்.
ஒன்றிய பாட்டே ஒருகிசைச் செய்பல்.
- (உ-ம்) “கடன் எனப கல்லவை எல்லாள் கடன் அந்த
சான்றணை மேற்கொள்பவர்க்கு.”

☞ வெண்பா, வெண்டைதாழிசை, வெண்டறை, வெளிவிருத்தம் என நான்கும்,
ஆசிரியப்பா, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்தறை, ஆசிரியவிருத்தம் என நான்கும்,
கலிப்பா, கலித்தாழிசை, கலித்தறை, கலிவிருத்தம், என நான்கும்,
வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்தறை, வஞ்சிவிருத்தம் என நான்கும்,

மருட்பா என ஒன்றும், ஆக பதினேழுவகையான செய்யுள் உண்டென்பார்

56. FIVE KINDS OF வெண்பா.

௫௬. குறள், சிந்தின்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை,
எனஐந்தாக்கும் வெண்பாத் தானே.

[வினா 186.]

57. THE குறள் AND சிந்து.

௫௭. ஈர்அடி குறள்; சிந் திரு தொடை இயற்றே.

[வினா 137. காரிகை II. 35.]

58. THE நேரிசை.

௫௮. நால்ஓர்அடியாய்த் தனிச்சொற்பெற்றுடன்
ஈறொரு லாய்முற் திருவிகற் பென்றினு.
நேரிசை வெண்பா எனப்பெயர் ஆகும்.

[வினா 189. காரிகை II. 3.]

59. THE இன்னிசை.

ருகூ. விகற்பொன்றாகியு' மிச்சுந், தனிச்சொல்
இயற்றப்படாதன இன்னிசை வெண்பா.

[வினா 190. காரிகை II. 4.]

60. THE பஃறொடை.

கூ0. பாதம்பல வரிற் பஃறொடைவெண்பா.

[காரிகை II. 4.]

61. வெண்செந்துறை.

கூகீ. ஒழுகிய ஓசையின் ஒத்தடிஇரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண் செந்துறையே.

[காரிகை II. 6.]

- [(க.) இது வெண்பாவிற்கு இனம் ஆம்.
(உ.) தலை தட்டி. ஒழுகிய ஓசை.
(ஈ.) வெண்சைச் செந்துறை எனவும், வெண்செந்துறை எனவும் படும்.
(ஊ.) எண்தத்தச் சேரலும் ஒத்தடிபாய வரப்பெறும்.
(உ-ம்.) “ஆர்கலி உலகத்த மக்கட் செல்லாம்
ஒதலிற் சிறந்தவ்றொழுக்கம் உடைமை”

அடிஇரண்டாய் அளவொத்த விழுமிய பொருளினரையும் ஒழுகிய ஓசையினரையும்
வருவன எல்லாம் செந்துறைச் சிதை வந்தழிசைக் குறள் எனப்படும்]

62. THE தாழிசைக்குறள்.

கூஉ. அநதடி குறைநவுஞ், செந்துறைச் சிதைவுஞ்,
சந்தழிசைகுறளுந் தாழிசைக்குறளே:
உரைத்தஇரண்டுந் குறட்பாவினமே.

[காரிகை II. 6.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

- ஊ [(க) இதரந் சீரின் மிக்க பலசீரல் வரும்.
 (உ.) இரண்டடியில் சுற்றடி குறைந்தவரும்.
 (ஈ.) குறட்டாழிசை எனினும் தாழிசைக்குறள் எனினும் ஒக்கும்.
 (உ-ம்.) "கண்ணுவர் வினையை வுடொறு நற்' நவர்க்காசும் லூணந்
 கண்ணினுள் அடியே அடைவார்கள் சுற்றவரே"]

63. THE வெள்ளைத்தாழிசை.

காந். அடி ஒருமூன்றுவந் தந்தடிசிந்தாய்
 விடின, அது வெள்ளொத் தாழிசை ஆகும்.

[காரிகை II. 7.]

ஊ வெள்ளைத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, வெள்ளைத்தாழிசை எனினும் ஒக்கும்.

- (உ-ம்.) "நண்பி தென்ற தீய சொல்லார்,
 முனடி கின்ற முனிவு செயயார்,
 அனடி வேண்டெவர்."

64. THE வெண்ணிறை.

காசு. மூன்றடிமுதலா ஏழடி காறும் வந்
 தீற்றடி சிலசில சீர்தப நிறபினும்
 வேற்றொ'வி விரவினும் வெண்ணிறை ஆகும்.

[காரிகை II. 7.]

- (உ-ம்.) "தானார் அல்லநர் தாம்பலர் ஆய்க்கால் என்னும்? என்னும்?
 யானையைக் கண்டஞ்சி யானைநர் கோடிவெட்டும்
 பவ்போற் சாத்தவியும் பவிற்றி ஆக்கே."

65. THE வெளிவிருத்தம்.

காரு. நான்கடி யானு' நடைபெற்' ர்டிதொறுந்
 தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

[வினா 193. காரிகை II. 7.]

- (உ-ம்.) "ஆவா என்றே அஞ்சினர் ஆய்க்கார் ஒருசாரர்;
 உ.உ. என்றே உவீர்வெண்டார் ஒருசாரர்;
 யாடி என்றே யாய்க்கார் கீதர் ஒருசாரர்;
 சீரீர் சாரீர், உ.உ. செய்தும் எஞ்சு ஒருசாரர்"

உ. 5 ஆசிரியப்பா இலக்கணம்.

66. VERSE CALLED அகவல்.

கூகூ. அகவலிசையன அகவன், மற்றவை
வ, ஓ, ஈ, ஆ என ஐ என்றிறுமே.

[வினா 191.]

[அகவல் ஓசையானது ஏந்திசை அகவல் தூங்கிசை அகவல் ஒழுக்கிசை அகவல் என மூன்றாம். இவையாவன:

“கேசேர் இயற்றின யான்வரும் அகவலும்;
கிணாகிண இயற்றின யான்வரும் அகவலும்;
ஆய்இரு தீயும் ஒத்தவிய அகவலும்;
எந்த றக்கல் ஒழுக்கல் என்றனை
ஆய்த்த கிரணை ஆரும் என்ப.”

67. FOUR KINDS OF அகவல்.

கூகூ. நேரிசை, இணைக்குறண், மண்டில நிலைப்பெயர்
ஆகுமண் டிலம்என் றகவ னான்கே.

[காரிகை II. 8.]

68. THE VERSE CALLED நேரிசை ஆசிரியம்.

கூஅ. அந்த அடியின் அயல்அடி சிந்தடி
வந்தனநேரிசை ஆசிரியம்மே.

[காரிகை II. 8.]

(உ-ம்.) “கிலத்திலும் பெரிதே, வானிலும் உயர்த்தற,
கீரினும் ஆர் அனலிந்தே, சாற
கருக்கோற குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருக்கேள் இழைக்கு நாடனெடு ஈடபே.”

69. THE VERSE CALLED இணைக்குறள்.

கூகூ. இணைக்குறள் இடைபல குறைந்திறில்இயல்பே.

[காரிகை. II. 8.]

[II.] யாப்பருங்கலம் (2.) செய்யுளியல்.

(உ-ம்.) “சீரின் றன்மைபுந தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்கு
தீரத் தீரும்;
சா அடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்கு
தீரத் தீரத் தீர்பொலவாதே!”

70. THE VERSE CALLED மண்டிலம்.

எ0. மனப்படும் அடிமுதல் ஆய்இறின் மண்டிலம்.
[காரிகை II. 8.]

இம்மண்டிலம் எனினும் நிலைமண்டிலம் எனினும் காரிகையில்.

71. THE VERSE CALLED நிலைமண்டிலம்.

எக. ஒத்த அடியின் தாகியும் ஒற்றி
நிறபவும் என்னும் நிலைமண்டிலமே.

[இந்நூலின் சூத்திரங்களை இதற்குதாரணம் எனக்கொள்க.]
[காரிகை II. 8.]

இக்காரிகையில் இது அடிமற்றமண்டிலம் எனப்படும்.

72. THE VERSE CALLED அகவற்றாழிசை.

எஉ. மூன்றடிஒத்த முடிபினவாய் விடின்
ஆன்றடி அகவற் ராழிசைஆகும்.
[காரிகை II. 9.]

73. THE VERSE CALLED அகவற்றுறை.

எங. கடையதன் அயல் அடி கடைதபுரடையவு
நடு அடிமடக்காய் நான்கடி ஆகி
இடைஇடைகுறைநவும் அகவற்றுறையே.
[காரிகை II. 9.]

74. THE VERSE CALLED ஆசிரியவிருத்தம்.

எசு. கழிநெடில்அடிநான் கொத்திறின் விருத்தம்; அஃ
தழியாமரபின தகவலதாகும்.

[வினா 193. காரிகை II. 9.]

ஈ. டி கலிப்பா இலக்கணம்.

75. THE METRE CALLED கலிப்பா.

எரு. துள்ளல்இசையன கலியே; மற்றவை
வெள்ளையும்அகவலும் ஆய்வினாந்துமே.

[ஏந்திசைத்துள்ளல் கலித்தனை இயையின்; வெண்டனை தன்றனை என்
நிரண்டியையின். ஒன்றி அகவற்றுள்ளல் என்றோதுக; தன்றனை பிறதனை
என்றிவை அனைத்தும் பொருந்தி வரினே பிரிந்திசைத்துள்ளல்.]

76. THREE KINDS OF கலிப்பா.

எசு. ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலிப்பாவே,
கொச்சகக்கலியொடு கலிமுன்றாகும்.

[காரிகை II. 10.]

77. THREE KINDS OF ஒத்தாழிசைக்கலி.

எள. நேரிசை, அம்போ தரங்கம், வண்ணகம்என்
றேத்தியமுன்றே ஒத்தாழிசைக்கலி.

[காரிகை II. 10.]

78. SUBDIVISIONS OF வெண்கலி AND கொச்சகம்.

எழ. வெண்கலிஒன்றே, கொச்சகம் ஐந்நென்ப
பண்பறிபுலவர் பாற்படுத்தனரே.

[காரிகை II. 11.]

79. THE VERSE CALLED தேரிசை ஒத்தாழிசை.

எக. தரவொன்று, தாழிசை மூன்றுஞ் சமனாய்த்,
தரவிற்குருங்கித் தனிநிலைத்தாகிச்,
சுரிதகஞ்சொன்ன இரண்டினுள்ஒன்றாய்,
நிகழ்வதுதேரிசை ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 10.]

80. THE VERSE CALLED அம்போதரங்க ஒத்தாழிசை.

அ0. முந்தியதாழிசைக் கீறும்முறைமுறை
ஒன்றனுக்கொன்று சுருங்குமுறுப்பின
தம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கவியே.

[காரிகை II. 10.]

81. THE VERSE CALLED வண்ணக ஒத்தாழிசை.

அக. அவற்றொடு முடுகியல்அடி உடைய ராகம்
அடுப்பது வண்ணக ஒத்தாழிசையே.

[காரிகை II. 11.]

[அரம், வண்ணகம், முடுகியல், அடுகியல் போகியல் எனவும்படும்.]

82. THE VERSE CALLED கவி வெண்பா.

அஉ. தன்றனையுசை தழீஇய நின்றீற்றடி
வெண்பா இயலது கவிவெண் பாவே.

[காரிகை II. 11.],

83. THE VERSE CALLED கொச்சகம்.

அரு. தரவே, தரவினை, தாழிசைதாமுஞ்
சிலவும்பலவுஞ் சிறந்துமயங்கியு'
மற்றுவிசுற்பம் பலவாய் வருநவுந்
கொச்சகம்என்னுந் குறியினஆகும்.

[காரிகை II. 12.]

84. THE VERSE CALLED கவித்தாழிசை.

அசு. அடிஎனைத்தாகியும் ஒத்துவந்தளவினிற்
கடைஅடி மிகுவது கவித்தாழிசையே.

[காரிகை II. 13.]

85. THE VERSE CALLED கவித்துறை.

அரு. நெடில் அடிநான்காய் நிகழ்வது கவித்துறை.

[வினா 192. காரிகை II. 13.]

நீடு கட்டளைக் கவித்துறைக்கு இலக்கணம்:

முதற்சீர் நான்கும் வெண்டிசையையா,
கடைசீர் ஒன்றும் விளங்கைய ஆடி,
சேர்ப்பதினே நிரைபதி நேறென
ரேதினர் கவித்துறை ஓடிக்கொருதே.

86. THE VERSE CALLED கவிவிருத்தம்.

அசு. அளவடிநான்கின கவிவிருத்தம்மே.

[வினா 193. காரிகை II. 13.]

(உ-ம்.) "என்புதோல் உடையார்க்கும் இவர்க்குநாதம்
வன்பகைப்புலன் மாசறமாப்படுதென
முன்புபின் பின்றி மூவுலகத்தினும்
அன்பில அல்லதோர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?"

ச. ௪ வஞ்சிப்பா இலக்கணம்.

87. THE METRE CALLED வஞ்சி.

அள. தூங்கல்இசையன வஞ்சி; மற்றவை
ஆய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலின்இறுமே.

[காரிகை II. 14.]

[ஒருநீய வஞ்சித் தாயே வரினும்;
ஒன்ற வஞ்சித் தாயே வரினும்;
எனநிலை இரண்டும் பிறவு மயங்கினும்;
எனதல், அகவல், பிரிந்திசைத் தூங்கல் என
ரயநத நிரலினா ஆகும எனப]

88. THE VERSE CALLED வஞ்சிவிருத்தம்.

அஅ. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சி
எஞ்சா விருத்தம் என்மனார் புலவர்.

[வினா 193. காரிகை II. 14.]

(3) SUPPLEMENT.

(3.) ஒழிபியல்.

89. ANALOGY TO BE THE GUIDE IN CASES NOT SPECIFIED.

அக. மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் ஒருபுடை
ஒப்புமை நோக்கி ஒழிந்தவுங் கொளலே.

90. THE தனிச்சொல்.

கூ0. அடிமுதற்பொருள்பெற வருவதுதனிச்சொல்; அஃ
திடையினும்வஞ்சி யுள்இயலும்என்ப.

[காரிகை III. 8.]

["தனிச்சொல்" எனினும் உள் எனினும் ஒக்கும்]

91. THINGS TO BE OBSERVED BY A POET.

கக. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்;
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்;
எழுத்தின் இசையை அசைபெறுத்தியற்றலும்;
வழுக்கா' மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்;
அம்மை முதலிய ஆயிருநான்மையும்;
வண்ணமும் பிறவு' மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி' னடத்த நெளிந்தோர் கடனே.

[நன்னூல் 401 &c. 155. 441. 388.]

[அம்மை == அமுகு [காரிகை III. 9.] வண்ணம் == சந்தம். [காரிகை III. 9.]

92. POETICAL ABILITY IS THE TEST.

வேண்பா.

கஉ. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்துணர்ந்து, செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு' மாற்றாதே, சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று' மாண்பினூர்க் குண்டோ
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்?

யாப்பருங்கலம் முடிந்ததுமுற்றும்.

இலக்கண அகராதி.

Sufficient is given here to enable the student to write out an explanation in prose (which he should always do) of the poetical portions of the Grammar. References in brackets refer to the *analysis* of the word.

வி. refers to the Catechism; கு. to the Nannūl; and யாப். to the Yāpparungalam.

அ

- அ. வினா 2. 3. 5. கு. 63, 64. 66. 73.
125. ஆறன் உருபு. கு. 300. கு. 62.
பலவின்படர்க்கை வினா. கு. 329.
சாரியை. கு. 140, 318. 247. 244.
வி. 108.
எதிர்த்தம். வி. 166.
விகாரத்தால் இடையிற்பென்றவது.
கு. 225.
அஃகான் = அகரஎழுத்து. (கான், எழுத்துச்சாரியை.) கு. 126. 212.
அஃகான் அடைவு = அகரச்சாரியைபெறுதல். கு. 212.
அஃகுதல் = குறுகுதல். கு. 60. 94. 97.
அஃறிணை = [அன்மையாய்நினை. வி. 38. கு. 228.] மிருகமுதலிய உயிருள்ளனவும் உயிரில்லனவும் ஆகியதாழ்ந்தசாதி. கு. 261. வி. 52.
அஃறிணை இருபாற்று = தாழ்ந்தசாதி ஒன்றன்பாலும், பலவின்பாலும், என இரண்டு பிரிவுடையது. கு. 263.
அஃறிணைப்பன்மை = அகர இற்று அஃறிணைப்பலபெயர். கு. 280. வி. 28.
அஃறிணைப்பெயர் = தாழ்ந்தகுலப்பெயர். கு. 281. வி. 52.
அகச்சுட்டு. வி. 5. [33. 96.] கு. 66.
அகடு = நடு. வி. 79.
அகத்தியம். வி. 96. 1.5.6.27.62.124.56.
அகத்திலக்கணம் = எழுத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தாது, எழுத்தின்தன்மையை உணர்த்துவது. [அகத்து. வி. 119.]
அகத்து = உள்ளே. வி. 63.
அகப்படுதல் = இடைத்தல். யாப். 29. [வி. 124.]
அகப்பொருள், வி. 220.
- அகம் = இடம், ஏழன் உருபு. வி. 63.
அகத்தால்வருபெயர். கு. 276. வி. 162.
மனம். வி. 85. 137.
அகரம் = மெய்யெழுத்தின் சாரியை. கு. 126.
அகரமுனை = அகர உயிரீற்றின் முன். கு. 252.
அகலல் = அகலம் ஆதல். வி. 93. 143. நீங்கல். வி. 81.
அகவல். வி. 178. 191. யாப். 19. 29. 66. 9c. மயிலின் நடை. வி. 81.
அகவற்சீர். வி. 174.
அகவற்றழிசை. யாப். 72.
அகவற்றறை. யாப். 73.
அகழ்தல் = தோண்டுதல். வி. 143.
அகற்றுதல் = நீக்கல். விரிவாக்கல். வி. 82. [அகலல் வி. 103.]
அகன் = அகம். கு. 290. [வி. 17. கு. 122.]
அகில் = நல்லவாசனையுள்ளமரம். வி. 63.
அக்கரம் = எழுத்து. (அக்கரம்.) கு. 290. [வி. 18.]
அக்கம் = உறுப்பு. வி. 86.
அக்கனை = பெண். கு. 277. [S. Anganā.]
அக்கா = வாயைத்திறத்தல். கு. 87.
அக்காத்தல் = வாயைத்திறத்தல்.
அக்காப்பு = வாயைத்திறத்தல். கு. 76. 77. [வி. 94.]
அக்ஷணம் = அப்படி. அக்கே. [அ + க்ஷணம். வி. 25. கு. 106.]
அசை. வி. 168. [வி. 96.]
அசைச்சீர். வி. 173.
அசைத்தல் = அசையச்செய்தல். யாப். 34.
அசைநிலை = அசையாக அசைத்தலே பொருளாகநிற்பவை. வி. 116. கு. 355. 364. 367. 436.

அசைமொழி=அசைச்சொல். கு. 373. 93.
 அசோகு=ஓர்மரம். கு. 56.
 அச்சம்=பயம். அஞ்சிக்கை. கு. 384.
 அச்சமாடல்=அச்சமுண்டாகப் பேசுதல். கு. 31.
 அச்சாணி=கடையாணி, தேரின் அச்சக்குரிய ஆணி. வி. 91. [அச்ச + ஆணி. வி. 119.]
 அச்சதன்=அழிவில்லாத கடவுள். கு. 258. [வி. 166.]
 அஞ்சனம்=கண்ணுக்கிடு மை. கு. 459.
 அஞ்சதல்=பயப்படல். வி. 92. 213.
 அஞ்செந்நீரடி=அழகிய சிவந்த சிறிய அடி. கு. 156. [வி. 121.]
 அடங்குதல்=வணங்கல். வி. 95.
 அடி=கீழ். பாதம். கு. 80. முதல். கு. 82. யாப். 23. சீ. வி. 180.
 அடிசில்=உணவு. சாதம். கு. 430.
 அடிநா=முதல்நாக்கு. கு. 82.
 அடிப்பாடு=பகுதி. வி. 76 [அடியாகப் படுவது. வி. 96.]
 அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள். கு. 460.
 அடிமறிமண்டலம். யாப். 71.
 அடியணம்=மேல்வாய் அடி. கு. 82.
 அடியாள்தான்=விட்டுணு. வி. 95. [வி. 152.]
 அடியேன் = அடியனேன் = அடியான். அடிமையாகிய நான். [வி. 93.]
 அடுக்கு=ஒருசொல் பலதரம் அடுக்கி வருதல். கு. 436. வி. 200.
 அடுக்குப்புணர்ச்சி. கு. 415. வி. 126.
 அடுதல்=சமைத்தல், காய்ச்சதல். வி. 188. கொல்லல். கு. 421.
 அடுத்தல்=சேருதல். வி. 94. கு. 270.
 அடை=விசேடணம். [வி. 96.]
 அடைசேர் மொழி=அடை மொழிகள் சேர்ந்து வருஞ்சொல். கு. 442, 443.
 அடைதல்=சேருதல். கு. 387. 444.
 அடையப்படுபொருள். கு. 296.
 அடைமொழி=ஒருமொழியை விசேடித்துவருவது. வி. 132. கு. 443, 444.
 அட்டு=பழ இரசம் முதலியவை அட்டபாகு. கு. 203.
 அணங்கு=பெண். யாப். 38. கொலை. கு. 435.
 அணம்=மேல்வாய்க்கட்டை. கு. 82.

அணி=அலங்காரம். கு. 268. வி. 194. கு. 430.
 அணிஅங்காரம். வி. 194—213.
 அணிகலம்=ஆபரணம். வி. 70. [வி. 153.]
 அணிநூல்=அணியாக உடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 385. 430.
 அணித்து=சமீபம். [வி. 93. அணிமை.]
 அணிந்துரை = அலங்கரித்துச் சொல்வது. புனைந்துரை என்றதுபோல், அணிந்துரைப்பது. கு. 1. 55.
 அணிவகுத்தல்=அணி அணியாக வகுத்தல். வி. 27.
 அணு=ஒலித்துப்பம். கு. 58.
 அணுகாவழி=சேராதடும். கு. 270. [வி. 91.]
 அணுகுதல்=கிட்டல், சேருதல். கு. 270.
 அணுத்திரன் = செவிக்கு விடயமாகிய நாதம். கு. 58. 74. [வி. 152.]
 அணைதல்=சேருதல். வி. 24. 29. 63. கு. 279. 435.
 அண்டகூடம்=உலகம். வி. 17.
 அண்ணம்=மேல்வாய் அகம். கு. 74. 83.
 அண்ணல்=அரசன். வி. 157.
 அண்ணத்தல்=மேலேக்கல். அங்காதல். கு. 457.
 அண்பல் = முன்னம்பல், மேல்வாய்ப்பல். கு. 77. 80.
 அண்மை=சமீபம். கு. 313. வி. 5. (D.)
 அதர்=ஆட்டின் கழுத்திலிருக்கும் அதர். வி. 68. வழி. வி. 86.
 அதி. வி. 123. (உ.)
 அதிகார உரை=அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டுத் தன்அதிகாரத்தோடு பொருந்தக்காட்டி எழுதுவது.
 அதிகாரம் = அதிகரித்தல், முறைமை. கு. 21.
 அதிரல்=ஓசைஇடல். கு. 391.
 அதி=சுட்டுப்பெயர். கு. 160. 298. வி. 71.
 ஆறும்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 62. விசுதி. வி. 77. 93.
 அதிவாதல்=முதற் காரணப் பொருள். கு. 298.
 அதிதி=ஓர்மரம். வி. 161.
 அத்து=சாரியை இடைச்சொல். கு. 244. 252. வி. 66. 108.
 அத்தை=முன்னிலை அசை. கு. 372.

அநவரதம் = என்மென்றைக்கும், வி. 117. [வி. 166.]
 அநாதிஎழுத்து = ஒலி எழுத்து. அது. வி. 123. (உ.)
 அந். வி. 166.
 அந்தடி = கடை அடி. யாப். 55. *
 அந்தணர் = பெரியோர். வி. 137. 95. [அம் + தண் + அர். வி. 93.]
 அந்தம் = இறு, முடிவு. யாப். 68.
 அந்தாதி. வி. 199. யாப். 50. [அந்தம் + ஆதி. வி. 42.]
 அந்தில் = இடைச்சொல். கு. 369.
 அந்தோ. வி. 117.
 அப. வி. 123. (உ.)
 அபி. வி. 123. (உ.)
 அமரர் = சூர், வாணோர், (சாவில்லாதவர்.) வி. 152. [166.]
 அமர் = யுத்தம். சிற. பா. 17.
 அமர்தல் = அமைதல், இருத்தல், இளைப்பாறுதல். கு. 56.
 அமிழ்து = அமிழ்தம் = அமிர்தம் = சாவாமருந்து. வி. 113. [166.]
 அமுதம் = அமிழ்தம். கு. 451.
 அமைபவன் = பெருந்தி இருப்பவன். கு. 26. [வி. 95.]
 அமைதல். வி. 95.
 அமைத்தோள் = மூங்கில் போன்ற தோள். கு. 55. [வி. 155]
 அமைவரல் = தன் அறிவினிடத்து நிறைதல். கு. 44. [வி. 124. (டு.)]
 அம் = சாரியை இடைச்சொல். கு. 202. 244.
 வினைப்பயர்விசுதி. வி. 96. தன்மைப்பன்மை விசுதி. வி. 77. அழகு. வி. 93.
 அம்போதரங்கம். (கடலலை.) யாப். 80. (அம்பல் + தரங்கம்.)
 அம்ம = இடைச்சொல். வி. 117. உரையசை ஏவல். கு. 370.
 அம்மா = அநிசயக்குறிப்பு. வி. 85. 117.
 அம்முதல் = அகரமுதல். கு. 63. 73.
 அம்மை = அழகு. யாப். 91. தாய். கு. 420.
 அயல் = அருகிடம். வி. 41. 64. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 அயற்றிரிபு = இற்றயல் எழுத்துத் திரிதல். கு. 303. 307.
 அயிலல் = உண்ணல். கு. 100.

அரசு = அரசன். வி. 108. [17.]
 அரமகளிர் = தேவமகளிர். கு. 389.
 அரவம் = ஓசை. கு. 391. பாம்பு (சர்ப்பம்.)
 அரற்றதல் = ஒலித்தல். வி. 81.
 அரி = கண்வரி. யாப். 98. (செவ்வரி, கருவரி.)
 அரிதுணர் பொருள் = அரிதாகக்கற்றோர் அறிகின்ற பொருள். கு. 272. [வி. 93. 153.]
 அரிப்பரித்தல் = கொழித்தல். வி. 86.
 அரிமாணைக்கம் = முன்னும் பின்னும் பார்க்கின்ற சிங்கத்தின் பார்வை. கு. 19.
 அரிவை = பெண். கு. 277.
 அரு = அரிய. வி. 93. [அருமை. கு. 135. 6. வி. 121.]
 அருகு = சமீபம். வி. 41. 93.
 அருகுதல் = அருகிவருதல். யாப். 15.
 அருங்கலை = அருமையான சாத்திரம். சிற. பா. 17. [வி. 121.]
 அருத்தாபத்தி = அருத்தத்தின் வரிசை.
 அருமந்தயின்னை = அருமருந்தன்ன பின்னை. கு. 267.
 அரும் = அருமையான. [வி. 121.] கு. 453.
 அரும்புதல் = மலர்தல். வி. 84.
 அருவா, அருவாவடத்தலைநாடு (அதன் வடக்கு) = கொடுந்தமிழ்நாடுகள். கு. 273.
 அருவி = மலையின் வீழ் அருவி. வி. 61. 64.
 அருள் = கிருபை. வி. 70. 93. கு. 384. (அரிய உள்ளம்.)
 அருபப்பொருள் = வடிவில்லாப்பொருள்.
 அரை உயிர். வி. 23.
 அரோ = அசைநிலை. வி. 116. கு. 373.
 அர் = பல்லோர் படர்க்கை விசுதி. கு. 140. 327. வி. 77.
 அலகு = செய்யுள் அலகு, எண் அளவு. யாப். 3. 4.
 அலங்கல் = மாலை. வி. 94.
 அலங்காரம். வி. 162.
 அலர் = மலர். சிற. பா. 5.
 அலவன் = நண்டு. யாப். 39.
 அலறுதல் = புலம்பல். வி. 79.
 அலி எழுத்து = ஆய்தம் ஆகிய எழுத்து.

அழைத்தல் = அழைச்செய்தல். யாப். 39.
 அழல் = மெய்யெழுத்து. வி. 7. இரவு. வி.
 70.
 வினைப்பகுதி. 'வி. 125. தொழிற் பெ
 யர் விசுதி. வி. 94. சாரியை. 108.
 கு. 244. ஒருமைத் தன்மை விசுதி.
 கு. 331. வியங்கோள் விசுதி. கு. 338.
 அல்லவை = தீயவை, (அறனல்லாத
 வை.) வி. 79. 95.
 அல்லல் = துன்பம். வி. 31. 79.
 அல்லால் = அல்லாமல். வி. 41. 125.
 அல்லவழி = [அல்லாதவழி.] வேற்று
 மை அல்லாதவழி. [வி. 125. 153.]
 அல்வழிச்சந்தி. கு. 152. 171. 176.
 வி. 22.
 அல்வழிப்புணர்ச்சி. கு. 152.
 அவ. வி. 123. (உ.)
 அவயவம் = அங்கம், உறுப்பு. கு. 276.
 அவற்றுள் = முன் சொல்லிய பலவற்
 தில். [வி. 71. 63.]
 அவனி = பூமி. வி. 86. கு. 424.
 அவா = ஆசை. கு. 31. வி. 27.
 அவாநிலை = சில சொற்களை வேண்டுகிற
 குறியை. (அவாவியநிலை. வி. 153.)
 அவாவதல் = ஆசைத்தல். வி. 87.
 அவிதல் = அழித்தல். வி. 137.
 அவிழ்தல் = கட்டவிழ்தல். மலர்தல்.
 வி. 93.
 அவை = சகை. வி. 26. 213. அஹேணைப்
 பன்மை. கு. 250. வி. 71. 213.
 அவையம் = அவை. கு. 276. வி. 86.
 [வி. 108.]
 அவ்வியயம் = வடமொழி இடைச்சொ
 ல். வி. 123. (உ.)
 அழல் = தீ. கு. 46.
 அழித்தல் = அழிக்கப்படு பொருள். கு.
 296.
 அழுகல் = அழுகியது. கு. 229.
 அழக்காறு = பொருமை. கு. 31. 384.
 [வி. 89. (H.)]
 அழக்கு = ஒசை. கு. 391.
 அழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.
 அழைத்தல் = விளித்தல். கு. 303.
 அளவு = மாத்திரை, அளபெடுத்தல். கு.
 307, 308. 310.
 அளபெழல் = ஒசைநிரம்பத்தத்தம்மாந்
 திரையின் மேற்பட்டொலித்தல். கு.
 91.

அளவடி. வி. 160. (அளவு + அடி.)
 அளவில் = அளவுக்குத்தக்கபடி. கு. 27.
 அளவு = மாத்திரை. கு. 72. 89. 101.
 பெருமைசிறுமைமுதலிய பிரமாணங்
 களால் வருபெயர். கு. 276.
 அளவை = எண்ணல், எடுத்தல், முகத்
 தல், நீட்டல், ஆகிய அளத்தல். கு.
 290.
 அளபெடை. வி. 14. கு. 91, 92. வி. 79.
 [அளவு + எடை. வி. 94. 96]
 அளவு = நரகம், நிரயம். கு. 457.
 அளவுதல் = கலத்தல். வி. 113.
 அளி = எளிமை. வி. 72.
 அளிய = எளிய. யாப். 39. [வி. 93. 121.]
 அனை = ஏழன் உருபு. வி. 63. வளை. யாப்.
 39.
 அனைமறிப்பாப்பு. கு. 458. [வளையில் மறி
 யும் பாம்பினுடைய. வி. 26.]
 அன் = பெண்பாற்படர்க்கை விசுதி. கு.
 140. 326. வி. 77.
 அள்ளல் = குழை சேறு. வி. 81.
 அற = இல்லாமல். நீங்க. [வி. 140.]
 யாப். 25.
 அறத்திறநிரியாப்படர்ச்சி = தருமத்தி
 னின்றும் வேறுபடாத நடை. கு. 46.
 அறம் = தருமம். கு. 443. வி. 60. 216.
 அறிஞன். வி. 95.
 அறியாமை. கு. 426. [வி. 94.]
 அறிபொருள் = அளவறியப்படுகிற பொ
 ருள். கு. 440.
 அறிவு. கு. 384. 426. [வி. 94.]
 அறிவாளன் = (அறிவு + ஆள் + அன்.)
 அறிவையுடையோன். கு. 434.
 அறு. வி. 159.
 அறுசுவை. கு. 386. வி. 27.
 அறுதல் = நீங்கல், ஒழித்தல். வி. 79.
 அறைதல் = சொல்லுதல். கு. 450.
 அற்குதல் = நினைபெறுதல். வி. 93.
 அற்பு. வி. 26.
 அற்புதம் = அநிசயம். சிற. பா. 5.
 அற்று = அதுபோல. கு. 95. வி. 41. 137.
 108, 109. அத்தன்மைத்து. கு. 164.
 ஓர்சாரியை. கு. 244, 245.
 அற்றற்றெழுக்குதல் = அறுபட்டு அறு
 பட்டு நடக்குதல். கு. 453. [அறு.
 வி. 86.]

அஞள். வி. 93.

அனை = அளவு. வி. 96. 93.

அனைத்து = அத்தன்மைத்து. கு. 156.
எல்லாம். கு. 209. வி. 93.

அனைய = போல. வி. 93. 109.

அன் = சாரியை இடைச்சொல். கு.
251. வி. 108. 65.

ஆண்பாற்படர்க்கை விசுதி. கு. 140.
325. வி. 77.

ஒருமைத்தன்மை விசுதி. கு. 331.

அன்பு = ஆர்வம். கு. 384. வி. 60. 212.
யாப். 63.

அன்மை = அல்லாத தன்மை. கு. 417.
[அல் + மை. வி. 94.]

அன்மொழி = அல்லாதவார்த்தை தொக்
கு நிற்பது. கு. 152. 410. வி. 157.

அன்றி = அல்லாமல், வினை எச்சக்குறிப்
பு. கு. 173. வி. 125. 93.

அன்றில் = ஒர் பட்சி. வி. 63.

அன்று = அல்ல என்னும் வினைக்குறிப்பு.
கு. 180. வி. 125.

அன்றோ = அல்லவோ. வி. 93. [வி. 125.
93. 112.]

அன்ன = ஒப்பன. கு. 19. வி. 109. கு.
408. வி. 63.

அன்னம் = அன்னப்பட்டி. கு. 451.

அன்னள். வி. 93.

ஆ

ஆ. பசு. வி. 61. 65. கு. 171. 248.

விளைஎச்ச விசுதி. வி. 86. (உச்யா.)

எதிர்மறை வினைமுற்றுவிசுதி. வி. 89.

வடமொழிச் சந்தியில் அ + அ = ஆ.
வி. 42. ஆகாரம் அகரம் ஆகும். வி. 41.

விளிவேற்றுமையின் இறுதி. வி. 64.

வடமொழி அவ்வியம். வி. 123.

(உ.) வினைப்பகுதி. வி. 82. (ஆகு.)

அகரச்சுட்டின் நீட்டல். கு. 163.

ஆக. வி. 60. 140. 120.

ஆகாரஐறுகள். கு. 171, 172.

ஆகாரவீற்று வினைமுற்றுமுதலிய. கு.
171.

ஆகிய = ஆன. பண்புருபு. கு. 406. வி.
119. 87. (ஆ. ஆகு.)

ஆகிலும். வி. 142.

ஆகுபெயர் = ஆகு பர்ச்சொல்.
கு. 269. 290. வி. 162.

ஆகுலம் = ஆரவாரம், ஒலி. வி. 93.

ஆக்கம் = ஆக்கப்பாடு. கு. 275. 357.
300. 364. 347. 446. பொருள். வி.
79. 86. 96. *

தமிழ்மொழி ஆக்கம். கு. 128.

வடமொழி ஆக்கம். கு. 146.

ஆக்கப்பாடு = விசுதிகள் சேர மொழி

உண்டாக்கப்படுந் தன்மை. கு. 275.

ஆக்கம் பெறுதல் = ஆக்கச் சொல்லிப்

பெறுதல். கு. 446.

ஆக்கல் = ஆக்கப்படு பொருள். கு.

296. எடுத்துக்கூட்டல். கு. 460.

ஆக்கியோன = கர்த்தா, ஊல்செய்தவன்.

கு. 47.

ஆங்கு = அசைநிலை. இடப்பொருள் ஆ

கிய இடைச்சொல். கு. 369.

போல. வி. 109.

அவ்விடம். வி. 93.

ஆசான் = குரு. கு. 37. 44.

ஆசிரியத்தனை. வி. 176. யாப். 19.

ஆசிரியப்பா. வி. 191. யாப். 66—74.

ஆசிரியவசனம் = ஆசிரியவசனங்களை எ

டுத்தெழுதுவது. கு. 21.

ஆசிரியன் = குரு. கு. 276.

ஆசை (ச. ஆசா) = ஆவல், இச்சை. கு.

384.

ஆடமை = ஆடும்மூங்கில். யாப். 38.

[வி. 153.]

ஆடரங்கு = ஆடும்படியான அரங்கம்.

வி. 120. [153.]

ஆடல் = கூத்தாடல். வி. 79. 120. வாவு

தல். வி. 86.

ஆடி = கண்ணாடி. கு. 18.

ஆடே = ஆண்கன்கன்பெயர். கு. 276. [ஆ

டுவோன். வி. 96.]

ஆட்சி. [ஆள் + சி. வி. 96.] உரிமை. வி.

33.

ஆண்டு = அவ்விடம். கு. 196. 443.

வருடம். கு. 276.

ஆண்டை = அவ்விடம். கு. 23.

ஆண்பால். வி. 53. கு. 276.

ஆண்பெயர் = உயர்நிலை ஆண்பாற்பெ

யர். கு. 276.

ஆண்மை = ஆண்டன்மை. கு. 264. 283.

தைரியம். வி. 92. [வி. 94.]

ஆசி = முதல். கு. 79. முதலான. வி.

158. கடவுள். வி. 27. 70. [162.] = ஆகு.

வி. 84.

ஆதியெழுத்து=வடிவெழுத்து.
 ஆது=ஆறன் உருபு. வி. 62. எதிர்மறை
 வினைஎச்சவிகுதி. வி. 90.
 ஆத்திரையன் = பெராசிரியன். தொல்
 காப்பியன்.
 ஆநின்ற = நிகழ்கால இடைநிலை. கு.
 143. வி. 80.
 ஆமை=கூர்மம். கு. 419.
 எதிர்மறைவிகுதி. வி. 90. 91.
 ஆம்பல்=அல்லி, செவ்வாம்பல். கு.
 290.
 ஆயம்=ஆதாயம். சூதாடுங்கருவி. வி.
 30.
 ஆயிடை. கு. 163.
 ஆயிழாய். வி. 64. [ஆய்+இழை. வி.
 153. 157.]
 ஆயிழையான் = தெரிந்தெடுத்த ஆபர
 ணங்களை யுடையவன். (ஆய்ந்த + இ
 ழை + ஆள். வி. 153. 157.)
 ஆயினும். வி. 142.
 ஆய்தம்=தனிநிலை எழுத்து. கு. 235.
 வி. 12. கு. 87.
 முப்புள்ளிஆகிய ஆய்தவெழுத்து. கு.
 251. 90.
 (அதின் வடிவு குலாயுத்தின் வடிவு
 எனக் காண்க.)
 உயராய்தம்=குறுகாத ஆய்தம். கு.
 60. 97. 61.
 ஆய்தக்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் கு
 றைந்தது. வி. 12. (G.) கு. 97.
 ஆய்தல்=ஆராய்தல். தெரிந்தெடுத்தல்.
 யாப். 87. 35. வி. 121.
 ஆரியம்=வடமொழி.
 ஆர்=அருமையான. வி. 121. வினைப்ப
 குதி (ஆர்தல்.) பலர்பால் விகுதி.
 வி. 77. கு. 327.
 ஆர்கலி=கடல். யாப். 61. [நிறைந்த
 ஓசை (உடையது) வி. 153. 156.]
 ஆர்க்கோடு = ஆர்க்கோடு=ஆத்திரைத்தி
 ன்கொம்பு. (ஆர் + க் + கோடு.) கு.
 116. 224.
 ஆர்தல்=நிறைதல். வி. 152.
 ஆர்த்தல்=சத்தித்தல், ஒலித்தல். வி.
 27. 79. கு. 391. கட்டல். கு. 272.
 ஆர்வத்தன்=விருப்பமுடையவன். கு.
 [40. ஆர்வம். வி. 93.]
 ஆர்வம்=ஆசை. வி. 95.
 ஆலயம்=தேவர் ஆலயம். வி. 33.

ஆல்=மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு.
 292. 297. வி. 59. 86. (உ.)
 ஓர்மரம். வி. 161. அசைநிலை. வி. 116.
 கு. 450.
 ஆவது. வி. 142. [95.]
 ஆவி=உயிரெழுத்து. கு. 63. 101. 159.
 75. வி. 2. ஆவி=உயிர். வி. 124.
 ஆழமுடைத்தாதல் = ஆழமான கருத்
 தை உடையதாதல். கு. 13.
 ஆழி=சமுத்திரம். வி. 155. வி. 96. (O.)
 ஆழ்தல்=அமிழ்தல். வி. 25. ஆழமா
 தல். வி. 79.
 ஆருதல் = ஆண்டுக்கொள்ளல், அப்பி
 யாசித்தல். வி. 70.
 ஆள்=ஆண்மகன்.
 பெண்பாற்படர்க்கை விகுதி. கு. 326.
 வி. 77.
 ஆறனுருபு=ஆறவேற்றுமை உருபுகள்.
 கு. 293.
 ஆறுவது வேற்றுமையின் உருபு. கு.
 300. [வி. 159. 65.]
 ஆறும்வேற்றுமை. வி. 62. 65. கு. 300.
 ஆறு=வழி, விதம். நதி. வி. 26. ஓர் எண்.
 வி. 159.
 ஆறுருபு=ஐமுதலிய ஆறுருபு. கு. 415.
 404.
 ஆற்ற=மிகவும். வி. 113.
 ஆற்றங்ககார. வி. 108.
 ஆற்றல்=வலிமை. கு. 53.=செய்தல்.
 வி. 143.
 ஆற்றுப்புணல்=ஆற்றநீர். கு. 453.
 ஆற்றெழுத்துக்கு=நடுவில் விடாது செல்
 லுகின்ற ஆற்றினது நீரோட்டம். கு. 19.
 ஆளுமம். வி. 142.
 ஆள்=பசு. கு. வி. 30. கு. 248.
 முன்றன் உருபு. கு. 297. வி. 59.
 ஆண்பாற் படர்க்கை விகுதி. கு. 325.
 வி. 77.
 ஓர்சாரியை. வி. 108. கு. 244.
 எண் பெயர்களோடு வருஞ் சாரியை.
 கு. 249.
 ஆன்ற. வி. 79.

இ

இக=மூன்றாம் அசை இடைச்சொல்.
 கு. 372.
 இகத்தல்=போகுதல். கு. 41. கடத்
 தல். சிந் பா. 4.

இகரக்கு=இகர எழுத்துக்கு. கு. 277.
[வி. 66.]

இகரக்குறுக்கம்=குற்றியல்இகரம். கு.
93. வி. 24.

இகரீட்சி=இகரம் இகாரமாதல். கு.
305.

இகல்=பகை. கு. 384.

இகழ்தல்=நிந்தித்தல். வி. 189.

இகுளை=தோழி. கு. 277.

இசின் = இறந்தகாலத்து இடைநிலை.
யாப். 9. 51.

[இ சாரியையுஞ் சின் இடைச்சொல்
லும் எனக்காண்க. கு. 373.]

இசைநிறை=ஒசையை நிறைத்து நிற்ப
வை. வி. 115. கு. 352. 354. 368.

இசை=பாட்டின் ஒசை. கு. 91. இரா
கம். கு. 101. சேர்வு. கு. 432.

சொல். கு. 401.

இசை எச்சம்=பெயர் வினை இடை உ
ரி என்னும் நால்வகைச் சொல்லுள்
ஒன்றும் பலவுந் தனித்துந் தொடர்ந்
தும் வரவேண்டிவது. கு. 401.

இசைத்தல்=ஒலித்தல். கு. 125. கூறுத
ல். வி. 89. கு. 387. சேர்த்தல். கு.
459.

இடக்கர் அடக்கல் = சொல்லத்தகாத
தை மறைத்துச்சொல்வது. கு. 267.

இடத்தே=இடத்தில். வி. 63.

இடத்தொகை. கு. 412.

இடப்பொருளுருபு = தம்மை ஏற்ற பெ
யர்ப்பொருளை இடப்பொருளுக்காக
ச் செய்கின்ற ஏழாம் வேற்றுமையின்
உருபு. கு. 302. வி. 63.

இடப்பொருள் = வினைமுதலின் தொழி
ற்காயினுஞ் செயப்படு பொருட்காயி
னும் இடமாகிய பொருளாம்.

இடம் = சொல் நிற்கின்ற மூன்று தா
னம். கு. 266. 416. வி. 54. இடத்தால்
வருபெயர். கு. 132. ஏழன் உருபு.
வி. 63.

எழுத்து பிறக்கும் இடம். 75—87.

இடவழு. கு. 416.

இடவாருபெயர். வி. 162. கு. 290.

இடி=அசனி. யாப். 34.

இடுகுறி = இடப்பட்ட அடையாளம்.
கு. 275. வி. 49. (ருடி.)

இடுகுறிப்பெயர். கு. 62.

இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் = பலபொ
ருளுக்குப் பொதுவாய் வரும் பெயர்.
கு. 62.

இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொ
ருளுக்குச் சிறப்பாய் வரும் பெயர்.
கு. 62.

இடுக்கண்=தன்பம். வி. 34.

இடுக்கு = நெருக்கம், தன்பம். கு. 460.

இடும்பை=பொல்லாக்கு. வி. 89. யாப்.
40.

இடை=இடைச்சொல். கு. 239. நடு.
கு. 57. 91. 253.

இடம். கு. 53. 302. வி. 63. 23.

இடை (நிலை) = எழுத்துகள் சொல்லின்
நடுவில் நிற்கும் இலக்கணம். கு. 57.
110—121.

இடை எழுத்து. கு. 94. வி. 10.

இடைகள் = நடுதரமானவர். வி. 86.

இடைக்கணம் = இடை எழுத்துகள்.
வி. 10.

இடைக்குறை. வி. 41.

இடைச்சொல் = பெயர் வினைகளுக்கு
அகத்துறுப்பாயும் புறத்துறுப்பாயும்
ஒன்றுபடுந் தன்மையது. வி. 107. கு.
352—373. 239.

(முன்னும் பின்னும் வரும், ஆயினும்
பெரும்பாலும் இடையிலே வருத
லால் இடைச்சொல்.)

இடைத்தொடர் = இடைச்சொற்கள் கூ
டிநிற்பது. கு. 152. 182. 415.

இடைநிலை = முதலிலிப்பகுதிக்கும்
இறுதிலிலி விசுதிக்கும் இடை நிற்ப
தால் இடைநிலை.

பெயர் இடைநிலை = பகுபதப்பெயர்
ச்சொற்களின் இடையில்நிற்பது.
கு. 141. வி. 95.

வினை இடைநிலை. கு. 133. 142—144.
வி. 123.

இடைமை = இடை எழுத்துகள். கு.
75. வி. 10.

இடையருது = இடைவிடாமல். கு. 424.
வி. 164.

இடையினம் = வல்லெழுத்திற்கும்
மெல்லெழுத்திற்கும் பொதுவாய் உச்
சரிக்கப்படுகிற எழுத்துகள். கு. 70.
வி. 10.

இடையுறு = உபத்திரம். தடை (இடை
யில் உறுவது.) வி. 96.

இடைப்பிறவரல் = நடுவிலே பெயர் வினைகளுக்குரிய பிறசொற்கள் வருதல். கு. 397. வி. 132.
 இடைப்பொருள் எட்டு. கு. 353.
 இடை மாணாக்கர் = நடுமாணாக்கர். கு. 38.
 இடையன் = இடைச்சாதியான். ஐவகை நிலத்தில் நடுவாகிய மூலலை நிலத்தில் இருப்பவன். கு. 276. (நினைகாண்க.)
 இணை = இரண்டு. யாப். 40.
 இணைக்குறள். யாப். 69.
 இணைநதியலல் = இரண்டெழுத்தோடு முத்தாய்க்குடி நடத்தல். கு. 149.
 இதழ் = உதழ். கு. 74. 78.
 இதற்கு முடிபு = இவ்விலக்கியத்திற்கு இவ்விலக்கணந்தான் முடிபு. கு. 257.
 இதன்பெற்றி = இதன் இலக்கணம். கு. 461.
 இததை = முன்னிலை அசை இடைச் சொல். கு. 372.
 இயிழ்தல் = ஒலித்தல். கு. 391.
 இமை = நிலைமக்கொட்டுதல். கு. 100. வி. 16.
 இயங்கியற்பொருள் = திரிகிறதாகிய சரப்பொருள்.
 இயங்குதல் = நடத்தல். கு. 450.
 இயம்புதல் = சொல்லுதல். கு. 36. 56.
 இயலுதல் = வருதல். கு. 121. 128. 131. நடக்கல். கு. 360. 392. 446. யாப். 90.
 இயல் = ஒரு சாதிப்பொருள்கொண்டது. அங்கம். ஒத்து. உறுப்பு.
 இயல்பின்விகாரம் = விதித்தயியல்பிலே விகாரமாதல். கு. 255.
 இயல்பு = சபாவம். கு. 100. 136. 151. இயல்புப்புணர்ச்சி. கு. 153. வரலாறு. கு. 4. 160. 178. 179. 201. 165. 172. 173. 176.
 இயல்புச்சந்தி = விகாரயின்றிப் புணரும் புணர்ச்சி. கு. 153. வி. 19.
 இயற்கை = தன்மை, சபாவம். கு. 253. வி. 59. [96.]
 இயற்கை அளபெடை = விகாரத்தால் வராத அளபெடை. கு. 91.
 இயற்கைப்பொருள் = முதான்றுதொட்டு இயல்பாய் வழங்கிவருகின்ற பொருள். கு. 445.
 இயற்சீர். வி. 174.

இயற்சொல் = யாவருக்கும் வழக்கமாய்த் தெரியுஞ்சொல். கு. 270. வி. 43.
 இயற்பெயர் = சிறப்பில்லாத இயல்பானபெயர்.
 இயற்றமிழ் = சுத்ததமிழ்.
 இயற்றுதல் = செய்தல். கு. 450. வி. 164. யாப். 92.
 இயற்றுதற்கருத்தா, குலாலன்குடத்தை வளைந்தான் எ-ல் குலாலன் எ-து இயற்றுதற்கருத்தா.
 இயற்றும்வினைமுதல் = செய்யுங்கர்த்தாகருவியைத் தொழிற்படுத்தவது.
 இயைதல் = பொருந்தல். கு. 274. (இசை.)
 இயைபு = புணர்ச்சி. கு. 97. (இசைவு.) யாப். 38.
 இயையப்புணர்த்தல் = பொருந்தும்படி புணர்க்கை. கு. 239.
 இயைவன = வழங்குவன. கு. 274.
 இரக்கம் = உருக்கம். கு. 384.
 இரக்கு = ஓசை. கு. 391.
 இரங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.
 இரட்டுமொழிதல் = ஒரு வாக்கியத்தில் இரண்டுபொருள் படச்சொல்லுதல். கு. 14.
 இரட்டைக்கிளவி = இரட்டைச் சொல். கு. 437. ஒலிக்குறிப்பில்வரும் இரட்டைமொழி. (உ-ம்.) மொடுமொடுத்தது, கறுகறுத்தது.
 இரட்டல் = ஒலித்தல். கு. 391. (இரட்டையாதல்.)
 இரட்டு = இருமடங்கு. இரட்டுறாறு = இருறாறு. கு. 61.
 இரத்தல் = யாசகஞ்செய்தல். வி. 124. கு. 448.
 இரப்புரை = இரத்தற்கு வருகிற சொற்கள். கு. 448.
 இரவு = இராத்திரி. கு. 450.
 இரிதல் = ஒழிதல். சிற. பா. 6.
 இரிஇ. வி. 70.
 இரு = பெரிய. வி. 157. இரண்டு. வி. 159.
 ஓர்வினைப்பகுதி. வி. 24. (உ, ஈ.) 89. 92.
 இருகால் = இரண்டுதரம். கு. 42. [வி. 159.]

இருநிலை உயர்நிலை, அரிநிலை. கு. 390-397.

இருநை=பருவம். கு. 276. [S. Ritu.]
பருவத்தால் வருபெயர். கு. 276.

இருபால்=இரண்டுவகை. கு. 128.

இருபாற்று = இருபாறையுடையது. கு. 289. [வி. 93.] [கு. 57. காண்க.]

இருபான்=இருபது. கு. 197, 249.

இருபெயரொட்டுப். பண்புத்தொகை =
இரண்டெயர்கள் கூடும் இடத்து
கூடிய என்னும் பண்புருபு தொக்கு
நிற்புவை, கு. 406.

இருபெயர்=பொதுப்பெயர், நெய்ப்புப்
பெயர். கு. 406.

இருமை=இம்மைமறுமைகள். யாப். 55.

இருதன்மை. [வி. 159. 94.]

இருமைக்குறில் = உயிர்க்குறில், உயிர்
மெய்க்குறில். கு. 126. [வி. 154.]

இருவாறால் = கடவுள், பின்னவன் என்
னும் இருவராற் செய்யப்பட்ட முத
னால் வழிநால். கு. 8 [வி. 152.]

இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை தணிவு =
இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டா
ள் ஒன்றைக்கி ஒன்றைத் தணிந்து
எடுத்திக்கொள்ளுதல். கு. 11.

*இருவழக்கு = உலகவழக்கஞ் செய்யுள்
வழக்கம். கு. 442.

இருவழி = வேற்றுமைவழி, அல்வழி. கு.
214. 227. [கு. 152.]

இருளல் = அந்தகாரமாதல். வி. 82. [இ
ருள். வி. 76.]

இருள் = அந்தகாரம், இருட்டு. வி. 93.
(இரவில் உள்ளது.)

இரை = ஆகாரம். யாப். 39. ஓசை. கு.
391.

இரைத்தல் = சந்தித்தல், ஒலித்தல். கு.
391.

இர் = பன்மை விருதி. வி. 69.
முன்னிலை விருதி. வி. 77. கு. 140. 337.

இலகல் = விளங்கல். சிம. பர. 2.

இலக்கணம் = இலக்கியத்தின் அமை
தி. கு. 141. வி. 1 (உ.) முகவுரை. (ச.)
தேவலட்சணம். (காப்பு.)

இலக்கணப்போலி = இலக்கணமுடைய
யதபோல்வருவது. கு. 267.

இலக்கியம் = அறிவுடையோராலே நிய
மிக்கப்பட்ட புராணகாவியங்கள். கு.
141. முகவுரை. (ச.)

இலக்குதல் = பிரகாசஞ்செய்தல். முக.
இலன். வி. 93. 125.

இல்கான் = இல்லாதவுரை. வி. 88. [வி.
125. 96. 84.]

இல் = ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 125. கு. 40,
வேற்றுமைப்பகுதி. கு. 299. வி. 61. 68.

வினை எச்சவிருதி. வி. 86. கு. 349.
கீழ். கு. 320.

இல்பொருள் உண்மை. வி. 204.

இல்லம் = வீடு. (இல.) வி. 26. [வி. 96.]

இல்லறம் = வீட்டிற்குரிய கடமைகள்.
வி. 216.

இல்லிக்குடம் = ஓட்டைப்பாணை. கு. 38.
நீர் வார்க்குந்தோறும் சீழிழிந்திரம்
பாதது. [இல்லி = சில்லி.]

இவறுதல் = உலோபமுடைமையாதல்.
வி. 35.

இவ்விரண்டு = இரண்டிரண்டு. கு. 71.

இழத்தல் = வீணாகப்போக்கடித்தல். வி.
79.

இழி இருபால் = அரிநிலையில்வரும் இர
ண்டபால். கு. 350.

இழிதல் = விழுதல். வி. 61. தாழ்தல்.

இழிநிலை = அரிநிலை. கு. 245.

இழிந்தோன் = தாழ்ந்தோன். கு. 448.
[வி. 95.]

இழிபு = தாழ்வு. யாப். 31. [வி. 94.]

இழிப்பு = பழிப்பு. கு. 420. [வி. 94.]

இழக்கம் = இழிவு. வி. 86.

இழக்கல் = வழுவதல். கு. 420. யாப். 1.
வழக்குநிலம். வி. 41.

இழக்கார் = வழுவாது கூறுவார்கள்.
கு. 426.

இழக்கு = வழு, தப்பு. வி. 143.

இழை = படுசென்றுல். கு. 24.
ஆபரணம், வி. 121.

இழைத்தல் = சியமித்தல். வி. 89. ஒழு
கல். யாப். 68.

இன = இனியு = இளம் = இளமையான.
வி. 121.

இளங்கண்ணன் = இளையகண்ணையுடை
யவன். கு. 433. [வி. 121. 93.]

இளமை = இளமையுடையது = இளமைப்பருவம்.
வி. 121. கு. 384.

இறத்தல் = கடத்தல். கு. 109. மரித்தல்.

இறந்தகாலம் = போனகாலம். கு. 142.

இறந்தது விலக்கல் = முன்புள்ளதாய்ப்
பின்பு வழங்காதாயின் அதனைவிலக்கு
தல். கு. 14.

இறப்பு=போடலாம். கு. 145. 423.

[வி. 94.]

இறல்=சாவு. வி. 164.

இற்றுப்போதல். அழிதல். வி. 191.

இறுதல்=முடிதல். யாப். 87. கு. 256.

இறுதி=கடைசி. கு. 94. 122.

கடைநிகை. கு. 256.

இறுதிஅழிவு=இறுகெடுதல். கு. 311.

இறுதிரிகை=இற்றிலே நிற்பது. [வி. 96.]

(செய்யும் என்பதில் இறுதிரிகை கால
ங்காட்டும்.)

இறுதிப்போலி=கடைப்போலி. கு. 122.

இறுத்தல்=செலுத்தல், ஒடித்தல், சே
ரல். யாப். 33.

இறை=கடவுள். வி. 95.

விடை. கு. 427.

இறைஞ்சுதல் = தெரவுதல். (காப்பு.)
கு. 453.

இறைத்தல்=சிதறல். யாப். 36.

இறைவழு. கு. 416. விடைவழு.

இறைவன்=கடவுள். வி. 63.

புருடன். யாப். 39. [இறை + அன்.
வி. 93.]

இற்று=ஓர்சாரியை. கு. 244. இத்தன்
மைத்தா. கு. 445. 461.

இற்றை. வி. 26.

இன = இவைபோல்வன பிற. [இன்ன.
வி. 41.] கு. 343.

இனக்குறில் = நெட்டெழுத்திற்கினமாகி
ய குற்றெழுத்தா. கு. 91.

இனமணி=[ஒரு] சாதிமணி. கு. 16.

இனமிகல்=வருமெழுத்திற்கு இனமான
எழுத்தா மிகுதல். கு. 136.

இனமொழி. கு. 427. (ஓர்இறை: இதை
ச்செய்யேன், எ-கு வேறென்றைச்
செய்வேன்.)

இனம்=சேர்க்கை, கூட்டம். கு. 71. வி.
11. (F.)

பந்துக்கள். வி. 596.

இனிய=இன்பமான. வி. 34. [93.]

இனைத்து=இப்படி. கு. 197. [வி. 93.]

இனைய=இவைபோல்வன பிற. கு. 26.
136. 354. [வி. 93.]

இன்=கிந்தனம் வேற்றமைஉருபு. கு. 292.
இனிமையான. வி. 30. யாப். 38.

வினைஞ்ச்சவிகுதி. வி. 86. கு. 343.

சாரியை. வி. 65. 93. 108. கு. 244.

இன்பம்=ஹம்பயன் ஒன்று. கு. 10. கு.
384. வி. 218.

இன்றி=இல்லாமல். வி. 93. 125.

இன்றி அமையாத=இல்லாமல் தீராத.
கு. 23.

இனறு=இன்றைக்கு. வி. 25. 93.

இல்லாதது. வி. 125.

இன்ன=இவைபோல்வன. கு. 135. 280.
வி. 5.

இன்னணம்=இவ்வகையாய். கு. 392.

இன்னதல்லிதுவென மொழிதல் = சந்
தேகப்பட வந்தவிடத்து "இது அன்று,
இதுதான்" எனத் துணிந்து சொல்லு
தல். கு. 14.

இன்னல் = துன்பம். வி. 124. 164.
(இன் + அல்.)

இன்னன=இவைபோல்வன. கு. 276.
277. 279. 282. 314. 353.

இன்னு=தினம். வி. 38. 93.

இன்னுது=தினமயுள்ளது. வி. 34.

இன்னுய்=இல்லாததாக. கு. 44.

இன்னுள் தீ. வி. 5.

இன்னிசை. வி. 190. யாப். 59.

இன்னிசைவெண்பா. யாப். 59.

இன்னினியே=உடனே.

ஈ

ஈ = முன்னிகை அசையாகிய இடைச்
சொல். கு. 372.

வினைப்பகுதி. கு. 448.

நெட்டெழுத்தா. கு. 65. வி. 4.

ஈஇர்=ஓர்=ஓரமான. யாப். 39. [வி.
121.]

ஈகை=தானம். வி. 203. [94.]

ஈங்கு=இவ்விடம். வி. 72.

ஈசன்=ஆசிகடவுள். வி. 112.

ஈட்டம்=கூட்டம். திரன். தேட்டம். கு.
300. [இட்டல். வி. 96.]

ஈண்டல்=சேர்தல். கு. 460.

ஈண்டு=இண்டை=இவ்வுலகம். கு. 73.
யாப். 55.

ஈதல்=கொடுத்தல். கு. 34. 387.

கற்பித்தல். கு. 36.

ஈம்=சுகுகாடு. கு. 223.

ஈரடை=ஓர்ஈடு அடைமொழிகள். கு.
444.

ஈரறிவுயிர்=இப்பி,சங்குமுதலிய.கு.378.
ஈரெச்சம்=பெயரெச்சம், வினைஎச்சம்.
கு. 351. 397. 415.
ஈரேவல்=இருவரை ஏவுதல். கு. 138.
ஈரைக்குற்றம்=பத்துக்குற்றம். கு. 12.
ஈர்=இரமான. [வி. 121.] யாப். 39.
இரண்டு. வி. 159. கு. 457.
ஈர்ந்=இரம். கு. 224. யாப். 34. கு. 450.
ஈர்த்தல்=இழுத்தல். வி. 27.
ஈரழிதல்=கடைசியில்கெடுதல்.கு.307.
308. 313.
ஈறு=இறுதி, கடை. கு. 67. 97. 107. 137.
ஈறு(நிலை)=எழுத்துகள் சொல்லின் க
டைசியில் நிற்கும் இலக்கணம். கு.
57. 107—109.
ஈறுபோதல் = சொல்லின் கடைசியில்
கெடுதல். கு. 307.
இறுதிவிசுதி சீக்கல். கு. 136.
ஈற்றசை = சொல்லின்கடைசியில் நிற்
கும் அசை இடைச்சொல். கு. 354.
(முதற்கணவராது.)
ஈனல்=தருதல். வி. 112. கு. 453. பிறப்
பிதீதல். வி. 82. கு. 317.

உ

உகரக்குறுக்கம்=குற்றியல் உகரம். கு.
60. 94. வி. 15.
உகுதல்=உதிர்ந்தல். வி. 110.
உக்குறன்=குற்றியல் உகரம். கு. 164.
வி. 15. கு. 94. 99.
உச்சி=தலை. கு. 74. சிகரம். கு. 152.
உகுற்றல்=முயற்செய்தல். வி. 79.
உடம்படுமெய்=நிலைமொழி இற்றிலும்
வருமொழிமுதலிலும் இருக்கிற உயிர்
கள் உடம்படுதற்பொருட்டு இடை
யே வரும் மெய். கு. 162. வி. 23.
உடம்பு(உடல்.)=தேகம். கு. 268.
மெய்யெழுத்து. கு. 59.
உடனுதல்=வருத்தப்படுத்தல்.யாப். 44.
உடனுயிர்=உடல்கொள் உயிர்=உட
லோடு கூடிய உயிர். கு. 384. 385.
[வி. 157.]
உடல்=மெய்யெழுத்து. கு. 204.
உடனிகழ்ச்சி=வினையொண்டு முடிகிற
பொருளினது தொழில்போன்ற தொ
ழிலைத் தன்னிடத்திலும் உடனிகழ்கி
றதாக உடையது. கு. 297. வி. 59.
[உடன் + நிகழ் + ச்சி. வி. 96.]

உடனிலை மெய்யமயக்கம் = எழுத்துகள்
தன்னைதொன் கூடுங் கூட்டம். கு.
110. 118.
உடன்படல் = பிறர் கீதத்திற்குத் தான்
உடன்படல். கு. 11.
உடைதல்=ஒடிதல். வி. 65. கு. 458.
உடைத்தல்=ஒடித்தல். கு. 459.
உடைமை=உடைமைப்பொருள். கு.
296.
செல்வம். கு. 434.
உடைய, உடை, உட. வி. 62. 93.
உணங்கல்=உலர்ந்தல். வி. 89.
உணரல்=உணர்ந்தல்=அறிதல். வி. 93.
கு. 272. 449.
உணர்த்துதல்=அறிவித்தல். கு. 29.
உணர்வியல்=அறிவுமயம். கு. 382.
உணர்வின்மேற்றல் = அறிவில்லாமற்
கொள்ளல்.
உணர்வு=உணர்ச்சி. கல்வி. அறிவு. கு.
268. 458. வி. 5.
உண்=வினைப்பகுதி. வி. 105.
உள் என்பதின் விகாரம். வி. 36. 39.
உண்டி=உணவு. வி. 27.
உண்ணல்=பொசித்தல். கு. 467.
உதாரணம்=திருட்டாந்தம். கு. 21.
உத்தி=யுத்தி, புத்திபுட்பம். கு. 4. 14.
உப. வி. 123. (உ.)
உபசர்க்கம். கு. 123. (உ.)
உம் உந்தாகல்=உம் விசுதியானது உந்து
எனத்திரிதல். கு. 341.
உம்மை=மறுமை. வி. 189. [வி. 5.]
உம்மை எச்சம். கு. 358. 359.
உம்மை எட்டு=உம் என்னும் இடைச்
சொல் எட்டுவகைப் பொருளைத்த
ரும். கு. 152. 357. 360. 409. 440.
வி. 113.
உம்மைத்தொகை. கு. 409. 413. வி. 156.
உயராய்தம் = தன் அமைத்திகையிற்
குறுகாதது. கு. 61. 97. [உயர்ந்த.
வி. 153.]
உயர்தல்=மேலாதல். வி. 72.
உயர்நிலை = வானவர், மனிதர், நரகர்,
ஆகிய மூன்றுநிலைத்தாரும் உயர்ந்த சா
தி. கு. 261. 413. 418.
உயர்நிலைப்பெயர்=உயர்ந்தகுலப் பெ
யர். கு. 259.
உயர்முப்பால்=உயர்நிலைநிலைவருமூன்
றுபால்கள். கு. 349.

உயர்வு=உயர்ச்சி, மேம்பாடு. வி. 93.
[வி. 94.] கு. 420.

உயல்=மிஞ்சிநுத்தல். வி. 35.

உயிரல்பொருட்டுணம்=வட்டம், சதுரமுதலியவாம். கு. 386.

உயிரல்பொருள்=அறிவுமயமாம். உயிர் ஒன்றுமேயன்றி உடம்புமுதலிய உலகத்துப்பொருள்களெல்லாம் ஆம். கு. 382. 386.

உயிரளபு = உயிரளபெடை, உயிர் எழுத்துகள் அளபெழுமிதது. கு. 60. 91. வி. 14. [எடை, எடுத்தல். வி. 96.]

உயிர்இற்றுப்புணரியல் = உயிர்எழுத்துகள் சொல்லின்கடைசியல் சேர்ந்து நிற்குந் தன்மையைச் சொல்வது. கு. 162—203. வி. 23—28.

உயிர்=உயிரெழுத்து. கு. 59. 204, 205. சீவன். கு. 268.

உயிர்எழுத்து=அச்சு. ஆவி. வி. 2. கு. 63.

உயிர்க்குணம்=அறிவுமுதலிய முப்பத்திரண்டும். கு. 384.

உயிர்த்தல்=மணஞ்செய்தல். வி. 86. பிறப்பித்தல். வி. 81.

உயிர்த்தொடர்=உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து வருவது. கு. 182.

உயிர்நிலை=சீவன். கு. 457. உடல். உயிர்நிற்கும் நிலை.

உயிர்மெய்=உயிரெழுத்தும் மெய்யெழுத்துக்கூடி இருக்கிற எழுத்து. கு. 60. 89. 169. வி. 13.

உய்த்தல்=சுகத்தொழுத்தல். வி. 112.

உய்த்தல் = செலவழித்தல். வி. 86. கு. 421.

செலுத்தல். கு. 385. வி. 156. 152.

உய்த்தணரவைப்பு = சில சூத்திரவிதிகளைக்கொண்டு உலகமகையாமல் சொல்லுதல். கு. 13.

உரம்=மார்பு. கு. 74. 75. வலி. 25.

உரவோர்=பெரியோர். 253. வல்லமையுள்ளவர். வி. 86.

உரன். வி. 63. வல்லமையுள்ளவன்.

உரி=உரிச்சொற் புணர்ச்சி. கு. 415.

பண்புத்தொடர். கு. 152. 239.

உரிஇயல்=உரிச்சொல்லானது பொருளினது குணப்பணிபு தொழிற்பண்புகளை விளக்கின்றதால், உரிஇயல். வி. 118—121. கு. 374—392.

உரிச்சீர். வி. 175.

உரிச்சொல் = பொருட்டுரிமை பூண்டி வருஞ்சொல். கு. 374. வி. 47.

உரிச்சொற் பகாப்பதம். கு. 131.

உரித்து=உரியது. கு. 168. வி. 93.

உருபு, வேற்றுமை உருபு. கு. 241.

உருப்புபுணர்ச்சி. 253. 254.

வேற்றுமையின் அயவயம். கு. 293. 395. 396.

உருப்புபுணரியல் = வேற்றுமை உருபுகள் நிலை மொழியோடு வருமொழிபுணருஞ் செய்கையைக் காட்டுவது. கு. 240—257.

உருபுமயக்கம். வி. 137. கு. 317.

"ஓர் உருபின் பொருளெடு தன் பொருள் விடுத்தல்மயக்குதல்."

(உ-ம்.) மணலுஞ்சுந் எ-கு மணற்கீற.

உரும்=இடி. கு. 223.

உருவகஉவமை=உருவகமும், உவமையும் எனஇரண்டும். கு. 451.

உருவகவணி. வி. 205.

உருவம்=[எழுத்தின்]வடிவு. கு. 57. 98.

[உரு, உருவு.]

உருவு=உருவம். வி. 91. கு. 407.

உருவு உவமைத் தொகை. கு. 407.

உருளுதல்=உருண்டையாதல். கு. 459.

உருள்=சக்கிரம். வி. 91. 191.

உரைஅசை=உரையசைப்பொருள். கு. 370.

உரைகாரன்=தன்னுலுக்கு உரைசெய்தவன். கு. 51.

உரைகோளானன்=சொல்லும் உரைமுழுமையும் மனத்தாட்டுகொள்ளவல்ல அறிவானன். கு. 37.

உரைத்தாமென்றல் = இது முன்சொன்னுமென்றல். கு. 14.

உரைத்தமென்றல் = இவ்விதி பின்பு சொல்வோமென்றல். கு. 14.

உரையாசிரியர் = தூலுக்குஉரை எழுதுவோன்.

உரையிற்கோடல் = தூலிற் சொல்லாதிருந்தும் உரியபொருளை உரையிற்கொள்ளுதல்.

உலகமகையாமை=உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளாமை; அல்லது, உலகமகையில்லாமற் சொல்லல்.

கு. 13.

உலகம். (3). 72. 93. [கு. 148.]

உலகியல் அறிவு=உலகநடையை அறியும் அறிவு. கு. 26.
 உலகு=உலகம். [வி. 17.] வி. 72. 93.
 உலத்தல்=கெடுதல். வி. 157. கு. 460.
 உவத்தல்=மகிழ்தல். வி. 114.
 உவப்பு=சந்தோஷம். கு. 384. 420. [வி. 94.]
 உவமஉருபு=வினை, பயன், மெய், உருவு என்பவற்றைப்பற்றி வருகிற உவம உருபுகள். கு. 407.
 உவமத்துருபு=போலமுதலிய உவமை உருபுகள். கு. 408.
 உவமத்தொகை = உவமையுருபுகள் மறைந்து நிற்பவை. கு. 407.
 உவமப்பொருவு = ஒன்றினொன்று சமமாக உணர்த்துவது.
 உவமன். வி. 112.
 உவமை அணி. வி. 204.
 உவமை ஆகுபெயர்=உவமையினால் வருகிற ஆகுபெயர். கு. 290. வி. 162.
 உவரி=கடல். [உவர். வி. 96.]
 உவர்=கடல். வி. 81.
 உவ்வறு=உகரம்பெறுவாம். கு. 230.
 உவ்வறும் = உகரச்சாரியைப்பொருத்தும். கு. 207.
 உழத்தல்=துன்பப்படுத்தல். யாப். 39.
 உழப்பித்தல்=துன்பப்படுத்தல். வி. 31.
 உழப்பு=(எழுத்திற்குரிய மூலகை ஒலி) முயற்சி. கு. 88.
 உழுதல்=உழுதுகொள்ளல். வி. 82.
 உழுநர். வி. 95. (உழு.)
 உழை, உழி=ஏழன்உருபு. வி. 63. இடம். வி. 93.
 உளி=ஏழன்உருபு. வி. 63. கு. 302.
 உள்=ஏழன் உருபு. வி. 63. வினைப்பகுதி. வி. 125. 25.
 உள்வளி=உள்ளேநின்ற உதானன் என்னும் காற்று. கு. 74. (உள் + வளி.)
 உள்ளம்=மனம், அந்தக்கரணம். வி. 93. [உள்ளே இருப்பது. வி. 96.]
 உள்ளுதல்=நினைத்தல். கு. 25. வி. 81.
 உறங்கல்=நித்திராசெய்தல். வி. 23. 89.
 உறந்தை=ஓர்ஊர். கு. 456.
 உறழ்=வி. 109. கு. 408.
 உறழ்ச்சி=விகற்பம்.
 உறழ்தரல் = பெருக்கல். கு. 240.

உறழ்தல்=பொருத்தல். கு. 217.
 ஒத்தல். கு. 122. 124. 408.
 விகற்பித்தல். 224.
 உறழ்தல்=ஒன்றினொன்று மிகுஞ்ச் சமமாகாமல் மாறுபடல்.
 உறழ்பொருவு = உயர்வுதாழ்வுகளை உணர்த்துவது.
 உறழ்வு=விகற்பம். கு. 203.
 உறு=மிகுதி. கு. 272. 388. மிகுந்த. கு. 61. உண்டாகும். [வி. 153.] வி. 12].
 உறுதல்=பொருத்தல். கு. 70. 74. 77. 81. வி. 145. 121. கு. 443.
 உறுப்பு=அங்கம், அவயவம். கு. 4. 300. சினைப்பெயர். கு. 276.
 உறைதல்=இருத்தல், நடத்தல். வி. 25.
 உறைபதி=தங்குமிடம். வி. 41.
 உற். வி. 123. (உ.)
 உற்றறுரைத்தல்=ஓர் இறை. கு. 427. (உண்டானதைச் சொல்லுதல்.)
 உற்றறிதல்=பரிசுத்தை உணர்தல். கு. 377.

உள

உள=தசை, மாயிசம். வி. 65.
 உளக்கம்=மன உறுதி, முயற்சி. வி. 79. கு. 384.
 உளக்குதல்=ஏறுதல். வி. 17.
 உளக்கு=மிகுதி.
 உளக்குதல்=மிகுதல். வி. 76.
 உளன்=உணவு. வி. 82. [வி. 96.]
 உளருணி=ஊரார்க்குப் பொதுவான ஊற்று. வி. 87. [ஊர் + உண் + இ. வி. 96.]
 உளர்=ஊரால் வருபெயர். கு. 276.
 உளர்கிழான் = [ஊர்கிழவன்.] மருதநிலத்தலைவன். கு. 434.
 உளர்தல்=ஏறுதல். கு. 94. 196. 336.
 உளர்வினை=விதி. தெய்வம். வி. 125.
 உளறு=திமை, இடையூறு. வி. 153. பரிசம். கு. 386.
 உளற்றுக்கோல்=ஊன்றுகோல். வி. 41.
 உளன்=மாயிசம். கு. 216. 457.
 உளன்றல்=ஊன்றிநிற்பல். வி. 27. கு. 458.

எ

எ. வி. 2. 3. 6. கு. 64. 67. 77. 106. 108.
 எஃகு=எகு, கூர்மை. கு. 90. 94.
 எகரவினா=எ-என்னும் வினாச்சொல். கு. 163.

எங்கு=எங்கே=எவ்விடம். வி. 6. கு. 451.
எச்சம்=குறையு. கு. 322. 351. 340-348. 353. 357. 397. 4398.
சொல்லொழிபு. கு. 401.
சொல்லெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகை. கு. 401.
எஞ்சல்=சுருங்கல். கு. 23—24. 257. ஒழிதல். கு. 340. 422.
குறைதல். யாப். 88.
தொக்குநிற்பல். வி. 27. (L.)
எஞ்சாமை=குறையாமை. வி. 203. [94.]
எஞ்சிய=மற்றவைகள். கு. 422. [95.]
எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக்கூறல்=சொல்லாதனவுற்றிற்குச் சொல்லியவற்றுல் இலக்கணம் பொருந்தச்சொல்லுதல். கு. 14.
எஞ்சு=எச்சம். கு. 173.
எடுத்த மொழியின் எய்தவைத்தல் = எடுத்துச் சொன்ன சொற்களிலேதானே தான் சொல்லும் இலக்கணம் பொருந்தவைத்தல். கு. 14.
எடுத்தல்=எடுத்தல் அளவை. கு. 409. உயர்த்திக்கூறுதல். கு. 88.
எடுத்தல் அளவை = தூக்கிறுக்குதல். 409.
எடுத்துக்காட்டல் = தான் சொல்லப்படும் இலக்கணம் அமைந்த சொற்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 14.
எடுத்துக்காட்டுரை = உதாரணம். கு. 211.
எடுத்துக்காட்டுவமை. வி. 204.
எட்டனுருபு = எட்டாம் வேற்றுமையினுடைய உருபுகள். கு. 303. [வி. 65]
எட்டாம்வேற்றுமை. வி. 64. கு. 303-314.
எட்டுக்கோள் = ஆற்றுநீர், மொழிமாற்று, நிரலிறை, விழ்ப்புட்டு, தாப்பிசை, அமைறிப்பாப்பு, கொண்டுகூட்டு, அடிமறிமாற்று என்பனவாம். கு. 452.
எட்டுருபு = பெயர், கி, ஆல், கு, இன், அது, கண், விளி என்பனவாம். கு. 292.
ஏண் = எட்டென்றும் எண். கு. 158. 193. வி. 82. 159.
எழுத்துகளின் கணக்கிலக்கணம். கு. 57.
எண்ணிடைச்சொல், கு. 359. 360. 362.

எண்மையான = எளிய. வி. 34. [121.]
எண்ணிநிற்கிறபலசொற்கள். கு. 430.
எண்ணுல்வருபெயர். கு. 276.
எண்ணிறை = எட்டுவிடைகள். கு. 427.
எண்ணுப்பெயர்கள். வி. 159.
எண்பொருள் = எண்ணப்பட்ட பொருள். கு. 361
எண்மூவெழுத்து = இருபத்துநான்கு எழுத்துகள். [எண் + மூ + எழுத்து.] கு. 158.
எதிரதுபோற்றல் = மூன்பில்லாததாய்ப்பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல். கு. 14.
எதிர் = பகை. கு. 135. எதிரிடை. கு. 455.
உத்தரம். வி. 84.
எதிர்மறுத்தல் = எதிர்த்துத்தல். கு. 395.
எதிர்மறை = எதிர்மறைவினை, எதிர்த்துத்தல். கு. 329. 353. 355. வி. 82-92.
எதிர்மறை எச்சம். கு. 401;
எதிர்மறைவிருதி = எதிரேநின்று அவ்வினையை மறுப்பவைகளின் கடைநிலை.
எதிர்வு = எதிர்காலம். வருங்காலம். கு. 423.
எதகை. வி. 182. *
எந்தை = தந்தை. வி. 74.
எம். வி. 72.
எம்பி = தம்பி. வி. 74.
எயிறு = பல். வி. 79.
எயினர் = வேடர். [எய்.]
எயின் = வேடர்சாதி. கு. 212.
எய்தல் = பெறுதல். கு. 98.
பொருந்தல். கு. 125.
அடைதல். கு. 458.
வருதல். கு. 498.
எய்துபெயர் = ஏற்கும்பெயர்கள். கு. 303.
எய்த்தல் = இனைத்தல். வி. 86.
எரி = தீ. வி. 82. 192. [வி. 96.]
எரிதல் = வேதல். கு. 451. [வி. 153.]
எல்லாம் = மூன்றிடத்திற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 285. 245. வி. 67.
எல்லாரும், எல்லீரும். கு. 246.
எல்லை = அளவு. கு. 436.
எல்லைப்பொருள். கு. 299. 319. வி. 61.
வரையிலும். கு. 414.
பொருள்க்கம். கு. 47.

எவன் = என்ன. கு. 350, வி. 6. 86.

எழில் = அழகு. வி. 156.

எழுதல் = எழுப்பதல். கு. 74. 100.

எழுத்ததிகாரம் = எழுத்தில் அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணமாகிய இரண்டையும் உணர்த்திய அதிகாரம்.

எழுத்தியல் = எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை யுணர்த்திய இயல். கு. 56.

எழுத்து = எழுதப்படுவது, இரேகை, வரி, பொறி, இலேகை, அக்கரம். தன்னையுணர்த்தினால் எழுத்து; பிற பொருளை யுணர்த்தினால் சொல். கு. 128.

எழுத்துமுறைமை. கு. 56.

எழுபான் = எழுபது. கு. 61. 249.

எழுமதம் = எழுமகைமதம். கு. 4. 11.

எழுவாய். கு. 295. 415. வி. 128.

முதல். கு. 422. 456.

முதல்வேற்றுமையினது வடிவம். கு. 295.

“பெயர்முழுதது உம் உருபய எழுபாய்.”

எழுவாயுருபு = திரிபில்லாத பெயர்ச் சொல். கு. 291. 294.

எழுவாய்ச்சந்தி. வி. 27. [L.]

எளிதிவில்லது = எளிதாகக் கொடாதது. கு. 34. [எளிது + இவு + இல்லது.]

எளிமை = வறுமை. கு. 384. [வி. 94.]

எள்ளுதல் = இகழ்தல். வி. 91.

எற்றே = எவ்வளவு. வி. 85.

என. கு. 356. வி. 86. (ஈ.) 72.

என = இடைச்சொல். கு. 360.

எனிதும். வி. 142.

எனைத்துனை = எவ்வளவு. கு. 420.

என் = யானென்பது திரிந்த என். கு. 218. வினைப்பகுதி = சொல்லு.

நர் விசுதி. வி. 77.

வினச்சொல் = என்ன.

என்ப = என்று சொல்லுவார். கு. 36. 193. 195. 198. 414. 432. வி. 81.

என்மர் = என்று சொல்லுவார். கு. 124. வி. 81.

என்மனார் = என்று சொல்லுவார் (புலவர்.) கு. 319. வி. 81.

என்ற, என்ற. வி. 114. 86. (க.) கு. 343. 356. 361.

எண்ணிடைச்சொல். கு. 360.

என்னை = என்ன. கு. 292.

ஏ

ஏ = ஓர் எழுத்து. வி. 2. 6. 23. கு. 65. 67. 77. 98.

ஏர்சாரியை. கு. 244. இடைச்சொல். கு. 354. வி. 111. 65. (ஈ.)

எட்டன் உருபு. கு. 305. 307. 308. 309. வி. 64.

ஏகல் = கெடுதல். கு. 341. போகுதல், செல்லல். வி. 72.

ஏகதேச உருவகவணி. வி. 205.

ஏகாங்க உருவகவணி. வி. 205. [ஏக + அங்கம். வி. 42.]

ஏங்கல் = மனமடிதல். வி. 79.

ஏதம் = குற்றம். வி. 86. கு. 456.

ஏதிலார் = அயலோர். வி. 86.

ஏது = காரியப்படுபொருள். கு. 299. வி. 59—61.

ஏதுப்பொருள் = காரணப்பொருள். கு. 299.

ஏதுவின்முடித்தல் = முடிவுபெறுதலைக் காரணத்தால் முடியவைத்தல். கு. 14.

ஏதுவுருவகவணி. வி. 205.

ஏந்தல் = ஏந்திசை. யாப். 55. 87.

ஏமம் = களிப்பு. வி. 96.

ஏமார்த்தல் = மோசம்போகுதல். வி. 70.

ஏயது = ஏற்றது. வி. 95.

ஏயும் = ஏகாரியுகுதல். கு. 305.

ஏயுறல் = ஏகாரம் ஏற்றல். கு. 309.

ஏய்த்தல் = இளைத்தல். கு. 384.

ஏர் = அழகு. யாப். 34.

ஏலல் = பொருந்தல். கு. 108. (இயலல்.)

ஏல் = ஏற்றுக்கொள். வி. 89. ஆனால் இருந்தால். வி. 60. 86. (உ.)

ஏவல் = ஏவுதல் = எழுப்பல், தூண்டல்.

ஏவல்வினா. கு. 426.

ஏவல்வினை = கட்டளைப்பொருளுள்ள தொழில். கு. 161. 207.

ஏவற்கருத்தா. அரசன் ஆலயஞ் செய்தான் எ-ல் அரசன் எ-து ஏவற்கர்த்தா.

ஏவும்வினைமுதல் = இயற்றும் வினைமுதலினது தொழிலையுண்டாக்குந் தொழிலையுடையது. ஏவுங்கர்த்தா. வி. 103.

கு. 138.

ஏழுநுருபு = ஏழாம் வேற்றுமையினது உருபு. கு. 301. [வி. 159. 65.]

ஐம்

ஓப்

ஏழாம் வேற்றுமை. வி. 63. கு. 301. 2.
 ஏழ்வழுவு. கு. 416.
 ஏறி=ஏறினவன். வி. 23. [வி. 96.]
 ஏற்குதல்=தாங்குதல். கு. 293.
 ஏற்கும்=மொருந்தம். கு. 195.
 ஏற்ப=ஏற்க. வி. 86. (ஈ.)
 ஏற்பன=ஏற்றமொழிகள். கு. 174.=ஏற்கும். கு. 362.
 பொருந்துவன. கு. 397.
 ஏறபில=ஏறாதன. கு. 323.
 ஏற்புழி=ஏறகுமிடம். கு. 188. 425. 435. 460.
 ஏற்புக்கோடல்=ஏற்குமிடத்த வரூவித்தக்கொள்ளல.
 ஏற்றல்=ஏற்றுக்கொள்ளுதல். பெறுதல். கு. 172. [ஏல். வி. 82. (எ.)]
 ஏனும். வி. 142.
 ஏனை=மற்ற. கு. 162. 194. 11. 89. வி. 59.
 ஏனையவும், ஏனவும், மற்றையவும். கு. 87. [வி. 93.]

ஐ

ஐ=இரண்டாம் வேற்றுமையினுருபு. கு. 255. 292. வி. 58.
 ஐகாரம். வி. 2. 4. 11. (ஈ.) கு. 203.
 முன்னிலை ஒருமை விருதி. வி. 77.
 ஐனைப்பெயர்விருதி. வி. 96.
 ஐகாரக்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்த ஐகாரம். கு. 60. 95.
 ஐகான்=ஐகாரக் (குறுக்கம்.) கு. 61.
 ஐகாரம். கு. 124. 126.
 ஐங்காண்டிகையறுப்பு = காண்டிகையுறையின் அவயவமாகிய ஐந்தா. கு. 23.
 ஐத=அழகியபொருள். கு. 55. [வி. 93.]
 ஐந்தடக்கல் = ஐம்பொறிகளையடக்கல். ஐந்து உறுப்புகளை அடக்கல். கு. 419. [வி. 152.]
 ஐந்திணை = ஐந்துவகையான நிலம். [திணைகாண்க. வி. 159.] கு. 276.
 ஐந்து. வி. 159.
 ஐந்தொகைமொழி = வேற்றுமைத் தொகை முதலிய ஐவகைத்தொகை நிலைத் தொடர்சொல். கு. 410.
 ஐப்பளி=ஓர்மாதம். கு. 95.
 ஐம்பால்=ஒருவன், ஒருத்தி, பலர், ஒன்று, பல, கு. 142. வி. 53.

ஐயந்தீரப்பொருளை யுணர்த்தல் = பிரகுக்குச் சந்தேகம்நீங்கப் பொருளின்தொருநிலைத்தல். கு. 29.
 ஐயம்=சந்தேகம். கு. 417. 353. 357.
 ஐயநிலையிர் = மக்கள், வானவர், நரகர், விலங்கு, புன்முதலியவை. கு. 381.
 ஐயிருகுற்றம்=பத்தாக்குற்றம். கு. 4. 12.
 ஐயுறல்=ஐயுருபுபொருத்தல். கு. 315. சந்தேகப்படல். கு. 432. 426.
 ஐவண்ணம். கு. 386.
 ஐவாய்=ஐந்து இடம். வி. 156.

ஔ

ஔ. வி. 125. கு. 78. 103.
 ஔ = மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. கு. 297.
 இசைநிறைக்கிற சொல். கு. 368. எண்பொருள். கு. 361.
 ஔட்டகம்=ஔட்டை. வி. 89.
 ஔட்டணி. வி. 208.
 ஔட்டல்=சேரல். வி. 81.
 ஔட்பம்=அழகு. வி. 87. [ஒள்+பு+அம். வி. 96.]
 ஔண்=ஔளியுள்ள. [ஒண்மை. வி. 121.] வி. 31. யாப். 26.
 ஔத்தல்=ஔக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 இசைவாக நடத்தல். வி. 59. 125. யாப். 84. 74.
 ஔத்தாழிசை. யாப். 79. 81. 77.
 ஔத்தியல்பொருள்=தமது தொழிலில் இடையறா ஒத்த நிகழுமின்ற பொருள்கள். கு. 424.
 ஔப்பல்=ஔக்குதல். கு. 254. 419.
 ஔப்பின்முடித்தல்=ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணம் வேறொன்றற்கும் ஒத்தவருமாயின் அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக முடிவுசெய்தல். கு. 14.
 ஔப்பு=ஔப்புப்பொருள். கு. 299. அதாவது: புகழ்பொருளினர் தன்னிலும் இருக்கிற பொதுத்தன்மையால் உபமானமாகிறபொருள். உவமிக்கப்படுபொருளால் வருபெயர். கு. 276.
 ஔப்புமை = ஒத்திருக்குத்தன்மை. வி. 213. யாப். 89. [வி. 96.]
 ஔப்புமைக்கூட்ட அணி. வி. 213.
 ஔப்புருபுகள்=போலமுத்திய உவமை உருபுகள். கு. 352.

ஒப்போன் = சமானமுடையோன். கு. 448.
 ஒராஅல = ஒருவுதல். வி. 81.
 ஒரீஇ = ஒருவி, விட்டுகீங்கி. வி. 81. 79. [86.]
 ஒருகுறி = ஒருதரம். கு. 42.
 ஒருங்கு = முழுவதும். கு. 7.
 ஒருசார் = ஒருபுடை. சில. கு. 307.
 ஒருதலைதனிதல் = இருவராலே மாறுபட்ட இரண்டினுள் ஒன்றைத் தனிந் தெரித்துக்கொள்ளல். கு. 14.
 ஒருதலை = ஒருபட்சம். கு. 11.
 ஒருபடுதல் = ஒருபத்தம். கு. 196. 249.
 ஒருபான். கு. 249.
 ஒருபுணர் = ஒருபுணர்ச்சி. கு. 157.
 ஒருமை = ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால். வி. 53.
 ஒருமையிற்பன்மை = ஒருமைப்பாவிற் பன்மைப்பாற் சொல். கு. 421.
 ஒருமொழி = ஒருபொருளைத் தருகின்ற ஒருசொல். கு. 259. 399.
 பகாப்பதமாயினும் பகுபதமாயினும் ஒன்றுரின்று தத்தம் ஒருபொருளைத் தருவன. கு. 260.
 ஒருவந்தம் = சம்பந்தம். வி. 79. (ஒரு + பந்தம்.)
 ஒருவர் = உயர்நிலை ஆண் பெண் இவ்விருபாற்கும் பொதுப்பெயர். கு. 289.
 ஒருவன், ஒருத்தி, ஒருவர், கு. 288. 289.
 ஒருவன் = ஆண்பாற்பெயர். கு. 240.
 ஒன்றென்னும் எண்ணால்வரும் உயர்நிலை ஆண்மைப்பெயர். கு. 288. 324.
 ஒருவுதல் = விட்டுகீங்கல். கு. 374. வி. 145. 87.
 ஒருஉத்தொடை. யாப். 42. (ஒருவுத்தொடை.)
 ஒருவாழி = ஒருவர் இடங்கள். கு. 358. 361. வி. 112.
 ஒலி = அணுத்திரளின் காரிய ஒலி. கு. 58. 391. சப்தம்.
 ஒலித்தல் = சத்தித்தல். கு. 391.
 ஒலிவழுவெழுத்து = செவிப்புலனால் அறியப்படுகிற நாதமாத்திரையாற் பிறக்கும் எழுத்து. வி. 1. (B.)
 ஒல்குதல் = தளர்தல். வி. 86.
 ஒல்துதல் = கூடுதல். [ஒல்வதம். வி. 95.]
 ஒழிதல் = தொக்குறிற்றல். மறைதல். கு. 342. 399. 402.

ஒழித்தல் = நீக்கல். கு. 393.
 ஒழிந்த = ஒழிந்திருப்பன. [வி. 95.] யாப். 89.
 ஒழிபு = எச்சம். குறைவு. கு. 401.
 ஒழிய. வி. 140.
 ஒழியிசை = ஒழிந்த இசை. ஒழிந்த சொல். 355. 353. 363. வி. 112.
 ஒழுக்கல் = நடத்தல். வி. 59.
 ஒழுக்கிசை. யாப். 55.
 ஒழுக்கிய இசை = தனைத்துவதால்வரும் இசை. யாப். 61.
 ஒழுக்கம் = நடை. நல்லொழுக்கம். வி. 41. 216. [ஒழுகு. வி. 96.]
 ஒழுங்கு = வரிசை. வி. 95.
 ஒற்றளபு = ஒற்றளபெடை = மெய்யெழுத்து அளபெடுப்பதம். கு. 60. 92.
 ஒற்று = மெய்யெழுத்து. கு. 89. 101. 198.
 ஒற்றுதல் = நெருங்கல். தொடுதல். கு. 84.
 ஒற்றுமைநயம் = ஒருமைப்பாடு, ஒன்றுபட்டுநிற்குந்நன்மை. கு. 383. 406.
 ஒன்பதிறநிரண்டு = பதினெட்டு. கு. 273. 249.
 [ஒன்பது விசை இரண்டு. ஒன்பது + இன் + து. வி. 93.]
 ஒன்பான் = ஒன்பது. கு. 194. 196. 249.
 ஒன்றெணர்த்தல் = தெரியாஅறிவித்தல். கு. 253.
 ஒன்றன் கூட்டம் = ஒருபொருட்கூட்டம். கு. 300. [வி. 159. 65.]
 ஒன்றினமுடித்தல் = ஒன்றைச்சொல்லுமிடத்து அதற்கினமான மற்ருன்றையும அதனோடு முடித்தல். கு. 14.
 ஒன்று = ஒன்றன்பாற்பெயர். கு. 240. 279.
 ஒன்றுதல் = கூடுதல். கு. 117.
 ஒன்றெழி = ஒன்று ஒழிந்த, ஒன்றுகுறைய. கு. 61. [வி. 153.]

ஒ

ஒசையுடைமை = சந்தின்பம் உடைத்தாயிருத்தல். கு. 13.
 ஒடல் = செடல். கு. 249.
 ஒணம் = ஒர்நட்சத்திர இராசி. கு. 276.
 ஒதல் = வாசித்தல். புகழ்த்தல். பயிற்சி செய்தல். வி. 70. 93.
 ஒதி = ஒத்தி. கு. 156.
 ஒத்து = இயல். உறுப்பு. அங்கம். கு. 4. 16. ஊல். வி. 124. [ஒது. வி. 96.]

ஒத்துமுறை வைப்பு=இயல்களைக் காரணகாரியமுறைப்படிவைத்தல். கு. 14.
 ஒம்புதல்=பாதுகாத்தல். வி. 86.
 ஒரறிவுயிர்=புல் முழுதலியவை. கு. 377.
 ஒரன்ன=ஒருகன்மையன. கு. 125.
 ஒரிருகிழமை=தற்கிழமை. பிறிதின் கிழமை. கு. 301. வி. 62.
 ஒரும், அசைநிலை. வி. 93.
 ஒருமுத்தியல்பதம் = ஒரு எழுத்தாய்ப்பொருளைக்காட்டுகிற சொல். கு. 129.
 ஒர்=என். வி. 159. விருதி. கு. 394.
 ஒர்தல்=உய்த்துணர்தல். கு. 254.
 ஒர்ப்பு=சூராய்தல். கு. 381.
 ஒலைத்துக்கு=சீட்டுக்கவி. கு. 53.
 ஒவல்=ஒழிதல். நீங்கல்.

ஒள

ஒளகாரக்குறுக்கம் = தன்மாத்தினாயிற்றுறைந்த ஒளகாரம். கு. 60. 95.
 ஒள்கான்=ஒள, ஒளகார [க்குறுக்கம்]. கு. 61. 126.

க

க=வியங்கோள் விருதி. வி. 85. [86. க.] கு. 338.
 கஃக=காற்பலம். கு. 90. 94.
 கங்கம்=ஒர் தேசம். கு. 273.
 கசடு=சூற்றம். ஐயம். வி. 82. யாப். 25.
 கஜம். வி. 18.
 கஞறுதல்=ஒளிர்நல். வி. 162.
 கட. வி. 125.
 கடம்பூர்=ஒர் ஊர். [கடம்பு (=ஒர்மரம்)+ ஊர்.]
 கடல்=சமுத்திரம்.
 கடன்=கடமை. யாப். 91. 55. [கட. வி. 121. 96.]
 கடாரம்=ஒர் தேசம். கு. 273.
 கடி=வாசனை. வி. 81. கடித. விரைவு. வி. 72. கடியென்னும் உரிச்சொல். கு. 389. 272. பிரகாசம். யாப். 34.
 கடிதல்=கண்டித்தல். வி. 90.
 கடு=கடுக்காய். கு. 446.
 கடுத்தல்=கொப்பங்கொள்ளல். வி. 63.
 கடுப்ப=போல. கு. 156.
 கடை=கடை. கு. 91. இடம். வி. 35, 63.
 கடைக்குறை. வி. 41.
 கடைசியர்=பள்ளத்தியர். வி. 133.

கடைநிலை=கடையில் நிற்பது. வி. 18.
 (J.) விருதி. வி. 77.
 கடைப்பிடித்தல் = தளராமுயற்சியெய்தல். வி. 120.
 கடைப்போலி=இறுதிப்போலி. கு. 122.
 கடைமுறை=கடை. யாப். 35.
 கட்டளைக்கலித்தறை = ஒருவிதப் பாயாப். 85. வி. 192.
 கட்டு=கட்டை. வி. 93.
 கட்டுகாத்தல் = தீர்மானித்துச் சொல்லல். யாப். 23.
 கண்டொழி = பன்மையைக்காட்டுவது. கணம்=கணம். நிமிஷம். வி. 113. [18.] வர்க்கம். விதம். வி. 8. 9. 10.
 கணை=அம்பு. வி. 19.
 கண்=எழும்வேற்றுமை உருபு. கு. 292. வி. 63.
 இரக்கம். வி. 140.
 நேத்திரம். அக்கி. வி. 16.
 கண்டது=செய்தது. கு. 6.
 கண்டம்=மிடறு. கழுத்த. கு. 74.
 கண்ணி=கண்ணையுடையவன். வி. 93. மாலை.
 கண்ணோடல்=தயவாதல். வி. 90.
 கண்ணோட்டம்=தயவு. வி. 70.
 கண்படல்=நித்திரைச்செய்தல். வி. 81.
 கதி=பதவி. மக்கள், தேவர், நரகர், மிருகம் என்னும் நால்வகைக்கதிகள். கு. 276. நிசை. கு. 458.
 கதிர்=இருப்புக்கதிர். கு. 24. கிரணம். கு. 450.
 கந்தம்=வாசனை. வி. 32.
 கபிலன்=ஒர்புலவன். கு. 413.
 கமலம்=தாமரை. வி. 81. 124.
 கமழ்தல்=வாசனையாதல். யாப். 33.
 கம்=கம்மியரது தொழில். கு. 223.
 கம்பலை=ஓசை. கு. 391.
 கம்புள் = வானம்பாடி. சம்பங்கோழி. கு. 389.
 கயம்=குளம். வி. 33.
 கரத்தல்=தொக்குநிற்பல். மறைதல். கு. 405.
 கரம்=எழுத்துச்சாரியை. கு. 126. கை.
 கரவு=வஞ்சம். வி. 149.
 கரிய=கருமையானவை. [வி. 93.]
 கரியன்=கருமையுடையவன். கு. 434. [வி. 93.]

கரு=கரும். வி. 121. சி. பா. 15. வி. 61.
 கு. 152.
 கருக்கோட்டு = கருமையான கொம்பையுடைய. யாப். 36.
 கருதல்=நினைத்தல். வி. 112.
 கருதல்அளவை = அதுமானப்பிரமாணம். கு. 257.
 கருத்தா=வினைமுதற்பொருள். வி. 128. செய்பவன். கு. 320.
 இயற்றாதற்கருத்தா, ஏவற்கருத்தா என இரண்டாம்.
 கருத்தாவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 கருத்து=தாற்பரியம். கு. 21. கருத்துணா. [கருது. வி. 96.]
 கருத்துப்பொருள்=நினைக்கப்படும்பொருள்.
 கருப்பம். கு. 453.
 கருப்பு. வி. 26.
 கருப்பொருள்=உரிமைப்பொருள். வி. 220.
 கருமம்=காரியம். வி. 112.
 கருவி=காரணம். 320.
 கருனை=பொரிக்கறி. வி. 26.
 கரை=சொல். 390.
 கலத்தல்=கூடல். வி. 82.
 கலப்புறுமொழி=இருநிலையிலுங் கலந்துவருவது.
 கலம்=ஆபரணம். வி. 27. கலன். பாத்திரம். வி. 30. [17.]
 கலி=ஓசை. கு. 391.
 கலிங்கம்=ஓர் தேசம். கு. 273.
 கலித்தனை. யாப். 20.
 கலித்தாழிசை. யாப். 84.
 கலித்துறை = ஓர் பாவினம். யாப். 85. வி. 192.
 கலிப்பா. யாப். 75. 76.
 கலிப்பு=மிகுதி. வி. 85.
 கலிவிருத்தம். யாப். 86.
 கலிவண்பா. யாப். 82.
 கலை பயில் தெளிவு = தூல்களிலே பழகிய தெளிவு. கு. 26.
 கல்=மலை. கன்மலை. சிதை. வி. 83.
 ஓர் வினைப்பகுதி. வி. 82.
 கலி=பாட்டு. யாப். 16.
 கலிகை=குடை. வி. 30.
 கலுடம்=ஓர் தேசம். கு. 273.
 கலுன்=யாணக்கதாப்பு. யாப். 34.
 கல்லை=ஓலை. கு. 391.

கழங்கல்=ஓலித்தல். கு. 391.
 கழல்=பாதத்தின் அணி. சிற. பா. 15.
 கழற்குடம் = கழற்காய் பெய்தகுடம். கு. 32.
 கழனி=நிலம். வி. 85.
 கழி=மிகுந்த. வி. 140. 120.
 கழித்தல்=நீக்கல். கு. 462.
 கழித்தல்=நீக்கல். வி. 86.
 கழிநெடில் அடி. யாப். 25.
 கழிவு=இறந்தகாலம். கு. 145. கழித்தல் பொருள். கு. 364.
 கழிவு=இரக்கம். வி. 112.
 கழுத்து=கண்டம். மிடறு. வி. 18. (J.)
 கள்ள=சபை. கு. 48.
 களி=மயக்கம். வி. 27.
 களித்தல்=களிப்படைதல். வி. 81.
 களிது=ஆலை. வி. 93.
 களைதல் = பிடுங்குதல். வி. 34. [களைபுவோ=பிடுங்குவார்களா. வி. 81. 112.]
 களைவு=தள்ளிவிடல். கு. 11. வி. 94.
 கள்=மது. வி. 81.
 கள்ளம்=வஞ்சனை. வி. 81.
 கள்ளல். (கட்கல்.) திருடல். வி. 81. 82.
 கறவை=பசு. வி. 137. [96.]
 கற்கா=தமிழ்நாடொன்று. கு. 273.
 கற்பு=சுத்தம். மகளீர்கற்பு. வி. 62.
 கற்றல்=கற்றுக்கொள்ளல். வி. 82. 140.
 கற்று. வி. 26.
 கனகம்=பொன். வி. 153.
 கனக்கோட்டம்=அதிககோணல். கு. 25.
 கனக்குழாய்=கனமுள்ள குழையுடைய வளே! யாப். 34. [வி. 154. 157. 64. குழை.]
 கனவு=சொப்பனம். வி. 94.
 கனல்=அக்கினி. வி. 153.
 கனி. வி. 124.
 கனைதல்=ஓலித்தல். கு. 391.
 கன்=சிறுதராசுத்தட்டு. கு. 217.
 கன்று. கு. 429. வி. 26. 137.
 கன்னடம்=ஓரு தேசம். கு. 273.
 கன்னல்=கரும்பு. வி. 26.
 கன்னி=கன்னிகை. இலக்குமி. கு. 391.

கா

கா=தோட்டம். வி. 63.
 காசு=ஓர் வாய்பாடு. வி. 173.
 காட்சி=தோற்றம். காண்டல். வி. 95. 125.

காட்டுப்பொருள் = காணப்படுபொருள்
காட்டிலும். வி. 61. (வ.)

காட்டுரை = உதாரணம். கு. 22.

காண்டம் = அதிகாரம்.

காண்டிகை = சுருக்கமான உரை. கு. 22.

காதலி = மனைவி. வி. 63. [காதல் + இ.
வி. 96.]

காதல் = ஆசை. வி. 25.

காதன்மை = அன்புடைமை. வி. 34. 94.

காந்தல் = காப்பாற்றுதல். வி. 6.

காந்துதல் = பிரகாசித்தல். வி. 133.

காமர் = அழகு. வி. 81.

காய் = இளங்கனி. வி. 82. 124. *

காய்தல் = ஜினத்தல். வி. 93.

காய்த்தல் = பழுத்தல். கு. 453.

காரகவேத = உருவப்பொருளில் ஆறு
வேற்றுமைகளையுடையது அவற்றவற்றி
ன் முடிக்குஞ்சொல்லோடு முடித்தல்.
காரணக்குறி = ஒரு நிமித்தம் பற்றியரும்
இடுகிறி. கு. 275.

காரணப்பெயர் = ஒரு முகாந்திரம்
பற்றியிருவது. கு. 62. வி. 50. கு. 275.

காரணப்பொருள் = ஏதுப்பொருள். வி.
59. 140.

காரணம் = ஏது. நிமித்தம். காரணச்
சொல். கு. 446.

முதற்காரணம். குலாலன் மண்ணை
ல் குடத்தை வளைந்தான், எல்
மண் எ-து முதற்காரணம்.

துணைக்காரணம். முன் உதாரணத்திற்
தண்டசக்கரம் முதலியவை துணைக்
காரணங்கள்.

காரணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

காரம் = எழுத்துச்சாரியை. கு. 126.

காரிகை = அழகு. பெண். ஓர்நூல். வி.
119.

காரியவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கார். வி. 162. 121. மேகம். வி. 61.

கார்த்திகை = ஓர்மாசம். பூ. கு. 290.

காலம் = பொருது = காலத்தால் வருபெ
யர். கு. 32. 276.

காலக்காட்டும் வினை இயற்கை. கு.
405. [வி. 162.]

காலஇடைநிலை = காலத்தைக்காட்டுகிற
நடுநிலை. வி. 78. கு. 142. 144.

காலப்பெயர்ப்பகுபதம் = காலத்தால்
வரும் பெயர்ப்பகுபதம்.

காலமயக்கம். வி. 146. 149. கு. 423. 425.

காலமுன்று = நிகழ்காலம், இறந்தகாலம்
எதிர்காலம், எனமுன்று. கு. 423. வி. 78.

காலவழு. கு. 416.

காலவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.

கால் = காற்று. வி. 81. காலம். வி. 82.
143. [வி. 41.]

ஏழன் உருபு. வி. 63.

காலவன் = புருடன். வி. 64.

காலை = வாலிபன். வி. 120. கு. 290.

கான் = காணம் = காணகம் = வணம். வி.
124.

கி

கிழமைப்பொருள் = உரிமைப் பொரு
ள். சம்பந்தப்பொருள். தற்கிழமைப்
பொருள். தன்னின்வெறுயது. கு.
300. வி. 62.

கிளத்தல் = சொல்லல். கு. 277. 450.

கிளவி = சொல். கு. 449. யாப். 38.

கிளி = கிளிப்பிள்ளை. கு. 272.

கிளை = சுற்றம். இனம். கு. 276.

கிளைப்பெயர் = சாதிப்பெயர். கு. 212.

கிள்ளை. கு. 272.

கிறு = நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143. வி.
80.

கின்று = நிகழ்கால இடைநிலை. கு. 143.
வி. 80.

கீ

கீதம் = பாட்டு. வி. 79.

கீழிதழ் = கீழுதடு. கு. 81.

கீழ் = ஏழன் உருபு. வி. 63.

கீழ்க்கதுவாய். யாப். 45. (கது + வாய் =
பிளப்பு.)

கிளல் = கிழித்தல். வி. 79.

கு

கு = நான்காம் வேற்றுமைபுருபு. கு. 292.
வி. 60.

ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.

ஓர்சாரியை. கு. 244.

குசிலம். ஓர்நேசம். கு. 273.

குசூசரம் = ஆனை. வி. 61.

குஞ்சி = ஆணையிர். கு. 276.

குடகம் = குடகநாடு. கு. 273. குடகம்
என்னும் பெயர் காடு. சித. பா.

குடி=குலத்தால் வருபெயர். கு. 276.
 குலம். குடும்பம். வி. 34.
 குணகடல்=கீழ்க்கடல். பங்காளத்துக்
 கடல். நன். சிற. பா. 8.
 குணசந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி. 42.
 குணத்தொகை. கு. 406. வி. 154.
 குணம்=கருமைமுதலிய குணம். கு.
 434.
 குணவாகுபெயர். வி. 162. கு. 290.
 குணி=குணத்தைபுடையது. கு. 406.
 குணங்கள்=நாய். வி. 143.
 குமரி=இந்தியாவின் தென்முனை. நன்.
 சிற. பா. 8.
 குமிழி=கீர்மேற்குமிழி. புற்புதம். வி. 23.
 கும்பி=சேறு. வி. 121.
 குயின்=மேகம். கு. 216. [குயில். வி. 17.]
 குரக்கு. வி. 26.
 குரம்பு=செய்க்கை. வி. 137.
 குரிசில்=அரசன். கு. 276.
 குரைதல்=ஒலித்தல். வி. 63. கு. 391.
 குலைதல்=நடுங்கல். வி. 86.
 குவலயாநந்தம், ஓர் தூல்.
 குவளை=நெய்தல். உற்பலம். கு. 455.
 குவிதல்=குவியலாகச் சேரல். யாப். 36.
 குவிவு = குவிதல். உருண்டையாதல்.
 கு. 78.
 குழல் = மாதர்த்தலியின்மயிர். வி. 81.
 கூந்தலால் வருபெயர். கு. 276. 410.
 குழவி=சிறுபிராயம். வி. 63. [குழ + வி=
 வி. 96.]
 குழாம்=கூட்டம். வி. 66. 86.
 குழுவுப்பெயர் = திரள்பற்றிவரும் பெ
 யர். கு. 276.
 குழை = கூட்டம். கூட்டத்தால் வரு
 பெயர். கு. 276.
 குழைக்குறி=ஒரு கூட்டத்திலுள்ளோர்
 யாதாயினும் ஒரு காரணத்தால் ஒரு
 பொருளினது சொற்குறியை யொழி
 தது, வேறொருசொற்குறியாற் கூறு
 வது. கு. 267.
 குழை=காதணி. கு. 276. 152.
 குழாய்=காதணியுடையவனே! [வி.
 157. 64.]
 குளிறல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 குறடு=மரக்கட்டை. வி. 32.
 குறவர்=ஓர்சாதி. குறிஞ்சி நிலத்தார்.
 வி. 113.
 குறள். யாப். 57. 69. வி. 137.

குறள்மலிகான்=மகரக்குறள்கம். கு. 99.
 குறி=குறமுழுத்த. கு. 172. குறித்தல்.
 கு. 20. தாம். கு. 42. குறிப்பு. கு. 91.
 குறிஞ்சி=ஐந்திணையில் ஒன்று. கு. 276.
 மலையும், மலைசார்ந்த இடமும்.
 ஓர் மாம். யாப். 68.
 குறிப்பின = குறிப்பின்படியே உண்டா
 கிய. கு. 316. [வி. 93.]
 குறிப்பு=மனத்தால் உணரப்படுவது. கு
 றிப்பு வினைமுற்று. கு. 328. குறிப்பி
 குல் வருபவை. கு. 352. குறிப்புச்
 சொல். கு. 269. குறித்தல். கு. 265.
 எண்ணம். கு. 272. தூல். யாப். 48.
 (சிறிது பொழுது நிகழ்வதொர் மெய்
 ப்பாடு.)
 குறிப்புப்பொருள் = அரிதாயுணரும்
 பொருள்.
 குறிப்புமுற்று = வினைக்குறிப்பு முற்றுச்
 சொல். கு. 351.
 குறிப்பெச்சம் = ஒன்றொழிபொதுச்
 சொல் முதலிய குறிப்புச்சொற்கள்.
 கு. 401. 269.
 குறியதன்=குறமுழுத்தின். கு. 90. (கு
 றுமை. குறியது. [வி. 93.] + அன். [வி.
 65.])
 குறிவினை=இருகுறில் கூடினது. கு. 72.
 குறில்=குறமுழுத்த. கு. 64. குறமை.
 வி. 3.
 குறில்வழிலன் = தனிக்குறலின் பின்னி
 ன்ற லகர எகரங்கள். கு. 228.
 குறகல்=சேருதல். வி. 41.
 குறகுதல் = தன்மாத்திரையிற் குறை
 தல். 96.=சருங்குதல். 177.
 குறக்கல் = நெட்டெழுத்தைக் குறமு
 ழுத்தாக்கல். கு. 155. வி. 41.
 குறை=இனம். [குறையப்படுவது. வி.
 94.] கு. 119.
 குறைவினை. வி. 125.
 குறைதல்=எஞ்சல். சிறகல். யாப். 89.
 குற்றி=தறி. கு. 426.
 குற்றுகரம்=தன்மாத்திரையிற் குறைந்
 தகரம். கு. 183. வி. 15.
 குற்றயிர்=உயிர்க்குறில். கு. 108.
 குற்றயிர்மெய். வி. 13.
 குற்றியல்உகரம்=குற்றகரம். வி. 15.
 [குற+இயல். வி. 119.]

குற்றியலிகரம் = தன்மாத்திரையிற் கு
றிய இகரம். கு. 93. வி. 15.

குற்றேவல். வி. 121.

குன்றக்கூறல் = பெருந் குன்ற படச்
சொல்லல்.

குன்றவன் = குன்றின்மேல் வசிப்பவன்.
கு. 434. [வி. 93.]

குன்றி = குன்றிமணி. வி. 61.

குன்ற = குன்றம் = கிரி, மலை. வி. 113.
[வி. 96.]

கூ

கூடு. வி. 125.

கூந்தல் = பெண்டிர் தலைமயிர். வி. 114.
கு. 459.

கூம்புதல் = குவிதல். வி. 33. யாப். 33.

கூர் = நிலைந்த. கு. 388. வி. 89. [வி. 153.]

கூர்மையான. [வி. 121.]

கூர்ம். வி. 121.

கூழை. யாப். 43.

கூழ் = குழம்பு. வி. 113.

கூறியதுகூறல் = சொல்லியதை மறுபடி
யுஞ் சொல்லல். கு. 12.

கூறு = பங்கு. பகுதி. கு. 287. வி. 125.

கூற்றம் = சாவு, யமன். வி. 38. 72. 82.

கூற்று = இடைச்சொல். கு. 367 = வர
லாறு. கு. 3. வி. 96. (U.)

கூனி. வி. 123.

கூன் = தனிச்சொல். சூத்திரத்தின் முத
வில்நிற்கும் அவற்றுள், அவ்வழி முத
விய மொழிகள். கு. 121. யாப். 90.
பொருள் ஒட்டி முதனிற்பது கூன்.

கெ

கெடுதல் = இருக்கிற எழுத்து ஒழிதல்.
கு. 154. வி. 20. அழிதல். வி. 132.

கெண்டை = ஒர்மீன். கு. 454.

கே

கேடு. வி. 96. 124.

கேண்மின் = கேளுங்கள். ஏவற்பொருள்.
கு. 370. வி. 84.

கேண்மை = கிரகம். வி. 27. (T.)
யாப். 35.

கேள்வி = கல்வி. வி. 79. 93. [96.]

கை

கை = பொருள். கரம். வி. 79. 93. 140.
தொழிற் பெயர்விகுதி. 94. யானையின்
தடுக்கை. யாப். 34.

கைத்தல் = கசுத்தல். வி. 30.

கைத்து = பொருள். ஆந்தி. வி. 35.
79. [வி. 93.]

கைந்நொடி = கையினால் நொடித்தல்.
வி. 16.

கைம்மாறு = பிரத்தியுபகாரம். வி. 31.

கையல்லதன்கண் [கை + அல்லது +
அன் + கண். வி. 125. 108. 63.] = உறு
தியில்லாதவைகளிடத்தில்.

கைவாயாக = னூற்றுக்குக்கை புலவ
ன்வாயாக. கு. 24.

கொ

கொக்கு. கு. 273.

கொங்கணம் = ஒர் தேசம். கு. 273.

கொங்கு = ஒர்மரம். வி. 86.

கொச்சகம். யாப். 83. 78.

கொடி = படர்கொடி. வி. 109. 121.

கொடிய = கொடுமையானவை. வி. 93.

கொடியை. வி. 93.

கொடு. கு. 448.

கொடுத்தமிழ் = வழக்கமானதமிழ். (மு
கவுரை.)

கொடு = கொடும். வி. 121.

கொடை. வி. 96. கு. 426. 422.

கொடைப்பொருள் = இகைப்பொருள்.

கு. 298.

கொட்டி = ஒர்மூ.

கொட்டை = பஞ்சுக்கொட்டை. கு.
455.

கொணர்தல் = கொண்டுவரல். வி. 109.

கொண்டான் = புருடன். வி. 74. [95.]

கொண்டியல் புறனடை = இவற்றை

எல்லாம் ஏற்றுக்கொண்டு இவற்றின்
புறத்து அடையாக வருவது. கு. 20.

கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள். கு.
459.

கொம்பு = மரக்கொம்பு. வி. 93. கொம்
பர். வி. 17.

கொல் = அசைநிலை. வி. 95. 116. கு. 272.
367. கொல்லன். கு. 232.

கொல்லம் = ஒர் தேசம். கு. 273.

கொல்லல் = கொலைசெய்தல். வி. 82.

கொல்லி. வி. 96.

கொழுநன்=புருடன். வி. 109.
கொள்கை=கருந்து. எண்ணம். கு. 26.
[வி. 94.]
கொள்வோன்=மாணக்கன். கு. 3. [வி.
95.]
கொள்ளல்=பிடித்துக் கொள்ளல். வாங்
குதல். கு. 419. 426. வி. 124.
கொள்ளை=மிகுதி. வி. 137.

கோ

கோ = அரசன், தேவன். வி. 65. கு. 276.
கோடல்=கொள்ளல். வி. 94. கற்றுக்
கொள்ளல். கு. 3.
கோடற்பொருள் = கொடுத்ததொழி
வின் செயப்படு பொருளைத் தனக்கு
உரியதாகிக்கொள்ளுதலையுடைத்து.
கோடாய் = செவிவித்தாய். வி. 63.
[கொள் + தாய். வி. 37.]
கோடு = மரக்கொம்பு. [கோட்டுப்பூ.
வி. 26.] வஞ்சை. வி. 38.
வில்லிங்க்கொம்பு. வி. 121.
கோதை=சேரன். பெண். பூமாலை. கு.
283, 4. யாப். 33.
கோப்புடைமொழிகள் = கோக்கப்படு
தலையுடைய சொற்கள். கு. 459.
கோமகன்=அரசர் குமாரன். வி. 84.
[வி. 152.]
கோலுதல்=குழந்திடல். ஐற. பா. 13.
கோல்=தடி. தலாக்கோல். மரக்கொ
ம்பு. யாப். 68.
கோவலர்=கோபாலர். இடையர். கு.
390.
கோள் = கொள்ளல். கோட்பாடு. வி.
140. உதாரணம். கு. 9. [வி. 96.]
கோறல்=கொல்லல். வி. 94.
கொள்=கவ்வல். பற்றல். வி. 23.

சு

சுடப்பொருள் = சீர்ப்பொருள். உயி
ரல்லாதபொருள். கு. 382.
சுண்பகம்=ஓர்மரம். வி. 11.
சுநகை=ஓர்ஊர். ஐற. பா. 20.
சுந்தி = நிலைமொழி வருமொழி சந்தித்
தலால் உண்டாகிய தோன்றல் திரி
தல் கெடுதல் சந்தி. கு. 133. வி. 21. 22.
சும். வி. 123. (உ.)
சர்ச்சனை=எட்டுறையில் ஒன்று. கு. 386.

சலம்=ரீர். திரடக்கை. வி. 70.
சமுக்கென=ஒலிக்கூழிப்பு. வி. 124.
சனகன்=ஓர்அரசன். வி. 123.
சன்மதி=ஓர்முனி. ஐற. பா. 20.

சா

சா. வி. 82.
சாகாடு=வண்டில். வி. 208.
சாதல்=இறத்தல். வி. 143. 82.
சாதி = அந்தணர்முதலிய நால்வகைச்
சாதிகளால் வருபெயர். குலம். கு.
436. 276.
சாத்தன்=வைரவன். எருதின்பெயர். கு.
283. 284.
சாயும்உகரம்=சூற்றியிலுகரம். கு. 107.
சாரியை = பகுதி விருதிகளைச் சார்ந்து
இசைந்து நிற்பது சாரியை. கு. 133.
வி. 108. (விருதிமுதலிய புணர்ப்பைச்
சார்ந்து ஆண்டைக்கிணையந்து நிற்பலிற்
சாரியை.)
சாரியையுருபுகள்=அன் ஆன் முதலிய
சாரியையுருபுகள். கு. 243. 244. வி.
108.
சார்=ஏழன் உருபு. வி. 63.
சார்தல்=சேர்தல். கு. 246. வி. 93.
சார்பு=புடைதூல். கு. 58.
ஆதரவு. வி. 60.
சார்பெழுத்து=உயிரையு மெய்யையுஞ்
சார்ந்துவருவது. கு. 61. 58. 150.
வி. 11.
சால=மிக. வி. 33. [120.] கு. 272.
388.
சாலுதல்=நிறைதல். வி. 74.
சால்பு = அறிவு. மேம்பாடு. வி. 113.
சாவகம்=ஓர்நேசம். கு. 273.
சானகி=சீதை. வி. 123.
சான்று = சாட்சி. உதாரணம். (முக
வுரை.)
சான்றோர் = அறிவால்நிறைந்தோர். வி.
111. 142. [சால். வி. 95.]

சி

சிக்களம் = ஓர்நேசம், இலக்கையின்
தன்பங்கு. கு. 273.
சிடல்=கறையான். கு. 379. கு. 379.
சிட்நிரவணி. வி. 197.
சிட்நிரித்தல். வி. 76. சிட்நிரஞ்செய்தல்.
சிட்நிப்பொருள் = சூத்தமும்பொருள்.
உயிராகியபொருள். கு. 376.

சிந்தை = கருத்து. நினைப்பு. வி. 79. [சூ. 147.]

சிலம்பி = சிலந்திப்பூச்சி. வி. 34.

சிலம்புதல் = சத்தித்தல். சூ. 391.

சிலிர்த்தல் = புனதமாதல். மயிர்ப்பாடித்தல். வி. 79.

சினை = வில். வி. 26. கல். வி. 123. ஓசை. சூ. 391, [சூ. 147.]

சினைத்தல் = சத்தித்தல். வி. 391.

சில்வழி = செவிடம். சூ. 207.

சிவணல் = பொருத்தல். வி. 28.

சிறத்தல் = விசேஷித்தல். கீர்த்திப்பெறுதல். சூ. 18. 338.

சிறப்பு = உயர்வு. மேன்மை. சூ. 73. 129. 276. 355. 357. 434. வி. 59. 82.

இடைப்பொருள் ஒன்று. சூ. 353. சிறப்புப்பாயிரம் = சூத்தியோன் முதலிய பதினெருவகையும் உடையது. சூ. 2. 47. 48.

சிறப்புப்பெயர் = ஒரு பொருளை விசேஷித்தல் காட்டுவது. வி. 43.

சிறப்பெழுத்து = சூரியத்திற்கே உரிய சிறப்பெழுத்துத் திரிந்த எழுத்து. சூ. 274.

சிறப்புவிதி = விசேஷிக்கும் விதி.

சிறு. வி. 121. 124.

சிறுபான்மை = அருகல்விதி. ஒருவிடத்த அரிதாய். வி. 112. [சிறு + பால் (வி. 121.) + மை. வி. 94.]

சிறை = புடை. பக்கம். சூ. 8. இறகு. சூ. 391. காவல். வி. 81.

சிறின்பம். வி. 121.

சினத்தல் = கோபித்தல். வி. 90. [76.]

சினம் = கோபம். வி. 35. 96.

சினை = உறுப்பு. அவயவம். சூ. 282. 315. 316. 388.

சினைப்பெயர் = சினையைப் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 132. 282.

சினைப்பொருள் = உறுப்புப் பொருள். சூ. 277.

சினைமுதற்பெயர் = சினையையும் முதலையும் பற்றிவரும் பெயர். சூ. 282.

சினையாகுபெயர். வி. 162. சூ. 290.

சினைவினை = அவயவத்தின் ஒருழிலாவிய வினை. சூ. 845.

சின்னீர = சிறியதன்மையுடையன. வி. 35. [சிறு + நீர் + அ. வி. 93. 121.]

சீ

சீதம் = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. சூ. 273. சீர். வி. 171.

சீர்மை = நல்லசீர். வி. 59. கணமாயிருப்பது. [எட்டுறில் ஒன்று. சூ. 386.]

சீயகங்கன் = ஓர் அரசன். சிறு. பா. 16. சீறடி. வி. 121.

சீறுதல் = கோபித்தல். வி. 82. 89.

சீற்றம் = கோபம். வி. 93.

சீனம் = ஓர் தேசம். சூ. 273.

சு

சு = சூல். சுய. வி. 123. (உ.)

சுடர் = ஒளி. சூரியசந்திரர் = இருசுடர். வி. 82.

சுடுதல். வி. 96.

சுட்டு = சுட்டெழுத்துக்களால் வருபெயர். சூ. 276. 279. 314. 427. 251.

முதச்சுட்டு = மொழிப்புறத்துச் சுட்டுதல். வி. 5.

அண்மைச்சுட்டு = சமீபச்சுட்டு.

சேய்மைச்சுட்டு = தூரச்சுட்டு.

பொதுச்சுட்டு = தூரஞ் சமீபம் இரண்டிற்கும் நடுவான சுட்டு.

சுட்டுதல் = சூறித்தல். சூறித்தல்காட்டல். சூ. 366.

சுட்டெழுத்து = சுட்டிக்காட்டுகிற எழுத்து. சூ. 66. 179. வி. 5. [வி. 153.]

சும்மை = ஓசை. சூ. 391.

சுரன் = சுரம், பாலைநிலம். வி. 63. [வி. 17.]

சூருங் கச்சொல்லல் = சொற்கருங்கச்சொல்லுதல். சூ. 13.

சூருங்கல். சூ. 387.

சுவேதநீர் = சத்தினம். சூ. 268.

சுவை = உருசி. அறுசுவை. சூ. 175. 386. வி. 82. 137.*

(சூறு = இனிப்பு, புளிப்பு, தவர்ப்பு, உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு.)

சுழல் = சுற்றுதல். வி. 82.

சூ

சூடி = சூடினவன். சூ. 389.

சூத்திரம் = சூத்திரவாப்பு. சூ. 4. 18. சூது. வி. 82.

சூத்திரநினைவு. சூ. 19.

செ

செங்கோல்=அரசர்செலுத்துஞ் செம்மையான கோல். சிற. பா. 16. [வி. 121. சூ. 135, 186.] சூ. 24.

செஞ்சொல்=செவ்வியசொல். [வி. 121.]

செந்தமிழ்=செந்தமிழ் நிலத்து மொழி. சூ. 271.

செந்தமிழ்நிலம்=பாண்டி நாடு.

“சேதனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிபும
சுந்தர பாண்டியன் எழுந்தமிழ் நாடனும்
சேகப் புலவருக் தழைந்தினி நிருத்த
மகலைப் பாண்டி வளர டென்ப.”

(கருவூரின் கிழக்கு மருவூரின்மேற்கே, வைகையாற்றின் தெற்கு மருதயாற்றின் வடக்கே உள்ளிசைம.) -சூ. 271. [வி. 121.]

செப்புதல்=சொல்லல். வி. 89.

செயப்படுபொருள் = வினைமுதற் செழிற் பயனுறுவதாகிய இரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருள். வி. 58. சூ. 320.

செயப்பாட்டுவினை=மூன்றாம் வேற்றுமைக் கர்த்தாவைக்கொண்டு முடிவது. வி. 105, 124.

செயற்கை=செயல். விகாரம். விதி.

செயற்கைப்பொருள் = ஒரு பொருளையுமற்றொருபொருளாகச் செய்யப்படுபொருள்.

செயற்கையளபெடை=பாட்டின் இசை நிறைப்பது. சூ. 94.

செயிர்=சூற்றம். வி. 142.

செயும்பொருள்=செயப்படு பொருள். சூ. 446.

செய்கைஅளபெடை=விகாரத்தால் வந்த அளபெடை. சூ. 91.

செய்தது=வினையாலணையும் பெயர். சூ. 441.

செய்து=செய்து என்பது முதலியவைகள் வினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 343.

செய்பவன்=கர்த்தா. சூ. 320.

இயற்றத்தற்கருத்தா.

ஏவற்கருத்தா.

செய்ப்பொருள் = செய்யப்படுபொருள். சூ. 320.

செய்ப்பவன்=செய்யான். இலக்குமி. சூ. 317.

செய்யான்=இலக்குமி. வி. 2௩[வி. 98.]

செய்விய=அகரவீற்று வினையெச்சவாய்பாடு. சூ. 167.

செய்யுமெனெச்சம்=வருங்காலப் பெயரெச்சவாய்பாடு. சூ. 341.

செய்யுனிடம்=கவிகளின் வழக்கம். சூ. 259.

செய்யுள்=பாட்டு. சூ. 120, 288, 374, 155.

செய்யுள்வழக்கம்=கவிகளில் வழக்கும் வழக்கம்.

செய்யுள்விகாரம்=கவிகளில் உள்ள விகாரம். வி. 41. சூ. 155, 156.

செய்வியென்னேவல் = செய்யென்னும் ஏவலின் மேலோரேவல். வி. 103. சூ. 138.

செரு=போர். வி. 132.

செருக்கு=அகக்காரம். வி. 72.

செருக்குதல்=கனித்தல். வி. 82.

செலவு=போனகாலம். சூ. 145. [செல். வி. 91.]

செல்=மேகம். சூ. 232.

செவியறிவு=செவியார் சத்தத்தை யறிதல். சூ. 381.

செவிவி=தாழி. சூ. 227.

செவ்வணிறை = நேரான பிரதியுத்தரம். சூ. 427.

செவ்வன்=செவ்வையாக. சூ. 18.

செவ்வாய்=செவ்வாய். வி. 121. சூ. 290.

செவ்வி=செம்மை. தருதி. வி. 89, 95.

செவ்வியான்=செம்மையானவன். வி. 124.

[செவ்வி + ஆன். வி. 93.]

செவ்வெண் = செவ்விகைய எண். சூ. 359.

செழு=செழுமையான. செழித்த. வி. 32. [121.]

செறல்=கோபம். சூ. 420.

செறிதல்=பொருத்தல். சூ. 71, 73. முடிதல். சூ. 345.

செறித்தல்=அடக்கல். சேர்த்தல். சூ. 18.

செறுதல்=நெருக்குதல். வி. 82.

சென்றுதேய்நிறுதல் = செல்லச் செல்லச் சொல்வளி பொருள்வளி இரண்டுந் தேய்ந்து முடியச் சொல்லுதல். சூ. 12.

சே

சே=இரிடபம். வி. 23.
 சிவந்த. வி. 121.
 சேண் = தூரம். வி. 17.
 சேதாம்பல். வி. 121.
 சேயிழை=தூல்தூற்றும் மடந்தை. கு. 24. [வி. 157.]
 சேய்=மகன். வி. 152.
 தூரம். சீனம். கு. 388.
 சேய்மை=தூரம். கு. 313.
 சேர்க்கை=சேர்வு. வி. 17. [வி. 94.]
 சேர்தல். வி. 96.
 சேர்ப்பன்=கலை ஆளும்நாதன். கு. 391.
 சேர்ப்பு=கலை.
 சேவடி=சிவந்த அடி. வி. 112. [121.]
 சேறல்=கெடுத்தல். கு. 341. செல்லல். வி. 94.

சை

சைசலம். வி. 123.

சொ

சொல்=மொழி. வி. 43. (P.)
 சொல்லிக்காரம்.=சொல்லினதுஇலக்கணத்தை யுணர்த்துகிறபங்கு. கு. 258. 259—274. [ஆகுபெயர். 162.]
 “சொல்லென்ப பெய பெயரே வினபென்றும் இரண்டென்ப அறிந்தினின்று; இடைச்சொற் சிவையும் உரிச்சொற் சிவவியும் அன்ற அறிமருக்கிற ரென்றும் என்ப.” (சொல்லு) (ப)
 சொல்லணி. வி. 196, 7.
 சொல்லாகுபெயர். கு. 290.
 சொல்லிசை யனபெடை = சொல்லிசையை நிறைக்கவருவது. கு. 91.
 சொற்பொருள்=சொல்லுக்குப் பொருளெழுதும் உரை; இதனை, சொற்பொருளுரை, பதப்பொருளுரை, பதவுரை எனவும் வழங்குவர். கு. 21.
 சொற்பொருள்விரித்தல். கு. 14.

சோ

சோனாடு=சோழநாடு. கு. 239.
 சோமன்=சந்திரன். வி. 123.
 சோம்புதல் = சோம்பலாகத் திரிதல். வி. 27.
 சோர்வு=மயக்கம். வி. 74. [94.]

சோலை=வனம், பூஞ்சோலை. வி. 110.
 சோழியன்=சோழநேசத்தான். கு. 276.
 சோனகம்=ஓர்நேசம். கு. 273.

சொள

சொளமன். வி. 123.

சூ

சூகான்=சூகரம்.
 சூமலி=நாய். மயில். கு. 14. கு. 158.

சூல

சூலம்=பூமி. வி. 35.
 சூலுதல்=தொங்கல். கு. 158.

செ

சென்னா=மிகா. கு. 158.

செ

செ=ஒன்றன் படர்க்கை விருதி. கு. 328.
 ஒருமைத்தன்மை விருதி. கு. 331.
 செ=தன்மைப்பன்மை விருதி. கு. 332.

த

தகவு=தகுதிப்பொருள். 298. தகுதி. கு. 40.

தகு. வி. 125.

தகுதி=மூலவகைத்தகுதி வழக்குச்சொல். கு. 269. பொதுமை. வி. 23.

தகை=தகுதி. [வி. 96.]

தகைமை=தன்மை. கு. 190.

தக்கணம் = ததன்ருடு. கு. 391.

தங்கை=இளைய சகோதரி. வி. 74.

தஞ்சம்=அடைக்கலம். வி. 84.

தடம்=பாதை. வி. 86.

தடித்தல்=வீங்கல். கணத்தல். வி. 79.

தணிதல்=ஆறுதல். வி. 96.

தண் = குளிர்ச்சிபொருந்திய. வி. 70.

[121.]

தண்டம்=தண்டனை. வி. 216.

தண்டி=போஜராசன் காலத்தில் இருக்க ஓர்புலவன், இவன் அலங்காரத்தைப் பற்றியநூலைச் செய்தவன்.

தன்மை=குளிர்ச்சி. (எட்டுறில் ஒன்று.) கு. 386.

ததைதல்=கெருக்கீதல். வி. 157.

தத்தம். வி. 74.

தத்தம்பொருள்=தத்தம்குரிய பொருளை உணர்த்தி வருபவை. கு. 352. வி. 110. ௪)

தந்துதல்=தாண்டிதல். வி. 137.
 தந்தை=கிளி. கு. 172.
 தந்திரவுத்தி=தூறுத்தி. கு. 15.
 தந்துகா=தூலிற்சொல்லிய பொருளல்
 லாதனவற்றை அதற்குத் தந்துகாத்
 தல். கு. 1.
 தந்தை=தகப்பன். வி. 30. 74.
 தமர்=தம்முடையவர். சுற்றத்தார். வி.
 14. [74. 93. 74.]
 தமிழொழிநிலம்=தமிழ்நிலம் அல்லாத
 நிலம். கு. 273.
 தமிழ். கு. 225.
 தமிழ்ப்பாஷை. முகவுரை. 1.
 தமிழ்மொழிஆக்கம். கு. 128.
 தம். கு. 246. 247. 244.
 தம்பால்=தம்மிடம். கு. 447. [வி. 74.]
 தம்பி. வி. 74.
 தருதல்=காட்டல். கு. 343. இடல். கு. 448.
 தரை=பூமி. கு. 225.
 தலை=சிரசு. வி. 61. இடம். தலம். வி.
 63. நெ. பா. 1. தலைமை. 143.
 தவ=மிக. கு. 273. 388.
 தவம்=தவசு. வி. 95.
 தவழ்தல்=பரவுதல். வி. 63.
 தவன்பாப்பாய்த்து=இடம் விட்டுக் குதிக்
 கின்ற தவனையின்பாய்ச்சல். கு. 19.
 தவிர்தல்=வாராதொழிதல். கு. 243.
 தவ்வணைதல் = தகரம்வந்து புணர்தல்.
 கு. 229.
 தவ்வை=தெனவை. மூதேவி. கு. 317.
 தடுவுதல்=அங்கீகரித்தல். வி. 87.
 உணர்த்துதல். கு. 374.
 தழை=தளிர். இலை. வி. 64.
 தளிர். வி. 133.
 தளிர்ந்தல்=தளிர்விடுதல். வி. 137.
 தனை=பாசம். பந்தம். வி. 26. யாப். 17.
 22. வி. 177.
 தன்னை. கு. 273.
 தற்கிழமைப்பொருள் = தன்சொடொற்
 றுமையுடையது. வி. 62.
 தற்பவம் = ஆரியநெற்பெழுத்தானும்
 பொதுவுக்கு நெற்புமாகிய இரண்டெ
 ழுத்தானும் தமிழிற்றெந்த வருவது.
 வி. 43. (P.)
 தற்சம்ம் = ஆரியத்திற்குள் தமிழுக்கும்
 பொதுவெழுத்தால் வருவது. வி. 43.
 (P.)

தற்கட்டளவு = தன்னைக் குறிக்கும் அ
 னவு. கு. 95.
 தற்புகழ்தல் = தன்னைப்புகழ்ந்துகொள்
 ளுதல். கு. 52.
 தனம்=ஆய்வி. வி. 86.
 தனிக்குறில்=தனித்துவருங் குற்றமுத்
 து. வி. 29.
 தனிக்குறில் அணைந்தொற்று = தனித்துவ
 ருங்குறியைச் சேர்ந்தமெய் (உ-ம்.)
 மண் எ-ல் ன் னென்று மெய் ம என்
 னுங் குறியைச் சேர்ந்தது.
 தனிநிலை=ஆய்த எழுத்து. (உயிரின்கண
 த்திலுஞ்சேராது, மெய்யின் கணத்தி
 லுஞ்சேராது தனியே நிற்பதால்.) (அ
 ிசிய) தனிநிலை. கு. 80.
 தனை=அளவு. வி. 87.
 தன்=தானென்பது நிரிந்தது. கு. 218.
 வி. 74.
 தன் குறி வழக்க மிகவெடுத்துகாத்தல் =
 தான்புதிதாகச் சொல்லி வழங்குவதை
 இடமிடந் தோறும் அதிகப்பட எடுத்
 துச் சொல்லுதல். கு. 14.
 தன்முகம்=தனக்கெளிர்முகம். தன்னிட
 த்தில். கு. 303.
 தன்மேம்பாட்டுகொ அணி. வி. 211.
 தன்மை = யான்முதலியதன்மைப்பெ
 யர். கு. 285. 282. 324. 330. வி. 54. 72.
 தன்மைஅணி. வி. 203.
 தன்மைச்சொல் = சொல்லுவோன்றன்னை
 க்குறிக்குஞ் சொல். வி. 54.
 தன்மைப்பன்மை = தன்மைப்பெயரில்
 அநேகம். வி. 54.
 தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று = தன்
 சூடுசேர்ந்த பலர்பால் முற்றுவினை.
 வி. 77.
 தன்மைப் பொருள் = தன்மையிடப்
 பொருள். வி. 54.
 தன்வினை=தன் கர்த்தாவின் தொழில்.
 வி. 102.
 தன்வினை முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்
 லுயிடத்து அதற்கெனமானதையும் அத
 சூடு முடித்தல். கு. 14.

தா
 தாக்கு=பாய்தலை. பேரர். வி. 121.
 தாங்கல்=பொறுத்தல். வி. 84.
 தாது=பூந்தாது. வி. 110.
 எழுவகைத்தாதுக்கள். கு. 268.

தாப்பிசை. கு. 457. (தாம்பு + இசை.)
(ஊஞ்சல் போல் இடம்பிசை போல் இருக்கும் குஞ்செல்வத.)

தாப்பு=ஊஞ்சல்; தாம்பு என்பதின் விகாரம். கு. 457. (தாம்புக்கவியு.)

தாமரை=கமலம். வி. 162.

தாம். வி. 74. கு. 247.

தா அனாட்டித்தலதிரிற்றுப்பு = தானொரு பொருளை யெடுத்தநாட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் திறுத்துதல். கு. 11.

தார்=மாலை. வி. 157.

தாவதல்=தாண்டல். வி. 95.

தான்=பாதம். அடி. சரணம். வி. 38. 41. 95.

தானம் = ஸ்தானம். நால்வகைப்பிறப்பிடம். கு. 72. வி. 18. (J.) இசை. வி. 113.

தானி=தானத்தை யுடைய ஆருபெயர். 290.

தானெடுத்த மொழிதல்=தான் பழைய குன்றித்தை எடுத்துச் சொல்லுதல். கு. 14.

தானை=சேனை. வி. 93.

தான். கு. 247. வி. 74.

தி

திசைத்தல்=நடுநடுக்கல். வி. 77.

திசை=திசை. வி. 82. [கு. 147.]

திசை=திக்கு. திசைச்சொல். கு. 270.

ஏழன்உருபு. வி. 63.

திசைச்சொல். கு. 273.

செய்தெழும் செய்வதெழும் அச்சியெழ்வதெழும் வகுவத.

திசைப்பெயர்கள். வி. 160.

திட்டம்=சொல்வவி பொருள்வவி. கு. 18.

தினி=பலன். கு. 276.

திணை=குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல், என் ஐந்திரிலம். கு. 276. 434.

உயர்நினை அஃறிணையாகிய இரண்டு. கு. 416.

திண்ணியர்=வலிமையுடையர். வி. 137.

திண்மை = கனமாயிருப்பது. எட்டுநிலம் ஒன்று. கு. 368.

திரன் = கூட்டம். கு. 58: திரட்டுபெயர் னும் பெயர். கு. 203.

திரிசொல் = இயல்பில்லாமற் திரியுஞ் சொல். கு. 270, 272. வி. 43.

திரிதல்=மாறுதல். கு. 89. 154. 158. 271. வி. 20.

வேறுபடுதல். வி. 95. (அ.)

திரியினுக்கம்=ஒன்றுதிரிந் தொன்றாதல். கு. 300. (திரியினுலாகிய ஆக்கம்.)

திரியு=ஒவ்வாமை. கு. 8. வேறுபாடு. கு. 88.

திரிதல், மாறுதல். கு. 303.

திரியாத=திரிசொற்போலாகாமை. கு. 271.

திரு=செல்வம். வி. 34.

திருகு=முறுக்கல். வி. 93.

திருந்துதல் = செம்மையாகுதல். நெ. பா. 16. [வி. 87.]

திருவள்ளுவன். வி. 162.

திருவாசகம். வி. 162.

தினா=அலை. வி. 153. தினாச்சீலை. 37. வி. 69. (0.)

தில்=தில்லென்றும் இடைச்சொல். கு. 363.

திறம்புதல்=மாறுபடல். வி. 142.

திறல்=வலி. நெ. பா. 14.

திறன் = கடன். கு. 461. வரலாறு. கு. 3.

தி

திக்கு=இனிமை. வி. 84.

திமைவளம்=அறியாமையின் மிகுதி. கு. 25.

திம்புணல்=இனிமையான ஆறு. வி. 27. [திமையான. வி. 121. கு. 136.]

திர்க்கசுந்தி=வடமொழிச்சுந்தி. வி. 42.

திர்க்கும்=நீக்கும். கு. 25.

திவனி=சுழற்காற்ற. 124. [திமையான. வி. 121.]

தின=உணவு. வி. 96.

து

து=புளி, அறுபோதி. (ஏவல்.) கு. 158. வி. கு. 140. 279.

ஒன்றன்படர்க்கை வி. கு. 328.

ஒருமைத்தன்மை வி. கு. 331.

துகன்=குற்றம். வி. 37.

து. கு. 70.

துகிலிகை. கு. 156.

துஞ்சுதல்=துஞ்சல். நித்திராசெய்தல்.
உறங்கல். சாதல். கு. 167. 385. 335.

துணிதல்=தீர்மானித்தல். வி. 143.

துணிநர் = அரிஜிந்தகொள்ளுவார். கு.
206. [வி. 95.]

துணிபுவினை. வி. 125. (டு.)

துணிவு=துணிதல். கு. 11. 21.

தீர்மானம், தெளிவு. கு. 384.

துணிவுப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.

துணிவுகா=சந்தேகப்பட நின்ற விடத்
து இதற்கு இதுவே பொருளைனத்
துணிந்தெழுதம் உரை. கு. 21.

துணை=உதவி. அளவு. வி. 23. 77.

துணைமொழி=தொடர்ந்துவருவது.

துணைவினை. வி. 124.

துப்பு. வி. 87.

துப்புதல் = உண்ணல், அனுபவித்தல்.
வி. 87.

தும்=தன்மைப் பன்மைவிருதி. கு. 332.

தும்பி=வண்டின்பேதம். கு. 380.

துயர்=துன்பம். வி. 155.

துயில்=நித்திராசெய்தல். வி. 155.

துய்த்தல், அறுபவித்தல். வி. 79.

உண்டல். கு. 385.

துரத்தல்=எழுப்புதல். கு. 74. 388.

துர் (துற, துன்) கெட்ட. வி. 123. (உ.)

துவைத்தல் = வாத்தியம் வாசித்தல், ஒ
லித்தல். கு. 391.

துவ்வுதல்=அறுபவித்தல். வி. 86.

துழாய்=துளசி. வி. 93.

துளக்கலாகா நிலை = அசைக்கப்படாத
நிலை. கு. 28.

துளக்கல்=அசைதல். வி. 90.

துறவறம்=நீத்தோர் தர்மம். [துறத்தல்=
விட்டு நீங்கல். வி. 94.]

துறை=வழி. கு. 52. நீர்த்துறை, குறு.
வி. 43.

துன்றார்=புகைவர். சிற. பா. 11. வி. 95.

துன்னுதல்=சேர்தல். வி. 95.

தூ

தூக்கு=செய்யுள். கு. 163. 172. 58.

தூண்டில்=தூட்டி. வி. 82.

தூய்மை=பரிசுத்தம். கு. 26. [வி. 96.]

தூர்=தூர்வை, வேர். வி. 23.

தூர்த்தல்=நிறைத்தல். வி. 99.

தெ

தெக்கக்காய்=தேவூய். கு. 187.

தெய்ய=இடைச்சொல். கு. 368. இசை
நிறை. வி. 115.

தெய்வக்கொள்கை=கடவுள் வழிபாடு.
கு. 26.

தெரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று.
கு. 353. 355. 357. (தெரிந்தவழி சிற்ற
மலால் தெரிநிலை.)

தெரிநிலைவினை = காலந்தெரிய நின்ற வி
னை. வி. 98. கு. 320.

தெரிநிலை வினைமுற்றலையும் பெயர்ப்
பகுபதம்=காலங்காட்டுதலுடனேவே
ற்றமையேற்றவருவது. வி. 95.

தெரியல்=மாலை. வி. 93.

தெரிவரும்=காண்கிறதற்கரிதாகிய. கு.
27. [வி. 153. 121.]

தெருளல்=தெளிதல். வி. 95.

தெறுங்கம்=தெறுக்குதேசம். அந்நிரம்.
கு. 273.

தெவ்=பகை. கு. 236.

தெவ்வீர்=பகைவர். வி. 211. [77.]

தெளிதல்=மெய்யுணர்ந்தல். வி. 40.

தெளிவெய்தல்=துணிவுண்டாதல். கு.
433.

தென்னல்=தெளிவாதல். வி. 89.

தென்னீவோர்=அலோசித்தெளிதற்குரிய
ய மாணுக்கர். கு. 461.

தென்பாண்டி=கொடுத்தமிழ் நாடுகளி
ல் ஒன்று. கு. 273.

தே

தேசிகம்=இசைச்சொல்.

தேம்=தேசம். கு. 276.

ஏழன் உருபு. வி. 63.

இடம். கு. 303.

இனிமை. [தேன். கு. 214.] வி. 152.

தேருதல்=தெளிதல். வி. 70. 95.

தேற்றப்பொருள் = நிச்சயப்பொருள்.
வி. 111.

தேற்றம்=தெளிவு. நிச்சயம். கு. 353.
354.

தை

தையல்=பெண். கு. 277.

தொ

தொகாநிலை. கு. 415. வி. 151. [வி. 91.]

தொகுத்தல்=எழுத்தாயினுஞ் சாரியையாயினுங் குறைத்துச் சருக்குத்தல். கு. 155. வி. 41.

விரிந்துகிடத்தகைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 50.

தொகுத்துச்சட்டல் = பலவற்றையுங் தொகையாக்கிச் சொல்லுதல். கு. 14.

தொகுத்துரை=வேற்றுமை சாரியையமுதலிய உறுப்புக்களைத் தொகுத்தெழுதமுறை, இதைப் பொழிப்புக்காயென்றும் வழங்குவர். கு. 21.

தொகை=உருபு மறைதல், தொகைக்குறிப்புச்சொல். கு. 269.

பலவற்றையுந் தொகுத்துக் கூறுத்தொகைச் சூத்திரம். கு. 20.

மறைந்துநிற்பவை. கு. 403.

தொகைக்குறிப்பு = தொகுத்துக் குறிக்குங் குறிப்பு. கு. 269.

தொகைச்சூத்திரம்=காரியங்களைத் தொகுத்துக்கூறுவது.

தொகைசூறு. கு. 403. வி. 151.

தொகைநிலை. கு. 402. வி. 151.

தொகைப் பொருள் = தொகைநிலைத் தொடர்பொருள். கு. 411.

தொகைவிரி = தொகுத்து விரித்து முடித்தல். கு. 50.

தொடக்கம் = ஆதி. (தொடு.) என்றொருடக்கத்து=என்றுசொல்வது போலவரும்.

தொடர். வி. 126.

தொடர்கை = தொடர்பு, சிநேகம். வி. 94. 11.

தொடர்ச்சொற்புணர்த்தல் = ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமுடைய சொல்லுகளைச் சேர்த்தவைத்தல். கு. 14.

தொடர்த்தல்=இன்றொழுத்திற்கு அடியொழுத்தாகத் தொடர்த்தல். கு. 94.

தொடர்பு=செய்யுள். கு. 173.

தொடர்மொழி. கு. 259. 260. வி. 150.

தொடி=வலை. வி. 96. [பைந்தொடி. வி. 121. 157.]

தொடை = மோனைமுத்திய தொடை. யாப். 32. வி. 181.

தொடலை=பழமை. கு. 98.

தன்பம். வி. 96.

தொல்லோர்=முன்னோர். வி: 145. [98.]

தொழில்உவமை. வி. 204.

தொழில்=வினை. செயல். வி. 342.

தொழின்பெயர்=வினைப்பெயர். கு. 217. 286. வி. 155.

தொழின்பொழி = வினைச்சொல். கு. 256.

தொழுதல்=பனிதல். கு. 385. ஊழியஞ்செய்தல். வி. 82.

தொன்முறை = தொல் + முறை = பழமையானமுறை. கு. 290.

தொன்றதொட்டு=பூர்வம் முதற்கொண்டு. கு. 290.

தொன்னுல்=பழமையானதுல். கு. 39.

தொ

தொகை. வி. 162. 23.

தொட்ட=[பகுதி. தொடு. வி. 82. (எ.) தோண்டின.]

தொய்தல்=கலத்தல். வி. 37.

தொரை=சரமணிக்கோர்வை. கு. 91.

தொழி = தொழமையுடையவன். கு. 277. [வி. 96.] வி. 96. (o).

தொன்=புயத்தால்வருபெயர். கு. 276.

தொற்றம்=உருவம், பார்வை. வி. 86.

தொற்றாரம் தோன்றுகின்ற உயரம். கு. 28.

தொன்றல்=வினக்கல். கு. 342. 387. பிறத்தல். வி. 61. ஓர் விகாரம்: மெய்யாயினும் உயிராயினும் சாரியையாயினும் உயிர்மெய்யாயினும் உண்டாதல். கு. 154. வி. 20. திராசா. கு. 376.

தொன்ற எழுலாய்=முதலாம் வேற்றுமைத்தொகை. [வி. 91.]

தொள்

தொள்வை=தக்கவை. மூதேவி. வி. 317.

நகுதல்=சிரித்தல், நகைத்தல். வி. 76.

நகுதிர்=நகைத்தீர். வி. 76. [79.]

நகை=சிரிப்பு. நகைத்தல். வி. 76. [வி. 96].

நன்மொழிபுணர்ந்தல் = நல்ல சொற்களைச் சொந்தவைத்தல். கு. 13.
 நன்றி = உபகாரம். வி. 95, 96.
 நன்று = நன்மையானது. வி. 93, 93.
 நா
 நா = நாக்கு. வி. 82. கு. 74, 376.
 நாசு = இளைமை, இளமாம். கு. 93, 94, 317.
 நாடுதல் = தேடுதல். வி. 72.
 நாட்டம் = கண். கு. 376.
 நாட்டல் = தாபித்தல். கு. 11.
 நாணுதல் = வெட்டுதல். வி. 95.
 நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.
 நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். கு. 125. பயம். வி. 157.
 நாமுடி = நாக்குமணி. 80.
 நாயகம் = இரேட்டம். வி. 152.
 நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.
 நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை. கு. 380.
 நாழி = ஓர் அளவு. 89.
 நான் = நட்சத்திரஇராசி. கு. 276. ஓர் வாய்பாடு. வி. 174.
 நாற்கணம் = வண்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.
 நாற்றம் = கந்தம். கு. 386.
 நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு. 294.
 நான்முகன் = நான்கு முகங்களை யுடைய அருகன். கு. 58.
 நான்மை = நான்கு.
 நான்மொழி = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.
 நி
 நி. வி. 123. (உ.)
 நிகர் = நிகர்க்கின்ற; ஒத்த. கு. 26. வி.
 நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 109, 76, 95.
 நிகர்த்தல். வி. 76.
 நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலம் மலாத இரண்டுகாலம். கு. 245.
 நிகழ்வு = நிகழ்காலம். கு. 423.
 நிழி = நிழலியம். வி. 79.
 நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நன்மை. வி. 96.

நன்மொழிபுணர்ந்தல் = நல்ல சொற்களைச் சொந்தவைத்தல். கு. 13.

நன்றி = உபகாரம். வி. 95, 96.

நன்று = நன்மையானது. வி. 93, 93.

நா

நா = நாக்கு. வி. 82. கு. 74, 376.

நாசு = இளைமை, இளமாம். கு. 93, 94, 317.

நாடுதல் = தேடுதல். வி. 72.

நாட்டம் = கண். கு. 376.

நாட்டல் = தாபித்தல். கு. 11.

நாணுதல் = வெட்டுதல். வி. 95.

நாதன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாமம் = படர்க்கைப்பெயர்ச்சொல். கு. 125. பயம். வி. 157.

நாமுடி = நாக்குமணி. 80.

நாயகம் = இரேட்டம். வி. 152.

நாயகன் = ஆண்டவன். வி. 95.

நாலறிவுயிர் = தம்பிவண்டு முதலியவை. கு. 380.

நாழி = ஓர் அளவு. 89.

நான் = நட்சத்திரஇராசி. கு. 276. ஓர் வாய்பாடு. வி. 174.

நாற்கணம் = வண்கணம் மென்கணம் இடைக்கணம் உயிர்க்கணம், என்னும் நால்வகைக் கூட்டம்.

நாற்றம் = கந்தம். கு. 386.

நான் = தன்மையொருமைப்பெயர். கு. 294.

நான்முகன் = நான்கு முகங்களை யுடைய அருகன். கு. 58.

நான்மை = நான்கு.

நான்மொழி = பெயர் வினை இடை உரி என்னும் நான்கு சொற்கள். வி. 43.

நி

நி. வி. 123. (உ.)

நிகர் = நிகர்க்கின்ற; ஒத்த. கு. 26. வி.

நிகர் (நிகர) = ஒப்பு. வி. 109, 76, 95.

நிகர்த்தல். வி. 76.

நிகழ்பல்ல = நிகழ்காலம் மலாத இரண்டுகாலம். கு. 245.

நிகழ்வு = நிகழ்காலம். கு. 423.

நிழி = நிழலியம். வி. 79.

நித்தியப்பொருள் = அழிவில்லாப்பொருள்.

நியித்த=நியித்தம், காணம். கு. 49.
 நியிர்தல்=நெருங்குதல். வி. 64.
 நியதி=நியமம், நிச்சயம்.
 நியதிப்பெயர்=நியமமுடையபெயர்.
 நிரல்=முறை, வரிசை. வி. 194. கு. 246.
 நிரல்பட=வரிசைப்பட. கு. 16.
 நிரனிறை. கு. 455.
 நிரை=வரிசை. வி. 64.
 நிரையசை. வி. 170.
 நிரி. வி. 166. 123. (உ.)
 நிலம்=நாடு. கு. 273.
 நிலவுதல்=விளங்குதல். கு. 427.
 நிலன்=இடப்பெயர். கு. 276. [நிலம்.
 வி. 17.]
 நிலை=இருத்தல். கு. 456. வி. 61. நில
 மை. உறுதி. வாசல்நிலை. வி. 120.
 நிலையிழம்பொருள்=நிற்பனவாகிய அச
 ரப்பொருள்.
 நியூற்றல்=நியூத்தருதல். கு. 258.
 நிறம் = வெண்மை கருமை முதலிய
 வண்ணங்கனால்கரும்பெயர். கு. 276.
 வருணம். வி. 60.
 நிறீடு=நிறுத்தி. கு. 194. [வி. 79. 86.]
 நிறுத்தக்குறிப்பு = முற்றுச் சொல்லின்
 அடையாளம். வி. 165.
 நிறுப்பு=நிலைநிறுத்தல். கு. 11.
 நிறுவுதல், நிறுத்தல்=ஈதாயித்தல். குற.
 பா. 14. வி. 74.
 நிறை=சால்பு. வி. 120.
 மனஅடக்கம். கு. 384.
 நிறைகொல்=துலாக்கொல். தராசு. கு.
 26.
 நிற்ப=நிற்க. வி. 32. [86.]
 நிறைத்தல்=எண்ணல். கருதல். யோசித்
 தல். வி. 124.
 நிறைவு=எண்ணம்.
 நின்=நீ எனபது திரிந்த நின். கு. 218.
 வி. 73.
 நின்றபயனின்மை=சொல்லின்று, அதற்
 குப் பயனிலாதொழியச் சொல்லல்.
 கு. 12.

நி

நி. வி. 73.

நிங்கல் = விட்டுநீங்குதல், பிரிவையுண்
 டாக்குத்தொழிலின்றிப் பிரிவையுண்
 டிக் தன்னிடத்திலுடைய பொருள்.
 கு. 299. 387.

நீடு=நெடுங்காலம், என்மைக்கும். 63.
 [வி. 120.]
 நீட்டல்=நீட்டலணவை. கு. 409. குற
 மெழுத்தை நெட்டெழுத்தாக்கல். கு.
 155. வி. 41.
 நீடி=நியாயம். வி. 95.
 நீத்தம்=வெள்ளம். வி. 82.
 நீத்தல்=ஈறக்கப்படுபொருள். கு. 296.
 நீதது=நீக்கி. வி. 37. நீதவரும்நிலை.
 கு. 454.
 நீதது=விட்டு. (நீ.) வி. 124.
 நீயிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.
 294.
 நீர்=சலம். குணம். வி. 35. [நீர்=குணத்
 தையுடையன. வி. 93.]
 முன்னிலைப்பன்மை வி. 73.
 நீவி=அரக்கி. கு. 389.
 நீல்=நீலம். கு. 156. [வி. 41.]
 நீவிர்=முன்னிலைப்பன்மைப்பெயர். கு.
 294.

நு

நுகர்தல்=உண்ணல். வி. 81.
 நுகர்வு=அனுபவித்தல். இன்பம். வி.
 111.
 நுட்பம்=பொருள்நுணுக்கம். கு. 18.
 நுணங்குதல்=நுட்பமாதல். வி. 87.
 நுண்=நுட்பமான. [நுண்மை. வி. 121.]
 நுதலிப்புருதல்=இதனைச்சொல்லுவேன்
 என்றுசொல்லிப் புருதல். கு. 14.
 நுதல்=நெற்றி. வி. 154.
 நும். வி. 74.
 நுவல் = பாடஞ்சொல்லின் வரலா
 து. கு. 3. சொல்லல். கு. 390.
 நுவல்வோன் = ஆசிரியனது வரலாறு.
 கு. 3.
 நுவற்சி=சொல். கு. 390.

நூ

நூலாசிரியன்=நூல்செய்தகர்த்தா.
 நூலூரையாசிரியன்=நூலுக்கற்பிக்கும்ஆ
 சிரியன். கு. 26.
 நூல் = நூல்வரலாறு. கு. 3.
 நூல்திரம், கு. 24. எழுவல். கு. 25.
 நூலுதல்=பொடியாக்குதல். குற. பா. 12.
 நூன்முதல் = முகவுரை, நூலுக்குமுதல்
 போற் றுத்திருத்தல். கு. 1.

நெ

நெஞ்சம் = நெஞ்சு. மார்பு. மனம். அந்தக் கரணச்சாட்சி. வி. 40. 124.
 நெடிய = நெடுமையான். வி. 121.
 நெடிலனபெடை = நெட்டெழுத்தனபெடை.
 நெடில் = நெட்டெழுத்து. கு. 65. 129.
 நெடுமை, தீர்க்கம். வி. 4.
 நெடும். வி. 121.
 நெட்டுயிர் = உயிர் நெடில். கு. 126. [வி. 121.]
 நெய்தல் = ஐந்திணையில் ஒன்று. கு. 276. கடல்சார்ந்த இடம். வி. 220.
 நெய்யரி = பன்னாடை. கு. 38.
 (நெய்யை உருக்கி வடிக்கிறபொழுது இரண்டு மெல் விடும்போது சாமான நெய்யை ஒழுக்கிட்டுக் கசுட்டையபற்றிக்கொளும்.)
 நெருநல் = நெற்று. வி. 25.
 நெறி = வழி. வி. 95. முறை. கு. 194. 199. கடன். கு. 253.

நே

நேரசை. வி. 169.
 நேர் = நேர. வி. 109. உடன்படல். கு. 427. சமமான. கு. 16.
 நேர்ச்சி = நடப்புப்பொருள். கு. 298.
 நேர்தல் = பொருத்தல். கு. 361.
 நேர்ப = தழுவிக்கொள்வர் புலவர். கு. 427.

நை

நைதல் = பலவீனம். தளர்ச்சி. வி. 112. தன்மாத்திரையிற் குறுகுதல். கு. 95. 120.

நொ

நொடி = ஒருமாத்திரையினனவு. கு. 160. வி. 16. சொல். கு. 390.
 நொடிதல் = சொல்லல். கு. 390.
 நொய்மை = கனயில்லாதது. இலேசு. [எட்டுதில் ஒன்று. கு. 386.]
 நொய்ய = நொய்மையானவை. வி. 125. [93.]

நோ

நோக்குதல் = வருத்தம்விட்தல். வி. 82.
 நோக்குகண். வி. 37.
 நோக்குதல் = பார்த்தல். வி. 37.
 நோற்றல் = பெறுத்தல். வி. 27.

ப

ப = பல்லோபடர்க்கை விருதி. கு. 327.
 பகருதல் = கற்பித்தல். கு. 39. சொல்லல். கு. 390.
 பஃடுருடை. யாப். 60.
 பகர்ச்சி = சொல். கு. 390.
 பகழி = கணை. அம்பு. கு. 389.
 பகாப்பதம் = பிரிக்கப்படாத பதம். கு. 128. வி. 122.
 பகுதி = முதனிது. கு. 133. பிரகிருதி என்னும் சூரியமொழித்திரிவு, அது தன்னியல்பினால் நிறகையால் பகுதியாம். கு. 133. 134.
 பகுத்தல் = பிரித்தல். கு. 281.
 பகுத்தணர்நல் = ஆராய்ந்தறிதல்.
 பகுபத உறுப்பு = பகுக்கப்படும் பதத்தின் அவயவம். வி. 123.
 பகுபதம் = பிரிக்கப்படும் பதம். கு. 128. 132. வி. 123.
 பகை = பகைதொடர்பொருள். கு. 298.
 பக்கம் = விதம். வகை. பட்சம். வி. 32.
 பசு = பசும். பசுமையான. 70. 121. (பச்சு, பாசு, பைம்.)
 பசை = ஆசை. வி. 95. 11.
 பச்சரி. வி. 121.
 பஞ்சி = பஞ்சானது. கு. 24.
 படர்க்கை = படர்க்கையிடம். கு. 266. 324. பேசுவோனையும் அவன்முன்னிற் போனையும் அல்லாத மற்றப்பொருளைக்குறிக்குஞ் சொல். கு. 285.
 படர்க்கைமுப்பெயர் = படர்க்கையிடந்தையுடைய உயிர்நினைப்பெயர், அந்நினைப்பெயர், விரவுப்பெயர் எனநிற மூவகைப்பெயர்கள். கு. 435.
 படர்க்கையோர் = படர்க்கையிடந்தோரை. கு. 303.
 படர்க்கைவினைமுற்று = படர்க்கைவினைமுற்றுச்சொல். கு. 295.
 படர்ச்சி = நடை. கு. 46.
 படர்தல் = எருதல். கு. 272.
 பரவிப்போகுதல். வி. 88.
 படலம் = அதிகாரம். கு. 4. பலபொருள் கொண்டது. கு. 17.
 படாக்கை = விருது. கு. 91.
 படாஅன் = உடன்படான், கலவான். கு. 11.
 படி, படிக்கு, படியாக, படியால். வி. 164.

பதி. வி. 105. 124.
 படுதொகை. வி. 157. (w.)
 படுத்தல் = தாழ்த்திக்கூறுதல். கு. 88.
 , தூக்குதல். வி. 124.
 படுத்தல். வி. 124.
 படைக்கலம் = ஆயுதங்கள். வி. 84.
 பணி = தொழில். வி. 96.
 பணிதல் = வணக்கம். வி. 94.
 பணித்தல் = சொல்லுதல், உரைத்தல்.
 கு. 431. வி. 95. 133.
 பணிமம் = சங்கு. வி. 81. 137.
 பணி = பெருமை. வி. 27.
 வயல். வி. 81.
 பணித்தல் = பெருத்தல். வி. 32.
 பண்டமாற்று = விசைகூறுதல். கு. 101.
 பண்டம் = பதார்த்தம். வி. 208.
 பண்டு, பண்டை = பழமை. வி. 26.
 பண்பிற்பகாரிண்பதம். கு. 135.

(செம்மை முதலியவை சொல்லியபற்பகுபதம்;
 ஆயினும் பொருள்நியைப் பண்பதம். இவை
 மை விஞ்சி இவ்விடங்களிலும் இவ்விஞ்சி
 யையும் பகுதியாக வைக்கும்.)

பண்பு = குணத்தோடு குணக்குண்டா
 கும் ஒற்றுமையம், வண்ணம், வடிவு,
 அளவு, சுவை முதலியவைப்பற்றி வ
 ருவது. கு. 406. குணம். வி. 76. 143.

(ஐம்பொறிமைய உணரப்படுவது.)

பண்புத்தற்கிழமை = குண சம்பந்தப்
 பொருள்.

பண்புத்தொகை = “ஆசிய” முதலிய ப
 ண்புருபு தொக்கிற்பவை. கு. 152.
 406. வி. 154.

பண்புருபு, “ஆசிய.” கு. 406.

பண்புவமை. வி. 204.

பதடி = பதர். வி. 92. கு. 338.

பதப்புணர்ச்சி = சொல்லொடுசொல் உ
 டிதல்.

பதம். கு. 253. 254. 253. எழுத்தாலா
 சிய பதத்திலக்கணம். கு. 57.

எழுத்தாகப் பிறப்பொருள்க்காட்டுஞ்
 சொல். கு. 218 பாதம். வி. 79. 41.

பதவுகா = சொற்பொருள். பதப்பொ
 ருள். கு. 21. 22.

பதி = இடம். வி. 41.

பதிக்கம் = தொகுத்துச் சொல்லுதல்.
 கு. 1.

“பதிக்கம் சொல்லிய பொருள்
 தொகுதியாகச் சொல்லுதலே.”

பத்தினீற்றுயிர்பெய்ய = பத்தென்னும் எண்
 னின் நிலைமொழியினது இற்றிலுள்ள
 துகர உயிர்பெய்யெழுத்து. கு. 198.
 பந்தனம் = கட்டுதல். வி. 197. 201.
 பந்தி = குழுக்கு. வி. 61.
 பயத்தல் = வினைதல். வி. 145. புயன்.
 வி. 76.

உண்டாக்கல். வி. 95.

பயம், பயன் = பலன். கு. 10. வி. 76. 112.

பயனிலை = பொருள்நிலை. கு. 295. வி. 129.

பயனூரை = இப்படிச் சொன்னதினாலே
 வந்தபயன் இதுவெனக்காட்டி எழுது
 முகா. கு. 21.

பயனுவமை. வி. 204.

பயிறல் = சொல்லுதல். கு. 41.

பரண் = பரணென்னும் பெயர். கு. 211.
 (காவற்பரண்.)

பரதன் = பரதராசன். வி. 89.

பரத்தல் = விரித்தல். கு. 372.

பரத்தை = வேசி. வி. 63.

பரவை = கடல். வி. 37. [பரவுதல். வி. 96.]

பரா. வி. 123. (உ.)

பரிசம் = ஊறு. கு. 386.

(செம்மை, தன்மை, மென்மை, வன்மை, சொப்
 பம், சீமை, சஞ்சனம், பருபருக்கை ஆக: எட்டு.)

பரிதல் = விரும்பல். வி. 86.

பரிதி = சூரியன். சிற. பா. 3.

பரியது = பெரிது. [பரி. வி. 93.] வி. 121.

பருகுதல் = உண்ணுதல். கு. 40.

பருத்திக்கொண்டுகை = பருத்தியடைத்த
 கிரகம். கு. 34.

பருத்தின் வீழ்வு = தலைகீழாக விழுதிற
 பருத்தின் வீழ்ச்சி. கு. 17.

பருபருக்கை = நிணமை. பருத்தக்கொ
 ள்ளல். [எட்டுறில் ஒன்று. கு. 586.]

பருவமுயற்சி = காலத்தோடு பொருள்
 தச் செய்யமுயற்சி. கு. 27.

பருவால் = வருத்தல். கு. 388.

பல = பலவீன்பாற்பெயர். கு. 240.

பலப்பொருளொருசொல் = பலப்பொரு
 ளுத்தருகிற ஒருசொல். கு. 431.

பலர் = பலர்பாற்பெயர். கு. 240.

பலர்பாற்பெயர் = பலரைக்குறிக்குஞ்
 சொல்.

பலவகைத்தாறு = தோல், இரத்தம், இ
 றைச்சி, வேதை, எறும்பு, மச்சை, சுவே
 தநீர் - என்கிற எழுத்துக்கள் தாறுக்கள்.
 கு. 266.

பலவினீட்டம் = பலபொருளின கூட்டம். கு. 390.

பல்லவம். ஓர் தேசம்.

பல்லியம் = தீதவாத்தியம். கு. 391.

விரிந்துத் தொக்குந்தம்முன் விரவிப்பலவடுக்கிவருதல்.

பல்லோர்பெயர் = பலர்பாலின் பெயர். கு. 278.

பவணந்தி = ஓர் முனி. கன்னடாசீ செய்தவன். சிற. பா. 21.

பவம் = பாவம். வி. 87. [41.]

பழஞ்சூத்திரக்கோள் = மேற்கோள். சூசிரியவசனம். கு. 81.

பழி = நிர்த்தை. வி. 210. சூற்றம். கொலை. வி. 82.

பழித்தல் = நிர்த்தித்தல். தூஷித்தல். வி. 210.

பறவை. வி. 96. (0.)

பறை = சாற்றம் புறை. வி. 109.

பனுவல் = செய்யுள். கு. 24. 54.

பன் = பன்னல். கு. 217.

பன்மைப்பொதுப்பெயர் = உயர்நிலைப்பன்மை, அஃறிணைப்பன்மைப்பொதுப்பெயர்.

பன்மையிருநிலை = இருபாற் பன்மை. கு. 287.

பன்மொழித்தொடர் = பலசொற்கள் தொடர்ந்து நிற்பவை. பன்மை பன்மைப்பெயர். கு. 265. 300.

பன்றி = தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 278.

பன்னரும் = சொல்லுத்தக்கரிய. சிற. பா. 21. [வி. 153. 121.]

பன்னுதல் = சொல்லுதல்.

பா

பா, பாவினம். வி. 184.

*பாகதம் = எல்லாநாட்டிலும் வழங்குவது. (பிராகிரதம்.)

பாக்கு = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினையெச்சவிகுதி. கு. 343.

பாக்குற்று = பாக்குறுபுடையது. கு. 289. [பாக்கு. வி. 93.]

பாசம் = கயிறு. வி. 137.

பாசெழை. வி. 121.

பாடம் = உரைசெய்தற்பொருட்டு எழுதித் தெழுதிய மூலம். "மன்றுபுரித்தான் ணைல்." என்பதை. "மன்றுபுரித்தான் ணைல்." என்பாடமேதவாரூள்

என்றும்பொல்வனபாடவுரை. கு. 21.

பாடல் = சொல்லல். ஒதல். கு. 390.

பாடு = ஏழன்உருபு. வி. 63. மேன்பாடு. வி. 79.

வாய்பாடு. கு. 340. வி. 96.

பாணன் = புகழ்ந்தபாடுவோன். கு. 399.

பாணி = கை. வி. 79.

பாண் = பாட்டு. வி. 81.

பாண்டிநாடு = பாண்டியகுடு. கு. 273. 239.

பாண்டில். கு. 273.

பாதம் = அடி. வி. 95.

பாயிரம் = வரலாறு. கு. 1.

பாராட்டல் = காட்டுதல். வி. 92. [பாரீ + ஆட்டல்.]

பார் = பூமி. வி. 121.

பால்கன் = குழந்தை. வி. 120.

பாலது [பால (பன்)] = பாற்ற, பாறையுடையது, தன்மையுள்ளது. வி. 93. [35.]

பாலை = ஐந்தினையில் ஒன்று. கு. 276. நீரும் நிறுமல்லாத இடம். வி. 220.]

பால் = பகுப்பு. கு. 281. ஆண், பெண், பலர், ஒன்று, பல, என்னும் ஐம்பால்கள். கு. 360. 416. 342. வி. 53. ஏழன் உருபு. வி. 63.

பாவித்தல் = எண்ணல். வி. 124.

பாவைமார் = பெண்கள். வி. 120. [69.]

பாழ் = பாழ்க். வெறுமையான. வி. 121.

பாழ் = பருந்த. கு. 183.

பாற்று = பாண்மையுடையது. கு. 57. வி. 93.

பான் = முக்காலங்களுக்கும் பொதுவான வினை எச்சவிகுதி. கு. 343.

பெலவிடத்த பத்த என்றும் (உ-ம்.)

ஒன்பான் = ஒன்பது, முப்பான் = முப்பது. கு. 61. 194.

பி

பி. வி. 96.

பிக்கலம் = பிக்கலந்தை என்னும் தூல. கு. 392.

பிணக்கம் = வேறுபாடு. வி. 89.

பிணக்கல் = வேறுபடல். வி. 89.

பிணி = வியாதி. வி. 26.

பிண்டம் = பலதொகைகளையும் உள்ளடக்கிக்கொண்டு பொதுப்பட நிற்கும்

பிண்டச் சூத்திரம். கு. 20. பிண்டப்பொருள். கு. 316.

பிண்டி=அசோகுமரம். வி. 63.
 பித்தி=பித்தத்தைபுடையவன். வி. 152.
 [96. 64.]
 பிர. வி. 123. (உ.)
 பிரதி. வி. 123. (உ.)
 பிரிநிலை=இடைப்பொருளுள் ஒன்று, பிரிக்கும்படி நிலைபது. கு. 354.
 (உ-ம்.) சாதனே செழிந்தான் எ-ல்.
 சொல்லுதல் வினாபாற் சித்தனில் கிறைப் பிற்
 எல்லாரும் பிரிப்பிட்டார்
 பிரிப்பு=பிரிநிலை. கு. 353. 351. 355.
 பிழைபாடு=தப்பு. கு. 42.
 பிளிற்றல்=ஒலித்தல். கு. 391.
 பிற=சொல்லாடொழிந்தவை. கு. 451.
 பிறனால்=ஆசிரியவசனம். கு. 23.
 பிறப்பு=எழுத்துகளின் பிறப்பிலக்கணம். கு. 57. 74. வி. 18. (J.) ஓர் வாய்பாடு. வி. 173.
 பிறமுதல்=ஒன்றை மற்றொன்றாகச் சொல்லப்படுதல். 425.
 பிறந்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவு = பிறர்மதத்தை அங்கிகரித்துத் தன்னிலிடுதல். கு. 11.
 பிறந்துமற்றங்காட்டல் = பிறருடைய அலிபுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுதல். கு. 11.
 பிறந்துள்ளமுடிந்ததானுடன்படுதல் = பிறநிலை சொல்லப்பட்ட விருதிகளுக்குத் தான் சம்மதப்படுதல். கு. 14.
 பிறவி=பிறப்பு. வி. 95. 96.
 பிறவிடைநிலை=வேறு இடைநிலை, அதாவது விசாரப்படல்.
 பிறவினை=பிற கர்த்தாவின்றொழில். வி. 103.
 பிறழ்தல்=மயங்குதல். கு. 451. 32.
 பிறன்கோட்குறல்=தன்னுலின் பிறனது கோட்பாட்டைச் சொல்லுதல். கு. 14.
 பிறிதின்மீழமை=தன்னிலவேறியது. கு. 306. வி. 62.
 பிறிது=மற்றையது. பிறர்மதம். கு. 11. [பிற. வி. 93.]
 பிறிதவிதி=எய்தியது கிலக்கும்விதி.
 பிறிதொடுபடா அன்றன்மதங்கொணல் = பிறர் மதத்தொடு கலவாதவகுதித்தன் மதத்தைத் தான் ஆண்டுகொள்வது. கு. 11.
 பின்=எழன்உருபு. வி. 63.

பின்வருநிலைஅணி. வி. 207.
 பின்னது நிறுத்தல்=முறை பிறழாமல் முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்வைத்தல். கு. 14.
 பின்னவன்=மகன். வி. 93.
 பின்னென்=வழிநூல்செய்வோன். கு. 7.

பீ

பீ. கு. 177.
 பீலி = மயிற்றேகை. வி. 208.
 பீழை=தன்பம்.

பு

புகறல்=புகலல். கு. 390. [புகல்+தல். வி. 38.]
 புகுதல்=உட்பிரவேசித்தல். வி. 72.
 புடை=சார்பு, எல்லை. கு. 8. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 புடைநூல்=சார்புநூல். கு. 8.
 புடைபெயர்ச்சி=அசைவு.
 புணரி=கடல். வி. 27. 86. [வி. 96.]
 புணரியல்=பதங்கன் ஒன்றோடொன்று புணரும் ஆறு உணர்த்துவது. [வி. 153.]
 புணர்ச்சி=புணர்ப்பு. சந்தி. கு. 151. [வி. 96.] விசாரம் இயல்பு என இருவகை. வி. 19. விருதி பதம் உருபு என மூன்று வகையும் ஆம்.
 புணர்தல்=சீடுதல். கு. 90..
 புணை=மரக்கலம். வி. 96.
 புண்டரீகம்=தாமரை. வி. 79.
 புதியனபுகுதல் = முற்காலத்தில் இல்லாத சிலபிற்காலத்திலக்கணமாதல். கு. 462.
 புதுமை. கு. 389.
 புரதீதல்=பாதுகாத்தல். வி. 79.
 புரத்தின்=உடம்பினுள்ளிருக்கின்ற. கு. 25. (புரம்=சார்பம்.)
 புரவி=குறிஞ்சு. வி. 153.
 புரிதல்=செய்தல். வி. 157.
 புகா=புகாய். வி. 109.
 புகார்தல்=பொதுதல். கு. 156.
 புலப்படுதல் = உணர்ச்செய்தல். வி. 210.
 புலமை=கல்வி. கு. 28.
 புலம்பல்=அருதல். கு. 313.
 புலவன்=அறிவுடையோன். கு. 276. [வி. 93].

புலன், புலம் = அறிவு. வி. 156. நிசை. இடம். வயல். கம்புலன். வி. 34. 218. 376.
 புலுதம். வி. 14.
 புல்லல் = பொருந்தல். கொண்டுமுடிதல். கு. 246. 319.
 புல்விதம் = புறவிதம். வி. 60.
 புல்வியன் = புன்மைபுடையோன். வி. 117. 93.
 புவி = பூமி. வி. 70.
 புழுங்கல் = புழுங்கற்கறி, சோறு, பயறு. கு. 229.
 புள் = பறவை. வி. 17. கு. 381.
 புள்ளி = மெய்யுழந்திற்சூரிய புள்ளி. கு. 89. ஒற்றமுத்தவ.
 புறச்சட்டு. வி. 5.
 புறத்திலக்கணம் = எழுத்தாலாகியபதம், பிறபொருளைத் தருகின்றமையால் புறத்திலக்கணம். கு. 57.
 புறப்பாட்டுடல்லை = வேறுமொழியினிடம்.
 புறப்பொருள். கு. 220.
 புறமொழி = புறத்துவருகிறசொல். கு. 411. புறப்பொருள். கு. 220.
 புறம், புறன் = இடம். பக்கம். புறத்தால் வருபெயர். கு. 276. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 புறவுரை = நூல்சொல்லியபொருள் அல்லாதவைகளைச் சொல்லுதல். கு. 1.
 புறனடை, புறநடை = [புறன் + நடை. கு. 210. அல்லது புறன் + அடை. கு. 204. அல்லது, புறம் + நடை. கு. 219.] வேறு விதமான நடக்கை, அல்லது புறத்து அடையாய் வந்தது. கு. 20.
 புறன் அழிதல் = மற்றவரை நிர்நித்துப்பேசுதல். வி. 78.
 புற்கம் = கிறுமை. வி. 140.
 புனல் = கடல். வி. 64.
 புனனாடு = புனல்நாடு. தண்ணீருள்ளதே புனிதம் = பரிசுத்தம்.
 புனை = அலக்கரிக்கப்பட்ட. கு. 56. [வி. 153.]
 புனைந்துரை = அலக்கரித்துச் சொல்லல். கு. 1.
 புன்மை = கீழ்மை. வி. 137. [புல் + மை. வி. 96.]
 புன்மை. தஞ்சாவூர்மை. தமிழ்நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.

பு

பு. கு. 30.
 புகம் = கமுகமரம். வி. 110
 புகங்குழல். வி. 157.
 புகல். வி. 96. (0.)
 பூட்டுவில். கு. 456. பூட்டுவிற்பொருள்கோள்.
 பூண் = ஆபரணம். வி. 125.
 பூத்தல் = மலர்தல். வி. 82.
 பூநனை = மொக்குள். (பூ + நனை.) வி. 114.
 பூந்தடம். கு. 200.
 பூப்பெயர் = பூவென்றுப் பலபொருளொருசொல். கு. 200.
 பூழி = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
 பூழ் = காடை. வி. 30.

பெ

பெண்டிர் = மனைவி. வி. 62.
 பெண்ணெழுத்து = பெருமல்.
 பெண்பாற்பெயர் = உயர்நிலை பெண்பால்பெயர். கு. 277. வி. 52. (8.)
 பெண்மை = பெண்தன்மை. கு. 264.
 பெண்மைமுதற்பெயர். பெண்மைச் சினைப்பெயர். கு. 283.
 பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர். கு. 283.
 பெண்மைமுறைப்பெயர். கு. 283.
 பெயரியல் = பெயர்ச் சொற்பொருளை விளக்குதலால் பெயரியல். [கு. 258-319.]
 பெயரினெச்சம் = அகரவீற்றுப் பெயர்ச்சுறையு. கு. 167.
 பெயரெச்சம் = பெயரெச்ச வினைச் சொல். கு. 322.
 பெயரைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 340. வி. 143. 87.
 பெயர்எஞ்சு கிளவி.
 "எல்லாம் விசைபுக நேளற்பு யரெஞ்சுத பெய்செஞ்சு குறை பெய் எச்சமே" (அந்த.)
 பெயர்ச்செவ்வெண் = பெயர்க்களிடத்தேவரும் செவ்விய எண்ணிடச்சொல். கு. 360.
 பெயர் = எழுத்துகளின் பெயரினிலக்கணம். கு. 57.
 பெயர்ப்பொசிப்பதம். கு. 131.
 பெயர்த்தொகை = இரண்டு பெயர்கள் சேர்ந்து நிற்பவை. கு. 152. பெயரிள்கண்ணே தொகைதொகை.

பெயர்ப்பகுபதம் = எட்டுவெற்றுமைகளிலொன்றையெற்று வருவது.
பெய்தல் = ஏற்றுதல். வி. 208. தினித்தல், போடுதல், பொழிதல். வி. 95.
பெரும் = பெரிய. பெர். வி. 121.
பெற்றம் = பசு. கு. 273.
பெற்றி = குணம். தன்மை. கு. 280.

பே

பேகன் = தவணை ஆண். கு. 91.
பேடு = அவி. கு. 264.
பேணுதல் = காப்பாற்றுதல். வி. 30.
பேதை = பேதைமையுடையவன். பெண். கு. 388.
பேதைப்படுக்கல் = பேதைமை ஆக்கல். வி. 124.
பேதைமை. வி. 94. 96.
பேர் = பெரிய, பெரும். வி. 121. 219.
பேர்தல் = போகல். வி. 82. பேர்தது = போய்.
பேறு = பெறுதல். வி. 89. 96.

பை

பைம் = பசுமையான. வி. 93. 121.

பொ

பொங்கு = பொங்குதல். வி. 82.
பொச்சாப்பு = மறப்பு. கு. 384.
பொதிதல் = மூடுதல். கு. 290.
பொதியில் = பொதுவில். கு. 239.
பொது = பலவற்றினையெற்பது. கு. 275.
பொதுச்சாரியை = விடுதி, பதம், உருபு என்ற மூன்று புணர்ச்சிகளினால் தனி மொழிகளினும் வருதல். கு. 244.
பொதுச்சிர். வி. 176.
பொதுப்படக்கறல் = பொதுவாகச் சொல்லல்.
பொதுப்பெயர் = இருநிலைக்கும் உரிய பொதுப்பெயர். கு. 282. 159. விரவுபெயர்.
ஒர் இனத்துக்கெல்லாம் உரியது. வி. 48.
பொதுமை = பொதுத்தன்மை. கு. 400.
பொதுமொழி = ஒருகால் ஒருபொருளையும் ஒருகால் பலபொருளையும் தருகிற பெயர்ச்சொல். கு. 289.
பொதுப்பெருக்கை புணர்த்தம் பொதுச்சொல். கு. 17.
பொதுமபர் = சொல். வி. 63.

பொதுவியல் = பெயர், வினை, இடை, உரி என்னும் நால்வகைச் சொற்களின் ஒழிபையும் பொதுமையையும் உணர்த்தி நின்றல். [கு. 393—460.]
பொதுவெழுத்து = ஆரியத்திற்குள் தமிழுக்கும் பொதுவெழுத்து. கு. 274.
பொதுஎல் = நெருக்கல். தழைத்தல். கு. 368.
பொம்மென = ஒலிக்குறிப்பு. வி. 114.
பொய்கை = குளம். வி. 110.
பொய்த்தல் = பொய்சொல்லல். வி. 40.
பொரிதல் = பொரித்திடுதல். வி. 41.
பொருட்டு = நிமித்தகாரணப் பொருள். கு. 298. வி. 60.
பொருட்டுப்பொருள். வி. 60. 140. 164.
பொருட்புணர்ச்சி = பதத்தோடுபதஞ்சேருஞ்சேர்க்கை.
பொருணிலை = வினாவு, வெகுளி, உவகை, அச்சம், அவலம் முதலாகிய பொருணிலைகள். கு. 436.
பொருண்மை = பொருள்கொள்ளுதன்மை. கு. 427. [வி. 94.]
பொருதல் = சண்டைசெய்தல். வி. 27.
பொருநர் = கூத்தாடிகள். [வி. 95.]
பொருதல் = ஒத்தல். ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருநர் தொழில். கு. 208.
பொருத்தல் = ஒன்றுதல். அமைதல்.
பொருவு = உவமை. ஒப்பு. வி. 153.
பொருள் = பொருளன் = பொருளையுடையன். வி. 34. 93. கு. 272.
பொருளணி. வி. 202.
பொருளாகுபெயர். வி. 182.
பொருளாசிரியர் = ஊனுக்கு அர்த்தஞ்செய்பவன்.
பொருள் = பெயர்ப்பொருள். கு. 291.
பொருட்பெயர். 276. அர்த்தம். கு. 10. வி. 214. 217.
பொருள்சிறு = எழுத்து, சொல், பொருள், அணி, யாப்பு. [சிறு. பா. 10.]
பொருள்கோள் = அந்நயம், சொற்கள் பொருள்கொள்ளுங்குணம். கு. 452. 460. [வி. 86.]
பொருண்மயக்கம் = பிறிதொன்றன் பொருளை நன்பொருள் விடாது தன்மயக்குதல். கு. 317.

(உ-ம்.) வேட்டிக்குள் குறைந்தான்.
வேட்டைக்குறைந்தான்.

பொலி=தூற்றுகெல்லின் குப்பை. கு. 316.

பொழிப்பு. யாப். 41.

பொழிப்புணர்=தொகுத்தனா. கு. 21.

பொழில்=சோலை. வி. 64.

பொழுது=காலம். கு. 416.

பொறி=ஊம்பொறிகள். வி. 120. கு. 376.

பொறை=பாரம். வி. 96. பொறுமை. கு. 27. 388.

பொற்பு=அழகு. வி. 93.

பொன்றல்=சாதல். வி. 82.

போ

போ. வி. 81.

போக்கல்=போகவிதல். வி. 103.

போது=பூ. அலர். வி. 110. கு. 368.

பொழுது, விண்ப்பகுதி. வி. 125.

போர் = நெற்போர். புத்தம். வி. 23.

[பொரு. வி. 96.]

போர்த்தல்=மூடுதல். வி. 29.

போலி. வி. 17. கு. 57. 122. 123. 239. 267.

முதற்போலி = முதலிலே ஒருமுதலுக்கு மற்ருரெழுத்து வந்தமறி ஒத்தாடப்பது. கு. 123.

இடைப்போலி = நடுவிலேமற்ருரெழுத்துவந்தஒத்தாடப்பது. கு. 123. 124.

கடைப்போலி = கடையிலேமற்ருரெழுத்துவந்தஒத்தாடப்பது. கு. 122.

போலுதல்=ஒத்தல். வி. 76.

போல், போல. வி. 109.

போற்றுதல்=காத்துக்கொள்ளுதல், எண்ணுதல். கு. 9. வி. 35.

ம

மடுகோள்=மகர்க்குறுக்கம். கு. 80. 61. 99. வி. 15. (L.)

மக=குழந்தை. வி. 23.

மகலே=பெண். கு. 277.

மகர்க்குறுக்கம்=தன்மாத்திரையிற்குறைந்த மகரம். கு. 96. வி. 15. (L.)

மகிதலம்=பூமி. வி. 64.

மகிழ்=ஓர்மரம். வி. 152.

மகிழ்தல்=சந்தோஷித்தல். வி. 85.

மகிதலம்=சுபமாகிய சொற்களைச் சொல்லுதல். கு. 267.

மச்சை=மூலி. கு. 268.

மஞ்சை=மயில். கு. 464.

மடக்கு=மடக்கணி. வி. 197.

மடந்தை=பெண். கு. 277.

மடில்=இலை. வி. 152.

மடற்பனை=மடற்கொண்டபனை. கு. 33.

மடி=சோம்பல். வி. 95.

மண்ணக்கட்டி. வி. 124. (s.)

மதம்=மனத்தின்கொள்கை. கு. 11.

மதி=புத்தி. வி. 125. மாதம். கு. 276. = திங்கள். வி. 157.

இடைச்சொல். கு. 372. 444.

மதியம்=சந்திரன். வி. 63.

மது=தேன். வி. 79.

மந்தி=குரங்கு. வி. 389.

மயக்கம்=இணக்கம். கூடுக்கட்டம். கு. 110. 113.

மயங்கல்=கூடல். கு. 115.

வரம்புகடந்து வருதல். கு. 444.

இணங்குதல்.

மயங்கவைத்தல் = இதுவே அதுவே எனத் தனியப்படாமற் சொல்லல். கு. 12.

மரபு=தன்மை. கு. 7. பழமை. கு. 275. (ஆக்கப்பாடின்றி பழையமயாக இருப்பது.) ஈழி. கு. 416. 429. வி. 163.

மரப்பெயர்கள். வி. 161.

மரியாதைப்பன்மை. வி. 138. கு. 420.

மருங்கு=இடம். கு. 450.

மருதம்=ஊர்நினைவில் ஒன்று. கு. 276. வயலும்வயல்சார்ந்தஇடமும். வி. 220.

மருத்து. வி. 26.

மருவுதல்=வருதல். கு. 174. தழுவுதல். வி. 133.

மருளல்=மயங்குதல். வி. 113.

மருள்=மயக்கம். வி. 39.

மருஉ = மருஉமொழி. இலக்கணமில்லாமற் சொல்லுக்குறைத்தப் பெரியோரால் வழங்குஞ்சொல். கு. 239. (மருவுதல்.)

ஒரே செய்வென்பதற்கே நிச்சிதஞ் செய்தும் சிற்பொரு செய்கை.

மரை=தாமரை. கு. 156. வி. 42.

மலங்கு=விலாங்கு. வி. 152.

மலர்=அலர்ப்பூ. ஒருவாய்பாடி. வி. 173.

மலாடு = மலிகாடு [மலையமலாடு. கு. 239.] மலையாளம். தமிழ்காடுகளில் ஒன்று. கு. வி. 3.

மலி=நிறைந்த. கு. 56. [வி. 153.]
 மல்குதல்=நிறைதல். சிற. பா. 1.
 மல்லல்=செழிப்பு. வி. 119.
 மறம்=வறமை. வி. 80. வீரம். கு. 384;
 மறவன் = பாணியிலத்தான். படைவீரன்.
 கு. 276.
 மறவி=மறந்துசெய்யுக்குற்றம். கு. 384.
 மறித்தல்=தடுத்தல். வி. 79.
 மறிநிலை. வி. 198. [மறிதல். வி. 153.]
 மறுகுதல்=மயங்கல். வி. 133.
 மறுதலை=எழிநி. கு. 53.
 மறுத்தல்=நீக்கல். இல்லையெனல். வி.
 81. 209.
 மறை=எறிமறுத்தல். கு. 427. இரகசியம். வி. 109.
 மறைதல். கு. 387.
 மற்று=இடைச்சொல். கு. 365.
 மற்றையது. கு. 366.
 மற்ருன்றுவிரித்தல் = சொல்லத் தொடங்கியது சிறுத மற்ருன்றை இடையிலே விரித்துச்சொல்லுதல். கு. 12.
 மனக்கோட்டம்=மனக்கோணல். கு. 25.
 மனை=வீடு. வி. 125.
 மனையாட்டி=மனைவி. கு. 298. [மனை+குள+தி. வி. 93.]
 மன்=பெரும்பான்மை. கு. 165. மிகுதி. கு. 252. 184. 304.
 (சிறுபான்மை ஒவ்வாத.)
 இடைச்சொல். கு. 364.
 மன்மகன்=அரசனுடைய குமாரன். கு. 37.
 மன்றல்=கவியாணம். கு. 389.
 மன்றுடைமன்றம்=இராசசபை. கு. 53.
 மன்றுதல்=சரிசெய்தல். கு. 53. வி. 86.
 மன்ரு=அசைநிலை. வி. 94.

மா

மா=குறியை. வி. 65. இடைச்சொல். கு. 371. பெரிய.
 மாக்கள். வி. 69.
 மாசு=குற்றம். வி. 39.
 மாடம்=மாலின்கு. கு. 55. வி. 63.
 மாபி=மாடனை. கு. 155.
 மாடு=மாட்டு. வி. 63.
 மாட்சி=அழகு. பெருமை. கு. 4. 13. 26. [வி. 363.]
 மாட்டு. வி. 125.

மாட்டெறித்தொழுகல்=இது இதற்கும்
 ஆம் என மாட்டுதல். இதுவும் அது
 வென எடுத்தெறிந்து போதல். கு. 14.
 மாண்=மாட்சிமை. வி. 156.
 மாண்டி. வி. 96.
 மாதர்=பெண்டிர். வி. 114.
 மாதவி=வசந்தகாலமல்லிகை. வி. 110.
 மாதா=பெண். வி. 277.
 மாதோ=அசைநிலை. வி. 81. 116.
 மாதநிலை=அளவு. மிதம். மட்டு. வரை.
 எழுத்தின் அளவில்லக்கணம். கு. 57.
 99. 100. வி. 16.
 மாந்தர்=மனிதர். வி. 5.
 மாயம்=மாய்கை. வி. 120.
 மாய்தல்=கெடுதல். கு. 229.
 மாய்த்தல்=கெடுத்தல்.
 மாரி=மழை, மேகம். வி. 70. 95.
 மார், உயர்நிலைப் பன்மைப் படர்க்கை
 விசுதி. கு. 327.
 மார்பு=கருஞ்சத்தால் வருபெயர். கு.
 276.
 மாலை=பலவற்றுல் தொடுத்ததொடை.
 வி. 212.
 மாள=இடைச்சொல். கு. 375.
 மாளுதல்=இறத்தல். வி. 81.
 மாறுகொள்குறல் = முன் சொன்னதற்
 குப் பின்சொல்லுவது விரோதப்படச்
 சொல்லல். கு. 12.
 மாறுகொள்=விரோதமாகக் கொள்ளல்.
 கு. 11.
 மாறுதல்=மயங்குதல். கு. 121.
 மாறுபடு புகழணி. வி. 210.
 மாற்றம்=சொல். கு. 390.
 மாற்றுன்=சத்தரு. வி. 23.
 மாள. வி. 109.
 மாளல்=ஒத்தல். கு. 223.
 மாள்=மிருகத்தின் பொதுப்பெயர். வி.
 157.

மி

மிகல்=அழகிரித்தல். கு. 170. 173. 388.
 மிகுதி=மிகுதிப்பொருள். கு. 364. வீண்
 பெருமை. வி. 23. பெருமை. வி. 109.
 கு. 389.
 மிகைபடக்கறல் = அழிப்பதல் சொ
 ல்லல். கு. 12.
 மிகையொற்றுமைஉருவகவணி. வி. 205.
 மிக்ருமுடிதல். கு. 158. 92.

முடி

மிக்கோன் = உயர்ந்தவன். கு. 442.
 மிசை = மேல். கு. 90. 96. 149. வி. 63. 162.
 [மிசைத்தே = மிசை + த்த + ஏ. வி. 93. 111.]
 மிடறு = கண்டம். கு. 75.
 மிதினை = ஓர் தேசம். வி. 81.
 மியா = முன்னினை இடைச்சொல். கு. 171.
 அசைச்சொல். கு. 93. 372.
 மிழற்றல் = பாடுதல். வி. 81.
 மினிர் தல் = கதிர் வீசுதல். வி. 31.
 மின் = மின்னல். கு. 217.
 பன்மை முன்னினை ஏவல் வினைமுற்று விருதி. கு. 337.

மீ

மீ = மேல். கு. 81. 178.
 மீகண் = கண்ணினது மேலிடம். கு. 178.
 (இலக்கணப்போலி.)
 மீக்கூற்று = புகழ்மேலாகிய சொல். கு. 178.
 மீந்தோல் = மேந்தோல். கு. 178. [வி. 154.]
 மீஞ்சுதல் = நிரும்பிப்போதல். வி. 82.

மு

முகத்தல் = முகத்தலளவை. வி. 409.
 மொண்டுகொள்ளல். வி. 89.
 முகத்தால் = உறுப்புக்களால். கு. 54.
 முகவுரை = தூண்க்கு முகம்போலச் சிறந்திருப்பது. முன்னுரைக்கப்படுவது. கு. 1.
 முகில் = மேகம். வி. 63.
 முக்காலம் = இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் என மூன்றுகாலம். வி. 78. கு. 423.
 முக்குடை = பொன் மணிமுத்த இவைகளாலாகிய குடை. கு. 258. 343.
 முக்கூற்று = ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்று என்கிற மூன்று பால்கள். கு. 331.
 முச்சகம் = மூன்று உலகம். கு. 258.
 முச்சட்டி = அ, இ, உ என்னும் மூன்று சட்டிகுடைச்சொல். கு. 163.
 முடத்தெற்கு = முடக்கியதெற்கு. கு. 35.
 முடிதல் = சாத்தல். வி. 103.

முடித்துக்காட்டல் = தான் சொல்லிய இலக்கணவிதிகள் இருக்கும்படி இலக்கியங்களை முடித்துக்காட்டல். கு. 34.
 முடிந்தது முடித்தல் = சொல்லி முடிந்ததைத் தொகுத்து முடித்தல். கு. 14.
 முடியு = சொல் பொருள் முடிவு. கு. 7.
 முடிவிடக்கூறல் = தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு இலக்கியர் தோன்றும் இடத்தைச் சொல்லுதல். கு. 14.
 முடை = கந்தம். வாசனை. வி. 93.
 முதலெழுத்து = சார் பெயரூத்துக்குக் காரணமான தலைமையான பெயரூத்து. கு. 71.
 முதல, முதற்று. வி. 93.
 முதல் = ஆதி. கு. 91. 95. 58. ஏழன் உருபு. வி. 63.
 அடைமொழிகளைக்கொள்ளும் பெயர். வி. 444. 282. 283.
 முதல்வினை = கர்த்தாவின் பெயர். கு. 345.
 முதற்கருவி = செய்யப்படு பொருளோடொற்றுமையுடையது.
 முதற்காரணம் = ஆதிகாரணம். கு. 58.
 முதற்குறிப்பு = ஒருயாட்டிலும் முதல் நிற்குஞ் சொல்லுமாத்திரம் குறித்ததும், ஒரு சொல்லில் முதல்நிற்கும் எழுத்தை மாத்திரம் குறித்ததும். கு. 269.
 முதற்குறை. வி. 41.
 முதற்பெயர் = முதலிடப்பற்றியரும் பெயர். கு. 282.
 முதற்பொருள் = ஆதிகாரணப்பொருள்.
 முதலவிளிப்பு = அடிநாவின் ஓரம். கு. 77.
 முதலினை = எழுத்தகன் மொழிக்கு முன்னிற்கும் இலக்கணம். கு. 57. பகுதி. வி. 71.
 முதலூல் = ஆதிதூல். கு. 56.
 முத்தகுதி = மூன்றுத்தகுதியுக்கு. கு. 267.
 முந்நீர் = கடல். கு. 394.
 முப்பான் ஏழ் = முப்பத்தேழு. கு. 61.
 மும்மை = மூன்று. கு. 5.
 முயற்சி = நால்வகைத்தொழில். கு. 72.
 முயால் = மூசல். வி. 63.
 முயிறு = மந்தி.
 முரசம் = முரசு = பறை. கு. 391.
 முரணு = மாற. கு. 325.
 முரணுதல் = சிரிக்கிறதல். கு. 194. மாறதல். கு. 324.

முரண், முரணுதல் = விகாரப்படுதல். யாப். 36.

முரண்டொள் சிந்தை = மாறுதலுள்ள மனம். கு. 31.

முரண்=இப்பி. கு. 378.

முருக்குதல் = கெடுத்தல். கு. 25.

முருந்து = இறகின் அடியிற்குருத்து. வி. 109.

முல்லை = ஓர் பூ. வி. 76. கந்திணையில் ஒன்று. கு. 27. காடுங் காடுசார்ந்த இடமும். இது இடைநிலம். வி. 220.

முழக்கு = ஓசை. கு. 391.

முழங்கல் = ஒலித்தல். கு. 391.

முழுமதி = பூரணசந்திரன். கு. 258.

முழை = குகை, மலையினுட்குகை. கு. 152.

முறுவல் = நகை. சிரிப்பு. முறுவலித்தல். வி. 76.

முறை = வரிசை; ஒழுங்கு. கு. 71. முறை நிரலிமை. கு. 79.

முறைப்பெயர் = முறைமையைப்பற்றிய நும்பெயர். கு. 282.

முறைமைப்பொருள் கு. 298 = எழுத்துக்கள் முன்பின்னிற்குமுறையில் கணம். கு. 57.

முறையடைதல் = ஒன்றையொன்று விசேடித்து வருதல். 444.

முறையின்வைப்பு = அதிகாரமுதலானவைகளைக் காரணகாரிய முறையாக வைத்தல். கு. 13.

முற்றல் = பழுத்தல். வி. 124.

முடித்தல். வி. 81.

முடித்தல்.

முற்றிழாய் = பூரணமான சூபரணங்களை யுடையவனே. [முற்று. 153. இழை. வி. 64. 157.]

முற்று = முடிவு. முற்றுசரம். கு. 164.

முற்றுவினை. கு. 167. 171. 397. 415.

இடைச்சொல்லின் பொருளில் ஒன்று. கு. 353.

("தமிழ்நாட்டு முவேந்தரம் வந்தார்; எல்வாரும் வந்தார்." எ-ற முற்றுப் பொருளில் வந்த உம்.)

முற்றுத்தொடர் = தெரிநிலை தெரியாநிலை யாகிய முற்றுத்தொடர். கு. 322. 323. 152.

முற்றம்மை = முழுவும்மை. கு. 353.

முற்றுகிசுதி = முடிந்த சொல்லின் கடைநிலை.

முற்றேல் = முற்று சூகின். [முற்று+ஏல்.] கு. 341.

முனிவு = வெறுப்பு. சிற. பா. 37.

முனைவன் = கடவுள். கு. 6.

முன் = எழன் உருபு. வி. 63.

முன்மொழிந்து கோடல் = முன் ஓரிடத்து நொன்றைச் சொல்லிப் பின்வேண்டுமிடத்து அதனை எடுத்துக்கொள்ளுதல். கு. 14.

முன்னதினுணர்தல் = சூறிப்பிடுந் பொருளறிதல். கு. 449.

முன்னம் = எண்ணம். சூறிப்பு. கு. 449. வி. 209.

முன்னிலை = முன்னிலையிடம். 324. 266. 282. 285. 330.

முன்னிலைச்சொல் = முன்னிற்பவனைக் சூறிக்குஞ்சொல்.

முன்னிலைப்பொருள் = முன்னிலையிடப்பொருள்.

முன்னிலையசை = முன்னிலையிடத்து வருகிற அசைச்சொல். கு. 372.

முன்னிலை யேவலொருமை = முன்னிற்கின்ற ஒருவனைப்பார்த்து ஏவுதல். வி. 84.

முன்னிலை யேவல்வினை = முன்னிற்பவனுக்குக் கட்டளையிடுந்தொழில். வி. 84.

முன்னின்றமெய்கிரிதல் = முன்னிருந்த மெய்மற்றொரு மெய்யாகவிகாரப்படுதல். கு. 136.

முன்னுருவு = பழையவடிவம். கு. 89.

மு

மூக்கறிவு = கீழ்ப்போன இரண்டறிவுக ளையன்றி மூக்காற் கந்தத்தையறிதல். கு. 379.

மூக்கு = நாசி. கு. 74. 75. 376. 379.

மூங்கையான் = ஊமையன். வி. 145.

மூட்டுதல் = எழுப்புதல். வி. 81.

மூதூர் = பழமையானவர். கு. 391. [வி. 121.]

மூரல் = பல். வி. 109.

மூர்த்தி = உருவம். கடவுள். சிற. பா. 5.

மூவழி = முதல் இடை கடை. கு. 95. 156.

மூவறிவுயிர் = கறையான் ஏறம்பு முதலியவை. கு. 379.

மூவறுமொழி = பதினெட்டுப் பாஷைகளா? நிற. பா. 7. கு. 273.

மூவிடத்தன = மூன்றிடங்களுக்கும் பொதுவாகின, மூன்றிடங்களிலும் வரும். கு. 839.

மூவிடம் = தன்மை, முன்னிலை. படர்க்கை. கு. 142. 266.

மூவினம் = வல்வினம், மெல்வினம், இடையினம். கு. 239.

மூவொன்பான் = இருபத்தேழு. கு. 324.

மூழ்குதல் = முழுகுதல். வி. 41.

மூளுதல் = எழும்பல். வி. 12.

மூன்றும் வேற்றுமைக் கர்த்தா செய்யப் பாட்டுவினையயாளும் வினைமுதல்.

மெ

மெய் = உண்மை, நிச்சயம். வி. 95. ஒற்றழுத்த. கு. 199. 214. மெய்யெழுத்த. கு. 63. சீரம். வி. 79. கு. 376.

மெய்யீற்றுப்புணரியல் = மெய்யீற்றுப்பதம் புணருகிற இயல்பு. வி. 29. 40. கு. 204. 237.

மெலி = மெல்லெழுத்து. கு. 178. 94. 158. வி. 9.

மெலித்தல் = வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கல். கு. 155. வி. 41.

மெல்கி = கனகுசெய்யாநிறுத்து. கு. 30.

மெல்லியர் = சிறியோர். வி. 85.

மெல்லெழுத்து = மெலி. மென்மை. மென்கணம். மெல்வினம். வி. 9.

மெல்வினம் = மென்கணம். மெலிவாயுச்சரிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள். கு. 69. வி. 9.

மென்மை = மெல்வினம். கு. 124. மெல்லெழுத்து. கு. 75. வி. 9. மிருது. மெதுத்தன்மை, எட்டுறில் ஒன்று. கு. 386.

மென்றொடர் = மெல்லெழுத்தைத்தொடருந்தொடர்ச்சி. வி. 15. கு. 94.

மே

மேஜினி = பூரோகம். வி. 79.

மேதை = நரம்பு. கு. 268.

மேழி = எருமை. வி. 137.

மேழல் = மிசை, மீ. ஏழன் உருபு. வி. 63.

மேவலது = பொருத்தாதது. கு. 158. [மேவு + அலது.]

மேவல் = பொருத்தல். கு. 75. பிறத்தல். கு. 85. 101.

விரும்புதல். வி. 210.

மேவிடல் = உண்டாக்கல். கு. 85. [வி. 124. (இ.)]

மேனம் = ஓர்வாத்தியம். வி. 120.

மேற்கோள் = ஆசிரியவசனம். கு. 9. உதாரணம். கு. 21.

மை

மை = மகி. கற்பு. நிலமை.

ஓர்விருதி. வி. 94.

மைந்தன் = மகன்.

மையல் = காமமயக்கம். கு. 384.

மொ

மொய்த்தல் = கடுதல். வி. 91. 114.

மொழி = சொல். கு. 91. 94. 299.

மொழிபெயர்ப்பு = ஒரு பாடைமொழியைய மற்ருகு பாடைமொழியாகத் திருப்பி முடித்தல். கு. 50.

மொழிமாற்று = எட்டுப் பொருள்கோளில் ஒன்று. கு. 454.

மொழிமுதற்போலி = மொழிக்கு முதலில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியிடைப்போலி = மொழிக்கு கடுவில் வரும் போலியெழுத்துகள். கு. 123.

மொழியீற்று = மொழியின் கடையில் நின்ற. [வி. 152. 26.]

மோ

மோ = இடைச்சொல். கு. 372

மோகை. வி. 188. (முக்கண.)

மொள

மொளவல் = வனமல்லிசை. கு. 95.

மொளவி = முடி. வி. 140.

ய

யகரவுடம்படுமெய் = வகுமுயிர்க்கு யகரம் உடம்படுவது. வி. 23.

யா

யா. வி. 6. (உ.)

யாக்கை = சீரம். வி. 154. [யாத்தல. வி. 96.]

யாக்கணம் = ஊவிடமும். [யாக்கு + அன் + உம். வி. 108. 113.]

யாண்டு=வருடம். கு. 276.
 எந்தவிடம். கு. 286.
 யாண்டும்=எங்கும். மூவிடத்திலும். கு. 286.
 யாதானும்=யாத ஆளுமும். வி. 116.
 யாப்படி=செய்யுளடிகள். கு. 459. யாப். 23.
 யாப்பருங்கலம் = ஒர்நூல். [யாப் பு + அருமை + கலம். வி. 152. 121. 162.]
 யாப்பு = கட்டு. வி. 95. [யாத்தல். வி. 94.] (இன்னது முற்றியின் இடைக்கேட்த்தகுமென்னும்) இயைபு. கு. 47. செய்யுள் யாப். 1. வி. 167.
 யாம்=நாம். வி. 71. 81.
 யார். வி. 6. கு. 349. வி. 6.
 யாழ்=யாழ்வென்னும் இடைச்சொல். கு. 372.
 யாற்றப்புகல் = யாற்று நீர்ப்பொருள் கோள். கு. 453.
 [குற. வி. 119.]

வ

வகைகாண்=வகரவெழுத்து. கு. 236. 96.
 வகரவுடம்படுமெய்=வருமுயிர்க்கு வகரமுத்துச் சம்பந்தப்படுவது. வி. 23.
 வருத்தல் = தூறச்செய்தல். சி. பா. 19.
 வருத்தக்காட்டல்.
 வருத்தக்காட்டல் = தொகுத்ததை ஒவ்வொன்றாய்ப் பிரித்துச் சொல்லுதல். கு. 14.
 விகை=வகைச்சூத்திரம் = தொகையினை வேறுவேறுவகைப்படுத்தும் வகைச் சூத்திரம். கு. 20.
 வஞ்சம்=வஞ்சனை. கு. 31.
 வஞ்சனம். வி. 93.
 வஞ்சிச்சீர். வி. 175.
 வடசொல்=வடமொழி. கு. 239. 290.
 வடநூல்=கிரந்தம்.
 வடமரபுப்பெயர்கள். வி. 123.
 வடமொழிசூக்கம். கு. 148-150.
 வடமொழிஎதிர்மறை=எதிர்மறைப்பகுதி. வி. 166.
 வடமொழிச்சந்தி. வி. 42. அது-நிர்ந்தக குண விருத்தி என மூவகைகூடும். வி. 27.
 வடவெழுத்து=கிரந்தவெழுத்து. வி. 18. கு. 146. 147.

வடிவு=வட்டஞ் சதிர முதலிய களால் வருபெயர். கு. 276. கு. 72. 366.
 வட்டில்=கடை. கு. 368.
 வணிகம்=வியாபாரம். வி. 25.
 வண்=இகை. சிற.பா. 15. [கு. 1. வி. 121.]
 வண்டு. வி. 79. கு. 380. r
 வண்ணம்=வகை. வி. 94. வர் 386.
 வண்மை=கொடை. வள்ளன்மை வயின். வி. 63. கு. 89.
 வரலாறு. வி. 145.
 வரவு=வருங்காலம். 145.
 வரிசிறை=வரித்திறை. வி. 109.
 வரிவடவெழுத்து=வட்டஞ் சதிர யனவாகவெழுதிக்கொள்ளப்பட்டு கட்டிலுலகுலறியப்படுவது.
 வரிவடிவு=எழுதியவடிவு. வி. வருக்கம்=கூட்டம். உயிர்வருக்கம் யவருக்கம். உயிர்மெய்வருக்கம் 147.
 வருடல்=தடவல். கு. 83. 84.
 வருதல்=பிறத்தல். கு. 86.
 வருத்துதல்=பிரயாசப்படல். வரை=மலை. வி. 64.
 வரையாதகறல் = சூறியாதசொல் வரைவு=நீக்கல். பிரிவு. கு. 389.
 வலம்=ஏழ்நெருப்பு. வி. 63.
 வரைய்=வலனே, வலிமையுடையது. வி. 72. 64.
 வலி=வல்லவெழுத்து. கு. 15. 178. 214. 94. வி. 8.
 வலித்தல் = மெல்லொற்றை வல்லவருக்கல். கு. 155. வி. 41.
 வலிமைவினை. வி. 125.
 வலியுறுத்தல் = வல்லமைப்படுத்தல் வல்=சூதாடுகருகிப்பெயர். கு. வல்லமை. வி. 23.
 வல்லாறு=வல்லவெழுத்தாறு. கு. 90.
 வல்லினம்=வன்கணம், வல்லமைப் ச்சரிக்கப்படுகிற வெழுத்துகள். 68. 209. வி. 8.
 வல்லாற்று=வலிமையானஊற்று. வி. வல்லவெழுத்து=வலி. வண்மை. வன்மம். பரிசம். வல்லினம். வி. 8.
 வல்லோர் = செய்யுள் செய்யவல்லவரு. கு. 266. d

வழக்கிபல் = வழக்குடை. கு. 444. 267.
 வழக்கு = உலகவழக்கு. செய்யுள் வழக்கு. கு. 441. 259. 15. விவகாரம். வி. 216.
 வழக்கல் = இடல். வி. 79. வழக்கமாதல், சொல்லல். வி. 119.
 வாழி = வருவாதரி. இலக்கண விதியின்படியே நிற்பது, இலக்கணம்.
 வாழி = வாழினால். கு. 5.7. உண்டானவகை. கு. 47. இடம். கு. 156. பின். கு. 241. வாழிபடுதல் = வணங்குதல். கு. 35.
 வாழ = குற்றம். கு. 462. இலக்கணக்குற்றம்.
 வாழைச் சொற்புணர்த்தல் = குற்றமுள்ள சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தல். கு. 12.
 வாழ்வமைதி. வி. 137. இலக்கணக் குற்றம் ஆயினும் இருக்கலாம் என ஒத்தக் கொண்டது.
 வாழவு = ஆழ. குற்றம். கு. 416.
 வாழவுதல் = நீக்கப்படுதல். 439.
 வாழை = சரப்புக்குகமரம். வி. 64.
 வானம் = நண்மை. செல்வம். கு. 25. செழிப்பு. வி. 81.
 வானர்தல். கு. 387.
 வானி = காற்று. வி. 60. கு. 388.
 வானி = சங்கு. வி. 81.
 வானியாய். வி. 99. 157.
 வானினால் = அரசன். வி. 93. கண்ணம். வி. 81.
 "வள்ளவாய் மலர்" = தாமரை. [வி. 155. 152.]
 வாழ்ப்பினும் = மழைபெய்யாது உலர்ந்த விடினும். கு. 28. [வி. 86. 142.]
 வாயியார் = தரித்திரர். வி. 60. [வறுமை. வி. 93.]
 வறுமை = தரித்திரம். வி. 32. [வி. 94.]
 வற்றல் = காய்ந்த. வி. 137.
 வணம் = காடு. வி. 110.
 வண்கணம் = வல்லெழுத்துக்கள். வி. 8.
 வன்பால் = பாடுநிலம், பாழ்நிலம். வி. 137. (-வல்.)
 வணமை = வல்லெழுத்து. கு. 159. 75. 94. வி. 8. கணமாயிருப்பது, எட்டுறில் ஒன்று. கு. 368.
 வண்டுடர் = வல்லெழுத்திண்டுடர்ச் சி. கு. 181. 184.

வா

வாக்கியம். வி. 126.
 வாசகத்தமிழ் = கொடுத்தமிழ்.
 வாது = வாக்குவாதம். வி. 135.
 வாம் = வாஷம். வி. 87.
 வாய். வி. 63.
 வாய்பாடு = உதாரணம். வி. 173. [வாய்படுதல். கு. 340.]
 வாய்ப்பு = பொருத்த. கு. 47.
 வாரணம் = ஆனை. சிற. பா. 13. சங்கு. கோழி. கு. 272.
 வாரம் = அன்பு. வி. 93.
 வார் = தீரையின்வார். கு. 391. கச்ச. நீளம். கு. 338.
 வாலிதின் = தாய்தாக. கு. 36.
 வால் = பரிசுத்தம். வி. 81.
 வாவுதல் = தாண்டல். வி. 157.
 வாழிய = இடைச்சொல். கு. 372. வியங்கோள். கு. 388. வி. 85.
 வாழ்க. கு. 388.
 வானகம் = பரலோகம். விண். வி. 60. (வான் + அகம்.)
 வானவர் = வானவான்கள். கு. 381. [வி. 93.]
 வான் = வானத்தால் வருபெயர். 276. = முக்கால வினைஞ்ச்சவிஞ்சி. 343.
 வான்கோழி = ஓர்புன். வி. 124.
 வான் பொருள் = சிறந்தபொருள். கு. 453.
 வான்முனை = சிறியமுனை. (வால்) வி. 85.
 வான்யாறு = ஆகாயக்கை. கு. 26.

வி

வி = ஓர் விஞ்சி. வி. 103. 96.
 விகற்பத்தின் முடித்தல் = தலைமொற்றமாகச் சொல்லி முடித்தல். கு. 14.
 விகற்பநடை = வேறுபாட்டுநடை. கு. 4.
 விகற்பப்பொருள். வி. 142.
 விகற்பம் = ஒன்றற்கே ஓர் கால் மிகாரை ஓர் கால் மிகுத்தல். கு. 176. 226.
 விகற்பு = வேறுபாடு. கு. 161.
 விகாரம் = மூலவகை விகாரம். கு. 154.
 வலித்தல் முதலிய செய்யுள் விகாரங்கள். கு. 155. 154. வி. 19. 41. 9.
 விகாரப்பணர்ச்சி. கு. 154.
 விஞ்சி = கடைநினை. 138. வி. 77.
 விஞ்சி = இன்னும் ஆரம்பித்த நிலை; பகுதி பொருள் தக்கையால் பின்வந்த வார்படுதலால் விஞ்சி ஆம்.

விக்குள்=விக்கல். வி. 82.
 விசம்பு=மேகம். வி. 81.
 விசேடம் = சூத்திரத்துட்பொருளன்றி
 அங்கே வேண்டியிருந்தால் பெய்து
 னாப்பது விசேடவுகா. 21.
 விசேடித்தநிற்றல்=ஒரு பொருளுக்குரி
 மையாய் நிற்குதல்.
 விசையன் = செயத்தையுடையவன் ஓர்
 பெயர். வி. 93.
 விடலை=ஆண்மகன். கு. 276.
 விடரத ஆகுபெயர் = தத்தம் பொருளை
 விட்டு நீங்காது நின்று தம்பொருளின்
 வேறல்லாத பொருளையுணர்த்தல்.
 விடுதி. வி. 96.
 விடுத்தல்=உத்தரஞ்சொல்லுதல். கு. 41.
 விடை=உத்தரம். கு. 21. எதிர்மொழி.
 விட்டஆகுபெயர் = பொருத்தயில்லாத
 மொழியாய் நின்ற பித்த பொருளு
 ணர்த்தல்.
 விட்டிசைத்தல்=வெவ்வேருக வெளித்
 தல்.
 விண்=ஆகாசம். வானம். வி. 86.
 விண்ணவர்=வானோர். வி. 82. 93.
 வித்தல்=சிறப்புவிதி கூறுதல். கு. 165.
 விதப்பு=பின்பு கூறப்படுஞ் சிறப்புவிதி.
 கு. 165. [விதம். விதித்தல். விதப்பு.
 வி. 76. 94.]
 விதவாதன = எடுத்தச் சொல்லாதன.
 கு. 165.
 விதி=செயற்கை. கு. 165. முறை. கு.
 139. 169.
 விதித்தல்=வகுத்தல். கு. 257.
 வித்தனர்=விதைத்தார்கள். வி. 85.
 விநோதன்=பெய்தல்கழித்த வினாயாடு
 ப்வன். சிற. 17. [வி. 93.]
 விபத்தி=வேற்றுமை. வி. 27. (L.) 55.
 (T.)
 விமானம்=தேர். வி. 86.
 விம்முதல்=விம்மிஅழுதல். வி. 79. 81.
 விபங்கோன் = மரியாதையெவல். கு.
 338. 371. வி. 85. கு. 168. வி. 140.
 விபன்=வித்தரமான. வி. 157.
 விபலாசினமுதல்=செய்யமுதலும் ஒற்ற
 மை கருதியவங்கச் சொல்லப்பட்ட
 உவாம். 428.
 விபலிப்பொருள்=கலந்தப்பொருள். கு.
 17.

விரவுதல்=கலத்தல். கு. 419.
 விரவுத்தினை=பொறுத்தினை.
 விரி=விரிவு, தொகையின் விரிவு.
 91. [வி. 96.]
 விரித்தல்=தொகுத்துக்கிடந்ததை வி
 தமுடித்தல். கு. 50.
 ஓசைகுறைந்தால் எழுத்தாயினுஞ்
 ரியையாயினும் பெய்து விரிப்ப
 கு. 155. வி. 41.
 விரிவு = வேற்றுமையுருபு முதலி
 தொக்குநிற்பின் அவற்றை விரித்
 துவது விரியுகா. கு. 21.
 விருத்தம். வி. 193.
 விருத்தன்=சிறுவன். வி. 120.
 விருத்திச்சந்தி=வடமொழிச்சந்தி. வி.
 விரித்தியுரை=விரிவான உரை. பதி
 கு உறுப்புகளைச் சொண்டுவருவது
 23.
 விரை=வாசனை. மணம். வி. 86. கு.
 விலகல். வி. 14.
 விலக்கணி. வி. 209.
 விலக்கலோசை=நரமடங்கல், என்
 னகாரம் அவ்வோசையுள்ளது.
 விலங்கு=மிருகம். வி. 59. கு. 381.
 விழுமியதபயத்தல் = சிறந்தபயனை
 ருதல். கு. 13.
 விழுமியார்=நல்லோர் [விழுமை +
 வி. 121. 93.]
 விழைவு=ஆசை. வி. 111. விருப்
 கு. 353. 363.
 வின=வினாமரம். வி. 70. (IV.)
 வினக்கு=நீபிகை. வி. 111.
 வினக்குதல் = வினங்கச்செய்தல்.
 271.
 வினங்கவைத்தல் = யாவருக்கும்
 ருள் வினங்கித் தோன்றவைத்தல்.
 13.
 வினங்கல்=பிரகாசம். கு. 6.
 வினங்குதாரணத்தொகுதல்=தெரியுத்
 தவதாரணங்கனையுடையதாதல்.
 13.
 வினம்புதல்=சொல்லுதல். வி. 93.
 விளி=விளித்தொடர், அது எட்டொ
 த்துமைத்தொடர். கு. 152.
 விளித்தல்=அழைத்தல். கு. 804. 8

பெயர் = எட்டாம் வேற்றுமைப் பெயர். கு. 160.

வேற்றுமை = அழைத்தலாகிய எட்டாம் வேற்றுமை. கு. 101. 292.

குதல் = வேறுபுடல். கு. 82.

குண். கு. 452. 456.

குள்கள். கு. 416 = கேள்வியைக் காண்பு முடித்தல். கு. 295.

குறவழுத்தக்களால் வருபெயர். கு. 276. 279.

குதல் = கேள்விகேட்டுத்தல். கு. 41.

குறவழுத்தம் = முதலிலும் கடைவிலும் குற கேள்விசெய்கிறவெழுத்து. கு. வி. 6.

கு = மூவகைவினைச்சொற்கள். கு. 6. 6 = வினைச்சொற் பகாப்பதம்.

131 = தொழில். வி. 23.

குடைச்சொல். வி. 124. (T.)

குக்குறிப்பு = வினைக்குறிப்புச் சொல்லக்கணம். கு. 321.

குக்குறிப்புமுற்று = குறிப்பாகக் காலம் காட்டுகின்ற சொல். கு. 321. வி. 93.

குக்குறிப்பு முற்றலையும் பெயர்ப்புறத்தம் = முக்காலங்களுள் ஒன்றை குறிப்பாகக்காட்டி எட்டுவேற்றுமை காட்டுகின்ற ஒன்றையேற்றவருவது. வி. 93.

குக்குறை = வினையெச்சம். கு. 346.

குக்குறையு. கு. 152. 405. 179. வி. 153.

குப்பெயர் = தொழிற்பெயர். கு. 141. 5. வி. 94.

குமாற்று = தொழிலுமாற்றுவது. வினை மாற்றப்பொருள். கு. 365.

குறவழுத்தம் = குறவழுத்தம், என் குறவழுத்தம், என் குறவழுத்தம், என் குறவழுத்தம்.

கு.) "குறவழுத்தம் என்வினை" எ-ல். வினைத்தொகுப்பு, என்னும் வினையொழி, வினையொழி வேரம் என்பது வினையொழிக்கும்.)

குமுதல் = கர்த்தா. 321. செய்பவன். 4. வி. 128.

குமுதற்பொருள் = தனது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழிலில் கதந்தருபவன்.

குமுதல் = தொழிலிலுமுற்றுச் சொற்கள். கு. 351. 325. வி. 77.

வினையாலணையும் பெயர் = காலம் நின்ற வினையால் உண்டாகுபெயர். வி. 95. கு. 286.

வினையியல் = வினைச்சொல்லின் பங்கு. கு. 320-351. வி. 76-106.

வினையின்விருதி = வினைப்பகுபதங்களின் கடைநிலை. கு. 140.

வினையுருபு = விருதிமுதலிய வினையுருபுகள். 352.

வினையெச்சம் = வினைக்குறை. கு. 322.

வினையைக்கொண்டு முடிபவை. கு. 342; 351. 343. வி. 86. 140

வீ

வீக்குதல் = கட்டல். வி. 137.

வீங்குதல் = வீங்கிப்போகுதல். வி. 79.

வீசு = வீச்சு. வி. 96.

வீடு = மோட்சம். கு. 10. வி. 219. [விடு. வி. 96.]

வீழ்தல் = விழுதல். வி. 34.

வீற்றிருத்தல் = எழுந்தருளியிருத்தல். வி. 108.

வெ

வெஃகுதல் = விரும்புதல். வி. 95.

வெருளி = கோபம். வி. 152.

வெண் = வெண்மை. வி. 121. சிற. பா. 15. கு. 135. 136.

வெண்சீர். வி. 175.

வெண்பா. வி. 176. 185. 190.

வெம் = வெம்மையான. வி. 17. [121.]

வெய்து = விரைவாக. வி. 132.

வெருகு = பூனை. வி. 25.

வெருவரல் = அஞ்சல். வி. 132.

வெல்லல் = செயித்தல். கு. 388.

வெல்லுதல் = வெல்லல். செய்க்கொள்ளல். கு. 53.

வெவ் = வெம்மையான. வி. 82. 121.

வெளிப்புடவில்லை = மறைந்து நிற்பது. கு. 404.

வெளிப்பகுப்பு = விரி. விரிவாகிய சொல். கு. 265. 266. 96.]

வெண் = வெண்மையான. வி. 76.

வெண்குதல் = அஞ்சல். வி. 81.

வெண்குத்தல். வி. 76.

வேர்

வெற்பு=மலை. கு. 276.
 வெற்றி. வி. 162.
 வெற்றைத்தொடுத்தல் = பொருளொன்றை கருதிக்கொள்ளாமல் வெளிப்படச் சொற்களைச் சேர்த்தவைத்தல். கு. 12.
 வெணநிறம். கு. 838. [வெல். வி. 96.]

வே

வேகுதல்=எரிதல். வி. 87.
 வேங்கடம்=வடவேங்கடம், திருப்பதி. நள. சிற. பா. 8.
 வேங்கை=ஓர்மரம். வி. 63.
 வேட்டல் = சூசைப்படுத்தல். வி. 33. [95.]
 வேட்டை=வேண்=அவா வி. 96 (0.)
 வேண்டுழி = வேண்டுமிடம். கு. 155 [வி. 153. 63.]
 வேண்டல்=விரும்பல். வி. 82.
 வேண்டு. வி. 126.
 வேண் = தமிழ் நாடுகளில் ஒன்று. கு. 273.
 வேணை=உபத்திரவம். வி. 136.
 வேத்தவை. வி. 26.
 வேந்தன்=அரசன். வி. 159.
 வேநா=அரசன். வி. 26. [வி. 17.]
 வேந்தோனறி=கார்த்திகைப்பூ. கு. 290.
 வேய்=மூங்கில். கு. 116.
 வேய்க்குழல்=வேய்க்குழல். [கு. 116. 224.] மூங்கிலாலான ஊதிடுகுழல்.
 வேராதல்=வியர்த்தல். வேர்வைஎடல். வி. 79.

வேல்=கைவேல்
 வேன்=காமன்.
 வேன்வி=யாகம்
 வேறல்=வேறு
 வேறு. வி. 125.
 வி. 125.
 வேற்றினி. வி.
 வேற்றுமை=
 ணர்ச்சி. கு. 1
 வேறுப்படுத்து
 204. வி. 65
 வேற்று=வேறு. வி.
 வேற்றுநிமையக்கம்
 கம். கு. 110.
 வேற்றுமைதொற
 152.
 வேற்றுமையுருபு
 யுருபு. கு. 352
 வேனில் = வேனி
 தில் ஒன்று, கோ
 வி. 93.

வைகலம்=நினைவு
 வைகுதல்=தங்குதல்
 வைதல்=நிந்தித்தல்
 வைப்பு=இடம்.
 வையகம்=பூலோ
 வி. 60.
 வையம் = பூமி.வி
 வி. 66.
 று, றம், கிருதிகள்.

முடிந்தது முற்றும்.